അപ്പിറവത്തില പള്ളിക്കാരു
ടെ കള്ളസാക്ഷിക്കാരു്

T. I [illegible]
R [illegible]

O, 892MSM8,N
M79
116656

உ
கடவுள்துணை.

21 JUL. 1899
MADRAS.

மோகனாங்கி வி[illegible]

இஃது,
திருநெல்வேலிஜில்லா தென்கரைத்தாலூக்கா
திருச்செந்தூரிலிருக்கும்
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஒளிமுத்துப்பண்டிதரவர்கள்
குமாரரும்,
பெங்களூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ,
இராமசாமிப்புலவரவர்கள்
மாணாக்கருமாகிய,
உபாத்தியாயர்
சுப்பிரமணியபண்டிதர்
இயற்றியது.

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, பே-த-சுப்பையாசெட்டியாரவர்கள்
இராகதாளங்களமைத்துத்தர,
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மு-இ-சங்கரசுப்புதாசர்
அவர்களாலும்,
சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அ. வீராசாமிநாயுடு
அவர்களாலும் பார்வையிடப்பட்டு,

சென்னை
ஸ்ரீமட்டுவார்குழலாம்பாள் அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.
1899.
(ரிஜிஸ்டர்ட் காப்பிரயிட்)

O-,292MSM8,M
M99

21 1899 MADRAS

உ

சிவமயம்.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் யாவருக்கும் அறிவிப்பதியாதெனில் இந்த மோகனாங்கி விலாசமென்னும் நூலை அடியிற் கையொப்பமிட்ட நான் சென்ற வருடங்களில் இயற்றி விளம்பி௵ ஐப்பசி௴ - 8௳ அரங்கேற்றி அநேக கனவான்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு இப்பொழுது சென்னை ஸ்ரீ மட்டுவார்குழலாம்பாள் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட்டு 1867௵த்திய 25-வது ஆக்ட்டு-20-வது பிரிவு 6-வது உட்பிரிவின்படி, சென்னையிலும், இன்னும், பிரன்சு இராஜாங்க நகரமாகிய புதுவையிலும், ரிஜிஸ்டர்செய்து(காப்பிரயிட்) என்னும் சுதந்தரம் பெற்றிருக்கிறேன். ஆனதால் இப்புத்தகத்தை வேறு பாஷையில் மொழிபெயர்த்தாவது இதில் கண்டிருக்கிற பாகங்களில் கூட்டிக் குறைத்தாவது பெயரை மாற்றியாவது என் அனுமதியன்றி யாரேனும் அச்சிடுவார்களாகில் மேற்சொல்லிய ஆக்ட்டு ஷை ஸெக்ஷன்படிக்கு நான்கோரும் நஷ்டத்திற்கு உள்ளாவதன்னியில் பினல்கோர்ட் என்னும் ஆக்ட்டில் சொல்லியபடி குற்றத்திற்கும் உள்ளாவார்களென்ப தறியவும்.

வெண்பா.

பத்திபுடனிச்சரிதை பாடினோனுதவியிலா
தித்தனையி லச்சடித்தே யிட்டவர்கள் - சுத்தமுரும
ஆவதனைக் கங்கை யணிகனையி லேவதைத்த
பாவமதே வந்தணுகும் பார்.

இச்செய்யுளின் கருத்தினாக்கும் ஆளென்படுவார்களென்பதே திண்ணம். திண்ணம்.

இங்ஙனம்

தி - ஒ - வாத்தி - சுப்பிரமணிய பண்டிதன்.

புத்தக விளம்பரம்.

சகலருக்குந் தெரிவிப்பது - கொழும்பு - கொட்டாஞ்சேனை 27 - வது நெம்பர் கிரகத்திலிருக்கும் இந்நூற்குடைய என்னிடத்திலும், உப்புக்குளம் - 103-வது நெம்பர் வீட்டில் -மு - உ - பெருமாள் பண்டிதரிடத்திலும், மேற்படி - ப - சா - இராமய்யா பண்டிதரிடத்திலும், மரியக்கடை - தி - இ - வெயிலுமுத்து பண்டிதரிடத்திலும், இதனடியிற்கண்ட

திருவிடைமருதவாணேஸ்பார் பதிகம்
திருச்செந்தூர் ஆறுமுகக்கடவுள் பதிகம்
திருச்செந்தூர் வழிநடைப் பதம்
முன்னேஸ்பரம் வழிநடைப் பதம்
சரஸ்வதி தோத்திரம்
திருமண ஊஞ்சல்
மோகனாங்கி விலாசம்

இப்புத்தகங்கள் வேண்டுபவர்கள் மேற்கண்டவர்களிடம் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இங்ஙனம்
தி - ஒ - சு - வாத்தி.

உ

கடவுள் துணை.

குருஸ்துதி விருத்தம்.

கருவளரும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கைதனை யோம்பி
கடலாடை சூழுலகிலே
வருவளரு மிருளகல பகலவனுங் கீழ்த்திசையி
னுதயகிரி தோன்றும்போல்
மருவளரும் பலகலையு மிலக்கண விலக்கியமென்
மனம்புகுந் திருக்க வியந்த
திருவளரு மிராமசாமிப் புலமையாசிரியரின்
செஞ்சரணஞ் சென்னிசேர்ப்பாம்.

இனை

இக்குருஸ்துதியை இவ்விடத்திலும் அவையடக்கத்திற்கு முன்பாகவும் வாசித்துக்கொள்ளவும்.

சரித்திர வாலாறு.

நெடியகடல்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தன் மிருந்த சிறப்புப் பொருந்திய இரங்காதபுரிக்கிறைவனாகிய மங்கைபாக மஹாராசன். ஆதிகடவுளை வேண்டிப்பெற்ற புத்திரியாகிய மோகனாங்கியும், அவன் மந்திரி சம்பிரவர்மனின்றமதிவல்லவனும், ஆகிய இவ்விருவரும் பாடசாலையிற் சிநேகங்கொண்டாடிப் பின்பம்மாது சிரோன்மணி மங்கைப்பருவமடைந்து கன்னியாமாடத்திருந்து தந்திரவல்லவித் தாதியைத்தூதனுப்பி யம்மந்திரி குமாரனைத் தனதந்தப்புரம் அழைத்து இணங்கச்செய்து மதனகேளிபுரிந்திருக்க, அப்போதம்மாது வயிற்றிற் கருவுண்டாகியதைத்து மாதமெனத் தெரிந்து அங்கவைவிட்டுக் கோதாபுரிச் சத்திரத்தில் வந்து இராசகுமாரத்தியின் பிரசவத்திற்கு மருத்துவ மன்னைத்தேடிச் சென்ற மதிவல்லவன் ஆங்கோர் தாசி சத்திரியின் மையக்கத்தாலொரு மைக்கடாவாயிருக்க, அக்காலத்தம் குழந்தைபெற்ற மோகனாங்கி

அவ்வூராகத் தருமாங்கதன்பர்லிற் சொல்லித் தேடித் தன்னுபகனைக்
காணுமற் றீயில்விழ்க்துமடிய அதைக்கண்ணுற்ற மதிவல்லவன் சுந்தரி
நீதிநெறியென்னு மவ்வூரிறைமந்திரி இம்மூவரும் விதிவழிச் செல்லுந்
தங்கள் தங்கள் மனவாதிப்பால் அந்நெருப்பில் விழ்ந்துமாய இதை
யெல்லாம் பார்த்திருந்த தருமாங்கதன் பத்திரகாளியைவேண்டி இறந்த
வர்களை யெழுப்பிப் பின் றன் விராசரீகத்தை மதிவல்லவனுக்கு முடி
சூட்டிவைக்க அதனைப்பெற்ற வவ்யூக சிரோரத்தினன் அவ்வரசைத்
தாங்கிப் பல வைசுவரியங்களும் பொருந்தத் தனது மனைவி மக்களொடு
நீதிவழுவாம லுலகாண்டு வாழ்ந்துவந்தார்கள்.

இங்ஙன மிச்சரிதையில் விரித்துக்கூறியதை யெடுத்துக் கூறுகின்றோம்.

(1.) இம்மோகனுங்கி காதை இதற்குமுன் சிற்சிலவிடங்க
ளில் வசனமொழிகளா யச்சியற்றப்பட்டுச் சமயோசிதமாக அநேகர்க
ளும் நன்னீதி யறியும்பொருட்டுப் புகலுகின்ற வாசகமாயிருந்தன.
அவ்வண்ணமிருந்த விக்கதையை அடியேனேர் விலாசமாயியற்றிய
வெண்ணம் யாதெனில்,

(2.) தற்சமையம் அனேக சங்கீத வித்வான்கள் ஒவ்வொரு
புதுமையான இராகதாளங்களை யமைத்துப் பலபல கதையைப் பாடுகி
ன்றார்களே யவ்வித உசிதமாய்த் தாமே இப்புண்ணிய சரிதையை யியற்
றுவிரென்று விருப்புற்றுக் கேட்டுக்கொண்ட கனவான்கள் மனோரம்
மியமடையும்பொருட்டு எளிதிற் கிடைப்பதற்கரிய *வாச்சரிய வர்ன
மெட்டுகளும், ஓரடிக்கீர்த்தனங்களும், பதங்கள், லாவணி, ஜாவளி, கிரு
தியால், கசல், தில்லானு, தங், ரங், கோமளா, கோட்வின், பத்மா, என
ப்பலவாறுயமைத்துச் சரித்திரத்தொடர்சையாய்ப் பார்ப்பவற்கு மெய்
யான கதையென்று விளங்கும்படியாயும் பிறராற்கேட்கும் கேள்விக
ளுக்குச் சவாப்பாயும் புனிதமான சமாச்சாரங்களை யமைத்தும் இதனை
க்கேட்கு மாடவர்களையன்றி மாதர்களுங் கற்புநிலையி லிவ்வாறு விசு
வாச கடைப்பிடியாய் நிற்கிற சகல காரியமுஞ் சித்திக்குமென்பதாய்
ஆனந்த நிட்சயமடையும்பொருட்டு மோகனுங்கி பாகத்தை விரிவாய்க்
காட்டியிருக்கின்றேன்.

(3.) அன்றியுமிதைக் கேட்பவர்களுக்கு எளிதில் விளங்கும்
பொருட்டு வடமொழிகளாயும் வெண்மொழிகளாயும் வழக்கச்சொற்க
ளாயு மியற்றினேன்.

(4.) இக்கற்பெனு நெறியைப்பற்றி யனேகநூல்களி லுசித
மாய்ச் சொல்லியிருக்கக் காந்தருவமணஞ் செய்துக்கொண்ட விக்க
தையிலிதை விசேடித்த காரியமாவது எவ்வித விவாகமாயினும் ஒரே
நிலையினிற்றலே கற்புநிலைமையென யாவரு மறியும்பொருட்டுத் துணிக்
தெடுத்துரைத்தேன்.

(5.) அவ்வாறே யிதனை வாசித்தறியு மாடவ வன்பர்களும்
ஸ்திரிசனுதியர்கள் மனம் பலவிதமாய்ப் பிரளினுஞ் சாஸ்திரவிகித
மாய்த் தடுத்துத் தற்கிப்படி நன்னீதியென்று மதினுற்சேஷங்க ளடை
யாவென்றும் பின்பு அவ்வித சகல சுகங்களையு மடைவாரென்று தெரி
யும்பொருட்டு மதிவல்லவன் சரித்திரத்தையும் விரித்துரைத்தேன்.

(6.) பூமியிலனேகம் பிரசைகளுந் தாசிகளை நம்பியிருந்தா
லிவ்விதப் பழிபாவ குற்றங்கள் வருமென் றுணரும்படிக்குச் சுந்தரி
கதையையும் விசேடித் துரைத்திருக்கின்றன.

(7.) தன்னை யடைக்கலமென் றடைந்தவர்களை உயிர்விட்
டாயினுங் காத்தலே கடமையென்றும் அதனுற் சகல காரியங்களுங்
கைகூடி இம்மை மறுமைப் பயன்களையுங் கொடுக்குமென்றுணரத்
தருமாங்கதன் கதையையும் நன்கு விளக்கியிருக்கின்றது.

(8.) இந்நூலை நன்குணருங் கனவான்கள் தங்கட்போதிலேற்
கெட்டிய சமாச்சாரங்களி லேதேனுமுண்டேல் அதனை யடியேனுக்
குறிவிக்கில் அவ்வாறே யிரண்டாம்பதிப்பி லியற்றப் பூரணமனமுடை
யவனுக வெதிர்பார்த்திருக்கின்றேன்.

(9.) இதில் யாதாவது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றம் - யெ
ழுத்தின்குற்றம் தளை - சீர் - அடி - பண் - முதலானதுகளிற் றவறு
தலுண்டேனி லதை மழலை மொழியெனப் பொறுக்க வேண்டலா
யினேன்.

அரங்கேற்றுச் சுருக்கம்.

கனவான்களே சிறப்புற்றோங்கிய இரங்க னகரில் யானிருக்
கும்போது சிற்சில புண்ணியவான்களென்னைக் கேட்டுக்கொண்டபடி
யா லடியேனிக்கதையை நாடகலங்காரமாகப் பாடத்தொடங்கிய கால
மாவது.

கலியப்தம் - சுதுசுளஎ - ல் காவருட முதற் பாடி வெட்டா ண்டுமட்டிலுஞ் சில்லரைக்கோர்வைகளாக விருந்தவை யொருங்கு சேர்த்துக் கோர்த்தெழுதி அச்சிடத்தக்க புராணிகரில்லாதிருக்கப் - பின்பு - ம - ா - ா - ஸ்ரீ - மு - இ - சங்கரகப்பு தாசரவர்களாலும் சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை - ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ. வீராசாமிநாயுடு அவர்க ளாலும் பிழையறப்பரிசோதனை செய்து யிக்காவியத்தை வெளியிடங்கொ ண்டு செல்ல யேழையேன் மனது ரம்மியமிருந்திருப்பதை யுணர்த்திலே ன் மாயினரில் இத்தை யரங்கேற்ற முயன்ற பேர்கள் யாரரெனில் - முடிதரித்தானேந்தல் ம-ா-ா-ஸ்ரீ உத்தண்டம் பண்டிதரவர்கள் குமா ரர்பெருமாள் பண்டிதரும்-பத்தமடை - ம - ா - ா - ஸ்ரீ சாமிநாதம் பண்டிதரவர்கள் புத்திரர் - சிவராமென்னு மியற்பெயரையுடைய - இராமய்யாபண்டிதரும் நற்குண நற்செய்கைக் கிணங்கு மிவ்விரு பேர் களும் மேற்படியாரைச் சேர்ந்த பெரியோர்களுஞ் சிறியவர்களுமாக க்கூடி,

கலியப்தம்-ருகூ - த்தில் விளம்பிவருடம் அர்ப்பிசிமீ அ-திக தி-ஆதிவாரம்-மஹாநவமியன்றுக் கொழும்பு-உப்புக்குளம்-103 - வது நெம்பர் வீட்டிலிருந்து வெகுவினோத சிறப்புற் றிலங்கும்படியாக மிப் புத்தகமரங்கேற்றல் செய்யப்பட்டன மேற்படியக் கன்னியவான்கள் புலவனுக்களித்த வரிசையாவ தென்னவென்று லது விது

கவி.

மாடுதந்தார் விலைமிகுந்த ரத்னமணி மாவிற்றந்தார்
மாதக்கமும் பட்டின் மடிச் சோமனுமதிக்கத் தந்தார்
வீடுதந்தார் மோகனுங்கி சரிகையுரும்விலாசந் தந்தார்
வெள்ளையரி யாசனத்தி லிருந்ததனை விளம்பத் தந்தார்
நாடுதந்தார் கவிஞனெனும் பெயர்நிலைக்கநாட்டித்தந்தார்
நற்பவனி கூட்டிவரும் படிக்கிலங்கைநகரிற்றந்தார்
சேடுதந்தார் பெருமாள் சிவராமகவிபர்சேர்ந் துகந்தார்
செங்கையிடு தங்கவளை தந்துபுகழ்த்திணைத்தந்தாரே.

இவ்விதமான பரிசுகளு மீய்ந்து உபாத்தியாயரென்னுந் திருநா மமும்மளித்து நகரப்பிரதக்ஷணமும் நடத்தி வைத்த யந்நபூக சிகாமணி கள் இன்னவயதுடைய வர்களாக யிருந்தபோதிலு மிம்மையிலு மறு மையிலு மழிவில்லாத பெரும் புகழினைத் தேடிக்கொண்டார்களென் றுவியீர்களாகச் சுபம் - சுபம் - சுபம்.

உ

கடவுள் துணை.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இந்நூல் பரிசோதனை.

மு. இ. ம - ா - ா - ஸ்ரீ சங்கரகப்பு தாசரவர்கள்

இயற்றிய

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா.

மாதமுச்சித்தம் வருசமுப்போகம்
வேத நெறிசை விரும்புஞ் சுரும்பர்
நறுமலருந்த வரைப்பெறவும்
விளைகனிமூன்றும் விண்டொழுகமுதாய்ப்
பாய்மடையேறப் பருங்கமுகுறுமீன்
மேய்மழைத்துளியின் மீதொடுதவ்வுஞ்
செழியநாட்டகத்துட் செழித்திடுஞ் சிந்தை
யழிவிலாக்குழை யமிர்ந்திடுமுருகன்
மன்றிலங்கோங்கி மகிழ்திருச்செந்தூர்
நின்றிலங்காங்கு நிறைபெருந்தூயன்
ஒளிமுத்தென்று முரைபெயர்ப்புனிதன்
களிப்புறுமேனுட் கண்டிடுதலத்தின்
பயன்பலதிரண்டு பகையாற்றியவன்
ஜயம்படவுதித்த நன்னுவலவன்
ஆசொமேதுராகு சிதாவிஸ்தாரம்
பேசிடுமியலிசை நடனமுந்தமிழுங்
கற்றறிந்திசையுங் கானமுமதிகம்
பெற்றவர்கட்பாய்ப் பெறும்வியத்தல்
நாடகத்தமிழா மெனவதை நண்ணிப்
பாடலுரைக்கப் பாவலர்புகழு
நாழிகைதன்னி னூறைஞ்நூர்
வாழியாய்ப்பொருரு வழங்குதற்சப்த
மேகவிகராய் மேன்படப்பொழிந்தன்
பாகவமுதாய்ப் பகருமின்சொல்

சுப்பிரமணியத் தூயபேர்ச்சாதன
னிப்பெருங்காதை யியற்றினனென்றே
இராமபிரான்ற னன்னகர்விட்டு
விராவணக்கொலைக ணடத்தும்பொருட்டு
வனசஞ்சாரம் வருநாடனிலே
தினபஞ்சாவத் தெண்ணாறறனிரொன்
றுந்தியதிரேதே யாம்பின்முன்னி
றந்திமுன்னுதர் ததனுன்மறுவில்
பசுதாபுரிமன் படவரப்படியை
வசுதாதருமன் வசுவசுரிறைய
ஆண்டருளனவி யகலுனையாளு
மாண்டகைமதிவல் லவன்றன்மனையாள்
தாதவிழ்குழன்மோ கனங்கியக்கதையற்
காதையைவிலாச மாகக்கழறின
சிறப்பினைநிகரொலா செப்புவமெனவென்
னுறப்பயிறாக்கா ணுமுறைசெய்வன்
வேதமதோதிடும் வேதன்முக்காலப்
போதுந்தெரிந்தறி ஞற் புரட்டாதி
காவாயனமிக் கவியுகந்தனிலே
யரிவாய்வின்சொல் லாருமிக்கதையைப்
பாடுவனுந்தா மல்லெனப்பட்சிக
மோடியுமலரி லொழித்தனனன்றே
விணமுழுதனிஇ யிருப்புடன்பார்க்கக்
கண்முழுதாயிரங் கண்டனன்றேறு
முருகிளவேலன் மூலையிலிருந்தற
திருகதைசெவிகே ளாதிவன்செறியில்
ஆயிருவிழியும் பன்னிருசெவியாய்க்
கூறுதற்கேட்கப் பார்க்கக்குந்தினன்
ஆதிசேடனு மருமறைக்கிழவன்
போதிலொழித்தா னெனும்புகற்கேட்டு
பாதலஞ்சென்று பணமுடிமேலே
பூதலந்தாங்க மறைவிற்போயின
செங்குந்தவம்ச திறக்கலையொருவன்
றங்கையாற்கிழவி தனைக்கிழித்தெறிந்தான்;

விக்கிரமாதித் தக்கனவிதிய
சிக்குறுவாரண் ணியஞ்சென்றமர்ந்தா
இக்கதையுள்ளா ரிவன்செயுடனக்குத்
தக்கவர்காமிலை யென்றவர்தழலில்
வீழ்ந்தனர்தேவர் முனிசெங்கோலர்
சூழ்ந்திடுசெய்கை யிவ்விதந்தோன்றில்
மானுடவாக்கை மனைந்துறுயாமிப்
பாகலம்பேசப் பயனறிந்தவர்கொலோ.

இந்நூலுக்குபகாரதரிசிகளின் பெயர்.

மு - உ - பெருமாள் பண்டிதர்.
ப - சா - சிவராமம் பண்டிதர்.
தி - சி - வெயிலுமுத்து பண்டிதர்.
ஆ - மந்திரம் பண்டிதர்.
த - இ - இசைக்கிமுத்து பண்டிதர்.
ம - மூ - பிச்சக்காரம் பண்டிதர்.
மா - பா - திரவியம் பண்டிதர்.
தி - பா - மந்திரம் பண்டிதர்.
தி - சு - சுடலை பண்டிதர்.
அா - சி - மாரிமுத்து பண்டிதர்.
பா - ஆ - கயிலாசம் பண்டிதர்.
ப - முத்துசாமி பண்டிதர்.
சா - பெ - சுடலைமுத்து பண்டிதர்.
மு - சு - பிச்சக்காரம் பண்டிதர்.
மு - பெ - சுடலைமுத்து பண்டிதர்.
முத்துசாமி ஆசாரியார்.
தி - சித்திரை பண்டிதர்.
க - சி - முத்து பண்டிதர்.
த - கா - சாயபு.
சடையப்பன்.

இங்ஙனம்
தி - ஒ - சு - உபாத்தியாயர்.

சாத்து கவிகள்.

இது
விருதுப்பட்டி பிரம்மஸ்ரீ
இராமலிங்கக் குருக்கள் அவர்களியற்றியது
நேரிசை வெண்பா.

செந்தூர்வாழ் சுப்பிரமண்யன் செப்பினன் தேவுலகக்
கந்தருவர் சிந்தை களிகூற - பைந்தமிழால்
மஞ்சுலவு நற்கோதை மாமோக னங்கியுப
ரஞ்சிதந்தனை யபிந்து.

இது
சென்னை அஷ்டாவதானம்
பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்
இயற்றியது
வெண்பா.

ஒப்புயர்வில் செந்தூ ரொளிமுத்தங் கின்றெடுத்த
சுப்பிரமணி யப்புலவன் சொல்லனப்ப—யப்ப
வியன்மோக னங்கி விலாசமது சொற்று
மையனார் சிரமசைக்க லாம்.

இது
ஆரன்வாயல் சந்தப்புலமை
ம - ா - ா - ஸ்ரீ
தங்கவேலுப்பிள்ளையவர்க ளியற்றியது
வெண்பா.

தூயதிருச் செந்தூர்ச் சுப்பிரமணி யக்குரிசில்
ஆயும் புலவ ரதிசயிப்ப—நேயமுடன்
மாமோகனங்கி வளர்சரித மொன்றி சைத்தான்
ஆமோதங் கொள்வா மதில்.

இது
சென்னை கோமளீசுவரன்பேட்டை
ம - ா - ா - ஸ்ரீ - வடிவேலுசெட்டியாரவர்கள்
இயற்றியது
வெண்பா.

சொல்லார் திருச்செந்தூர் சுப்பிரமண் யப்பெயரோ
னல்லார்க ளேற்கவே நன்காகப்—பல்வளனுஞ்
சார்மோக னங்கிவிலா சம்புவியிற் சாற்றினனு
மேலார்மேக மென்ன வுவந்து.

இது
சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை
ம-ா-ா-ஸ்ரீ - வ - மகாதேவமுதலியாரவர்கள்
இயற்றியது
நேரிசை வெண்பா.

சீரொளிமுத் தாலவாய் சிரலைவாய் நற்பதியா
னேரொளிமுத் துப்பெறச்செ யீடறவந்—சேரொருரு
வந்தனைய சுப்பிரமண்யன் வண்மோக னங்கிவிலா
சந்தனைய றைந்தனனுற் றான்.

இது
சென்னை ஸ்ரீமான்
ஆரணி - மேடி லக
சென்னகேசவலுநாயுடவர்கள்
இயற்றியது.
விருத்தம்.

உலகுபுகழ் திருச்செந்தூ ரொளிமுத்துப் பண்டிதன்ற னருந்தவஞ் சேர்சால்
இலகுதவ மோருருவா யவதரித்தோ னெழுவகைநல் விசையைப் பெற்றோன்
நலமிகுசுப் பிரமணிய நாவலவ னற்றமிழின் நவின்றனன் மீனா
அலகில்புக ழுயர்மோக னங்கிவிலா சம்மெனுநா லரிதின் மாதோ.

இது

சென்னை ம-ா-ா-ஸ்ரீ

ம. இராஜகோபாலபிள்ளை யவர்களியற்றியது

நேரிசை வெண்பா.

உரமணியுஞ் சேந்து றொளிமுத்தி னல்ல
வரமணியாய் வந்தே வளர்சுப் - பிரமணிய
னல்கினு னன்மோக ளுங்கிவிலா சம்பெரிது
புல்கினு னுனைப் புகழ்.

இது

சென்னை அஷ்டாவதானம்

[illegible] - கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்கள் மாணாக்கர்

வல்லி - ப - தெய்வநாயக முதலியாரவர்களியற்றியது.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஏரோங்கு செந்தூரி லொளிமுத்துப் பண்டித
 னிணையிலாத் தவமிகச் சேய்
பேரோங்கு சுப்பிர மணியபண்டி தப்பெயர்கொள்
 பேசினுன் மோக ளுங்கி
நாரோங்கு நாடகம் நிலவுலகில் புலவர்களு
 நனிசாத்து கவிய ளிக்கப்
பாரோங்கு கலைவாணி மிகநாணி சிரமாணி
 பாவென வுவந்த னளரோ.

இது

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ

மா. நமசிவாயம்பிள்ளையவர்களியற்றியது

விருத்தம்.

பொன்பூத்த நிலமகளின் திலகமெனப் புலவர்புகழ்
 பொழினிலவு செந்திநகரின்
மின்பூத்த வொளிமுத்துப் பண்டிதன்செய் தவமதனில்
 மிளிருமில் வுலகுதித்த

தென்பூத்த சுப்பிர மணியவே ளுளுமயிநேன்
 நேசமிகு மோகளுங்கி
மன்பூத்த சரிதையைவி லாசமெனப் பகர்ந்திட்டான்
 மாநிலம் புகழ மாதோ.

இது

இந்நூல் பரிசோதனை

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை

ம-ா-ா-ஸ்ரீ அ. வீராசாமி நாயுடவர்கள்

இயற்றியது

அறுசீரடி யாசிரியம்.

செழுமறையின் முடியினட் மிடுகுமர வேள்பதியாஞ்
 செந்தூர்வாழ்வோன்
வழுவகன்ற வொளிமுத்து நாவலோன் றருசுப்பிர
 மணிய னடி.
முழுதுலகு புகழவரு மங்கைபா கம்புதல்வி
 மோசனுங்கின்.
எழுதரிய சரிதமதை யிசைத் தமிழால் விலாசமதா
 யியற்றினனே.

இது

திருநெல்வேலி ஜில்லா

சாத்தூர் இராமாயணப் பிரசங்கம்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ - ஏ - இராமசாமிசெட்டியாரவர்களியற்றியது

நேரிசை வெண்பா.

ஆடகத்திற் சாம்புனத மாக்கடலிற் றேவர்தமா
பாடகத்தி லில்லகமே பாங்கிசையும்—நாடகத்தின்
மதிவல்லவன் கதையை மாணிலத்திற் சுப்ரமண்யன்
துதிபெறச் சென்னுடகமே சொல்.

இதுவுமது கலித்துறை.

கார்மறந்தா லுமறவா துகாசினிகாட்டகத்தில்
தார்மறந்தா லுமறவா துவண்டினந்தண்டமிழைப்
பார்மறந்தா லுமறவாதபண்டிதன்பாட்டதனை
யார்மறந்தா லுமறவா திருக்குமென்னன்னெஞ்சமே.

இது
சென்னை
ஆ - மே - சென்ன கேசவலு நாயுடவர்கள்
மாணாக்கருளொருவராகிய
ம - ா - ா - ஸ்ரீ

சி - நி - சுந்தராசாரி யவர்களியற்றியது.

விருத்தம்.

சித்தயடங் கினருறையுந் திருச்செந்தூர்
வாழொளிமுத் தன்றவமே சேயாய் வந்திச்
சித்தமறைப் பொருளோதுஞ் சுப்பிரமண்
ணியன்பெயரைச் செவ்வனசொண் டேசிர் நூல்வா
சித்தமனைத் திறமையுடை கவிவாணன்
மோகனாங் கின்காதைச் சிதைவிலாது
சித்தமர்நா டகத்தமிழில் நவரசமுஞ்
சேர்த்துகளி யுறுற்றிடவே செய்தான் மன்றே.

இது
சாத்தூர் தாலுகா
வாடிமிட்டாஜமீன் முதலிபட்டி
ம - ா - ா - ஸ்ரீ - குமாரரெட்டு சாமியவர்கள் புத்திரராகிய
ம - ா - ா - ஸ்ரீ

கொடுமுடி முத்துக்குமாரசாமியவர்களியற்றியது

நேரிசை வெண்பா.

பஞ்சலட்சண முணர்ந்த பண்டிதனுஞ் சுப்ரமண்யன்
செஞ்சொல்மொழி நாடகமாய்ச் செப்பினன்—பஞ்சா
யுதன்மரு கன்குமர னுன்மைத் திருவடியை
நிதம்பணியச் செந்தூர் னிற்பன்.

இது
மேற்ப[illegible]ர் கிராமமுனிசிப்

ம - ா - ா - ஸ்ரீ - வேலாயுதம்பிள்ளையவர்களியற்றியது

நேரிசை வெண்பா.

நல்மோக னாங்கி நாடகத்தை யாவருக்குந்
தொல்புவியிற் சுப்ரமண்யன் சொன்னான்—கல்வி
யுள்ளார்க்கு மில்லார்க்கு முள்ளத்திலே பொருந்துந்
தெள்ளுதமி ழமிர்த தேன்.

இது
விராடபருவ அம்மானைசெய்த
ம - ா - ா - ஸ்ரீ - மேற்படியூர் வித்வான்

பாண்டியநாடாரவர்களியற்றியது

நேரிசை வெண்பா.

நாவினுக் கேத்தசுவை நன்குணர் தற்போதுலகி
லாவியுளார்க் காஞ்செவிக ளள்ளியுணும்—பாவிதெனச்
செப்பினன் மோகனாங்கி செந்தமிழை நாடகமாய்ச்
சுப்பிரமணி செந்தூ ரூற்றோன்.

இது
மதுரைஜில்லா திருமங்கலந்தாலூகா
மதவனாயக்கனூரைச்சார்ந்த போத்தநதி
ம - ா - ா - ஸ்ரீ

அருணாசலம் பண்டிதரவர்களியற்றியது.

கவித்துறை.

சுத்தான சோதியருணாசலீசர் தந்தருளும்
வித்தான செந்திலாதி பன்றனை வேண்டியொளி
முத்தான வன்றருஞ் சுப்பிரமண்ணியன் மோகனப்பெண்
ணுத்தான வள்கதை நாடகமெய்த்தமி ழோதினனே.

இது
வாடிமிட்டாஜமீன் கல்போது
ம-ா-ா-ஸ்ரீ - சங்கீதவித்வம் பொன்னையபாண்டியத்
தேவரவர்கள் குமாரர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ

நிராத்திலிங்கத் தேவரவர்களியற்றியது

நேரிசை வெண்பா.

பண்டிதனுஞ் சுப்ரமண்யப் பாவலன்சொன் னாடகத்தைக்
கொண்டாடிச் சிந்தை குளிர்ந்தாரா - மண்டலத்தில்
வித்தையுள்ள பாடகரும் விண்ணாட் டரம்பையருஞ்
சந்ததமு மேலாகத் தான்.

இது

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை.

ஸ்ரீ நடராஜ சித்விலாசபக்தஜன சபைத்தலைவராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ புதுவை - ஆறுமுகாச்சாரியார் ஜேஷ்ட பிராதகுமாரரும், ஸ்ரீமான் ஆ - மே - சென்னகேசவலுநாயுடவர்கள் மாணாக்கருமாகிய,

புதுவை - நடேசாசாரியவர்களியற்றியது.

விருத்தம்.

சொல்லாருந் திங்கடவழ் கல்லாருங் காருறைச்
சோலைமலர் வாவியாரும்
வில்லாரும் பொற்கிரியை வில்லாய் வளைத்தசிவன்
விமலன்ற னருமை மைந்தன்
மல்லாரும் வேல்முருகன் வாழ்திருச் செந்தின்மா
மகிதலந் தன்னிலென்று
மில்லாரு மொளிமுத்து நற்பண்டிதப் பெயர்கொ
ளிணையிலாப் புகழையுற்றோன். (௧)

அன்னவனற் றவமதில்வந் தான்றோகளாதியரு
மாவலுடனவனிதனிலே
பன்னவகன் னூல்களைகண்டு பாரதமுங் காரிகையும்
பங்கமிலாப் பண்ணுணர்ந்தோன்
மன்னவனு மாலயனு மாதவரும் போற்றி தொழ
மன்றில் நடமென்றும் புரியும்
முன்னவனற் புகழுதனைப் பற்பலபா வாக்கியதை
மொழிகின்ற புலமை வாய்ந்தோன். (௨)

இல்லறத் தனிலிருந் திருமைவகை யைத்தெரிந்
தெழிற்புவியிலே பரிந்து
நல்லறத் தனைசெய்யு நற்குணன் சத்யமொழி
நாடோரு மகலாதவன்
பல்லரவு கங்கைபுனை பரமனன் னுதலதிற்
பண்டெழுந்தே யோங்கிமே
மல்லுலவு மிறையில்வடி வேற்கொண்ட நாதரின்
மலரடிப் போற்றி வாழ்வோன். (௩

அலைமகட் சேடனுங் கீழொளித்திடமுனிக்
கரசரு முனிவோர்களு
மலைமகட் தேபுக்க நாரதரு நாணிட
மண்ணில் பாவலர் வியக்க
கலைமகட்பிரமசைய மோகனாங்கின் றனது
காதையை விலாசமாக
நிலைவுக வியற்றினன் சுப்ரமண்யப் புலவ
னேசனென் னுலகின் மாதோ. (௪)

இது

மதராஸ் பியர் ஆபீஸ் டிராபிங் ஓவர்சியராகிய வித்வான்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ மோசூர்-முனிசாமி முதலியாரவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மருவேல கறுந்தண்பூங் குழன்மடவா ரிருவருள மகிழ் மணாளன்
செருவேலங்காத்தேந்து செவ்வேள்வாழ் திருச்செந்தூர்ச் செழிக்கவந்த
திருவேளென்றிடத்திகழுமொளி முத்துப்பண்டி தன்முன்னோர்ந்தியற்
றிருவேயுந் தவமுருவாஞ் சுப்ரமண்யக்கவிஞன் சிந்தைநாடி. (ரு

இதுவுமது.

அலைதேர்ந்த கடல்புடைசூ ழவனியிசைச் சொல்லரிய வருமைவாய்ந்த
விலைதேர்ந்த மாணிக்கம் போன்றதென மதித்துமிக வியந்துநாடிக்
கலைதேர்ந்த புலவர் மனங் களிகூரக்கவின் மோ கனாங்கிக்காதை
நிலைதேர்ந்த செந்தமிழா னிலைத்திடவே நாடகமாய் நிகழ்த்தினனால்.

இது

ஷை மோசூர், முனிசாமி முதலியாரவர்கள் குமாரர்

சண்முக முதலியாரவர்க ளியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீராருந் திருச்செந்தூர்த் திகழ்வருமொளி முத்து செந்நாவாணன்
ஏராருங் கான்முளையாமெழில் சுப்ரமண்யனினி தியற்றினனால்
பாராரும் வித்துவர்களெண்ணரியபுகழ்புரிய பரிவுக்கொண்டு
பேராருநாடகமாய் மோகனாங்கின் காதைப் பெரிது மாதோ.

இது

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை

ஜெகத்பிரகாச நாடகசபையில் ஸ்டேஜ்மானேஜராயிருந்த

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, ஆ. சாமிநாயுடு அவர்களியற்றியது.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உன்னருஞ்சீர்த் திருச்செந்தூ ரொளிமுத்துப்
பண்டிதனென் னுவப்பி லாற்ற

பன்னருஞ்சீர்ச் சுப்ரமண்யப் பாவலவன்
நவரசமும் பண்பி னெய்த
முன்னருஞ்சீர் பெறுமோக னாங்கிவிலா
சந்தமிழின் மொழிந்திட்டானஃ
தின்னருஞ்சீர் நாவலருஞ் சொலத்தரமன்
றெனில்யாமிங் கியம்பற் பாற்றோ.

இது

ஆதி இந்து விநோத சபைத் தலைவராகிய
ம-ா-ா-ஸ்ரீ, மு. சுப்ராய ஆச்சாரியாரவர்கள் மாணாக்கர்
சென்னை இந்து விநோத சபை ஏஜெண்ட்

ம-ா-ா-ஸ்ரீ, தி. நாராயணசாமிபிள்ளை அவர்களியற்றியது.

நேரிசை-வெண்பா.

திருச்செந்தூர் வாழ்முத்துச் செம்மல் தவச்சேயாய்
வருசுப்ர மண்யகவி வாணன்-மருவிலா
சீர்மோக னாங்கித் திகழ்காதை நாடகமாய்ப்
பார்மகிழச் சொற்றான் பரிந்து.

இது

இராமநாதபுரம் ஆதிநாராயணச்சுவாமிகள் மாணாக்கர்
சென்னை ம-ா-ா-ஸ்ரீ.

கந்தசாமிநாயகரவர்களியற்றியது.

கலித்துறை.

சீர்பெற்ற செந்தில் திகழ்செந்தூர் மேவுந் திருவொளியாம்
பேர்பெற்ற முத்து பிரபல பண்டிதன் பேணுசுதன்
தார்பெற் றிடுமோக னாங்கி விலாசந் தனைவிசைத்தான்
ஏர்பெற்ற நாற்கவி தேர்சுப் பிரமணி யென்னவனே.

இது

கோவிற்பட்டி தேவடிமை சங்கீதவித்வம்

ப-சண்முகத்தம்மாளியற்றியது

நேரிசை வெண்பா.

மங்கையெனு மோக மாதுசரி தம்மதனைப்
பங்கமிலசீ ராரியரிற் பற்பலரு—மங்கமுற
நன்னும் படிசெந்தின் னொளிமுத் தீன்றசுப்ர
மண்ணியன். சொல்லினனம் மா.

உ

சிவமயம்.

மோகனாங்கி விலாசம்.

கணபதி துதி.

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

சீரோங்கு ரங்கநாத சிமைபதை யாளிறைவன்
றேரோங்கு மங்கைபாகன் றன்மகளாம்-பேரோங்கும்
மோகனாங்கி தன்கதைக்கு முன்னிருந்து காத்தருள்வ
தாகுவாக னன்பதம தாகும்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

மதிகுலத் துதித்திரங்க மானகர் தன்னையாளும்
பதியெனுமங்கைபாகன் பாலகிமோகனாங்கி
குதிகொளும்விலாசந்தன்னைக் குவலயந்தனிலேபாடக்
கதிதருங்கடவுள்சத்திக் கணபதிகழலேகாப்பு.

முருகன் துதி-விருத்தம்.

ஐங்கரன்றனக்குப்பின்னோ னையற்குமருகனானோன்
சங்கரன்மைந்தன்வள்ளித் தாயவட் குகந்ததோழன்
பங்கஞ்செய்யவுணன்சூர பத்மனையழிக்கவந்து
செங்கைவேலெடுத்தசெவ்வேள் சேவடி துதிப்பம்யாமே.

சிவன் துதி-விருத்தம்.

பாலன்மார்க்கண்டர்க்கன்று பதினாறுவயதுஞ்சென்ற
காலவர்தலையுங்கூட்டி யன்னகர்க்கேகவந்த
காலனையுதைத்தபாதன் கருதினோர்க்கிரங்குநாதன்
வேலனையளித்தவாதி விமலன்றாளிறைஞ்சுவோமே.

மால் துதி-விருத்தம்.

குஞ்சரமூலமென்ற குரலினைக்கேட்டபோது
சஞ்சலந்தவிர்த்துவாண்டோன் றாணியையளந்தோன்பாவக்
கஞ்சனைமடித்தவண்ணன் காமனைக்கொடுத்தகண்ணன்
பஞ்சவர் தூதன்பாத பங்கயமகத்துள்வைப்பாம்.

சத்தி துதி-விருத்தம்.

காரணிகிரியோன்றங்கை கந்தனைப்பயின்றமங்கை
பூரணியிமயராசன் புத்திரியுலகம்போற்றுஞ்
சீரணிபுவனமாதா சிவனிடப்பாகம்பெற்ற
நாரணிபதத்தையெந்த நாளுமஞ்சலிகள்செய்வாம்.

இலக்குமி துதி விருத்தம்.

பூதேவிபுகழுந்தேவி பூலோகநிறைந்ததேவி
பாதேவிபதியுந்தேவி பாக்கியமளிக்குந்தேவி
மாதேவிமாயன்தேவி வளைகடலுதித்ததேவி
ஸ்ரீதேவிசிறந்ததேவி செம்பொற்றாள்வணங்கல்செய்வாம்

வாணி துதி-விருத்தம்.

அரசர்கள்கொலுவைநாடி யடுத்திடுங்கவிஞர்தம்மைச்
சரிசமதைக்கிம்மா தனமளித்திருத்தியாங்கு
வரிசையோடுபசரித்து வாழ்வுதந்திடவேசெய்யுஞ்
சரஸ்வதித்தாயென்மாதா தாளிணைப்பணிதல்செய்வாம்.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

இந்துமுன்னலகுபோலு மிரவிமுன்றுகினம்போலுஞ்
செந்தமிழுணர்ந்தோர்முன்னந் தெரியாதசிறுவன்யானே
வந்தனஞ்செய்துசொன்ன மகிமையிற்பிழையுண்டாகிற்
சந்ததிமொழியென்றென்னைத் தாளிணைப்பணிந்திட்டேனே.

இதுவுமது.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அய்யாயிரத்திறகோ ரேழுகுறைகலியப்த மானகரவருடங்கன்னி
யதனிலிருபத்தாறு கலைபூசையுத்ராட மாதித்தவாரந்திலே [றுடுஞ்
செய்யாயிரமயனம் பெருகிலகுழலகர் துதி திருமுருகனருணின் [லன்
செந்திநகரொளிமுத்து பண்டிதரியற்றுதவத் திறமையாற்றோன்றுபா
மெய்யாயிரந்தரு மிலக்கணவிலக்கியம் மிக்கதமிழாய்ந்துதேர்ந்த
மேலானபாவலர்க ளடிபரவுதாசனும் விள்ளுகவி சுப்ரமணியன்
பெய்யாயிரம்பணிகொண் மோகனாங்கிமாது பிரியமறிசரிதைகண்டு
பேசினான்விலாசமது வாக்தோடயங்கூடப் பிணைத்திட்டானிணைத்
[திட்டானே.

தோடையம்.

1-தரு-இராகம்-நாட்டை-தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

1. பொன்னிரங்கநாதநற் புவியாளுமங்கைபாகன்
புதல்வியாகியமோகனாங்கி — ஆ-ஆ
கன்னிதன்விலாசத்தைக் காசினியிலோதிடக்
கணபதிபாதந்துணையே — ஜெய-ஜெயா

2. நானிலத்திலிரங்க நாதபட்டணமன்னன்
நன்மகளெனுமோகனாங்கி — ஆ-ஆ
தேனாள்விலாசந்தன்னைச் செகமீதினிலேபாடச்
செந்தின்வேலன்றாள் துணையே — ஜெய-ஜெயா

3. பேர்பெற்றிரங்கநாத பெருநகராள்பூபன்
பெத்தபுத்திரிமோகனாங்கி — ஆ-ஆ
சீருற்றவள்விலாசச் சிறப்பினையான்கூறச்
சிவனுமைபதந்துணையே — ஜெய-ஜெயா

4. நீதனிரங்கநாத நீணிலமரசாண்ட
நிருபன்றனையை மோகனாங்கி — ஆ-ஆ
மாதுமவள்விலாச மகிமையதையாம்விள்ள
மாயன்மாதேவி துணையே — ஜெய-ஜெயா

5. அந்தமிரங்கநாத மாநிருபனாக்கு
மன்பன்றந்தருள் மோகனாங்கி — ஆ-ஆ
சந்ததமவள்விலா சத்தையுரைக்கவென்றன்
றாய்சரஸ்வதிதுணையே — ஜெய-ஜெயா

மங்களம்.

விருத்தம்.

சங்கரன்றனக்குந்தேவி சந்ததிமிரண்டுபேர்க்கும்
பங்கயன்மனைவியாட்கும் பன்னாவர்முனிவோருக்கும்
மங்கைபாகேந்த்ரன்பாரி மகண்மந்த்ரிதனையனார்க்கு
மிங்கிதைப்படிப்போர்கேட்போ ரெவர்க்குமங்களஞ்சொல்வேனே.

2-தரு-இ-ம்-ஆரபி-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மங்கள மங்களமே ஜெயசுப
மங்கள மங்களமே

சரணங்கள்.

1. மங்களமங்கள மதகரிநாதர்க்குஞ்
செங்கைவடிவேற்கொண்ட சிவசுப்ரமணியர்க்கு (மங்)

2. ஆதிசிவனுமைக்கு மாயோனவர்தேவிக்கும்
வேதனுவிலிருந்து விளங்குஞ்சரஸ்வதிக்கு (மங்)

3. ரங்கநாதபுரியாள் ராசன்மங்கைபாகர்க்கும்
நங்கையென்றிடுமோக னாங்கியவனேசர்க்கு (மங்)

4. இந்நவிலாசமதை யெழுதிப்படித்தவர்க்கும்
சந்ததங்கேட்பவர்க்குந் தாணிப்பாவலர்கட்கும் (மங்)

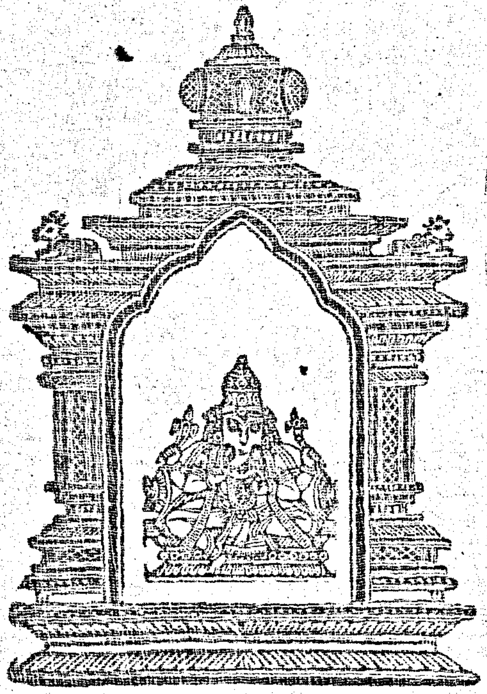

விநாயகர் கொலு-விருத்தம்.

சங்கரனின்றசெந்தூர்ச் சண்முகன்றனக்குமூத்தோன்
செங்கண்மாறனக்குவாய்த்த திருவுக்குமருகனானோன்
பொங்கிடுங்கடல்சூழிந்தப் புவியுளோர்துதிக்கப்பெற்றோன்
கங்கைதன்சுதனுந்தோந்திக் கணபதிவருகின்றாரே.

3-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கணபதிவருகின்றாரே சபையிலிதோ
கணபதிவருகின்றாரே

அநுபல்லவி.

கணபதியிதோவந்தார் கருணைச்சேர்வைகள்தந்தார்
இணையடிகள்பணிந்தார்க் கிருக்கும்வினைகளைந்தார் (கண)

சரணங்கள்.

1. மாமயில்வேலர்க்குமூத்தவர் திவ்யவதன
மங்கைவல்லபையாட்சேத்தவர்
பூமிதனிலசுரன் பொல்லாதகயமுகன்
பொங்கிகிழித்தெரிந்து சந்நிதிருந்தெழுந்து (கண)

2. வானவர் துயர்தீர்த்தாரே சரணமலர்
வாழ்த்தினோர்தமைக்காத்தாரே
யானைமுகத்தழக [illegible]விக்காக
அன்றாணுரைத்தத்தி நின்றதையுண்டசத்திக் (கண)

3. காசினியிரங்கநாதத்லத யரசுசெய்யுங்
காவலனமங்கைபாகன்பெத்த
வாசையுண்மோகனாங்கி யவண்மகிமைசொல்லிட்
வப்போதருளளிக்க சுப்ரமண்யனுக்குநித்த (கண)

குருக்கள் விருத்தம்.

அப்பமுமதிரசமு மவல்பழந் தேங்காய்புஷ்பங்
தூப்பாவான தீப தூபமுங்கையிற்கொண்டு

செப்பமாயிரங்காத சிமைவாழ்கனநாதர்க்கு
வொப்பெனப்பூசைசெய்ய வோதும்வேதியர்வந்தாரே.

4-தரு-இ ம்-முகாரி-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

குருக்கள்வந்தனரே பூசைசெய்யும்
குருக்கள்வந்தனரே

அநுபல்லவி.

குருக்கள்வந்தனர் திருந்தமாகவே
கோலக்கணபதி மாலைபாடியே (குரு)

சரணங்கள்.

1. பட்டுகரைச்சோமன் கட்டுடனேயுடுத்தி
பார்த்தோர்மகிழவெண் ணீற்றைநெற்றிக்கிருத்தி
திட்டமாய்ப்பூணூ லெட்டுமட்டுக்கிருத்தி
திடமுடநடந்து கடகரிதனைவாழ்த்திக் (குரு)

2. நைவேத்யமதையவர் கைதனிற்றொடுத்தார்
நல்லபுஷ்பக்குடலை வல்லதோளில்விடுத்தார்
ஐயன்முன்னாலேவந்து செய்யுஞ்சடங்கெடுத்தார்
அன்பன்சுப்பிரமண்ய வின்பத்தாம்பங்கொடுத்தார் (குரு)

விநாயகபூசை-வசனம்.

ஓம்-சுக்லாம்பரதரம் சசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜாயநமா சாமளவிகடாயநமா கார்த்திகேயநமா கடவுளேநமா நமோநமோநமா.

கட்டியக்காரன்-விருத்தம்.

வட்டமாமதிலுநல்ல வளமைசேர்நிலங்குந்திவ்ய
பட்டணமிரங்காத பாரிணியாசுசெய்ய

மிட்டனுமங்கைபாக னிராசபூபதிதன்வாசற்
கட்டியக்காரன்வந்து களிமிகுந்தொன்றினனே.

5-தரு இ-ம்-தோடி-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

கட்டியக்காரனும்வந்தானே வொய்யாரமாகக்
கட்டியக்காரனும்வந்தானே

அநுபல்லவி.

கட்டியக்காரனும்வந்தான் கையில்வெள்ளித்தடிகொண்டு
திட்டமாயிரங்காத தேசமங்கைபாகன்வாசற் (கட்)

சரணங்கள்.

1. தலைமிற்பாகையுமாட்டியே அறைக்கிசைந்த
கட்டிசல்லடமுங்காட்டியே
இலகுஞ்சரிகைவேஷ்டி
யின்பத்தோளில் விரித்து
யிட்டிகட்டாரிவில்லு
மெடுத்தங்கங்கு தரித்து (கட்)

2. பட்டாமங்களுஞ்சாத்தியே கையாலேயிரு
பக்கமேல்மீசைதிருத்தியே
சட்டமாகவுக்ரவார்த்தை
சம்பாதாயங்களும் பேசி
தன்னைப்பிறப்பினுங்கின்ற
சனங்களோதுங்க விசிக் (கட்)

3. கண்டவர்மனங்கலங்கிட நின்றுநடிக்குங்
காரணமெங்குந்துலங்கிட
மண்டலத்திரங்காத
மகராசன்புகழ் தேடி
மகிமையுரைத்தசுப்ர
மணியன்கவிதை பாடிக் (கட்)

கட்டியன்சொல் எச்சரிக்கை-விருத்தம்

தெண்டிரைகள்சூழ்ந்திடும் புவியதெல்லாம்படைத்
திட்டவோர்கடவுளடியைச்
சிந்தைதனில்வைத்துமே துதிசெய்துவருகின்ற
தேசாதிதேசபோசன்
அண்டினோர்தங்களை யாதரித்தாளவே
வம்புவிருலத்துதித்தோன்
அமைச்சர்கடன்னுட னீதிநெறியோடர
சாள்கின்றதீரவீரன்
எண்டிசைபுகழ்பெற் றிரங்கநாதபுரிக்
கிறைவனுய்வந்தமாரன்
இராசாதிராசனு மிராசபரமேஸ்பரன்
ராசமார்த்தாண்டனென்போன்
மண்டலந்தன்னிலே மங்கைபாகனென்ற
மகாராசன்கொலுவைநாடி
மகிழ்ந்துமேவருகிறார் சந்தடிசெயாதிரும்
மன்னரேயெச்சரிக்கை,

(வ-ம்) அகோதெப்படியென்றால் ராஜாதிராஜன் ராஜபரமேஸ்பரன் ராஜமார்த்தாண்டன் ராஜகெம்பீரன் ராஜவுல்லாசன் மிரங்கநாதபுரிக்கிறைவனாகிய மங்கைபாக மகாராஜன் தனது திருக்கொலுவிற்கு வருகிறபடியால் இச்சபையில் வந்திருக்கிற சகலர்களும் சந்தடிசெய்யாதிருக்கிடும் ஓய்-ஓய்-கப்-சிப்.

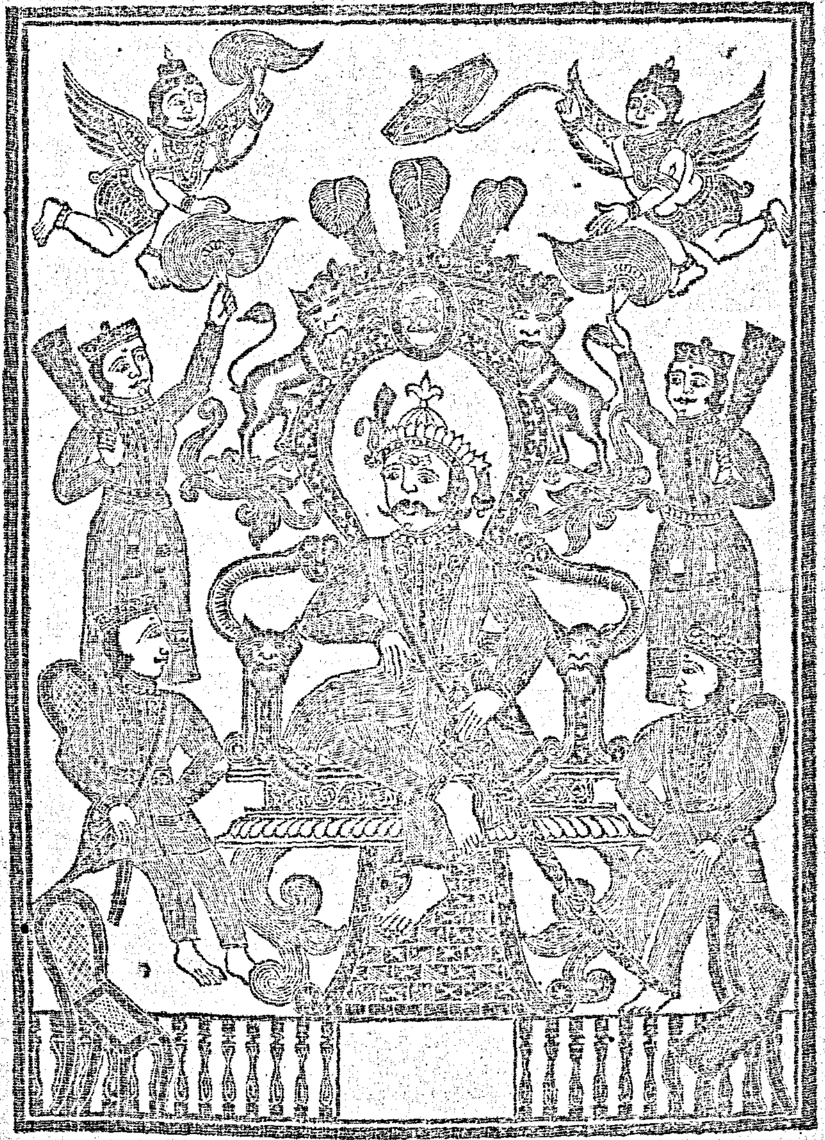

மங்கைபாகமகாராஜன் கொலுச்சபை.

நால்-விருத்தம்.

தேசதேசத்தோர் வந்து இணைந்திருந்தவர்களேற்றும்
வாசமாயிரங்கநாத மணிநகரதனைத்தாக்கும்

பாசனாமங்கைபாகன் பத்தினியமைச்சரோடும்
ராஜனன்கொலுவைநாடி கலமுடன்வருகின்றானே.

6-தரு-ராகம்-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

புகழ்பெற்றிலங்காத புரியையரசுசெய்யும்
போஜாதிபோஜன் வந்தானே மங்கைபாக
ராஜாதி ராஜன் வந்தானே.

அநுபல்லவி.

அகமகிழ்ந்துமேவித்த மாரனடிபணிந்து
சகமதையாளவொரு சந்ததியையினைந்து
தந்திர மந்திரி சந்தனமாருடன்
துந்துபி பம்பைகள் தொங்தொங் தொம்மெனப் (புகழ்)

சரணம்.

மணிமகுடமுந் துன்னவே காதிலணிந்த
மகாகுண்டல மின்னவே இருபுயத்தில்
அணிபுசகீர்த்திபேச அங்கியெங்கணுமேச
பணிமுழுதுமேவாச பந்தகிறைந்துவீச
பத்தியுடன்புனைந்த ரத்தினப்பதக்கமும்
முத்துமோகனமாலை கைத்தலைக்கடையமும்
தகதகதகவெனவே வாகுவலையந்
திகுதிகுதிகுவெனவே தாரணிமகிழ்
சந்திரகுலம்விளங்க இந்திரன்போலேதுலங்க
வந்தவரெவரும்போற்ற சந்ததிமகிமைசாற்ற
சட்டம்தாகவேயுதித் திட்டபிம்மாதனபதி
தேசன்வாசன் நேசன்போசன்
ஈசன்தாசன் பாசன்ராசன்
எந்தலென்றிடும்வல்லவன் சாந்தங்கொண்டிடநல்லவன்
இட்சணந்தெட்சண மெச்சிடவுச்சிதமென்
றெடுத்தகுப்பிரமண்யன் றெடுத்தகவிக்கேபுண்ய
னின்பமழையெங்கும்பெய்ய வன்புடனரசுசெய்யப் (புகழ்)

அரசன் தேவதுதி விருத்தம்.

அத்தனேபோற்றியிந்த வகிலவெண்டிசையோர்வாழ்த்து
நித்தனேபோற்றியெங்கு நீதியாய்நிறைந்துநின்ற

வித்தனேபோற்றிதெய்வ வேதாந்தமுதலேயாதி
கர்த்தனேபோற்றியெந்தன் கடவுளேபோற்றிபோற்றி.

முதல்மந்திரி சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்.

முக்கண்ணனருளினாலே மூன்றுலோகமுமேவாழ்த்தச்
சக்கரநெறியோடிந்தச் சகமதைநிதமுந்தன்போ
லக்கரையுடனேகாக்கு மரசேநன்னடையோய்நாலு
திக்கெலாம்புகழும்ராஜ தீரனேநின்றாள்போற்றி.

பின்மந்திரி சலாந்தரன்-விருத்தம்.

ஒருகுடைநிழலின்கீழே யுலகினையாண்டுகீர்த்தி
பெருகிடும்படியேநின்ற பிரபலாசிறந்தொய்யாரா
மருமலர்மகுடம்பூண்ட மங்கையோர்பாகனான
திருவருட்காசேயுந்தன் சேவடிபோற்றிபோற்றி.

கட்டியன்-விருத்தம்.

திங்களின்குலத்துதித்த தீரகெம்பீராபோற்றி
மங்காதவலிமைபெற்ற மன்னவர்க்கரசேபோற்றி
செங்கோலைக்கரத்திலேந்திச் சீமையாள்பூபாபோற்றி
யெங்களைக்காக்கவந்த விராசேந்த்ராபோற்றிபோற்றி.

தேசவிசாரணை.

7-தரு-இ-ம்-பியாகு-தா-ம்-ரூபகம்.

இராஜன்-வினா.

1. மாதமும்மாரிகன் மழைபெய்துவருகுதா மந்திரி-மந்திரி

மந்திரி விடை.

நீதனேசீகர நித்தம்பொழிகின்றது ராஜனே-ராஜனே

இ-வினா.

2. தேவாலயமெங்குஞ் சிறப்புற்றிருக்குதா மந்திரி-மந்திரி

ம-விடை.

மூவர்நிலையுமுழக்கத்தையென்சொல்வேன் ராஜனே-ராஜனே

இ-வினா.

3. வருஷமுப்போகம் வளம்பெற்றிலங்குதா மந்திரி-மந்திரி

ம-விடை.

அரசனேநின்சொல் லதுபோலிருக்குதென் ராஜனே-ராஜனே

இ-வினா.

4. பட்டணத்தோர்கள் பசியாமலுண்கிறாரா மந்திரி-மந்திரி

ம-விடை.

அட்டியில்லாம லதுவுனடக்குதாம் ராஜனே-ராஜனே

இ-வினா.

5. கொற்றவர்பகுதியைக் கொடுத்துவாராராசொல் மந்திரி-மந்திரி

ம-விடை

சித்தமுந்தவறும லீடித்திருக்கெந்தன்-ராஜனே-ராஜனே

இ-வினா.

6. தாலமெங்கு மென்கைத்தனிச்செங்கோல்செல்லுதா-மந்திரி-மந்திரி

ம-விடை.

வாலசுப்ரமணியன் வாக்கரசாளுதே-ராஜனே-ராஜனே

அரசன் விருத்தம்.

கரதலக்கனிபோன்மூன்று காலமுமுணர்த்திநல்ல
விரதம்பூண்டிருக்குமந்த்ரி விவேகமுள்ளவரேகேளீர்
சுரதலீலையுமேகற்றுச் சுதிக்யானத்தொழிலும்பற்பல்
பரதநாட்டியங்களாடும் பாவையைவரச்சொல்வீரே.

வசனம்.

கேளீர் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோலே திரிகால வர்த்தமானமுந் தெரிந்து ராஜரீகத்துக்குத்தக்குந்த நல்லொழுக்கத்தையே நடத்துகின்ற மந்திரிமார்களே சுரதலீலையும் சுதிக்கியானமுங்கற்று பற்பல பரதநாட்டியங்களாடும் நடனமாதரை நமதுகொலுவிற்கு வரும்படிசெய்யுங்கள் மதியூகிகளே.

மந்திரி வஞ்சி-விருத்தம்.

மன்னரேதங்கள்
இன்னையப்படியான
கன்னியர்வந்திங்
குன்னிடச்செய்வேன்.

வசனம்.

சரணம் சரணமையா சுவாமி தங்கள் திருவாக்கின்படி நடனமாதரை அதிசீக்கிரமா யழைக்கிறேன் மகாராசனே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல்-வசனம்.

அகோகேளும்பிள்ளாய் கட்டியக்காரனே ராசாதிராசனாகிய நம்முடைய ராசப்பிரபுவானவர் சுரதமகளிர்கள் நடனத்தைப்பார்க்க விரும்புகிறபடியால் நடனமாதரை மிகுந்தசாக்கிரதையா யழைத்துவாரும் பிள்ளா கட்டியா.

கட்டியன்சொல்-வசனம்.

சரணம் சரணமையா மந்திரிமார்களே அப்படியே யழைத்துவருகிறேன் என்னய்யன்மாரே.

கட்டியன் நடனமாதர்க்குசொல்-வசனம்.

அகோ நடனமாதர்களே நம்முடைய ராசாதிராசனாகிய மங்கைபாகமகாராஜன் உங்களுடைய ஆடல்பாடல்களைப் பார்க்க விரும்புகிறபடியால் அதிசீக்கிரமாய்வாருங்கள் மாதர்களே.

நடனமாதர் கட்டியனுக்குச்சொல்-வசனம்.

அப்படியே வருகிறோமப்பா கட்டியக்காரனே.

நடனமாதர்வருகிற பொதுவிருத்தம்.

சாந்துசவ்வாதும்பூசித் தங்கநற்பணிகள்பூண்டு
பூந்துயிலுடையணிந்து பூச்சூடிச்செண்டுங்கொண்டு
மாந்தளிர்மேனிதன்னை மன்மதன்மனைவிக்கொற்ற
காந்தியர்நடனஞ்செய்யக் காவலன்சபைக்குவாரார்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மாந்தளிர்போலும் தங்கள் திருமேனியில் ஆடையாபரண களபகஸ்தூரி முதலிய சகலவாடம்பர விதமாய் ரதிதேவியைப்போல் அழகுள்ளவர்களாய் மங்கைபாகமகாராஜன் கொலுவிற்கு நடனமாதர் வருகிறவிதங்காண்க.

8-தரு-இ-ம்-பந்துவராளி-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நடனமாதர்கள்வந்தாரே-மிரு
நகைமலர்முகமருள்-தகதகவெனத்திரு. (நடன)

அநுபல்லவி.

திடமுடனடமிடு மடம்பில்கொடியிடை
தித்திமி திகதிமி திந்திமி திமிதிமி
தத்திமி தகதிமி தநிங்கிணதோமென (நடன)

சரணங்கள்.

1. தங்கக்கலசந் தன்னையே பழித்தயிரு
கொங்கையுளகொம் பன்னரையே வுன்னிதமான
சருகைச்சேலையணி பெருகுங்கோலமணி
தத்தாகிடதை தகசெந்தத்தரி
இத்தாகிடதோதக இகததமதோமென. (நடன)

2. திரண்டெழுந்தவர் கண்டுமே மிச்சிசண்டகம்
புருண்டிமாமலர் கொண்டுமே புலகையாளும்
திரன்மங்கைபாக வீரன்கொலுவிலே
திச்சோந்தெத்தக திந்தாதெய்தை
தச்சோந்தரிகிட தளங்கிணதோமென. (நடன)

3. சிங்காரமான நங்கையர் திவ்யநடன
சங்கீதமாடு மங்கையர் சுப்ரமணிசொல்
தேடியேநாடுவார் பாடியின்புறுவோர்
திங்தோங்கிகதா தில்லணசெனுதரி
தக்தோங்கிடதா தக்கிடதோமென. (நடன)

நடனமாதர்-போற்றி-விருத்தம்.

எத்திசைபுகழப்பெற்ற யிரங்கமாபுரியைநித்தம்
பத்தியோடரசாண்மங்கை பாகேந்திராகின்றுள்போற்றி
சுத்திலுங்கிருபர்தங்குஞ் சுந்தரக்கொலுவிலெம்மை
யித்தினமழைத்தசெய்தி யியம்புவீர்போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணமையாசுவாமி யாவரும் புகழுகின்ற யிரங்காபுரியை யரசாட்சிசெய்யும் மங்கைபாக மகாராஜனேசாமம் சகலதேசராஜர்கள் நிறைந்திருக்கின்ற தங்கள் திருக்கொலுவிற்கு எங்களை யழைத்த காரியத்தைத் தெரியச்சொல்லு மகாராஜனே வந்தனம் வந்தனம்.

இராஜன்-நடனமாதருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வல்லிநாள்வாசம்வீசும் மதனசுந்தரிகாள்செம்பொன்
மெல்லிகாள்சுரதம்லீலை மிகுந்தசங்கீதமாடுஞ்
செல்விகாணிங்கள்கற்ற திறத்தையானறியவேண்டி
சொல்லிநிங்கழைத்தேன்றிவ்ய சுதிகூட்டிநடனஞ்செய்வீர்.

வசனம்.

கேளீர் சங்கீதமுதலிய சகல தொழிலுங்கற்றுப் பொன்னுபாணங்களையணிந்த மதனசுந்தர சௌந்தர வுல்லாசவல்லிகளாகிய நடனமாதர்களே இப்பொழுது நீங்கள் கற்ற திறமையெல்லாம் எனக்குத்தெரியும்படி நடனஞ் செய்யுங்கள் பார்க்கலாம் நாட்டியப்பெண்களே.

நடனமாதர்-விருத்தம்.

வேந்தனேயெங்கடம்மை வேகமாயழைத்துரைத்த
காந்தனேனினதினுள்ளங் கருதியவண்ணந்தானே
சாந்தனேயாங்கள்செய்யுஞ் சதிரினையுகந்துகண்டு
பாந்தனேதெரிந்துகொள்ள பாடுவோமாடுவோமே.

வசனம்.

சரணம் சரணமையாசுவாமி அருமைபெருமை யுரிமைக்குகந்த சாந்தகாந்தனே எங்களுக்கு இப்பொழுது வுத்தாரவுசெய்த தங்கள் திருவாக்கின்படி நடனஞ்செய்கிறோம் பாருங்கள் மகாராஜனே.

9-ஜாவளி-தரு-இ-ம்-சுருட்டி-அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சிங்காரலோலா செகமாள்பூ பாலா நீ. (சிங்)

அநுபல்லவி.

ரங்காதபுரி மங்கைபாகேந்திரா நீ (சிங்)

சரணங்கள்.

1. ராசாதிகோமானே தேசாதிசீமானே
வாசாபொய்பேசா நீ கூசாயென்னேசா நீ(சிங்)

2. வீராதம்பிரானே தீராகெம்பீரானே
மாராவைடோகா நீ வாராயென்மோகா நீ(சிங்)

3. கொக்கேனேபாருமே வந்தெனைச்சேருமே
சந்தேகமிங்கேது வந்தியின்போதிது(சிங்)

4. மையலுமீறுதே மெய்யதுஞ்சோருதே
கையாலணைத்தென்னைச் சையோகஞ்செய்முன்னே(சிங்)

5. மன்னுபுகழணி சொன்னகப்ரமணி
வண்டமிழின்பாட்டு கொண்டனையுங்கேட்டு(சிங்)

இராஜன்-மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

செவ்வையாயிருக்குதென்முன் செய்திடுநடனகீதம்
மெவ்வர்ணமானவிந்த விசைமடந்தயர்க்கும்மந்திரி
யொவ்விடும்படியேநல்ல வுடைகளும்பணிதிசெம்பொன்
னிவ்வேளை தனிலேசீயு மெடுத்தளித்தனுப்புவாயே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-வெகுநேர்த்தி வெகுநேர்த்தி மந்திரி இந்தச் சுதிமாதர்கள் மனம் திருப்தி கரமடையும்படி ஆடையாபரண முதலிய கனதன திரவியங்களெடுத்துக் கொடுத்து அனுப்புவாய் மந்திரியே.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே யனுப்பிவைக்கிறேனையா மகாராஜனே.

மந்திரி-கட்டியனுக்குச்சொல் வசனம்.

வாராய்கட்டியா இந்த நடனமாதர்களுக்குத் தியாகங்கொடுத்தனுப்பும் பின்னாய்.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியே நல்லபாக்கிய மையனே.

கட்டியன் பரிசளித்தல்-மட்டுவிருத்தம்.

மங்கைகாள் பணிபொன்னுடை
யெங்கள்கோ னளித்திடென்று
ருங்களுக் கீய்ந்தேன்வாங்கிச்
சங்கையோ டெகந்தேசெல்வீர்.

வசனம்;

ஓ நடனமாதர்களே நம்முடைய மகாராஜாவின் உத்தரவின்படி ஆடையாபரண முதலிய அநேகதிரவியந் தருகின்றேன் இதைப்பெற்றுக்கொண்டு மனமகிழ்ச்சியாய்ப் போய்வாருங்கள் பெண்களே.

நடனமாதர்-வசனம்.

கட்டியா நீகொடுத்த வெகுமதியால் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தோம் இனிப் போய்வருகிறோம் புகழ்வோனே.

பொது-விருத்தம்.

உச்சிதமிரங்கநாத வுலகையாள்மங்கைபாகன்
மெச்சிடுங்கொலுவில்வந்து மேன்மைநாட்டியம்புரிந்த
கச்சணிமுலைமாதர்க்குக் கனபரிசளித்தபின்பு
அச்சணத்தனிலேமன்ன னமைச்சனோடியம்பலானான்.

வசனம்.

அதேதெப்படியென்றால் மிகுந்த வளப்பம்பொருந்திய ரெங்கநகரபுரியின் மங்கைபாக மகாராஜன் கொலுவில் நடனஞ்செய்த ஒயின்மாதர் பரிசுபெற்றுப்போனபின்மேல் அரசன் தனது மந்திரியாகிய சம்பிரவர்மனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

இராஜன்-விருத்தம்.

தந்திரயுத்திகற்ற சம்பிரவர்மனை
மந்திரிசொலக்கேளாய் மனமுழுதுசித்தென்பின்னு
வித்தமாவுலகையாள வெனக்கொருபுதல்வனில்லாச்
சிந்தைதான்தயங்குதென்ன செய்குவேனுரைத்திடாயே.

வசனம்.

கேளாய் சகலவுபாய தந்திரங்களையுங்கற்ற சம்பிரவர்மனென்கிற காரியத்துணைவனே இந்த வுலகத்தில் எனக்குப் பின் ராஜரீகஞ்செய்யப் புத்திரனில்லாத வருத்தம் சகிக்கமுடியாமல் மனம் புண்ணாகுதே என்னசெய்வேன் சொல்லாயப்பா மந்திரி.

மந்திரி-விருத்தம்.

உரைத்திடாயென்றுவின்று முத்தமவாசேகேளுக்
தனாதனையாளப்புத்திர சந்தானம்வேண்டுமாகிற்
றிரிபுராதகனன்செம்பொற் சேவடிதன்னைநீருங்
கருதியேதுதித்தாலத்தக் கர்த்தனின்னருட்செய்வானே.

வசனம்.

கேளும் சந்ததியில்லா வந்தியரென்று நோக்துவுருகுந் சிந்தைய ரான மகாராசனே இந்தவருத்தம்நீங்குவதற்கு திரிபுரதகனனாகிய சாட் சாத் பரமனைத்துதித்தால் அக்கடவுளே நம்மெண்ணத்தின்படி கிரு பைசெய்வார் மகாராசனே.

10-தரு-இ-ம-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. நீதியுடனிந்த கிமைதையாள்கின்ற ராசனே-வெகு
நேசமாகா ளிகழ்ந்தும்வென்கேளும்ப்ர காசனே-அந்த
ஆதிபாதத்தை யனுதினமுந்தொழு தாலேதா-னும
தகமகிழச்செய் தராளவைப்பார்மன் மேலேதா-னம்மன்
2. பாமனடியைப் பலகாலும்வேண்டின பேருக்கு-வேணு
பாக்கியமென்மேலும் பாரிலுண்டாமன வோருக்கு-புகழ்
திரியம்பகன்கழல் சேர்வைசெய்தானல மாகுமே-பின்னுந்
சிந்தைசிலுண்டான திவினைவிட்டோடிப் போகுமே-யார்க்குந்
3. துள்ளிவிளையாடச் சுதனளித்திட நின்றவர்-கல்ல
சுந்தரர்க்கேயொரு தூதாகவேயன்று சென்றவர்-எந்தன்
வள்ளலேயின்னகர் வாழ்ந்திருக்கின்ற யீஸ்வார்-நிதம்
வாழ்த்தினவர்க்கு வரங்கொடுந்தரும்பா மேஸ்வார்-எங்கும்
4. இட்டனேயின்றும தேக்ஷிமையாளொடு செல்லலாந்-சொந்த
வீசன்கோவில்கண் டிருங்கூட்பிதின்று சொல்லலாம்-நீருந்
தொட்டகுறைநீக்கத் தோன்றலளிப்பவர் பாருங்கள்-வால
சுப்பையனைத்தந்த சோதியைப்போற்றுவோம் வாருங்கள்.

அரசன் விருத்தம்.

நல்லதும்மந்திரியிப்போ னலமுடனெந்தன்முன்னே
சொல்லியபடிபோலந்தச் சோதியங்கிரியைப்போற்றச்
சல்லாபமுடையதிவ்ய சந்தனமாதென்றேனும்
வல்லியென்மனைவிதன்னை வாருடனழைத்திடாயே.

வசனம்.

ஆ ஆ மந்திரி நீசொல்லியபடிசெய்கின்றதுவே நன்மையாயிருக்கிற து ஆகையால் இப்பொழுது கயிலையங்கிரிவாசரான சிவபெருமானைப்பூ சிப்பதற்கு நாம்போகவேண்டியிருப்பதால் நம்மனைவியாகிய சந்தனமா தைவரச்செய்வா பூதநுன்னியனே.

மந்திரி-வசனம்.

அதுவேபுத்தி மகாராசனே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கட்டியக்காரகேளாய் காசினிபுகழுமிந்தப்
பட்டணமாளுமங்கை பாகனாரழைத்தாரென்று
சட்டமதாகவென்றாய் சந்தனமாதுதன்னைத்
திட்டமாய்க்கூட்டியிங்கு சீக்கிரம்வருகுவாயே.

வசனம்.

கேளாய் பூகதா சகலரும்புகழ் தேசராஜனாகிய மங்கைபாகமகாரா ஜன் அழைத்தாரென்று நம்மாதாவாகிய சந்தனமாதாசியை அதிசீக்கிர ம் வரும்படிசெய்குவாய் கட்டியா.

கட்டியன் மந்திரிக்குச்சொல். வசனம்.

நல்லபாக்கியமையா ராசவீதியரோ.

கட்டியன் தாதிகளுக்குச்சொல்-வசனம்.

வாருந்தாதிகளே நம்முடையராசாத்தியை மகாராஜாகொலுவிற்கு வரும்படி உத்தரவுசெய்திருக்கின்றார் ஆகையால் அழைத்துவாருங்கள் தோழிகளே.

தாதி-வசனம்.

நல்லகாரியம் கட்டியா.

தாதி இராணிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னையாதரிக்குந்தாயே யித்தமாகரைக்காக்கும்
மன்னவன்மங்கைபாக மகாராசன்கொலுவிற்கிப்போ
துன்னையேயழைத்தாரென்று வோடிவந்துரைத்தான்கட்டிய
னன்னையேவாருமுந்த னடிமலர்க்கமலம்போற்றி.

வசனம்.

தோத்திரமம்மா மகாராணியே நம்முடைய மகாராசன் தங்களைக் கொலுவிற்குவரும்படி உத்தரவுசெய்திருந்ததாய் கட்டியன் சொல்லிப் போயினன் ஆகையால் அவசரமாய் புறப்பட்டுவாருங்களம்மா தாயே.

இராணி-வசனம்.

நல்லது அப்படியேசெல்வோம் தோழிப்பெண்களே.

தாதி. சந்தனமாது.

சந்தனமாது பொது-விருத்தம்.

திருவுருமுகமேதுன்னத் தேகத்தின்பணிகண்மின்னத்
தருமிர்மலர்கள்சூடிச் சந்தனமாதுமேகக்
கருநிறக்கூந்தல்தன்னிற் கதிர்மதிபளபளென்ன
திருபனைக்காணவேண்டி நிலைபெறுங்கொலுவந்தாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சந்தனமாதாகிய மகாராணியம்மாள் தம
துதிருமேனியை ஆரசேபூரமுதவிய திவ்யஆபரணங்களா லழகுசெய்து
தன்னுயகனுடைய கொலுவிற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

11-தரு-இ-ம்-தேசிகதோடி-தா-ம்-திரிபுடை

பல்லவி.

வந்தாளே சந்தனமாது-நல்ல
மதிநுத லதிபதி
மனைவியவள் கொலுவில். (வந்)

அநுபல்லவி.

கொந்தளப்பூங்குழலாள் சந்திரமுகவதனள்
கோதிலாதமிரு தாதிமார்கள் துணை
யாதரவாகவே காதனுடனடந்து (வந்)

சரணங்கள்.

1. முல்லைமல்லிகையணிந்து-சிறு
முத்துமோகனமாலையும்
ரத்தினப்பதக்கமிட்டு முல்லை
கல்லிழைத்தமூக்குத்தி
நல்லராசிக்கிருந்தி

கையில்வளைசரிகை
துய்யபாடகந்தன்னிட
மெய்யிற்பணிதுலங்க
தையலிடைதுவள. (வந்)

2. சருகைச்சேலைகளுடுத்து எங்கும்
தகதகென்றொளிதரும்
பகலவனைமறைக்கும். சருகை
திருவெண்ணெற்றிப்பொட்டிட்டு
ஆனடியைக்கும்பிட்டு
சின்னஞ்சுப்பிரமணி
சொன்னகவிதைபாட
வன்னநடைகொண்டவள்
மன்னவனிடமாக. (வந்)

சந்தனமாது அரசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மணிமுடிகொண்டேயிந்த வையகந்தன்னையாளுங்
கணவரென்றெனக்குவாய்த்த காதலாபோற்றிகேளுங்
குணமுள்ளவரசர்சூழுங் கொலுவினிலென்னைவாவென்றிங்
கினையுடனழைத்தசெய்தி யின்னதென்றியம்புவீரே.

வசனம்.

சரணஞ்சரணமையா சகலதேச கிரீடாதிபதியாகிய என்னுயகரே நல்ல அரசர்கள் சூழ்ந்திருக்கின்ற தங்கள் திருக்கொலுவிற்கு என்னை யழைத்த காரியம் யாது தெரியச்சொல்லுங்கள் மகாராஜனே.

இராஜனும் தேவியும் புத்திரசந்தானம் வேண்டி துயருறுதல்.

அரசன்-விருத்தம்.

இயம்புவீரென்றுகேட்ட வேந்திழையாளேகேளு
நயம்படிமன்னர்சூழ நாமாண்டோமக்குப்பின்னால்

வயம்புரிந்தரசுசெய்ய மைந்தரொன்றில்லாப்புந்தி
தயங்கியேயுன்னையிந்தச் சபைக்குநானழைத்தேன்பெண்ணே.

வசனம்.

கேளாய் பெண்ணே நல்ல அரசர்கள் சூழும்படி நாமிந்த வுலகத்தை யாண்டிருக்கோம் இனிமேல் நமக்குப் பின்னரசுசெய்ய மைந்தரில்லாத வருந்தத்தால் உன்னை யிங்கு வரவழைத்தேன் என்னுயிர்த்துணைவியே.

12-தரு-இ-ம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. திங்களின்குலத்தின் மங்கைபாகனென்று
பெண்மயிலே குயிலே வெகு
சீருஞ்சிறப்புகழ் பெருங்கீர்த்திகொண்டேன்
பெண்மயிலேகுயிலே
கங்கைசூழ்ந்தகுடி ரங்கநாதந்தன்னை
பெண்மயிலேகுயிலே பெருங்
காட்சியுடனா சாட்சிசெய்திருந்தேன்
பெண்மயிலே குயிலே

2. தேசமெங்கும்பிர காசமதாகினோம்
பெண்மயிலே குயிலே நம்மள்
சிந்தைமகிழ்ந்திட மைந்தனென்றைக்காணோம்
பெண்மயிலே குயிலே
பேசுவாரேநம்மைக் காசினியோர்கூடிப்
பெண்மயிலே குயிலே ஒரு
பிள்ளையில்லாப்பாவி வள்ளலாகாவனென்பர்
பெண்மயிலே குயிலே

3. பூர்வீகத்திலென்ன பாவங்கள்செய்தோமோ
பெண்மயிலே குயிலே சிறு
புதல்வனில்லாமனம் விதனமதாகுதே
பெண்மயிலே குயிலே
தேவியேயாருக்குத் தீவினையான்செய்தேன்
பெண்மயிலே குயிலே நல்ல
செல்வமகனமக் கில்லாமற்போவானேன்
பெண்மயிலே குயிலே

4. பாலனற்றமனை ஞாலக்காடென்பார்கள்
பெண்மயிலே குயிலே அந்தப்
பற்றில்லாதவர்க்கு முத்திகிடைக்காதே
பெண்மயிலே குயிலே
காலன்வந்தனேக கோலஞ்செய்குவானே
பெண்மயிலே குயிலே வலை
கட்டியிழுத்தேகித் தட்டுவானாகிற்
பெண்மயிலே குயிலே

5. கொள்ளிவைக்கவொரு பிள்ளையல்லோவேணும்
பெண்மயிலே குயிலே இந்தக்
கோவதனையாள வாவதுவல்லோ
பெண்மயிலே குயிலே
அள்ளியுண்டார்க்குதன் சள்ளையொழிந்திடும்
பெண்மயிலே குயிலே அதற்
காகாதோசியாய்ப் போகினேயேநாமள்
பெண்மயிலே குயிலே

6. சந்தனமாதேகேள் மந்திரிவந்திங்கு
பெண்மயிலே குயிலே அரன்
தன்னடிவேண்டின பின்னல்வழியென்றான்
பெண்மயிலே குயிலே
செந்தூர்ச்சுப்ரமண்யன் றந்தையினடியைப்
பெண்மயிலே குயிலே கண்டு
தெண்டனிட்டேவா யின்றழைத்தேனுனைப்
பெண்மயிலே குயிலே.

சந்தனமாது-கலித்துறை,

வாழ்ந்தனேயிந்த வாருதிசூழ்ந்திடும் வையத்திருந்து
தாழ்ந்தனேயொரு சந்ததியின்றிடா தவள்பாவில்
வீழ்ந்தனேபெரு மலடியென்றெந்தனை விளம்பிடவின்
றாழ்ந்தனேபாவிக் கரன்செயலுண்டோவென் னன்பரசே.

வசனம்.

என்னன்புக்குரிய வின்பரே இந்தக் கடல்சூழ்ந்த பூமியின்கண் நல்லசெல்வத்தை யடைந்திருந்தும் புத்திரரில்லாத துன்பத்தில் வீழ்ந்து தாழ்ந்த பாவியாகிய வெனக்குச் சாட்சாத்கடவுள் கிருபை செய்வரோ மகாராஜரே.

13-தரு-இ-ம்-காப்பி-தா-ம்-ரூபகம்-இக்தஸ்தானி.

கண்ணிகள்.

1-பிள்ளையில்லாப் பாவிநானே பெருமலடனாகினேனே
பேதைமனஞ்சலிக்குதேயென் னாதனேயானென்னசெய்வேன்(பிள்)

அள்ளிபுண்ணப் பாலனில்லை அன்பாயிது வென்னதொல்லை
அன்றான்செய் கட்டளையீ தென்றய னெழுதினானோ(பிள்)

2-பஞ்சகளை வைதேனோனன் பாதகங்கள் செய்தேனோநான்
பத்தாவேயிவ் விதிகமக் குத்தனைய தீங்கிலேனே(பிள்)

தஞ்சமென்றி ரங்காதக் தன்னைநாடி வந்தன்பாதக்
தானடைந்த வெளியோரைக் கோனளா திருந்திரோநாம்(பிள்)

3-பாலனற்ற தோஷியென்று பாருலகம் பேசவென்று
படைத்தானோ வாதிசிவன் றுடைத்தானோ கருவில்லாமற்(பிள்)

சீலமான ராசதீரா செங்கோனெறி கொண்டமாரா
தேசமிருந் தாருக்கென்ன மோசஞ்செய்த துண்டோநாமள்(பிள்)

4-எத்திசைபு கழப்பெற்ற வேந்தலேநீர் செய்துவைத்த
இஷ்டமோவல் லதுவெந்தன் கஷ்டமோகன் டிலேன்பாவி(பிள்)

சத்தியுமை பாகனருள் தான்புரிகு வானோபுகழ்
தக்கசுப்ரமண்யபாட மந்திரிபு கன்றனென் றீர்(பிள்)

இராஜன்சொல்.

நேரிசை வெண்பா.

எந்தனக்குத் தானுகந்த வின்பமுள்ள மாதரசி
சந்தனமா தென்றுரைக்குந் தையலேகே—ளந்திவண்ணன்
காலடியைநாந்துதித்தாற் கன்மவினை தீர்ந்திடுகற்
பாலன்வரமேகிடைக்கும் பார்.

வசனம்.

கேளா யென தாசைநேசியாகிய சந்தனமாதே இப்பொழுது செம்மேனிக்கடவுளாகிய நம்மாண்டவன் கோயிற்சென்று வேண்டினுல்கொடியபாவங்களெல்லாந் தீர்ந்து புத்திரபாக்கியங்கிடைக்கும் ஆகையாற் போய்வருவோம் வாராய்பெண்ணரசே.

சந்தனமாது-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேபோய்வருவோம் மகாராசனே.

அரசன் மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கொம்பனையுமையாள்பாகன் கோவில்கண்டிறைஞ்சமந்திரி
கம்புவிபறையுஞ்சாத்தி நல்லாடையணிநிசைனய
செம்பொனுங்கவியம்புஷ்பஞ் சேர்த்துக்கிஞ்சந்தெல்லாந்
சம்பிரவர்மரீயுந் சடிதியிற்றயார்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளாய் மந்திரி நாம் வுமைபங்கனுகிய சிவபெருமான் கோவிலுக்குச் செல்லவேண்டுவதால் பட்டணமுரசறைவித்தும்பால் நெய்புஷ்பம் ஆடையாபரணமுதலிய ஆலயத்திற்குத் தகுந்த திரவியங்களோடும் சுற்ற சதுரங்கங்களையும் சீக்கிரம் தயார்செய்குவாய் சம்பிரவர்மனுகிய முதுவனே

மந்திரி-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே தயாராயிற்று மகாராஜனே.

மங்கைபாகனும் சந்தனமாதும் தேவாலயங்கண்டு வணங்குதல்.

கோவில்-பொது-விருத்தம்.

காவலர்திரைகொண்டேத்தக் களித்திடுமங்கைபாகன்
றேவியாளோடுந்தம்மைச் சேர்ந்தமந்திரிகள்கூட
வாவலாயெழுந்தாங்க மணிகநாளுமீசன்
கோவிலைநாடிவேந்தன் கும்பிடவருகின்றானே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் சகலவரசரும் புகழப்பெற்ற தராபதி யாகிய மங்கைபாக னராபதியானவர் தனது மங்கை மந்திரி முதலிய அநேகருந் தன்னைச் சூழ்ந்துவர சிவதெரிசனை செய்யும்பொருட்டு மிருந்த வாசையோடுங்கூடி தேபீடத்திற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

14-தரு-இ-ம்-சொண்டிச்சிந்து-அடதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. நடந்தானேமங்கைபாக   னென்ற
ராசனும்பத்தினிதன்னுடனே   என்ற
தொடர்ந்தானேமதிமந்திரி   பின்னுந்
சுத்திலுள்ளோர்களுஞ் சூழ்ந்துவரப்   பின்னு

2. ராஎல்லோருமொன்றாகவே   கூடி
ரங்கநாதபுரிதனில்வாழும்   கூடி
வல்லகடவுளனு   மீசன்
வாழ்ந்துவிருக்கின்ற வாலயத்தை   ஈசன்

3. தேடிமனதுகந்து   வெகு
சிங்காரமாகவேவந்தவரும்   வெகு
கோடிவிநோதமான   சிவன்
கோலத்தைவந்தங்கு கண்டனரே   சிவன்

4. பார்த்தாரேகண்குளிர   வுமை
பாகத்திருக்குமகிமையதை   வுமை
கார்த்திகேயனையளித்த   வாதி
கர்த்தனுக்கப்பொழு தேதுசெய்தார்   ஆதி

5. கொங்குமந்தாரைமலர்   பிச்சி
கொண்டுசொரிந்தாரேநின்றவர்கள்   பிச்சி
தங்குசிறுசண்பகமும்   முல்லை
சாதிமல்லிகைமல ரணிந்தார்   முல்லை

6. தேங்காயுடைத்துவைத்தார்   பின்னுந்
சேர்ந்தவாழைப்பழங்கூடவைத்தார்   பின்னுந்
வாங்கடைக்காய்வெள்ளிலையுங்   கொண்டு
வைத்தாரேசங்கர னென்றவர்க்கு   கொண்டு

7. அன்னவபிஷேகமுட   னதற்
காரும்வகைகளுந்தான்படைத்தார்   ரதற்
சொர்னவிளக்குடனே   கூடத்
தூங்காவிளக்கையுமேற்றி வைத்தார்   கூடத்

8. திருஞ்சிறப்புஞ்செய்து   புகழ்
தீப தூபங்களுங்காட்டினரே   புகழ்
கோருஞ்சுப்பிரமண்யன்   தமிழ்
கொண்டாசன்கண்டு போற்றினரே   தமிழ்

அரசன்-போற்றி-விருத்தம்.

ஆதியேபரனேபோற்றி யன்பருக்கின்பாபோற்றி
சோதியேசுடரேபோற்றி சூலபாணியனேபோற்றி
நீதியேநெறியேபோற்றி நீரணிபவனேபோற்றி
பூதியேநாதாபோற்றி புராரியேபோற்றிபோற்றி.

இதுவுமது-விருத்தம்.

ஆண்டவாவுலகிலுந்த னடிதொழுபவர்கள்சிந்தை
பூண்டவாயெனக்கோர்செல்வன் புவியதிலில்லாதாலே
தாண்டவமாடுகின்றன் சந்நிதிவந்திரந்து
வேண்டினவரந்தந்தாளும் வித்தகாபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரண்ஞ்சரணம் சுவாமி மூலகாரணவித்தனே சகலபுவனங்களையு மாளுங் கர்த்தனே அடியாருள்ளங்களில் வாழும் பத்தனே சர்வவேத முடி நடன முத்தனே தமது திருச்சந்நிதானத்தில்வந்து வேண்டிய பெளியேனுகிய வெனக்கு கிருபைபாலித்து புத்திரசந்தானம் தந்தருளும் சிவபெருமானே வந்தனம் வந்தனம்.

போய்வாறேன்-என்கணவா-என்றவர்னமெட்டு.

15-தரு-இ-ம்-முகாரி-அடதாளச்சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. சங்கார கங்காதரா   வந்தெனக்கொரு
சந்ததிவரமேதாரா
எங்கும்புகழ்பெற்ற   மங்கைபங்காளனென்
றேற்றும்பரமேஸ்பரா   (சங்க)

2. வாசனே கயிலாசனே ரங்கநாதம்
வாழ்கின்றஜெகதீசனே
தேசதேசமன்னர் ராசையுடன்பணி
இல்லைஎன்னடாராஜனே (சங்கரா)

3. ஆண்டவாபெருந் தாண்டவா மகிழ்ந்தர
வாரணம் பூண்டவா
பாண்டரங்காவுனே வேண்டினவர்க்கிரு
பாதமரு ளீன்றவா (சங்கரா)

4. சித்தனே பரிசுத்தனே அண்டரண்ட
நிறைந்திடாதி கர்த்தனே
வித்தாகியபொருள் முற்றும்படைத்துள்
விளங்குஞ்சோதியத்தனே (சங்கரா)

5. வல்லோனே முடிவில்லானே பொல்லாமுழு
வஞ்சகர் முன்னில்லானே
கல்லெறியும்பெற்று வில்லடிபட்டுங்
கடாட்சித்தவ னல்லோனே (சங்கரா)

6. பாரையா கவிதையா வுமையொரு
பாகமுனது மெய்யையா
பெருஞ்சுகப்பிரமன்யன் செப்புஞ்செந்தமிழுக்குச்
செல்வன்தந்தானுமையா (சங்கரா)

அசரீரி-விருத்தம்.

திக்கெல்லாம்படைத்தாக்காக்குந் தேவாதிதேவனை
முக்கண்ணன்றனை வேந்தன் முனைவாகநாவென்றேற்று
மக்களைமசரீராக வருள் தந்தோமென்றோர்வாக்கு
பக்கநின்றுரைக்கக்கேட்ட பார்த்திவன்மகிழ்ந்திட்டானே.

வசனம்.

அகோ தெய்வமேயென்றால் மங்கைபாக மகாராஜ னவன் தனக்குப் புத்திரசந்தான வேண்டுமென்று அண்ட திசாமுகங்களையும் இருஷ்டித்து ரட்சிக்கும் அமுதாதி யமுதனாகிய திரிநேத்திர மூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்து நிற்க அப்பெருமான் கிருபையால் சந்ததி தந்தோமென அசரீரி யுண்டாயிற்று அவ்வோசையைக்கேட்ட கொற்றவன் பேரானந்தமடைந்து பின்னு மக்கடவுளைத் துதிசெய்கி றவிதங் காண்க.

அரசன்-மட்டு-விருத்தம்.

எந்தாயுன் னிருதயங்கொண்
டிந்தாவென்றே ரெச்சமதைத்
தந்தாயெங்குந் தனிமுதலா
னந்தாயுனைநான் வந்தனமே.

வசனம்.

எல்லா வுருவங்களுமான வென்னையனே எளியேன்சிந்தையின்படி சந்ததி புத்திரவுதந்தருளிய பேரானந்தனே அடியேன் உனது பாதாரவிந்தத்திற்கு வந்தனம் வந்தனம் வந்தனமே.

இந்திரசபாமெட்டு.

16-தரு-இ-ம்-தேவகாந்தாரம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

1. வந்தனம் வந்தனம் வந்தனமே-திரு
வானந்தனேயுனக்கென் வந்தனமே
சந்திரசேகரா வந்தனமே-திருத்
தாண்டவாவின்சரணம் வந்தனமே (வந்தனம்)

2. அரஹராசங்கரா மகதேவா-திரு
வங்கிரியான்பணி சாம்பசிவா
வரமெனக்கீய்ந்திடு மந்திவண்ணா-திரு
மலர்ப்பதம்யான்துதி மூன்றுகண்ணா (வந்தனம்)

3. சிவசிவகங்கையின் வேணியனே-திருச்
சேவடிறைஞ்சல்குல பாணியனே
புவனமதெங்கு நிறைபரனே-திருப்
பூங்கழல்யான்பணி திரிபுரனே (வந்தனம்)

4. அந்தரமார்க்கத்திலே நின்றமே-திரு
வருள்புரிகின்றவா வந்தனமே
தந்தாயொருவாஞ் சுப்பிரமன்யன்-புகழ்
தற்பராவந்தனம் வந்தனமே (வந்தனம்)

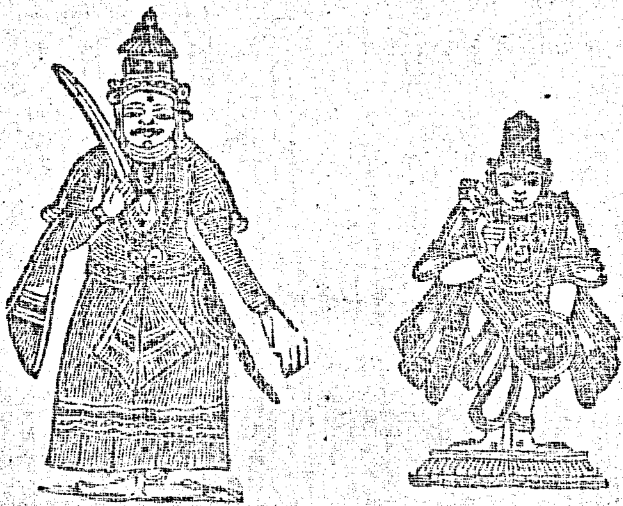

இராஜன் மந்திரியைப் புகழ்ந்துரைத்தல்.

பொது-வஞ்சி-விருத்தம்.

பூதநாதனையும் போற்றி
வேதனை யகன்றவேந்த
நீதிமந்திரியைப் பார்த்து
வோதுவானுளங் கொண்டங்கே.

வசனம்.

அங்கே தெப்படியென்றால் மங்கைபாக மகாராஜனானவன் இவ்வித மாய்க் கடவுளை வணங்கியபின்மேல் ஆனந்த சந்தோஷமடைந்து மந்திரியைப் புகழ்ந்துரைக்கும்விதங் காண்க.

அரசன்-விருத்தம்.

உண்மைபெற்றே னாங்கள்பெற்றே
னுலகினுள்ளோரென்புகழை யுரைக்கப்பெற்றேன்
தண்மைபெற்றேன் றனங்கள்பெற்றேன்
றாணியினையாளவொரு தனையன்பெற்றே
னன்மைபெற்றே னலங்கள்பெற்றே
நாகவடம்புனைந்தசிவ னருளும்பெற்றேன்
வண்மைபெற்றேன் வளங்கள்பெற்றேன்
மந்திரியுன்னுள் மகிமைபெற்றேன் வாழ்வுற்றேனே.

இந்திரசபா-

17-தரு-இ-ம-சுத்தகாந்தாரி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

1. மந்திரியுன்னாற் சந்ததிவரமே
நந்திவாகனன் றந்தனரேயெந்தன் (மந்திரி)
2. சிந்தையுமுகன்றேன் நீவினையகன்றேன்
மைந்தனைப்பயின்றேன் மணிமுடிபுனைந்தேனென் (மந்திரி)
3. உன்னுரைகொண்டே னுமைபிரான்கண்டேன்
பொன்னடித்தொண்டே புரிந்தருள்கொண்டேனென் (மந்திரி)
4. சுகம்புகன்றாயே சுப்பிரமணியே
மகவளித்தாயே மதியூகிநீயேயென் (மந்திரி)

வசனம்.

கேளும் மந்திரி உம்மாலே சகல பாக்கியங்களைப் பெற்றும் இவ்வாலயத்தில் வந்து சிவபெருமானைக் கண்டதுமன்றி நாங்கருதியபடி புத்திரப்பேறுகிய வரத்தையும் பெற்றோம் ஆனபடியால் யாவரும்பெறுதற்கரியபொருளை இன்றேவடைந்தவர்களாயினம் தேர்ச்சித்துணைவனே.

மந்திரி-விருத்தம்.

வருவதுந்தெய்வத்தாலே வாழ்வதுந்தெய்வத்தாலே
தருவதுந்தெய்வத்தாலே தாழ்வதுந்தெய்வத்தாலே
யொருவனென்றாவினாலே யுண்டாமென்றுரைக்கவேண்டாம்
திருபனேயெல்லாமந்த நின்மலன்செயலதாமே.

வசனம்.

கேளு மகாராஜனே உலகத்திற் செல்வமானது வருவதும் பிறர்க்குத் தருவதும் வாழ்வதும் தாழ்வதுமாகிய இவையெல்லாம் கடவுள் செயலின்றி வேறில்லை தாங்களென்னாற் கிடைத்ததென்பது சரியா எல்லாம் நின்மல சொரூபியாகிய சிவன் செயலேயென்று எண்ணுங்கள் என் தோன்றலே ஆம்-ஆம்.

அரசன் விருத்தம்.

சாற்றுவேன்கேளாய்மந்த்ரி சதாசிவனிலையம்வந்து
வாத்திரத்துடனேபூசை யளித்திதோத்திகள்செய்து
போற்றினேனினிநான்றர்மம் பொழிந்திடமனமாமந்தை
யேற்றவுண்பவரைநீயு மிவ்விடந்தருவிப்பாயே.

வசனம்.

வாராய் மந்திரி காம் ஆண்டவனிகேதனத்துக்குச்செய்யுங் காரியங்களெல்லாம் நிறைவேற்றியாயிற்றல்லவா இனிமேல் இக்கோட்டத்தின்

அறஞ்செயும்படி விரும்புகிறேன் அவ்வித மேற்றுக்கொள்வோரை இவ்விடம்வரும்படி செய்குவாய் காரியமுன்னோனே.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேன் மகாராஜனே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல் வஞ்சி-விருத்தம்.

ஒருரைகட்டியக்
காரனேகேளாய்
பாரில்பண்டாரத்
தோரைநீயழைத்தா.

வசனம்.

வாராய் கட்டியா இந்த வுலகிலுண்டான அகுதி பரதேசிமுதலிய சங்கமர்களை அழைத்துவருவாய் வந்தியா

கட்டியன்-வசனம்

அப்படியே அழைத்துவருகிறேனையா சுவாமி.

கட்டியன் யாசகரைக்கூப்பிடுகிற-கலி-விருத்தம்.

மகனைவேண்டு மகாராஜபூபதி
யகமகிழ்ந்தே யறம்பொருள்பெய்கிறார்
தகைமையாகவே தானதையேற்றிட
வகுதியாகிய வாண்டிகாள்வாருமேன்.

வசனம்.

ஓ-ஓ-சங்கமரே இரங்கராதபுரம் மங்கைபாக மகாராஜன் தங்கந்தங்கமாய் எங்குமெங்கும் அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கிறார் ஓடிவாருங்கள் ஓடிவாருங்கள் ஓடிவாருங்கள் ஜல்தி ஜல்தி.

யாசகர்வருகிற-பொது-விருத்தம்.

கட்டியனுரையைக்கேட்டுக் காதலோடெழுந்தங்குள்ள
மொட்டையுமுடவனொண்டி மூக்கரைமுளியோர்கண்
பொட்டைதான்செவிடனாமை பொருளற்றோர்திருவோடேந்தித்
தட்டியேதானம்வாங்கச் சங்கமர்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் அகுதிபரதேசிமுதலிய யாசகர்கள் மங்கைபாக மகாராசனிடம் தருமமேற்றுக்கொள்ள வருகிறவிதங் காண்க.

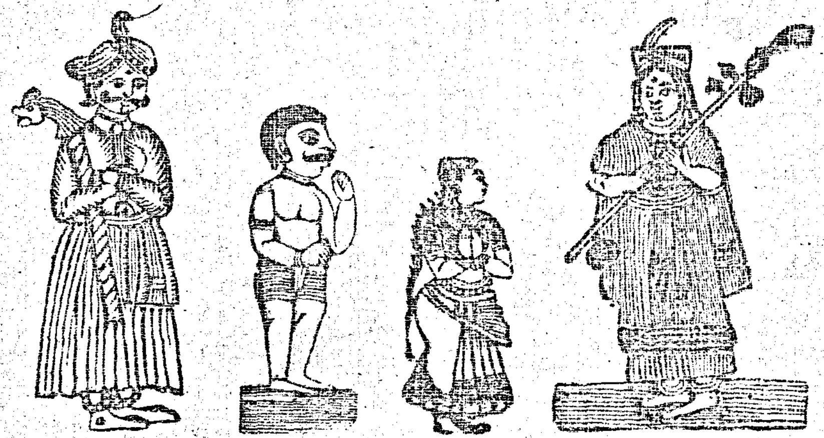

யாசகர் தானம்வாங்க வருகிறது.

18-தரு-இ-ம்-தோடி- அடதாளச்சாப்பு

கண்ணிகள்.

1. சங்கமரிதோவந்தாரே தானம்வாங்கச்
சங்கமரிதோவந்தாரே
சங்கமரிதோவந்தார்
தன்கைத்திருவோடேந்தி
யங்கமெலிந்தவர்க
ளெங்குமிருந்தவர்

2. ஆண்டிகளிதோவந்தாரே பொருளைநாடி
ஆண்டிகளிதோவந்தாரே
ஆண்டிகளிதோவந்தார்
சேண்டியடித்துக்கொண்டு
பாண்டரங்கனைப்பாடி
வேண்டுந்தனத்தைக்கொள்ளத்

3. தேசிகளிதோவந்தாரே அகுதிபா
தேசிகளிதோவந்தாரே
தேசிகளிதோவந்தா
ராசைக்குகந்ததேகர்
பேசிப்பேசியிருகை
வீசிக்கூத்தாடிட்டு

4. கொண்டிசப்பாணிவந்தாரே — பிட்சைகள்வாங்க
கொண்டிசப்பாணிவந்தாரே
கொண்டிசப்பாணிவந்தார்
பெண்டுபிள்ளைகளுடன்
கண்டமட்டும்வெறுக்கை
கொண்டுபோகலாமென்று

5. கூனர்குருடர்வந்தாரே — வேறுமில்லாத
கூனர்குருடர்வந்தாரே
கூனர்குருடர்வந்தார்
சேனைமாரிகள்போலே
தானம்வாங்கவேகூடி
நானியென்றுமுன்னேடி

6. செந்தமிழ்ப்பாடிவந்தாரே — சுப்பிரமன்யன்
செந்தமிழ்ப்பாடிவந்தாரே
செந்தமிழ்ப்பாடிவந்தார்
முந்தும்பொருளைக்கொள்ள
வந்திவண்ணைமந்தே
தந்தாள்வாழ்ளைச்சொல்லி (செந்த)

யாசகர்-வசனம்.

இராஜ ராஜ மகாராஜப்பிரபுவினுடைய பாதாரவிந்தத்திற்கே சரணம் சரண மையரே.

அரசன்-விருத்தம்.

தக்கமந்திரிகேளிந்தச் சங்கமர்க்காகநம்மள்
பொக்கிஷந்திறந்துவந்த பொருளினைக்கொணரச்செய்தா
விக்கணைத்தனிலேசத்தி யீசனாலயத்திருந்து
வக்கரைகொண்டென்கையா லருதியர்க்கறஞ்செய்வேனே.

வசனம்.

கேளாய் நன்னீதியறிந்தோனே இவ்விடத்திற்கு வந்திருக்காநின்ற சங்கமர்களுக்கு கொடுக்கும்பொருட்டு திரவியங்கள் தயார்செய்குவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே தயாராயிற்று மகாராஜனே.

பொது-விருத்தம்.

உடையவர்பொருளைவாரி யுகந்துவந்தவர்களிட்டத்
திடமுடனிருபன்கண்டு சிந்தையுமகிழ்ந்தேயந்த
விடமதிலிருந்தேசொந்த விருகையாலிதிகளள்ளிப்
பிடிபிடியென்றேயன்னால் பெருமறம்பொழிகின்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இராஜாவின் உத்தரவின்படி பொக்கிஷதாரிகள் திரவியம்கொண்டுவந்துகொடுக்க சந்தோஷகாமாய் அவைகளையள்ளி மங்கைபாகமகாராஜன் தருமஞ்செய்திறவிதங்காண்க.

வேந்தன் சிவாலயத்திலிருந்து அறஞ்செய்தல்.

19-தரு-இ-ம-காப்பி-தாளம்-ஆதி.

இந்துஸ்தான்

கண்ணிகள்.

வாருங்கள் வாருங்கள் — வாருங்கள்-தானம்
வாங்குபவரிங்கு — வாருங்கள்
பாருங்கள் பாருங்கள் — பாருங்கள்-என்னைப்
பண்டம்வழங்கிறேன் — பாருங்க-ளிங்கு (வாருங்)

சங்கமரே யிங்கு — வாரைஞ்-சாமி
தன்னைவாங்கியங்கு — போகலாம்
இங்கிதமாகவே — நீங்களே-யெந்த
னேமம்வாங்கியெங்கும் — போங்களே-இங்கு (வாருங்)

3. ஆண்டிகளேயிங்கு வருவீர்-புகழ்
அத்தமெடுத்துக்கொண் டேகுவீர்
வேண்டியமட்டு மெடுக்கிறேன்-வெகு
விஸ்தாரமாகக் கொடுக்கிறே-னிங்கு (வாருங்)

4. கூக்குரலிடாமல் வந்திடும்-நானே
கொட்டும்தனத்தையும் பெற்றிடும்
சீக்கிரமாக்வே வாருமே-பணஞ்
சிலவுசெய்தேனே யீந்தாருமே-இங்கு (வாருங்)

5. ஏழைபரதேசி யோர்களே-பொரு
ளில்லாதலைந்திடும் பேர்களே
கூழிதோவாங்கிடு மாந்தரே-இதைக்
கொஞ்சமென்றெண்ணுதீர் சாந்தரே-இங்கு (வாருங்)

6. பட்டினியென்றசொல் லில்லாமற்-பெரும்
பாவியென்றெந்தனைச் சொல்லாமற்
குட்டி-குழந்தையும் பெண்டிரும்-வெகு
கோலாகலமாகச் சென்றிரும்-இங்கு (வாருங்)

7. கத்தனருளினாற் பொன்னெல்லா-மெந்தன்
கையாலளித்தே னுங்கட்கெல்லாஞ்
சித்தமகிழ்ந்திதைப் பெற்றுமே-வீடு
சென்றுவாழ்ந்திருப்பீர் சித்தமே-இங்கு (வாருங்)

8. இப்படியாகவே யீசனார் கோவி
லிருந்தறஞ்செய்யும் ராஜனார்
சுப்பிரமண்யனை வாழ்த்தினார்-கவி
சொல்லியாண்டி போற்றினா-ரிங்கு (வாருங்)

பொது-விருத்தம்.

மகிழ்ந்தறஞ்செய்தவண்ணல் மந்திரிமுகத்தைப்பார்த்துப்
புகழ்ந்துமேயுன் னுடைக்தப் புவியெலாமாள்வதற்கோர்
மகன்வரம்பெற்றேமென்று மனைவியோடெழுந்துசோந்த
வகந்தனில்வந்து சேர்ந்து வரசுசெய்திருந்தினாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மங்கைபாக மகாராஜனானவர் ஆலயத்தில் சந்திவரம்பெற்று அநேகதருமங்களைச்செய்ததின்மேல் மந்திரியைப்புகழ்ந்து சந்தனமாதோடு மற்றுஞ்சகலரும் தன்னைப்புடைசூழ்ந்துவர தனதரண்மனையில்வந்து ராஜரீகஞ்செய்கிற விதங்காண்க.

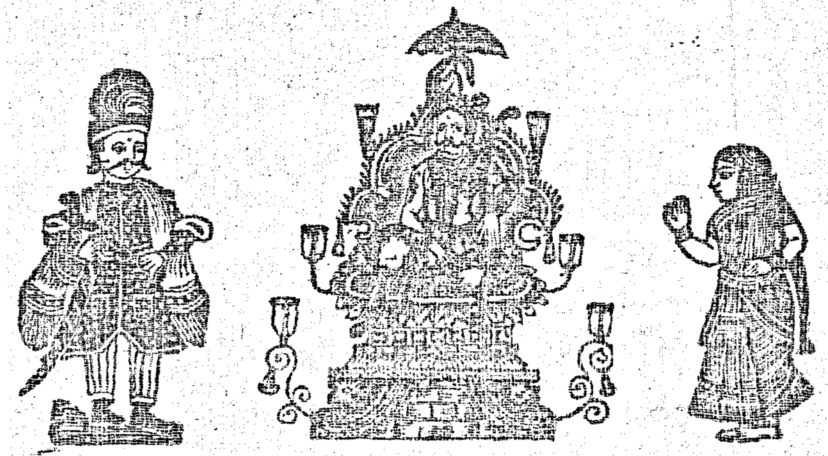

மன்னவன் அரசியற்றல்.

20-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அரசினிலிருந்தனனே மங்கைபாகேந்திர
னரசினிலிருந்தனனே

அநுபல்லவி.

அரசினிலிருந்தானே பரசுபாணியன்றனை
யண்டியொருவரத்தைக் கொண்டுவந்திறந்தன் (அரசி)

சரணங்கள்.

ஆதிசிவனைநினைத்துத் தினமுந்திருப்
பாதமலரைத்துதித்து . இந்தப்
பூதலந்தனினல்ல நீதிநெறிகள்செல்லப்
புரவலனுமெய்ந்த நாபதியவன்சொந்த (அரசி)
சிந்தைமகிழ்ந்தாடியே தனதுதேவி
சந்தனமாதைக்கூடியே சுகித்

தெந்தன்கவலைதீர்க்க மைந்தன்வாறனேபார்க்க
வென்றுமனதிலெண்ணிக் குன்றுதருணேநன்னி (அரசி)

3. தேசமகிமைநுன்னவே மறுமன்னவர்
விசும்பகுதியின்னவே யொரு
தாசன்சுப்பிரமண்யன் பேசுங்கவிக்கேயுண்யந்
சங்காரதந்தான்பண்டு செங்கோலினைக்கைகொண்டு (அர)

கடவுள்வணக்கம்.

அரசன் வஞ்சி-விருத்தம்.

மனத்தினிலுன்னி
வினைத்தலையளிந்த
தனித்தவன்சோதி
யுனைத்துதித்தனனே.

அரசன்-வினு-கலி விருத்தம்

ஆசைக்குற்ற வமைச்சரேகேளுநம்
தேசமெல்லாஞ் செழித்திருக்குதாசொல்.

வசனம்.

மந்திரி நம்முடைய தேசங்களெல்லாஞ் சிறப்புற்றிருக்கின்றதா.

மந்திரி விடை-கலிவிருத்தம்.

காசினியாள்பெருங் காவலாமதியோன்
வாசமென்ன வளங்குதும்வையமே.

வசனம்.

சுவாமி நமதுலகமானது அளகாபுரியைப்போலே மிகுந்த செழிப்
படைந்திருக்கிறது மகாராஜனே.

அரசன்-விருத்தம்.

அண்டையிலிருக்குமந்திரி யறைகுவேன்கேளுநீல
கண்டனெந்தனக்கேயன்று காட்டசித்தவாமொன்றுண்டே
மண்டலந்தனிலேயின்ன மைந்தன்வந்துதிக்கக்காணே
னுண்டோவவ்வாக்கின்செய்கை யுனமறிந்தெனக்குச்சொல்வீர்.

வசனம்.

கேளீர்மந்திரி நாம் கோவிலுக்குப் போயிருக்கும்போது ஆங்குகி
டைத்த சந்ததிவாக்கானது இன்னம்புலப்படவில்லையே அதுவிஷயத்
தை எனக்குத் தெரியும்படிக்கொஞ்சம் பேசம்பார்ப்போம் நீதியோரே,

மந்திரி-விருத்தம்.

காசினிலமிகற்றோர்சொல் கதிர்மதிமந்திரதந்திரம்
மாசிலாமடவார்கற்பு மாறினுமழிந்திட்டாலும்
பேசியவீசன்வாக்குப் பிசகுமென்றெண்ணவேண்டாங்
கூறிடாதரனேபிள்ளை கொடுப்பான்கண்டறிகுவீரே.

வசனம்.

சுவாமி என்னசொன்னீர்கள் இவ்வுலகத்தில் கடல் சுவறினும் கற்
றோர் சொல்மாறினுஞ் சந்திரசூரியர்கள்கதிதப்பினு மந்திரதந்திரம் பொ
ய்க்கினு மாதுசிரோன்மணிகள் கற்புழியினும் நம்மாண்டவன் வாக்கு
ஒருபோதுந் தவறாது அதை நீங்களே அறியப்போகின்றீர்கள் மகாரா
ஜனே.

அரசன்-வசனம்.

ஆனால் சிவபெருமான்கிருபை எவ்வாறோ அவ்வாறாகட்டும் நான்
அந்தப்புறம்போய் வருகிறேன் மந்திரிமார்களே.

பொது-விருத்தம்.

சந்தனமாதுதன்னைத் தலைவனுமணைந்துகூடிச்
சிந்தைதான்மகிழ்ந்துவெண சிறப்புடன்சுகிக்குகாளி
லந்திநல்வண்ணனென்ற வானருள்கிருபையாலே
கொந்தளக்குழலிகெற்பங் கொண்டனளுரைப்பதாமே.

இலவுமது-விருத்தம்.

சோத்துப்போன்முகமிலங்க முலைநுனிகறுத்திலங்கச்
சந்தையின்மொழியாள்முன்பின் றுதியர்கருத்துதேற்றச்
சித்திரப்பதுமையன்னாள் செந்திருமேனிதன்னைப்
பத்தினியவாயினாலே பலபலகிறங்கொண்டாளே.

வசனம்.

அகோதேப்படியெனில் மங்கைபாக மகாராஜனனவர் மந்திரியோடு
சில விஷயங்களைப் பேசினதின்மேல் அந்தப்புரத்திற்குச் சென்று சித்தி
ரம்போ லழகுபொருந்திய கிளிமொழியாளாகிய தமது பத்தினியோடு
சுகானுபவமா யிருக்கும்போது அம்மாது கருப்பவதியாகி குலிலக்கண
படைகிற விதங்காண்க.

21-தரு-இ-ம் மாயாமாளவாக்கௌவளி-தா-ம்-ஆதி-இலாவணி.

கண்ணிகள்.

1. சந்திரகாந்தமேடை தனில்வேந்தனும்
சந்தனமாதருங்கூடியே வெகு
விந்தையதான கலவிசெய்துகொண்டு
சந்தோஷமாகவிருந்தனர்.

2. திருவுயர்ந்திடு மாதவத்திங்களில்
ஒருகுளியேகுளித்தனள் பின்னும்
மறுகுளிக்குக் கருவதாகிட
திருபன்கேட்டுமகிழ்ந்தனன்.

3. இரண்டுதிங்களி லாரணங்குகொங்கை
திரண்டுதேகம்வெளுத்திட நல்ல
புருண்டிமாமலர் மேனியவள்பாங்கி
மிரண்டிடாதுபசரித்தார்.

4. மூன்றானதிங்களின் மொய்குழலாளுக்குத்
தோன்றுமுலைநுனிகறுக்க வொரு
மான்றளிர்மெய்யவ ளன்பனைக்கூடியே
சான்றமாக்கொஞ்சிக்குலவினாள்.

5. நாலானதிங்களிற் சித்திடையாளுக்கு
சூலடிவயிறுங்கனக்க வத்தாம்
சாலவேசோம்பலுந் தூக்கமுங்கொண்டவள்
ஞாலத்தருந்சுவைவேண்டிடாள்

6. ஐந்தானதிங்களிற் றையலாளப்போது
விந்தைப்புளிப்பதைப்பிச்சித்தா ளதை
சந்தகந்தாதியர் பார்த்துமகிழ்ந்தக்ச்
சுந்தரியாட்கேகொடுத்தனர்.

7. ஆறானதிங்களிற் காரிகையாளையுந்
தோறுதசேடியர்சூழ்ந்துமே னின்று
மாறுமயக்கமுந் தாகமுமங்கையைச்
சாராமலேபுகழ்ந்தேற்றினர்.

8. ஏழானதிங்களிற் ரேகைகல்லாளுக்குத்
தாழாத்தனமுகம்புடைக்க நல்ல

கூழானகரத்தை யூன்றியெழுந்தபின்
றிழிருப்பதுமதாகினாள்.

9. திங்களேழானதைச் செவிலித்தாய்கண்டு
வங்கவன்மன்னவர்க்கோதினா ரந்த
மங்கைபாகன்சுப்ர மண்யன்சொல்லென்னவ
ளிங்கிதங்கொண்டங்கேதுசெய்தான்.

அரசன்-விருத்தம்.

நீதிசொன்மந்திரிகேளாய் கேர்விழியாளென்றேவி
மாதுசந்தனத்தாள்கெற்ப மாகினாளேழுதிங்க
ளாதலாற்சீமந்தங்க ளன்புடன்செய்யவேண்டுஞ்
சோதிடவல்லோர்தம்மைத் துரிதமாயழைத்திடாயே.

வசனம்.

கேளீரமைச்சரே எனது மனைவியாகிய சந்தனமாது கருப்பமெய்தி ஏழுமாதமாயிற்றென்று சொல்லக்கேட்டு சீமந்தஞ் செய்யும்படி விருப்புற்றேன் ஆகையால் மேனாட்பார்க்கும்படி சோசியாட்களை வருத்துவராயாக மந்திரி.

மந்திரி-வஞ்சி-விருத்தம்.

தப்பிலாவேந்தே
செப்பியபடியே
விப்பிரர்தம்மை
யிப்பொழுதழைப்பேன்.

வசனம்.

சத்தியசாந்தனாகிய பிரபு தங்களுத்தரவின்படி கணித்வல்லோரை வரவழைக்கிறேன் மகாராஜனே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல்-மட்டுவிருத்தம்.

ஆசைகட்டியனேகேளாய்
ராஜனாரழைத்தாரென்று
ஜோசிய மறையோர்தம்மை
நேசமாய்க் கூட்டிவாராய்.

வசனம்.

வாராய் வந்தியனே இப்பொழுது சோதிடவல்லோரை இங்கழைத்தாய்க் கூட்டிவாரும்பிள்ளாய் கட்டியனே.

கட்டியன்-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேயழைத்துவருகிறே னென்றண்டவனே

கட்டியன் சோதிடர்க்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆரையாசோதிடங்க ளறிந்தபுகரரோகேளுந்
தாரணியரசுசெய்யுந் தராபதிமங்கைபாகன்
நீரனுங்கடன்னைத் திருக்கொலுக்கழைத்திட்டுரைத்த
வாருமென்றுரைத்தாரென்பின் வருகுவீர் வருகுவீரே.

வசனம்.

ஐயா ஜோசியர்களே உங்களைக் கொலுவிற்கு வரும்படி மகாராஜ உத்தரவு செய்திருக்கின்றார்கள் ஆகையா லென்கூடவே வாருங்கள் வருங்கள் வாருங்கள்.

சோதிடர்-வசனம்.

அப்படியே வருகிறோம் எங்கள் நேசராஜன் வாசக்கட்டியனே.

சோதிடர் இராஜசபைக்கு வருகிறது.

பொது-விருத்தம்.

அஞ்சலிற்புகழ்வோன்வந்து வரைந்ததையுகந்துகேட்டுக்
கொஞ்சியவேஷ்டிகட்டிக் குடுமியைமுடிந்துகொண்டு
மஞ்சளட்சதையுந்திவ்ய மந்திரயெடுங்கையிற்
பஞ்சாங்கமேந்திவேத பாரகர்வருகின்றாரே.

வசனம்;

அகோதெப்படியென்றால் அரசன் உத்தரவின்படி கட்டியக்காரன் சோதிடர்களை யழைக்க அவ்வேதபாரகர் மங்கைபாக மகாராஜாவின் கொலுவிற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

22. தரு-இம்-காப்பி-தா-ம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

1. வேதமு[illegible] விளங்கமார்பிற்றரித்து
ஆதிதிருவெண்ணீறை யங்கந்துலங்களித்து
வையருந்தோன்றினரே-மறைபுகழும்
மெய்யருந்தோன்றினரே.

2. பட்டுக்கரைச்சோமனைப் பாங்குடனேயுடுத்தி
கட்டும்பஞ்சாங்கமதைக் கையதனிலெடுத்து
கற்றவர்தோன்றினரே-எங்கெங்குந்தொழப்
பெற்றவர்தோன்றினரே.

3. யுச்சிக்குடுமியதை யுதறிமுடிந்துகொண்டு
மெச்சுமாகமவிதி மேன்மைபடித்துக்கொண்டு
மேலவர்தோன்றினரே-ஆதிவருணச்
சிலவர்தோன்றினரே.

4. காசினிதனிலெங்குங் கைகுவிக்கவுகந்து
ஆசிபுகன்றவர்க்கு வரசன்கொலுவில்வந்து
அந்தணர்தோன்றினரே-சுப்பையன்புகழ்
தந்தவர்தோன்றினரே.

சோதிடர்-விருத்தம்.

மண்டலத்துள்ளோரேற்றும் மங்கைபாகேந்த்ராவாழி
தண்டமிழ்வாணர்சூழுஞ் சபைதனிலின்றுவெம்மை
கொண்டுவந்திடவேசெய்தக் குறையதுவின்னதென்று
கண்டிடவெனக்கிப்போதே காவலாநவிலுவாயே.

வசனம்.

இராஜேந்திர ராஜ ராஜ ராஜ மஹாராஜா ஹாசிர்வாதம் இப்போது ஹென்னை ஹொலுவுக்கு ஹழைத்ததாய் உம்முடைய கட்டியன் நேக்குதெரிவித்தான்ஹஃதுவிஷையமாய்ப்புரப்பட்டு ஹவஸரமாய்வந்தேன்

நீர் ஹென்னிடத்துச் சொல்லவேண்டிய ஸமாஸாரங்களை தேஹருக்குத் தெரியும்படி சொல்லும் மங்களபாஹேந்த்ரா.

அரசன்-விருத்தம்.

சிலவந்தனரோதங்க டிருவடிபோற்றிகேளீர்
கோலவென்றுனிவிகர்ப்பங் கொண்டநற்றிங்களேழு
ஞாலத்திணடப்பதாலே நன்மைசிமந்தஞ்செய்ய
வாலசோதிடநாட்கேட்க வாகுடனுரைப்பீர்.

வசனம்.

சற்குணசாஸ்திர நிபுணரோவந்தனம் இப்பொழுது தம்மை இவ்விடத்திற்கு வரச்செய்ததாவது என்மனைவி கருப்பமெய்தி ஏழுமாசகடந்திறபடியால் சிமந்தஞ்செய்யும்பொருட்டு பஞ்சாங்கங்கேட்க வழைப்பித்தேன ஆகையாற் பார்த்துச்சொல்லுங்கள் சோதிடரே.

சோதிடர்-வசனம்.

நல்லகாரியம் இராஜவஜ்ஜிரா.

சோதிடர் நாளறிந்து சொல்லல்.

விருத்தம்.

வள்ளலேகேர்தான்கேட்ட வகையறிந்துரைப்பேன்கேளுந்
தெள்ளிடுன்னில்லாட்கேற்ற சிமந்தமிதற்கைந்தாநாள்
வெள்ளியின்கிழமையன்று விடிந்ததந்நாழிகைக்குட்
கிள்ளிமெழுதவேளை சுபதினநடத்தனன்றே.

வசனம்.

மஹாராஜா நான் சொல்லியபடியே பார்த்ததில் இன்றைக்கு ஐந்தாநாளாகிய சுக்ரவாரம் உதையாதி நாழி ஐந்துக்குள் அமிர்தவேளை அப்போதான் சிமந்தாமுகூர்த்தத்திற்கு சூரியானவேளை ஹேஜமையம் தடையந்ஜிற் செய்யலாம் பிரபுவே.

அரசன்-வசனம்.

நல்லது அப்படியேசெய்வோம் புரோகிதரே.

அரசன் மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அமைச்சமனசிமந்தநா ளாராய்ந்துதெரிந்துவிந்தச்
சமையத்தினமக்குச்சொன்ன சாஸ்திரியிவர்க்குநீயே
சுமக்குநற்பாரஞ்செம்பொன் றுகையரப்பரிசதாக
விமைக்குமுன்னெடுத்தளித்து விச்சணத்தனுப்புவாயே.

வசனம்.

கேளாயெனதுமுதியோனே சிமந்தக்கேள்வி முகூர்த்தங்குறித்த இப்புரோகிதற்குப் போதுமான திரவியங் கொடுத்தனுப்புவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே அனுப்பிவைக்கிறேன் மகாராஜனே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல் மட்டு-விருத்தம்

அருமைகட்டியனேகேளா
யொருகொடிதனிலேயிந்தத்
திருமறையவர்க்குச்செம்பொன்
னிருகையாலளித்திடாயே.

வசனம்.

கட்டியா இந்த வேதியருக்கு அநேகதிரவியங் கொடுத்தனுப்பும் கிள்ளா மாகதா.

கட்டியன்-வசனம்.

நல்லது அப்படியே கொடுத்தனுப்புகிறேன் என்னையனே.

கட்டியன் சோதிடர்க்குச்சொல்-விருத்தம்.

கலைமதியோனேயெங்கள் காவலனுரைபொன்னீய்ந்தேன்
சலியாமலேற்றுவுங்க டலமதுக்கேகுவீரே.

வசனம்.

சுவாமி சோதிடநிபுணரே மகாராஜாவின் வுத்தரவின்படி திரவியம் தந்துவிட்டேன் இதைச்சுகமாய் எடுத்துக்கொண்டு போய்வாருங்கள் மறையவரே.

சோதிடர்-விருத்தம்.

பலவிழமணிநிறைந்தமங்கை பாகனென்னுறும்வாழி
புலிகிகர்சேர்வைகிய புகன்றயார்போய்நாம்வாரோம்.

வசனம்.

பலசெல்வங்களு நிறைந்திருக்கின்ற மங்கைபாகேந்திரன் மகாரா ஜனைவாழ்க புலிபோலும் பலம்பொருந்திய கட்டியா நான் போய்வருகி றேன் இருமப்பா பப்புவா.

அரசன்-விருத்தம்.

மறைபவருறைபோற்செய்வோம் மந்திரிசொல்லக்கேளு
பொறையுளவன்பத்தாறு புவியாளுமிருபர்க்கெல்லா
நிறைவுசீமந்தவோலை நிபிஷத்திலெழுதவேண்டுங்
குறைவிலாக்கணக்கன்றன்னைக் கொண்டுவந்திடச்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளீர்புத்திசாலி எனது மனையாளுக்குச் சீமந்தஞ்செய்யத் தக்க காலமாயிருப்பதால் நமது சோசியர் முகூர்த்தங்குறித்த தினத்திற்குள் சகலதேச ராஜர்களுந் தெரிந்துவரும்படி திருமுக மனுப்பவேண்டும் அதற்காகக்-கணக்கப்பிள்ளையை இவ்விடத்திற்கு சீக்கிரமாக வரச்செய் குவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே வரச்செய்கிறேன் மகாராஜனே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வந்தியாசொல்லக்கேளு மாபெருங்கணக்குவேலைச்
சுந்தரம்பிள்ளை தன்னைச் சடுக்குடனழைத்திடாயே.

வசனம்.

கட்டியா பெரியகணக்குச் சுந்தரம்பிள்ளையை இவ்விடத்திற்கு அ வசரமாய்க் கூட்டிக்கொண்டுவாராய் கஞ்சுகியே.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியே கூட்டிவருகிறேன் சுவாமி

கட்டியன்சொல்-விருத்தம்.

கணக்கினிற்பெரியவல்லாய் கனசபைதனக்குவும்மை
இணக்கமாய்வரக்கோன்சொன்னா ரென்பின்னேவருகுவீரே.

வசனம்.

கணக்கப்பிள்ளை உம்மை மகாராஜா கொலுவிற்கு வரும்படி உத் தரவு செய்திருக்கின்றார்கள் நீரு மதிசீக்கிரமாய் என்கூடவேவாரும் வா ரும் காவிதியரே.

கணக்கன்-வசனம்.

அப்படியே வருகிறேன் கட்டியனே.

கணக்கப்பிள்ளைவருகிற பொது-விருத்தம்.

சட்டமாய்வேஷ்டிகட்டித் தலைதனிற்பாகைசூட்டித்
திட்டமாய்கணக்கேடேந்தித் திருநீறைநுதலிற்றீட்டி
வட்டமாய்ப்பொட்டுமிட்டு வரையெழுத்தாணிகொண்டு
கட்டுமெட்டாகவேதான் கணக்கரும்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மங்கைபாகமகாராஜன் கொலுவிற்கு ஏ டெழுத்தாணி கொண்டகையினராய் கணக்கப்பிள்ளை வருகிறவிதங்கா ண்க.

23-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

கணக்கனே-புவியிற்கெட்டிக்
கணக்கனே.

அநுபல்லவி.

கணக்கனே வணக்கமாயெழுதுங்
காசினியிலுள்ள ராஜர்புகழ்பெற்ற (கணக்)

சரணங்கள்.

1. என்னைக் கண்டோர்கள் வேறொருவர்
தன்னை நாடார்கள்
என்னசொன்னாலுநான் பின்னமில்லாமதை
யிட்டமதாகவே திட்டசட்டஞ்செய்யுங் (கணக்)

2. ஒப்பனை வாரி வக்கணையும்
வைப்பாரோபாரில்
செப்பிடுவாளொரு சுப்பிரமணியன்
செய்யுளைக்கேட்டக முப்புமங்கைபாகன் (கணக்)

கணக்கப்பிள்ளை-விருத்தம்.

மன்னனேசரண மாபெருஞ்சபையி
லென்னையேயழைத்த தியம்புவீரெனக்கே.

வசனம்.

மகாராஜனே வந்தனம் தங்கள் திருக்கொலுவாகிய இச்சபைக்கு அடியேனை வரும்படிசெய்தது யாது எனக்குத் தெரியச்சொல்லுங்கள் பிரபுவே.

அரசன்-விருத்தம்.

கணக்கனேகேளாயெந்தன் காதலிக்கேசீமந்த
மிணக்கமாய்ச்செயவேணுமேனுந் திருக்கிறததற்குள்ளாக
மணக்கவேயன்பத்தாறு மகுடமன்னவர்க்குமோலை
வணக்கமாயெழுதிவிட்டு வரவழைத்திடச்செய்வாயே.

வசனம்.

கேளுங்கணக்கப்பிள்ளை இதற்கைந்தாகாள் கமதுவீட்டில் நடக்கப்போகிற சீமந்த முகூர்த்தத்திற்கு ஐன்பத்தாறு தேசராஜர்களும் வரும்படி திருமுகமனுப்பவேண்டியிருப்பதால் அதற்கு தக்க வணக்கமுதலிய அலங்காரத்தோடு ஓலை யொன்றெழுதும் பார்ப்போம் காவிதி

கணக்கப்பிள்ளை-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் மகாராஜ ஆரந்தரா தங்களுத்தரவின்படி திருமுகமெழுதியாயிற்று கொற்றவனே.

அரசன்-வசனம்.

கணக்கப்பிள்ளை நீதானெழுதிய திருபத்தை வாசித்துக்காண்பியும் கேட்கலாம்.

கணக்கப்பிள்ளை - வசனம்.

அப்படியே நல்லகாரியம் பூபதியே.

கணக்கப்பிள்ளை- திருபம்-வாசிக்கிற

ஆசிரிய-விருத்தம்.

தாரணிகள்புகழ்பெற்ற வைம்பத்தாறுதேசத் தரணிபர்க்கெழு திருபத்
தானென்னவென்னிலோ ரங்கநாதபுரி தன்னையர சாட்சிசெய்யுஞ்
சீரணிக்தோங்கிடு மங்கைபாகேந்திர திரனுர்தேவிகர்ப்பம்
ஜெகமதிலானதாற் சித்திரைபனிரண்டு தெய்தியாஞ் சுக்ரவாரங்
காரழிந்தனவிவங் தைத்துநாழிக்குளே கனிஷப லக்னமதனிற்
காரிழைசந்தனமாதர்க்கேசீமந்தக் கல்யாணமானபடியாற்
பாரினிற்கொச்சிமலையாளமீழமச்சம் பாண்டிசோசோழமினமும்
பலபதியில்வாழ்கின்ற ராஜாதிராஜரோடருமணங் காணவருக.

வசனம்.

இத்விதமாகவெழுதி முடித்திருக்கின்றேன் மகாராஜனே.

அரசன்-விருத்தம்.

மந்திரிமாரோடிந்த மணவோலைவரைந்தளித்த
தந்திரமூகசார் சபாஷிவன்போலேகாணோம்.

வசனம்.

கேளுமந்திரி இப்படி வக்கணை வல்லவர்களை கண்டதுங் கேட்டதும்வுண்டுமா சபாசு சபாசு நன்றாயிருக்கின்றதுங்ரூபம் முதுவர்களே.

மந்திரி-வசனம்.

ஸ்ரீராந்தா இது தொழிற்குரிய வல்லபந்தான் ஆகினும்நமதுகணக்கப்பிள்ளை நல்லவர்தான் மகாராஜனே.

அரசன்-வஞ்சி-விருத்தம்.

வேலையிற்பெரியதூகி
யோலையையனுப்புவாயே.

வசனம்.

மந்திரி அவசரமாய் ஒலையனுப்பி அரசர்களை வரச்செய்யும் பார்ப்போமென்றுணைவரே.

மந்திரி-வசனம்.

நல்லபாக்கிய மப்படியேசெய்கிறே னேந்தலே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல் விருத்தம்.

கட்டியா தூதர்தங்கள் கைதனிலோலையீய்ந்து
இட்டமாயனுப்பியிப்போ சீக்கிரம்வரச்சொல்வாயே.

வசனம்.

பப்புவா இந்தவோலையை வழியுரைப்போர்களிடங் கொடுத்து ஐம்பத்தாறு தேசமுந் தெரியப்படுத்தச்சொல்லு கட்டியா.

கட்டியன்-வசனம்

அப்படியே யாகட்டுமையா சுவாமி.

கட்டியன்-தூதுவர்க்குச்சொல் விருத்தம்.

தூதரேயிந்தவோலை துரிதத்திலாசர்க்கெல்லா
நீதியாய்க்கொடுத்துநீரு நிமிஷத்தில்வருகுவீரே.

வசனம்.

தூதர்களே இந்திருபத்தை ஐம்பத்தாருதேசமும் தெரியப்படுத்திவாருங்கள் வழிச்செல்வோரே.

தூதர்-வசனம்.

அப்படியே தெரியப்படுத்தி வருகிறோம் கட்டியரே.

பொது-விருத்தம்.

இப்படிப்புகழ்வோன்றனு மெழின்மணிருபந்தன்னை
செப்பிடுந்தூதர்கையிற் சீக்கிரங்கொடுக்கவாங்கி
யிப்புவிதனிலேயுள்ள வினசனவரசர்க்கெல்லா
மொப்புடனறிக்கையிட்டு வோடிவந்துரைக்கின்றாரே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் கட்டியனிடத்து ஒலைபெற்ற தூதுவர்கள் ஆங்காங்குள்ள தேசராஜர் முதலிய சகலருக்கு மறிக்கையிட்டு வந்து தமதரசராகிய மங்கைபாகேந்திரனுக்குச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தூதர் - அரசனுக்குச்சொல்

விருத்தம்.

ஆண்டவாதாங்களீய்ந்த வறிக்கையைச்சிரமேற்கொண்டு
ஆண்டவாவுலகிலுள்ளவரசர்க்குமற்றுள்ளோர்க்கும்
ஆண்டவாசிமந்தக்கல் யாணத்தைத்தெரிவித்திங்கு
ஆண்டவாவந்தோந்தங்க ளடிமலர்க்கமலம்போற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் சுவாமி தாங்கள் கொடுத்த முகூர்த்தபத்திரிக்கையை அங்கவரசர்களுக்கு மற்றுள்ளாருக்கும் தெரியப்படுத்திவந்தோம் எங்களை யாட்கொண்டாளு மாண்டவனே.

அரசன்-வசனம்.

அப்படியா தூதர்களே மிகுந்த சந்தோஷ மடைந்தோம்.

பொது-விருத்தம்.

தூதன்கையோலைதன்னைத் தொல்லுலகதனிலுள்ள
நீதவானைம்பத்தாறு நிருபருமவிழ்த்துப்பார்த்து
ஆதரவானசொந்த வணிபடைமுழுதுங்கூட்டிச்
சீதமாமங்கைபாகன் றேசமேவருகின்றாரே.

வசனம்.

அ[illegible]படியென்றால் தூதர்கள்கொடுத்த திருமுகங்களைப்பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷமுடையவர்களாய் தங்கள் தங்கள் சேனைசயங்களோடு மங்கைபாகமகாராஜன் வாசஸ்தலமாகியபிரங்கநாதபுரிக்கு பலதேசவரசர்களும் வருகிறவிதங்காண்க.

அன்பத்தாறுதேசத்தரசர்கள் வருதல்.

24-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

தேசாதிதேசர்வந்தார் அன்பத்தாறு
தேசராஜரும்வந்தார்.

அநுபல்லவி.

தேசாதிதேசர்கள் சிந்தைமகிழ்ந்தார்கள்
ராஜமுடிகள்சூடி ரங்கநாதமேநாடித்(தேசா)

சரணங்கள்.

1. கொங்கும்புலிங்கராஜருங் குச்சலிமச்ச
வங்கங்கன்னடபோசரும்
அங்கங்கொச்சிபப்பரு மாளஞ்சேரசோழருஞ்
சிங்களமராடருஞ் சீனபாண்டியரீழருங்(தேசா)

2. பண்டுபடைகள்கூட்டியே வேணவரிசை
கொண்டுவந்தவர்கிட்டியே
மண்டலமிருவ மங்கைபாகன்புகழைத்
தண்டமிழ்சுப்ரமண்யன் சாற்றுமகிமைகாணத்(தேசா)

மருமன்னர்கள்-பட்டுவிருத்தம்.

ஈசனடியைவாழ்த்தி
வாசமாமிரங்காத
தேசமாள்மங்கைபாக
ராஜனின்புகழ்க்கேபோற்றி.

வசனம்.

வந்தனம் வந்தனம் மங்கைபாகமகாராஜனே வந்தனம்.

அரசன்-விருத்தம்.

வந்தனமென்றுசொன்ன மன்னரேயாசீர்வாதந்
தந்தனநீங்களெந்தன் றலமிதின்றுதோன்ற
முந்தினநாளிற்செய்த முழுதவப்பயன்தாச்சி
விந்தனம்மாசனத்தி லிருந்துசுகந்தருளுவீரே.

வசனம்.

ஓ-ஓ-தேசராஜனேசர்களே வாருங்கள் இதோ விருக்கின்ற ஆசனங்களில் உட்காருங்கள் இன்று நீங்கள் எல்லாரும் இவ்விடத்திற்கு வரும்படியானது யான் முன்னுட்செய்த தவப்பயன்கல்லது எல்லிரும் சவுக்கியமா.

மருமன்னர்கள்-வசனம்.

ஆம்-ஆம் தங்கள்தயவிறைல் யாவரும் சவுக்கியந்தான்மகாராஜனே.

அரசன் மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வேகமாயிங்குவந்த வேந்தர்க்குமவர்கள்கூட்டச்
சேகாமானபேர்க்குஞ் செப்பக்கேள்மந்திரிவெவ்வே
ராகவேவிடுதிசெய்து வவரவர்க்களித்துப்பின்னும்
பாகமோடமுதருந்தப் பண்ணுவாய்பண்ணுவாயே.

வசனம்.

அமைச்சரே இவ்விடத்திற்கு வந்திருக்கின்ற அரசர்கள் முதலிய சகலருக்கும் வெவ்வேறு விடுதியமைத்து சாப்பாட்டுக்குரிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் அதிசீக்கிரமாய்த் தயார்செய்குவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

நல்லது அப்படியே செய்கிறேன் மகாராஜனே.

மந்திரி-விருத்தம்.

தென்டிசைசூழெட்டுத் தேசத்தைப்பரிபாலிக்கு
மண்டலீகவீரயெங்கள் மகாராஜனுரைத்தவண்ணம்
பண்டுடன்பலாதிகூடும் பாலமுதளித்தோமித்தை
யுண்டுமேகளித்திருக்க வுங்களைவேண்டினேனே.

வசனம்.

கடல்சூழ்ந்த வுலகத்தினிடத்து ஆங்காங்கு அரசாட்சிசெய்யு மாசர்களே இப்பொழுது எங்கள்மகாராசாவின் உத்தரவின்படி உங்கள்யாவருக்கும் போசனபதார்த்தங்களிதோ படைத்தாயிற்று சாப்பிட்டுப் பூரணமா எழுந்தருளுங்கள் பிரபுக்களே.

மருமன்னர்-வசனம்.

நல்லது அப்படியேசெய்கிறோ மந்திரி.

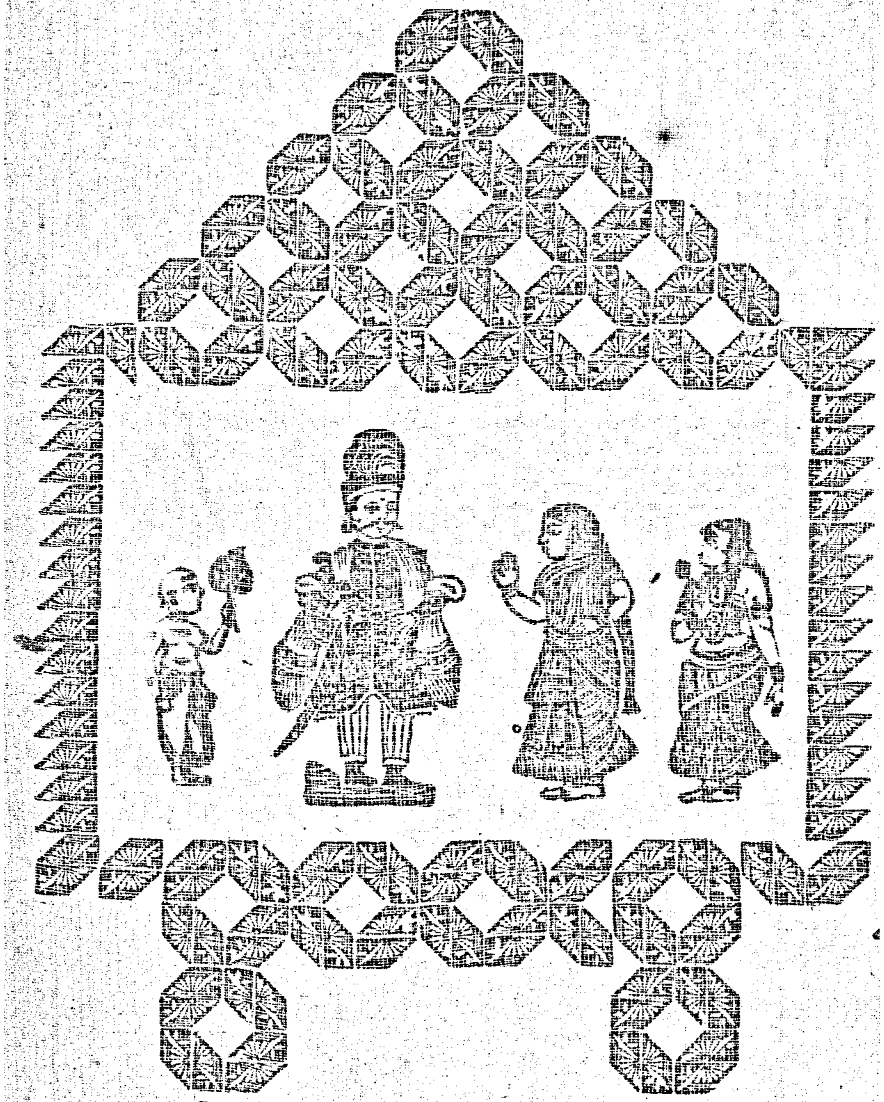

சீமந்தக்கலியாணச்சபை-பொது விருத்தம்.

காத்திரைதன்னிலுள்ள காரிபர்க்கெல்லாமந்தப்
பார்த்திபனீந்ததுண்டு பரிதனித்தானபின்பு
ஆர்த்திடுமறையோர்வைத்த சுபதினமன்றதாலே
கீர்த்திகொள்சீமந்தத்தைக் கிரமமாய்நடத்தலானார்.

வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால் ஐம்பத்தாறுதேசராசர்களும் அன்னபானாதிகள் அருந்தியதின்மேல் சந்தனமாதம்மைக்குச் சீமந்தஞ்செய்கிற விதமென்றறிகக் கனவான்களே.

25-தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-சாப்பு.

கண்ணிகள்.

1. மகுடமணிமங்கைபாகன் — சிந்தைமகிழ்ந்தே-சொந்த
மனைவியர்க்கேசீமந்தங்கள் — செய்யவுகந்தே
அகலமானபந்தலொன்றை — யலங்கரித்தாரே-அன்பத்
தாறுதேசமன்னர்வாழ — யிடங்குறித்தாரே

2. அன்னநடைமின்னரசாந் — சந்தனமாதைப்-பாங்கி
யலங்கரித்தழைத்தாவென்று — சொன்னாற்போதே
கன்னன்மொழித்தாதியர்கள் — கேட்டுமேயன்று-பூபன்
காதலியாட்கேபணிகள் — செய்குவோமென்று

3. சுத்தஜலமொண்டுவந்து — ஸ்நானமாட்டினார்-நல்ல
தூய்யவெண்பட்டுத்துயிலைக் — கொய்துசீட்டினார்
முத்துமோகனமாலை — சாப்பளியிட்டார்-இரு
முன்கைவளைமோதிரமங் — கங்கணிந்திட்டார்

4. குப்பியுந்தொங்கலுமயிர் — மாட்டிசூட்டினார்-அந்தக்
கோலவிழியாட்கஞ்சனை — மையுந்தீட்டினார்
தப்பில்லாநெத்திச்சுட்டியும் — பொட்டுமணிந்தார்-புகழ்
சந்த்ரசூரியப்பிறைகள் — கொண்டுபுனைந்தார்

5. கம்மலுந்தோடுஞ்சிமிக்கி — காதிற்பூட்டியே-பின்னுங்
காலிற்பாடகந்தண்டையுங் — கொலுசுமாட்டியே
அம்மையர்க்கல்விமல்லிகை — முல்லைசாற்றினார்-நிலை
மின்னியேகாப்பிட்டாரத்தி — சுத்தியூற்றினார்

6. சீகாதையையலங்கரித்த — சேடியர்கூடி-ராசன்
கொலுமண்டபமழைத்து — வந்தாரோபாடி
தாதிமாருடனடக்தொய் — யாராமாய்வந்தாள்-திவ்ய
சந்தனமாதுகல்யாணப் — பந்தலிருந்தாள்

7. கந்தங்கள் தூரிசவ்வா — தெளித்தனிந்தாரே-இந்தக்
கந்தினியாளுமன்னவன் — கண்டுகந்தாரே
சிந்தைமகிழ்ந்தன்பத்தாறு — பூபுருஞ்சிட்டாள்-அப்போ
சேர்ந்துவந்தோர்புஷ்பப்பந்தல் — தங்கிருந்திட்டார்

8. பேரிபூரிதாரைபல — வாத்தியம்போட-வதுவைப்
பெண்கள்கூடியேகல்யாண — மங்களம்பாட
தாரணிவேந்தர்பந்துக்கள் — பூமலர்பெய்தார்-வந்த
சாஸ்திரமறையோர்மணச் — சங்கைகள்செய்தார்

9. பண்டிபலாதிவரிசை — கொண்டுவந்தாரே-யன்று
பார்த்திபர்க்கெடுத்தளித்துக் — கண்டுகந்தாரே
எண்டிசைதன்னிலுண்டான — தேசராசருங்-கூடி
யிஷ்டப்படிமொய்யெழுதி — யீய்ந்தார்போசரும்

10. சந்தனத்தாம்பூலமதைத் — தானெடுத்தாரே-யங்கு
தானிருந்தீருவ்வொன்கையா — லேகொடுத்தாரே
வந்தவர்போனவர்க்கெல்லாம் — பந்திபோசன-மிக்க
வாருடனேசெய்தளித்தா — ரத்தராஜனும்

11. சிமந்தக்கல்யாணமதை — வந்துகண்டவர்-வெகு
சீக்கிரஞ்சுப்பிரமண்யன் — விடைகொண்டவர்
பூம்பந்தல்விட்டவரவர் — பொன்னகர்போனார்-திருப்
பூவைசந்தனத்தாயவள் — தன்னரணுனள்.

பொது-விருத்தம்.

சீமந்தமுடிந்தபின்பு திங்களீரைந்துஞ்சென்று
பூமணச்சந்தனத்தாள் பூரணகர்ப்பமாகித்
தாமனமயக்கைகொண்டு தன்னடிவயிறுநொந்து
வோமென்றுதாதிமாரோ டுரைத்தவள்புலம்புவாளே.

வசனம்.

அகோதேப்படியென்றால் சந்தனமாதம்மைக்குச் சிமந்தக்கல்யாணம்செய்ததின்பேரில் பூரணகர்ப்பமாகித் தன் வயிறுமுதலிய அவையவங்கள் நோகின்றவருத்தத்தால் தனது தோழிமார்களோடு சொல்லிப் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

சந்தனமாது தோழிகளுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காட்டியபணிகள்செய்யுங் காரிகைமின்னாள்கேளீர்
மாட்டியென்வயத்தினின்று மார்பினிலிடிக்குதேதோ
நாட்டமென்றுடையிரண்டு நடுக்குதென்னுடல்துடிக்க
வாட்டுமிக்கர்ப்பமேனோ வாய்ந்ததறிகிலேனே.

வசனம்.

தோழிகளே எனக்கு வருகிற வருத்தத்தை யென்னென்று சொல்லுவேன் வயிறெல்லாம் வலிக்கிறது துடைகளோ நோகிறது ஆனால் இந்தக் கர்ப்பமானது என்னையென்னசெய்யுமோ எதற்குண்டாயிற்றோ தெரியவில்லையே எனது மனப்படி நடக்குமங்கையர்களே.

26-தரு-இ-ம்-தோடி-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

வகையாய்வருகுதென்னடி-தோழிமார்களே
வாதையாகுதேசொல்லடி.

அநுபல்லவி.

வகையாக — வருகுதே
வாதைகள் — பெருகுதே
யகமெல்லா — நோகுதே
யாவிபோவ — தாகுதே (வகை)

சரணங்கள்.

1. தேகநடுநடுக்குதே-பாங்கிமார்களே
செங்கைகடுகடுக்குதே
ஆகமப்படி — யிதோ
வாதிசெய்திடுந் — துதோ

தாகமெடுக்கு　　　　　　　　　　　தே தோ
சகிகாள்சொல்ல　　　　　　　　　　லாகாதோ.　(வகை)

2. எந்தன்மதிமயங்குதே-சேடிமார்களே
யிருகால்நின் றுதயங்குதே
　சிந்தைமகிழ்ந்து　　　　　　　　வாருந்
　சேர்ந்துவந்தென்னைப்　　　　　　பாரும்
　விந்தைசுப்பையன்　　　　　　　　பேரும்
　விளங்குந்தமிழைக்　　　　　　　கூறும்.　(வகை)

இதுவும துவிருத்தம,

என்னடிபாங்கிகர்ப்ப மிப்படியெனவறிந்தால்
மன்னவர் தன்னைக்கூடி மகிழ்ந்துநான் சுகிக்கமாட்டேன்
என்னமோவிடித்தாற்போல விருந்திருந்தனைத் துனைதயோ
வன்னமேயெனக்கிதெல்லா மறிந்தவருரைசெய்கிரோ.

[illegible]னம்.

சகிகாள் கர்ப்பத்தின்கூர் இப்படியென்றறிந்தால் என்னுயிர்கனை கூடிச்சுகியேனே என்னமோ இடிஇடித்ததுபோலிருக்கிறது. இத்துன்பத்தை யறிந்தவர்கள் சொல்லுங்கள் எனது தோழிமார்களே.

தோழிகள்-விருத்தம்.

பட்டபூதேவியாரே பாருளபெண்பாற்கெல்லாம்
விட்டதிப்படியேயந்த விதியவனெழுதிவைத்தான்
திட்டமாய்நமையாளீசன் செயலினன்மகவதொன்றைச்
சட்டமாய்ப்பெறுவாய்கீயோர் சணம்பொறுத்திருப்பாயம்மா

வசனம்.

அம்மா மகாராணியரே உலகத்திலுள்ள பெண்களுக்கெல்லாம் பிரமன்விதிப்படித்தான் இருக்கின்றது என்னமோவென்று கவலைப்படவேண்டாம் நம்மையாட்கொண்ட சிவபெருமான் கிருபையால் இன்னும் சற்றுநேரத்திற்குள் நல்லபிள்ளையைப்பெறுவாய் அம்மா வருத்தப்படாதே சும்மாயிரு என்றிமாட்டி.

சந்தனமாது-விருத்தம்.

சணம்பொறுத்திருப்பாயென்ற தாதியென்னுடலெரிந்து
கனையறிந்ததுபோலாவி கருத்தைவிட்டகலுதம்மா

பிணமெனும்பேதையாய்நான் பிறந்ததுபோதும்போதுங்
கொணருதென்மூச்சுமிக்கக் கோதைகாளிதற்கென்செய்வேன்

வசனம்.

காதலிகாள் சற்றேபொறு சற்றேபொறு யென்கின்றீர்களே என்தாவியானது உடலில் அடிக்கடி மேன்மூச்சுவாங்கி அன்றிவேதனைப்பட்டுயிர்போற் பாதலிக்கின்றதே நானென்னசெய்குவேன் அம்மா பெண்ணாய்ப்பிறந்து பெற்றசுகம் போதும்போதும் அன்னைகாள் போதும்.

அம்மா அம்மா-என்றவர்னமெட்டு.

27-தரு-[illegible]-யாகு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அன்னமேதோழி
யென்னநான்　　　　செய்குவேன்　　அடி　(யன்)

அநுபல்லவி.

மின்னுதடிவய　　　　[illegible]
　மிானுதே　　　　　　　　　　திானுதே
　பிானுதே　　　　　　　　　　புருனுதே அடி　(யன்)

சரணங்கள்.

இடுப்பிலிருக்　　　　　　　　தெகோ
கடித்ததுபோ　　　　　　　　லாகுதே-அடி　யிடுப்பு
　வெடுக்கென்　　　　　　　　றடிக்கடி
　புடைக்குதடி　　　　　　　　யின்டம்
வெட்டுதே　　　　　　　　　　நட்டுதே
கொட்டுதே　　　　　　　　　　முட்டுதே அடி　(யன்)

அங்க　　　　　　　　　　　　　மெழிக்குமே
பங்கமாகு　　　　　　　　　　தையேபோ-அடி　மங்க
　துங்கசுப்பிர　　　　　　　　மண்யன்
　சங்கப்பாவை　　　　　　　　யறிக்தும்
சோருதே　　　　　　　　　　　பூருதே
மீருதே　　　　　　　　　　　சீறுதே அடி　(யன்)

இதுவுமது-விருத்தம்.

இனிவிதைப்பொறுத்திருக்க வெக்கதுலானாதிப்போ
வனிதைகாளெனக்குவாய்த்த மன்னவர்க்குறிவிப்பீரே.

வசனம்.

பாங்கியரே இவ்வருத்தத்தை இனிமேல் என்னாற்பொறுக்க முடியாது அவசரமாய்ப்போய் மகாராசர்க்குச்சொல்லுங்கள்.

தோழிமார் வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேதெரிவிக்கிறோம் மகாராணியே,

தாதிகள் இராஜன் சபைக்குவந்துசொல்-விருத்தம்.

திருவருளாசேகரங்க டேவியார்க்கப்பமுற்றி
சரிபத்துமாதஞ்சென்று கையனும்வானதயானன்
திரமுடன்மருத்துவஞ்செய் சேயிழையொருத்திவேண்டு
மொருகொடிதனிலழைக்க வுத்தரவளிப்பீர்போற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் சந்தனமாதேந்திரபூபா தங்கள் திருத்தேவியார்க்குவெய்திப் பத்துமாதமுஞ் சென்றபடியால் பிரசவேதனைப்படுகின்றாள் அதற்குரிய மருத்துவமாதை சீக்கிரமழைத்துவரும்படி உத்திரவுசெய்யுங்கள் மகாராஜனே.

அரசன்-வசனம்.

அப்படியா மெத்தசந்தோஷம் மருத்துவமாதை யவசரமாய்வரச்செய்குவோம் இருனாய்.

அரசன் மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மந்திரிகேளாயென்தன் மனையாட்டிகர்ப்பமாகி
சுந்தரிவாதையான சுதசெப்பியின்றுகேட்டேன்

விந்தையோர்மருத்துமாது வேண்டுமாமறைக்கணத்தில
வந்திட்டச்செய்துவிந்த மாதரோடனுப்புவாயே.

வசனம்.

கேளாய் மந்திரி எனதுமனைவி கர்ப்பவேதனையுற்றாளென்று கேட்டேன் அவசரமாக பிரசாவைத்தியை வரச்செய்து இப்பாங்கியோடனுப்பிவையு மதியூகியே.

மந்திரி-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே யனுப்பிவைக்கிறேன் மகாராஜனே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஓதக்கேள்கட்டியனிப்
போதேநீயோடியோர்
சாதனமருத்துவ
மாதரையழைத்துவா

வசனம்.

வாராய் கட்டியா அவசரமாயோடிப்போய் ஓர் மருத்துவமாதைக் கூட்டிக்கொண்டுவாரும் பிள்ளாய்.

கட்டியன்-வசனம்.

அதுபோலாகுது மஹாராஜ்.

கட்டியன் மருத்துவமாதுக்குச்சொல்-மட்டுவிருத்தம்.

ஆச்சியேமருத்துவத்தில்
வாச்சசீமாட்டிநீயே
காச்சிகொள்ளாசன்முன்னோர்
பாய்ச்சலில்வருகுவாயே.

வசனம்.

அம்மா மருத்துவமாதே மங்கைபாகமகாராஜன் உன்னை வரும்படியுத்தரவுசெய்திருக்கின்றார்கள் சீக்கிரம் புறப்பட்டுவாரும் வைத்தி

மருத்துவமாது-வசனம்.

நல்லது இதோவருகிறேன் கட்டியா.

பொது-ஆசிரியவிருத்தம்.

கலைநரைத்து வுடல்சுரித்துக் கண்பஞ்சாகித்
தான்வளைந்த கூனதுவோ முன்பின்றள்ள

முலைதொங்க வாய்குளறப் பீளைசாட
மூச்செறிந்தீளையிருமல் கம்மாக்கக்தல்
கலையணிந்து தோல்சரிந்து நடைகாள்பின்னக்
கையதிலோர் தடியூன்றிக் கொண்டேகம்பாக்
கிலையருந்தி மருத்துவஞ்செய் கிழவியங்கங்
கிருந்தெழுந்து தானடந்து விதோவந்தாளே.

வசனம்.

அகோதேப்படியெனில் நரை திரை மூப்புகள் பொருந்திய முதிய மாதரின் இலக்கணமாய் மங்கைபாகமகாராஜாவின்கொலுவிற்கு மருத்துவயாது வருகிறவிதமென்றறிகக் கனவான்களே.

28-தரு-இ-ம்-தன்னியாசி-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

கிழவிவந்தாளே - மருத்துவக்
கிழவிவந்தாளே.

அநுபல்லவி.

வளவளென்றவள் வாயிற்கோழையோடி.
மன்னன்மங்கைபாகன் மாளிகையைத்தேடிக் (கிழ)

சரணங்கள்.

1. பஞ்சதுபோலவே தலைநரைத்தவள்
பக்கப்பழுத்த சடலநிறைத்தவள்
வஞ்சியர்க்கேற்ற வகைசொல்லக்கற்றவள்
வாய்த்தவள் சாய்த்தவள் ஏத்தவள் மூத்தவள் (கிழ)

௨. தொப்பைகள்போலவன் முலைகளாடவே
தொட்டகலையு மவிழ்ந்துகிழோடவே
செப்பிடைமாதர்கள் செக்கொலிபேசுடவே
தேடவே கூடவே ஓடவே சாடவே (கிழ)

௩. முட்டிக்காலங்கங்கு தத்திநடந்திடும்
முதுகிலேமுழங் கூனும்வளர்ந்திடும்
பட்டபூதேவியாள் கர்ப்பந்தணிந்திடும்
பார்த்திடும் ஏர்த்திடும் தீர்த்திடும் காத்திடும் (கிழ)

௪. இத்தரைமாதரின் கெர்ப்பகோயோடிட
பென்னைவாயிதைப் போலுண்டோதேடிட
பத்தன்சுப்பிர மணியன்சொன்னாடிடப்
பாடிட கீடிடக் கூடிட ஆடிடக் (கிழ)

மருத்துவமாது-சபையிற்சொல் விருத்தம்.

ஆர்சிகம்மாசனுன்னை யழைத்தனசென்றான்கட்டியன்
பேச்சதையறிந்தெழுந்து பேதையானடந்துவந்த
மூச்சதுவாங்குதென்முன் மொழிகுவோரிலையோமுன்னே
கூச்சலிட்டெனைக்கொணர்ந்த குறையதைத்தெரியவின்னீர்

வசனம்.

ஓ-ஓ-சபையோர்களே என்னையிவ்விடத்திற்கு கூப்பிட்டதாய்க் கட்டியன்வந்துசொன்னான் அப்போதே நான் மாதம்காதவழியாய் அவசரத்தில்நடந்து மிருந்தயினிப்பாகவந்து சேர்ந்தேன் இப்பொழுது என்னை அழைத்தகாரியத்தை நன்றாய்த்தெரியும்படிசொல்லுங்கள் கனவான்களே.

மந்திரி-மருத்துவமாதுக்குச்சொல்லுமட்டுவிருத்தம்.

மருத்துவமாதேவாராய்
கருத்துள்ளவாசன்தேவி
பெருத்திடுங்கர்ப்பநோயால்
வருந்தினாளிவர்பின்போய்வா.

வசனம்.

வாராயம்மாபிரசாவைத்தி நமதரசன்மனைவி கர்ப்பவானதயுற்றிருக்கின்றதாம் அதற்காகத்தான் உன்னையழைத்தது இப்பொழுதே நீயித்தாதியரின்பின்சென்று அவ்வம்மைபுத்திரப்பேற்றை யிருந்தயிராயாசையாய்ப்பார்ப்பாயம்மணி. மருத்துவமாதே.

மருத்துவமாது-வசனம்.

கல்லது அப்படியேபோய்ப்பார்க்கிறேன் ஐயமேன.

மருத்துவமாது-விருத்தம்.

மாதுகேளாசன்மாது வயிர்வலித்திருக்குமாட
விதிதானெனக்கிப்போது விளங்கிடப்புகலுவீரே.

வசனம்.

தாதிகளே ராஜாத்திவாதைப்படுகிற இடமெது எனக்குத்தெரியச் சொல்லுங்களம்மா.

தாதி வசனம்.

இதோவிருக்கின்ற இந்தமாளிகைதானம்மா மருத்துவமாதே.

மருத்துவமாது-ராசாத்திக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆரடிகர்ப்பகேசப்கொண் டலருமம்மணியேநேக்குச்
சிருடனுனக்கிப்போது செய்வகைபுகலுவாயே.

வசனம்.

அடியம்மாசந்தனமாது உனக்கிப்போது வருகிறவருத்தத்தையெனக்குத்தெரியும்படிச்சொல்லுவாய்.

சந்தனமாது-விருத்தம்.

மான்மயில்போலேவந்த மருத்துவமாதேகேளு
கான்படுந்துயரத்தன்னை கரெடுத்துரைப்பதாமோ
தென்றனில்விழுந்தாய்போற் றியங்கிறேன்மயங்கிவாடி
வான்புவிபடைத்தோன்செய்த வகைகிதோதெரிகிலேனே,

வசனம்.

கேளாய் கிகிமாணுகிய என்னுயிர்வழித்தி யானடைகின்ற துன்பத்தை என்னென்றுசொல்லுவேன் தேனில்விழுந்த ஈயைப்போல் யானழுந்து தன்னிச்சேயால் இவையெல்லாம் சாட்சாத் கடவுளின் கிருபைதானே அதை நான் இப்படிவருமென்று அறியேனே மருத்துவமாதே.

இதுவுமது-அகவல்.

என்னடியம்மா விருந்திருந்திப்போ
அன்னமேயெந்த னடிவயிருலிது
இடுப்பெலாநோகு தென்றுடையிரண்டும்
கடுக்குதேதாயே நானென்னசெய்வேன்
இருபக்கமுள்ள வெலும்புநோகுதே
பிறகென்குலைப் பிர[illegible]சத்தி

நெஞ்சமுமலர்ந்தென் னினவதுமறக்கப்
பஞ்சமாபாவி படுத்திடப்போனல்
கொத்திடுஞ்சூரி கொண்டுமேதேகம்
முற்றையும்வெட்டி முரிப்பதாகுதே
கண்ணதுமிரண்டென் காதடைத்திடுதே
கன்னுமென்மேனி நடுங்குதையையோ
வகிடுங்கால்க விடருதுட்கார்ந்தால்
வேகுதென்னங்கம் வெந்தனற்போல
ஒருகுடங்கொண்டு உருட்டினதாகத்
திரண்டென்னகட்டைத் திருகுதம்மணியே
பாவியோர்பெண்பாற் பார்தனில்வந்தே
தாவியானெடுத்த சங்கடம்போதும்
ஆதிதற்பரனமைப்பிதுதானே
வாதைகள்சகிக்க வகைதெரியேனே
யெந்தனைப்புவியி லீன்றெடுத்திட்ட
தந்தைதாயவரின் றவப்பயனேமோ
மருத்துவஞ்செய்யு மங்கையேயீயின்
வருத்தமேதீர்த்தால் வாழ்வளிப்பேனே.

மருத்துவமாது-விருத்தம்.

தலைச்சன்பிள்ளைக்கேயிந்தச் சங்கடப்படுகின்றாயே
இலட்சம்போர்குழந்தைபெற்றே யிருக்கிறதுனைப்போற்காணேன்
அலட்சயமில்லாமலிந்த வணிகப்பிடித்துக்கொண்டு
மலைச்சல்செய்யாதிருந்தால் மகவைபெற்றெடுப்பாய்நீயே.

ஓ அம்மாராணியே நீ ஒருகுழந்தை பெருகிறதற்கே இப்படிப்புலம்புகின்றையே பூமியில் எத்தனைலட்சம்பேர் குழந்தைபெற்றோர் இருக்கிறார்கள் அவர்களெல்லாம் இப்படியா சற்றுநேரம்பொறு குழந்தைபிறக்கப்போகிறது நீ இந்தக்கயிற்றைப் பிடித்துக்கொண்டு தயிரியம் விடாமலிரு அம்மணி சந்தனமாதே.

சந்தனமாது-கொச்சகம்.

தாயேமருத்துவத்திற் சார்ந்தபெருமாதரசே
[illegible]யாமலென்னகட்டி லுன்னியுள்ளிமுட்டுதையோ
சேயாண்மனம்பொறுக்கச் செப்புகிறேனிப்பொழுது
ஆயேயிணிதீர்த்து வருளமுகம்பாருமம்மா.

வசனம்.

ஓ அம்மா மருத்துவமாதே என்னைச் சற்றேபொறு சற்றேபொறு என்கின்றையே அது சரியா என்னுடைத்துக்குரியாய் ஓயாம லென்வயிற்றில் முட்டிமுட்டிக்குத்துதே என்னசெய்குவேன் அம்மணி இத்துன்பம் நீங்கும்படி தயவுசெய்வாய் சீவகாருண்யவைத்தி.

29-தரு-இ-ம்-தன்னியாசி-தா-ம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

பாரும்பாருமம்மம்மா - நான்படுந்துயர்
தீருந்தீருமம்மம்மா.

அநுபல்லவி.

பாரம்மாமருத்துவப் பாவையரேயென்றுயர்
தீர்த்தா லுனக்கனேக செம்பொன்னள்ளிதான்றேன் (பா

சரணங்கள்.

1. இடுப்புவலிப்பெடுக்குதே-யெனதுவயி
றிருந்திருந்து கடுக்குதே
யுடுத்ததுயில்சரிந்து வுதருதென்காலுங்கையும்
கடுத்தநுசெய்யாமலெந்தன் கவலை தீர்ப்பவணியே (பா

2. வயற்றைப்பிரட்டுதேமாதே-யென்றுலையது
மார்பில்வர்தேறுதிப்போதே
கயிற்றைப்பிடிக்கச்சொல்லி கடிதிறாயடிக்கடி
பயித்தியக்காரிகளாய்ப் பலவிதமாய்ப்பேசாதீர் (பா

3. பக்கம்விழுந்து போகுதே - யம்மணியெந்தன்
பழுவெலும்புகள்நோகுதே
இக்கணந்தனிற்றுணை யெந்தனக்காருமில்லை
நக்கசுப்பிரமண்யன் றனக்கருளீகின்றாய் (பா)

மருத்துவமாது-விருத்தம்.

துடிதுடித்தழுதாற்பின்டைந் சொருகிடுமார்பிலேறி
யடிக்கடிவலித்ததானு லரைக்கணம்பெறுவாய்பிள்ளை
கடுகடுப்பில்லாதபோனற் காலதாமிதங்கள்செய்யும்
படபடத்திடாதேயென்கைப் பக்வமாய்வாச்செய்வேனே

வசனம்.

ஓ அம்மா சந்தனமாதே நீஇப்படி யேங்கி யேங்கியழுதால் பிள்ளையானது நெஞ்சிற் சொருகிக்கொள்ளும் ஆனல் விட்டுவிட்டு வலித்தால்

தாமிதமாகும் அப்படியல்லாமல் மேலுமேலும் வலிக்கிறதென்றையே அதுதான் பிள்ளைபிறக்கிறதற்குரிய அடையாளம் என்கைவல்லபமும் தவறிவிடுமா இதோபிறக்கின்றதுபிள்ளை சற்றேபொறு மகாராணியரே.

பொது-விருத்தம்.

கவலைகொண்மங்கைபாகன் கண்டகமகிழவேதான்
நவமணியணிசந்தன நாயகிகருவால்வேண
அவதிகள்பட்டுநொந்து வயிறுவயிற்றினின்று
குவலயந்தன்னிலோர்பெண் குழந்தைவந்துதித்ததன்றே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் புத்திரவாஞ்சையில் மிகுந்த ஆத்திரமுடைய மங்கைபாகமகாராஜனு மற்றுள்ளாரும் பிரபல சந்தோஷமடையும்படி பிரசவேதனை யுற்றிருந்த சந்தனமாதென்னு மகாராணிவயிற்றில் ஒருபெண்குழந்தை பிறந்தவிதமென்றறிகக் கனவான்களே.

சந்தனமாதுக்கு-குழந்தைபிறந்தது.

30-தரு-இ-ம்-தேசிகதோடி-தா-ம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

பெண்குழந்தைபிறந்ததே-சந்தனத்தாட்கோர்
பெண்குழந்தைபிறந்ததே

அநுபல்லவி.

மண்புவியிலிரங்க மானகர்தன்னையாளும்
மங்கைபாகனென்ற மகாராஜனுக்கப்போதோர் (பெண்)

சரணங்கள்.

1. சங்கரன்கோவில்தேடி-ஞ-ராசன்றேவி
தன்னுடன்கூடியோடினர்

அங்கெழுந்திருக்கின்ற ஸவையனடிபோற்றவே
யசரீராகின்றதி யன்றருள்செய்ததுபோல் (பெண்)

2, பெற்றவள்மனமகிழச்-சுத்திலுண்டான
பெண்மகள்கண்டுபுகழ
வுற்றுறரவோர்கேட்டு வோமடைவந்துகொண்டாட
வுமைசெய்சுப்பிரமண்ய மூள்ளக்களிப்பேபூண (பெண்)

இதுவுமது-ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரணங்குசந்தணமின் கர்ப்பநோயா
லவதிகொண்டதுதணிந்து பிரசவித்த
காரணங்கண்டறிந்ததாதி யவர்கள்கூடிக்
கன்னியவளிடுப்பதனை வரிந்துகட்டிப்
பூரணஞ்சேர்த்திலங்க மலரணைசோடித்துப்
பூவையரையதில்வளர்த்திக் காயமீய்ந்து
சீரணிந்தாளைத்தேற்றி மருத்துமங்கை
சேடியர்க்கேயோர்வசனஞ் செப்புவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சந்தனராணி குழந்தை பெற்றதினால் அங்குள்ள சேடியர்கள் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து அம்மாது சிரோன்மணியை இடையிறுக்கிப் புஷ்ப மெத்தையின்மேல் இருத்த அப்போது மருத்துவமாதானவள் அவ்வம்மையைப் பிரசாமிர்தமருந்துகளால்தேற்றி தாதியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

மருத்துவமாது-தாதியர்க்குச்சொல்-வஞ்சி-விருத்தம்.

வாலதோழியரே
வேலிறைமுன்போய்ப்
பாலகிவந்த
காலிதைச்சொல்வீர்.

வசனம்.

கேளும்தோழிகளே ராசாத்தி புத்திரியைப்பெற்ற சுகச்சந்திதைச் சந்து மகாராஜனுக்குத் தெரிவியுங்கள் பெண்களே.

தோழி-வசனம்.

அப்படியே தெரிவிக்கிறோம் மருத்துவமாதே.

தாதியர்-அரசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சுத்திலுள்ளரசர்வந்து தொழுதடிவணங்கிநிற்க
வித்தரைதன்னையாளு மிராஜபூபாலனேகேள்
பத்தினிவயத்தினின்று பார்தனிலுமக்கின்றேநற்
புத்திரிபிறந்தாளையா பொன்னடிபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் அனேக வ்ரசர்களும் வணங்கப்பெற்ற மகாராஜனே சரணம் இப்பொழுது தமது திருத்தேவியார் வயிற்றிலிருந்து நற்சந்ததியாகிய ஒருபெண்குழந்தை பிறந்திருக்கின்றது மகாராஜபூப மகிபனே.

அரசன்-விருத்தம்.

நல்லதப்படியாபாங்கி நன்மகளுதித்தசேதி
சொல்லவுமெனதுள்ளத்தின் துயரெலாமழிந்துகந்தேன்
செல்வியென்றுணைவியாட்குஞ் சிதளவுபசாரங்க
ளல்லலில்லாதுநல்ல வருமையாய்ச்சரிக்கெட்டாயே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-நல்லது அப்படியா மெத்தசந்தோஷம் தோழிப்பெண்களே இனி நமது புத்திரசிகாமணிக்கும் ராணியம்மாளுக்கும் பலவிதசிதளவுபசாரங்களிற்குன் மிகுந்த ஜாக்கிரதையா யிருக்கவேண்டும் அதுவே முக்கியகாரியம் சேடியரே.

தாதிசொல்-வசனம்.

அப்படியே நடப்பிக்கிறோம் மகாராஜனே.

அரசன்-மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

செல்வமந்திரிசேடிக்குத் தியாகம்பொன்பணிநியீய்ந்து
வெல்லசற்கரைவழங்க வேண்டுமீவருவிப்பாயே.

வசனம்.

அப்பா சம்பிரவர்மா புத்திரசோபனம் சொல்லிய இந்தத் தோழிகட்குவேண்டியதிரவியம் வெகுமதிசெய்தனுப்பிவிட்டு சற்கரை வழங்குவதற்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களைத் தயார்செய்குவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் மகாராஜனே.

மந்திரி-கட்டியனுக்குச்சொல்-வசனம்.

கட்டியா இந்தத்தோழிகட்குத் திரவியமளித்துவிட்டு சற்கரைதயார்செய் பார்ப்போம்.

கட்டியன்-வசனம் கல்லபாக்கியம்.

கட்டியன்-தாதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மணிமுடி மன்னன்றேவி மகள்பிறப் போதுந்தாதி
யுணியிழைமாருங்கட்கே யாடைபொன்னளித்தேன்கொள்வீர்.

வசனம்.

தோழிகாளிதோகான் தருகிற திரவியங்களைப் பெற்றுப்போய்வாரு
ம்பெண்காள்.

தாதி-வசனம்.

அப்படியே போய்வருகிறோம்.

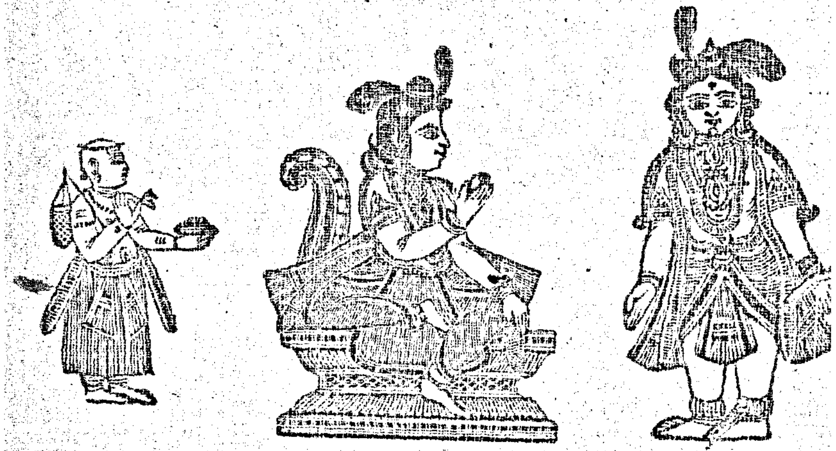

இராஜன் சற்க்கரைவழங்குகிறது.

பொது-ஆசிரிய-விருத்தம்.

வேந்தனுரையதனைமதி மந்திரிகேட்டு
விரைவுடனேயெழுந்தங்கு சுகிக்குவிள்ளப்
பூந்துயிலாளீன்ற சுகச்செய்திவந்து
புகன்றதாதிக்கு பரிசளித்துமேயே
சீந்துமுந்திரிகைகற் கண்டுசீனி
யினியசற்கரையது கொண்டவனுநீட்ட
வேந்தலரன்டக மகிழ்ந்துவிருகையாலு
மெடுத்திட்டானதையெவர்க்குங் கொடுத்திட்டானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மங்கைபாகேந்திரன் உத்தரவின்படி சம்பிரவர்மனானவன் கட்டியனுக்கு ஆக்கியாபித்து தாதிகட்குவேண திரவியங்கொடுத்து அதின்மேல் சோபன பதார்த்தந் தயார்செய்து அரசனிடத்துக்கொடுக்க அதைவாங்கிய மகாராஜன் தனதுகையால் புத்திரானந்த சற்கரை வழங்குகிறவிதமென்றறிக கனவான்களே.

31-தரு-இ-ம்-கரகப்பிரியா-தா-ம்-சாப்பு-லாவணி.

பல்லவி.

சற்கரைவழங்கினனே-ராஜாதிராஜன்
சற்கரைவழங்கினனே.

அநுபல்லவி.

சற்கரைவழங்கினன் முக்கியமாகவே
சந்ததியாள்பிறந்த விந்தைகேட்டுகந்தங்கு. (சற்)

சரணங்கள்.

பிள்ளையில்லை யென்றுநானே-மதிமயங்கி
சள்ளைகொண்டுவிருந்தேனே
வள்ளலாதிசிவனார் துள்ளுங்கண்மணியொன்றை
வாடாதெனத்தந்தாரென் றுடுங்காதென்று. (சற்)

2. நானேமகிழ்ப் பெற்றவன்-வுலகமெங்குந்
தானேபுகழுங்கொற்றவன்
மாரனென்பனைசந்தனைத் தேனுள்வயிற்றிருந்தோர்
மதலையுதிக்கவெந்தன் விதனமோடினதென்று (சற்)

3. திங்களின்குல மென்னவே-மகவிதாலே
யெங்கெங்கும்புகழ்துன்னவே
தங்கமுடிபுனைந்த மங்கைபாகனெனத்
தாசன்சுப்பிரமண்யன் பேசுந்தமிழிதென்று (சற்)

அரசன்-மந்திரிக்குச்சொல் விருத்தம்.

தருதிகொண்டதிந்தேதிதி சாற்றிடும்பூலிகேக்கோர்
சுகிர்தசேபுதித்தாலே சொந்தநாட்டவர்க்கேசெம்பொ
னருதியர்க்கறஞ்செய்திந்த வாண்டினைமக்குண்டான
பகுதியைவேண்டாமென்று பறையறைந்திடச்செய்வாயே.

வசனம்.

மந்திரி நம்துபுத்திரி இன்று பூமிசெனனைந்தமாயிருப்பதால் சகலத்திற்கும் அபரிமிதமாய்த் தானதருமங்கள்செய்து நம்நாட்டில் இவ்வருஷத்துக் கிஸ்திப்பணங்களும் வேண்டாமென்றுமுரசறையும்படிசெய்குவாய் எனநுசம்பிரயூகியே.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியேநடப்பிக்கிறேன் மகாராசனே.

மந்திரி கட்டியனுக்குச்சொல் - மட்டுவிருத்தம்.

இறைவனுரைபோற்கட்டியா
வறையின்றியேர்ப்போர்க்கீய்ந்து
இறைபினைத்தருதனீக்கப்
பறையினைமுழங்கச்செய்வாய்.

வசனம்.

வாராய்கட்டியா. இப்பொழுது சொர்னதானமுதலிய சோபனதானங்களெல்லாஞ் செய்துவிட்டு மங்கைபாகநாடு முற்றிலும் தெரியும்படி நமதரசர்க்குப் புத்திரிபிறந்திருப்பதால் இவ்வருஷத்துத்திர்வைப்பணங்களையும் வேண்டாமென்று முரசடிக்கச்செய்யும்பிள்ளாய் சேர்வையே.

கட்டியன் வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன் சுவாமி.

கட்டியன் யாசகருக்குச்சொல்-வசனம்.

அகோவாருங்கள் தியாகிகளே இதோநான்தருகிற அன்னசொர்ன வஸ்திரங்களைப் பெற்றுப்போய்வாருங்கள் யாசகிகளே.

யாசகர் வசனம்.

நல்லது போய்வருகிறோம் கட்டியரே.

கட்டியன்-தோட்டிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தோட்டியேவரசன்புத்ரி தோன்றியவருஷத்தீர்வை
நாட்டினில்வேண்டாமென்று நன்முரசறைந்துவாயே.

வசனம்.

அடா அடா தோட்டி ராஜகுமாரத்தி பிறந்திருப்பதால் இவ்வருஷக் கிஸ்தி யனுமென்று பறையடியடா பயலே.

தோட்டி-வசனம்.

அப்படியே யடிக்கஞ் சாமி.

தோட்டி-முரசறைதல்-வசனம்.

டம் டும் டம் டும் டம் டும் டம் ஓ இந்தூரு ராசாக்கு கொழந்தை பிறந்ததாலேனுலே இந்தாண்டுத் தேப்பப்பணம் வேணாம் குடிக்காரே ஏ டம் டும் டம் டும் டம் டும் டம் டும் டம்.

பொது-ஆசிரியவிருத்தம்.

பிறந்தபின்ளைசுபமதிகோன் தியாகமீய்ந்த
பின்னதற்குமருத்துவத்தாள் வெண்ணீராட்டிச்
சிறந்தகாதுடன்மூக்கு வனைத்திருத்தித்
தேகமெல்லாம்பிடித்துருவிச் சேனையூட்டி
வருந்தியங்குபெற்றெடுத்த மாதாகையில்
வழுத்தியதையேகொடுக்க வாசிவாங்கி
திரைங்கவிருதனைத்தினுள்ள வமுதமூண்ணை
கீட்டினான்பிள்ளையதற் கூட்டினானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் குழந்தைபிறந்த செய்தியறிந்த மங்கைபாகேந்திரன் அநேகவிதமான தருமங்களைச் செய்தபின்மேல் மருத்துவமாது குழந்தையைச் சீர்திருத்தி ராஜாத்திகையிற் கொடுக்க அதை வாங்கிய சந்தனமாது தனது புத்திரியாகிய அக்குழந்தைக்குப் பால்கொடுக்கிற விதமென்னறிகக் கனவான்களே.

சந்தனமாது பிள்ளைக்குப் பால்கொடுக்கிறது.

32-தரு-இ-ம்-கமாசு-தாளம்-திரிபுடை
இந்திரசபா வர்ணமெட்டு

பல்லவி.

அமுதமூட்டினாள் சந்தனமாதீன்ற
சந்ததிக்கே பால் (அமு)

சரணங்கள்.

1. கழுகம்பாளையைக் குமுக்கிறைத்த
கண்மணியாகிய பெண்மணிக்கே-பால் (அமு)
2. பிள்ளையில்லையென்ற சஞ்சலையைநீக்கிட
பெத்தபுத்திரிமேற் சித்தமுண்டாகிப்-பால் (அமு)
3. பாக்கியர்சூழ்ந்து தாங்கிநின்றுகழ
பாலகியெனவரும் வாலசிக்கே பால் (அமு)
4. மடிமேற்சிசுவைப் படியவளர்த்தி
மனமுகத்துவிரு தனந்திறந்து-பால் (அமு)
5. சுப்பிரமணியன் செப்பிடும்படியே
துன்னிலங்கண்ணுறன் மன்னன்சேயுண்ணப்-பால் (அமு)

சந்தனமாது தாதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மாலேற்றதாதியரே மருத்துவாச்சியார்க்கு
தானுற்றநினைவின்மேலுந் தனங்கொடுத்தனுப்புவாயே.

வசனம்.

ஓ-அம்மா தோழிகாள் இந்தப் பிரசாவைத்தியச்சிக்கு அவள் போதும் போதுமென்று சொல்லும்படி அநேக கனதனங்கள் கொடுத்தனுப்புவாய் மூப்பியரே.

தாதி-வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேன் மகாராணியே.

தாதி மருத்துவமாதுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மருத்துவம்பார்க்கவந்த மாதரேசொல்லக்கேளுந்
திருத்தமாயரசன்தேவி ஸ்ரீயாகமீய்ந்தனுப்பச்சொன்னா
ளருந்தரும்பணிதிசேலை யன்புடனளித்தோமித்தை
வருத்தமில்லாமலேற்றுன் வளவினுக்சேருவாயே.

வசனம்.

ஓ-ஓ மருத்துவமாதே மகாராணியினுத்தரவின்படி இதோ பரிசுத்தனம் தருகினேரும் இத்தனமாகிய ஆடையாபரண திரவியங்களை வெகு சந்தோஷமாய்ப்பெற்று உமதகத்திற்குப் போய்விட்டு வாரும்மா பிரசவத்துவேவியே.

மருத்துவமாது-வசனம்.

தோழிகாள் நல்லது எல்லாருமிருங்கள் போய்வருகிறேனம்மா.

பொது-விருத்தம்.

இவ்விதமாய்மருத்துவத்தாள்பரிசுவாங்கி
யெடுத்தேகியவள்வளவி லிருந்துவாழ்ந்தாள்
கொவ்வையிதழ்ச்சந்தனமா தவளன்றீன்ற
குழந்தையுடன்பயின்றரைக்கு ஞாகந்தேதங்கிச்
செவ்வையதாயவளருந்து மருந்தருந்தின்று
சிறந்தபத்தியமிருந்து வதற்குண்டான
வெவ்வருணத்தோர்கடத்தும் படிசுகித்தந்
திருக்காசன் மந்திரிக்கே யியம்புவானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியெனில் சந்தனமாதானவள் மருத்துவமாதுக்குப் பரிசளித்தனுப்பிவிட்டு பிரசவசிவகாருண்ய ஒளஷதங்களை பத்தியபாகத்தோடருந்திக்கொண்டிருக்கும்போது மங்கைபுரமகாராஜன் தனது மந்திரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

அரசன்-விருத்தம்.

மந்திரிநமதுபுத்ரி மாபெருங்கணிதங்கேட்கச்
சந்தர நூல்வல்லோரைத் துரிதமாய்வரச்செய்வாயே.

வசனம்.

சம்பிரவர்மா நமது புத்திரிசிரோ ரத்தினத்திற்கு சென்னயுட் சோதிடசாதகங் கேட்கவேண்டுவதால் வேதபாரகரை அவசரமாய் நமது கொலுவிற்குவரும்படி செய்குவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே நல்லபாக்கியம் மகாராஜனே.

மந்திரி-கட்டியனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பப்புவாபல நூல்சொல்லும் பார்கர்தம்மையிங்கு
செப்பியேயழைத்துக்கொண்டு சிக்கிரம்வருகுவாயே.

வசனம்.

வாராய் கட்டியா மகாராஜன்கொலுவிற்குச் சோதிடரை யழைத்துவாரும் பின்னாய்.

கட்டியன்-வசனம்.

சுவாமி நல்லபாக்கியம் இதோசெய்கிறேன்.

கட்டியன் சோதிடர்க்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஞானயாசோதிட மாய்ந்துசொல்பவர்களே
சேனையாபுரவலன் சிற்சபைவாருமே.

வசனம்.

ஓ ஐயா சோதிடரே மகாராஜன் கொலுவிற்கு வாரும் அவசரமாய் வாரும்.

சோதிடர்-வசனம்.

இதோவருகிறேன் கட்டியக்காரனே.

பொது-விருத்தம்.

சகமுறும்போகர்வாக்யஞ் சங்கராசரியந்திவ்ய
வகமுறுங்குமரசாம்ய மாருடத்தீபருத்ரம்
புகழுறுங்காக்கைபாடீயர் யோகபாகவங்கணிதஞ்
சகமுறும்பலநூலாய்ந்த சோதிடர்வருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியெனில் போகர்வாக்யம் சக்கராசாரியம் குமாரசுவாமியம் ஆருடதீபம் காக்கைபாடினியர் முதலிய யோகபாவகக் கணிதங்கண்டு சொல்ல வல்லவராகிய சோதிடர் ராஜசபைக்கு வருகிற விதமென்றறிகக் கனவான்களே.

சோதிடர் சபைக்குவருகிறது.

33-தரு-இ-ம-ஓரா[illegible]-தா-ம்-ஆதி-இந்திரசபா.

பல்லவி.

சோதிடஞ்சொல்லிடும் வேதியர்வந்திதோ
தோன்றினரே சபைமுன் தோன்றினரே.

அநுபல்லவி.

பாதிமதியணிந்த பரமசிவனடியைப்
பூதலத்திற்பணிந்து பூதியணிந்தானைப்
போற்றி யேற்றி சாற்றி
வாழ்த்திச் சபைமுன்னதாச் (சோதி)

சரணங்கள்.

1. தாணுமாலுமயனுந் தானையிற்சேயாகிச்
சனனமெடுத்தவாத் தானதிர்தேனுமாகிற்
காணுங்கிரகாங்கிசங் காலவோரையும்பார்த்துக்
கனத்தநட்புச்சம்பகை காட்டுநீச்சமுஞ்சேர்த்து
தோணுமவர்கேந்திரந் தோற்றுந்திரிகோணங்கள்
தொகுத்தகண்டப்பிடியுந் தோன்றல்பொருளிங்கள்

பூணுமவர்க்கிருக்கும் பூரணாயிசுங்கண்டு
புகன்றிடுமெனைப்போலே பூதலத்தெவருண்டு
வேணுஞ்சுகப்பிரமன்யன்
விள்ளுந்தமிழறிந்தார்க்
காணுவமாயையது
மகன்றிடுமெனமதித்
நாடிப் பாடி நாடித்
தேடிச் சபைமுன்னாகச் (சோதிட)

சோதிடர் கலிவிருத்தம்.

மன்னனேயிந்த மானிலந் தன்னிலு
மன்னனேயின் மணிச்சபையிலென்னை
மன்னனேயிங்கு வாவென்றழைத்ததை
மன்னனேசொல்லவ் வண்ணமுடிப்பனே.

வசனம்.

மஹாராஜ ராஜராஜனே ஹாஜிர்வாதம் யிப்பொழுது ஹென்னை இவ்விடத்திற்கு அழைத்ததைஜ்ஜொல்லும் ஷெய்குவோ மகாராஜனே.

அரசன்-விருத்தம்.

அந்தணக்கணிதவல்ல வையத்தோர்வாருநின்றுள்
வந்தனமெனதுமங்கை மகள்பெற்றிருக்குங்கால
சந்ததக்கிரகந்தோன்றச் சாதகங்கணித்துவுங்கள்
புந்தியின்றெரிந்தவண்ணம் புகன்றிடவழைத்திட்டேன்.

வசனம்.

வாருங்கள்சோசியரே வந்தனம் தங்களையழைத்தாவது எனக் கோர் செல்விபிறந்திருக்கின்றாள் அதற்கு சாதகங்கேட்கும்பொருட்டுத்தான் வரவழைத்தது சாஸ்திரிகளே.

சாஸ்திரி வசனம்.

மெத்தசந்தோஷம் மஹாராஜனே மெத்தசந்தோஷம்.

சோதிடர் விருத்தம்.

எழிலின்புதல்விதோன்று மிக்குவந்திகதிவாரம்
பொழுதினைவெல்லாநன்றாய்ப் புகலுவீரெனக்கிப்போதே

வசனம்.

மஹாராஜேந்த்ரா உமதுபுத்ரி ஜனனநேரமுதலியதைத் தெரியச் சொல்லும் வள்ளலே.

அரசன் வசனம்.

ஐயா சோதிடரே ஆடிமாதம் பதினைந்தாந்தெய்தி இரவு பதினாலே கால் நாழிகைக்குள் என்று அறிக சாஸ்திரியரே.

சோதிடர் வசனம்.

நல்லது அப்படியே பார்த்துச்சொல்லுகிறேன் கேளும் மகாராஜனே.

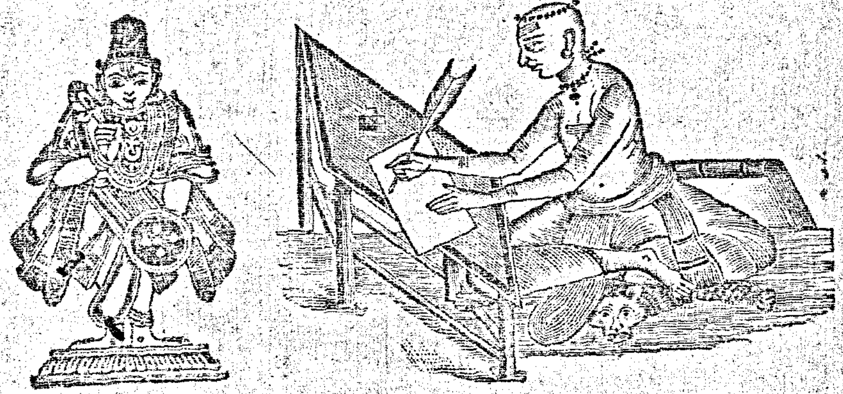

சோதிடர் கணிதம்பார்த்து இராஜனுக்குரைப்பது.

வெண்பா.

ஆடிபதினைந்தி லானசித்தியோணபுதன்
தேடுபூர்வமேஷந் துவாதேசிபவங் — கூடினதில்
வந்துதித்தபுத்திரியின் வாழ்வுமதன்பலனும்
பிந்திவருங்குண்டலியே பேசும்.

வசனம்.

கேளுமிராஜேந்திரா கடகமாதம் பதினைந்தாந்தெய்தி பூர்வபக்ஷம் துவாதேசி புந்திவாரம் திருவோணநக்ஷத்திரம் சித்தாமயோகம் பவகரணம் இரவுநாழிகை பதினாலேகாலுக்கு மேஷலக்கின மூன்றுங்கூடிற ஜெனனமானதால் அதில் கிரகங்கள்நின்றதும் அதன்பலன்களையும் சக்கரத்தின்மூலமாய்த் தெரிவிக்கின்றேன் மகாராஜனே.

மங்கைபாகன் வசனம்.

சந்தோஷம் அப்படியே தெரியச்செய்யும் ஐயா சோதிடரே.

	லக்கினம் சுக்கிரன் இராகு		
சனி			சூரியன்
	நவக்கிரகநிலை.		வியாழன்
	சந்திரன்	செவ்வாய் கேது	புதன்

சோதிடர்-அகவல்.

எந்தலேயொன்றினி லிரண்டேழ்க்குடைய
சாந்தகவிராகுவின் சம்மந்தமாகியே
பாந்தள்சேய்குருகவி பார்வைநட்புற்றதால்
காந்தனை நாதனை கனதனமேவிடுங்

கன்னிதன்சொற்படி கணவனுமாகுவன்
நண்ணுதாய்காரக நாற்குடையிந்து
வென்னவன்வந்தொரு வெட்டதிசீசமாய்ப்
பின்னைந்துடையரி பேசிடுநாவிலே

வன்பகையுற்றதான் மகசிறிபிறிதுறு
மொன்பதுபனிரெண் டுடையவரசான்
றன்பெருமைத்திற் சனிபார்வைபெற்று
வின்பநட்பாகி யிருப்பதாற்கேளும்

புத்திரபாக்கியம் பொலிவுற்றதன்மே
லத்திடாச்செல்வம் வளர்ந்தெங்காளும்
பெற்றிடுமாசாய்ப் பெருமையோடாளு
மூத்தமழனுக் குடையவனேறில்

ஆட்சிபெற்றிருக்க வமைச்சரேயாவன்
சாட்சியொன்றெட்டுத் தனிலுறுஞ்செவ்வாய்
சூட்சமக்கேதின் றுடர்ச்சியாயேழின்
காட்சிநட்புற்ற காரணத்தாலே

களஸ்திரத்துங் கனலதின்பயமும்
விளைத்திடுமதுவும் வெள்ளியானிங்கி
தழைத்திருப்பார்கள் சனிப்திறென்றில்
முளைத்தாட்சிபெற்ற முயற்சைபாய்னன்காஞ்

சுந்தபன்னையாண்டு தொடும்வரையற்பம்
பதினறின்மேலே பலாபலமோங்கிக்
குதிகொண்டுவாழ்வள் குவலையம்போற்று
மதிபனேசோஸ்ய மறிவித்ததாமே.

அரசன் விருத்தம்.

ஆனந்தமடைந்தேனிரு மறைந்தசோதிடங்கள்கேட்டு
ஆனந்தமடைந்தேனும்மை யனுதினமறக்கமாட்டேன்
ஆனந்தமடைந்தேனென்ற னருமையாம்புதல்விக்கேற்ற
ஆனந்தமடைந்தநாம மதனையுஞ்சூட்டுவீரே.

வசனம்.

ஓசுவாமி ஆனந்தசோதிடரே தாஞ்சொல்லிய சாதகத்தைக்கேட்டு மிகுந்தசந்தோஷமடைந்தேன் இனியோர்பொழுதேனும் தம்மைமறப்பதில்லை ஆனாலிப்போது இச்சாதகசிகாமணிக்கேற்றபெயரையும்புகலுங்கள் சாஸ்திரியரே.

சோதிடர்-வசனம்.

அப்படியே பார்த்துச்சொல்லுகிறேன் மஹாராசனே.

விருத்தம்.

மேஷலக்கினமாய்ச்சுக்ரன் மேவப்பொன்பார்ப்பதாலே
யாசையுள்ளழகின்மோக னாங்கியென்றுரைக்கலாமே.

வசனம்.

கேளும்ராஜேந்த்ரா உமதுபுத்திரியின் லக்கினம்மேடமாய் சுக்கிரனிற்கக் குருபார்ப்பதால் மோகனாங்கியென்றழைக்கத்தகு மகாராசனே.

அரசன்வசனம்.

அப்படியே மோகனாங்கியென்ற திருநாமஞ்சூட்டினேன் சுவாமி சோதிடரே.

அரசன் மந்திரிக்குச்சொல் விருத்தம்.

மனக்குறையகற்றும்புத்ரி வரும்பலனைவின்றசோதியர்
தனக்கரும்பொருட்டியாகத் தாவிடுத்தனுப்புமந்த்ரி.

வசனம்.

அப்பா சம்பிரவர்மா இச்சோதிடர்க்கு வேண்டிய திரவியங்கொடுத்தனுப்புவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே சித்தமாயிருக்கின்றேன் மன்னவா.

மந்திரி-சோதிடர்க்குச்சொல்-விருத்தம்.

மூந்நூமாமறையோர்க்கண்ணல் மொழிப்படியநேகஞ்சொர்ணந்
தந்தனமேற்றுச்செல்வீர் சரணபங்கயமேபோற்றி.

வசனம்.

வாருங்கள்வேதியரே மகாராஜாவினுத்தரவின்படி. இதோ. யான் தருகின்ற திரவியங்களைப் பெற்றுப் போய்வாருங்கள் சாஸ்திரியரே.

சோதிடர்-மட்டுவிருத்தம்.

கன்னிசெய்கணிதம்பார்த்துச்
சொன்னவென்றனக்கேதந்த
பொன்னெடுத்தேகிவாரேன்
மன்னருஞ்சீயும்வாழி.

வசனம்.

மந்திரி தாங்கொடுத்ததிரவியத்தைப் பெற்றுக்கொண்டேன் இனி நான் போய்வருகிறேன் நீங்கள் எல்லோர்களும் வாழிவாழி மதியூகியே.

அரசன் மந்திரிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐயமில்லாமலெந்த னருகில்வாழமைச்சாகேளுநீ
வையகமுள்ளராஜ மன்னவர்புகழ்வதாக
மையணிந்திடுங்கண்ணாளென் மனவிசந்தனத்தாளீன்ற
தூய்யநற்புதல்விக்கேற்ற தொட்டிலொன்றியற்றச்செய்வாய்.

வசனம்.

அப்பா சம்பிரவர்மா நமது புத்திரியாகிய மோகனாங்கிக்கு மிகுந்த விசேஷமாய் ஒரு தொட்டிலமைக்கும்படி செய்குவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியே இதோ நியமிக்கும்படி செய்கிறேன் மகாராஜனே.

மந்திரி-பணியாளருக்குச்சொல்-மட்டுவிருத்தம்.

காட்டியபணிசெய்காரியக்
கூட்டரேவிள்ளக்கேளீர்
வாட்டமாய்த்தொட்டிலொன்றை
நோட்டமிட்டியற்றிச்சொல்வீர்.

வசனம்.

கேளும் பொன்வினைமாக்களே நமதரசர் புத்திரிக்கேற்ற ஒரு சுவர்ணத் தொட்டிலியற்றித் தாதிமார்களுக்குத் தெரியப்படுத்தும் காரியஸ்தரே.

பணியாளர்-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேசெய்கிறோம் சுவாமி.

பொது-விருத்தம்.

சொன்னகன்மொழியைக்கேட்ட தூயபொன்னுழவோர்க்கு
பொன்னரும்பட்டைமுத்தும் புகழ்பெரும்வயிரரத்னஞ்
சன்னமோடணிபவளஞ் சங்கிலிதங்கத்தாலும்
துன்னிவேதொட்டிலொன்றைச் சொடிக்கத்தொடங்கினரே.

வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் மந்திரிசொல்லிய பொற்றொட்டிச் சமாசாரங்கேட்ட பணியாளர் ரத்னகசிதமாய் தொட்டிற் சோடிக்கிறவிதங் காண்க.

34-தரு-இ-ம-பந்துவராளி-ஏசல்-தா-ம-மட்டி.

கண்ணிகள்.

1. செம்பவளநிறைந்த பாலகிக்குச்
சிறந்திடுந்தொட்டிற் செய்திடவே
இன்பமுள்ளபச்சை மரகதங்க
ளிழைத்தபொற்கா ணட்டினர்

2. தாங்குமேல்விட்டமதை யதற்கிசைந்
தாப்போலவேபரப்பி
பூங்குயிலாளீன்ற கண்மணிக்கேயதிற்
பொன்சங்கிலி மாட்டினர்

3. முத்துமரகதத்தாற் செய்தமைத்த
முன்னணிகளிட்டுமே

சுத்திக்குளோப்புஞ் சாக்குண்டும்வாற்பிட்டுக்
தோன்றும்படி நிறைத்தார்

4. மல்லிகைமுல்லைகளும் விதவித
மாமலர்சண்பகமுஞ்
சொல்லிமுடியாத ரத்னக்கோர்வைகளுந்
தொங்கும்படி தூக்கினார்

5. வாசங்கமகமெங்க யெங்கெங்கும்
மதிர்கதிர்போன்மின்னவே
தேசத்திலில்லாச் சிறப்பாகவேவிரைய்து
சீர்தொட்டிலே முடித்தார்

6. இவ்விதமாய்ச்செய்தவர் தோழியர்க்
கெடுத்ததனையுரைக்கச்
செவ்வையாய்ச்சுடர மணியன்றமிழாற்
றெரிவிக்கன்னை பூரித்தாள்

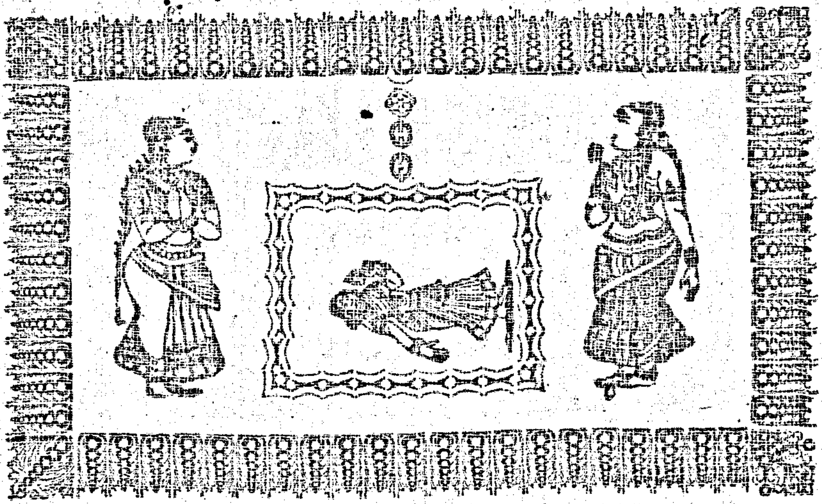

சந்தனமாது தாலாட்டுதல்.

இதுவுமது-விருத்தம்.

தோழிகள்வந்துதொட்டிற் சோடித்தவிதமேசொன்ன
நாழிகைதனிலேயந்த நங்கைசந்தனம்பூரித்துச்
சூழிநீராட்டிப்பெற்ற சுதைதனக்கணிகள்பூண்டு
வாழிடந்தொட்டிலேற்றி மங்கைதாலாட்டுவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் தாதியரானவர்கள் பொன்னரால் மகாவி சித்திரமாய்ச் செய்திருந்த சிருங்கித்ராசனத்தின் விசேஷத்தைச்சொல்ல அதைக்கேட்ட சந்தனமாதானவள் முக்யானந்தமடைந்து தனது புத்திரியை சொஸ்தாபரணலிகிதமாய் அத்தொட்டிலி லியற்றித் தாலாட்டுகிறவிதமென்றறிகக் கனவான்களே.

35-தரு-இ-ம்-நீலாம்புரி.

பல்லவி.

ஆரிவரோ ஆரிவரோ
ஆராரோ ஆரிவரோ.

சரணங்கள்.

1. சீரானமங்கைபாகர் செய்தவத்தால்வந்துதித்த
போராகயான்பயின்ற பெண்மணியே கண்வளராய் (ஆரி)
2. ஆதிசிவனிலைய மன்றரசன்கண்டுதொழச்
சோதியருளவந்த துரைமகவே நித்திரைசெய் (ஆரி)
3. தேடக்கிடையாத தெள்ளமுதேசற்கரையே
நாடிதனிலேபிறந்த நாயகமேகண்ணுறங்கு (ஆரி)
4. மானேசுப்பிரமண்ய மாம்யிலே சுந்தரமே
தேனேதிரவியமே செங்கரும்பேபள்ளிகொள்வாய் (ஆரி)

இதுவுமது-விருத்தம்.

மங்கைசந்தனமங்கின்ற மகடனைத்தொட்டிலேற்றிப்
பொங்கிபேமனதுகந்து புகழ்ந்துதாலாட்டிப்பின்னு
மிங்கிதமோகனாங்கி யெனுந்திருமேனியாளைத்
திங்கள்சேர்கலைகளாகச் சிறப்புடன்வளர்க்கின்றாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ராஜபுத்திரியாகிய மோகனாங்கியை பொற்றொட்டிலியற்றித் தாலாட்டியதன்மேல் அக்குழந்தையை நிரும்புவிமய விசேடசொரூபமாய் வளர்த்துவருகிற விதங்காண்க.

36-தரு-இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி-தா-ம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

சந்தனமாதவள் தொந்துபயின்றிடுங்
தையன்மோகனாங்கி யென்றனை-மிகு

சுந்தரம்போலவே யந்திபகலாகத்
தோகையரைவளர்த் தார்களே.

2. ஆண்டொன்ருனபின்பு வேண்டும்பணிதிக
ளங்கங்கவளுக்கே பூட்டினூர்-திருத்
தாண்டவமாடிடு மாண்டவனருளாற்
தன்னமகளுக்கன்ன மூட்டினூர்.

3. காதுரெண்டுங்குத்திச் சோதிமயமான
கம்மல்சிமிக்கியுந் தொடுத்தார்-மன
வேதனையற்றவர் பாதிமதியணி
வித்தகனைப்பணிந் தெடுத்தார்.

4. பிள்ளைக்கிளியெனத் துள்ளிவிளையாடிப்
பிரண்டுவருண்டு தவழ்ந்தாள்-நல்ல
தெள்ளுமணியதை வள்ளலும்பாரியுஞ்
சேடியருங்கண்டு புகழ்ந்தார்.

5. வயதிரண்டாகவே குயிலினங்கள்கூவும்
வார்த்தைகள்பேசவுங் கற்றனள்-பின்னும்
மயிலன்னங்களென வொயிலாகவேமன்னன்
மகள்நடக்கவும் பெற்றனள்.

6. கொஞ்சிடுமொழிக ளஞ்சுகமுஞ்சொல்லக்
குழந்தைநற்குறல் கேட்டோர்கள்-வந்து
கஞ்சணிவோனருள் வஞ்சியுஞ்சந்தண
நங்கையர்க்காகுமென் றிட்டார்கள்

7. வச்சிரமூன்றதின் மெச்சுந்திருமேனி
வாசங்கமகம வென்னவே-நவுங்
கச்சணிமார்பினிற் றச்சிழைத்தபெருங்
காரைசுர்ப்பளி மின்னவே.

8. நத்துமூக்குத்தியு நெத்தியுட்பொட்டது
நாடெல்லாம்பேர்பெற் றிலங்கிட-வுயர்
முத்துமோகனமும் ரத்னப்பதக்கமும்
முன்கைவளையுங் துலங்கிட.

9. நாலாம்வயதினிற் சேலையணிந்திட
நன்ருகவேகற் றுடுத்தினாள்-கரும்
வேலேகிகர்த்திடுங் கோலவிழியவள்
விஸ்தாரமாக நடத்தினாள்.

10. எல்லோருங்கண்டிவ ளல்லோமோகனாங்கி
யென்றுசொல்லக்கொஞ்சி யிருந்தாள்-வெகு
சல்லாபமாகவே யல்லும்பகலுமே
நாதியுமில்லாம லருந்தாள்.

11. ஐந்துவயததுவ வந்ததுசெந்திரு
வாரணங்குதேகந் சொலிக்கப்-பெற்ற
தந்தைதாயுமவள் விந்தையதைக்கண்டு
சந்தோஷங்கொண்டு கெக்களிக்க.

12. கோதைமோகனாங்கி தாதியருடனே
கொஞ்சுங்கனியெனச் சிறந்தாள்-புக
ழாதிகுலதுருல மோதுஞ்சுப்ரமணி
யன்கவிபோற்சுகித் திருந்தாள்.

இருவும்து-விருத்தம்.

வயதுமோரைந்ததாகி வடிவுள்ள மோகனாங்கி [illegible]
யுயிர்த்துணைப்பாங்கிமாரோ யொருச்சணம்பிறிந்தேகாம
ணயமொடுவார்த்தையாடி நன்மனே சுகிக்குநாளிற்
சயமுள்ளவரசன்மந்திரி தனக்கொருமொழிசொல்வானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மோகனாங்கியாகிய ராஜபுத்திரி தோழிமாரைப்பிரியாது சுகித்தைந்துவயது கடக்கும்போது மங்கைபாகேந்திரன் றனது மந்திரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

அரசன்-விருத்தம்.

அமைச்சனேசொல்லக்கேளு வருமையென்புதல்விக்கிப்போ
தமைப்பிரானருளினாலே யோரைந்துவயதுமாச்சு
சமைப்புள்ளகல்வியோதத் தனையையா[illegible]றப்பவேண்டு
மிமைக்குமுன்னுபார்த்தியாரை யிச்[illegible]ழப்பிப்பாயே.

வசனம்.

கேளாய் சம்பிரவர்மா நமதுபுத்திரி மோகனாங்கிக்கு ஐந்துவயது நடக்கிறபடியால் ஆசிரியரிடத்து வாசிக்கும்படியான முயற்சையானு கூலஞ் செய்யுமப்பா மந்திரி.

மந்திரி-விருத்தம்.

இறைவனேயதுபோற்செய்வே னென்னுரையொருவிண்ணப்பு
மறைகுவேனெனக்கோர்மைந்த னான்செயலாலேயுண்டு
சிறைதவிர்த்தருமைசெய்யுஞ் சிறந்தசெந்தமிழையோதக்
குறைவறுதனுப்பவேண்டுங் கொற்றவாசரணம்போற்றி

வசனம்.

அப்படியேசெய்கிறேன் பிரபு இப்போ யான் ஒரு விண்ணப்பம் அதாவது எனது குமாரனையும் பள்ளிக்கு வைக்கும்படி உத்தரவாகவேண்டியது மகாராஜனே.

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

ஒப்புடன்முகமலர்ந்தே யொருமனதுடனேநின்று
செப்பிடுன்வார்த்தைகேட்டுச் சிந்தைநகர்ந்துகந்தேன்மந்திரி
தப்பிதமில்லாதுந்தன் றனையன்வந்துதித்தவாறு
மிப்பொழுதாண்டும்பேரு மெற்றெனக்குரைசெய்வாயே.

வசனம்.

வாராய் சம்பிரவர்ம்மா நீசொல்லிய சமாச்சாரத்தைக்கேட்டு மிகுந்த சந்தோஷமடைந்தேன் ஆனாலுனதுபுத்திரன் சென்னப்பெயரான்டு முதலிய சகல வரலாற்றையும் எனக்குத் தெரியச்சொல்லு மந்திரி.

மந்திரி-மட்டுவிருத்தம்.

வரையறக்கொடுத்துவாளு
மிறைவனேயெனதுபுத்ரன்
தரையினிலுதித்தசெய்தி
யறைகுவேனுமக்கிப்போதே.

வசனம்.

கொடைக்கு வள்ளலானபிரபு எனது சிறுவன் செய்தியைச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் மகாராஜனே.

மந்திரி மகன்பிறந்தவளப்பத்தை இராஜனுக்குரைப்பது.

37-தரு-இ-ய-காம்பி-தா-ம்-ஆதி

கண்ணிகள்.

1. அடியேனுரைக்கிறேனே முடியணிவேந்தேயெனக்
கருமைநன்மகன்வந்து பிறந்திடும்வளமையை
2. இம்மைப்பிறவிதனி லும்மைப்போலவேயானு
மெனதுமனைவியோடு தனியனாகவே
3. வாழ்ந்துவிருக்கையிலே யெந்தாங்குழந்தையொன்று
வந்துதிக்காமனுங்கள் மகாமதுமனமடைந்து
4. ஐங்கரனுரைத்தந்த கங்காளனடிதேடி
யாசையுடன்றொழுது யீசன்கழல்போற்றினோம்
5. விதனமறிந்தசிவன் சுதன்வரமொன்றருள
வீட்டைநாடியேவந்து வாட்டமில்லாதிருந்தோம்
6. அதுவேகெர்ப்பமானுளென் பதியாள்மனதுகந்தே
ரைந்துதிங்களுஞ்சென்று கொந்துபயின்றெடுத்தாள்
7. சித்தசன்போலவொரு புத்திரனுதிக்கவே
சிந்தைமகிழ்ந்துவந்த நந்தீச[illegible]துதித்து
8. தானதர்மங்கள்வெகு பானமுஞ்செய்துமேயான்
சற்கரையும்வழங்கி முக்யநாமதேயங்கள்
9. செல்வமுனைக்குமதி வல்லவனென்றுபேரைச்
செப்பியழைத்தேனெங்கு மொப்பும்படியமைந்த

10. ஆண்டுகழிந்தபின்பு பூண்டேன்பலபணிக
ளாரும்புகழ்வேதான் சீருஞ்சிறப்புஞ்செய்தேன்.

11. சிந்தையுகந்துபெற்ற மைந்தனையான்வளர்த்துச்
செய்யுஞ்சடங்கதெல்லா மொய்யாரமாய்முடித்தேன்

12. ஒருகுறையுமில்லையென் றிரும்தலைக்கிப்போது
வேர்துங்குறையொன்றுதான் மீதமாயிருக்குது

13. வயதுவேழாகுதிதிற் செயனுங்கல்விப்பயிர்ச்சை
வருங்காலமெதிர்பார்த்து விருந்தேனிதுவரையும்

14. மன்னவரேநீன்ற கன்னியருடனேயென்
மகனுமேகிச்செந்தமிழ் வகையெலாம்பாடச்செய்வீர்

15. ஏளியன்மொழியைக்கேட்டுக் களிப்புறப்பாரும்புவி
யேற்றுஞ்சுப்பிரமண்யன் சாற்றுமங்கைபாகேந்த்ரா-அடி.

அரசன்-விருத்தம்.

ஆத்திரத்துடனேசொன்ன வமைச்சனின்மைந்தன்செய்தி
கேத்தியதாச்சுநீயே நினைத்ததப்படியாஞ்செய்வோஞ்
சாஸ்திரமனைத்துநம்மள் சந்ததியிருவரோத
வாத்தியார்வேண்டுமிங்கே மணிகொலுக்கழைத்திடாயே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-சம்பிரிவாம்ம உனதுபுத்திரனுற்பத்தியித்தனைமைத்தானதா மெத்த சந்தோஷம் ஆனால் இப்போது நமது புத்திரர்களாகிய மோகனாங்கி மதிவல்லவன் இருவரையும் பள்ளிக்குவைக்கும்பொருட்டு வுபாத்தியாயனை இவ்விடத்திற்கு வரும்படி செய்குவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

நல்லது அப்படியே செய்கிறேன் மகாராஜனே

மந்திரி-கட்டியனுக்குச்சொல்-வஞ்சி-விருத்தம்.

வாயல்கட்டியனே
வாய்மையுள்வேத
மாயுமுபாத்தி
யாயனையழைத்தா.

வசனம்.

வத்தியா நீ இப்போதிந்த கொலுவிற்கு உபாத்தியாயனை யழைத்து வாரும்பிள்ளாய் கட்டியனே.

கட்டியன்-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே கூட்டிவருகிறேன்சுவாமி மதிசாலிகளே.

கட்டியன் வாத்தியார்க்குச்சொல்-வஞ்சிவிருத்தம்.

யெவரையாவாத்தி
யவர்களேநீரு
நவமணியாசன்
சபைதனில்வருவீர்.

வசனம்.

யாரையா வாத்தியாரே எங்களரசர் தங்களையழைப்பித்தார் அதி சீக்கிரமாய்வாரும் சுவாமி.

வாத்தியார்-வசனம்.

நல்லது அப்படியே வருகிறேன் கட்டியனே.

உபாத்தியாயர் சபைக்கு வருகிறது.

பொது-விருத்தம்.

கண்ணிலக்கணங்கண்டு நைடதகாரிகைகலாடம்
பண்ணுநான்மறையிலுள்ள பலகலைமுழுதுந்தேர்ந்து
எண்ணறப்பிள்ளைகட்கு எழுத்தறிவோதியிங்கு
மண்ணுவியெனுமுபாத்தி யாயருமிதோவந்தாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சகல வேதாகமங்களையுங் கற்றுணர்ந்த உபாத்தியாயரானவர் மங்கைபாகேந்திரனுடைய கொலுவிற்கு வருகிற விதங்காண்க.

38-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

வாத்தியாருளும்வந்தாரே-ஓதிக்கொடுக்க
வாத்தியாருளும்வந்தாரே

அநுபல்லவி.

வாத்தியாருளும்வந்தார் சேர்த்தியதாகவே
வாணியருள்பெற்றவர் வேணபடிகற்றவர் (வாத்தி)

சரணங்கள்.

1. நன்னூலுமிலக்கணமு நைடதங்கள்
நாலடியுங்காவியமும்
பின்னுங்கொக்கோகமுதன் முன்னோர்சொன்னகுறளும்
பெருத்தகராதியெல்லாங் கருத்தறிந்தவர்சொல்லும்(வாத்தி)

2. கல்விப்பொருளுங்கற்றவ ருலகிலுள்ள
கவிவாணர்புகழ்பெற்றவர்
பல்விதங்களும்வேண செல்வகிறையுங்கொண்டு
பாவலர்க்குறைசொல்வர் தாவினவரைவெல்வர்(வாத்தி)

3. பிள்ளைகள் தனைக்கூட்டுவார் பள்ளிக்கூடம்போய்
பேசாதிருவென்றுட்டுவார்
கள்ளமில்லாமலேதான் தென்னுந்தமிழையெல்லாங்
காட்டிக்கொடுப்பவராம் வீட்டுக்கனுப்புவோராம்(வாத்தி)

4. அரசன்சமுகநாடினா ரனேகனேக
வாசீர்வாதங்கள்கூடினர்
நிருபன்கண்டுபுகழ்ந்து குருசுப்ரமண்யாசன
நேத்தியுடனளிக்க வீத்திருந்துகளிக்க(வாத்தி)

உபாத்தியாயர்-வஞ்சிவிருத்தம்.

தரைபெரும்புவன
திருபனேயினது
விரைசெறிகமல
மிருதுகயஞ்சலியே

வசனம்.

வந்தனம் வந்தனம் மகாராஜபுவனசக்ரேசனே வந்தனம்.

அரசன் வசனம்.

உபாத்தியாயரே வாருங்கள் இதோ உட்காருங்கள்

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் மகாராஜனே.

உபாத்தியாயர் விருத்தம்.

தன்னலர் தனைச்செயிக்குந் தோன்றனின் சபைக்கிப்போது
வென்னையிங்கழைத்தசெய்தி யியம்புவீரறியத்தானே.

வசனம்.

மகாராஜனே என்னையழைத்ததைச் சொல்லுங்க ளையனே.

அரசன் விருத்தம்.

வத்திடும்பாந்தினேனு மகள்மோகனாங்கியாட்கும்
மந்திரிபுதல்வனான மதிவல்லவனென்றூர்க்கும்
சந்ததிரண்டுபேர்க்குந் தரணிகண்மெய்க்கவேதான்
செந்தமிழோதிவைக்கத் திரள்சபைக்கழைத்ததின்றே.

வசனம்.

ஆசிரியரே இன்று உம்மையழைத்ததாவது நமதுபுத்திரி மோகனாங்கிக்கும் மந்திரிபுத்திரன் மதிவல்லவனுக்குஞ் செந்தமிழ் கற்றுக்கொடுக்கும்பொருட்டுத்தானையா உபாத்தியாயரே.

உபாத்தியாயர் வசனம்.

ஆம் ஆம் மெத்தவும் நன்று கோவே.

உபாத்தியாயர் விருத்தம்.

இயலிசைநாடகமென் றியற்றுமுத்தமிழ்களோடும்
சுயம்பரிவில்விந்தைதந்து கண்டெடுத்துமவைப்பே
னயமுள்ளவர்க் ளிருவர்தன்னைச்
சுபதினமின்றதாலே சுருக்கென்பின்னனுப்புவீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள்மகாராஜனே மோகனாங்கி மதிவல்லவனாகிய இவ்விருவருக்குஞ் சகலவித்தையும் குறைவின்றிக் கற்றுக்கொடுக்கிறேன் ஆனால் இன்று சுபதினமாயிருப்பதால் சீக்கிரமனுப்புங்கள் செங்கோற்குரியனங்கோனே.

அரசன்-வசனம்.

நல்லது அனுப்புகிறேன் உபாத்தியாயரே உட்காருங்கள்.

அரசன் மந்திரிக்குச்சொல் வஞ்சிவிருத்தம்.

மந்திரிநம்மன்
சந்ததியிருவர்
செந்தமிழோத
வந்திடச்செய்நீ.

வசனம்.

மந்திரி நமதுபுத்திரிகளிருவரையும் அதிசீக்கிரமா யழைப்பியுமப்பா சம்பிரவர்மனே.

மந்திரி வசனம்.

அப்படியே நல்லபாக்கிய மகாராஜனே.

மந்திரி விருத்தம்.

உத்தமிதாயேதங்க ளுதரத்திலிருந் துதித்த
புத்திரிமோகனாங்கிப் பூவைசெந் தமிழையெல்லாங்
கற்றறிந்திடவேயெண்ணிக் காவலனழைக்கச்சொன்னா
ரித்தினமனுப்புவீரும் மின்னையடிசரணமம்மா.

வசனம்.

அம்மா மகாராணியே நமதுபுத்திரியை பள்ளிக்கூடத்திற்கனுப்புவதற்காக மகாராஜ னழைத்துவரச்சொன்னார் என்தாயே.

சந்தனமாது-வசனம்.

மகாசந்தோஷம் அப்படியே யனுப்பிவைக்கிறேனப்பா மதியூகியே.

சந்தனமாது வஞ்சிவிருத்தம்.

செல்விழித்தாதி
பாலகிதன்னை
[illegible]
தாவுடன்கொண[illegible]

வசனம்.

அ[illegible]தாதி நமது புத்திரியை அலங்காரஞ்செய்து அழைத்துவருவாய் தோழி.

தோழி-வசனம்.

அப்படியே செய்[illegible]கிறேன் மகாராணியே.

தோழி விருத்தம்.

சலத்[illegible]னமாட்டிச் சாந்துபொன்பணிகள்பூட்டி
திலத்தினிற்பொட்டுமிறு கெத்தியிற்றிட்டிநல்ல

குலத்தினிற்பிறந்ததாகற் குணமுள்ளமோகனாடன்
நலத்தினிற்சோனைசெய்தோந் தாயேநீயறிகுவாயே.

வசனம்.

அம்மா ராசாத்தியே தங்களுத்தரவின்படியே, தங்கைமோகனாங்கியைச் சிங்காரஞ்செய்தேன்தாயே.

சந்தனமாது வசனம்.

நல்லதப்படியா மெத்தசந்தோஷமம்மா தோழி.

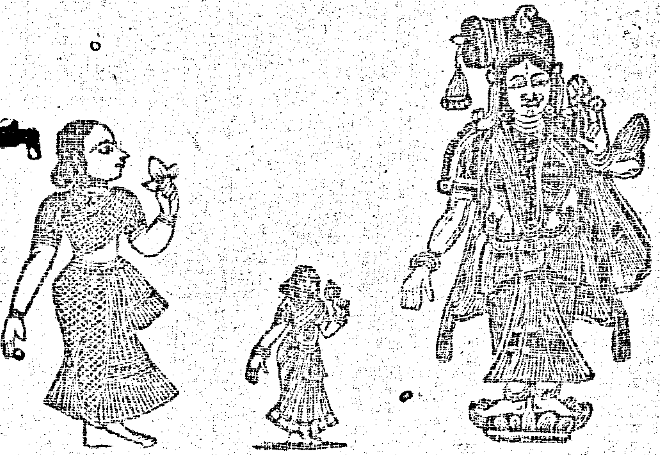

அரசி மகளைப்புகழ்ந்து புத்திபோதிப்பது.
இராஜசபைக்கு அனுப்புகிறது.

சந்தனமாது கொச்சகம்.

எட்டுடனிரண்டுதிங்கள் யென்னடிவயிற்றிருந்தி
முட்டறச்சுமந்துபெற்ற மோகனாங்கியிங்குவாராய்
கட்டிநற்கரும்பேயுன்னைக் கல்விகற்கவேயாக
னிட்டுவரச்சொல்லிவிட்டா ரென்மகளேபோய்வருவாய்.

வசனம்.

அம்மா யென்கட்டிக்கரும்பே செல்வப்பொருளெல்லாம் கல்விப்பொருளுக்கிணையல்ல ஆனபடியால் உனக்கு வித்தைகற்பிக்கும்படி உன துபிதா வழைத்தாராம் போய்வருவாய் மகளே.

39-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

பள்ளிக்குளைக்கவுந்த — னையரழைக்குறாராம்
பாலகியேநீபோய்வாரா — யெனக்கொருமுத்தந்
கோலமயிலேநீதாராய் — (பள்)

அநுபல்லவி.

துள்ளுநவமணியே தெள்ளமுதேகனியே
சோதிப்ரகாசமென்ன நீதிநெறிகள் துன்ன
சுந்தரியுந்தனைத் தந்தவர்செந்தமிழ்
சூடி நாடித் தேடிப்
பாடி யாடிக் கூடிப். (பள்)

சரணங்கள்.

1. செந்தமிழின்மகிமையைத் தெரியாமூடர்
சந்ததமலருமையே
எந்தன்வயத்திருந்தே வந்துதித்தகுழந்தை
இன்பமானசெந்தேனே யன்புக்கிசைந்தபெ[illegible]
யெச்சமே நெச்சனை மெச்சிட விச்சனை
மேரு தேரு [illegible]
நேரு பாரு சீரு. (பள்)

2. தொட்டுகாட்டாதவித்தை யென்மகளேகேள்
சொட்டிட்டால்வாராது முத்தை
கட்டிக்கரும்பேமானே மட்டில்லாதசெந்தேனே
கர்த்தனருளால்வந்த புத்திரியேசொந்தக்
காவலன் பூவிதின் மேவிய பாவினைக்
காண வேண வாண
நாணத் தோணப் பூணப். (பள்)

3. வாத்தியாருரைதட்டாதே பள்ளியிற்பாடஞ்
சாத்திரைலவரைத்திட்டாதே
நாத்திறை[illegible]ன்னிலுள்ள கீர்த்தியுண்டாகுமென்ன
நாட்டுஞ்சுப்பிரமண்யன் பாட்டும்[illegible]த்துப்புண்ய
நாடிய விடினைத் தேடிவாகூடிரு
ஞானே தானே தேனே
நீனே மானே யுனைப். (பள்)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

எந்தனைப்பெற்றதாயே யின்றெனக்குனாத்தசெய்தி
புந்திகொள்ளமுதமுண்டாப் போலவேயிருக்குதம்மா
முந்துசெந்தமிழையானு மூழுதுங்கற்றவிந்துகொண்டு
விந்தையாய்வரவேனியும் விடைகொடுத்தனுப்புவாயே.

வசனம்.

அம்மா [illegible]என்னைப்பெற்றதாயே இனிப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகப் பிரியமாகத்தானிருக்கின்றது ஆனால் எனக்குச் சகலகல்வியும் சித்திக்கும்படிக்கு ஆசீர்வாதஞ்செய்து அனுப்புவாய் தாயே.

சந்தனமாது-கொச்சகம்.

கண்ணே ஒளிவளமே கற்கண்டேசர்க்கரையே
பெண்ணேமணிவிளக்கே பேசும்பசுங்கிளியே
வண்ணமுட்டீன்முத்தமிழின் வகைபலிக்கவாசீர்வாத
மென்னறவேகற்றுக்கொள்ள வென்மகளேபோய்வருவாய்.

வசனம்.

அம்மா [illegible]ளே உனக்கு முத்தமிழ்முதலிய சகலவித்தையும் இனிக் கடவுள் அருள்செய்வார் போய்வருவாய் கண்மணியே.

சந்தனமாது தாதிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பாக்கியமொழிவன்கேளென் பத்தாதன்மகவாமோக
னாங்கியின்கல்வியோத நராதிபரழைத்தீரென்று
வோங்கியபுத்திசாலி யுரைத்திவணிற்பனோடு
நீங்களே கூட்டிக்கொண்டு நிருபன்முன்விடுத்துவாரீர்.

வசனம்.

வாராய் தாதி நமது மோகனாங்கிக்கு கல்விகற்பிப்பதற்கு அரசனழைத்ததாய்ச்சொல்லி இதோநிற்கின்ற மந்திரியோடு நீயும் இக்குழந்தையை அவள் தந்தைசமுகத்தில் விடுத்துவருவாய் தோழீ.

தோழி வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்[illegible]றனம்மா தாயே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

சரணம் சரணம் அம்மா பள்ளிக்குப்போய்வருகிறேன் தாயே.

சந்தனமாது-வசனம்.

நல்லது அப்படியே போய்வா என்கண்மணியே.

மோகனாங்கி தாதி மந்திரியுடன் தந்தைகொலுவுக்கு வருதல்.

பொது-விருத்தம்.

பத்தரைமாற்றுத்தங்கப் பசும்பொன்னுமேனிதன்னில்
சித்திடை துவளவன்னச் சேயெனச்சிலதியோடு
பெத்ததாய்விடையுங்கொண்டு பிதாவினற்சமுகநாடி
முத்தமிழ்படிக்கவேண்டி மோகனாங்கியும்வந்தாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மோகனாங்கியானவள் தனது தாயினிடத்து விடைபெற்றுக்கொண்டு தூசாபரணமதி தாதிசகிதமாய் ராசகொலுவிற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

மங்கை யாரவல்லியென்கிற வர்னமெட்டு.

40-தரு-இ-ம்-காப்பி-தா-ம்-ஏகம்.

பல்லவி.

தங்கநிறமோகனாங்கி   பிங்கிதமாகப்பெற்ற
தந்தைகொலுதேடிவாராள் விந்தையதாகப்பெற்ற - தங்   (தங்)

சரணங்கள்.

1. திங்களின்குலத்திலுதித்த   மங்கைபாகனீன்றெடுத்த
செப்பும்பம்பரங்கடைந்த   பொருளிதெனவந்த(தங்)
2. நட்டுநகையுமெடுத்தாள்   கட்டுமெட்டாகத்தொடுத்தாள்
கத்தூமுக்குத்திதரித்தாள்   சித்திடைப்பட்டையுடுத்தாள்(தங்)
3. பாங்கியுமந்திரிகூடித்   தாங்கிரு பக்கமுநாடிப்
பாலகிதனைத் துடரக்   கோலமயி லாகிவரத்(தங்)
4. சேலையணிந்த விடையுஞ்   சாலவன்னம்போனடையுஞ்
செந்திருவைப்போலதன்னைக்   கந்தங்கள்கமக மென்னத்(தங்)

5. தொண்டன்சுப்ரமண்யன்புகழ்த்   தண்டமிழ்க்கவிதைமகிழ்
சுற்றமனதிலிருத்தி   முற்றிலுமறிந்தோதிடத்(தங்)

பொது-விருத்தம்.

இவ்விதமாகவந்த வேந்திழைமோகனாங்கி
யவ்வடன்றந்தையான வாசனுக்கறைகுவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மோகனாங்கியானவள் கொலுமுகத்தில் தந்தையாகிய மங்கைபாகேந்திரனைப் பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அருமையபாகவென்னை யவனிகளெல்லாமெச்சப்
பெருமையோடீன்றெடுத்த பிதாவெனுமரசேபோற்றி
திருநிறைந்தோங்கிலங்குந் சிற்சபைதனிலின்றென்னை
...கவேசொன்னசெய்தி வழுத்துவீரெனக்கிப்போதே.

வசனம்.

சரணஞ் சரணம் ஐயா சுவாமி இப்பொழுதென்னை அழைத்தகாரியத்தைச் சொல்லுங்கள் தந்தையே.

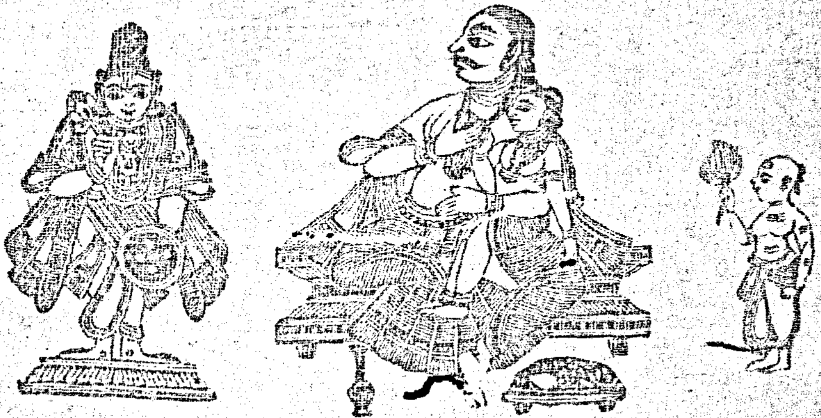

அரசன் மகளைக்கண்டு புகழ்ந்தழைத்தல்.

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

என்னிருகண்ணேவாரா யிருவிழிக்கொளியேவாரா
யன்னமேகுயிலேவாரா யழகெனுமயிலேவாராய்
பொன்னரும்பூவேவாராய் பொக்கிஷநிறைவேவாராய்
பன்னுமாமறைகளோதப் பாலகியழைத்தேன்வாராய்.

வசனம்.

அம்மா யென்கண்மணியே வருக வருக இங்கே வா வா வா உன்னைப்பாடசாலைக்கனுப்பி வித்தைகற்பிக்கவேண்டுமென்று அழைப்பித்தேன்மகளே.

41-தரு-இ-ம்-சாவேரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வாராய் நீ யெந்தன்மகளே-கண்மணியிங்கு
வாராய் நீ யெந்தன்மகளே

அநுபல்லவி.

வாராயெந்தன்மகளே பாரோர்கண்டுமகிழுந்
சீராய்வேதநூலெல்லா நேராய்கற்றறிந்தேர்த (வாரா)

சரணங்கள்.

1. ஆடாதேயம்மாவெங்கு மோடாதேயடிக்கடி
பாடாமலேநீவினை யாடாதேசும்மாவிங்கு (வாரா)
2. சிந்தைமகிழவேநா னெந்தன்மடிமீதினில்
வந்திருந்துமேமுத்தந் தந்திடவேநீகிட்ட (வாரா)
3. பேசும்பசுங்கிள்ளையுன் கூசுமழலையின்சொல்
நேசமுடனேகேட்க ஆசையாயிருக்குது (வாரா)
4. சம்புவன்றருளிய செம்பவளமேயொரு
அன்பன்சுப்ரமணிய னின்பக்கவிக்குகந்து (வாரா)

பொது விருத்தம்.

அழவில்லாவழகிமோக னாங்கியைமடிமீதேற்றிப்
புழகமாய்மந்திரியோடு புகல்கின்றனரசனன்றே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மோகனாங்கியை இவ்வித சந்தோஷமாயழைத்து மடியில்வைத்துக்கொண்ட கோவானவர் மந்திரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

அரசன் மட்டுவிருத்தம்.

சிலமுண்மந்திரிகல்வி
நூலெலாம்பயிலவேதான்
வேலெனவிளங்குமுந்தன்
பாலனைவரச்செய்வாயே.

வசனம்.

அப்பா சம்பிரவர்மா உன்குமாரனையும் அழைப்பிப்பாய்மந்திரியே.

மந்திரி வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே அழைப்பிக்கிறேன் மகாராஜ தாரந்தோக்ரனே.

மந்திரி-மட்டுவிருத்தம்.

நல்லகட்டியனேகேளென்
னில்லஞ்சீக்கிரம்போய்மதி
வல்லவன்றனக்கிவ்வார்த்தை
சொல்லியிங்கழைத்துவாராய்.

வசனம்.

அப்பா கட்டியா அதிசீக்கிரத்தில் மதிவல்லவனை இவ்விடத்திற்கு அழைத்துவாரும்பிள்ளாய் கட்டியனே.

கட்டியன்-வசனம்.

அப்படியே அழைத்துவருகிறேன் சுவாமி.

கட்டியன்-மட்டுவிருத்தம்.

மதிவல்லபனென்ற
வதிவீரனின் றந்தை
சதிபெருந்தமிழாராயச்
சதிருடன்வரவேசென்னார்.

வசனம்.

அய்யா மதிவல்லபனே உங்களையா தன்னை யழைத்துவரச் சொன்னாரப்பனே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

இப்பொழுதெனக்குவந்த செப்பிடுங்கட்டியக்க [illegible]
யப்படியானுமுங் கொப்பெனப்போவோம்வாராய்.

வசனம்.

அப்பா இதோவருகிறேன் கட்டியனே.

மந்திரிமகன் கட்டியனுடன் இராஜன்கொலுவுக்கு வருதல்.

பொது- ஆசிரியவிருத்தம்.

வருதின்மதி குலம்விளக்கு மங்கைபாக
மகராசன் சமுகமதி விருக்தென்னுளுந்
சுருதிநெறி நவிராம நீதிசொல்லுந்
சுகுணனெனு மதிமந்திரி சம்பிரவர்மன்
கருதியவன் றவத்தினுக்கே யிரங்கியாதி
கர்த்தனருளாலுதித்த தனையனானோன்.
பொருதியுள்ள மதிவல்லவன் றனதுதாதை
புரவலன்வாழ் கொலுமுகமே வருகின்றானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மதிவல்லவனானவன் கட்டியனழைத்த வுடனே மிகுந்தசந்தோஷமாய்ப் புறப்பட்டு ராஜசபைக்குவருகிறவிதமென்றறிகக் கனவான்களே.

42. தரு-இ-ம்-அசாவேரி-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மதிவல்லவனும்வந்தானே-மந்திரிமகன்
மதிவல்லவனும்வந்தானே.

அநுபல்லவி.

மதிவல்லவனுஞ் — சொந்தப்
பதிவிட்டெழுந்து — முந்த
மங்கைபாகனென்ற — சபையதனக்கேக
விக்கிதகட்டியனோடு — விருவருமொன்றதாக (மதி)

சரணங்கள்.

1. வட்டமாமுடியும்புனைந்தா-னங்கந்துலங்கத்
திட்டமாய்ப்பணிகளணிந்தான்
பட்டுவிலையங்கி — பூண்டான்
சட்டபுனு — கைசெய்கொண்டான்
பாரிப்பகத்தினையவன் — புயமதனிலேசூடி
ராஜன்கொலுவதையு — நலந்திடனவனுடி (மதி)

2. சித்தசனருள்பிறந்தவன்-தாரணிதனில்
வித்தகனெனப்பிறந்தவன்
புத்திவிவே — கங்களுள்ளா
னத்தினவ — ருரைதன்னான்
பூமகள்திருவிறை — மேனியதவுந்தோண
காமதன்புகழினை — யவன்கண்டினிமேற்பூண (மதி)

3. உண்டுமோவவன்போலோர்பிள்ளை-நன்னெறிதனைக்
கண்டிடாதவரணிப்பிள்ளை
செண்டுமுலை — மாதர்கூட
அண்டினோர் — சோபனம்பாடச்
செல்வன்சுப்பிரமண்யன் — சொற்றமிழ்நடிக்கவே
கல்வித்திரமைபெல்லாங் — கணத்தனிற்படிக்கவே (மதி)

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

நாட்டிகமுடையவெந்தன் தந்தையேசரணங்கேளும்
வீட்டினிற்கிருவிராடு விளையாடுமென்னையிங்கு
கூட்டிவாவென்றுசொன்ன குறையதுவின்னதென்று
நாட்டமாயெனக்கிப்போதே நவிலுவீர்நவிலுவீரே.

வசனம்.

சரணம் சரணம் ஐயா சுவாமி என்னையிங்கு வரும்படி யழைத்தகாரியம் என்னசொல்லுங்கள் தந்தையே.

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்.

ஐயனேவாடாவெந்த னருகண்மணியேவாடா
துய்யனேவாடாவேனை துரைகள்ரத்தினமேவாடா
மெய்யனேவாடாநல்ல மேன்மைதந்தவனேவாடா
செய்யனேவாடாகல்வி தெரிந்திடவறைந்தேன்வாடா.

வசனம்.

அப்பா யென்கண்மணியாகிய மதிவல்லவனே வந்தயா இங்கே வா வா இப்பொழுதுன்னைப் பள்ளிக்கூடத்திற் கனுப்பவென்று அழைப்பித்தேன் மகனே.

மந்திரி-மட்டுவிருத்தம்.

உண்மைகணிறைந்தகோவே
நன்மைமின்வாக்கதாலே
வண்மையாவெனக்குவாய்த்த
கண்மகனிதோவந்தானே.

வசனம்.

சர்வசிவதயாளகுணபரா தங்களுத்தரவின் பிரகாரம் எனது குமாரன் இதோ வந்திருக்கிறான் மகாராஜனே.

அரசன்-வசனம்.

அப்படியா மெத்தச்சந்தோஷம் மந்திரி.

மங்கைபாகர்-விருத்தம்.

சனம்பிரியாமலெந்தன் சமுகமேகுடியாய்வாழுங்
குணமதிமந்திரிக்கேற்ற குமாரனேயிங்குவாராய்
மணமிகுத்தெனக்குதித்த மகளெனுமோகனாங்கி
யனைகுடனீயுங்கூடி யருந்தமிழ்படிக்கின்றீரா.

வசனம்.

அப்பா மதிவல்லவா வா வா இங்கேவா இப்போது நீயும் மோகனாங்கியும் ஒன்றாய்ப்போய் பள்ளிக்கூடத்திற் படிப்பீர்களா என் பதிமதி கண்மணிகளே.

மதிவல்லவன்-வஞ்சிவிருத்தம்.

பூவினையாளுங்
காவலாவுமது
சேவடிகொண்டு
ஆவலாச்செய்வேன்.

வசனம்.

சுவாமி நம் நும்மூதாதைமுதலாதி பிரியாத பதியான மகாபிரபுவே தங்களுத்தரவைச் சிரமேற்கொண்டு நடக்கிறேன் மகாராஜனே.

பொது-விருத்தம்.

மந்திரியரசன்பின்னும் மாதிமற்றுள்ளார்கூடுந்த
சுந்தரச்சபையில்வந்த கதைசுதனிருவர்தந்தம்

தந்தையரிடத்திற்போற்றி சாற்றியுத்தாவுவாங்கும்
விந்தையைச்சொல்வேனிங்கு வீற்றிருப்பவரேகேண்மோ.

வசனம்.

அகோதேப்படியென்றால் இராஜசபைக்குவந்த மோகனாங்கி மதிவல்லவன் இருவர்களும் பதி மதி களிடத்து விடைபெற்றுப்பாடசாலைக்குப் புறப்படுகிற விதமென்றறிகக் கனவான்களே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

இன்றெனக்குரைத்தவார்த்தை யெப்படியிருக்குதானுற்
குன்றிடுங்குருடர்க்கேகண் கொடுத்தவாறாகுமையா
நன்றுநீர்சொன்னவாக்கு நளபாகவமுததாச்சு
சென்றுநான்றமிழைக்கற்று சீக்கிரம்வருவேன்போற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணமையாசுவாமி உலகத்தில் கற்றவர்க்குக்கண்ணும் மற்றவர்க்குப்புண்ணு மென்பதால் தாங்கள் சொல்லியது தேவாமிர்தமாயிருக்கிறது ஆகையால் பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போய்வருகிறேன் தந்தைதனே.

சம்பிரவர்மன்-வசனம்.

அப்படியேசென்று பாடிப்படித்து வருவாயென் மகனே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அக்கனாயாகவென்னை யழைத்திந்தமொழிபுகன்ற
தக்கவென்றந்தையேநின் சந்ததிக்கதுவேமுக்யந்
திக்கெலாம்புகழ்நின்றுடுத் தென்முனிதமிழைப்பள்ளி
புக்கியான்படித்துவாரேன் பொன்னடிக்கமலம்போற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணமையா தந்தையே நான் பாடசாலைக்குப் போய்வருகிறேன் என்னையனே.

அரசன்-வசனம்.

நல்லது அப்படியே போய்வாருங்கள் என்கண்மணிகளே.

அரசன்-விருத்தம்.

குருவென்றவாத்திகேளுங் குமாரியென்றெனக்குதித்த
கருவென்னுமோகனாங்கி தனையுமவளோடொத்த

மருவில்லாமந்திரிதந்த மதிவல்லவனையுங்கூட்டி
யிருமக்கடனையும்பள்ளிக் கிட்சணமழைத்துச்செல்வீர்

வசனம்.

கேளும் உபாத்தியாயரே இக்குழந்தைகளிருவரையும் பள்ளிக்கூடத்திற் கழைத்துப்போய் சகலவித்தைகளையுந் திறப்படுத்தி வாருங்களையா உபாத்தியாயரே.

உபாத்தியாயர் வசனம்

நல்லதப்படியே போய்வருகிறோம் மகாராஜனே.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

தஞ்சமென்றோரைக்காக்குந் தயாளசம்பன்னளித்த
பஞ்சநல்வர்ணமான பாலகிமோகனாங்கி
வஞ்சியேயமைச்சன்றந்த மதிவல்லவனுமேகூடிக்
கொஞ்சிடுமறைநூலோதக் குழந்தைகாளெழுந்துவாங்கள்.

வசனம்.

அடேயம்மா மதிவல்லவன் மோகனாங்கியென்னும் என்னருமைச் சிஷர்காள் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகலாம் வாருங்களப்பா குழந்தைகளே.

உபாத்தியாயர் மோகனாங்கியையும் மதிவல்லவனையும்
பள்ளிக்கழைத்துக்செல்லுதல்.

43-தரு-இ-ம்-உசேனி-தா-ம்-ஏகம்.

பல்லவி.

பள்ளிக்கேகலாம்வாருங்கள்-பிள்ளைகளேநாம்
பள்ளிக்கேகலாம்வாருங்கள்.

சரணங்கள்.

1. பள்ளிக்கேகலாம்வாங்கள்
தெள்ளுந்தமிழைநீங்கள்
பாடிப்படித்திருந்தாற்
றேடுமருள்சிறந்த. (பள்)

2. முத்தமிழரு மையைப்
பெத்தவர்பெரு மையை
மூன்றுலோகமுஞ் செல்லுஞ்
சான்றோரென்றுமே சொல்லும். (பள்)

3. கல்விச்சாலை துக்கே
செல்வோநாமுங்க ளுக்கே
காட்டும்வித்தை தெரியுங்
கேட்டறிந்தால் விரியும். (பள்)

4. செந்தினகரி லுதி
கந்தனடியைத் துதி
செய்யுஞ்சுப்பிர மணியன்
பெய்யும்புக ழணியப். (பள்)

பொது-விருத்தம்.

இந்தவிதமாகவாத்தி இராஜனுமந்திரியீன்ற
சந்ததியிருவர்தம்மைச் சங்கையோடழைத்துவந்து
தந்திரக்கல்வியோதுஞ் சாலையிலிருக்கவைத்துப்
பிந்தியகுருவுஞ்சட்டாம் பிள்ளையைக்கேட்பதானார்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மதிவல்லவன் மோகனாங்கியென்னு மிருவரையும் பள்ளிக்கூடத்தி லிருக்கச்செய்து வாத்தியாரானவர் சட்டாம் பிள்ளையைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

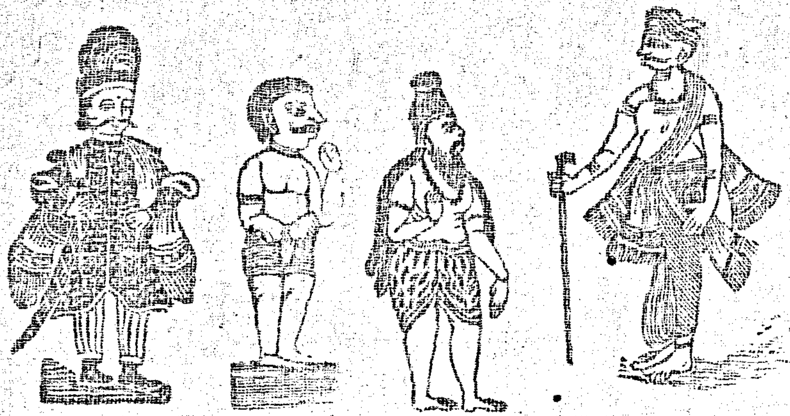

பாடசாலைச்சிறப்பு.

உபாத்தியாயர்-ஆசிரிய-விருத்தம்.

ஆராய்ந்தசட்டாம்பியழகப்பன் சுப்ரமணி
யன்றம்பிவெயிலு கந்தான்
நாராயணன்மாரிசைக்கிமுத்தன்பிச்சை
நற்சங்கரன்சடையன்
சிராமன்கிஷ்ணன்கைலாசம்பேச்சி
சிவராமுபெருமாளெல்லாம்
பாராயணங்கள்செய்தோதித்தெளிந்திடும்
பள்ளிக்குவந்தாராசொல்.

வசனம்.

கேளாய் சட்டாம்பிள்ளை நமது மாணாக்கர்களாகிய சுப்பிரமணிய ன் வெயிலுகந்தான் நாராயணன் மாரியப்பன் பிச்சைக்காரன் நிசைக்கி முத்து சங்கரக்குமாரு சடையன் ஸ்ரீராமன் கிஷ்ணன் கயிலாசம் பேச்சிமுத்தன் சிவராமய்யா பெருமாள் முதலான சிட்டர்களெல்லாரும் நமது பாடசாலைக்கு வந்திருக்கின்றார்களா சிகத்தல மையனே,

சட்டாம்பிள்ளை-வசனம்.

அப்படியே எல்லோரும் வந்திருக்கின்றார்கள் குருவே.

உபாத்தியாயர் விருத்தம்.

குணமுள்ளவாசனில்லங் குமாரனுநீயுஞ்சென்று
கணபதிக்குரித்தகொண்டு கணத்தினில்வருகுவீரே.

வசனம்.

அப்பா சட்டாம்பிள்ளை மோகனாங்கி மதிவல்லவன் சுவடி துவக் கவேண்டியிருப்பதால் நீயும் சுப்பிரமணியனும் ராஜாவீட்டிற்சென்று க ணபதிபூசாதிரவியம் வாங்கிக்கொண்டு அதிசீக்கிரத்தில் வாருங்களப்பா சிஷர்களே.

சட்டாம்பிள்ளை-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே வாங்கிவருகிறோம் குருவே.

சட்டாம்பிள்ளை-விருத்தம்.

சுதைபதியென்னுமெங்க டோன்றலேசரணமுங்கள்
சுதைகதனிருவர்கல்வி துவக்கமான்மருகற்கேற்ற
சுதையதினினியபற்பல் சோபனபதார்த்தமெல்லாஞ்
சுதைமதியுடையவாசான் சுறுதியிற்கொணரென்றாரே.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் மண்டலாதிபனே சரணம் இப்போது தம்குமா ரர்கள் சுவடி துடங்குவதற்கு வேண்டிய பூசாதிரவியங்களை எங்களுபா த்தியாயர் வாங்கிவரச்சொன்னார்களையா மகாராஜனே.

அரசன் வசனம்.

அப்படியே வாங்கிக்கொண்டு போவாயப்பா சட்டாம்பிள்ளையே.

அரசன் விருத்தம்.

மதிபூகிகமதுபாலர் மாபெருங்கல்விகற்கப்
புதியதுவின்றதாலே புகழ்முகற்குரியபற்பல்
விதிமுறைபூசைசாமான் வேணதுந்தயார்கள்செய்து
துதிபெரிச்சிறுவர்தன்பாற் றேணயனுப்புவாயே.

வசனம்.

அப்பா சம்பிரவர்மா நமது பாலகர்கள்சுவடி துடங்கும்பொருட்டு வந்திருக்கின்ற இப்பிள்ளைகளிடத்து அதற்குரியபதார்த்தங்களைத் தயா ர்செய்தனுப்புவாய் மந்திரியே.

மந்திரி வசனம்.

நல்லது அப்படியேயாகட்டு மகாராஜனே.

மந்திரி விருத்தம்.

தேங்காயும்பழமும்புஷ்பஞ் சேர்ந்தடைக்காயிலையும்
மாங்கனிபலகடலை மஞ்சள்பச்சரிசியெல்லாக்

தாங்குசந்தனம்பன்னீருதட்சணை சூடனுதி
வாங்கிபொற்றட்டிலீய்ந்தேன் மதலைகாளெடுத்தேசெல்வீர்.

வசனம்.

அப்பா பள்ளிப்பிள்ளைகளே இதோ யான்தருகிற பொற்றட்டிலுள்ள இச்சாமான்களை உங்கள் உபாத்தியாயரிடங்கொண்டு சேருங்கள் சிறுவர்களே.

சட்டாம்பிள்ளை-வசனம்.

நல்லதப்படியே செய்கிறேம் மகாராஜமந்திரியரே.

பள்ளிப்பிள்ளைகள் பூஜாதிரவியங்கொண்டு வருதல்.

பொது-விருத்தம்.

கட்டுமெட்டாகமந்திரி கணத்திற்பொற்றகட்டிற்சொர்ணப்
பட்டைவிரித்துப்பூசை பதார்த்தமற்றுள்ளதெல்லாஞ்
சட்டமாயளிக்கப்பாலர் தம்மிருகரத்திலேந்தித்
திட்டமாயோதுசாலை தேடியேவருகின்றாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியெனில் ராஜமாடத்தில் மந்திரி கொடுத்த சோடச பதார்த்தங்களை பள்ளிப்பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குக் கொண்டுவருகிற விதங்காண்க.

39-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தா-ம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

திரவியங்கையிற்கொண்டாரே-பாலர்பள்ளியைத்
தேடிப்பாடிட   வந்தாரே-பூசைக்குகந்த   (திரவி)

அநுபல்லவி.

குறையில்லாரங்கநாத   நிறைபங்கையாசனீத
கொற்றவன்புத்திரி   முத்தமிழ்கற்றேறிட (திரவி)

சரணங்கள்.

1. தங்கத்தகடதி னுலே   செய்துவைத்த
தாம்பளமதுதன்மேலே   திருநிறைந்த-தங்க
எங்கும்புகழ்   பரப்பித்
தங்கும்பட்டை   நிறைப்பி
எடுத்தவர்   கொடுத்திட
அடுத்தவர்   நடித்துடன். (திரவி)

2. சல்லாபமுடனடந்து   அரசனிட
தன்னரமனை கடந்து   வெகுவிநோதச்-சல்லா
நல்லசுப்பைய   னூலைச்
சொல்லும்பாடக   சாலை
நாட்டுள்ளோர்   கேட்டங்கு
கூட்டக்கொண்   டாட்டமிடத். (திரவி)

பொது-விருத்தம்.

இவ்விதமாகவந்த வெழிலுறுங்கல்விமாக்க
ளவ்விடந்தமக்குவாய்த்த வாசிரிக்குனாப்பதானர்.

வசனம்.

அதோதெப்படியென்றால் சவடிபதார்த்தங் கொண்டுவந்தசட்டாம்பிள்ளை உபாத்தியாயரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சட்டாம்பிள்ளை-விருத்தம்.

தமதுவுத்தரவின்போலே சகலமும்ராஜராஜன்
றமதுகன்மனையில்வாங்கிச் சார்ந்தனங்குருவேபோற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் எனதாசிரியரே தங்களுத்தரவின்படி இதோ சகல சாமானுங் கொண்டுவந்திருக்கின்றது குருவே

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அப்படியா எல்லாச்சாமானும் வந்திருக்கிறதா.

சட்டாம்பிள்ளை-வசனம்.

அப்படியே வந்திருக்கிறது குருவே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

எல்லாம் இருக்கிறதென்றால் தட்சணையெங்கடா.

சட்டாம்பிள்ளை-வசனம்.

இதோ வைத்திருக்கிறே னுசிரியரே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்,

மெத்தசந்தோஷம் சட்டாம்பிள்ளை நீ கெட்டிக்காரன் ஆனால் வேளைதப்புது சீக்கிரம் கணேசன்வைத்து பூசோபசாரங்களைத் தயார்செய்குவாயப்பா சொத்தலையா,

சட்டாம்பிள்ளை-வசனம்,-

நல்லபாக்கியம் தங்களுத்தரவின்படி சகலமும் தயாராயிற்று ஆசிரியரே

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்,

வள்ளலென்றுலகந்தான்னும் மன்னவன்மகளேநீயுங்
கள்ளமில்லாமந்திரி கண்மதிவல்லனுங்கூடிப்
பிள்ளைகளிரண்டுபேரும் பிரியமாயெழுத்துவித்தான்
ஜுன்னிடுந்திசையைநோக்கித் தொடைவலத்திருப்பீரம்மா,

வசனம்,

அம்மா மோகனாங்கி நீயும் மதிவல்லவனும் இப்படிவந்து எனது வலதுபுறத்தில் கிழக்குமுகமாய்ச் சப்பாணிக்காலிட்டு உட்காருங்களப்பா குழந்தைகளே,

பிள்ளைகள்-வசனம்,

நல்லதப்படியே யாகட்டும் குருவே,

உபாத்தியாயர்-வசனம்,

பிள்ளைகளே நான்சொல்லுகிறபடியே உங்கள் வாயினாற்சொல்லிக் கணபதியைத் துதியுங்கள் கண்மணிகளே,

பதி மதி மாக்கள்-வசனம்,

அப்படியே சொல்லுகிறோம் குருவே,

உபாத்தியாயர் விருத்தம்,

ஓம்கெஜமுகனேபோற்றி யுமருமைக்கரனேபோற்றி
இங்கனிவாயாபோற்றி திருசிறுவிழியாய்போற்றி
தாங்குசிற்சபையாய்போற்றி சத்திவல்லபையாய்போற்றி
யீங்குவந்தருள்வாய்போற்றி போம்பாபோற்றிபோற்றி,

வசனம்,

அப்பா பிள்ளைகளே நான்சொல்லுகிற வாக்கியத்தையும் நீங்களுஞ்சொல்லுங்களப்பா கண்மணிகளே,

பிள்ளைகள்-வசனம்,

நல்லது அப்படியே சொல்லுகிறோம் குருவே,

வாக்கியம்

பஜேப்பிரமவிஷ்ணு ருத்ரமஹேஸ்வர
பஜேசதாசிவபரப் பிரமசண்முகமே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்

அம்மா குழந்தைகளே இந்தப் புஷ்பத்தட்டைத்தாங்கி நான்சொல்லுகிறபடி சொல்லிக் கணபதிக் கர்ச்சனைபண்ணுங்கள் பாலகர்களே.

பிள்ளைகள்-வசனம்,

அப்படியே மகாபாக்கியங்குருவே,

அர்ச்சனை.

சித்திமூலாயநம தேவிவல்லாயநம
சித்திபுருஷாயநம தேசோன்மயாயநம
ஆதிக்கடவேநம அனாதிப்பொருளேயநம
சோதிப்பரியேயநம தொழுதறிவோம்யநம,

உபாத்தியாயர் மதிவல்லவன் மோகனாங்கி யிருவர்க்குங் கல்வி கற்பித்துக்கொடுத்தல்.

வசனம்,

அப்பா பதி மதி பிள்ளைகாள் இந்த ஏட்டைக் கையில்பிடித்து நான்சொல்லுகிறபடியே சொல்லுங்கள் கண்மணிகளே.

பதி மதி மாக்கள்-வசனம்,

அப்படியே சொல்லுகிறோமையா ஆசிரியரே.

45-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தா-ம்-திரிபுடை-இக்துஸ்தான்

பல்லவி.

ஓதுங்கள் ஓதுங்கள் ஓதுங்கள் ஓதுங்கள்
ஓதுங்கள் ஓதுங்கள் பிள்ளைகாள் பாடம்(ஓது)

அநுபல்லவி.

ஓதுங்கள்யான்சொல்லு நீதமொழிகளை.(ஓது)

சரணங்கள்.

ஹரிஓம் நன்ருகக் குருவே துணையென்று(ஓது)

பதி-மதி மாக்கள்-தரு

ஹரிஓம் நன்ருகக் குருவே துணையென்று.

பல்லவி.

ஓதினேம் ஓதினேம் ஓதினேம் ஓதினேம்
ஓதினேம் ஓதினேம் ஐயனே பாடம்(ஓதி)

மதிவல்லவன்-வசனம்.

ஐயா இந்த வாக்கியத்தில் ஓம் என்பதற்குபயன் எனக்குத் தெரியச் சொல்லுங்கள் குருவே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அபபா மெத்தசந்தோஷம் அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேள் மதிவல்லவனே.

உபாத்தியாயர்-ஆசிரிய விருத்தம்.

செகம்பிறக்குமுன்னேநா ஞதிசோதி
தெரியாமலிருந்துவொரு உதியமுண்டாகிப்
பகம்பிறந்துவதிலுசவ வொளியுண்டாகப்
பரமதின்மயேஸ்பரனுஞ் சிவமுஞ்சத்தாப்
பகவனுடன்மால்பிரம னைந்தும்தோன்றிப்
பார்தனிலேமுன்னிரண்டும் பார்ப்பதன்றிப்
பகவன்முதன்முத்தேவ ரெல்லாஞ்செய்யும்
பான்மையிலைஞ்சவியோம் பகராலாமே.

வசனம்.

இப்புவன முண்டாவதற்குமுன் கடவுள் அருபியாய் வியாபித்திருக்க அக்காலத்து ஓம் என்று ஒருசப்தமுண்டாக அதிலோர் மூச்சுலவச் சோதிவுண்டாயிற்று அப்போ பரப்பிரம முண்டாகி சதாசிவன் மயேஸ்பரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன்என ஐந்துதேவர்களாய் இவர்

கள் முறையே ஆகாயம் வாய்வு அக்கினி சலம் மண் எனவும் சீவராசிகளுக்கெல்லாம் இவ்வகைப் பஞ்சகிருத்தியங்களாயும் அவற்றுள் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவியென ஐம்பொறிகளாயும் விளங்குவர் ஆகினும் சதாசிவன் மயேஸ்வரன் இரண்டும் உருவமையாத அருபியென்று சொல்வாருமுளர் அருமிந்த இறைமாலயனென்னு மூவர்களே ஆக்கல்காத்தல் அழித்தலாகிய தொழிலுக்குடைய திரிகர்த்தாக்களாகவும் சாத்வீகம் ராசதம் தாமதமென்னுமுக்குணங்களாகியும் செல் நிகழ்வு எதிர்வுமான முக்காலமும் கயிலாசம் வைகுந்தம் சத்தியலோகமென்றும் சுவர்க்க மத்திய பாதாளமென்னும் லோகாச்சி பெற்றவர்களாய் அசர சர பேதாபேத உருவம் அருபம் என காரண காரியங்களுக்குத் தகுந்த முறையால் வணங்கப்பெற்றிருக்கின்றது ஆகையால் எல்லாவிஷயத்திற்கும் ஓம் என்பதே மூலதாரணமென்று அறிவாயப்பா மதிவல்லவனே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

அப்படியே அறிந்துகொண்டேன் இனி மற்றும் பாடங்களையுந் தெரியச்சொல்லுங்கள் ஆசிரியரே.

உபாத்தியாயர்-தரு.

ஹரி ந மொ த் து வென்று (ஓதுங்)

பதி மதி மாக்கள் தரு.

ஹரி ந மொ த் து வென்று (ஓதி)

உபாத்தியாயர்-தரு.

சி ந் த ம் அ வென்று (ஓதுங்)

பதி மதி மாக்கள்-தரு.

சி ந் த ம் அ வென்று (ஓதி)

உபாத்தியாயர்-தரு.

ஆ இ ஈ உ வென்று (ஓதுங்)

பதி-மதி-மாக்கள்-தரு.

ஆ இ ஈ உ வென்று (ஓதி)

உபாத்தியாயர்-தரு.

ஊ எ ஏ ஐ வென்று (ஓதுங்)

பதி-மதி-மாக்கள்-தரு.

ஊ எ ஏ ஐ வென்று (ஓதி)

உபாத்தியாயர்-தரு.

ஒ ஓ ஔ ஃ வென்று (ஓதுங்)

பதி-மதி-மாக்கள்-தரு.

ஒ ஓ ஔ ஃ வென்று (ஓதி)

உபாத்தியாயர்-தரு.

வாக்குஞ்சுப்பிரமண்யன் றாக்கலங்கிர்தங் கண்டு (ஓதுங்)

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அப்பாபிள்ளைகளே இப்பொழுதுயான்சொல்லியபாடத்தில் அகர முதல் ஔகாரம் வரை பன்னிரண்டும் உயிரெழுத்தென் றறியுங்களப்பா கண்மணிகளே.

46-தரு-இ-ம்-புந்நாகவராளி-தாளம்-மிசுரம்.

கண்ணிகள்.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

1. அகரமுதலாக ஔகாரம்வரையு
மானவுயிராகவே யிந்தச்
சகமதுதன்னிலே வந்தவிரதத்தையுஞ்
சாற்றுவீரென்குருவே விதத்தையுஞ்.

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

2. முனியருளுந்தமி ழுயிர்மெய்யாயுத
மூன்றுடனுவிபொந்தி யாகத்
தனியேகாலுவித மாகப்பிறிந்தது
தானிற்குதாம்பிள்ளைகா பிறிந்தது.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

3. அப்படியாகப்பிறிவாகி நிற்கின்ற
அச்சரமந்தனையும் பின்னு
மெப்படியாகத் திரியுமதையு
மியம்புவீரென்குருவே மதையு.

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

4. சொல்லும்பன்னிரண் டெழுத்துமுயிரெனத்
தோன்றுமதனுடேவி லுரும
நல்லகுறினெடில் விஞசட்டசுர
நாலுவிதம்பாலகா வசுர.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

5. நெறியோனெனக்கருங் கல்விப்பயனையுந்
தீட்டிக்கவந்தவரே யங்கு
குறிலானதெவ்வித மக்குற்றெழுத்தையுங்
கூறுவீரென்குருவே வெழுத்தையுங்.

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

6. சித்தமதனிலே யோசித்தமிழைத்
தெளிவுறவெண்ணமுறும் நல்ல
சித்தகனே அ இ உ எ ஒ வெண்றைக்தையும்
விள்ளுகுறில்பாலகா என்றைந்தையும்

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

7. ஆருமகிழ்ந்திட லாகுமென்றேவென்
னகமதுவைத்துகந்தே னின்னுஞ்
சேருநெடிலென்ற வக்காந்தன்னையும்
செப்புவீரென்குருவே தன்னையுஞ்.

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

8. நாடியேகற்றறிந் தோதிடவேவரு
நற்குணனீயானதா லிதைத்
தேடியே ஆ-ஈ-ஊ ஏ-ஓ-வென்றைந்துந்
தெரியுநெடில்பாலகா என்றைந்துந்.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

9. அன்புடனின்றெனக் கோதும்பொருளது
வத்தனையுமறிந்தேன் வெகு

இன்பவினாவின் பயனையெடுத்திங்
கியற்றணுமென்குருவே எடுத்திங்.

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

10. கண்மணியேயுனக் கவ்வகையின்பொருள்
காட்டுகிறேன்கேட்கவே வகை
விண்மணி-எ-யா-ஆ ஏ-ஓ-வெனவைந்தும்
வினாவென்பர்பாலகா வெனவைந்தும்.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

11. உச்சிதமாய்வக் கெழுத்தின்சாய்கையி
னுருவதையுமுணர்ந்தே னையா
தட்சணமேசுட்டாயுத விசித்ரத்தைச்
சாற்றுவீரென்குருவே விசித்ரத்தைச்.

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

12. கட்டழகா-அ-இ உ-வ்வெனவந்தரு
காட்டுவசிதசுட்டிலா மிருக்
தட்டியொன்றில்லாம லஃவுவெனத்தோன்ற
லாயுதமாம்பாலகா வெனத்தோன்ற.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

13. ஆசானேநின்னுரை கேட்டுமகிழ்ந்தவென்
னங்கமெல்லாம்பூரித்து நின்ற
தாசனுக்கேமெய் யெழுத்தின்விபரத்தைத்
தானோதுமென்குருவே விபரத்தை.

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

14. அங்ககாமுத னகரமாதியு
மாறுமுனக்காமா மவை
பொங்கவல்லின மெல்லினமிடையினப்
போக்கிருக்கும்பாலகா இடையினப்.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

15. ஐயாவேவல்லின மானவெழுத்தையு
மன்புடனேபுகன்று பின்னும்
மொய்யாரமாமந்த மெல்லினத்தையுங்கன்
போதுவீரென்குருவே யதையுங்கன்

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

16. சிரான்க-ச-ட த-ப-ற-வெனவாறுஞ்
சேர்ந்ததேவல்லினமாங் காண
நேரானமெல்லினம் ங-ஞ-ண-ந-ம-ன-மாறு
நிகழ்த்தலாமேபாலகா ந-ம ன-மாறு.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

17. இடையினமான யெழுத்தின்விபரமு
மின்றெனக்கேயெடுத்து சொல்லி
விடைதந்தருளு முபயபொற்பாதத்தை
வேண்டினேனென்குருவே பொற்பாதத்தை.

உபாத்தியாயர்-சொல்லல்.

18. சிராய்-ய-ர-ல வ-ழ-ள-வென்றுரையுஞ்
சேருமிடையினமாய் நரும்
பாலாசுப்பிர மணியனுக்கேயருள்
பாலிக்கணும்பாலகா நல்லருள்.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

சுவாமி தாங்கள் சொல்லியதில் உயிர்மெய்யென்பவை எவைஅதை
யுந் தெரியச்சொல்லுங்கள் குருவே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

நல்லதப்பா அதையுஞ்சொல்லுகிறேன் கவனமாய்க்கேள் கண்
மணியே.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

உடறனிலுயிர்களேற வொலித்திருசதத்தினெட்டு
வடிவமுநீண்டுவொன்றாய் வழங்கிடவசைகள்சேரும்
படங்களுமாகிவெவ்வேற் பதமுடன்வாக்யமாகுந்
திடமுள்ளதமிழின்சூட்சஞ் செப்பினேன்மதிவல்லானே.

வசனம்.

அப்பா மதிவல்லவனே உயிரெழுத்துடன் மெய்யெழுத்தைச்சேர்த்
தால் நீண்டொலிக்கும் அவைதான் ககர முதல் னௌ ஈறாகவுள்ள இரு
நூற்றிப் பதினாறுமுயிர் மெய்யாகும் இந்த யெழுத்திசைகள் ஒன்
றோடொன்றுசேரப் பதமாகி வாக்கியங்களாகு மவ்வாக்கியங்கள் பட
லங்களாய்ச் சகலவேதங்களையும் வெளியிடும் ஆகையாற் றமிழின்
சூட்சம் இவ்வகையாயிருக்கிறதென்று அறிவாயப்பா மதிவல்லவனே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

அதுவுந் தெரியலாயினே னென்றேசாரியனே.

சுப்பிரமணியன்-விருத்தம்.

ஐயனேமோகனாங்கி படிக்கப்படித்தி துபார்த்துப்
பையவேபடிக்கவில்லை படியாமலிருக்கின்றாளே.

வசனம்.

ஐயா வாசிரியரே மோகனாங்கி படியாமல் பாராமுகமாய்ச் சும்மாதா னிருக்கிறாள் தேசிகரே

உபாத்தியாயர் வசனம்.

வாராய் மோகனாங்கி நீ படியாமல் பாராமுகமா யிருக்கலாமா சொல்லம்மா.

மோகனாங்கி-வசனம்.

இல்லையா குருவே நான் கற்றுக்கொண்டேயிருந்தேன் சட்டாம் பிள்ளையைக் கேட்டுப்பாருங்கள் சுவாமி.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அப்பா சிசுத்தலையா மோகனாங்கி சும்மாதா னிருந்ததோ.

சட்டாம்பிள்ளை-வசனம்.

சுவாமி அவளும் மதிவல்லவனும் ஒன்றாகவே சொன்னார்கள்.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அடா சுப்பிரமணியம் ஒன்றுக் காரியஞ்சொல்ல வென்னைவிடவேறி ல்லை என்பதுபோல ஏனடா பொய்சொல்லுகிற.

சுப்பிரமணியன்-வசனம்.

ஆமையா எளியார்சொல் ஒழியார்க் கேக்குமா எல்லாம் பாடங்கே ட்டாத் தெரிகின்றது.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அடா சுப்பிரமணியம் அப்படித் தோன்றாதவிஷயத்தில் மோகனாங் கியைச்சொன்ன குற்றத்திற்கு உன்னைத்தண்டிப்பேன்.

சுப்பிரமணியன்-வசனம்.

ஐயா தேசிகரே சொன்னாண்டி பழிகொடுக்கவா னல்லது அப்படி யேயாகட்டும்.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

நற்குலவரசன்பெற்ற நவநிதிமோகனாள்யான்
சொற்கலையெல்லாமிப்போ சொல்லுவாயறியத்தானே.

வசனம்.

கேளாய் மோகனாங்கி நான் சொல்லியபாடங்களைச் சொல்லு பார்ப்போமம்மா.

மோகனாங்கி-வசனம்.

நல்ல தப்படியே சொல்லுகிறேன் சுவாமி.

ஹரி ந த் ம் ஓ ஆ. அ உ ஃ

சுப்பிரமணியன்-வசனம்.

ஐயா ஆசிரியரே நல்லாயிருக்கிறது நான்சொல்லிய பொய்யைத் தெரிந்துக்கொண்டீர்களா.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அப்பா சுப்பிரமணியம் பொய்சொன்னாலும் பொருந்தச் சொல்லு கிறதால் நீ கெட்டிக்காரனென்றான்.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

செங்கோன்மையண்ணலீன்ற செல்வமின்னழகுசுந்தரி
யிங்குயுரைத்தபாட மிசையில்லைச்சொல்வேன்சொல்லு.

வசனம்.

அம்மா ராஜபுத்திரி நீ சொல்லுகிறது சரியில்லை இதோ நான் சொ ல்லுகிறபடி நன்றாய்க் கற்றுச்சொல்லம்மா மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

அப்படியே ஆகட்டுஞ்சொல்லுகிறேன் தேசிகரே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

ஹரி ந மொ த் து சி த் த ம் அ
ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ ஃ

இப்படியேசொல்லம்மா மோகனாங்கிமாதே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

சுவாமி நல்லது அப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்.

ஹரி ந மொ த் து சி அ

ஆ இ ஈ ஐ வ எ ஓ ஃ

உபாத்தியாயர் விருத்தம்.

மிகுகெட்டியம்மாமோக மின்னேயம்மாஸைசயன்று
புகுமொளிபோலகைற்கப் புகுந்தனகார்யநன்றே.

வசனம்.

வெகுகெட்டி வெகுகெட்டி அம்மா மோகனாங்கி இப்படித்தான்படிக்கவேணும் அமாவாசை வெளிச்சம்போலே நல்லாயிருக்கிறது ஆனாலுன்மதியோ என்விதியோ இருக்கட்டும் அப்பா மதிவல்லவனே இந்தம்மாளுக்கு நீயாவதுபாடங் கற்றுக்கொடுக்க மாட்டாயா.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே பாடங்கற்றுக் கொடுக்கிறேன் சுவாமி.

மதிவல்லவன்-மோகனாங்கிக்கு-பாடஞ்சொல்லிக் கொடுத்தல்.

விருத்தம்.

அன்னமுமாடைதந்து வமைச்சராயிருக்கச்செய்த
தன்னன்றன்மகளேயானுங் கற்றதைக்கற்கவாயே.

வசனம்.

வாரா யெமதரசர் புதல்வியே யான்சொல்லுகிறபடியே பாடம்பண்ணுவாயம்மா மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி வசனம்.

அப்படியே செய்கிறேனய்யா மதிவல்லவனே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

ஹரி ந மொ த் து சி ந் த ம் அ

ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ ஃ

இதுபோலவே சொல்லம்மா மோகனாங்கிமாதே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

நல்லதய்யா மதிவல்லவனே அப்படியே சொல்லுகிறேன்.

ஹரி ந மொ த் து சி ந் த ம் அ

ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ ஃ

மதிவல்லவன்-கலித்துறை.

சித்தியமானவரும்பொருளேயிங்கு நீனிலத்தி
லுத்தமியேயுனக்கின்றுரைத்தேனதை நீயுணர்ந்தாய்
வைத்திருந்தேதெளிவாய்மனமாயிந்த வாசகத்தை
யத்தனம்வேதர்தமதிடம்பாட மறிவிப்பையே.

வசனம்.

அம்மா உனக்குப் பாடம் நன்றாய்த் தெரிகின்றது இனி ஆசிரியர்க்கு உனதுபாடத்தை யொப்பிப்பாய் மோகனாங்கிமாதே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

நல்லதப்படியே ஒப்பிவைக்கிறேனய்யா மதிவல்லவனே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

ஆசிரியாரேதங்க ளனுக்கிரகத்தால்யூகி
பேசிடத்தமிழையானும் பிழையறக்கற்றன்கேண்மோ.

வசனம்.

சுவாமி தங்களனுக்கிரகத்தால் மதிவல்லவனிடத்து பாடங்களைக் கற்றுக்கொண்டேன் இனிக்கேளுங்கள் சொல்லுகிறேன் குருவே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

ஆ-ஆ அப்படியா மெத்தசந்தோஷம் உன்பாடத்தைச் சொல்லு பார்ப்போமம்மா மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

ஹரி ந மோ த் து சி த் த ம். அ
ஆ இ ஈ உ ஊ எ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ ஃ.

உபாத்தியாயர்-வசனம்

சபாசு சபாசு இந்திரவேசரி. இப்படியல்லவோ பாடம் ஒப்பிக்கவேண்டும் மெத்தவும் உன்னைமெச்சினேன் மற்றும்பாட்டுங்களையுஞ்சொல்லு பார்க்கலாம் மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

நல்லது அப்படியானாற்சொல்லுகிறேன் கேளுமையா தேசிகரே.

மோகனாங்கி-அகவல்.

உத்தியினாலுக்க ளோங்கிடவெழும்பி
வந்துவெழுத்தாய் வழங்கிடுமதிலே
உயிர்பனிரண்டு மெய்பதினெட்டு
உயிர்மெய்யிருநூற் றறுபத்தாறிற்
குறினெடில்வினாசுட் டாய்தவல்லினமு
முறுமெல்லிடைகுற் றியலுகரத்தொடு
இகரம்புணர்ச்சி யிடையுரிவினைபெயர்
வகைதிணைபாலிடம் வருமொற்றளவு
மோசைகளொன்றி யுடன்பதமாகிப்
பேசிடும்வார்த்தையும் பிறக்கிறசொற்களாய்
வருபலமொழியால் வடிவுறுந்தமிழைத்
தெரிந்தனனேயே சிறுவிகின்சரணே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அம்மா மோகனாங்கி உனக்குத் தமிழ்ப்பாஷையின் லட்சணமுற்றிலுந் தெரிகின்றது இன்னஞ் சகலவித்தைகளையும் இப்படியே கற்றுக் கொள் கண்மணியே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே கற்றுக்கொள்ளுகிறேன் சுவாமி.

மோகனாங்கி மதிவல்லவனுக்கு யுறுதிமொழி புகன்ற

விருத்தம்.

வாராதபாடமெல்லாம் வரச்செய்திராசிரிக்குத்
தாராளமாகக்கல்வி தனையொப்பவைத்தேன்மந்திரி
சீராளாவும்மையெந்தன் சீவனுள்ளளவுமிந்த
கோராணபூமிதன்னி லெப்போதுமறக்கமாட்டேன்.

வசனம்.

அழகான மதிவல்லவனே உம்முடைய தயவினாலே சகலவித்தையுங் கற்றுக்கொண்டேன் இனியொரு பொழுதேனும் உம்மை மறப்பதில்லை யெங்கள் அமைச்சகுமாரனென்னுஞ் சிரோன்மணியே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

நல்லதப்படியே யுன்தயவிருந்தால் மெத்தப் பெரியகாரியம் ஆம்-ஆம் மோகனாங்கியென்னுஞ் சிகாமணியே.

பொது-விருத்தம்.

மதிவல்லான்றன்னைமோக மாதுமேவியந்ததின்மேல்
விதிவல்லான்றன்னைவாத்தி விளம்பியேபுகழ்ந்தாரன்றே.

வசனம்.

அகோதெப்படியெனில் மோகனாங்கி அமைச்சகுமாரனைப்புகழ்ந்ததாரத்ததின்மேல் உபாத்தியாயானவர் மதிவல்லவனைப்பார்த்துச்சொல் லுறுவிதங் காண்க.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

அன்னலார்க்கமைச்சனானே யருள்பெறவந்தபாலா
அன்னலார்க்கமைந்தபுத்ரிக் கருந்தமிழ்வரவுஞ்செய்தாய்
அன்னலாரிடத்துயானு மளவிலாப்புகழ்ச்சிக்காளோன்
அன்னலாரவையின்ன மருங்கல்விக்குறைகள்கேளே.

வசனம்.

அய்யா மதிவல்லவனே நமது இராஜகுமாரத்தியால் மிகுந்த பரிசு பெறலாமென்றெண்ணினேன் அவ்வாசையை நிறைவேறும்படி நீசெய்த பேருதவியை யென்னென்றுசொல்வேன் ஆனாலின்னமும் கேட்கவேண்டிய வித்தைகள்யாவும் குறையறக்கேட்டுத்தெளிவடைவாயப்பா ஆடவசிங்கமே.

மதிவல்லவன் வசனம்.

அப்படியேநல்லபாக்கியமையாவென்குருசுவாமி

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

இயலுறுங்கல்விச்சூட்ச மிப்படிலேசதாக
நயமுறவிவர்களெல்லா நாட்போக்கதென்னேயென்னே
பயமுறுஞ்சேட்டையாலே பாடங்கல்லாதுகுட்டக்
கயமுறுகின்றதெப்படி காட்டுவீரெனக்கிப்போதே.

வசனம்.

ஐயா வாசிரியரே கல்வியின்சூட்சம் இவ்விதமாய் சீக்கிரம்வரும்படியிருக்க இவர்களெல்லாம் இன்னங் கற்றுக்கொள்ளாமலிருக்கின்றகாரணமென்ன அதையுஞ் சொல்லுங்களென் னையனே.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

மதிதனில்வல்லாய்கேளு மாதுடன்பிதாமுன்செய்த
கதிதனக்கேற்றபிள்ளை கவித்திடும்யோகஞானம்
விதிதனக்குடையபால வீதனுயிருப்பதாலே
பதிதனக்குடையவித்தை பலிக்குமின்றனக்குநன்றே.

வசனம்.

கேளாய் பாலகா மாதா பிதாக்கள்செய்த வினைப்பயனை யனுசரித்தே குழந்தைகள் பிறக்கும் அக்குழந்தைகளின் மும்மைப்பயனுஞ் சேர்ந்தே யோகம் ஞானம் சித்திக்கும் ஆனால் நீ மந்திரிகுமாரனு யிருப்பதாலும் முன் தவப்பலத்தினாலும் உனக்குச் சகலகாரியமுஞ் சுலபமாய்ப்படுகின்றது அப்பா சம்பிரவர்ம வின்பனே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

நல்லதுவறிந்தேன்யோக ஞானத்தின்வழியேயானுந்
செல்வதுக்குரியகார்யஞ் செப்பியேயருளுவீரே.

வசனம்.

அய்யா அறியாதபிறவிநாலையு மறிந்தேன் இனி யோகஞானத்தின் முறையையும் திருவாய்மலர்ந்தருளுங்கள் சுவாமி.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

அப்பனேயோகஞான மறிவதற்குமியபக்வ
மிப்பமில்லின்னலாகு மிருதுயமைந்தமொன்று
மெப்பொருட்கிறைவனான விறைபஞ்சாட்சரத்தைநெஞ்சிற்
கைப்பிடியாகக்கொள்ளல் காரணமதுக்குத்தானே.

வசனம்.

அப்பா பூகசேத்திரனே உனக்கு யோகாப்பியாசஞ் செய்வதற்குத்தக்க பக்குவகாலம் வரவில்லை ஆகினும் நானுபதேசித்தபடி பிற்காலஞ் செய்குவாயென்று சொல்லுகிறேன் அதாவது கொலை களவு கள் காமம் பொய் என்னும் பாவங்களைநீக்கி ஐயறிவுகளையும் ஒர்நிலையாய் ஆத்மசுத்திசெய்து சகலகாரண குருவாகிய சிவமூலாட்சரத்தை விடாமுயற்சையினுச்சரித்து சரிதை கிரிகை நீக்கி யோகஞானத்திற் சென்றால்சிவபதமாகிய அழியாப்பதவியில் நின்று வாழ்ந்திருக்கலாம் அவைதான்யோகஞானமென் றறிவாயப்பா மதிவல்லவனே.

மதிவல்லவன் வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே யறிந்தேன் இனிப் பஞ்சாக்ஷரத்தையும் உபதேசிக்கவேணுங் குருவே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

நல்லதப்பா அப்படியே சொல்லுகிறேன் மதிநிறை கலேந்திரா.

47-தரு-இ-ம-நவரோஸ்-தாளம்-ஆதி.

கேட்டுங்கேளாதிருக்காதேயென்ற வர்ணமெட்டு.

கண்ணிகள்.

ஓம் ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் பஞ்சாக்ஷரமா யுதிக்கும் நம
ஓம் ஓம் மசிநயவா ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் மசிநயவா ஓம் ஓம்
ஓம் பாபஞ்சவாழ்க்கை யோட்டு நம
ஓம் ஓம் சிவாயநம ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் சிவாயநம ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் சிவமூலங்கொண் டேவும் நம
ஓம் ஓம் வாயமசிந ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் வாயமசிந ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் பரமாத்மத்தை புணர்த்து நம
ஓம் ஓம் யநவாமசி ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் யநவாமசி ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் சுப்பிரமண்ய னுருக்கொள் நம
ஓம் ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம்
ஓம் ஓம் நமசிவாய ஓம் ஓம்

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அப்பா புத்திசேநா இப்பொழுது யான் சொல்லியஞானமந்த்ரோபதேசத்தை தற்காலமன்றிப் பிற்காலங்களில் சமையூட்சிதம்பார்த் தனுசரிக்கவேண்டும் பாலகனே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

புத்தி புத்தி அப்படியே ஆகட்டும் ஞானோபதேசானந்த குருவே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

அப்பா மதியோகஞானி இன்னமும் தற்கால சஞ்சீவியாகிய ஓர் வித்தையிருக்கின்றது அதையும் வாசித்தறிந்துகொள்வாய் பாலகனே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

மஹாபாக்கியம் அப்படியே வாசிக்கிறேன் என் தேசிகநாதரே.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

குலமும்வாள்வேற்றண்டஞ் சுரிகைதோமரமுஞ்சக்ரம்
பாலமுமீர்கோல்குந்தம் பரிசைகேடகமுமிந்த்ர
சாலமுந்தேர்மாவும்பல் சபதைகோடகமுஞ்சத்ர
காலமுங்கூர் நூலிந்தக் கவியையாடவர்க்குநன்றே.

வசனம்.

அப்பா மதிவல்லவனே ரதகஜதுரக பதாதிமுதலிய யூகாஸ்திரசஸ்திர யுத்தவித்தைகளைச் சொல்லுநா விதுவானதால் ஆடவர்க்கணிகமெனநம்பி நன்றாய்க்கவனித்துக் கைபழகுவாய் மந்திரியே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

ஐயனேயெனக்குநீர்தா னருளியவித்தையெல்லாஞ்
செய்யனுன்புழக்கமாகத் தெரிந்தனனின்றுள்போற்றி.

வசனம்.

சுவாமி தாங்களருளிச்செய்த வித்தைகளெல்லாங் கற்றுக்கொண்டேன் குருநாதரே.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

சட்டாம்பிப்பிள்ளாய்ராஜ தனையமந்திரியின்சேயுங்
கெட்டியாக்கற்றதாந்தோ கேள்வன்றன்மனையிற்கொண்டு
விட்டுயான்பரிசுவாங்கி விரைவினில்வருவேன்பள்ளி
கெட்டியாய்நடத்துபோது கிளம்பிடலனுப்புவாயே.

வசனம்.

அப்பா சட்டாம்பிள்ளை மோகனாங்கி மதிவல்லவனென்னுமிவ்விருவரும் சகலகல்வியும் தெளிவுற்றபடியால் நான் மஹாராஜனிடம்போய் வரவேண்டும் ஆகையால் நீ பள்ளிக்கூடத்தைப் பத்திரமாய்ப்பார்த்து சோமதிகப்பட்டு விடில் பிள்ளைகளை வீடுகளுக்கனுப்பிவைப்பாய்சிசுத் தலையனே.

சட்டாம்பிள்ளை-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேசெய்கிறேன் என் குருநாதரே.

பொது-விருத்தம்.

கொற்றவன்மகளுமந்த்ரி குமாரனும்பற்பல்வித்தை
கற்றறிந்தானசெய்கை கண்டிடுமுபாத்தியாய
ரற்றினமழைத்தேவந்து வாசனூர்சமுகங்கண்டு
புத்திரிபுதல்வன்செய்தி புரவலர்க்குரைப்பதானுன்.

வசனம்.

அதேதெப்படியெனில் மோகனாங்கி மதிவல்லவன் என்னும் இருவருடைய கல்வித்திரத்தைக்கண்ட உபாத்தியாயரானவர் அக்குழந்தைகளோடு இராஜசபையில்வந்து சொல்லுகிறவிதங் காண்க.

உபாத்தியாயர்-விருத்தம்.

நற்பொருள்விளங்கவிந்த நாட்டினையரசுசெய்யும்
விற்பனவிவேகமுள்ள வேந்தனேநினக்குதித்த
வற்புதமானமோக னாங்கியுமதிவல்லானுங்
கற்பகத்தருவாங்கல்வி கற்றறிந்திதோவந்தாரே.

வசனம்.

சரணஞ்சரணம் மஹாராஜனே தமது குமாரத்தியு மதிவல்லவனுஞ் சகலவித்தைகளிலுந் தெயர்ச்சையாய் வந்திருக்கிறார்கள் செங்கோல் செய்யுமெங்கோனே.

அரசன்-மட்டு-விருத்தம்.

வந்தன ரென்றசொல்லைத்
தந்திடு முபாத்தியாரே
மைந்தர்கள் கற்றதெல்லா
மெந்தனக்குரைசெய்வீரே.

வசனம்.

அப்படியா மெத்தசந்தோஷம் என்னென்ன வாசித்திருக்கின்றார்கள் அதைச்சொல்லுங்கள் குருவே.

உபாத்தியாயர்-வசனம்.

நல்ல தப்படியேசொல்லுகிறேன் மஹாராஜனே.

உபாத்தியாயர் மங்கைபாகனுக்கு பிள்ளைகள் படித்த கல்விச்சிறப்பைச் சொல்லுகிற-ஆசிரிய விருத்தம்.

வேதநாலுசாஸ்த்ரமாறு புராணம்பதினெண்
  விளங்கிடுமலங்கார முப்பத்தைந்து
நீதமுளகலைக்யான மெண்ணெழெட்டு
  நெடியதத்துவங்களது தொண்ணூற்றாறும்
பூதலவிற்கரிபரிவாள் மதனநூலும்
  புகழ்பெறவே நானிவர்கண்மனதிலூட்டக்
காதலுடன்றெரிந்துவக்த மந்த்ரஞ்செய்தி
  காட்டுவேன்றமக்கரிய நாட்டுவேனே.

வசனம்.

வேதம் சாஸ்திரம் ஆகமம் அலங்காரம் கலைக்யானம் தத்துவம் மதனநூல் ரதகஜதுரகேஹற்றம் வேல் வாள் அறிஞானமாய்க் கற்றிருக்கின்றார்கள் இன்னமுங்கேளுங்கள் மகாராஜனே.

அரசன்-வசனம்.

அப்படியானாற் சொல்லும் பார்க்கலாந் தேசிகரே.

48-தரு-லாவணி-இ-ம்-சௌராட்டிரமீ-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

புத்திருமித்தினமே கற்றவித்தையத்தனையுஞ்
  சித்தமகிழ்ந்தே யுரைப்பேன்
  கொற்றவாகேளு மாகா-சித்-தினது. (புத்)

அநுபல்லவி.

எத்தனையோகோடிகல்வி கற்றவருண்டிவர்போல
வுத்தமகுணம்படைத்த பத்திமானொருவரெங்கு
  மொட்டுமோ கண்டுமகிழக்
  கிட்டுமோ புகழ்தெரிய
  வெட்டுமோ வெவர்க்குமரக்
  கட்டுமோ விங்குற்றசிறு. (புத்)

சரணங்கள்.

1. கொங்கணகலிங்கமும் மகதகௌசிகமுங்
  கோசலபாஷைபதும் படித்தார்-பின்னுஞ்
சிங்களமராடமுந் துளுவதிராவிடமுஞ்
  சீனபாஷையதையு முடித்தார் - நல்ல
விங்கிலீஷ்சுந்திதலுங்குங் காப்பிலிபர்மாவுட
  னிலாடபாஷையினையுங் குடித்தா - ரெங்குந்
துங்கமுறுமிந்துஸ்தான் கன்னடந்துலுக்கதுஞ்
  சோராதிருந்துகற்று நடித்தா - ரருள்
  தங்கிலக்கி யத்திறெடு
  பொங்கிலக்கண பாஷையும்
  வங்கிரவி ருத்தியுறச்
  சங்கையறக் கேட்டமிந்த
  வந்தாரே நின்புகழ்
  கந்தாரே பொருளைவிளைச்
  சிந்தாரே யெனக்குணவைத்
  தந்தாரே யிங்குற்றசிறு (புத்தி)

2. சித்திரமெழுதவல்ல கனருளிகைஜாலஞ்
செய்துகளபாக்முஞ் சமைப்பர்-நல்ல
பிற்றிலும்வாசித்துமலர் தொடுக்கும்வகையறவும்
பிராத்திவசுத்தவங்கத் தமைப்பர்-புகழ்
முத்தமிழனுபந்தமுஞ் சநாக்கியத்துடனேநல்
மோகனவித்தைகளு மிமைப்பர்-வருஞ்
சத்துவாசவாதங்களெ ரத்தினப்பரிசைகளுநு
சகுனநூலையுங்கூட்ட மிமைப்பர்-வெகு

பத்தியோக நீதிசாஸ்திர
முற்றுநி சலத்தம்பமு
வத்தாதகற் பிலக்கம்வா
சித்தறிக் கிவரோகல்ல
வாசனுஞ் சங்கீத்தமினர்
தாசனு மவர்க்கூழிய
கேசனுஞ் சுப்பிரமணியன்
பேசினன் றமிழிங்குற்ற (புத்தி)

உபாத்தியாயர் வசனம்.

ஐயா இந்நூல்களோடு அனேகசாஸ்திரங்களையுங் கற்றுத்தெளிவுற் றிருக்கின்றார்கள் மகாராஜனே.

மங்கைபாகமகாராஜன் வசனம்.

அப்படியேநல்லகாரியம் மெத்தசந்தோஷம் குருநாதரே.

மங்கைபாக மகாராஜன் விருத்தம்.

பள்ளியிற்சென்றேகல்வி பலகலைமுழுதுந்தேர்ந்து
பிள்ளைகள்வந்தாரென்ற பெருஞ்செய்தியின்றுகேட்டேன்
னுள்ளமுமகிழ்ந்தேன்மந்திரி யொருகோடிதனிலேசெம்பொ
னள்ளிநீகொடுத்தேயிந்த வாசானையனுப்புவாயே.

வசனம்.

அப்படியேபிரவர்மா நமதுபுத்திரற்கு வித்தைகற்பித்த உபாத்தியா யர் [illegible]யமடையும்படி பரிசுகள்கொடுத்தனுப்புவாய் மந்திரி.

மந்திரிவசனம்.

அப்படியே கொடுத்தனுப்புகிறேன் மகாராஜனே.

மந்திரி மட்டுவிருத்தம்.

பாத்திபாயின்சொல்லிங்கு
சாற்றியவண்ணம்போலே
வாத்தியார்தனக்கேசெம்பொன்
னேத்தியோமடைய்ந்தேனையா.

வசனம்.

கேளுங்கள் மகாராஜனே தங்களுத்தரவின்படி ஆசிரியருக்குப் பரி சுகொடுத்தேன் ராஜதுரந்தரனே.

மங்கைபாகன் வசனம்.

அப்படியே மெத்தசந்தோஷம் மந்திரி.

உபாத்தியாயர் விருத்தம்.

பரிசுகள்தோனப்பெற்றேன் பார்த்திவா தாமுந்தங்கள்,
முரசுகள்மைந்தர்மந்திரி முற்றிலும்வாழிவாழி.

வசனம்.

மகாராஜதுரந்தரேசா வெகுமதிபெற்றுக்கொண்டேன் இனிப்போ ய்வருகிறேன் வாழிவாழி மகாராஜனே வாழி.

மங்கைபாகன் வசனம்.

நல்லதப்படியே போய்வாருங்கள் தேசிகரே.

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

தேட்டமாய்க்கல்விதன்னைச் சிந்தையிலறிந்துகொண்டு
நாட்டமாய்வந்தமக்கா ளுன்சொல்லக்கேளுமுங்கள்
வீட்டினிற்சென்றேதாக விடாய்தணிந்தவாவர்கள்
வாட்டமில்லாதிருந்து மங்களகரமாய்வாழ்வீர்.

வசனம்.

கேளீர் மதிவல்லவன் மோகனாங்கியெனுங்குழந்தைகாள் சகலவித் தைகளுங் கற்றுக்கொண்டபடியால் இனி வுங்களிருப்பிடத்திற்குப்போ ய்ச் சுகமாயிருந்துவாழுங்கள் பிள்ளைகளே.

பதி மதி மாக்கள் வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேசெய்கிறோமையா தந்தைகளே.

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

தநிதெரிந்தெனக்குநீதி சாற்றிடவல்லமையுள்ள
மதிபூதியமைச்சனேயின் மகனுமென்மகளுநல்ல

கதிபெறும்வித்தைதன்னைக் கற்றிங்குவந்ததாலம்
பதிதனிலிவர்களேகிப் பாங்குடனிருக்கச்செய்வாய்.

வசனம்.

அப்பா சம்பிரவர்மனே நமதுபுத்திரர்களை அவரவர்களிடத்திற்போயிருக்கும்படி செய்குவாய் மந்திரியே.

மந்திரி வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேசெய்கிறேன் மகாராஜனே.

சம்பிரவர்மன் விருத்தம்.

கட்டியக்காராகேளாய் காவலன்மகளைவேந்தன்
பட்டத்துதேவியந்தப் பக்கமேவிடுத்துவாயே.

வசனம்.

வாராய்கட்டியனே நமதுராஜகுமாரத்தியை அந்தப்புரஞ்சேர்த்து வருவாயப்பா வந்தியனே.

கட்டியன் வசனம்.

நல்லதப்படியே செய்குறேனையா சுவாமி.

மந்திரி விருத்தம்.

அருமைக்கண்மணியதான வையனேமகனேவாராய்
பெருமைகொண்டுலகமெங்கும் பேசிடுங்கீர்த்திதங்க
திருமறைநூலெல்லாந் தெளிந்தனைகட்டியனிப்போ
வருமையாய்நமதுவீட்டி லுனைகொண்டுவிடுவன்வாழ்வாய்.

வசனம்.

அப்பாமதிவல்லவனே கட்டியக்காரன் உன்னைக்கூட்டி நமதுவீட்டில் கொண்டுவிடுவன் நீயங்குபோய்ச் சுகமாயிருந்து வாழ்வாயய்யா கண்மணியே.

மதிவல்லவன் வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே செய்கிறேன் தந்தையே.

மந்திரி விருத்தம்.

திட்டமாயெனக்குவாய்த்த செல்வனைக்கூட்டிக்கொண்டு
கட்டியென்மனையில்விட்டுக் கனிவுடன்வருகுவாயே.

வசனம்.

அப்பா கட்டியனே மதிவல்லவனை நமது வீட்டிற் கொண்டுபோய் விட்டுவருவாய் கஞ்சுகியே.

கட்டியன் வசனம்.

மகாபாக்கியம் அப்படியே ஆகட்டுமையா சுவாமி.

பொதுவிருத்தம்.

மன்னன்மங்கைபாகனருள் மகளுமந்த்ரி
மைந்தன்மதிவல்லவனுஞ் சுருதிவின்னும்
பின்னமில்லாக்கல்விகளைப் பயிற்சைசெய்து
பிரியமுடனவரவர்கள் மனையிற்றங்கி
யன்னைபிதாசொற்படியே சுகிக்குநாளி
லாரணங்குமெனுமோக னாங்கிக்கப்போ
பன்னிரண்டுவயதானிறைந் திடவேமங்கை
பாகமன்னன்மந்திரிக்கே பகருவானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மதிவல்லவன் மோகனாங்கியென்னு மிருவரும் பள்ளிக்கூடம் விட்டு அவரவர் வீட்டில் வாழ்ந்துகொண் டிருக்கும்போது இராஜகுமாரத்திக்குப் பன்னிரண்டுவயதாய் மங்கைப் பருவம் நடப்பதைக்கண்ட மங்கைபாகேந்திரன் றனது மந்திரியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

சங்கைசொல்விழுக்குமந்த்ரி தரணியிலென்சேயாட்கே
மங்கையின்பருவகால மருங்கில்வந்திருப்பதாலே
யிங்கிதக்கன்யாமேடை யியற்றிடவேண்டும்விஸ்வ
வங்கிசத்தவனையிங்கு வரவழைத்திடுவாய்நீயே.

வசனம்.

அப்பா சம்பிரவர்மா நமது குமாரத்திக்குக் கன்யாமாடங் கட்ட வேண்டியது அவசியமா யிருப்பதால் விசுவகன்மாவை வரச்செய்குவாய் மந்திரி.

மந்திரி-வசனம்.

மஹாபாக்கியம் அப்படியேசெய்கிறேன் மஹாராஜனே.

மந்திரி-வஞ்சிவிருத்தம்.

காரியக்காரா
பாரினில்மன்னன்
கோரியசிறப்ப
சாரியைக்கொடுவா.

வசனம்.

அப்பா கஞ்சுகி சிற்பாசாஸ்திரியைக் கூட்டிவாரும்பிள்ளாய் கட்டியனே.

கட்டியன்-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே கூட்டிவருகிறேன் சுவாமி.

கட்டியன்-விருத்தம்.

வீடினையமைக்குஞ்சிற்ப வேலைகற்றறிந்தோய்தம்மைத்
தேடியேயழைக்கவேந்தன் சிலவரித்திட்டார்வாரீர்.

வசனம்.

ஐயா வேலாச்சாரியரே உம்மை மகாராஜனழைக்தார் சீக்கிரம் வாரும் சிற்பியரே.

சிற்பாசாரி வசனம்.

அப்படியேவருகிறேனப்பா கட்டியனே.

சிற்பாசாரி சபைக்கு வருகிற

பொது விருத்தம்.

கணிதநூலதையுங்கொண்டு காமநிற்கோலுமன்றி
யணிபெறுஞ்சிற்பசாஸ்த்ர மடங்கலுங்கற்றுள்ளாக்கிப்
பணியுறுந்தொழிலைச்செய்து பரிசுபெற்றேகநல்ல
மணியெனும்வேலாசாரி மகாராஜன்கொலுவந்தானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியெனில் மங்கைபாகமகாராஜன் கொலுமுகத்திற்கு அழைத்தாரென்று கட்டியன்சொல்லக்கேட்ட சிற்பாசாரியானவன்தன் தொழிற்குரிய இலக்கணவிசிதமாய் வருகிறவிதங்காண்க.

49-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சாஸ்திரியும்வந்தானே-சிற்பநூற்கொண்டு
சாஸ்திரியும்வந்தானே

அநுபல்லவி.

சாஸ்திரியுமென்னைப்போ — ஞற்றிசையிலேதென்று
தாம்பெறுமுழக்கோலைக் — கரமதிலூன்றிக்கொண்டு (சா)

சரணங்கள்.

1. விசவகுலத்திலுதித்தோ-னனுதினமும்
பசுபதிபாதந்துதித்தோன்
உசிதவெண்ணிரைத்தேக — வசீகரமாகப்பூசி
யோங்குமார்புரிநூலை — வாங்கிவாங்கித்திருத்திச் (சா)

2. வீட்டுவேலையைச்சொல்லுவோ-ரவர்மனத்தி
நாட்டமதுகொண்டல்லவோ
நீட்டமகலமனை — நோட்டமிட்டவனொரு
நிமைக்குமுன்னகமதைச் — சமைக்கவல்லவனான (சா)

3. கந்தங்களம்பூசிஞ-னதற்கடுத்த
சந்தடிகளும்பேசினன்
செந்திற்சுப்பிரமண்யன் — கந்தபாவதைப்பாடித்
தேசமிரங்கநாத — ராசன்கொலுவைத்தேடிச் (சா)

சிற்பாசாரி மட்டுவிருத்தம்.

உலகினுக்கிறைவாதங்கள்
கொலுவினுக்கெனைவாவென்ற
வலுவலைவிரித்தாலத்லதை
நலமுறச்செய்வேன்போற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் மகாராஜனே என்னையிங்கு வரவழைத்த காரியமென்ன சொல்லுங்கள் வேந்தே.

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

என்னுடைகொலுவினின்று விளைந்திடுஞ்சிற்பசாஸ்த்ரி
கன்னிமாடமொன்றைக் கடிதினிலியற்றவேண்டி
யுன்னையானழைத்தேனத்தை [illegible]ன்னோர்கண்டு
துன்னுதென்றுரைக்கரத்ன சொர்ண[illegible]யற்றுவாயே.

வசனம்.

கேளாய் சிற்பாசாரியே எனது செல்வி மோகனாங்கி இருப்பதற்கு ஒரு திவ்வியமான கன்னியாமாடங் கட்டிமுடிப்பாயப்பா சிற்பியே.

சிற்பாசாரி வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேமுடிக்கிறேன் மகாராஜனே.

சிற்பாசாரி விருத்தம்.

அரசனேதாங்களிட்ட வாக்கினைப்படியான்சென்று
அரசனேதழுஞ்சூதித்த வுருமையாம்புதல்வியாட்கு
அரசனேமங்கைமாட மனேகவிச்சித்ரமாக
அரசனேமுடித்தீவைத்து வழிபிக்கவந்தேன்சொல்வீர்

வசனம்.

கேளுங்கள் மகாராஜனே தங்கள்குமாரத்திவாசஞ்செய்யக் கன்னியாமாடங்கட்டிமுடித்தேன் இனியென்னாகவேண்டியதைச் சொல்லுங்கள் வேந்தனே.

மங்கைபாகன் வசனம்.

அப்படியே மெத்தசந்தோஷம் சிற்பியே.

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

சிற்பியூகிகேளாய்சிற்பி மாளிகைசெய்தலைத்த
வதிசயம்பார்த்துநாம என்புடன்வருவோம்வாரீர்

வசனம்.

வாராய்மந்திரி நமதுத்தரவின்படி சிற்பாசாரிகட்டிமுடித்த கன்னியாமேடையைப் பார்த்துவருவோம் அமைச்சனே.

மந்திரி வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியேசெய்யலாம் மகாராஜனே.

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

சிற்பீனின்கையாற்செய்த தெரிவையர்மணிமாடத்துக்
கொப்பானதொன்றவித்து வுலகினிலிராதுமெய்மெய்
தப்பிதமில்லையிற்றுட் டெளித்தனியமையலைத்துச்
செப்பனிட்டதைகிளக்கித் தெரிவிப்பாயெனக்கிப்போதே.

வசனம்.

அப்பாசிற்பியே கேட்டீயா அரண்மனையின் வளப்பத்தை விபரமாய்ச்சொல்லிக்காட்டுவாயப்பா விஸ்வகுலனே.

சிற்பாசாரி விருத்தம்.

வள்ளலேயிந்த வுலகியல்பெல்லாம்
விள்ளுவாயென்றீர் விளம்புவேன்கேளும்.

வசனம்.

ஐயா கர்னசித்தேசா [illegible] அரண்மனையின் விசேஷத்தை நன்றாய்ச் சொல்லுகிறேன் மகாராசனே.

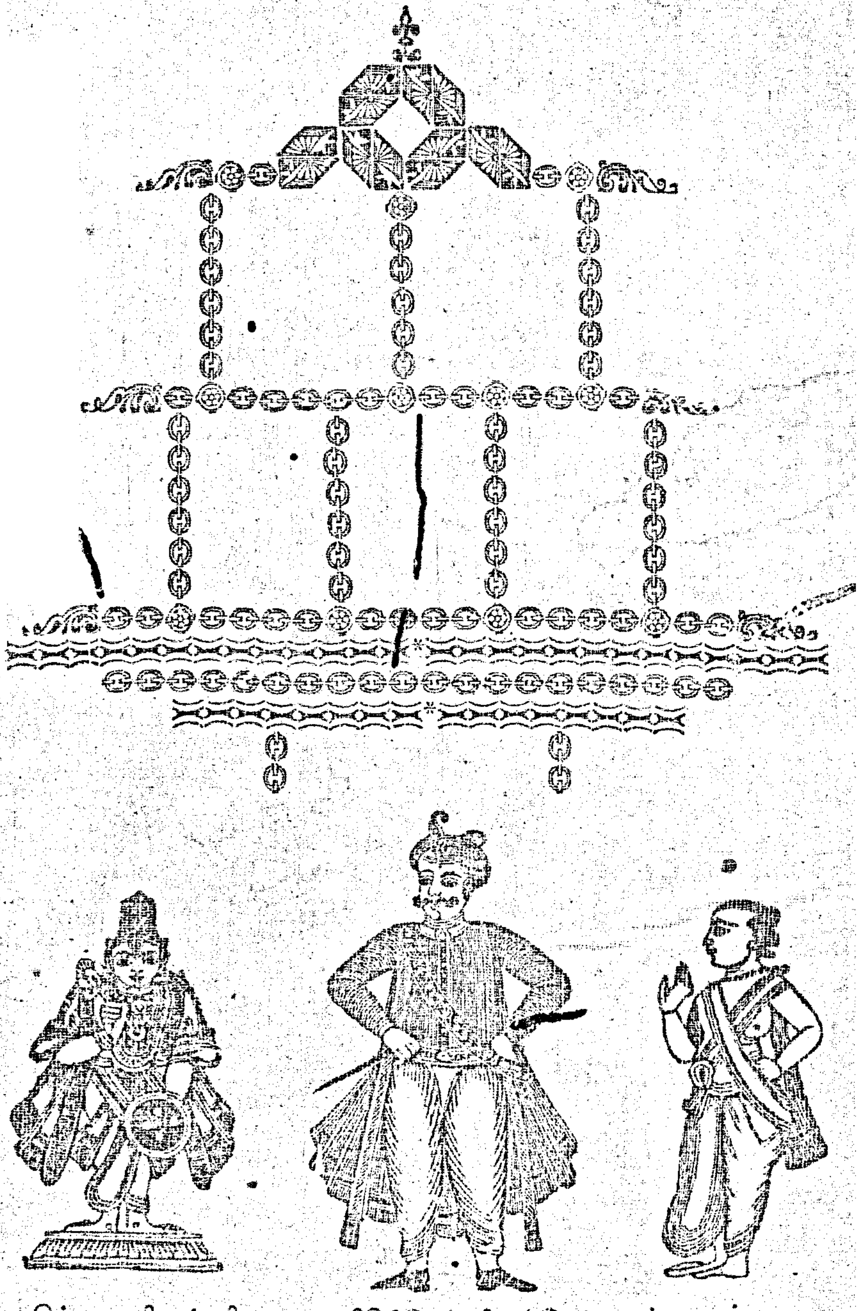

சிற்பாசாரி கன்னியாமாட விசித்திரங்களை இராஜனுக்குரைப்பது.

50-தரு-இ-ம்-பியாகடை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

இதுதா னிதுதா னிதுதா னுமதுமகட்
கியற்றுபாமனையு மிதுதான்

அநுபல்லவி.

துதிபெருஞ்சிற்பநூலின் றெழிலதின்படியேகா
னதிருபவிசித்ரமா யமைத்ததிருமாளிகை (இது)

சரணங்கள்.

1. நீராடுகங்கையும் வாசனைமடமது
வின்றிலங்கிடுதிதைப் பாருமே-நல்ல
கிறைந்தபொக்கிஷசாலை தெரிசன்மண்டபத்தி
னேர்த்தியினையுங்கண்டு தேறுமே-நித்த
மாராடும்புதுமனை சென்டாடிடுமேடைக
ளானவிநோதமுமிங் காருமே-புகா
வாக்குமடைப்பள்ளியும் போசனசாலையிதி
னந்தங்களைதக்கண்ணுற் பாருமே-வெகு
சீரான பூந்தடங்கள்
தென்றலோடு மாடமுங்
தாரான [illegible]வேதான்
சனத்தின் [illegible]த்தமனை (இ[illegible]துதா)

2. வேடிக்கைகாணுமிட [illegible]கச[illegible]ாலையும்
விளங்குதிங்கனமது தானையா-பெரும்
வேதாகமபுராண போசமாடமாளிகை
விஸ்தாரமாமிதுவென் கோனையா-நிதம்
கூடிக்கொண்டாடுங்கினோக் கூண்டிமாக்கோட்டமும்
கொஞ்சுமிதனைச்செய்த தானையா-பின்னுங்
கோலகனிதமனை பாருமவிழ்தசாலைக்
குற்றமிருதுகீசி மானையா-ஆரு
நாடும் புறமனையு
காரிபூப் பில்லிடமுக்
தேடி யெடுத்திணங்கச்
செய்திங் கமைத்தமனை (இதுதா)

3. என்னேரகின்புதல்வி கொலுவாகிவந்த
விருந்திடுமண்டபங் காணுமே-மிகு
வின்பமாய்ரகசிய மேடையொன்றுண்டதை
யியற்றிருப்பதுமங்கே தோணுமே-பெற்ற
வன்னையின்மாடகூட சித்திரவீடதுவு
மாகாயமெத்தைகளுஞ் சேணுமே-சுற்று
மகமேறுடுகோபுரமு மமைத்தமாளிகைகாண
வாயிரங்கண்ணுகளே வேணுமே-தமிழ்
சொன்ன சுப்பிரமண்யன்
சொல்லின் படியதாகப்
பொன்னின் குபேரன்புரி
போலே சமைத்தமனை (இதுதா)

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

அமைச்சனென்புத்ரிவாழ வழநடன்மாடகூட
வமைத்திடுஞ்சிற்பசாரிக் கினிதகற்பொருள்களீயே.

வசனம்.

அப்[illegible] சம்பிரவர்மனே மோகனாங்கியாகிய என்மகளுக்கு இவ்வித அலங்காரமா[illegible]மண்டபமியற்றிய சிற்பசாரிக்குவேண்டியபரிசுகள் கொடுத்தனுப்புவாய் மந்திரி.

மந்திரி வசனம்.

அப்[illegible]ய கொடுத்தனுப்புகிறேன் சுவாமி.

சிற்பா[illegible] விருத்தம்.

எங்கிலுங்கீர்[illegible]ட விராஜனின்றுரைபொன்மந்த்ரி
தங்கரத்தினம்பட்டா[illegible]ட தருமாரிசனேகம்பெற்றேன்
திங்களின்குலம்விளங்[illegible] செங்கோலும்நீயும்வாழி
சங்கவிர்ப்பன்னர்க்க[illegible]ரு சாற்றுநூலவர்[illegible]வாழி.

கேளுங்கள்மகாராஜனே மந்திரிகொடுத்த அனேகவெகுமதிகளையும் பெற்றுக்கொண்டேன் சந்திரகுலம்விளங்கும்படி வந்துதித்த தாமுந் தம்துசெங்கோலும் சங்கந்தேர்ந்த தாசரும் அவர்களாற்செய்யப்பட்ட நூற்களும் என்றுளும் வாழிவாழி வேந்தனேவாழி.

பொது விருத்தம்.

புதியமாமனையைக்கண்ட பூவலன்மகிழ்ந்துசொந்த
மதியூகியுடனேவந்து மாளிகைசுகிக்குங்காலை

யதிபதிமகளாமோகனாங்கியென்றவட்கப்போதே
புதின்மூன்றுண்டதனின்மங்கை பக்குவமாகினளே.

வசனம்.

அஃதெப்படியென்றால் மங்கைபாகமகாராஜனுனவர் கன்னியா மாடவிசித்திரத்தைக்கண்டு களிப்புற்றிருக்குங்காலத்து மோகனாங்கி பக்குவதியாயின விதங்காண்க.

51-தரு-இ-ம்-கானசு-ஏகதாளம்

பல்லவி.

பக்குவதியுமாகினள்-மோகனாங்கிப்பெண்
பக்குவதியுமாகினள்

அநுபல்லவி.

பக்குவதியுமானள் பாகன்மகளாய்வந்த | இக்கெலாம்புகழ்மங்கை மோகனாங்கிப்பெண்மாது (பக்கு)

சரணங்கள்.

1. வயதுபதிமூன்றவட் மங்கைப்பருவமடைக் | கயலாகவேவந்ததில் தங்கசனுஞ்வாடி (பக்கு)

2. பள்ளிக்கூடத்தில்வித்தை பாடஞ்சொல்லிக்கொடுத்த | விள்ளறியாதவர்க்குப் வாடவருத்தாகவே (பக்கு)

3. கல்விகற்றவண்மதி கருதிச்சுப்ரமண்யன்சொல் | வல்லவனேயேந்த திருந்திக்கலவி (பக்கு)

தோழி விருத்தம்.

பாலகிமோகனாங்கி பக்குவமானளிப்போ
சாலவேயறிவாய்சொன்னேன் சந்திரத்தாயேபோற்றி

வசனம்.

சரணம் சரணம் அம்மா மகாராணியே தமது குமாரத்தி பக்குவதியாயிருக்கின்றாள் அம்மணித்தாயே;

சந்தனமாது வசனம்.

அப்படியா மெத்தசந்தோஷம் தோழியே.

சந்தனமாது விருத்தம்.

என்னுயிர்ப்பாங்கியாளே யென்மகள்பக்வசெய்தி
மன்னவர்க்கறிக்கைசெய்து மாளிகைவருகுவாயே

வசனம்.

வாராய்தோழி நமதுபுத்திரியின் ருதுசோபனத்தை மகாராஜனுக்கறியப்படுத்துவாய் தாதியே.

தோழி வசனம்.

அப்படியே தெரியப்படுத்திவருகிறேன் ஆச்சியரே.

தோழி விருத்தம்.

சந்திரநெறியோடிந்தத் தரையினையாளுங்கோவே
இந்கெலாம்புகழுமங்க தேவியாளகட்டிருந்து
தக்கவேயுமக்குதித்த சந்ததிமோகனாங்கி
பக்குவமானளின்று பார்த்திவா சரணம்போற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் ஐயா சுவாமி தங்கள்குமாரத்தியாகிய மோகனாங்கி ருதுவாயிருக்கின்றாள் மகாராஜனே.

மங்கைபாகன் வசனம்.

ஆ ஆ அப்படியா மெத்தசந்தோஷம் தோழியே.

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

தாபமோடென்னைக்கட்டிச் சந்ததமிருக்குமந்திரி
பாபவிமோனஞ்செய் பசுபதியருளால்வந்த
பூபெறுமெனதுபுத்ரி பூப்படைதயுலகத்தோர்க்குச்
சோபனஞ்சொல்லவேவிடுந் தாசனைவரச்செய்வாயே.

வசனம்.

அப்பா சமஸ்ரவர்மா நமதுபுத்திரியின் ருதுசோபனத்தை பிறதேசங்களுக்குத் தெரிவிக்கவேண்டிய திருப்பதால் வண்ணனை வரச்செய்குவாய் மந்திரியே.

மந்திரிவசனம்.

அப்படியேயழைப்பிக்கிறேன் மகாராசனே.

மந்திரி விருத்தம்.

வேலைசெங்கட்டிருன
வாலிபாகேயோடிச்
சேலைகள்வெளுக்குமீரங்
கோலியையழைத்துவாயே.

வசனம்.

அப்பா கட்டியா மிகுந்தசீக்கிரத்தில் வண்ணனைக்கூட்டிக்கொண்டு வாரும்வில்லாய் கஞ்சுகியே.

கட்டியன் வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே கூட்டி வருகிறேனையா சுவாமி.

கட்டியன் மட்டுவிருத்தம்.

விஸ்தாரமாகவேனை
வஸ்திரம்வெளுத்தற்கு
விஸ்திரிபோட்டசின்னான்
றஸ்துவரவழைத்தார்வாவா

வசனம்.

அடா அப்பாவண்ணானே உன்னை மகாராஜன் அழைப்பித்தார் அதிசீக்கிரம்வருவாய் சின்னானே.

வண்ணான் வசனம்.

அப்படியே வருகிறேனையா கட்டியனே.

வண்ணான் [illegible]ப்பக்குவருகிற [illegible] விருத்தம்.

கண்ணனகட்டியன்பேச்சைக் கருதிநின்றாகந்துகேட்டு
விண்ணணமாகவேதான் மேன்மைசெய்துடையும்பூண்டு
பெண்ணனுந்தானுமவ்வூர் பெருங்கலை தாய்த்தளிக்கும்
வண்ணாரச்சின்னனந்த மகாபதிகொலுவந்தானே.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் கட்டியன்சொல்லக்கேட்ட வண்ணானை சின்னான் மங்கைபாகமகாராசனுடைய கொலுவிற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

52-தரு-இ-ம்-நாதநாக்கிரியை-தாளம்-மட்டி.

பல்லவி.

வண்ணான்வந்தானே-வண்ணாரச்
சின்னான்வந்தானே

சரணங்கள்.

1. வண்ணான்வந்தானே விண்ணணமாகவே
மங்கைபாகன்வளந் தங்குமூரிலுள்ள (வண்)

2. காரிக்கமுழைபத்தி யூரிலழுக்கெடுத்துக்
கஞ்சிக்கலசங்கொண்டு கெஞ்சிவாங்கியுண்ணும் (வண்)

3. பெண்டாட்டியோடவன் றிண்டாட்டமதாகப்
பேசிப்பேசிக்கையை வீசிவீசியங்கு (வண்)

4. கண்ணிடுஞ்சுப்பிர மண்ணியனுங்கவி
நாட்டினனயருள் கூட்டுநமக்கென்று (வண்)

வண்ணான்விருத்தம்.

இந்தகல்லுலகையாளு மிராஜனே தமதுவில்லிற்
கெந்தனையழைத்தசெய்தி யியம்புவீர்போற்றிபோற்றி.

வசனம்.

சரணம் சரணம் மகாராஜனே தங்கள் திருக்கொலுவிற்கு அடியேனை [illegible]ரும்படிசெய்ததைச்சொல்லுங்கள் வேந்தே.

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

தாளினைப்பணிந்ததுாசா சாற்றுமென்மொழிகேட்டிந்த
நாளினிற்சென்றேநீயு நரபதிமனைகட்கெல்லாம்
பானைகளனையவெந்தன் பாலகிபக்வமான
வேளையைநவின்றேவந்து வீட்[illegible]வல்செய[illegible]

வசனம்.

வாராயப்பாவண்ணான் நமதுபுத்திரி மோகனாங்கி ருதுசோபனத்தைப்பற்றி சகலதேசங்களுக்குந் தெரியப்படுத்தி நமதுவீட்டுவேலைபார்க்கும்படி அதிசீக்கிரத்தில்வந்துசேருவாய் சின்னானே.

வண்ணான்-விருத்தம்.

ஐயனேதங்கட்கேற்ற வரமனையதனுள்வேலை
செய்யவென்பெண்டையேவிச் சீர்படநடத்தச்சொல்லி

வையகமெல்லாஞ்சென்று மகுடமன்னவர்க்குநானே
தூய்யனேதமதுசெல்வி சோபனம்விரித்தேவாரேன்.

வசனம்.

கேளுங்கள் மகாராஜனே தங்கள் வீட்டுவேலைக்கு என் பெண்சாதியைத் திட்டஞ்செய்துவிட்டு நான்போய் சகல தேசத்தார்க்குந் தெரியப்படுத்தி வருகிறேன் சுவாமி.

மங்கைபாகன் வசனம்.

மெத்தச்சந்தோஷம் அப்படியேசெய்குவாய் சின்னனே.

வண்ணான்-விருத்தம்.

பெண்டாகவெனக்குவாய்த்த பேச்சியேதிருப்பன்வீட்டி
லுண்டானவேலைதன்னை யொழுங்குடன்செய்வாசீபோ
யெண்டிசைதனிலுள்ளார்க்கு வேந்தலின்மகள்பக்குவத்தைக்
கொண்டுநானுரைத்தேநம்மள் குடிசைக்குவருகுவேனே.

வசனம்.

அடிபெண்ணே பேச்சி ராஜகுமாரத்தி ருதுவாயிருக்கிறபடியால் நீ அரண்மனையிற்சென்று அங்குள்ள வேலைகளைத் தயார்செய் இப்போதே நான்போய் ஊர்சொல்லி வருகிறேன் என்மனைவியே.

வண்ணான் வண்ணாப்பெண்ணுக்கும் பிணக்கு.

பேச்சி-விருத்தம்.

கண்ணானகணவாயியுங் காசினிபோறேனென்று
மெண்ணமற்சொன்னவார்த்தை யெவருக்குமடுத்திடாது

வண்ணாப்பேதையானும் வாழ்வேறேவொண்டியாக
விண்ணணப்பேச்சைவிட்டு வீடுஇக்குப்போவோம்வாராய்.

வசனம்.

கேளாய் என்னுபகனே என்னைத் தனியேவைத்துவிட்டுச் சோபனஞ்சொல்லப் போகிறேனென்றது மெய்தானு நல்லகாரியம் போதும் போதும் இந்தவார்த்தையைவிட்டுவிடு இனி நமதகத்திற்குப் போவோம் வாராய் கணவனே.

53-தரு-இ-ம்-காப்பி-தா-ம்-மட்டி.

கண்ணிகள்.

பேச்சி.

1. வாருங்காணுநம்மள்
வளவுக்குப்போகலாம் வண்ணாச்சின்னு.

சின்னான்.

நாரியேசென்றிரு
நாவிலம்போய்வாரேன் வண்ணாப்பெண்ணே

பேச்சி.

2. ஒண்டியொருத்திநா
னுக்காந்திருப்பேனோ வண்ணாச்சின்னு

சின்னான்.

மண்டலத்தோர்க்கு
மங்களஞ்சொல்லணுமே வண்ணாப்பெண்ணே

பேச்சி.

3. சொல்லாதபோனக்கால்
சோறதுபோடாதோ வண்ணாச்சின்னு

சின்னான்.

செல்வியேநமக்குச்
சீவனமதுவல்லோ வண்ணாப்பெண்ணே

பேச்சி.

4. என்னைவிட்டுத்தனித்
தேகவுனாய்மோ வண்ணாச்சின்னு

சின்னான்.

கன்னியேசொல்வாட்டாற்
காவலன்வதைப்பான் வண்ணாரப்பெண்ணே

பேச்சி.

5. வதைப்பானேபஞ்சையை
வாழ்கின்றமன்னவன் வண்ணாரச்சின்னா

சின்னான்.

ததிக்காகாதோரைத்
தண்டிப்பான்சினங்கொண்டு வண்ணாரப்பெண்ணே

பேச்சி.

6. கோபமுள்ளோனள்ளிக்
கொடுப்பானேநமக்கு வண்ணாரச்சின்னா

சின்னான்.

சோபனஞ்சொன்னாக்காற்
சொர்ணமகப்படும் வண்ணாரப்பெண்ணே

பேச்சி.

7. ஆனாலெனக்கணி
யாபரணமாமோ வண்ணாரச்சின்னா

சின்னான்.

மானானனக்கேற்ற
மணிகள்கிடைக்குமே வண்ணாரப்பெண்ணே

பேச்சி.

8. அப்படியானக்கா
லா[illegible]போய்வாரும் வண்ணாரச்சின்னா

சின்னா.

இப்போசென்றுவாரே
னில்லம்போய்வீற்றிரு வண்ணாரப்பெண்ணே

பேச்சி

9. புவனமெல்லாஞ்சுத்திப்
பொழுதோடவருகுவீர் வண்ணாரச்சின்னா

சின்னான்.

சிவசுப்பிரமண்ய
தேவனருள்செய்வாண்டி வண்ணாரப்பெண்ணே

54-தரு-இதுவுமது-தெம்மாங்கு.

சின்னான்சொல்லல்.

நா-நா-நா-நா-நந்நாந-நந்நந
நந்நாந-நா-நா-நா-நா-நந்நாந

1. போகிறேனென்றுசொல்லி யுத்தன்
புந்திதனிலெண்ணமிட்டு [illegible]
காகங்கரைவதுபோ னியுங்
கவலைகொண்டிருக்காதேடி. யென்றன்

அடுக்கு.

[illegible]ட்டிக்கரும்பேயென் கண்ணாட்டிமாதேநீ
கருத்துமயங்கிக் கவலைப்படுகாதே
யெட்டியெட்டிபார்த்துநீ யேமாந்திருக்காதே
யெப்போவருவானென் றேங்கித்திரியாதே
தட்டுத்தடுமாறித் தாய்வீடுபோகாதே
தனித்துவைத்தானென்றென் தன்னையுநோகாதே
பட்டப்பகலிற் படித்துநீ தூங்காதே
பத்தினியேவீற்றிருநான் பாருலகம்போய்வாரேன் (நா)

பேச்சிசொல்லல்.

2. போறேனென்றவென்புருஷா வேந்தன்
புண்ணியனேசொல்லக்கேளு நீயும்
வாரவழிபார்த்துநம்மள் வீட்டு
வாசலிலேதங்கிருப்பேன் [illegible]

அடுக்கு.

வண்ணாரச்சின்னானீ வையகம்போய்நானும்
வந்திடுவேனென்ற வார்த்தையதுமெய்தான்
கன்னாளனேயங்கு காரிழைகண்மெத்தக்
கைவசமாகக் கனத்தமருந்திடுவா
ரொன்னாமவேநீ யெடுத்துவருந்தினை
வென்றுமவள்பேரி லிச்சைப்படுவாயே
பெண்ணாண்மயக்கம் பிடித்திடுமேபேயும்
பித்தனைப்போலாகிடாமற் பேதையெனைத்தேடியேவா (நா)

சின்னான் சொல்லல்.

3. உன்னைவிட்டொன்றுனுமே வேரேயொரு
வொண்டொடியைத்தேடுவேனே வெந்தன்
கன்னியரேயுன்மனதி லந்தக்
கருத்தினைவையாதிரடி வண்ண

துடுக்கு.

மாட[illegible]றுவே மயிலே குயிலேவொன்
[illegible]னத்தின்துயரை மறந்திடுவாயேநான்
கூடிப்பிரியேனென் கொம்பனையேநீயின்ற
குட்டிகுழந்தைகளைக் கொண்டணைத்துப்பாரு
ஆடு மாடு வீடு வனைகஞ்சொத்துசுக
மத்தனையுமுந்த னடைக்கலமேவைத்தே
பாடுபடும்படி பரமனெழுதினனே
பாவையரேபோய்வாறேன் பத்திரமாய்காத்திரடி (நா)

பேச்சிசொல்லல்.

4. எந்தனையுமொண்டியாக விங்கு
விருக்கைவைத்துப்போறேனென்ற வதி
சுந்தரனேயென்றுணைவா நம்மள்
தொழிலிதுதானென்றுசொன்னீ ரிவ்வூர்

துடுக்கு

மங்கைபாகனின்ற மகளாமோகனாங்கி
யாதுசோபனத்தை வையமெல்லாஞ்சொல்லி
யங்குநீதங்காம லனங்கனேயான்சொன்ன
வடையாளங்கொண்டிங் கதிவேகமாய்வந்தால்
[illegible]சேனக்கிட்டுநீ ரென்னழகைக்கண்டு
விருவருங்கூடி யிசைந்துவிளையாடிச்
சங்கைதீவியலாக் தான்சுப்ரமணிபாவைத்
தரணியுள்ளவர்க்கோதிச் சனத்திலிங்கோடிவாரும் (நா)

சின்னான் வசனம்.

நல்லதப்படியே நான்போய்வருகிறேன் மனவியே.

பொதுவிருத்தம்.

கலங்கிடுமனைவிதன்னைக் காழியன்திருத்திவைத்துத்
தலைகுசோபனச்சொற்கொண்டு தொல்லுலகார்க்கோதி

பலங்களுள்ளவர்களீய்ந்த பரிசுபெற்றவனும்வந்து
விலங்கிடுயிரங்காத விறைவனுக்குரைசெய்வானே

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வண்ணானவன் தன்மனைவியைவீட்டி
லிருக்கச்செய்து பிறதேசங்களிற்சென்று மோகனாங்கியின் ருதுசோப
னத்தை யறிவித்து ஆங்கவர்கள்கொடுத்த பரிசுடன் மங்கைபாகேந்திர
னுடைய கொலுமுகத்தில்வந்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

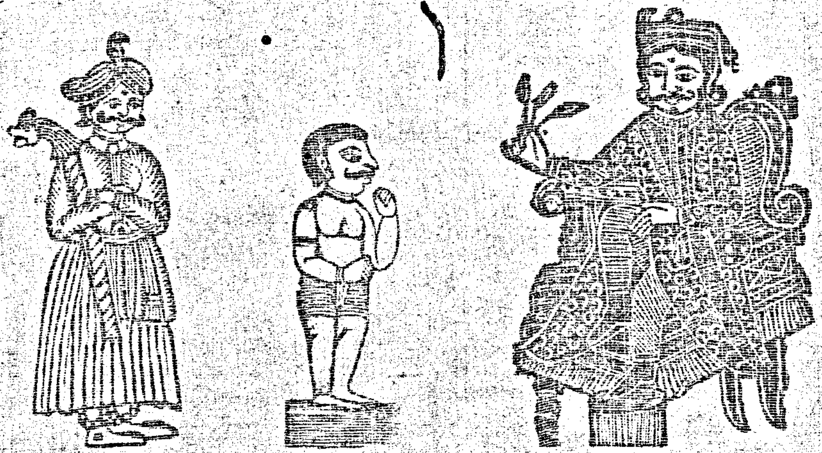

வண்ணான் சோபனஞ்சொல்லிவந்து மன்னனுக்கோதுதல்.

விருத்தம்.

அழுதனித்தெண்ணைவந்த [illegible] சொர்கோவே
யுமதில்லாள்வயத்திருந்து வுதித்திடுங்குழந்தைப்பெண்ணாள்
சமைந்திடுமதிசயத்தைத் தரணியோர்க்குரைத்துநானு
மிமைக்குமுன்னோடிவந்துன் னிணையடிபணிந்திட்டேனே.

வசனம்.

சரணம் சரணம் மகாராஜனே தங்கள்புத்திரியின் ருதுசோபனத்
தை சகலதேசங்களிலுந் தெரியப்படுத்திவந்தேன் வேந்தனே,

மங்கைபாகன் விருத்தம்.

கலைவெளுத்தனைவோர்க்குபுங் காழியகுலத்தானீயே
மலைகடற்சூழ்ந்தவைய மதனிலுள்ளவருங்கேட்கச்
சிலைநுதல்வடிவாளெந்தன் செல்விசோபனத்தைச்சொன்ன
நலமதற்கென்னதந்தார் நாட்டுள்ளோர்கள்ளுவாயே.

வசனம்.

அப்பா வண்ணான் நீ சோபனஞ்சொல்லிப்போனவிடங்களில் உன க்கு என்னென்னபரிசுகிடைத்தது அதின்விபரத்தை எனக்குத்தெரியும் படிசொல்லடா சின்னானே.

சின்னான் வசனம்.

மஹாபாக்கியம் அப்படியேசொல்லுகிறேன் என்னாண்டவனே.

55-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-திரிபுடை

கண்ணிகள்.

1. குந்தளதேசஞ்சென்று சொன்னதற்கு
செந்தாதெடுத்தளித்தார்
சிந்துகாம்போசம்போனே னங்குள்ளோருந்
தந்தார்வேணபணிகள்.

2. கர்னாடமச்சகுச்ச நகரினர்
வர்னப்பட்டாடையீய்ந்தார்
பர்மாநேபாளம்பாண்டி நாடவருஞ்
சொர்னமணிகொடுத்தார்.

3. வங்ககலிங்கநகர் மன்னர்களுஞ்
செங்கைப்பொருளிறைத்தார்
கொங்கணசீனசோன ரெனவுள்ளம்
பொங்கும்படிக்கிட்டாரே.

4. வடுகுதெலுங்குபு நிருபரு
மிடைகட்கணிபகுந்தார்
நிடதசோரீழரும் மகிழ்நாக
வடமெனக்கேகீட்டினார்.

5. சோளருங்கேகையரும் பொன்பணிதி
காளையருமளித்தார்
மாளவங்காளமலே யாளத்தாரவ்
வேளையநேகந்தந்தார்.

6. கொச்சிமராடதேச வேந்தர்களும்
வச்சிரங்கள்கொட்டினார்
மிச்சமுள்ளபட்டணத் துண்டானவ
ரிச்சைப்படிக்கிட்டாரே.

7. ராஜாதிராஜமன்னு வண்டத்தாறு
தேசங்களுஞ்சென்றுநான் செய்திசொல்லி
பாசமகள்சோபனச்
யாசைபெற்றிங்கேவந்து

8. கண்டேன்றங்கள்கழலேச் சுப்ரமண்யன்
றண்டமிழானின்றுமே
மண்டலேஸ்பராயும்மை யெளியவன்
றெண்டனிட்டேனன்போவே.

மங்கைபாகன் வசனம்.

அப்படியா மெத்தசந்தோஷம் இனி நடக்குங் காரியங்களிலு மிகு ந்த சாக்கிரதையா யிருக்கவேண்டும் ஆனபடியா லுனதகத்திற்குப்போ ய்வருவாய் அப்பா தாசனே.

சின்னான்-வசனம்.

மஹாபாக்கியம் அப்படியே போய்வருகிறேன் என்னாண்டவனே.

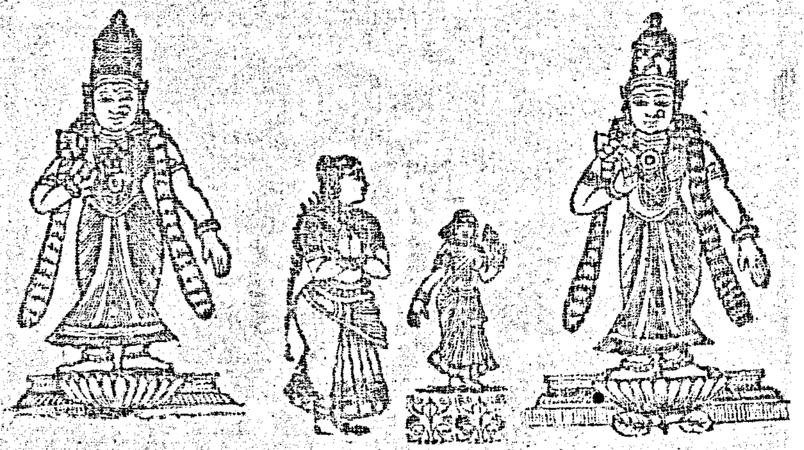

மோகனாங்கி சாமித்தியக் கல்யாணம்.

பொது-ஆசிரியவிருத்தம்.

சிந்துரும்தவுலகமெலாஞ் சென்றே தாசன்
சிறந்தசுபச்செய்திசொல்லித் தியாகம்வாங்கி
வந்துரைத்தவார்த்தைதனிலிரங்காத
மாதனையாளும்மங்கை பாகன்கேட்டு

புத்திமகிழ்ந்தருள்விடைகூர்ந் தவனைப்போக்கிப்
புரோகிதனையழைத்துநல்ல தினத்தையாரா *து*
சுந்தரஞ்சேர்ந்திலங்குமோக னாங்கியாட்குச்
சோபனச்சடங்கெடுக்கத் தொடங்கினாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் வண்ணாரச்சின் னானவன் சோபனபரி சுமுதலிய சமாச்சாரங்களை அரசனுக் கறிவித்துப்போனதின்மேல் மோகனாங்கியென்னு மிராஜகுமாரத்திக்குச் சடங்குசெய்கிறவிதங்காண்க.

56-தரு-சிந்து-இ-ம்-மத்தியமாவதி-தா-ம்-ஏகம்-லாவணி.

கண்ணிகள்.

1. மானிலங்கள்தனிலே   தானேயிரங்காத
மங்கைபாகனுமெழுந்து   யிரங்காத
மங்கைபாகனுமெழுந்து   கருந்
தேனிலதிகமொழி   யான மோகனாங்கிதன்
செல்விதனக்கேமகிழ்ந்து   மோகனாங்கிதன்
செல்விதனக்கேமகிழ்ந்து

2. கேமித்தபடியவன்   சாமித்யச் சடங்கினையு
நிருபனடத்தவெடுத்தான்   சடங்கினையு
நிருபனடத்தவெடுத்தான்   பெரும்
பூமியதனிலுள்ள   சேமத்துரைகடங்கப்
பூம்பந்தலொன்றுசோடித்தார்   துரைகடங்கப்
பூம்பந்தலொன்றுசோடித்தார்

3. பகமிந்துகுலனீன்ற   மகளுக்கணிபணிகள்
பாங்குடனலங்கரித்தா   ரணிபணிகள்
பாங்குடனலங்கரித்தா   ரங்கு
வகமுகந்துமேவந்த   சகத்தோர்க்கிசைந்தமணி
யாசனமிடங்குறித்தா   ரிசைந்தமணி
யாசனமிடங்குறித்தார்

4. பூத்திடும்பூவையரை   வாத்தியத்துடனழைத்துப்
புரோகிதரிடம்விடுத்தா   ருடனழைத்துப்
புரோகிதரிடம்விடுத்தா   ரெங்கும்
சாத்திரமறையோதுங்   கீர்த்திபோலமேலவர்
சாந்திக்கல்யாணமுடித்தார்   போலமேலவர்
சாந்திக்கல்யாணமுடித்தார்

5. பந்திபோஜனஞ்செய்து   வந்தோரேகினபின்பு
பார்த்தி[illegible]ங்களித்து.   வேகினபின்பு
பார்த்திபனுளங்களித்துப்   பெற்ற
சந்ததியாட்கேசிறப்பி   முந்தியமைத்தமனை
தன்னையவளுக்களித்து   வமைத்தமனை
தன்னையவளுக்களித்து

6. உப்பரிகைமேலாகச்   சப்ரமஞ்சம்பரப்பி
யொண்டொடிருக்கப்பொருத்தி   மஞ்சம்பரப்பி
யொண்டொடிருக்கப்பொருத்தி   யந்தச்
செப்பிடைமாதர்மன   மொப்பும்படியமைந்த
சேடியரையும்வருத்தி   யவட்கமைந்த
சேடியரையும்வருத்தி

7. கட்டழகியைநீங்கள்   விட்டுப்பிரிந்திடாமற்
காவலிருங்களென்றுமே   பிரிந்திடாமற்
காவலிருங்களென்றுமே   சொல்லிச்
சட்டதிட்டங்கள்செய்து   நட்டமில்லாதரசைத்
தானுண்டிருந்தானன்றுமே   மில்லாதரசைத்
தானுண்டிருந்தானன்றுமே

8. தந்தைசொல்லதைமிக்க   மந்திரமில்லையெனத்
தையன்மோகனமின்னாள்   மில்லையதெனத்
தையன்மோகனமின்னாள்   மொரு
மைந்தன்சுப்பிரமண்யன்   செந்தமிழோதுங்கன்யா
மாடத்திருந்தாளென்னாள்   மோதுங்கன்யா
மாடத்திருந்தாளென்னாளும்

பொது ஆசிரியவிருத்தம்.

சாஸ்திரத்திலுள்ளபடிமங்கைபாகன்
சமைந்தமகள்சடங்கனைத்துமுடித்தவட்கு
வாத்திரத்தான்முன்புசிறப்பியவனாற்செய்த
வகமதனிலழைத்துவைத்துப்பிரியாவண்ணங்
காத்திருக்கத்தாதியரைநேமித்திட்டான்
கன்னிமடந்தனிலிருந்துசுகிக்குநாளிற்
பூத்தகருங்குழன்முடித்தமோகனாங்கிப்
புஷ்பகணைமதன்விடுக்கப்புலம்புவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மோகனாங்கியானவள் ருதுசடங்குமுடிந்து கன்னியாமாடத்தில் இருக்கும்போது மன்மதலாதையாற் புலம்புகிறவிதங்காண்க,

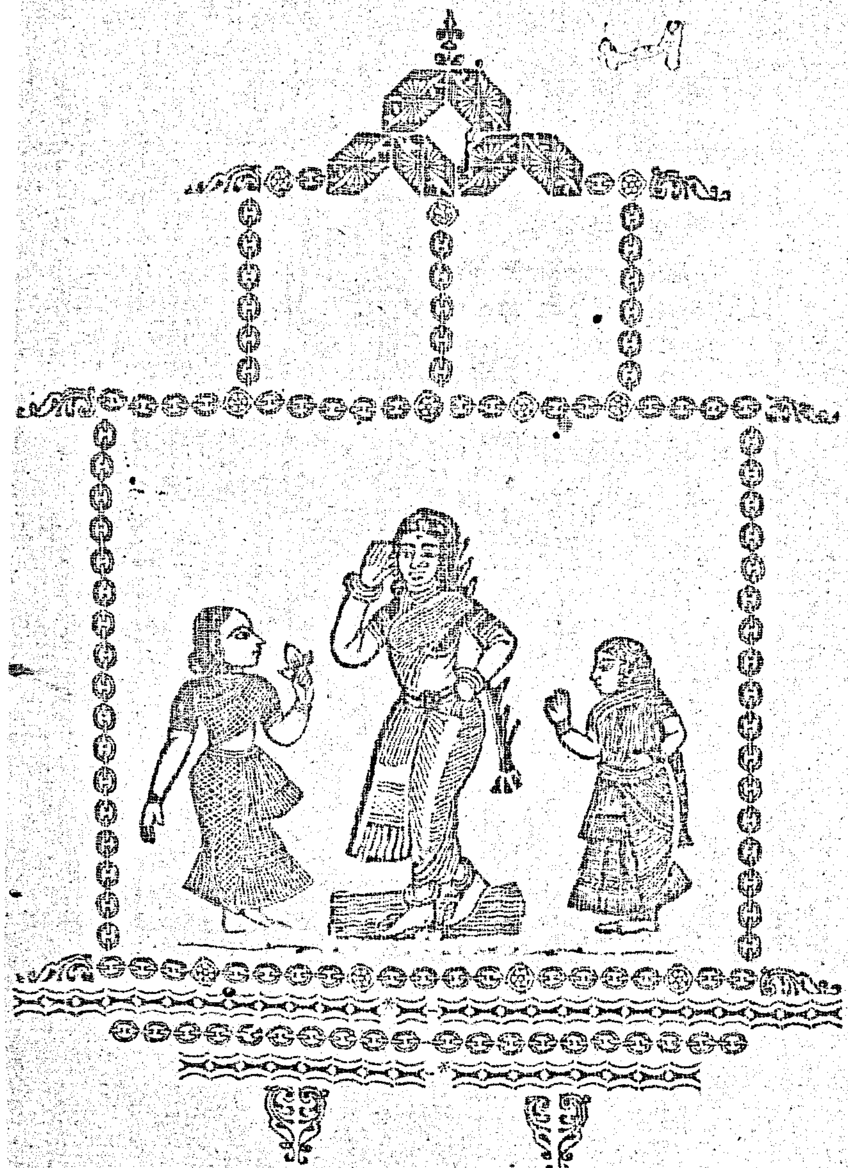

கன்னிமாமேடையிலிருந்த மோகனாங்கி மன்மதவாதையால் தாதியரோடுபுலம்புகிறது.

57-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி.

சகிக்கமனங்கூடவில்லையே-மன்மதன்வாதை
தன்னையொழிப்பதுந்தொல்லையே.

அநுபல்லவி.

சகிக்கமனங்கூட — வில்லை
தரணியிலிதென்ன — தொல்லை
தந்திரவல்லிகே
ளந்திரோந்தனி
னந்தகோபன்சேயன்
றெருந்தாவினையென்றற் (சகிக்க)

சரணங்கள்.

1. சந்த்ரகாந்தமேடைமீதினிற்-படுத்துநித்ரை
தானேசெய்யும்வேளையிதனி
லெந்தனகமாரன் — வந்து
விருந்தவன்றொழிலைத் — தந்து
வீட்டிகள்போலலை
வாட்டுறானேயிதை
யோட்டிடுஞ்செய்கையைக்
கேட்டறியேனடி (சகிக்க)

2. தென்றல்வாடைவந்தடிக்குதே-மான்மைந்தன்செய்யுந்
தீங்கதாலுடற்றுடிக்குதே
யின்றொருவாளனைத் — தேடி
யிணங்குவோமென்றல்லோ — சேடி
யிப்படியேமன
மொப்பிடுதேயானு
மெப்படியுய்குவேன்
செப்படிதோழிநீ (சகிக்க)

3. வாதைகள்மென்மேலுமாகுதே-யனங்கன்பாணம்
வந்துமார்புருகப்பாயுதே
கோதையேகுயிலே — மானே
கொஞ்சிடுங்கிளியே — தேனே

கொற்றவனின்றிடும்
புத்திரியென்றனைச்
சிந்தசனின்றருள்
வித்தையைகாணினிச் (சகிக்க)

4. கொங்கைரண்டும்விம்மிமீறுதே-கலந்தணைந்து
கூடிடமைய லுழறுதே

அங்கசனார்கூத்தி தனை
யார்பொறுப்பாரோம தனை

யண்டினபேர்களையுந்
தண்டிக்கான்சுப்ரமணி
விண்டகவிமாலைக்கே
தெண்டஞ்செய்கிறேனிதை (சகிக்க)

மோகனாங்கி விருத்தம்.

அங்கசன்பூவின்வாளி யகமெலாம்பாய்ந்துருகக்
கொங்கைகளிரண்டும்விம்மிக் கொட்டிடுங்காமமீறிப்
பொங்குதோர்புருடன்றன்னைப் புணர்ந்திடமனமாமித்தச்
சங்கடம்பொறுக்கேன்சேடி தந்திரவல்லிமாதே

வசனம்.

அடியம்மா தந்திரவல்லி இப்போதென்னை மதனவேதனை மிகுந்த சங்கடப்படுத்துகின்றது இனியென்றால் இவ்வேதனையைப் பொறுக்க முடியாதம்மா தோழிகளே.

58-தரு-இ-ம-காம்போதி-ரூபகதாளம்.

கண்ணிகள்.

1. கன்னிவயதிரீகலியாணஞ் செய்யாமன்
மாதேதந்திரவல்லி யெந்த
னன்னைபிதாவுமரமனைவாழ்கிறார்
மாதேதந்திரவல்லி

2. மாலைகுடியென் மணக்கோலங் காணாமன்
மாதேதந்திரவல்லி பொரு
மூலமடம்வைத்து முடித்தாரிட்டாரே
மாதேதந்திரவல்லி

3. கட்டிக்கொடுத்திரு கண்ணாலேபார்க்காமன்
மாதேதந்திரவல்லி யிந்தப்
பட்டணந்தன்னையே பார்த்தாண்டுவாராரே
மாதேதந்திரவல்லி

4. பத்தினியைவைத்துப் பார்ப்பாரோபூமியின்
மாதேதந்திரவல்லி யவள்
சித்தங்கலங்கிறூற் றேசம்பாழாகுமே
மாதேதந்திரவல்லி

5. சாந்தியானபின் றனித்திருப்பாருண்டோ
மாதேதந்திரவல்லி தந்தை
யேந்தலுக்கிம்மொழி யியம்புவாரில்லையோ
மாதேதந்திரவல்லி

6. மாப்பிள்ளைபார்த்தவர் மங்கிலியஞ்சூட்டாமன்
மாதேதந்திரவல்லி யிங்கு
பூப்பானவளென்னைப் புலம்பவைத்தார்களே
மாதேதந்திரவல்லி

7. மாமதன்பாணத்தாண்மார்பெல்லாகோருதே
மாதேதந்திரவல்லி பின்னுஞ்
சோமனொளிபடச்சோருதேமெய்யது
மாதேதந்திரவல்லி

8. தென்றல்வந்தடிக்கத்தேகங்கள்கூசுதே
மாதேதந்திரவல்லி யிப்போ
தென்தந்தைதாய்வைத்துவென்னருட்பார்க்கிறார்
மாதேதந்திரவல்லி

9. அங்கசன்மாய்கை யதிகமதாகுதே
மாதேதந்திரவல்லி காமம்
பொங்குதேகொங்கைகள் பூரித்தெழும்புதே
மாதேதந்திரவல்லி

10. வாதையொழிக்க வகையொன்றறியேனே
மாதேதந்திரவல்லி மோக
வேதனை தீர்த்திட வேறொன்றுமில்லையே
மாதேதந்திரவல்லி

11. காமநோயது கலக்கத்தைத் தாற்றிடும்
மாதே தந்திரவல்லி பெரும்
பூமியோர்க்கேற்ற புணர்ச்சிமருந்தல்லோ
மாதே தந்திரவல்லி

12. எத்தனைநாளைக் கிணங்காமலிருப்பேன்
மாதே தந்திரவல்லி வந்து
முற்றுதே காமங்கள் முன்னும்பின்னுமாக
மாதே தந்திரவல்லி

13. புருஷனைச்சேர்ந்திடப் புத்திகளோடுதே
மாதே தந்திரவல்லி நல்ல
அரசஞ்செய்யாமற் றனித்திரேனினி°
மாதே தந்திரவல்லி

14. கண்ணாளன்றன்னைக் கலவிசெய்திடாமல்
மாதே தந்திரவல்லி நானும்
மண்ணிலிருந்துமே வாழேனெண்டியாக
மாதே தந்திரவல்லி

15. வாய்த்தகல்வியை வந்திடச்செய்தாரே
மாதே தந்திரவல்லி யந்தச்
சீராளனைக்கூடத் தேடுதென்சிந்தைகண்
மாதே தந்திரவல்லி

16. என்னவிருக்குமட்டி லணைபிரியேனென்று
மாதே தந்திரவல்லி பள்ளி
தன்னிலேதயிலே சாற்றினதுண்டடி
மாதே தந்திரவல்லி

17. ஆனாலதுபோ லிவையேகேளுநீ
மாதே தந்திரவல்லி சிறு
நானுளுக்கேற்ற மணவாளருமவர்
மாதே தந்திரவல்லி

18. உன்றனைப்போலெனக் குற்றதுணையில்லை
மாதே தந்திரவல்லி யிப்போ
தென்றனக்காகச்செய்வ தேதெனிலறைகுவேன்
மாதே தந்திரவல்லி

19. அந்திநேரந்தனி லன்பாகநீசென்று
மாதே தந்திரவல்லி யந்த
மந்திரிமகன்மதி வல்லவன்றனையும்
மாதே தந்திரவல்லி

20. கண்டுசுப்பிரமணியன் கவியுன்றந்திரஞ்சொல்லி
மாதே தந்திரவல்லி யிட்டுக்
கொண்டுவந்தென்கைதந்தாற் கோடிபுண்ணியமுண்டு
மாதே தந்திரவல்லி.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

என்னுயிர்த்தோழிகேளா யின்பநோய்சகிக்கேனிவ்வூர்
மன்னவன்மந்திரிமைந்தன் மதிவல்லவனைநீகண்டு
வுன்னுடைவலுமையாலே யுபாயதந்திரங்கள்சொல்லி
யன்னமேயவரைக்கூட்டி யரைநொடிதனிலேவாராய்.

வசனம்.

கேளாயம்மா தந்திரவல்[illegible] காமநோயானது திரும்படி மந்திரிகுமாரனை எவ்வித தந்திரங்களினாலாவது அதிசீக்கிரமாய்க் கூட்டிவருவாய் தோழியே.

தந்திரவல்லி விருத்தம்.

கிஞ்சுகவாய்கேண்மோகங் கிள[illegible]த்ரி
பஞ்சகல்லழகான்றன்னைப் பற்றியேதொடர்ந்தானம்மை
யென்சொல்லாதுலகந்தந்தை யிறையவர்முதலாங்கூற்றம்
வஞ்சியேயணைகன்றிஃது வரும்பவமொழியைமாற்றே.

வசனம்.

கேளாயம்மா மோகனாங்கி மதிவல்லவனை யழைத்துவரும்படி சொல்கின்றையே இது வென்னபுத்தி. ஆனவிக்காரியத்தினால், பகை- பழி பாவங்களுஞ் சம்பவிக்கும். உனது தந்தைமுதலிய குலத்தோருக்கும் பெரியவசை யுண்டாக்கிவைக்கும். ஆனபடியால் இதை மறந்து நற்குண சுயாட்சித புத்தியாய் விவாகத்தை யெதிர்பார்த்திருப்பதே நல்ல காரியமம்மா யிராசகுமாரத்தியே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

அம்மணிசொல்லன்மெய்யா மமைச்சனையிணங்காவிட்டா
லிம்மென்னுமுன்னேசீவ னிழந்திடும்பொறுக்கா தின்மே

னுன்மைதானுரைத்தேனெந்த னுயிரைநீகாக்கவேண்டி
வெம்மைநோய்தனிலவந்த விந்தகன்றனைக்கொண்டாயே.

வசனம்.

அம்மா தந்திரவல்லி நீ சொல்லுகிறது மெய்யாயிருக்கினும் அவ்வமைச்ச குமாரனைச்சேராம லென்னுயிர் இனி ஒருக்ஷணம் பொறுக்கமாட்டாது. ஆனாலென்தாலியை நீயே கொடுத்தாய் அந்தக் கல்விச்சிநேகிதரைக் கூட்டிவருவையம்மா தோழியே.

தந்திரவல்லி விருத்தம்.

என்னம்மாசொல்வதெல்லா மிடாதோவிடும்பிபம்பை
பொன்பகைமகளாந்தெய்வ யானைசித்ராங்கியாள்சூர்ப்
பன்னகியிந்துவாத்தி பாரிபோரண்டம்பெண்ணு
ளன்னவர்பட்டபாட்டை யறிந்திலாய்போய்நான்வாரேன்.

வசனம்.

அம்மா யிராசகுமாரத்தி நாம்மினைத்துநினைத்தெல்லாம் அலட்சியமாய்த்தள்ளி யுன்கருத்தின் [illegible] நிலைநிறையே ஆனால் இதற்குமுன் இடும்பிஅம்பை தெய்வானை சூர்ப்பநகை பிரகஸ்பனேவிபோராண்டச்சி சித்ராங்கிமுதலானபேர்களெல்லாம் ஆடவர்களை வலிதில்விச்சித்து அனேக கஷ்டப்பட்டார்கள் ஆனால் அதுவும் உனக்குத் தெரியாத சாஸ்திரமா [illegible] ஊழ்வினைப் பயன்று ஒருவரை விடுமா நல்லது உனதுவுத்தரவின்படியே அந்த மதிவல்லவனை யழைத்து வருகிறேனம்மா மோகனாங்கியே.

மதிவல்லவனை யழைக்க தாதிதானுசெல்லல்.

பொது விருத்தம்.

நல்லதப்படியேயானு நற்குணவமைச்சன்றந்த
செல்வனையழைத்தேவந்து சேருவேனென்றுதந்த்ர

வல்லியாளுடையும்பூண்டு வளங்கொளும்பணிதிருடிச்
சல்லாபத்துடனடந்து தாதியும்வருகின்றாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியெனில் மோகனாங்கியின் அபிப்பிராயத்தின்படி மதிவல்லவனைத்தேடி மந்திரியாண்மனைக்குத் தந்திரவல்லியாகிய தாதி வருகிறவிதங் காண்க.

59-தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

மந்திரிமகன்மதி வல்லவனிடஞ்சகி
வந்தாளே தந்திரவல்லி.

அநுபல்லவி.

சந்திர முகவதனாள் கந்தமலர்க்குழலாள்
தாகிட தக்கிட தரிகிட தகுந்தரி
தத்தளங்கு செக தகதிக தோமென-கின்
னுடியே பாடியே நாடியே தேடியே.

1. அன்னநடையழகி சின்னவிடையாண்மோக
னாங்கியலட்கிசைந்த பாங்கியிலொருபெண்
சன்னப்பணிகள்பூண்டாள் சொன்னமொழியுட்கொண்டாள்
தாகிட தக்கிட தரிகிட தகுந்தரி
தத்தளங்கு செக தகதிக தோமென-கின்
னுடியே பாடியே நாடியே தேடியே. (மந்)

2. நாட்டுக்கரசன்மகள் கூட்டுக்கிளிக்குகந்த
நன்பனவரைக்கண்டு வின்பன்சுப்பிரமண்யன்
சாட்டுங்கவிபுகன்றே கூட்டிவருவேனென்றே
தாகிட தக்கிட தரிகிட தகுந்தரி
தத்தளங்கு செக தகதிக தோமென-கின்
னுடியே பாடியே நாடியே தேடியே. (மந்)

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

படிதனின்மந்த்ரியீன்ற பாலனென்றவனிமெச்ச
வடிவழகதிகமுள்ள மதிவல்லவேரீர்கேளுங்
கொடியிடைமோகனாங்கி குமரிப்பெண்ணும்மையின்றே
திடமுடனழைத்துக்கொண்டு சீக்கிரம்வாச்சொன்னாளே.

வசனம்.

கேளும் மதிவல்லவரே இவ்வூர் அரசகுமாரத்தியாகிய மோகனாங்கி தம்மை அவசரமா யழைத்துவரச்சொன்னாளையா அமைச்சகுமாரரே.

மதிவல்லவன்-வெண்பா.

கொற்றவனார்தன்மகளுங் கூட்டிவரச்சொன்னாளென்
றித்தினமேலீந்துரைத்தா யேந்திழையே - பத்திமிலா
தின்றிருந்தாரனெழுந்து வின்பமுடனேயுகந்து
வந்துவரக்கூடுமா சொல்லாய்.

வசனம்.

கேளாய் தந்திரவல்லி என்னவார்த்தைசொல்லுகின்றாய் இந்தவிஷயத்தைவிட்டுவிடு நான் அவ்விடத்திற்கு வருவது சரிப்படுமா அம்மா தோழியே.

60-தரு-இரா-பந்துவராளி-தாளம்-ரூபகம்.

அங்குவரக்கூடுமோசொல் லன்னமேதோழி
யங்குவரக்கூடுமாசொல்.

சரணங்கள்.

அங்கு வரக்கூடுமா மங்கைபாகன்மகள்
தங்கு மிடந்தேடி யிங்கிருந்தெழுந்தோடி (யங்)

2. மன்னவனார் தந்த சிரனந்திறபெண்ணாள்
கன்னிமாடம்போனு லென்னேயேசாதோபுவி (யங்)

3. ஆகமங்களறிந்த மோகனாங்கியக
மேருவோர்க்குமங்கை பாகன்பகைகெருமே (யங்)

4. வந்தாவின்றவுள் விந்தையதைக்கேட்டேன்
செந்தூர்ச்சுப்ரமண்யன் சந்தேகந்தைச்சொல்வா (யங்)

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

அவ்விடம்போவதற்கு மடுத்திடாதென்றேநீரு
மிவ்விடத்திருந்தெனக்கு வியம்பினீ துவுமெய்தான்
வெவ்வியேமயங்கவேண்டாம் வேறொன் றுமணுகிடாது
கொவ்வையின்கனியாள்வாயிற் கூசாமல்வருகுவீரே.

வசனம்.

ஐயா மதிவல்லவரே நீர் சொல்வதுமெய்தான் ஆகிலும் இராசகுமாரத்தி உம்மைவரச்சொல்லி யிருக்கிறபடியால் வேறொன்றையும் யோசியாமற் சும்மாவாரும் அமைச்சகுமாரரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

விரைசெறி குழலினாளும் வேசமாயென்னையங்கு
திரமுட னழைத்தசெய்தி தெரிந்திட வுரைத்திடாயே.

வசனம்.

கேளாய் தோழி இராசகுமாரத்தியானவள் என்னையவ்விடத்திற்கு வரும்படிசொல்லிய காரியமென்ன அதைச்சொல்லம்மா தந்திரவல்லியே.

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

சந்தனமாறுவின்ற தையலாண்மோகனாங்கி
சுந்தரியவளுமிப்போ தாரிதயாயெனைத்தானேவி
யுந்தனையழைத்தாவென்ற வுத்தார[illegible]
விந்தையையுரைப்பேனீரு மிகமனமுகந்தேகேளும்.

வசனம்.

ஐயா மந்திரிகுமாரரேகேளும் மோகனாங்கிதம்மையழைத்த காரியத்தைச் சொல்லுகிறேன் யூக மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

நல்லதுசொல்லுபார்க்கலாந் தோழியரே.

61-தரு-இரா-கெண்டா-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

1. துடியிடைப்பெண்மோகனாங்கி விடையதைபின்றுமக்குநான்
சொல்லுவனே மதி வல்லவனே
திடமுடனவ்வார்த்தைதன்னைப் படிதனிலிருந்துகேட்டுத்
தெரிந்திடுவீர் மன மகிழ்ந்திடுவீர்

2. கன்னியருநீருமந்தச் சின்னவயதினிற்கல்வி
கானவேதான் சிந்தை பூணவேதான்
முன்னவனருளாற்பள்ளி தன்னிலிருந்துமேயோதி
முடித்தீர்களாந் தமிழ்ப் படித்தீர்களாம்

3. காணுதபொருளெல்லாந் தோணவேசீரவட்குக்
காட்டினீர் மதை யூட்டினீராம்
நாணமுள்ளவளும்வித்தை வேணதெல்லாங்கற்றறிந்து
நாடிவந்தாளே வீடு தேடிவந்தாளே.

4. இப்பொழுதொருகவிதை செப்பும்மொழியரசிடத்தி
லிருந்திடவே யதைத் தெரிந்திடவே
யொப்புடனும்மையழைக்கச் சுப்பிரமண்யன்றமிழா
னோதிநான்மாது நான்வந் தாதினேனிது.

தந்திரவல்லி-வசனம்.

இந்தவிஷயத்திற்காகத்தான் தம்மைவரச்சொல்லிக்கூட்பிடுகின்றது மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பயற்பொருட்காயிந்து பார்த்திபன் றனையாளென்னைத்
தேடியேயழைத்தென்ற செய்திகேட்டுகந்தேன்றாதி
வாடிடுங்கன்னிக்கந்த வகைதெரிந்துரைப்பேனிந்நே
சேடியேயாதில்வந்த செல்லுவோம்வருகுவாயே.

வசனம்.

அம்மா தந்திரவல்லி அம்மா துசிரோன்மணி செய்யுட்குப் பொருட்கேட்க விரும்புவதால் அவை நிறைவேறும்பொருட்டு இதோ வருகின்றேன் போய்வருவோ மமமாதோழியே.

தாதியும் மதிவல்லவனும் கன்னியாமாடம் வருதல்.

பொது-விருத்தம்.

முத்தெனக்கவியைக்கேட்க மோகனாங்கிப்பெண்ணும்மை
யித்தினம்வரச்சொன்னாளென் றியம்பிடுஞ்சேடிவார்த்தை
யத்தினமவனுங்கேட்டு வரசனார்மகளைக்காணச்
சித்தசன்மதிவல்லோனுஞ் சிறப்புடனாவருகின்றானே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் தந்திரவல்லியின்வார்த்தைக்கிசைந்த மதிவல்லவனானவன் மோகனாங்கியினுடைய கன்னியாமாடத்திற்கு வருகிற விதங்காண்க.

62-தரு-இ-ம-பந்துவராளி-தாளம்-ஏகம்.

பல்லவி.

வாரான் வாரானே மதிவல்லவன்
வந்தான் வந்தானே.

அநுபல்லவி.

வாரான்மதிவல்லவன் மங்கைமோகனாங்கி
சீராளுள்மனைதேடிச் சீக்கிரமெழுந்தோடி. (வா)

சரணங்கள்.

1. அந்தியானநேரத்தின் மோகனாங்கி
யரிவையவளிடத்தின் வாழ்ந்திருக்குந்
தந்திரவல்லியென்ற தாதிப்பெண்
டனக்கவள்சொல்லியென்றே சென்றுநீ பந்த
மந்திரிமகன்மதி வல்லபனைக்கூட்டி
வந்திடுவாயென்ற வார்த்தைகொண்டவள்சொல்லே. (வா)

2. சேடியர்சொற்கேட்டானே கேட்
தினமேபுறப்பட்டானே வெகுவினோத
ஆடைகளையுமணிந்தா னழகளிக்கு
மணிபணியதும்புனைந்தான் கஸ்தூரியத்தர்
வாடைப்பூசந்தன வாசங்களும்பூசி
பேடைமயிலனைக்குப் பெண்ணுன்மாளிகைக்கு. (வா)

3. தாதியானவள்முன்னாக மந்திரிபெற்ற
தனையனவனும்பின்போக வடிவுயர்ந்த
கோதைமுன்னானேசென்று கவியின்பொருள்
கொண்டிடநிந்துரைப்பேனென்று விப்படியாகச்

குணகளறியாமற் றரிதமாகவேயந்த
மாதுமேடைக்கேகுப்ா மணியன்கவிக்குகந்து. (வா)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

எனக்குமுன்னாகநீபோ யெந்திழைமோகனாங்கி
தனக்கெந்தன்வரவைச்சொல்லித் தாதியேவருகுவாயே.

வசனம்.

அம்மா தந்திரவல்லி எனதுவரவை யிராசகுமாரத்திக்கு அறிவித்து வருவாய் தோழியே.

தந்திரவல்லி-வசனம்.

அப்படியே தெரியப்படுத்தி வருகிறேனையா மதிவல்லவரே.

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

ஆசைகொண்டுனக்குமோக னாங்கியென்றுயேகேளுன்
காசலேயாகநீசொற் கட்டளைப்படியான்சென்று
பேசிடுமுபாயங்கேட்டுப் பிறியமாயெழுந்துன்வீட்டின்
வாசலின்மந்த்ரிமைந்தன் வந்திருக்கின்றாரின்றே.

வசனம்.

கேளாயம்மா மோகனாங்கி தனதுத்தரவின்படி மந்திரி குமாரனைவர் உனதரண்மனை வாயின்முகப்பு வந்திருக்கின்றா ரன்னே ராசகுமாரத்தியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

எந்தனக்கிசைந்ததோழி யியம்புகின்வார்த்தைகேட்டுச்
சிந்தைமகிழ்ந்தேன்மந்த்ரி செல்வனை யழைத்துவாயே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-மெத்த சந்தோஷம் மெத்த சந்தோஷம் அம்மா என்னுயிர்த்தோழியே நீஅவசரமாய்ச்சென்று அவரையிங்குவரச்செய்குவாய் தந்திரவல்லியே.

தந்திரவல்லி-வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே வரச்செய்கிறே னம்மா யிராசகுமாரத்தியே.

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

புடைகுழுமரசன்மந்த்ரி புத்ரனேவிள்ளக்கேளு
விடைகொண்டேயுரைத்தேன்கேட்ட மெல்லியாள்மோகனாங்கி
யடைவுடனேநீருமிந்த வகம்புகுந்தருளவிங்கே
தடையொன்றுமில்லையென்று சாற்றினள்வருகுவீரே.

வசனம்.

கேளும் மந்திரிகுமாரரே தம்மையிங்குவரும்படி இராசகுமாரத்தி உத்திரவுசெய்திருக்கின்றாள் வாருமையா மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

அப்படியேவருகிறேனம்மா தோழியே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பஞ்சசையைக்காத்தாள்கின்ற
பார்த்திவர்மகளாய்வந்த
மஞ்சனையே யுன்னில்லம்
மந்திரிமகன்வந்தேனே.

வசனம்.

அம்மா இராசகுமாரத்தியே மதிவல்லவனாகியயான் இதோவந்திருக்கின்றே னம்மணி.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

வந்தியாசனமேநேமி
மதிவல்லபவரேவாரும்
கொஞ்சுநாற்காலிமீதிற்
குலாவிருந்துகந்திடீரே.

வசனம்.

வாராய் தோழி ஆசனம்போடு (இதோதயாராயிற்றுஅம்மணி) வாரும் வாரும் இதோவிருக்கின்ற நாற்காலியிலுட்காரு மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

அப்படியே யிருக்கின்றேன் இராசரத்தினமே.

22

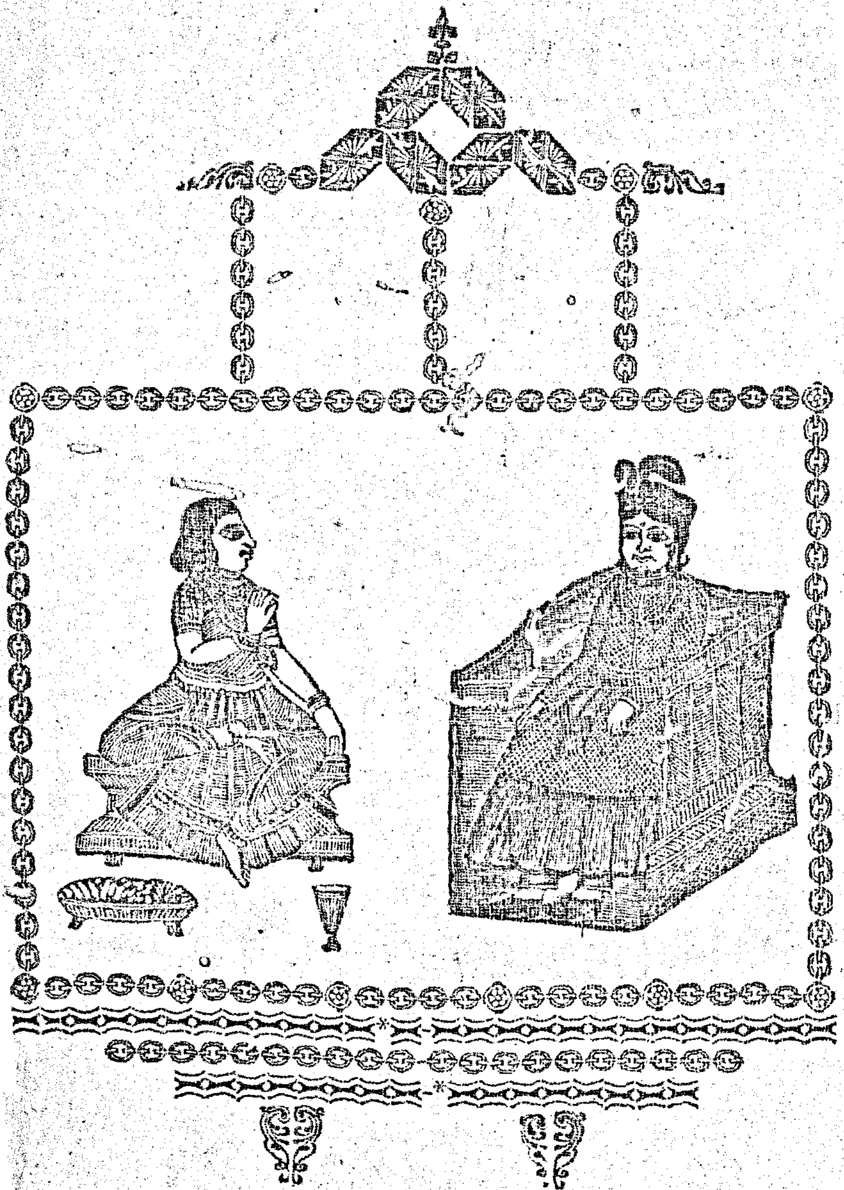

கன்னியாமாடத்திலிருந்த மோகனாங்கிக்கும் மதிவல்லவனுக்கும் சம்பாஷணை.

63-தரு-இ-ம்-பிலஹரி-தாளம்-திரிபுடை.

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

1. இங்கிதமாகிய ரங்காதமிதை
யின்பமாகவர சன்புடனேசெயும்
மங்கைபாகனரு டங்கமதாகியு
மாமகனேதிரு வாமணியேயென்னை
வாவென்றதேது வந்தேனெனக்கின்று
பூவைய [illegible]

மோகனாங்கி-சொல்லல்.

2. தந்தைக்கிசைந்திடு மந்திரியாகிய
சம்பிரவர்மனுங் கொம்பனையாளீன்ற
மைந்தனாகவே வந்துதித்தமதி
வல்லவரேயும்மைச் சல்லாபஞ்செய்து
மருவிட யானு மிக்கநேசமேயும்மை
வருவித்தேன்காணும்

மதிவல்லவன்-சொல்லல்.

3. பத்தினியேயொரு முத்தமிழின்கவி
பாடும்பொருட்காசுந் சேடியைவிட்டிங்கு
வித்தினமென்னையும் பத்திவந்திப்போ
திணங்குமென்றிந்தக் குணங்கெட்டவார்த்தை
யியம்பாதேமோசம் பின்னுமேலநமக்குப்
பயந்தரும் பாசம்

மோகனாங்கி-சொல்லல்.

4. ஆசைபெருகுதே ரோசமில்லாமலே
யன்புடனேகூடி யின்பம்புரிந்திடக்
காசலையாய்மதன் வீசபாணந்தனைக்
காட்டினிலோட்டியிவ் விட்டிலிருந்தென்னைக்
கட்டியேசெருந் சுப்பையன்சொற்கேமுத்த
மிட்டிட வாரும்

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

நூதியைவிடுத்துவென்னைச் சூதாகவிழுத்துவந்திப்
போதுநீயுரைத்தவார்த்தை பூவையெப்படியதாறுற்

காதினராசங்காச்சிக் கடாவினவிதமதாச்சு
சிதமாமயிலேயுன்னைச் சேர்ந்திடத்தகாதுதானே.

வசனம்.

ஓ இராசரத்தினமே தோழியாலென்னையிங்குவரச்செய்தது இதற்குத்தானா இதுநல்லகாரியமா ஐயையோ என்மனம் புண்ணாகின்றதே மோகனாங்கியே.

64-தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-அடசாப்பு.

லாவணி.

1. அழைத்துவந்தவளிங்கு வழுத்துமொழியதுகள்தானே யெந்த
 னங்கத்தையுருக்குதேபெண் மானே யெந்த னங்

உத்தார்.

கொழுத்தகிடா யென்றென்னை நினைந்தா யென்னை
 நினைந்தாய் கத்தி
கொண்டுகழுத்தறுக்கத் துணிந்தாய் நீயுந்
 துணிந்தா யெங்கும்
பழிப்புக்கிடமேநீதான் பகருமொழியதுகள்தானே யெந்தன்
 பவுசைக்கெடுக்குதேபெண் மானே யெந்தன் பவு.

2. இதுக்கோவெந்தனையிங்கு விட்டுவருகத்தூதாள்விடுத்தாய் நீயு
 மெங்கிருந்திந்தப்புத்தி படித்தாய் நீயு மெங்

உத்தார்.

உதைக்குமேமக்கிது மின்[illegible] ளிது
 மின்[illegible] நீயு
முற்றுணர்ந்து பாரிதை யின்[illegible] ளிதை
 யின்[illegible] ளென்னை
வதைக்கும்படிநினைத்து வாதாடுமொழியதுகள் தானே யெந்தன்
 வாணாளைக்குறைக்குதே பெண் மானே யெந்தன் வா

3. கற்றவித்தைகளெல்லாங் காற்றிலிட்டபுளியாச்சே யுந்தன்
 கன்னித்தனமழிந்து போச்சே யுந்தன் கன்

உத்தார்.

கொற்றவருக்குநித்த மகளா நீயு
 மகளா நல்ல

குமரிப்பருவமெங்கு மிகழா மெங்கு
 மிகழாம் பொல்லாச்
சிற்றின்பத்தனில்வீழ்ந்து செப்பிடுமொழியதனாற் றானே யெந்தன்
 சிந்தையுந்தயங்குதேபெண் மானே யெந்தன் சிந்

4. விற்பனமுள்ளவனென்றுன்விட்டைநாடியேயிங்குவந்தேனேகொடும்
 விஷத்தையெடுத்துரைத்தாய் கொந் தேனே கொடும்விஷத்

உத்தார்.

கற்புக்கரசியுன்னை நானே யுன்னை
 நானே கூடிக்
கைகலந்தாலேதோஷந் தானே தோஷந்
 தானே புக
ழற்புதமேசுப்ரமணி யவன்சொற்கடுக்காதிதாற்றானே யெந்தன்
 னுவியைக்கருக்குதேபெண்மானே யெந்த னுவி

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

கெஞ்சினைக்கருக்குதென்றே நிலைதளர்ந்துறுகிவாடி
நஞ்சினைப்பொசித்தோர்கின்று நடுங்கிடுஞ்செயலைப்போல
கொஞ்சமுங்கவலையுள்ளங் கொண்டுநீர்மயங்கவேண்டாம்
வஞ்சியையணைந்துகூட மந்திரிமகனேவாரும்.

வசனம்.

ஓ-ஓ-மந்திரிசிகாமணியே என்வருத்தப்படுகின்றீர் ஒன்றிற்கேனும் பயங்கரயோசனை கொள்ளாமல் என்னைக்கூடிச் சுகிக்கவாரும் மதிவல்லவரே.

65-அண்டரண்டபகிரண்ட-முள்ளோர்துதி-என்றவர்ணமெட்டு.

தரு-இ-ம்-சாமா-தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

மோகனாங்கி-சொல்

1. மந்திரியின்றிடுஞ் சந்ததியாகிய
 மதிவல்லவா கேளா யருள்கண் ணாளா
 யென்னைச்சேர்ந் தாளா மன்னவா மன்னவா
 யிங்கு வாருமே கட்டிச் சேருமே
 யின்பந் தாருமே தாருமே சுகந் தீருமே தீருமே

மதிவல்லவன்-சொல்.

2. என்னைச்சேர்ந்தாளென்ற வன்னமெனுங்குயி
லேந்திழையேயி தேது வெவரிட கூது
கிசத்தை யோது கன்னியே கன்னியே
யிது ஞாயமோ அனியாயமோ
வென்ன மாயமோ மாயமோ வுன்னுபாயமோ பாயமோ

மோகனாங்கி-சொல்.

3. ஓதுவதேதுகாண் காதலுன்மேலே
யுருகுதேந்தன் புத்தியு மிதே நித்தியந்
சொன்னேன் சத்திய முத்தமா வுத்தமா
கூடி வாழுமே மனந் தாளுமே
யென்னையாளுமே யாளுமே யெந்த னாளுமே நாளுமே

மதிவல்லவன்-சொல்.

4. சத்தியமாய்ச்சொன்ன வுத்தமியேயுன்னைத்
தானணையக் கூடுமோ வெங்கும் தேடுமோ
மன நாடுமோ மங்கையே மங்கையே
யெனக் காகாதே தாய பேகாதே
விட்டுப்போகாதே போகாதே யென்னை நோகாதே நோகாதே

மோகனாங்கி-சொல்.

5. நாடாதென்றேவிள்ளு மாடவரேநீரு
நானுமன்னமும் பேடு மிருவர் சோடு
வணைந்து கூடும் வல்லவா வல்லவா
வுமைக் கண்டேனே மனங் கொண்டேனே (ன்
துயர்விண்டேனே விண்டேனெசொந்தப் பெண்டானேன் பெண்டானே

மதிவல்லவன்-சொல்.

6. அணைந்துகூடென்று அணிந்துரைத்தா
யரசன்கண்டால் வைகுவா னுள நைகுவான்
வதை செய்குவான் றையலே தையலே
யிதான் மோசமே யம பாசமே
வந்து வீசுமே வீசுமே குல நாசமே நாசமே

மோகனாங்கி-சொல்.

7. வதைசெய்யுமுன்ன மதற்கிசைந்தொரு
வார்த்தை பின்னுமில்லையோ விதென் சொல்லையோ
மனம் வல்லையோ சித்தசா சித்தசா

வந்து பார்க்கலாங் கலி தீர்க்கலாஞ்
சுக மேற்கலா மேற்கலாந் துன்பம் போக்கலாம் போக்கலாம்

மதிவல்லவன்-சொல்.

8. மணமில்லாமடமாது கற்பழித்தால்
மாநிலத்தோ ரேசுவார் நமைப்பேசுவார்
காணக் கூசுவார் கோதையே கோதையே
யென்சொற் றட்டாதே யார்க்கு மெட்டாதே
கதை கட்டாதே கட்டாதே நமக் கொட்டாதே யொட்டாதே

மோகனாங்கி-சொல்.

9. கூசிடவேநம்மைப் பேசுவதாருகாண்
கூடியணைய வாரும் மடிமே லேறும்
முத்தங்கள் தாரும் மன்மதா மன்மதா
வெந்தன்மோகனே வந்ததாகனே
சுக போகனே போகனே யருள்பாகனே பாகனே

மதிவல்லவன்-சொல்.

10. முத்தந்தந்தாற்சிக பத்துஞ்சுப்ரமன்யன்
மொழியதைத் தள்ளாதே மோகங் கொள்ளாதே
சும்மா விள்ளாதே பெண்மாதே பெண்மாதே
யுந்தன் மதியோ வந்த சதியோ
வென்ன கதியோ கதியோ வெந்தன் விதியோ விதியோ

மோகனாங்கி கொச்சகம்.

புத்திரனும்வந்துதிக்கப் போகிறுனவன்றெனக்கு
வித்தகனார்செய்த விதிப்படியேயாகுமது
சித்திரவடிவமைந்த தேகமுறுமாமதனே
முத்தமிட்டணைக்கெனது மோகந்தணித்தாளுவீரே.

வசனம்.

ஆ-ஆ என்னுசை நேசவன்பரே கருவுற்பத்தியாகுமென்று பகற் சொல்கின்றீரே அவையெல்லாந் தெய்வச்செயலன்றி வேறுண்டா இனி யதைப்பற்றி யோசியாமலென்னைக் கூடிச்சுகித்திரு மதிவல்லவரே.

66-தரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ரூபகம்-இந்துஸ்தானி

கண்ணிகள்.

1. மாமதாமதி வல்லவா மருகலாம் வாரும்
வந்துசுகந் தந்தணைந்து வெந்தனைச் சேரும் (வந்)

காமவெள்ளம் பெருகுதேயென் கவலை திருமே
கட்டிமுத்த மிட்டுக்கொள்ளக் கிட்ட வாருமே (கட்)
2. உந்தன்மேலே காதல்கொண்டு வுறுகு தென்தேக
மொய்யாரமாய் தையலெனைச் செய்யுஞ் சையோக (மொ)
எந்தன்மேலே மோடிசெய்யா திங்கு வந்திடு
மேந்திழையைக் கூர்ந்தணைந்து சேர்ந்திருந்திடு (மே)
3. கொங்கைரெண்டு மீறுதேயென் குறிகள் போதாதோ
குற்றமில்லா வுத்தமியை நற்ற லரிகாதோ (குற்)
அங்கசனே சரமணிக் கட்டி சொல்லாம
லடியவளைக் குடிகொண்டானுக் கடையொன் றில்லாம (லடி)

யோகனாங்கியை மதிவல்லவன் இணங்கத்தகாதென்று
தர்க்கித்தோதுதல்.

விருத்தம்.

மதிநிகர்வதனமிக்க மங்கைமாமயிலேகேளும்
பதிமகனீதான்மந்த்ரி பாலனானுன்னைக்கூடிச்
சதிபதியாகவாழ்ந்தாற் சங்கடமதனாலுண்டு
விதரமக்கழகல்லாயுன் னெண்ணத்தைமறந்திடாயே.

வசனம்.

அந்தோ இராசகுமார்த்தி யான் மந்திரிகுமாரனாயிருப்பதால் என்னைநீ சேர்ந்துசுகிப்பது தக்கசெய்கையல்ல ஆனபடியா லிவ்வெண்ணத்தை மாற்றுவாய் மோகனாங்கியே.

67-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-ஏகம்.

மதிவல்லவன்.

1. இதரமக்கழகல்லவே-பெண்மணியாளே
யிதரமக்கழகல்லவே
யிதரமக்கழகல்ல மதிவல்லவன்சொல்லை
யெடுத்துத் தொடுத்து மன
மடுத்து விடுத்துப் பாரு (இதரமக்)

மோகனாங்கி.

2. தயவுசெய்தென்னைக்கூடுமே-பயமில்லாமற்
றயவுசெய்தென்னைக்கூடுமே
தயவுசெய் தென்னைக்கூடும் நயமொழியுரையாடுந்
தனையாள் வினையா னுந்தன்
மனையா ளெனையா ளிங்கு (தயவு)

மதிவல்லவன்.

3. கூடமனதுண்டாகுமோ-சரசஞ்செய்து
கூடமனதுண்டாகுமோ
கூடமனது கொண்டாய் பேடாயெனையோ கண்டாய்
கோதா பேதா யிது
சூதா வாதா உன்னைக் (கூடமன)

மோகனாங்கி.

4. மனதுவைத்தணைந்தாளுமே-சுப்பையநற்கே
மனதுவைத்தணைந்தாளுமே
மனதுவைத் தணைந்தாளா யெனக்கிசைந்த மணாளா
வருவீர் மருவீர் சுகந்
தருவீர் பெருவீ ரென்னை (மனது)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

மனதுவைத்தணைந்தாளென்ற மங்கையர்க்கரசேயானு
முனைப்புணர்ந்திருக்கவிந்த வுலகினுக்கடுத்திடாது
வெனைப்பயின்றிடுத்தாய்தந்தை யிருவர்க்குமிழுக்குண்டாகும்
வனக்கிளிமாதேபொல்லா வாதையைமறந்திடாயே.

வசனம்.

ஓ மதிவல்லவரே நாமிருவரு மொன்றுகூடியிருந்தா லுலகத்தா ருடைய நிந்தையும் அன்றியும் மாதாபிதாக்களுக்கும் பெருங்குற்றத்தைச் சம்பாதிக்கும் ஆகையா லிந்நினைவை நீக்குவாய்மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

மறந்திடாயென்றுசொன்ன மதிவல்லபவரேகேளுங்
கறந்தபான்முலையிற்பின்னுங் கடிதுடனேறுபோதான்
வருந்துறேன்மதவேள்செய்யும் வாதைத்கேற்றவிழ்தநீரோ
யருந்திடத்தாருந்தின்று லகனிதிடுமணியவாரும்.

வசனம்.

ஓ-ஓ-கல்விக்களஞ்சியமே யான்கொண்ட மனநோயின் ஒளஷதந் தாங்கி யென்சமீபத்திலிருக்க எப்படிமறப்பே னினிக்கூடி யென்காம வாதையைத்தீரும் மதிவல்லவரே.

68-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-ஆதி-இந்துஸ்தான்.

கண்ணிகள்.

மோகனாங்கி.

1. மோகமாகுதெனக்கொரு முத்தந்தாருமே
முத்துமுலைரண்டுமோர்பின் மோதச்சேருமே

மதிவல்லவன்.

தாகமாகவேயுரைத்திடுக் தையலேயுன்னைச்
சையோகநான்செய்தாலது தப்பிதஞ்சொன்னேன்

மோகனாங்கி.

2. உன்னைவிட்டுவேறொருவ ருரவைத்தேடேனே
யுத்தமாவுன்மடிமேலேயென் னுயிர்விடுவேனே

மதிவல்லவன்.

கன்னியேநானுன்னையிங்கு கற்பழித்திட்டாற்
காசினியோரேசுவாரே காதினிற்கேட்டால்

மோகனாங்கி.

3. வந்துநம்மைக்கேட்கவொரு மானிடரேது
மையல்கொண்டவென்னையிங்கு மருவுமிப்போது

மதிவல்லவன்.

சொந்தசுப்ரமணியிந்தச் [illegible]
றெட்டுயிர்க்கழிவுவந்த தோழிவள் சொல் [illegible]

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சுகமுயிர்க்கழிவாமென்று சொன்னதுதகாதிப்போது
வகம்நிறாசைகொண்டே யழைத்தனுமைநானிரு
மிகமகிழ்ந்திவணம்வந்தீர் மெல்லியென்கவலைதீர்த்து
நகஞ்சதைபோலேயெந்த நாளுமாண் [illegible]

வசனம்.

ஓ யூகதந்த்ரேந்த்ரா இவ்விஷயமாய்ப் பழிபாவமென்கிற தொன் றும்வராது இனியென்னைச்சேரக் கிருபைபாலியும் மதிவல்லவரே.

69-தரு-இ-ம்-மாயாமாளவா-தா-ம்-திரிபுடை

கண்ணிகள்.

1. மன்னுநாநுமையே யிந்நேரமேகூட
மனதுகொண்டேன் வாருமே - ஓ - ஓ
மனதுகொண்டேன் வாருமே - வந்துவென்
றனதுசுகந் திருமே - ஓ - ஓ - மன்னு
மங்கைபாகனின்ற வங்கனையாமென்னைச்
சங்கைசெய்யாமலே யிங்கிதமே புரியும் (மன்னு)

2. சின்னஞ்சிறுபெண்ணு ளென்னேரமட்டு [illegible]
செப்புமொழி கேளீரோ - ஓ - [illegible]
செப்புமொழி கேளீரோ - [illegible] மன
தொப்பிவந்து வாளீரோ - [illegible] ஓ - சின்ன
தேடியழைத்தவளும் வாடிப்புலம்புறேனே
யோடிவந்துவென்னைக் கூடிக்குலாவிருமே (மன்னு)

3. எந்தனக்கேற்றிடும் சுந்தரனேயும
நில்லாறுநா னல்லவோ - ஓ - ஓ
யில்லாறுநா னல்லவோ - வென்னிட
வல்லவநீ ரல்லவோ - ஓ - ஓ - எந்த
யிச்சணமே நம்மள் பட்சம்நகாம
லச்சமில்லாமலே மைச்சினியைச்சேரும் (மன்னு)

4. அங்கசன்பாணமுந் திங்களொளியுமென்
றுவியை மாட்டிடுதே - ஓ - ஓ
காவியை மாட்டிடுதே - யுமை நான்
கூவிடக் காட்டிடுதே - ஓ - ஓ - அங்க
வட்டிகள்பண்ணமற் கிட்டிவந்தேமுத்த
மிட்டுச்சுப்பிரமணி யிஷ்டஞ்செயலாம்வாரும் (மன்னு)

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

மன்னவன்மகளேயுன்னை மருவிடிற்பழிகள்பாவந்
துன்னுமென்றுரைத்தேனீயுந் தொலைந்திடுமென்றாய்கேளு
பின்னுமுன்றனையேயீன்ற பிதாவறிந்தாலோநம்மைச்
சின்னபின்னங்களாகச் சேதிப்பாரறிந்திலாயோ.

வசனம்.

ஆ ஆ சிரேஷ்டமங்கையே இதுசங்கதியை உனதுதாதை யறிந்தால் நம்மை உயிரோடுவைத்திருப்பாரா அந்தந்தோ ஓ தனக்குத் தெரியாதகாரியமா மோகனாங்கியே.

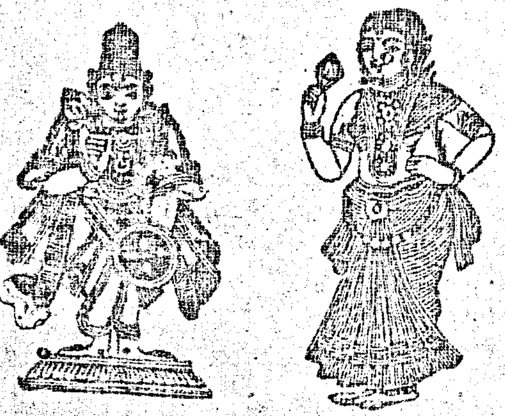

மோகனாங்கி-மதிவல்லவனை சரசஞ்செய்ய விரும்பி வாதாடுந் தர்க்கம்

விருத்தம்.

அப்படியாகுங்கால மதற்குப்பல்வழிதானுண்டு
விப்படிச்சொன்னீராகி லெவ்விதம்பொறுப்பேனையா
செப்படிவித்தைக்காரன் செய்திடுங்களவுகூடத்
தப்படித்திசைந்திடாமற் சரசஞ்செய்திருக்கவாரீர்.

வசனம்.

வாரும் என்னுசைக்கிசைந்த அழகு சேத்திரா வரும்விதி ராந்தகுமா அதைப்பற்றி என் பிரஸ்தாப வோசைசெய்கின்றீர் இதைவிட்டு என்னெண்ணத்தை நிறைவேற்றும் மதிவல்லவரே.

70. தரு-இ-ம்-கமாசு-தாளம்-ஆதி
இந்துஸ்தான் கண்ணிகள்.

மோகனாங்கி.

1 சரசமாடிட விதுதானேநல்ல தருணம் வாரீரோ
வாரீரோ துயர் தீரீரோ கட்டிச்
சேரீரோ முத்தந் தாரீரோ வென்னைச் (சரச)

மதிவல்லவன்.

அரசனீன்றிடு மனங்கென்றேர்ந்திடா தனைய லாகாதே
டாகாதே மையன் மூழ்காதே வீணாய்
போகாதே யென்னை நோகாதே யுன்னை (அரச)

மோகனாங்கி.

1. மோடிபண்ணமல்வந்தென்னைக் கூடிடு மோக மீறுதே
மீறுதே மனஞ் சோருதே மைய
லூருதே யுமைக் கோருதே யிங்கு (மோடி)

மதிவல்லவன்.

கூடச்சுப்ரமணிக் கேர்த்திடா[illegible] [illegible]
யாடுறு யெனை நாடுறுய் வினை
தேடுறுய் பழி போடுறு யுனைக் (கூடச்)

மோகனாங்கி வெண்பா முன்முடுகு.

சித்தசனே புத்தியுள வுத்தமனே சித்தமுமை
தொத்திவரும் பத்தினியை நத்தி - யித்தினமே
யண்டுங் கவலையெலா மகன்றோ டிடவோநான்
கொண்டமையாற் நீரவந்து கூடும்.

வசனம்.

ஓ மன்மதபொக்கிஷா உம்மையொரே மனதாய் விசுவாசித்த வென்னைக் கைவிடாமற் காப்பாற்றும் மதிவல்லவரே.

71. தரு-இ-ம்-வசந்தா-தாளம்-ஆதி-ஜாவளி.

பல்லவி.

மாரா மைய லாகினேன் திரு

அனுபல்லவி.

தீரா வீரா வாரா தாராய் - திரு (மாரா)

சரணங்கள்.

1 வந்திடுஞ் சாமி கொந்திடுங் காமி
வாதா தீதா நீதா நாதா - திரு (மாரா)

2 மெத்தவு நொந்தேன் சித்தமு நைந்தேன்
மிஞ்சு கெஞ்சங் கெஞ்சுங் கொஞ்சுந் - திரு (மாரா)

3 கொங்கையில் வாளி யங்கச னூழி
கொட்டத் தட்ட விட்டப் பட்ட - திரு (மாரா)

4 சுப்பிர மணியன் செப்பிடுங் கவியன்
சொல்ல வெல்ல வல்ல நல்ல - திரு (மாரா)

மதிவல்லவன் கலித்துறை.

வந்தெனைக்கூடிப் புணர்ந்திடென்றேயொரு வார்த்தையதைத்
தந்தெனையிங்கு தடுத்துரையாடிடுந் தார்குழலே
யுந்தனைச்சேர்ந்துற வாயிருந்தாலென் னுயிர்க்கழிவா
மெந்தனைச்[illegible]ன்னிடாதெங்கு மிகழ்ச்சிதுவே.

வசனம்.

கேளாய் இராசகுமாரத்தி நான் சொல்வதை மறுத்து என்னைச் சொந்தம்பாராட்டி உரவுசொல்கின்றையே இவை என்னுயிரளவும் வந்தகாரியமேயன்றி வேறில்லை ஐயோ மோகனாங்கியே.

72-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-ரூபகம்

கண்ணிகள்.

மதிவல்லவன்

1 எந்தனைக்கண்டியிங்கு சொந்தம்பாராட்டியேநீ
யிஷ்டஞ்செய்யலாம் வாரு மென்றாய் பொல்லாக்
கெட்டவார்த்தைகளைப் புகன்றாய் இந்தத்

தந்திர மிகுந்திடு மிந்த்ரசால வித்தையைத்
தானெங்கு கற்றுவந்தாய் மாதே மாதே
மாதே மாதே நீ (தானெ)

மோகனாங்கி

2 கற்றதிந்திரசால வித்தையென்றீரேயும்மைக்
கண்டுமையனுமாகி னின்றேன் யானிங்
கொண்டகவலைதீரு மென்றே னெனக்
குற்றபத்தாவுடனே கற்றவித்தைகளைநா
னேங்கிப்பேசத்தகுமோ நாதா நாதா
நாதா நாதா நா (னேங்)

மதிவல்லன்

3 பேசத்தகாதவென்ற வாசகமாகிய
பெண்ணேநான் பத்தாவென்ப தேது விந்த
மண்ணிலிருந்துரைக்கா காது புகழ்
காசினியில்வேறொரு ராசகுமாரனைநீ
கல்யாணஞ்செய்துகொண் மாதே மாதே
மாதே மாதே நீ (கல்யா)

மோகனாங்கி

4 கல்யாணமென்றென்முன் சொல்வாருண்டோவந்த
கணவனுக்குடன்பட மாட்டே - னந்த
மணவாளனுக்குமாலை சூட்டே - னிதே
யெல்லைசுப்பிரமண்யன் சொல்லும்பாவறந்தும்மை
யென்றுங்கூடிச்சுகிப்பே னதா நாதா
நாதா நாதா நா (னென்)

மதிவல்லவன் வெண்பா பின்முடுகு

காப்பாத்து மன்னனிட கண்மகளாய் வந்துதித்துப்
பூப்பூத்து வாழ்ந்திருக்கும் பொற்கிளியே — வாய்ப்பமைந்த
பாதிமதி கோதுகுழ லாதிமுதற் காதிலணி
மாதேநீ தா னேதுமிரே வாது.

வசனம்.

ஓ அரச்செல்வி எனது மனதுக்கொவ்வாமல் வாதிக்கின்ற இச்செய்கையை மறப்பதே நல்லது மோகனாங்கியே.

மதிவல்லவன்-மோகனாங்கி நினைப்பாகாதென்று
தாயமுற்றுரைப்பது.

73 - மனமே மாதராசையா லென்ற வர்ணமெட்டு
தரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ஆதி-இந்துஸ்தான்

பல்லவி.

மாதே நீதா னேனு மிந்த
வாதைக் கேது செய்கு வேன் (மாதே)

அனுபல்லவி

வாதைக்கேது செய்குவேன்
பாதகனென் குய்குவேன் மட (மாதே)

சரணங்கள்.

1 கோதையரே காமமீறிக்
கூடவாரு மென்றாயே கோதை
கூடவாரு மென்றாயே
அடுப்படி யின்றாயே மட (மாதே)

2 உலகிலுன்னைக் கலவிசெய்து
வுகந்திருப்ப தாகுமா வுலை
உகந்திருப்ப தாகுமா
சகநகைப்ப தேகுமா மட (மாதே).

3 தினமுஞ்சுப்பிர மணியனேதுஞ்
செந்தமிழை நீக்காதே தின
செந்தமிழை நீக்காதே
பந்தவினைக்கு ளாக்காதே மட (மாதே)

மோகனாங்கி-கொச்சகம்.

வட்டமதிபோல்விளங்கு மாமுகனேபூமகனே
கட்டழகாவும்மையிரு கைகலந்தேமுத்தமதை
யிட்டுக்கொண்டாலொழிய வென்கவலைநீங்கியொரு
மட்டிலடங்காதுவென்றன் மையறணித்தாளுவீரே.

வசனம்.

ஓ ஓ சகலகல சிங்கார உம்மைச்சுகித்து யென தாசை தீராமல்
இனியொருபோதும் பொறுக்கமாட்டேன் மதிவல்லவரே.

74-தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-அடதாளம்

கண்ணிகள்.

மோகனாங்கி.

1 மட்டுப்படாதுவெந்தன் மையல்தானே யென்னை
மருவியணையவாருந் தையல்கோனே யிங்கு
கட்டியணைத்து முத்த
மிட்டுக்கொண்டாலோ காமி
பட்டதுயரை வோட்டி
விட்டுச்சுகிப்பேன் சாமி (மட்)

மதிவல்லவன்.

2 கத்திக்கத்திக் கதைத்து வழுகலாமோ காமக்
கடலில்விழுந்து முங்கி முழுகலாமோ நல்ல
பத்தினியைக் கெடுத்த
வுத்தமருமெங் குண்டு
சித்தினியைப் போலநீ
பித்தினமென்னைக் கண்டு (கத்தி)

மோகனாங்கி.

3 கன்னியெனைச்சேர்ந்துற வாடுவீரோ யொரு
காந்தர்வவிவாகஞ்செய்து கூடுவீரோ நானு

முன்னைவிட்டு	வேறொரு
வன்னியருக்	கிணங்கேன்
மன்னவருமக்	கேற்ற
மின்னொளியா	ளணங்கே (மட்டுப்)

மதிவல்லவன்.

4 காதிலுமிச்சொல்லைக்கேட்கப்	படா தம்மாதே யுன்னைக்
காந்தர்வமணம்புரியக்	கூடாதிப்போதே விந்தக்
குந்திணைத்தோர்	வென்னைத்
தாதியரைவிட்	டப்போ
வாதுக்கிழுத்து	வந்த
மாதரசேநீ	யிப்போ (கத்திக்)

மோகனாங்கி.

5 அச்சமில்லாமல்வந்து	கூடலர்க்கும்மா கொண்ட
வாவல்தெளியவினை	யாடலாகம்ம ளொந்த
னிச்சைக்குறிய	பத்தா
மச்சினரும்மைப்	போலே
பட்சமுள்ளவ	ரிந்தத்
தெட்சணத்தில்லை	தாலே (மட்டுப்)

மதிவல்லவன்

6 திருமணமுடிக்காத	கொம்பனையுன்னைக் கையாற்
தீண்டிடலும்பொல்லாத	வம்பனுன்சொன்னே னொரு
கிருபன்செய்க்	குனைப்பாணிக்
கிரகம்பண்ணத்தே	டாம
லருமறைப்படி	நீயும்
மருபாலைகள்	கூடாமல் (கத்திக்)

மோகனாங்கி.

7. மங்கையெனக்கிசைந்த	மாப்பிள்ளையுண்டா வந்த்
மணவாளரென்றமடையர்க்கு	கான்பெண்டா யிரு
கொங்கைகள்	விம்மிக்காமம்
பொங்குதது	சொல்லவோ
விங்கிதந்	தேடநல்ல
வங்கரணி	ரல்லவோ (மட்டு)

மதிவல்லவன்.

8 வம்புக்கிடமானவார்த்தை	விள்ளத்துணிந்தா யெந்தன்
வாணுலுக்கழிவுதேடிக்	கொள்ளநினைந்தா யுயர்
கொம்பனையே	யுனைநா
னின்பஞ்செய்ய	லாகாது
அன்பன்சுப்பிர	மண்யன்
செம்பொற்	கழிக்கடாது (கத்திக்)

மோகனாங்கி [illegible] கூடும்படி முன் வளமைசொல்லி மதிவல்லவனை யழைக்குதல்.

௭௰ விருத்தம்.

வினையதுகம்மைச்சூழும் விட்டதுவிலகாதென்று
கனவினிற்கண்டோர்சிந்தை கலங்கிடுங்கதையதாக
வெனைவிரும்பாமணிற்ப தேர்த்திடாதெனக்குவாய்த்த
மனைமிதிலிருந்தேயென்னை மருவிடுமதனவேளே.

வசனம்.

ஓ மன்மதசொருபா கனவுகண்டார் நினைவைப்போலே மயங்காம லென்னைக் கூடிச்சுகித்திரு மதிவல்லவரே.

75-அருமறையுணர்ந்த பெரியோரே-என்ற வர்ணமெட்டு
தரு-இ-ம-வாளி-தாளம்-திரிபுடை-லாவணி.

பல்லவி.

வடிவமதனைத்தமது	ஞரே	யிந்த		
மாமனைதனிலே	நீரே	யெந்தனைக்	கூடி	
மனமகிழ்திருப்	பீரே	யெந்தனைக்	கூடி	மன

சரணங்கள்.

1. படி தனி னம்மைப் பயின்றவர் கூடிப்
பாலப்பிராயத்தனிலே சிறந்த தமிழ்
பாடக சாலையிலே சிறந்த பாடக அய்யார்
வடவுடன்பலநூ லறியவேண்டு மென்று
வந்தனாலே யதிலே பள்ளிக் கூட
மனுப்பிய வேளையிலே பள்ளி மனு நாயிது பேருக்

உத்தார்

திடமுடனே துணிந்து நா இட ஆடையும்பணி
கடககங்கண மணிந்து ஆடையு கட உமக்கிசைந்த
மடமயிலெனதோடு நடந்துவந் திரோ யிந்த
மாமனை தனிலே நீரோ

2. கூடிப்போனவுடனே குருவினுரையதெல்லாங்
கூட்டியறிந்த கோனே அம்மனிமையின்
குறிப்பைத் தெரியா ளானே னம்ம குரி ஐயா
வாடிமனங்கலங்கும் வேளை தனிலேமதி
வல்லவா நீர் தானே யெனக்கதனை
வரப்பன் னுஞ்சீ மானே யெனக்க வர இயனுமிசை

உத்தார்

நாடகமென விளங்கு மிய நாடகத் தமிழின்
பாடமதனை வளங்கும் அனு சம்பூ படியதாகத்
தேடியெடுத்துரைத்த வாழ்நு னீரோ யிந்த
மாமனை தனிலே நீரோ

3. கற்றுஞ் செந்தமிழினைக் கண்டுதெரிந் தெனக்குக்
காட்டிக்கொடுத்த நீதா னதனி லுள்ள
கருத்தையுணர்ந்தே னுதா அதனி கரு ஐயா
பத்தியுடனே யந்தப் பட்சமறவாமலிப்
பாரிலிருந்தென் பேதா யும்மை யகத்திற்
பலகானினைந்தேன் வாதா வும்மை பல மங்கைக்குரிய

உத்தார்

புத்திதனையுமறிந் தேன் மங் புத் மதவேளிங்கு
சத்திவாவுந்தெரிந் தேன் மத சத் வித்தினமென்னை
முத்தமிட்டணைந்திடுஞ் சித்தச னோ யிந்த
மாமனை தனிலே நீரோ

4. கொங்கைகளிரண்டினுங் கொடுங்கணைமதனள்ளிக்
கொட்டுறுனே தாரிக் கருணை யுள்ள
குணத்தானுகந்து பாரீர் கருணை குண ஐயா
சங்கைகள் செய்யாமற் சரசங்கள் புரிந்திடச்
சாமிநாதனே வாரீ ரிதோ விருக்குஞ்
சப்பிரமஞ்ச மேசீ ரிதோ சப் சபையிறைந்த

உத்தார்

பங்கயமலர்த் தோமா சதா பங் வடியாள்கொண்ட
சங்கடந்தனித் தாளா வடி சங் சுப்பிரமண் யன்
சங்கீதத்துடன்வந்த அங்கச னோ யிந்த
மாமனை தனிலே நீரே

மதிவல்லவன் மோகனாங்கியைச்சேர தகாதென்றுரைக்கிற சம்வாதம்.

கலிவிருத்தம்.

ஒட்ட மில்லாத மங்கைக் காசியென்
வீட்டிற் றங்கி விளையிலென்றனை
யோட்ட மாகவே யுன்மனைக் குள்ளாகக்
கூட்டி வந்தென்னைக் கொல்லத் துணிந்தாயே.

வசனம்

கேளாய் மங்கையர்க்கரசி இன்று நீ உனது கோட்டைக்கழைத்
தது என்னுயிரதியும் பொருட்டுத்தானோ மோகனாங்கியே.

76-தரு-இ-ம்-கருட்டி-தாளம்-ரூபகம்-சாவணி.

கண்ணிகள்

மதிவல்லவன்

1. ஒட்டமாகக் கூட்டிவந்த
வொண்டொடி யாளே ஒட்
வுந்தனையா ரோ புணர
வொவ்வாதிங் காளே யுக்
கேட்டறிந்த மன்னவனும்
கிட்டமுள்ள வாளெடுத்துக் கொண்டுமே கொல்ல
நினைப்பா ரதாலேபொல்லா
வினைப்பயன்வந் தன்டுமே (ஒட்ட)

மோகனாங்கி

2. அன்டும் வினையென்றகி
ரறைந்திட லாமா அன்
அடியவளென் காதல்விட்
டகன்றதும் போமா வடி
கொண்டமையல் தீர்க்கவென்று
கண்டவுடனக்கவர்தமதி வல்லவா வென்னைக்
கட்டியணைத்து முத்த
மிட்டுக்கொள்ள வல்லவா (அன்டும்)

மதிவல்லவன்.

3. புலிகள்பசித்தாலும்பசும்
புல்லைத் தின்டுமோ புலி
பூவைமேயுனக்கதைப்
புகலு வேண்டுமோ பூவை
எலியதுவும் பூனையதை
வலியவந்துகூடுமென்ப தில்லையே யிந்த
வல்லடிவார்த்தையெடுத்துச்
சொல்லாதேயிது தொல்லையே. (ஒட்ட)

மோகனாங்கி.

4. தொல்லையிது வாகுமென்று
சொன்னீரென்னை வாட்டிடுந் தொல்.

சோகந்தவிர்க்க மருந்து
மும்மிடத்தி லாட்டிடுஞ் சோக
நல்லபாலமுதை விட்டுச்
செல்லாதவெண் சோறருந்தும்பேரேது வென்னைச்
சேர்ந்திடுஞ் சுகந்தனியச்
சேர்ந்தனிந்து பாராது (அன்டும்)

மதிவல்லவன்

5. விஞ்ஞானபேச்சிதனை
விரும்பாதேநீயே தள்ளு விஞ
விவேகபுத்தியதை
விளங்கும்படியே கொள்ளு விவே
காணாத காட்சியிதாலே
வாணாளுக்கழிவுவரு மங்கையே பின்னு
வாலிபர்கூடியேநம்மைக்
கேலிபண்ணுஞ் சங்கையே (ஒட்ட)

மோகனாங்கி

6. சங்கைபண்ணுவோர்களின்
தலைகள்துண்டுதுண் டாகச் சங்
சரித்துவிடுவேனுனக்கன்
னையவேனும் பெண் டாகத் தரி
அங்கசனார் பாணமதை
கொங்கைமேலேபட்டுருக வெப்புறு விதோர்
குரித்தகப்பிரமனியன்
சரித்திரங்களைப் பெய்யுறுன் (அன்டும்)

மதிவல்லவன்-கலித்துறை.

கொற்றவனீன்றிடும் புத்திரியான குலவிளக்கே
முத்தமிழுற்றனையுக் தெரிந்தோதிடு மொய்குழலே
பத்தினியேயுனைச் சேர்ந்துறவாடிப் பழகிருந்தாற்
கற்றறியாப்பெரு மூடனென்பாரெனைக் கண்டவர்கள்.

வசனம்.

ஓ மதனசாகரி நானுன்னைக் கூடியிருந்தால் உலகத்திலிவனென்ன கல்லாதமூடனென்று நகையார்களா ஐயையோ ஓ மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

நீதனேயறிவின்மிக்க நேசனேகமலம்வாய்ந்த
பாதனேதரணிதன்னிற் படைத்தெனைவிடுந்தவந்த
வேதனேயன்றெனக்கு விதித்திடுமதனைநீரெக்
காதனேயணைந்துகூடி நாஞ்சுகித்திருப்போம்வாரீர்.

வசனம்.

ஓ-ஓ-மதனபிஷேகசுந்தரா எனக்குப் பிரமாவின்விதி நாயகனீர்தா னென்று நம்புகிறேன் ஆகையாலென்னைக் கூடிச் சுகந்தருளும் மதி வல்லவரே.

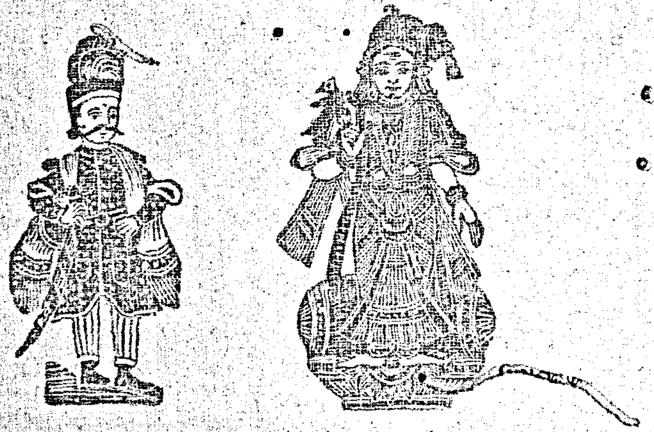

மோகனாங்கி மதிவல்லவனை வலிதிலணைய வாதாடுகிறதர்க்கம்.

77-தரு-இ-ம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ஆதி-இந்திரசபா.

கண்ணிகள்.

மோகனாங்கி

1. காதாவந்தணைந்தென்னைச் சேருஞ் சேரும்
கன்றுமென் கவலையைத் திருந் திருந்
திதுசெய்யாமலிங்கு வாரும் வாருஞ்
சீக்கிரம்வந்துமுத்தந் தாருந் தாருங்
காதல்கொண்டவ ளானே கட்டியணையத் தானே
தாதியைவிட்டு நானே தனித்துவிங்கழைத் தேனே
கோதுகுழலியரைக் கூடிச்சுகிக்கநீரே (காதா)

மதிவல்லவன்.

2. என்னமதிபடைத்தாய் மாதே மாதே
யிஷ்டஞ்செய்யென்றுரையிது திதே திதே
கன்னியிளமயிலே கோதே கோதே
கையாலே தீண்டவும்போ காதே காதே
மன்னவன்பாக்க கேரு மாவிலமெங்குஞ் சீரு
முன்னோக்கண்டவர் தாறு முக்தமந்திரி நீருஞ்
சொன்னமொழிமறந்து சொருசாயிருந்திருந்து (என்ன)

மோகனாங்கி.

3. மையல்பெருகுதென்றெக் நேசா நேசா
மருவியணையவாரும் பாசா பாசா
கையாற் றழுவினைக்காஸ் வாசா வாசா
கன்னி மனந்தெளியும் ராசா ராசா
தையலென்றனைக் கிட்டிச் சரசம்பண்ணிட வட்டி
செய்யாமலேநீ ரெட்டிச் சீக்கிரந்தானே கட்டிச்
சையோகம் புரிந்திடுஞ் சாமியென்கரங்கொடும் (காதா)

மதிவல்லவன்.

4. தேடியழைத்துவந்த மின்னே மின்னே
இறையிலடைத்து வைக்க வென்னே யென்னே
கூடிக்குலாவிருக்கச் சொன்னே சொன்னே
குற்றமுண்டாமிதாலே பின்னே பின்னே
தேடிமருள் புனைந்து செல்வச்சிறப் பணிந்து
வாடும்படி நினைந்து வந்தியமே துணிந்து
வாடுவதுமக்கு வழகோவிதுவுனக்கு (என்ன)

மோகனாங்கி.

5. அன்பாவும்மைநான் கண்ட தாமே தாமே
யாசையதுகொண்டேனே நாமே நாமே
யின்பம்புரிந்திருக்க லாமே லாமே
யென்றுயரம்பார்த்து போமே போமே
சம்போகமதைச் செய்யச் சாதகன்மதப் பய்ய
லம்பதைவிலக் கைய ராகியவரே துய்ய
கொம்பனையாளைக்கூடிக் கொண்டிருந்தாலும்நாடி (காதா)

மதிவல்லவன்

6. பூமான்பெற்றுவளர்த்த மானே மானே
பூங்கிளிக்கமுதான தேனே தேனே
காமக்கடன்முழுதி நீனே நீனே
கற்றதெல்லாம்விடுக்க லானே லானே
மாமன் மகளைப் போலே மங்கைக்கரசே லீலே
காமன்செய்வதவ் வேலே நண்சுப்ரமணி யோலே
யேமசாமந்தந்தென்னே யிருக்கேரவிட்டுவெந்தனே (என்ன)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

கொணர்ந்தநா னுமக்கிங்கென்ன குற்றம்வந்தனுகலாச்சு
பணத்தனைப்புதைத்துவைத்துப் பசியுடனிருப்பாருண்டோ
பிணங்கிடுமென்னையிங்கு பிசகாமலணைந்துகூடி
யிணங்கினாமிருந்தோமாகி லிருவர்க்குமிழுக்கொன்றில்லை.

வசனம்.

கேளும் சௌந்தரசேகரா பணத்தைவைத்துப் பசிப்பாருண்டா வும்மைக்கண்ட யான் சும்மாவிருப்பேனோ இனி யென்னைச்சேரக் கிருபைபாலியும் மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாதரசேகேளும்வினையை விளம்புக்கேளு
மறையோர்முனி பெரியபிதா வியா[illegible]
யோதிவைக்கு முபதேசி தனதுபுத்ர
னுடன்பிறந்த முன்பின்னுர் மிருகநேசன்
நீதிநெறி மன்னனுட னிவர்களித்த
நெடுமூலகிற் பயின்றகன்னி யவர்கட்டும்மை
காதலுட னேபுணர்ந்த மடையரெல்லாம்
கடைநரகில் வீழ்வரெனக் கருதுவாயே.

வசனம்.

கேளாய் பெண்ணேபாணி வேதியர்முத லரசனிராகச் சொல்லப்பட்ட இன்னவர்களின் புத்திரிகளை யிச்சித்தம்மடையர்கள் பெருநரகசம்மந்தமாவர்களே ஐயையோ மோகனாங்கி.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

முன்னுள்ளபேர்களன்டை மோகமதாகிவந்த
கன்னியர்தம்மைக்கூடிக் கலந்தணைந்திருக்கவில்லையா

சின்னவளென்னையிங்கு சேர்த்திடலாகாதென்று
சொன்னதுதகாதிப்போதென் சுகந்தீரப்புணர்ந்திடீரே.

வசனம்.

சௌந்தரேந்த்ரா இதற்குமுன்னுள்ளோர் [illegible]ப்படிச் செய்யவில்லை யெனிந்தத் தந்திரம்பேசுகிறீர் [illegible]து இருக்கட்டும் இனியென்னைக் கூடிச் சுகந்தந்தருளு மதிவல்லவரே.

இன்னவர்களைக் கூடினு லிக்கதிக்காளாகுவோ மென்பதைக்கேட்ட
மோகனாங்கி மதிவல்லவனுக் கியம்புகிற சம்பாஷணை.

78-தரு-இ-ம்-சாமா-தாளம்-திரிபுடை லாவணி

கண்ணிகள்.

1. பூமியிற்கலவி புகழென்றுபதினெண்
புராணங்கள் முறை யிடுமே நமக்கியற்றுக்
கிராணங்கள் குறை படுமே யோ[illegible]
நாமிதமில்லாமற் சா[illegible]சுகம்
தந்தனைத் தான் டிடுமே மனதுவந்து
கந்தரு ளீன் டிடுமே மனதுவந்து (கந்)

மதிவல்லவன்

2. சொன்னதுமெய்தான் சுந்தரிக்கரசே
சுருதி யதனையே கூறும் புகழுங்கீர்த்தி
வருதி யநேகஞ் சேரும் நீயுங்

அழியாத — காரிழையுனக்கை
6. கலந்தாற் கதி — மாறு மெனக்கடையு
லங்காள் ளிடங்கள் — பேரு மெனக்கடையு (க)

மோகனாங்கி

3. வல்லடிவழக்கிலாய் — வந்தென்னைப்புணர்ந்து
வலதழிக்கா — காது நமது சொந்த
குலம்பழிப்பே — காது விங்கு
நல்லவரைக்கூடி — நான்சுகிப்பேனென்று
ணரகுமையனுகி — டாது வழியாப் பதம்
பிறகதுந்தடைப — டாது வழியாப்பதம் (பிற)

மதிவல்லவன்

4. அரசனார்மகளே — யமைச்சன்சேயனைந்தா
லவனியுள்ளவர் சிரிப் — பார் பின்னு மநேகங்
கவலைக்கிடமே விரிப் — பார் யென்னைச்
சரசஞ்செய்யெனவே — சாற்றிடுமொழியைத்
தள்ளிவிட்டினியிருப் — பாய் சுப்பிரமண்யன்
விள்ளுந்தமிழைக் குரிப் — பாய் சுப்பிரமண்யன் (வி)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சிரிப்பவருண்டோவில்லைத் திரிபுரதகனனன்று
வெரித்திடுமதன்பூவாளி யெந்தனைவாட்டுதிங்கு
பொறுப்பிதெப்படிநீர்சொல்லும் புண்யனிச்சப்ரமஞ்ச
மிருத்தியென்கவலைநீங்க யிஷ்டஞ்செய்தருளுவீரே

வசனம்.

கேளுந் தருமகுணோத்துங்கரத்ன உலகஞ்சிரிக்கு மென்னுஞ்சொ
ற்களைமறந்து புண்படைந்த மதனவேதனை நீங்கும்பொருட்டு தயவுசெய்
யுமதிவல்லவனே.

79-வாடிமுத்தந் தாழீ-என்ற வர்ணமெட்டு கியால்
ஜதி-இரூபம்-பாஸ்-தாளம்-கண்ணிகள்

மோகனாங்கி

1. அன்பாயென்னைக் — கூடிருந்து
வணையவாருமே — யெந்த - ளன்பா

கம்பமதன் — காதல் செல்ல
சம்போகஞ் — செய்திட நல்ல
கால மனு — கூலம்
ஞானமிதிற் — சாலஞ் செய்ய
லாகா துய — ரேகா நருள்
பாகா காரு — மேநீ ரெந்தன் (அன்)

மதிவல்லவன்

2. நாதன்மக ளுன்னைச் — சேர
நாடா தென்மனம் — புவி - நாதன்
திநிதையுன் — னன்னை தந்தை
காதநிந்த — லென்னை நிந்தை
செய்வார் தலை — கொய்வார் மனம்
நைவார் வசை — செய்வா ரிதே
தீது பெருஞ் — சூது கெட்ட
வாது செய்யா — தேநீ புவி - நாதன்

மோகனாங்கி

3. தந்தை யருக் — கிந்த விதந்
தன்னைக்காட்டேனே — யெந்தன் - நந்தை
கந்தர்ப்பன்பூ — வாளிபோட
வந்திநேரந் — தென்றல்சாடக்
கண்டேன் மையல் — கொண்டேன் வெளி
யண்டேன் மொழி — விண்டே னினிக்
கட்டி முத்த மிட்டுக் — கொள்ளக்
கிட்ட வாரு மேநீ — ரெந்தன் - அன்பா

மதிவல்லவன்

4. பத்தினியுன் — கற்பழித்தால்
பாதகனுவேன் — பெரும் - பத்தி
சுத்தமுள்ள — மாதைக்கூடி
முத்தமிட் — வர்க்கேகோடி
தோசம் முழு — மோச மெம
பாசம் வந்தே — வீக மிதோ
சொன்னே னரு — மின்னே யினி
யென்னைத் தொடா — தேபோ புவி (நாதா)

மோகனாங்கி

போகவொ　　　　வருமோ வென்னைப்
புணரலாகாதோ　　　　[illegible] - போ
ஏகபோக　　　　மாககாமன்
தாக்மோகந்　　　　தீருக்காம
னெடுத்தான்　சரந்　தொடுத்தா　னென்னை
யடுத்தான்　கணை　விடுத்தா　னிதா
கிடைக்தேன்　மன　துடைந்தே　னும்மை
யடைந்தேன்　காரு　மேசி　ரெந்தன்　(அன்பா)

மதிவல்லவன்

6. இந்தமதி　　　　வந்தவித
மேதென்றோர்ந்திலே　　　　னுனக் - கிந்த
செந்திருவின்　　　　பொற்பதனை
வந்தகத்தும்　　　　பேர்க்கேவினை
சேரும்　பழி　நேரும்　புவி
தூறும்　கதி　மாறு　மிதே
இன்ன　மதி　வண்ண　நல்ல
வெண்ண　மோர்ந்　திடுசீ　புவி　(நாதன்)

மோகனாங்கி.

7. தாமிதமில்　　　　லாமன்வந்து
சையோகஞ்செய்யு　　　　மொரு - தாமித
பூமிதனி　　　　லும்மைவிட்டுக்
காமிவேறொ　　　　ருவர்தொட்டுப்
பொருந்தேன்　காண　வருந்தே　னதேசீர்
மருந்தே　யுமக்　கிருந்தேன்　மயிர்
போடும்　பணி　சூடும்　விளை
யாடுங்　கூடு　மேசி　ரெந்தன்　(அன்பா)

மதிவல்லவன்.

8. கண்டபே　　　　ரிகழ்ந்துரைக்கக்
காதல்கொள்ளாதே　　　　யுன்னை - கண்ட
தொட்டன்சுப்ரமண்யன்　　　　கவி
சொன்னது　　　　புவி

தூற்றும்　புகழ்　சாற்று　மதி
ளேற்றும்　படி　போற்று　மிசைச்
சொல்லு　மனங்　கல்லு　கிலே
கில்லு　தொடா　தேசீ　புவி　(நாதன்)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அமைக்குங்கா ரியத்தில்வல்லா யானையைச் சமீபம்வைத்து
விமைக்குமுன் போகப்பூனை யேரியே செல்வா ருண்டோ
வுமக்குநா னுறுமையானே னுத்தமா காயகோவைச்
சுமக்கறிவன் றன்னுவில்லைச் சுந்தரா வனையுந்தும்.

வசனம்.

வாருமென தாத்மாட்சகா இனை யிருக்கப் பூனைக்குவித்தோ அவ்வண்ணம் யானுற்ற துன்பந்தீரும் என்னைக்கூடிச் சுகிக்கவாரு மதிவல்லவரே.

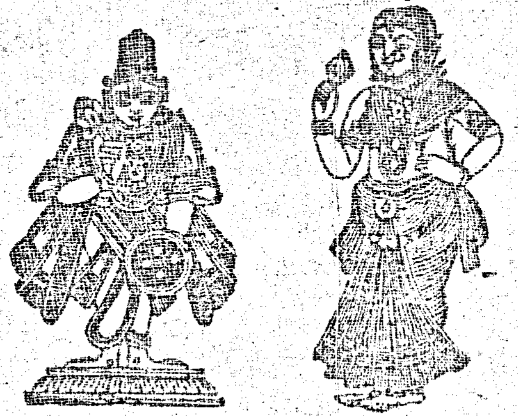

மதிவல்லவன் யிப்படிமடியைப்பிடித்து வாதாட்டத்தாதென்று.

மோகனாங்கிக் கேட்பது.

விருத்தம்.

கடல்சூழ்ந்த வையமெல்லாங் கர்த்தனின் றளிக்கவந்த
குடிகளை யாளும்வேந்தன் குணத்தவத் தறிந்தமாதே
யடமிருக் கென்னையிங்கு வணைந்திட வாதென்று
மடிதனைப் பிடித்திழுத்தே வாதுக்கே யழைக்கின்றாயே.

வசனம்.

ஆ-ஆம் மதனசுந்தரி நீ கூறுங்காரியம் மடியைப்பிடித்து மாங்காயீய்ந்து [illegible] பிடித்து வாங்குவதாகும் ஆகையாலென் விஜயத்துள்ள காதலேனையை நீக்குவாய் மோகனாங்கியே.

80-தரு-இ-ம்-தன்னியாசி-தாளம்-ரூபகம்

கண்ணிகள்.

1. எதுக்குவந்தென்னை வாதுக்கிழுக்கிறு
[illegible]போர் பண்ணுவா ரிதைத்
தப்பு[illegible]மன் றெண்ணுவார் கரு
மேலங்கு[illegible]யன்னை லீலைசெய்தாலென்னை
யே[illegible]ப நண்ணுவார் நல்ல
விங்கிதமா னனே [illegible]ங்கையேநீ கேளே
யெஞ்சாதே மிஞ்சாதே கெஞ்சாதே கொஞ்சாதே
யெங்கும் பங்கம் பொங்குந் தங்கு மங்கு மிங்கும் (ஏது)

2. கற்பழியாமுன்னந் தப்பிதங்கள்செய்தாற்
கடுநரகி லேகுவே னந்தப்
படுகுழியில் விழ்குவேன் மிகுங்
காரிழை யெனும்பரி பூரணமே யானுங்
கசடனென்ப் தாகுவே னொரு
கன்னியான நெருப் பின்னமில்லா திரு
காட்டாதே வாட்டாதே நீட்டாதே மூட்டாதே
கற்றும் விற்றும் நற்றும் முற்றுஞ் சுற்றும் பற்றும் (ஏது)

3. மணமுடிந்தபின் னிணங்கிடுமுந்நன்
முன்னவரோ டிருப்பா யவர்
சொன்னபடி தரிப்பா யிந்த
மண்டலத்திலென்மேற் கொண்டிடுமையலே
மாமயிலே மறப்பாய் புகழ்
மஞ்சணி மணமே ரஞ்சிதக் குணமே
மல்லியே முல்லையே [illegible]ல்லியே வல்லியே
மானே தேனே தானே வானே மீனே நீனே (ஏது)

4. பரவைரேயெந்த னாவியைப்போக்காதே
பாவமுன்னைச் சேருமே மனஸ்

தாபம்வந்து சேருமே யெங்கும்
பற்றுதபுத்தியை நற்றுதேநான்பெரும்
பாவியென்னைக் காருமே சிறு
பாலன்சுப்பிரமணி ஞாலம்புகழணி
பாரதை யோரதை நேரதைக் கூறதைப்
பாதா போதா சீதா சூதா வாதா பேதா (ஏது)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

ஆவியைப் [illegible]தென்று வரைந்திடு மதுகுள்ளரோ
பாவியா னும்மைக்கூட்டப் பட்சங்கொண் டிருக்கும்போது
பூவிலெந் தனைநீர்தள்ளப் போகுமோ போகாதுன்ற
னேவியென் றதிக்[illegible] சேர்ந்தனைந் திருக்கவாரும்.

[illegible]

ஓ-மதனசுந்தா தமதாத்மா ஆழிவதற்கென்னு [illegible]றுயென்றீரோ அவை யானவிரும்பும்போது வரும[illegible]ருக்போதும் வரமாட்டாது இனி யென்னைத் தமது மனைவி யாக்கிக்கொள்ளு மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன் காதலுற்றோர்கள் செய்கை[illegible]ய
மோகனாங்கிக் கோதித்தடுத்தல்.

விருத்தம்.

காமத்தா லனேகம்பேர்கள் காசி[illegible]யிழுந்துபோனர்
காமத்தா லனேகம்பேர்கள் [illegible]னென் றவர்பேர்கொண்டார்
காமத்தா லனேகம்பேர்கள் கருத்தழிந் துயிரைவிட்டார்
காமத்தா லனேகர்கெட்ட கதைகேட்ட திலேயோமானே.

வசனம்.

கேளாய் வேனுசிதானந்தி உலகத்திலிக்காம விஜயத்தால் மதிகெட்டுப் பதிவிட்டுத் துறந்திறந்தவர்கள் எத்தனையோ கோடிபேர்களையையோ அக்கதைகளுந் தெரிந்திருப்ப தில்லையோ மோகனாங்கியே.

81-தரு-இ-ம்-ஆகிரி-தாளம்-திரிபுடை.

கன்னிகள்.

1. காமத்தாலே கெட்டோர் கதைகளைச் சொல்லுவேன்
கன்னியே கன்னியே யதை
நேமத்துட ... கவனப்பாகவேகேளுங்
கன்னியே கன்னியே

2. அகலிகை மேலிந்த்ர னாசைகொண்ட தற்குக்
கன்னியே கன்னியே யவ
னகமெய் யெல்லா மாயிரம்யோனியாச்சுதே
கன்னியே கன்னியே

3. சந்தன னூர்வசி தன்னைப் புணர்ந்தானே
கன்னியே கன்னியே தேவ
யிந்திரனாலே யிருந்தானிலவறை
கன்னியே கன்னியே

4. சீதையை ராவணன் சோரவே திண்டினான்
கன்னியே கன்னியே யந்த
மாதவன் பாணத்தான் மாண்டான்படுகளங்
கன்னியே கன்னியே

5. பஞ்சவா ... ன்டரைப் பார்த்தான்சூரியனுங்
கன்னியே கன்னியே பொல்லா
வஞ்சகனை வீமன் வதைத்தானே தீண்டாற்
கன்னியே கன்னியே

6. கீசகனப்பெண்ணின் கீர்த்திக்காசைப்பட்டான்
கன்னியே கன்னியே வீமன்
வாசப்பெண்டாகவே வந்தனைக்கேகொன்றான்
கன்னியே கன்னியே

7. பெண்ணா லழிந்தவர் பேருலகின் மிச்சந்
கன்னியே கன்னியே யதை
யெண்ணிமுடிக்கவு மெந்தனாலாகுமோ
கன்னியே கன்னியே

8. பத்தினியைச்சேர்ந்தாற் பாவதோஷஞ்சேருங்
கன்னியே கன்னியே யென்னை
நத்திடாதேபுவி நாதன்மகளுநீதான்
கன்னியே கன்னியே

9. மங்கிலியஞ்சூட்டிடு மாப்பிள்ளைவாப்பாருங்
கன்னியே கன்னியே கன
சங்கைதெரிசுப்பையன் சாற்றுமொழிகண்டிருங்
கன்னியே கன்னியே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

கொழுநனை வரப்பாரென்று கூறினீர் நானுமிங்கோர்
கழுவினி லிருக்கின்றாற்போல் கலங்கியே மயங்கிவாடி
யழுதிடு மோசைகேட்டென் னாவலைத் தணித்திடாம
லழுவினாற் போலேவிட்டு நடக்கவோ நான்விட்டேனே.

வசனம்.

கேளும் அமைச்சகுமாரனே காமமென்னுங் கழுவாற்றுன்பமடைகின்ற என்னை ரட்சியாமல் புகலேச்சொல்லி கழுவினாலும்மைவிட்டிடின்னமுந் துன்பமுற்றிருப்பேனோ மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

நான்சொல்லும் விபரங்கேட்டு நல்லதென் றிருந்திடாமல்
மான்விழி மாதேபொல்லா வாதைகட் கிடமேயானாய்
தேன்மொழி யுனைப்போலொத்த தெரிவையர் கண்டாலுன்னைத்
தானிவள் காமங்கொண்ட தையலென் றுரைப்பர்தாமே.

வசனம்.

கேளாய் இராஜகன்னி நான்சொல்லும் நற்குணத்தை யனுசரியாமல் உன்னைப்போலொத்த வேறு ஸ்திரிகளுன்னை நகைக்கும்படி வழி தேடுகின்றாய் அதுசரியல்ல மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

எவர்வந்து சொன்னாலென்ன வீசனார் தடுத்தாலென்ன
வவரவர் மனையிற்றங்கி யநேகமா யுரைப்பார்கண்டீர்
கவனமுந் தனையேகூடக் காரிழைக் கிருக்கல்ல
சுவையுட னருந்[illegible]தவெண் சோத்தினைப் போசிப்பாருண்டோ.

வசனம்.

ஓ-ஓ-எனதாத்ம சஞ்சீவியரே அமிர்தத்தை கந்சென்றடுத்தவர் சிறித்தா லகற்றுவார்களோ இனி [illegible] கூடாமல் கானிருப்பதில்லை மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பதிதரு மின்[illegible]சேர்ந்தாற் பாதக மணுகும்பின்னுங்
கதியது மாறுநம்மன் காவலன் பகையுண்டாகும்
மதியழிக் தெருங்கண்டோர் மடையனென் றுரைப்பதாகு
மிதின்குறி யறிந்துகொண்டு வெனைவிரும் பாதேமாதே.

வசனம்.

கேளாய் இராசகுமாரத்தி நானுன்னைச்சேர்ந்தால் உலகப்பழியும் பாகவழியு மதுவேயாகும் ஆனபடியால் இந்த ஒரு சங்கதியில் என்னை மாற்றவேண்டும் மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

ஓயாம லெனக்குநீதி யுரைத்தது போதும்போதும்
மாயவன் ம[illegible]மைந்த மன்மதன் கணையால்வாடு
நோயதைத் தணிப்பதற்கு நொடிக்குள்ளே கருணைசெய்ய
நாயகா நானுமும்மை [illegible]னே னெனைச்சேர்ந்தாலும்.

வசனம்.

வாரும் என்னுசை நேசா இப்போது சொல்லுகிற நீதிவாக்கியங்க ளெல்லா மிருக்கட்டும் இனி யான்கொண்ட மதனவேதனையைத் தீர்த் தருளும் மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன் மும்மூர்த்திகளைநினைத்து துக்கித்தும்
மோகனாங்கி அதைத்தடுத்து வாக்குவாதஞ்செய்யுந்தர்க்கம்.

விருத்தம்.

ஈசனே யன்றெனக்கு யிப்படி யாகுமென்று
ஈசனே யென்றலையி லெழுதிய விதியோவையோ
ஈசனே யிவடான்கெட்ட [illegible] கிடமேகொண்டால்
ஈசனே யிதற்கினிமே லென்செய்வேன் பாவியானேன்.

வசனம்.

அந்தந்தோ தெய்வமே யான் ஜனனமாகுங் காலத்தில் விதித்தவிதி யிதுதானோ தெய்வமே தெய்வமே தெய்வமே.

மதிவல்லவன் சிவத்தை நோக்கிப் புலம்பல்.

82-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

1. பாவிநானென்செய்வே [illegible]னவிதயங்குதே
யீஸ்பரா வீஸ்பரனே யிந்தப்
பத்தினிவந்தென்னைச் சிற்றின்பஞ்செய்யென்றுள்
யீஸ்வரா வீஸ்பரனே
பூவிதையாள்கின்ற காவலன்புத்திரி
யீஸ்பரா வீஸ்பரனே யிவள்
பொற்புக்கரசிதன் கற்பழிக்கலாமோ
யீஸ்பரா வீஸ்பரனே

2. கன்மவினைவந்தென் றுன்மையைப்போக்குமே
யீஸ்பரா விஸ்பரனே பெருங்
காசினியோர்கூடி யேசம்படியாமே
யீஸ்பரா விஸ்பரனே
பெண்மணிமாதிவள் தன்மைபிறதானே
யீஸ்பரா விஸ்பரனே புகழ்
பெற்றசுப்ரமணியாப் புற்றறிந்திடச்சொல்
யீஸ்பரா விஸ்பரனே

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

ஈஸ்பரா விஸ்பராவென் றேங்கிநீர் தயங்கலாமோ
ஈஸ்பரன் செயலேதென்று கூப்பாதத் திருந்தமாதை
ஈஸ்பரன் பிறிந்துபின்னு மிமையவன் புதல்வியான
ஈஸ்பரி தன்னைக்கூடி யிருந்ததை யறிந்திடீரோ.

வசனம்.

ஆ-ஆ-மதிவல்லவரே ஈஸ்பரா ஈஸ்பரா வென்று புலம்புகின்றீரே அவர் இமைய பருவதத்தில் காத்திருந்த கதை தெரியாதா அது விருக்கட்டு மினி யென்னைக் கூடவாரு மதிவல்லவரே.

83-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மதிவல்லவன் சொல்.

வாது வாது செய்யாதே மாதேயிது
தீது தீது வையாதே

சரணங்கள்.

1. காதனின்ற செழுந்தேனே நீயுங்
காதல்கொண்டாய் மடமானே யுந்த
நீதிதவறு நானே படி
பாதகனுக்வேன் ளுனே யிது
பார்த்திடுஞ் சேர்ந்திடும்
கேர்ந்திடுஞ் சார்ந்திடும் (வாதுவாது)

பல்லவி.

மோகனாங்கி-சொல்

வாரும் வாரும் மன்மதா மருவிமையல்
தீரும் தீரும் மன்மதா

சரணங்கள்.

1. ஆருமறியாம றுனுமே யும்மைச்
சேரும்படியிங்கு நானுமே கூட்டி
வாருமென்றேவின கோனுமே வந்த
நீருமெனக்கின்பக் தாருமே நல்ல
நேசனே வாசனே
போசனே ராசனே (வாரும்வா)

மதிவல்லவன் அச்சுதனைநோக்கிப் புலம்பல்

84-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-திரிபுடை

கண்ணிகள்

மதிவல்லவன் சொல்

1. பஞ்சவர்க்குத்தூது வஞ்சனிலேசென்ற
அச்சுதா வச்சுதனே யிங்கு
பண்புடனேயென்னை யின்பஞ்செய்யென்றுளே
அச்சுதா வச்சுதனே
வஞ்சகனுகிய கஞ்சனைமடித்த
அச்சுதா வச்சுதனே ஒரு
மாதுவந்தெத்தனை வாதுக்கிழுக்கின்றுள்
அச்சுதா வச்சுதனே

2. பிரகலாதனுக்காக விரணியனைக்கொன்ற
அச்சுதா வச்சுதனே யிந்த
பெண்ணுன்மதிகெட்டுக் கண்ணுளாவாவென்றுள்
அச்சுதா வச்சுதனே
யரிகரிகோவிந்தா திருவருண்மார்பனே
அச்சுதா வச்சுதனே யிவ
ளன்னிதத்துக்கேசுபா மன்னியனேதுசெய்வான்
அச்சுதா வச்சுதனே

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அச்சுதா வென்றுநீரு மலரியே புலம்புகின்றீர்
ரச்சுதன் செயலேதென்று லாயர்பாடியிலேதங்கும்
கச்சணி முலைமாதர் களைப்புணர்ந் தருகிருந்து
மச்சினி முறைகொண்டாடி வாழ்ந்ததை யறிந்திடீரோ.

வசனம்.

ஆ-ஆ-பூசுரரத்னசிவகா திருமாலே யெண்ணிப் புலம்புகின்றீரே அவர் ஆயர்பாடியில் விடுகடோறுஞ் செய்த கதைதெரியாதா இப்படியெல்லாம் போதுபோக்கவேண்டாம் என்னைக்கூடும் மதிவல்லபரே.

மேற்படி - தரு

சரணங்கள்.

மதிவல்லவன்-சொல்

2 வண்ணத்தமிழ் கற்றறிந்தாயே யிந்த
மண்ணுளோர்க்குப் பிறந்தாயே நல்ல
பெண்ணுக்கழகா யிருந்தாயே யுன
தெண்ணத்தையெல்லாந் துறந்தாயே யெங்கு
மேசுமே பேசுமே
வீசுமே கூசுமே (வாதுவாது)

மோகனாங்கி-சொல்

2. மோடிசெய்யாமலே வந்திடு மென்னைக்
கூடிக்கலவி புரிந்திடு நானுன்
பேடுநீரன்றி லிரிந்திடு மெந்தன்
மாடமிதனி லிருந்திடு நீரே
வல்லவா நல்லவா
நல்லவா சொல்லவா (வாரும்வா)

மதிவல்லவன் பிர்மாவைநோக்கிப் புலம்பல்.

85-தரு-இ-ம்-காம்போதி-தா-ம்-திரிபுடை

கண்ணிகள்

மதிவல்லவன் சொல்

1. இந்தமங்கையென்னைத் தொந்தரவுசெய்கிறாள்
நான்முகா நான்முகனே யெனக்
கிப்படிவருமென்று சொற்பனத்திலுங்காணேன்
நான்முகா நான்முகனே
வந்தவிடந்தனிலே யிந்தவினைகள்தன்னை
நான்முகா நான்முகனே யெந்தன்
மண்டையினோட்டினிற் கண்டெழுதிவிட்டாயோ
நான்முகா நான்முகனே

2. நல்லவனென்றிந்த வல்லிமனைக்குள்வந்தேன்
நான்முகா நான்முகனே யென்னை
நாடிமகிழ்ந்திங்கு கூடிடவாவென்றாள்
நான்முகா நான்முகனே
சல்லாபமேசெய்தா லெல்லோருக்கும்பகை
நான்முகா நான்முகனே யிந்தத்
தையற்குள்ளகப்பட்டு மையச்சுப்படையன்சிரோ
நான்முகா நான்முகனே

வசனம்.

ஆ-ஆ-மேதினிபடைத்தோனே, மாலுந்திவந்தோனே, இரணியகருப்பனே, அன்னவூர்தியனே, சதாநந்தனே, யநந்தஞானியனே, சின்னஞ்சிறுவனுக் கெக்கதியாமெனத்தெரியேனே, இதுயார்செய்தகுதோவறியேனே, வினைவிதியோவதுவுங்குறியேனே, இப்படிச்செய்வதுன்னமுகோமறையோனே, புன்னைநம்பினேனென்னையாள்வா யிறையோனேயிறையோனே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

பிரமனேநினைந்தே நீரும் பிரலாபித்தலறுகின்றீர்
சரஸ்வதியவளையந்தச் சதுர்முகப்பகவன்விட்டுக்
கரங்கொண்டுகிருத்தியஞ்செய்த காரிழைதிலோத்தமையைக்
குரவன்பந்தனையென்றோராக் குலாவினதறிந்திடீரோ.

வசனம்.

ஆ-ஆ-மதிநிறைந்தசின்[illegible]கரே பிர்மாவைத்துதிக்கின்றீரே அவரும் [illegible]யிருக்க, தகையைபிரு[illegible]னவர்தானே இதுவென்னதெரியாததா கல்ல திருக்கட[illegible]வாரு மதிவல்லவரே.

மேற்படி - தரு.

சரணங்கள்.

மதி[illegible]லலவன் சொல்.

3. பாங்கிமார்சூழ்ந்திடு மன்னமே மோக
னாங்கியென்றோதிடுஞ் சொர்ணமே நீயுந்
தாங்கினமாயமி தின்னமே நம்மையி
நீங்கிடவேசெய்யும் பின்னமே யிதை
நேராயோ பாராயோ
தேராயோ வோராயோ (வாதுவாது)

மோகனாங்கி சொல்.

3. மாமகன்கைவாளி போட[illegible] பின்னுந்
சேமனெதிர்நின்று சாடவே யிந்தப்
பூமஞ்சதிந்திருந் தாட்வே கவி
நாமஞ்சுப்ரமணி பாடவே மன
நத்துதே முத்துதே
சுத்துதே கத்துதே (வாரும்வா)

மதிவல்லவன் சங்கரனைக்கோதிப் புலம்பல்.

86. தரு - இ - ம் - காம்போதி - தாளம் - திரிபுடை

கண்ணிகள்.

மதிவல்லவன் சொல்.

1. அர்த்தநாரபரமனே திரிபுராந்தகனே
சங்கரா சாம்பசிவா உன்னை
யண்டினபேர்க்கிது கண்டிடலாகுமோ
சங்கரா சாம்பசிவா
வரிப்புலித்தோலினை விரித்தணியாநின்ற
சங்கரா சாம்பசிவா விந்த
மங்கையையிழந்திங்கு சஞ்சலக்குலைந்தேனே
சங்கரா சாம்பசிவா

2. உம்பர்கள்கோமானே யம்பிகைபாகனே
சங்கரா சாம்பசிவா யிங்கு
ஓடிவந்தேமனம் வாடிப்புலர்ந்தேனே
சங்கரா சாம்பசிவா
கொம்பனைமாதிவள் வம்புக்கிடங்கொடு
சங்கரா சாம்பசிவா சாம்ப
கொண்டுசெப்பிரமன்யன்றன்னிடமிருந்திணங்கினேன்றுனே
சங்கரா சாம்பசிவா

வசனம்.

ஆ-ஆ-சதாசிவமே சச்சிதானந்தமே சாம்புசங்கரமே புராந்தகமே பூதநாதமே சூலபாணியமே நீலகண்டமே சந்திரசேகரமே நந்தியீச்சுரமே இந்தமாதையெனக்கேன்னைக் காட்டிக்கொடுத்துப் பெருந்துன்பத்திலழுந்தவிடுவது நீதியோ அருளோ பரமசிவமே, பார்ப்பதிபாகமே, தெய்வமே தெய்வமே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

சங்கராவென்று[illegible]த் தயங்கினீர்மயங்கலாமோ
மங்கைபங்காளன்செய்த வகையதையுரைப்பென்கேளும்
திங்களையணிந்தசோதி தேவியைவஞ்சித்தங்கோர்
கங்கையைச்சடையில்வைத்த கதைகேட்டிலையோமன்னா.

வசனம்.

ஆம்-ஆம்-மதிவல்லவரே இப்போது நீர் துதிக்கின்ற பரமசிவனும் பக்கத்திலும் சிக்கத்திலும் பெண்களை வைத்துத்தானே யிருக்கின்றார்

அவரே யப்படியிருக்க நமக்கென்ன குற்றம்வரும் இனிச்சும்மா வாரும் வாரும் நாயகனே.

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

முந்தியயுகம்ரேணுகை மொய்குழலவளாற்பாழ்
பிந்தியயுகமோசீதைப் பெண்புவியழித்திட்டாள்பின்
வந்திடும்யுகம்பாஞ்சாலி மாதுலகதனைத்தீய்த்தா
ளிந்தகலியுகத்தைப்போக்க வெங்கிருந்துதித்திட்டாயோ.

வசனம்.

கேளாய் மாதே ரேணுகை - சானகி - திரௌபதை முதலியபெண்களால் விதந்துமுன்னுலகமழிந்தன. இப்போதழிக்க நீதான்பிறந்ததுபோலிருக்கின்றது மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

உபாயதந்திரங்கள்சொல்லியோ துக்கவோவழிபார்க்கின்றீர்
சபாசவெங்கிருந்துதித்த சரிதைகொண்டிங்குவந்தீர்
[illegible]பகல்லுரிவுஞானத்து சொல்வதற்கிதுபோதில்லை
குபாருடனுபாயமென்னைக் கூட்டிவைத்தானுங்கோவே.

வசனம்.

வாரும் சதநசங்கதனுகாரு நீர் சொல்லுகிற உபாயதந்திர நீதிஞானங்கள் இப்போதென்னிடத்துச் செல்லுமா இனி வாக்கியக்கட்டை நீக்கிவிட்டு வாருமெனக்குரிய பத்தாவாகிய மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன் கலித்துறை.

சல்லாபவூரு வில்லாதவன்கணித் தையலரே
பொல்லாதவேளை யாமினிலென்னைப் புகழ்ந்திழுத்துக்
கல்லாதவள்போன் மணந்திடென்றாயிதைக் கற்றுணர்ந்தால்
வல்லாளகண்டியுன்போலுண்டோவில்லையிவ் வையகத்தே.

வசனம்.

வாராய் மாகலாதி இந்தக்கொடிய விரவிலென்னை யழைத்துவந்து வாதாடுகின்றனையே இதுவென்ன பிடிவாதகமையையோ மோகனாங்கி.

மோகனாங்கி விருத்தம்

ஊணையுமறந்தேன்சொந்த வுறக்கத்தைவிடுத்தேனும்மே
லாணைத்தைகளன்மேற்றும யந்திசெய்ததின்மேற்கொண்டே
வேணதையுரைத்தேன்கேட்டு விரும்பிடாதிருப்பீராலென்
வாணாளைமுடித்துக்கொள்வேன் வருப்பழியோர்ப்பீரின்றே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-எனதிந்த ரட்சகா தனன்மேற் றமையந்தூகொண்ட காதல் எனனிலெல்லாருடா ஆத்தந்தோ இப்போதென்னைக் காராவிடில் நீர் கொலையேர்ப்பதற்குச் சந்தேகமில்லை மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன்-ஆசிரியவிருத்தம்.

எந்தவிதஞ்சொன்னாலுங் கேளேனென்று
விளங்கொடியான் மதிமயங்கிக்கவலைகொண்டு
வந்துவெந்தறுவலஞ்சித் தாளுமென்றும்
மங்கையருமடிபிடித்தே விழுகின்றாளே
சந்தமலர்க்குழலாளுக் கிசைவேனானால்
காவலன்கண்டாலுதைப்பான் கலங்குதுள்ள
மிந்தவிதம்வருமென்று தெரிந்தேனாகி
லிங்குவராமாட்டேனிதற் கினியென்செய்வேன்.

வசனம்.

ஐயையோபகவானே இவள்விஷயத்தில் தன்னிஷ்டமன்னிஷ்டத்தோ இப்படித்தெரிந்தா லிங்குவரமாட்டேனே யந்தந்தோ இதற்கினியான்செய் குவேன் அரசனறிந்தா லக்கினிவருமே யப்பப்பா தெய்வமே தெய்வ மேதெய்வமே.

87-தரு-இம்-முகாரி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

1. என்னதான்சொன்னாலு மேற்காதென்றடிக்கடி
யிங்குவின்றிவள்வதைக் கின்றாளே காணு
மிஷ்டஞ்செய்யேனென்றாக்கால் முட்டிமாய்ப்பேனென்று
வெந்தவெவதைவதைக் கின்றாளே
கன்னியிவள்தன்னையுங் கலவிசெய்வேனானாற்
கற்புமழித்துபோய் விடுமே யிந்த
காசினியாளுமரா ராசன்கண்டாலென்னையுங்
கண்டிப்பாரே யுயிரே கெடுமே

2. தந்தைக்கரசனாருக் தானின்றெடுக்கவந்த
சந்ததியாகுமிந்த பின்னையும் பாவி
சம்போகம்நானுஞ்செய்தா லம்புவியோர்கள்நகை
தான்புரிந்திகழ்வாரென் றன்னையும்
சத்திரிமகன்மதி வல்லவன்வாராளென்றிம்
மாசினைத்தழைத்திடும் பேச்சே யிப்போ

மங்கைமோகனாங்கியைப் பங்கஞ்செய்பாதகன்
வாராளென்றுரைக்கவு மாச்சே

3. அனைவாயாச்சுதில்லாதென் னுவிபோக்குவேனென்று
வலதுகின்றாளேயிந்த மாது மிகுந்
தாசைகொண்டவருக்கு ரோஷமில்லையென்றசொல்
லதுவுங்சமாச்சுதிப் போது
மணங்களில்லாதமட மாதரைக்கூடினன்
மாபாதகங்கள்சேரு மெனக்கே பொல்லா
மண்டாமடமாதிடு மொண்டொடிக்கேயிவ்விதம்
வந்ததாகாதுவிவள் தனக்கே

4. சும்மாவிருந்தவென்னைத் தோழியரையும்விட்டுச்
சூதாகவழைத்துவரச் சொன்னா ளிந்தச்
சூட்சமறிந்திடாம லாச்சியென்றிவளிடம்
துதியின் றாகவந்தே னின்றேன்
கும்மாளிகொண்டிப்போ கூடியணையுமென்று
கூக்குரற்போடுகின்றாள் சும்மா வெறுங்
குட்டிச்சுவர்தன்னிலே முட்டவெள்ளெழுத்துண்டோ
கூறுய்சுபரமணிசொல் லம்மா

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

அரசனுநீன்றகண்ணே யருங்கடுவெமிழ்தமென்று
விரைவுடனுண்டுசெத்தே விரும்புவர்போலேயுன்னைச்
சரசங்கள்செய்வேனாகிற் றனிக்குறைமுகன்குரோட்டம்
முறைசரியில்லையிந்த மொழிமறந்திருப்பாயம்மா.

வசனம்.

அம்மா இராசகுமாரத்தி விடாந்தின்றவிள்தம் வேண்டுவருமா இதுவென்ன அம்மம்மா பின்னுங் கல்வுபோகம் விழை தாய் கரியெ ன்னும் பழமொழியறியாயா இதையெல்லாம் யோசித்து என்னை மறப் பதேகடமையம்மா மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

பொன்மகன்செயலால்வாடும் பூவையென்கவலைநீக்க
சம்மதமிலாமல்வேனசரிதை கொண்டாடிப்பின்னு
மம்மாவென்றழைக்கவந்த வாணழகரோசனிப்போ
அம்மாணைகத்திகொண்டென் னுயிரதைமடிப்பேன்பாரும்.

வசனம்.

வாரும் என்பிராணவுபிதா தாரத்தை தாயென்பாருண்டா ஈனி னவரையும் கோபமுள்ளாரிடங் குணமுமுண்டென் றிருந்தேன் நீயிப் போது பெருமோசத்திற் றுணிந்துவிட்டீர் இனியென்னுயிரை இதோ விருக்கின்றகத்திக் கிரையிடுகின்றேன் பாரும் மதிவல்லவரே.

பொது வசனம்.

அதுகோதெப்படியென்றால் மோகனாங்கியின் விகாரலவுவலோத்கா ரங்களுக்கு உடன்படாத மதிவல்லவனானவன் அவள் தன்கைவாளினாற் றன்னுயிர்போக்குவேனென்று செய்கின்றதனிவைக்கண்டு இதுவென் னமோசமென்று கையைப்பிடித்துக் கத்தியைத்தடுத்துச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

கந்தார்த்தம் - பண்.

1. வையகந்தன்னிலுன்னை மருவினற்றோசமென்றேன்
கையதிற்கத்திகொண்டு கழுத்தினையறுக்கின்றாய்
பையனானென்னசெய்வேன் பாமரர்செயல்போலாகுக்
வையலுன்கிளைப்பிலோர்ந்த
சரசன்மருனே பெனக்குற்ற
தாரமின் நீனே
அரசன்மகளென்னை யழைத்துவந்தே சின்னு
முரசெனவிரைந்தவுன் மொழியதின்படியேனான் (சர)

வசனம்.

வாராய்பெண்ணே நான்சொன்ன நீதிசாஸ்திரங்களையெல்லாந் தள் ளி உயிர்போக்கத் துணிந்தீயே இவையெல்லாம் தெய்வச்செயலன்றி வேறில்லை இனியுனை இஷ்டப்படியாகுது மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி - கந்தார்த்தம் - பண்.

2. இந்தநேரமட்டு மெத்தவிதமோ சொன்னேனென்
சித்தமுமிரங்கொண்டு சேர்ந்தெழுதிரையாய்க்கக்
கத்தியொன்றெடுத்தேயென்றன் களத்தையறுக்கத்தன்று
பத்தம்வைத்தாள்வேனென்ற
பட்சங்கொண்டீரே யிப்போதெந்தன்
பத்தாவுநீரே
யிச்சணமேதங்க
வச்சமில்லாமலே யிருதயம்பூரித்து
யன்புடன்வாவென்ற (பட்)

வசனம்.

வாரும் வாரும் என்னாயகரே புத்திபுத்தி மெத்த சந்தோஷம் வள் ளுவர் தெய்வத்தாலாகாதெனினும் முயற்சை மெய்வருந்தக்கூலியென்ற துபோல் பலமாகிய தமதுமனமுஞ் சலமாகியதே இதுவும் நான்செய்த தவப்பிரயாசையே நல்லது வாரும் மன்னவரே.

மதிவல்லவன் - கந்தார்த்தம் - பண்.

3. அணைந்திடலாகாதென்று வருமறைநீதிசொன்னே
னுணர்ந்தனைத்தெரிந்திடாம லோரேபிடிவாதங்கொண்டு
துணிந்தாய்போக்கின்றாய் சொல்லவும்வழிவேறில்லை
புணர்ந்திடவெண்ணமிட்ட
பூவையே வாராய் உந்தன்மனம்
போலாகும் பாராய்
காவலனின்றிடுங் கன்னியரோதாம
ளாவல்கொண்டன்ப மானதைச்சேதிக்க (பூவை)

வசனம்.

கெட்டி கெட்டி பெண்ணே நீபிடித்ததேபிடி இனியென்னவிருக்கி ன்றது தடையொன்றில்லை வாவா மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி - கந்தார்த்தம்-பண்.

4. இருதயம்பூரித்தென்னை யிஷ்டங்கள்செய்வேனென்ற
கருணையையுமக்கிப்போதான் கர்த்தனுமளித்திட்டானே
வறுமையுற்றவர்க்குச்செல்வம் வலியவந்ததுபோலாச்சு
மருவிகாமிருக்கச்சப்ர
[illegible]வாரும் வந்திருந்து
மாதெனைக்கூடும்
வஞ்சிதானென்கொண்ட மனக்கவலைதீர்க்
கொஞ்சுபாமனிக்கிங் குலாவிடலாஞ்சப்ர (மஞ்)

வசனம்.

ஆஆ என்பிராணநாயகா நதிநிரன்குபேரசம்பத்தைப்பெற்றது போற் றமதுத்தாவைப்பெற்றேன் இனியெனக் கென்னதான்வேண்டும் மெனது நாயகரே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

சந்ததப்பணிசெய்பாங்கி சப்ரமஞ்சஞ்சோடித்
இத்தமாவசதில்வேறோ ரிடஞ்சென்றேவித்தைசெய்வாய்.

வசனம்.

கேளாய் தந்திரவல்லி நானித்திரைசெய்யுஞ் சப்ரமஞ்சத்தையலங் காரஞ்செய்குவாய் தோழியே.

தந்திரவல்லி வசனம்.

நல்லபாக்கியம் அப்படியே தயாராயிற்று இதோசற்று நித்திரைசெய்து வருகிறேன் அம்மாதாயே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

சந்தங்கள்கமக்கத்தோழி கைசெய்பூவணைமேற்றங்கிச்
சந்தோஷமாகவேநாம் சயனஞ்செய்திருப்போம்வாரும்.

வசனம்

ஆ-என் பிராணசிநேகிதரே இங்கிருந்து நம்கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவோ மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

வரும்விதியதனையாலும் வந்தணுகாதேயென்றும்
றழுகுமோதறுகிடாது தடையின்றிபடைத்தேகிங்கும்
கருகிறக்கூந்தலாளே காதலனுனக்கின்றின்ன
னிருவர்தன்மனதோன்றாக விருந்துநாஞ்சுகிப்பதன்றே.

வசனம்.

கேளாய் பெண்ணே வரும்விதி ராத்தங்காதென்னும் ஊட்கிதமதியால் உன்னபீஷ்டத்தின்படி இருப்போமென்னுசைவிசுவாசியே.

பொது - ஆசிரியவிருத்தம்.

அன்னலெனுமிரங்கபுரிக் கதிபதியாமஞ்சிகீரிக்
னளித்தசேயா
ஆரணங்குமோகனமின் வேட்கைகொண்டவன்மதிவல்
லவனைத்தேடி
இன்னமுடனழைத்து அங்கென் னுவலதணித்தான்கவெனச்
செப்பிகேட்ட
சிறுவன்மதிமயங்கியிதாற் றீங்கனுகுமின்றென்மனஞ்
செல்லாதென்றான்
பெண்ணெனக்கிங்கிசையாவிடி லுயிரிழப்பேனெனக்கைசூரி
பிடித்தேசிற்கப்
பேதைபழியேற்கவோநான் பிள்ளையெனப்பிறந்தனிந்தப்
பெண்மாதின்று

வெண்ணையிட்டபடிகடப்போ மாதிசிவனருள்போலாகு
மெனவேபால
னிருதயத்துணிந்தவளின் மனத்துரும்கலியகத்த
விசைந்திட்டானே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மதிவல்லவனானவன் மோகனாங்கிக்கு அநேக நீதிகளைச்சொல்லியு மவளைநைத்கேளாம லுயிரைப்போக்குவேனென்பதைக்கண்டு மனமிரக்கங்கொண்டு அம்மாதோடு வுரவாடிச்சுகித்திருக்கிற விதங்காண்க.

மாகூம்பிலாவுங்கொய்யாவுமென்ற
வர்னமெட்டு.

88. தரு-இ-ம்-தனசரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மனமகிழ்ந்தானந்த மாகச்சுகித்திருந்தார்
மதிவல்லவனுமோக மாதுமொன்றதாக (மன)

அநுபல்லவி.

இனகாதெளிபோ... இனவுருங்கனியாலே
தேடியெடுத்தகன்ன... மாடமிருந்தங்குன்னி (மன)

சரணம்.

உடலிரண்டொன்றாகி ... பொருந்தாகியதன்மை
யுலவுகருந்தசதை ... ...திருப்பதும்பண்மை
கடலுலகிரிலுள்ளோர் ... கண்டுபுகழும்தன்மை
கதைகளுந்தகப்பிரமனி ... கீர்த்தியின்றிரத்திலுண்மை
காத்தருவர்மனமே ... சாகுமாயக்கணமே
காட்டியுடன்புசித்து வாச்சர்யமென்றிருந்து (மன)

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

சுந்தனும்வள்ளிபோலுங் கனவில்விபாரிபோலும்
மித்திரன்சரியாள்போலு மிராமர்ஜானகியைப்போலுந்
சந்தான்ரோகணியைப்போலுஞ் சான்றோர்தன்மனைவிபோலு
மிந்தந்திகோமாட மிருந்திங்குவசித்தோஞ்சொல்லே.

வசனம்.

வாராய் மாதே நந்தன்முதற் கற்றோரீறாகச் சொல்லுகின்ற இவர்கள் தம் தம் மனைவியரோடு சுகிப்பதைப்போலிருக்கலாமோ இனியென்னசெய்யவேண்டுஞ்சொல்வா யென்னருமைக்கண்ணாட்டியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

தேடிநானிருந்தேனிங்கே திருமகன்சரம்பட்டிங்கே
வாடிநானிருந்தேனிங்கே வந்தெனக்கிசைந்தீரிங்கே
கூடிநாமிருந்தோமிங்கே குலாவிப்பின்னுறங்கோமிங்கே
பாடிநாமிருந்தோமிங்கே பந்தாடவருவீரிங்கே.

வசனம்.

கேளுமென்னபீஷ்ட துங்கேந்த்ரா என்னையொரு பொருட்டாகவெண்ணி இவ்விடம்வந்தென்னாசையை நிறைவேற்றினீர் இனியென்னதான் வேண்டும் ஆகிலுஞ்சற்றுநேரம் பந்துவிளையாடுவோம் வாரும்நாயகரே

89. தரு-இ-ம்-கமாசு-தாளம்-சண்பகம்.

பல்லவி.

பந்துவிளையாடலாம்வாரு-மெனது
பாச போச நேச வாசை விசுவாசனே பந்து

சரணம்.

இந்தவேளையிலுமக்கே சொந்தமாகினேனமக்கே
இராக்கதிர்வந்துதித்தான் ஆராக்கெனவேமதித்தா
னெங்குமேயொளி பொங்குதேகளி
யிசுதனமேதேடிப் பட்சமாகக்கூடி நீரும் (பந்து)

மதிவல்லவன்

பல்லவி.

பெண்ணேயுன்னெண்ணம்போலாகட்டும்-வெகு
பிறிய சிறிய மருங் கரிய வுரைசெய்திடும் பெண்

சரணம்.

கண்ணானகண்ணொளியாளே வண்ணமேபொன்கிளியாளே
கருத்தினிணைந்துநாடி வருத்தி தணிந்துபாடிக்
கண்டனேசுகங் கொண்டனுபாகங்
காட்டினேன்றுய ரோட்டினேன்றையலென் (பெண்)

மோகனாங்கி

விடுகிறேன்பந்திதைப்பாருமே-மிகு
வேக தாக மாக யெகபோகா விநோதா விடு
அடமுடனிதைத்தடுப்பீர் படிதனிலெனைக்கெலிப்பீ
ரஞ்சாமலேசெய்பந்தயம் மிஞ்சவோட்டாதென்பந்திது
மப்புரமதை யொப்பிடுஞ்சதை
யன்புமெத்தனகு மின்பமுந்தனகு-நான் (விடு)

மதிவல்லவன்

ஒருகையாற்றடுப்பேன்பாரடி-விநோ
தத்த னந்த முந்த வந்த பந்தினை-யென் னொரு
வருகவேவிடுத்தமாதே தருகாமற்பிடித்திப்போதே
வந்தவழியேகும்படி பந்தெறிந்தேனிதைப்பிடி
வஞ்சிபெண்குயில் ரஞ்சிதம்பயில்
வாதுசெய்யதனை பேதையெய்தனை-யென் (னொரு)

மோகனாங்கி

எய்யும்பந்திதைப்பிடிப்பேனே-நானு
மிங்கு தங்கி யங்கம் பொங்குஞ் செங்கையெடுத் தெய்யு
மெய்யனே விநோதா சேர்த்தையலென்னைதட்டிப்போச்சே
மெத்தவுங்கற்றவன் ... ...யுள்ளவரைப்பார்த்தேன்
மெல்லவே மதி வல்லவா விதின்
மீட்டல்செய்குவீர் காட்டுமெய்குவீரிங் (கெய்யு)

தோற்றதுபொய் மெய்சோ... தனீ-யதைச்
சொல்லு நில்லு மல்லு வெ... செல்லு விங்கு தோற்
பார்த்திவன்மகனுள்... ...ர்த்தடுத்தெறிந்தபந்தைப்
பாலன்பிடித்ததை ...சிலன்விடுத்திடச்செங்கை
பற்றின... முற்றமிழ்கலை
...செய்சுப்பிர மணியின்பூவையே-நீ (தோற்)

மோகனாங்கி விருத்தம்.

தோற்றதுமெய்தானிப்போ தோகையென்றுயரந்தன்னைப்
பார்த்தாண்டதுணைவாவித்தப் பந்தயஞ்சேரவென்றீ
ரேற்றிடுமடியாடானு மெத்தனேவிதங்கற்றாலும்
பார்த்தவர்பெண்பாலென்று பகரானுதிருந்திடாரே.

வசனம்,

கேளுமென்பிராணநாச்சிகா தமது வெற்றிக்கி யான்தோற்றது வாஸ்தவந்தானென்னுபகமே.

மதிவல்லவன் விருத்தம்:

மாதேநீநினைத்தவண்ணம் மனதுருங்கவலைதீர்த்தே
னுதலாவினிமேலெந்த னரண்மனைக்கேகுன்றே,

வசனம்,

ஓ - ஓ - பெண்ணே நீயெண்ணியகாரியம் நிறைவேறியபடியால் இனிநானுனதூருக்குப்போவதே நன்மையாய்த்தெரிகின்றது என்னுயகியே,

மோகனாங்கி விருத்தம்

கேட்டாயோதாதியிந்தக் கீர்த்திமானெனைத்தானேவெள்
ளாட்டியென்றறிந்தேவந்து யணுகிநன்மனத்தைத்தந்து
கூட்டினிறடைத்துவைத்த குயிலதுக்கிரைகொடாம
லோட்டிவிட்டிருப்பேனென்ற வுத்தமரிவர்போலுண்டோ

வசனம்,

அம்மா தந்திரவல்லி இவ்வமைச்ச குமாரர் சொல்லிய சமாச்சாரத்தைக்கேள்வியுற்றாயா குயிலைப்பிடித்துக் கூட்டிலடைத்து இரைபோடு தற்கஞ்சியெங்கேவிட்டுப்போவேனென்பதுபோலிருக்கிறது தோழியே,

90. தரு-இ-ம்-முகாரி-தாளம்-ரூபகம்,

இ. ந். தி. ர. ச. ப. ர.

கண்ணிகள்.

1. மாதே யெனக்குகந்த — தாதிநீயேகேளு
பாங்கிமாதே — யிந்த
மன்னவர்சொன்னசொல் — ...ன்னீதமல்லவோ
பாங்கிமாதே
ஆதரவென்றிந்த — நாதரைநம்பினேன்
பாங்கிமாதே — யென...
காசைவார்த்தைசொல்லி — மோசம்பண்ணலானார்
பாங்கிமாதே

2. பட்சமில்லாதவ — ரிச்சைப்படலாமோ
பாங்கிமாதே — யென்னைப்

பார்த்திருந்தேமுகம் — வேர்த்திடச்செய்தாரே
பாங்கிமாதே
கைச்சிமிழ்போல்வைத்து — மெச்சிருந்தாரென்று
பாங்கிமாதே — விந்தக்
கண்ணாளன்சித்தத்தை — யெண்ணாமல்போனேனே
பாங்கிமாமே

3. அற்புதமாமெந்தன் — கற்புக்கிசைந்தனர்
பாங்கிமாதே — விப்போ
தண்டியிருக்காம — லொண்டியாக்கப்பார்க்கார்
பாங்கிமாதே
தற்பரனால்வந்த — விற்பனமுள்ளவர்
பாங்கிமாதே — நலந்
தந்தவரிவரெந்தன் — சிந்தைகலங்கச்செய்தார்
பாங்கிமாதே

4. மோடிசெய்யாமலே — நாடினுரென்னையும்
பாங்கிமாதே — யிவர்
முல்லையகன்றபின் — செல்லவழிகொண்டார்
பாங்கிமாதே.
வாடிடவோவுனை — யாடினுரென்னுடன்
பாங்கிமாதே — வெந்தன்
வாழ்வைக்கெடுத்திவர் — தாழ்வுக்கிடந்தந்தார்
பாங்கிமாதே

5. கல்லோவிவர்மனஞ் — சொல்லுக்கிரங்காதோ
பாங்கிமாதே — யருங்
காட்டில்விட்டேசொந்த — வீட்டுக்கேகுவேனென்றார்
பாங்கிமாதே
நல்லவராம்நி — ல்லவரென்றுநான்
பாங்கிமாதே — சும்மா
நம்பினேனென்னுள்ளம் — வெம்பிடவைத்தாரே
பாங்கிமாதே

6. உந்தனையேவிநான் — வந்திடச்செய்தேனே
பாங்கிமாதே — யிவ
ருண்மையறியாமற் — பெண்மதியாற்கெட்டேன்
பாங்கிமாதே

சிந்தையிவ்வறையும் வந்தனம்புரிந்தேன்
பாங்கியாதே நீயே
செப்புஞ்சுபாஷிணியம்பா வொப்பும்படியதாகப்
பாங்கியாதே

தந்திரவல்லி விருத்தம்.

நல்துவராசர்க்கேற்ற நாயகிபயிர் நகண்ணே
யல்லுலையொழிப்பாயுன்னை யடுத்திருந்தினிவைத்தந்து
செல்லவேவழிபார்க்கின்ற சித்தசன்வரையாளுன்
னில்லம்விட்டகலாவண்ண மிருந்திடச்செய்குவேனே.

வசனம்.

அம்மா இராசகுமாரத்தி என் வருத்தப்படுகின்றாய் இவ்வமைச்ச குமாரரை உன்னைவிட் டொருபொழுதும் பிரியாமலிருக்கும்படி செய்கி றேன்பாரும்மணி மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி வசனம்.

அப்படியே செய்குவாய் தந்திரவல்லியே.

தாதி விருத்தம்.

இலையினிற்பாலோடன்ன மிட்டதையுண்ணமுன்னந்
தலையினைவெட்டென்றாற்போற் சாற்றும் வல்லவரும்மேட்டை
வலையினிலகப்பட்டிந்த வஞ்சிகைவிடுப்பீராகிற்
கலையினைப்பிரிந்தமாஞ்போற் கலங்குவாளுமக்காகாதே.

வசனம்

ஆ-பூசுசிரேஷ்டரே நீர்சொல்வது விருந்துண்பதற்குள் வெட்டச் சொல்வதுபோ லிருக்கின்றது இது வுமக்குச் சரியில்லை மதிவல்லவரே.

91. தரு - இ - ம் - சங்கராபாணம்-தாளம் - திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

1. வீண்பேச்சுத்தானிது மெய்யமே யிந்த
...விக்கிடப்பிருக் தூம்பீரே
சாண்பிள்ளையாண்பிள்ளை யல்லவோ விதின்
சங்கையறிந்திடச் சொல்லவோ
...ருள்...ண்டு வாடினே ளிந்த
...பதையுமைக்காணத் தேடினேள்

கண்ணுக்கழகிய ரேதானே யிவள்
காணக்கிடைக்காத சீமானே
3. இம்மாநிலத்தினி லும்மையே மண
தென்னிருந்தாளிந்த வம்மையே
யும்மையகன்றுள்ளந் தாழாளே விட்டு
வுயிருடனிருந்திங்கு வாழாளே
4. மாதைப்பிரிந்திட லாகுமோ விந்த
வஞ்சி துயர்விட்டுப் போகுமோ
கோதைப்பிரிதனை யேற்காதீர் நீங்கு
கொண்டபலன்களைத் தோற்காதீர்
5. கன்னிகரம்பற்ற நீதியோ தொட்டுக்
கைவிட்டவனல்ல சாதியோ
மன்னவனறிந்திட மாட்டானே யுங்கள்
வர்மம்வெளிப்பட்டுக் காட்டேனே
6. ஆசையளித்திடுந் திரானே யிவ
ளன்புக்குகந்தவொ யாரனே
பாசக்கடல்குளிக்கக் கொடுத்தின்பம் பின்பு
பாரிதனித்திருந்தாற் பெருந்துன்பம்
7. ஊருக்குளிவள்நேசம் பிடித்தீரே செல்வ
வுத்தமிதனக்கருள் கொடுத்தீரோ
நாருக்குப்பூமண மீய்ந்ததே யெங்கள்
நாயகிக்குநீரே வாய்ந்ததே
8. வேலுமயில்கொள்வேலர் வள்ளியைக் கூடி
வீற்றிருந்தாரவர்கள் பள்ளியே
மாலையுண்மணமாகப் படர்ந்திருந் சுபா
மண்யன்கவிபோலென்றுந் துடர்ந்திரும்

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

குன்றுங்குள் ளிருந்தகோவைக் கொண்டுவந் தகத்திலின்ற
கன்றுக்குப் பால்விடாமற் கறந்தவ ருண்பாராகி
னன்றுக்குத் தீதாகு நாயகி யிவளுநீரு
மொன்றுக்கொன் றகன்றிடாம லுறுமையோ டிருந்தேவாழ்வீர்.

வசனம்.

கேளீர் அமச்சகுமாரரே மோகனாங்கியானவ ளினி யுமக்குரியமனைவி யாகையால் இவ்விடத்திலேயே யிருக்கலாமதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன் விருத்தம்

விண்ணுணவார்த்தைபேசும் மெல்லியுன் னுரையைப்பார்த்தா
லெண்ணுமலவன்சிரத்தை யிகையாட்டிழுத் துக்கொண்டு
கண்ணோடுகன்பிதுங்குங் கதைபோலிதாக்சுதிந்த
மன்னாள்வோன்மகளுக்கேற்ற மந்திரிநீயேகாதி.

வசனம்.

கேளாய் தோழி இன்டையிற் றலைகொடுத்திழுக்கின்ற மூடனோன் ஆனவித்தந்திரங்கற்ற மந்திரி யுன்னைபோலுமதற்குரிய இராசாத்தி யிவளைப்போலு மெங்குங்கண்டதில்லைத் தந்திரவல்லியென்னுஞ் சேடியாரே.

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

வாலிபமுடையதிரா மதியின்வல்லவரேகேளுங்
காலைச்சுற்றினபாம்பன்று கடிக்காமல்விடுகாதென்றாற்
போலவேயுமக்குவாய்த்த பூங்கிளியிவளுமிந்த
ஞாலமதிருந்தாலுங்கள் நலமதற்கிழுக்கொன்றில்லை.

வசனம்

கேளுமதிபாலயரே காலைச்சுற்றிய நாகங் கடிக்காமல்விடுமா ஏன் வருத்தப்படுகின்றீர் அதைமறந்து இனியிங்கே யிரும் மதிவல்லவரே.

மதிவல்லவன்-ஆசிரிய-விருத்தம்.

விதியாரைத்தான் விட்ட துமுன்னிள்ள வேந்தரிலரிச்சந்திரன்
விளங்கிடுமிராமரும் புரூரவ நடனளன் வித்தகனுமவரிவர்கள்
பதியதையிழந்துபின் பத்தினிசிகளையும் பார்த்யிறிந்தனேக
படாதபாடெல்லாம் பட்டனுபவித்தரெனப் பாரகாவியமுரைக்க
[illegible]களப்படி யவதியுற்றவருமே யங்காளிருக்கவிங்கா
ளண்டிமின்றரிவையாண் டாழ்தபாசங்களே யருகேதிரண்டுவந்து
மதிவல்லவனெனை மல்லுக்கிழுக்கையான் மாட்டேனென்றாலேகுமா
மங்கையேயுயிரொன் றுடலிரண்டாகவே மகிழ்ந்துவாழ்ந்திருப்
(போம்பெண்ணே

வசனம்.

கௌா யழகிற் சௌந்தரி விதிமுறை யாலைரத்தான் விட்டது இதற்குமுன்னுள்ள அரிச்சந்திரன்-நளன்-இராமர்-பூரூருவர்-பாண்டவர் முதலான புண்ணிய சிரேஷ்டர்களையே துன்பப்படுத்திய தென்றால் நம்மைவிடப்போகின்றதா இனியுன் மனம்போலாகட்டுமென் னாயகியே.

மோகனாங்கி-வசனம்

நல்லது யிப்போது தாங்கள் சொல்லிவந்த வேந்தர்களிட சரித்திரங்களை முடிவுரக்கேட்க விருப்புற்றேனாதாலன்னவர் காதையை நானறியும்படி நன்றாகவிளக்கிச் சொல்லி வரவேண்டு மெனக்குரிய பத்தாவே.

மதிவல்லவன் மோகனாங்கிக்கு சொல்லுகிற

1-வது அரிச்சந்திரன் கதை.

அப்படியே நானுமானாற் சொல்லுகிறேன் கேளும் கோமான்பெற்ற பூமானே அயோத்தியாபுரிக் கிறைவன் திரிச்சங்கு மன்னன் புத்திரனான அரிச்சந்திரமகாராஜன் சந்திரவதியின் பாமரகசியத்தை வெளியாக்கி யன்னவளை மணம்புரிந்து தேவதாசனென்ற ஒருகுமாரனைத்தந்து கோசிகமுனிசெய்த கொடுமையால் நாடு நகரம் பண்டு பண்டாரம் பொக்கிஷ நிறையம் அரசாக்ஷி முழுமையு மவருக்களித்து ஒருபொய் புகலமாட்டாமல் பொன்னுக்குத் தவணையிட்டுப்பெண்டும் பிள்ளையுந் தானுமாகக் காவியரசம் பூண்டு பட்டணம் விடடுக்காட்டிற் சென்று மந்திரியைகூட்டித் தாகனைக்கண்டு அன்னவனிடும் தண்டனைக்குள்ளாக யிருந்து வழியிலநேக துன்பமடைந்து ஸ்ரீ காசிதேசம் வந்து முனிகடனுக்காக மனவியரையு மகனையு மறையவருக்கு விற்றுத் தாகுக்கூலிக்காகத் தானும் பறையனுக் கடிமையாளாகிச் சுடலைகாத்திருக்க, இங்ஙனஞ் சந்திரமதியும் பாலனும் வேதியன் வீட்டுவேலையைத் தாயும் வெளிவேலையை மகனுமாக நடத்திக்கவலையுற்றுக் காலங்களித்து வருகையில் மறையோர் மக்களோடு லோகிதன் காட்டிற்கேக, அரவந்தீண்டிச்சாக அசலாத்துப் பிள்ளைகள் வந்து சொல்ல யன்னையானவளழுது செல்லக் காடெங்குந் தேடிச் செத்தமகனைக் கண்டுயெடுத்துத் தனது தோளிலே விடுக்கி மயானங் கொண்டுசேர்க்க கட்டை மூட்டைகளைப் போக்கியடுக்க மைந்தனைவளரத்தி நெருப்பிட்டுக் கொள்ள அதைக்கண்ணுற்ற அரிச்சந்திரனென்னுந் தோட்டிவந் ததைத்துத்தள்ளச் சந்திரமதி யங்கலாய்த்துத் துள்ள காசுந்துண்டுந்தாவெனவேந்தன்கேட்க யில்லையென மனைவிதாழ் கத் தாலியைக்கண்டு தருவாயென்ன சந்திரமதியழுதுகன்ன மகன்மடிக்

தவன் மனவியழுபவளெனத் தெரிந்திருபன் றக்கித்துத் தனதுவளமை சொல்லிக்கொடுத்துத் தேவிசவிஸ்தாரம் விள்ளயெடுத்து வுன்னோயுடை மைகொண்ட வேதியரிடம் காசுந்துண்டும் வாங்கிவருகவென மனவியை யனுப்பச் சந்திரமதிவரும் வழியில் கள்ளியெனப் பேரெடுத்து காசிராஜன்சபை யடுத்து யன்னவன் கேள்விக்கு விடைகொடுத்து பறையன் கைவிடுத்துக் கொலைக்களம் படுத்து கணவன்கரத்தின் வாளெடுத்துத் துணிவாகவெட்டத்தொடுத்து மாலையாகக்கழுத்தில்விழுந்துதடுத்த தறிந்த தேவர்கள் புஷ்பமழைபெய்ய தேவதுந்துமிமுழங்க மூவருந்தேவருமற்றயாவருங்கூடி அயோத்தியாபுரி வந்துமகுடாபிஷேகஞ்சூட்டிவைக்க அரிச்சந்திர மகாராஜன் பெண்டுபிள்ளைமந்திரி சுற்றத்தினரோடும் வெகுசிறப்புத்திலங்கும் படியாக வாழ்ந்திருந்தனர் கேட்கவாருயோ மாதே பின்னும் விளம்பலாயினேன்.

2-வது ஸ்ரீ இராமபிரான் கதை.

கேளுமன்னவனீன்ற கன்னியரே அயோத்[illegible]கருக்குடைய தசரதசக்கிரவர்த்தியின் முத்தேவியருதரத்தில் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே தான் குசிகவாகச்செனித்து இராம லட்சுமண பரத சத்துருக்கனெனப் பூமியின்கண்ணுதித்து சிறுவயதில் முன்பின்சென்று அரக்கிவேள்வியை வென்று தாடகையைக்கொன்று கல்லைப்பெண்ணாக்கி ஜனகன்சிலையையொடித்து சீதையைமணமுடித்து வரும்வழியிற் பரசுராமனையடித்து கெர்வத்தைக்கெடுத்து வில்லைப்பறித்து வருணனுக்குக்கொடுத்து பட்டணங்கண்டு சிறியமாதாவாக்கை யுட்கொண்டு பட்டத்தைநீக்கி சடைமுடியாக்கி பதினாலுவருஷம்போக்கி வருகிறேனென்று இராமருஞ் சீதையு மிளையபெருமாளுங்கூடி வனத்தைநாடி பஞ்சவடியைத்தேடி பன்னகசாலை சோடித்திருந்து சூர்ப்பநகையாளைப் பங்கஞ்செய்து ரிஷிகளுக்கபையமீந்தப்பெய்து காதுாஸனரைவைது மாயமானைக்கொய்து சீதையைப் பிரிந்து வனமெங்குந்தேடியலைந்து சடாயுவைப்[illegible]வால் மனவிசமாச்சாரந்தெரிந்துயன்னவர்க்குமுத்திபியந்து தம்பியுந் தானுமாகக்கிஷ்கிந்தாவந்து அனுமரைக்கிட்டி வாலியைமாட்டி சுக்கிரீவனுக்குமுடிசூட்டி அஞ்சநேயரைத்தூதோட்டி ஜானகியிருப்பிடமறிந்து சேதுவைமேணையாகத்தீர்ந்து இலங்கைநகரைவளைந்து விபுசணரைத்தன்னுரவாக்கி இராவணன் கும்பகர்ண னிந்திரசித்து வென்றகொடிய இராக்ஷதர்களுயிரையெமலோகம் போக்கி சீதையம்மன் சிறையைநீக்கி அந்நகரை விபுசணுழ்வாருக்காசாக்கி பரத்துவாசருமுனிண்டு பதினான்கு வருடஞ்சென்று பரதனுக்கு நன்னுரைபுகன்று அயோத்தியாபுரிகண்டு குலகுருவா

ல் திருமுடிசூட்டிக்கொண்டு சுகசீவிகளாக ஷிராசாக்ஷிசெய்து யிருந்தனர் கேட்டாயோமாதே பிறகொன் றுரைக்குறேன்.

3-வது புருருவன் கதை.

கேளுங் கொற்றவன்தந்த புத்திரியாளே ஆணுபெண்ணாகி பெண்ணு ஆணாகிய வம்மிசத்திற் பிறந்த புருருவச்சக்கிரவர்த்தி யானவர் ஜெயப்பிரதையென்னும் பத்மினியை விவாகஞ்செய்து யிரண்டுபுதல்வரைப் பயின்று பிரதிஷ்டானிய புரத்தைப்பரிபாலிற்று வருகையில் பானுகும [illegible]ால் வேற்றரசருக்கஞ்சி பெண்டுபிள்ளைகளோடு தனது நகரைவிட்டு [illegible]ரடைந்து அங்குள்ள கூலியாளருக்குக் கணக்கனாகித்தேவியைமிழந்து சிறுவரைப்பிரிந்து ஆற்றிலாழ்ந்து கரையிற்சேர்ந்து ஆயருக்கு[illegible]பட்டுத் திருடருக்காள்பட்டு கைகாலறுபட்டு தனவானொன்றேர்ப்பட்[illegible] [illegible]ன்னைத்திற் கொண்டுசேர்க்க கலைவாணி யமுதிட்டுப் பாதுகாக்க[illegible] [illegible]த்கானிதாக்க மன்னன்மகள்கேட்க மணமாலைபோக்க யறுந்[illegible] [illegible]பாதியுண்டாக்க யோகபுருடராகி வனத்திலிருக்கயிற் தெய்விகத்தன்மை யெனத்தெரிந்தயவ்வூ ரிறைவன்புதல்வி புஷபாஞ்சாலியைாக் கழுமணஞ்சூட்டி த்தன்னரசைக்கொடுக்கப் பிறிந்துபோனபெண்டையும் பிள்ளைகளையுங்கண்டு ஆநந்தமுற்று யாவருமொன்று கூடித் தேவர்கள்பூமாரிசொரியப் பழையபடி இந்திரபுரத்துக்கரசராகிச்சிலகால முலகாண்டு பின்புதனது இராச்சியத்தை மூத்தமனவிபுத்தின்முன்பிறந்தானுக்கும் தெய்வீகபுரத்தைப் பின்பிறந்தானுக்கும் தேவராஜபுரத்தை யிளையதேவிபுத்திரனுக்கு மாகத்திருமுடிபுனைந்து சாயுச்சியபதவி [illegible] மூன்றுபுத்திரர்களு மங்களமாக வாழ்ந்து வந்தார்கள் கேட்டாயோமாதே யின்னமொன்று விரிக்கின்றேன்.

4-வது, நளன்கதை.

கேளாய் வேந்தன் சிறுமியாகிய காக்ஷையரே, நிடதபுரிக் கதிபதியாகிய நளமகாராஜன் கற்புநிலைத் தமையந்தியை யன்றலாக்கி புத்திரபுத்திரி யிருவரையீன்று அனவிசேயனொடுமையால் புஷ்கரனொடு சூதமாடிடத்தெரிந்து மனவி குழந்தைகளிருவரையுந் தனது தந்தையின் தசத்துக் கனுப்பிவிட்டு அந்தப்புரந்திருக்கச் சக்கிரவர்த்தி நாடுநகரமெல்லாஞ் சூதிற்றோற்றுவிட்டுக் காதலியுந்தானுமாக வெளிப்பட்டுக் கானகஞ்சென்று அன்னப்பட்சியால் வஸ்திரமிழந்து மனவி துயிலயிற் புடவையிற் பாதிகவர்ந்து தேவியைவிடுத்துத் தனியனாகி அக்கினியாற்றியங்கித்தெளிந்து கார்க்கோடகனுலங்கபங்கமடைந்து கார்செடிகடந்தயோத்தியாபுரிபுகுந்து ரிதுபர்ணமகாராஜனுக்குகந்த தேர்ப்பாகனுகவுஞ் சுயம்பாகியாகவுந் தொழிலிலமர்ந்திருக்க, இங்ஙனம் தமையந்திதேவி துயில்நீங்கியெழுந்து காடெங்குமோடிக் கணவனைத்தேடிக் காணமல்வாடித் தன்னையிச்சித்த வேடனைச்

சபித்து முனிவரால் நடங்கண்டுபிடித்து பொதிமாட்டுக்காரரைக் கரிக்கிரைகொடுத்து சுபாகுபட்டணமடுத்து பெரியமாதாவுக்குப் பணிப்பெண்ணாகி புரோகிதர் மைந்தரால் தந்தைநகர்வந்து சேரக்கண்ட வீமராஜன் மகளுக்கு மறுமணப்பத்திரிகையெழுதி யனுப்பகேட்ட ரிதுபர்ணனும் நளபதியும் ரதாரூடராகச் செல்லு மார்க்கத்தில் தான்றிவிருட்சத்தடியில் கார்க்கோடகனால் விஷம்நீங்கி சனியனால் அனேகவரம்வாங்கி விதர்ப்பபுரிவாத் தமையந்தி தன்னையகருக்கு மருமாலைசூட்டித் தேவர்கள்வாழ்த்த வேணவரிசைகளும் வீமராஜனிடம்பெற்று மனவிமக்களோடு நிடதபுரிவந்து இராச்சியசெங்கோலோச்சி மங்களகரமாக வாழ்ந்துவந்தனர் தெரிந்தாயோமாதே வேறொன்று புகலுவேன்.

5-வது, பஞ்சவர்கதை.

கேளுந் தலைவன்பாரி குலமகளே, சந்திரகுலத்திலுதித்த பாண்டுமக்களான தருமர்-பீமன்-அருச்சுனன்-நகுலன்-சகாதேவனென்ற பாண்டவரைவரும் பாஞ்சாலராஜன் கன்னிகையான திரௌபதாதேவியை மாலையிட்டு பிறகு பெரிய தந்தையின் தனயரான துரியோதனனியரோடு சகுனிமுக்கியிற் சூதாடி நாடு நகரங்களைத்தோற்று தம்பிமாரையுந்தோற்று தன்னையுந்தோற்று பிறகு தமது தேவியாரையுந்தோற்று துற்சாதனன் [illegible] விலையச் சபையிலேற்றிப் பங்கஞ் செய்யப்பார்த்துத் தம்பியர்கோபத்தைத்தீர்த்து தருமநந்தனர்தவிர மற்றநால்வரும் பாஞ்சாலியும் சபதச்சொல்விரித்து மருசூதாடி 12-வருடம் வனத்திரிந்து 1-வருடம் விராடபதியடைந்து மாறுவேடம்புனைந்து மறைவாகயிருந்து வனவாசந் தொலைந்து மாலவனையடுத்துத் தூதுபோகவிடுத்து துரியன்சொல்லையெடுத்து 18-நாள்போரைத்தொடுத்து அரவக்கொடி[illegible]கொடுத்து கௌரவரைமடித்து இந்திரபிரஸ்தமடுத்து தருமருக்குத் திருமுடிதரித்து புவியாசைகழிந்து கலியன்வரவைப்பிடித்து ஜெனமேஜெயனுக்கு அரசைக்கொடுத்து பீமன்-விஜயன்-நகுலன்-சகதேவன்-பாஞ்சாலி இவர்கள் கூட்டை யிடையில்[illegible] தருமபூபதி தனித்து சடலத்துடனெமபுரமடுத்து துரியனாதியரை நரகிலடைந்து[illegible] பாஞ்சாலன்பெண்ணும் ஸ்ரீவைகுந்தபதவி கிடைத்திருந்தனரென்று புராணங்களு முன்னுள்ளபெரியோர்களுஞ் சொல்லக்கேள்வியானே மானதாலித்தப்புவிபாலசக்கிரவர்த்திகளின்சரித்திரங்களை விள்ளவேண்டுமானு லிரண்டாயிரம் நாவைப்படைத்த அந்த ஆதிசேடனாலுஞ் சொல்லயேலாதென்றா லென்னொருநாவாற் செப்பத்தரமன்று பெண்ணே கேட்கவுனீரோயின்று நீயு[illegible] மாளதோயிரண்டு ஆவியாகினமென்று அந்தப்புரத்துக்கேசென்று வாழ்ந்தண்டிருப்பதேநன்று நன்று மாதெனு மனவியாளே வாரும் வாரும் பெண்ணே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

காவியமுறைகொள்வேந்தர் கஷ்டமுன்னலம்பின்னெய்திப்
பூவினிற்சுகித்தகாதை புகன்றனுமிரண்டுபொருந்தி
யாவியுமொன்றுமுய்ய லாகுமென்றுரைக்கக்கேட்ட
தேவியென்மனத்தினுள்ள திங்கதன்றுகன்றேன்வாரும்.

வசனம்.

கேளுந் துணைவல்லோரே தாங்களிப்போ துரைக்கலான காதையிலுள்ள கொற்றவர்கள் துன்பத்திலாழ்ந்து யின்புற்றிருந்தனரன்றி வேறல்லவே ஆனால் விரியின்பயனே பயன் அதை விலக்க நாமள் தரமல்ல தமது யூகத்துக் கென்னசொல்ல உம்மைவிட ஒருவரல்ல நம்மகமே செல்வ யிதுவேநல்ல காலமாம் புல்லவாரும் வாரு மதிவல்லவரே.

92. தரு-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

ஆடுவோம்வாரீ ரின்பக்களி தேடுவோம்வாரீர்

அநுபல்லவி.

ஆடிப்பாடி மன நாடிக்கூடி விளை (யாடு)

சரணம்.

இணைகொளுஞ் சுப்பிர
மணிகவி யொப்புர
விந்தந்தி கோத்திற்
சந்திரன் காலத்தில் (ஆடு)

மதவேள்மோகனாங்கி-விருத்தம்

திருடவந்தவன்கரத்திற் றேளதுகடிக்குமாறு
லொருவர்தன்னிடஞ்சொல்வானோ வொண்டொடியாளேயந்தப்
புருடனுமானினின்னம் புகன்மொழிவேறேயுண்டோ
மருவிடவெண்ணமிட்ட மயிலேயுன்னுரைபோற்செய்வேன்.

வசனம்.

கேளாயென்னயகி திருடையிற்றேள்கொட்ட வறைவதா னுவதா இனியுன்மொழிபோலேயே சுகத்துக்குத் தடையுண்டோ என்னருணமத் திருவியே.

93. தரு-இ-ம்-பியாகடை-தாளம்-புதிரிடை.

பல்லவி.

சொற்படிநானே செய்வேனெந்தன் கற்புடைமானே

அநுபல்லவி.

பொற்பதுமையெனு மற்புதமாதந்தன் (சொற்)

சரணம்.

இன்பன் சுப்ரமண்ய
னன்ப னருள்புண்ய
மிட்டப் படியதென்னைக்
கிட்டிருக் கிடச்சொன்ன (சொற்)

பொது-விருத்தம்.

ஆகுமப்பொழுதுங்கூறு மமைச்சனின் றருளுமைந்தன்
மோகனாங்கிப்பெண்மாதின் மொழியதற்குடம்பட்டங்கு
யேகமாயாடிப்பாடியிருதவர்சுகித்தபின்பு
தாகங்கள் தவிற்கவேண்டித் தாதியர்க்கோதுவாளே.

வசனம்.

அகோதேப்படியென்றால் மோகனாங்கியானவள் தனது தாதியாகிய தந்திரவல்லியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

உருக்கமுள்தோழியிந்த வுத்தமர்க்குயிர்தமூட்ட
சுருக்கினினிடதகாட்டுத் துரைபக்வசமையல்செய்யே

வசனம்.

கேளாய்தோழி நமது துரைவிருந்தோம்பலுக்கு வேண்டியசமையல்களை சுளபாகம்போற்சீக்கிரந் தயார்செய்குவாயம்மே தந்திரவல்லியே.

தந்திரவல்லி-வசனம்.

நல்லதப்படியே தயார்செய்கிறேனம்மா மகாராணியே.

பொது-விருத்தம்.

மடற்கொடிமோகனாங்கி மனத்தருங்கப்புமாத்தி
படுக்கையிட்டகன்றம்மாது பாங்கியையழைத்தேயன்னம்
கொடிக்குள்ளேசமைப்பாயென்ன நோக்குமுன்னரியுந்தாதி
யடுக்களைசென்றேநல்ல வமுதாக்கத் துணிந்திட்டாளே.

வசனம்.

அகோதேப்படியெனில் மோகனாங்கியின் உத்தாரவைப்பெற்ற தாதியாகிய தந்திரவல்லி சமையல்செய்கிறவிதங்காண்க.

94. தரு-இ-ம்-ஏசல-சங்கராபரணம்-தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

1. தந்திரவல்லி யெனுந் தாதியவள்
சிந்தை மகிழ்ந்தெழுந்து
தாராளமாகிய சிரானரமனை
தன்னைப்பெருக்கித் தள்ளி ஆகா

சந்தனத்தா லங்கங்கு கோலம்வெகு
விந்தையாகத்திட்டினள்
தங்கப்பாத்திரத்தை யிங்கிதமாகவே
தான்சுத்திசெய்தெடுத் தாள் ஆகா

2. சன்னசம்பாவரிசி யன்னியதைத்
தானேயுரலிலிட்டுத்
தாட்டிகமாய்க்கின்று திட்டித்தவிடேகத்
தான்புடைத்தேயெடுத் தாள் ஆகா

பன்னிருகையில்வார்த்து வடுப்பேற்றிப்
பற்றுநெருப் பெரித்தே
பாகமாக வது வேகுமட்டும்பார்த்துப்
பண்பாய்வடித் திறக்கி ஆகா

3. அமுதுசமைத்தபின்பு வதற்கிசைந்
தானகறி வகையை
யட்டிபோனதில்லாமற்றிட்டிப்பெனுமென்று
வாக்குமனத் துணிந்தாள் ஆகா

இமைக்குமுன்வாழைக்காயைக் கொய்துநெய்யி
விட்டுப்பொரித் தெடுத்தா
ளீரப்பலாக்காயைக் காருமுள்ளும்போக்கி
யின்பக்கூட்டமு திட்டாள் ஆகா

4. கொத்தவரைக் காயையு மிருக்குள்ள
கொம்புப்பாவர்க் காயையுங்
கொஞ்சிடவேபதை யஞ்சவிதக்கறி
கூட்டிச்சமைத் தெடுத்தாள் ஆகா

கத்தரிக்கா யெடுத்து வறிந்ததைக்
கறியல்பொரியலாக்கிக்
கருணைக் கிழங்கின் விருவிருப்பைமாற்றிக்
கச்சாயமாய்ச்சமைத் தாள் ஆகா

5. பூசனிக்கா யதைய மெடுத்துப்
பொடிப்பொடியாகவெட்டி
புக்திகுளிக் கிடும் விக்கையானமோரிற்
பேட்டுக்குழம்பமைத் தாள் ஆகா

வாசங்கமழ மக்க விதவித
மானவவியல்களும்
வள்ளிக்கிழங்குடன் முள்ளிக்கிழங்கையும்
வாட்டிக் கறி யாக்கினாள் ஆகா

6. புடலங்காயைச் சேதித்து விஸ்தாரப்
புளிக்கரைத்தாணம் வைத்துப்
பூரணமா மரைக் கீரைகடைந்ததைப்
பொங்குதேன்போ லாக்கினாள் ஆகா

கடலைபய றுளுந்து மத்துடனே
கரளெள்ளையுமுடைத்து
கட்டுடனேயங்கு தீட்டித்ததுக்கிட்டுக்
காச்சித் தாளித் திறக்கி ஆகா

7. வத்தல்வகை முழுது மடுத்த
வடகங்களுள்ளதுவும்
வையசக்தி லொவி னெய்யதைவார்த்து
வறுத்ததையும்பொரித் தாள் ஆகா

பத்துவகைக் கறியு மமைந்த
பதினெட்டுப்பச்சடியும்
பாத்திகளில் லாம லாக்கியதையங்கு
பத்திரம்பண்ணிவைத் தாள் ஆகா

8. அப்பளம்போளியலுஞ் சுகிய
மதிரசமோ தகமு
மாமைவடைகளும் பூமணமாகவே
யட்சணமுண்டு பண்ணாள் ஆகா

முப்பழம்பாலுடனருஞ் சற்கரையும்
முந்திரிகை பேரீந்தும்
மோர்க்கறியுங்களை ரக்கும்ரசங்களும்
முறைறுஞ் சேகரஞ் செய்தாள் ஆகா

9. புத்துருக்கு நெய்யுடன் கலந்திடும்
பொன்போற்சிறுபருப்பும்
பொங்கல்பாயாசமு மிங்கிதமான
புளியோதரையும் வட்டித்தாள் ஆகா

இத்தனையுஞ்சமைத்து வதது
விருக்குமிடத்தில்வைத்து
யிட்டமதாகவே திட்டசட்டஞ்செய்
திருதயங்கள் பூரித்தாள் ஆகா

10. எத்தனாசியெனும் மோகனாங்கி
யேந்திழையென்ற வட்கு
விப்பொழுதேவுண்டி செப்பனிட்டதை
யியம்புவேனென் றெழுந்தாள் ஆகா

சந்தணமாதளித்த மகளாரைச்
சகிவந்துகண்டங்கு
சாதங்கறியாச்சிப் போதேசுப்ரமன்யன்
றக்நூல்கொண்டோத லுற்றுள் ஆகா

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

அம்முலதளந்தமாலு மருந்ததிசிதடபு
நம்மைசேர்பாண்டிமுந்தின் ஹல்வருமுன்க்குச்செய்த
செம்மையிற்சமையலெல்லாஞ் சிறப்புடன் தமேதன்றுமு
மிம்மதிவலருமிப்போ தெழுங்கள்போசனத்திற்கம்மா

வசனம்.

கேளாயம்மா இராசகுமாரத்தி வுமதுத்தாவின்படி தாருஷொனிகிரு சிபக்குவமெனச் சமையல்செய்திருக்கின்றேன் - இவ்விருவருஞ் சாப்பிடுகிறதற் கெழுந்தருளுங்களாச்சியரே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சேடியீயுரைத்தவார்த்தை செவிதனிலம்மாச்சகிதன்னைக்
கூடினிமன்றுனுங் குளித்தன்னமருந்தவேண்டும்
[illegible]டும்பொய்கைகண்டு புதுத்தண்ணீரள்ளிக்கொண்டு
வீடினைநாடிவந்து வெந்நீர்வைத்தெனக்கேசொல்லே.

வசனம்.

அம்மாதோழி சமயலானதைப்பற்றியிருந்து சந்தோஷமடைந்தேனினி என்னுடைய ஸ்நானம் பண்ணும்பொருட்டு ஆற்றுச்சலங் கொண்டுவந்து வெந்நீர்வைத்தறிவிப்பாய் தந்திரவல்லியே.

தந்திரவல்லி-வசனம்.

நல்லதப்படியே செய்கிறேனம்மா மகாராணியே.

பொ[illegible]ருத்தம்.

நல்லதப்படியதாக நான்செய்வேனென்றேதந்த்ர
வல்லிமாதுகந்தெழுந்து மனிசிறக்குடங்கைகொண்டு
முல்லையின்மலரின்வாச மோகனாங்கிப்பெண்ணைங்கு
சொல்லியதண்ணீரள்ளத் துரிதமாய்வருகின்றாளே.

வசனம்.

அதுயெவ்விதமானு லிந்தப்பிரகாரம் இரங்கநாதபுரிக்கிறைவனை மங்கைபாக மகாராஜன்செல்வி மோகனாங்கி மாதளித்த விடையைப் பெற்ற தந்திரவல்லியென்னுந்தாதி நதிக்கரைதேடி தண்ணீர் திரட்ட வருகிறவிதமென்று தெரிகக்கனவான்களே.

திரிபுரசுந்தரியென்ற வர்னமெட்டு.

95. தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

தங்கக்குடங்கொண்டு கங்கைக்கரைக்கண்டு
தண்ணீர்மொள்ள வாராளே சகிமாதவள்
தண்ணீர்மொள்ள வாராளே

அநுபல்லவி

மங்கைமோகனாங்கி மதிவல்லவனு
சங்கைபுராதவர் ஸ்நானபானஞ்செய்ய (தங்)

சரணங்கள்.

1. தாதிதந்திர வல்லி மோகனாங்கி
தன்னுரைகேட்டசெல்வி
பாதிமதிவதனல் பார்ப்பவர்க்கெட்டாமும்
சேதியொருவர்க்குந் தெரிந்திடக்காட்டாமல் (தங்)

2. வீட்டைவிட்டேகடந்தாள் தெற்குதெரு
வீதியைக நடந்தாள்
காட்டுக்கடுத்திடும் நந்தவனந்தோர
நீட்டங்கொண்டசல முண்டதனைத்திரட்டத் (தங்)

3, பொய்கைக்கரையடுத்தே பாணியள்ளிப்
பொற்குடத்தையெடுத்தே
மைவிழிமாததை மகிழ்ந்திடுப்பினில்வைத்து
கைவீசிச்சுப்ரமண்யன் கவிதைகண்டுகந்தவள் (தங்)

தந்திரவல்லி வசனம்.

சரணஞ் சரணம் யெங்கள் கொற்றவன்பெற்ற புத்திரியாகிய மோகனாங்கித்தாயே சரணம் சரணம்.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சித்திரவிழிமாதான சேடிநீயொருசொற்கேள்மின்
வித்திரகன்னிரள்ளி வேகமாய்வருவாயென்ற
வுத்தரவளித்ததேற்று வுகந்தங்குசென்றபேதா
யித்தனைநேரமட்டு மென்செய்தாயியம்புவாயே.

வசனம்.

வாரும்பெண்ணேதாதி சலந்திரட்டிக்கொண்டு வரும்படியாக நா னிருமிற்று வெகுநேரமாயிற்றே யிவ்வளவுநேர நேருமட்டும் நீ யங்கு யென்னசெய்தாய் சொல்லுமாதே.

96. தரு-காம்போதி-ஆதி-தாளம்.

பல்லவி.

யென்செய்தாய்மாதே தந்திரவல்லி
யியம்புமிப்போதே

அநுபல்லவி.

யென்சொல்லதைக் கொண்டு
யேகினவனின்று யென்

சரணங்கள்.

போமிடத்தேதும் பேதை
புதுமையுண்டோதும்.
நாமிங்கறிந்திட நாட்டுந்தெறிந்திட
நங்கையரேவாரும் அங்கானதைக்கூறும் (யென்)
சுருக்கில்வாவென்று மெத்தனிட
சொற்படிநின்னும்
விரிக்குஞ்சுப்பிரமணி விள்ளுக்தமிழையணி
வேகமுடனேசென்ற தாகையதாலின்றைத் (யென்)

தந்திரிவல்லி விருத்தம்.

போமிடந்தன்னிலேதும் புதுமையுண்டனவோ வங்கு
தாமிதமென்னவென்றென் றன்னையுங்கேட்கவந்த
ஆமினியாளேயங்கோ ரதிசயங்கண்டேனந்தை
கேமிதமுடனினக்கே நிகழ்த்துவேன் றியத்தாளே.

வசனம்.

கேளும் மிராஜன்புத்திரியரே யான்சென்றவிடத்தில்கண்ட புதுமை யை யின்று வுமக்கு நவிலுகின்றேனம்மணி.

97. தரு-இ-ம-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தாயேயின்றன் தானினக்கே
தாதி சரணஞ் சரணஞ் சரணம் தா

அனுபல்லவி.

போயான்கண்ட புதுமையதனைப்
புகல்வேன் தாயே தாயே தாயே (தா)

சரணங்கள்.

1. நந்தவனத்தோரத்திலே நானுமேகிப்பார்க்கயிலே
அந்தமானபேடைமயி
லாடல் கண்டேன் கண்டேன் கண்டேன் (தா)
2. மாடப்புராவோடுஞ்சிட்டு மாங்குயிலுமோலமிட்டு
பாடுங்கிள்ளை கவுதாரி
பூடல் பார்த்தேன் பார்த்தேன் பார்த்தேன் (தா)
3. அன்னந்தாராபுள்ளிமானும் ஆவதானகாமதேனும்
கன்னயகதிக்கரையில்
நாடு தங்கு தங்கு தங்கு (தா)
4. கரடிபுலியாழிடம்பம் காட்டெருமைகளிருசிம்பம்
புருடமிருகமொன்றுகூடி
போவ தறிந்தே னறிந்தே னறிந்தேன் (தா)
5. பிச்சிமல்லிசெண்பகமும் பெருந்திருமல்லிகுங்குமமும்
பச்சைமருகொழுந்தாழை
பார்க்க லாகு மாகு மாகும் (தா)
6. மாவேறுகொய்யாபிலாவும் புன்னைமகிழலாவும்
காவதினின்பட்சிசாதி
கத்த லாச்சு தாச்சு தாச்சு (தா)
7. வாசகங்கள்கமகமக்க வாய்ந்தமலர்பூமணக்க
பேசுவதறியின்ற
பேதை யானே னானே னானே (தா)
8. சொல்லும்பூவனம்விரித்த சுப்பிரமணிகுரித்த
செல்லும்பாவுகந்துணர்ந்த
செல்வி நீயே நீயே நீயே (தா)

வசனம்.

கேளுமெங்கள் கோமான் தவப்பூமனே யிவ்வதிசயங்களைக் கண்ணுர வினைப்புற்றபடியால் கொஞ்சந் தாமிதமாய்விட்டது தாயேதாயே.

மோகனாங்கி வசனம்.

அப்படியா நல்லது யிருக்கட்டும் யிப்போது கன்னீரை வெந்நீராக்கியதாசொல்லும் பெண்ணே.

தாதி விருத்தம்

கன்னீர்மோண்டவனிசுல்லி நற்பெண்கொப்பரையின்வார்த்து
வெந்நீர்செய்திரக்கிவைத்தேன் ஸ்நானமின் னுளம்போலசமே.

வசனம்.

அம்மா இராஜகுமாரத்தி தம்முள்ளத்தின்படி வெந்நீர் தயாராகிவிட்டது இனிமேற் தங்கள்சித்தத் துக்கேத்த வண்ணமாகச்செய்யத்தடையில்லை அாசியரே ஆனல் சந்தோஷம்.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

சாதுகள்தனக்குநேர்ந்த தனஞ்செயனனபாகா
வாதுகள்மனத்திேரா மந்திரிபுதல்வாகேளும்
போதுபோயனேகநேரம் போசனமருந்தவேண்டுந்
தீதிலாதவரேஸ்நானஞ் செய்திடலாகுவீரே.

வசனம்.

வாரும் பிராணநாதா பொழுதேகி வெகுநேரமாய்விட்டது யினிச்சாப்பாட்டின்பொருட்டுகாலதாமதிக்காமல் ஸ்நானதிகளை முடித்துவருக வெழுந்தருளலாம் மந்திரிதந்த சந்ததியரே.

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

படித்தபெண்பாவீகோடித்ததுபோல
நடித்துடல்ஸ்நான முடித்திதோவந்தேன்.

வசனம்

வாராய்யாதே நீசொல்லிய பிரகாரம் ஸ்நான பூசாவிதிகளை முடித்துக்கொண்டு வரலாயினேன் பெண்நாயகமே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

நீராடிவெண்ணீர்பூசி நேமநிஷ்டைகளுந்தாங்கிப்
பாராடிப்பூசைபண்ணி பலபணியுடைபூண்டு
நேராடிவந்துநின்ற நேசருக்கின்றென்வீட்டின்
சீராடியமுதமுண்ணச் செய்குவேனருந்தலாமே.

8

வசனம்.

சுவாமி என்பிராணநாயகரே ஸ்நானமானபடியா லினிப்போசனத்திற்கெழுந்தருளவேண்டும் மகப்பிரபுவே.

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

மாங்குயிலின்மேமானே மாகதவடிவேசாலைப்
பூங்கிளிக்கருந்தேதிங்கட் பூரணமுகத்தினுளே
தாங்கிடுமன்புவேதை தவிர்த்திடுமதிப்பெண்கோதா
தேங்கனியுனவருந்தச் செப்பினபடியான்வாறேன்.

வசனம்.

ஆ-ஆ-என்பிராண சுகிர்தாஞ்சி உன் மனோரம்மியவாக்கின்படி இதோ சாப்பிடவருகின்றேனயிகியே.

98-தரு-இ-ம்-அகனா-தாளம்-ஏகம்

பல்லவி.

வருகிறேனடி யின்னமே யமுதருந்த
மருமலரானசொர்னமே

சரணங்கள்.

வருகிறேனடி யுன்னுடன் தருவாகீயேயன்ன
மிருவரும்பொசித்திடவென் புருகலீமதிதன்னும்
மங்கையிங்கே பொங்குகங்கையே
மானே தேனே நீ தானே தனிதோ வரு

மோகமனத்த மங்கையே யன்முன்னே
யேருவோம்வாடிநங்கையே.

மோகமனத்தாயே தாகத்துக்கேத்தாயே
நாகமணிகுவாயே பாகசுப்ரமணியே
பச்சவுச்சித மெச்சுகச்சணி
பாவை கோவைநீ தேவி யாவியென் மோக

மோகனாங்கி விருத்தம்.

அச்சுதன்காம்மடைக்கலக்கத்திடுமதியின்மன்ன
விச்சனம்படைப்பேனின்ன யிங்கிருந்தருளுவீரே.

5

வசனம்.

ஆ-என்னாயகரே இதோ வுட்காருங்கள் சாதம்படைக்கிறேன் மதி வல்லவரே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

அப்படியே யாகட்டுமென் மனோமணியே.

விருத்தம்.

உச்சிதவுணவுவின்னை யென்றென்றுயக்கொடுமாதாதி
பச்சமாயன்னமதி படைக்கிறேன்கணவனார்க்கே

வசனம்.

வாராய் தந்திரவல்லி அன்ன பதார்த்தங்களை விரைவிலெடுத்துவா கய்நாயகர்க்கு என்கையினாலேயே படைக்கிறேன்.

காலைத்தூக்கிநின்றாடுந் தெய்வமேயென்ற வர்ணமெட்டு.

99. தரு-மி-ம்-ஜகனு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அன்னம்படைத்திடுவே னே யென்னாளர்க்கு
வன்னம்படைத்திடுவே னே

அநுபல்லவி

அன்னம்படைத்திடுவே னாலங்கெந்தன்சகி
யட்டியொன்றில்லாமல் வட்டித்தவமுதினைத்
திட்டமுடனெடுத்துச் சட்டமாகப்போசிக்க (அன்)

1. வாழையிலேவிரித்த தேதினை சொம்புநீர்வார்த்து
வைக்குங்கறிகள் நிறைத் தேதினை
தாழைமலர்நிறஞ் சன்னசம்பாவின்சாதந்
தாதிமெடுத்தளிக்க மாதுநானதைவாங்கிப்
போடபடைக்கின்றேன் காதலர்வருண்ண (அன்)
2. பொன்போற்சிறுபருப் பெடுத்தே னதுடன்கூடப்
புத்துருக்குநெய்யதும் விடுத்தே
வான்பாணமோர்க்குழம் பப்பளம்வடையுட
னடுத்தவுரைதிருக் விடுத்தேயப்பிப்போதேயாறுவ
கொடுத்தவகைமுழு மெடுத்துதந்திடவே (அன்)
3. பாலமுதிஃதானென் னுதர் வடியாள்பேரிக்
பட்சம்வைத்திருந்திடும் போதா
சீலரோடின்று சேர்ந்திருந்தகளோ
திருஞ்சுப்ரமணிசொல் பாருநாமளிரண்டு
பேருமினைத்தவன்னை மாருக்காகுமாகாதே (அன்)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

பாசனேபுலகிலுள்ள பாவையர்கருத்துக்கேற்ற
நேசனேயெனக்குவாய்த்த நினைப்பினைமுடித்துவைத்த
வாசனேயின்றைக்கெந்தன் வளவினிலுமக்கேகல்லை
போசனமளித்தேனித்தைப் பொசிக்கலாம்வசிக்கலாமே.

வசனம்.

ஆ-என் பிராணவல்லவா இதோசகலாமிர்த பதார்த்தங்களும்படைத்து விட்டேனினிச் சாப்பிடுங்கள் மஹாபிரபுவே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

மெத்த சந்தோஷமப்படியே புசிக்கிறேனென்னாயகியே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

ஒண்டொடிபாதேநீதா னுண்மையாயெனக்கிப்போது
பண்டுடன்பலாதிமிக்கு படைத்திடுமுணவையெல்லாங்
கண்டினங்களித்தேயுண்டு கைகலவாய்சுத்திசெய்து
கொண்டோவந்தேன்செம்பொற் கொடியிடை துவனும்பெண்ணே.

வசனம்.

கேளாய் பெண்ணே உன்மனுபிஷ்டத்தின்படி போசனம் பண்ணியாய்விட்டது என்னாயகியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சடைக்காதவின்பகாதர் சந்தோஷமணைமேற்றங்கி
மடித்தியுங்கைத்தாம்பூல மகிழ்ந்திதையருந்துவீரே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-பிராணவல்லவா தம்முவிருந்தைப்பற்றி மிகுந்த சந்தோஷமானேன் இனி இச்சப்ரமஞ்சத்தி லுட்கார்ந்து அடியாள்தருந் தாம்பூலந்தனையுந் தரித்துக்கொள்ளு மென்னாயகரே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

அப்படியே தரித்துக்கொள்கிறேனென் பிராணநாயகியே

மதிவல்லவன்-மட்டுவிருத்தம்.

வருந்தியேயழைத்துவந்து
யருந்திடுமெனவேசொல்லி
விருந்தெனக்களித்தமென்பா
விருந்தும்பைபுசித்தேன்கண்டாய்.

வசனம்.

பெண்மணி உனதக்கத்தி லுணவு முதலானதும் புசித்து தாம்பூலாதிகளுந்தரித்து மிகுந்த சந்தோஷத்தை யடைந்தேனென்னாயகியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சிறுவசதினிலேகாமள் செந்தமிழ்படிக்குங்காலே
அருகினிலிருந்தேகல்வி யறைந்தெனக்கோதிவைத்தீர்
சிறிபெறக்கற்றேனும்மைச் சரணம்பிறிந்திருக்கேனென்ற
வுரையதன்படியேகாம ளுகந்திங்குவசித்திட்டோமே.

வசனம்.

கேளுமென்னாயகரே பாடகசாலையில் நாமிருவருங்கற்கும்போது உம்மாலல்லவா நான்கல்வித்தெயர்ச்சையானேன் அப்போதுற்றவியப்பிலும்மை மறவேனென்று யான்சொல்லியபடியேயாயிற்று ஆனலினிப்பிறுதகடமையே கடமையென்னாதரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

அன்னலாமென்றெடுத்த வாரணங்காளேயென்
கண்ணினுக்கிசைந்தமாதுன் கருத்தினினைத்திருந்த
வண்ணமேயெனைத்தான்கூட்டி மணவினிவதைக்கைகொண்ட
பெண்ணேயுன்னெண்ணம்போலே பிறியாமலிருந்துவாழ்வோம்!

வசனம்.

ஆ பெண்ணே மேன்னிக்கூடத்திற் கொண்டகருத்தை நினைத்திருந்தேனிறைவேற்றினையே அதனுன்னைப்போற் சுகச்சொல்லலிதனைக் காலலரிதரிது ஆகாமாலே இன்னமுமுன்னெண்ணம்போலேயே பிறிதுநிருப்போமென்னாயகியே.

மோகனாங்கி-வசனம்.

சுவாமி தமதுதிருவாயால் பிறியாதிருப்போமென்றீரே யிதுவேபெருமகிழ்ச்சியென்னாயகரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

சித்திடைக்கொடியாளென்றன் றேவியேசொல்வேன்கேளு
நித்திரையெனக்கிப்போது நேர்ந்தன துயிலனன்றே.

வசனம்.

கேளாயென்னாயகி சற்றுநேரநித்திரைசெய்தாற் சுகம்போற்றெரின்றது துணைவியே.

மோகனாங்கி வெண்பா

பேதையராகத்தாணி பேசுபெருந்தனைவருத்தாம்
வாதையையொழித்தமதி வல்லவரே-சாதிமலர்
வண்ணமுடனேபரப்பி வைத்தமெல்லணையிதனிற்
கண்ணுறைசெய்த்திரைசெயுங் காண்.

வசனம்.

சுவாமி யென்பிராணமூர்த்தா சப்ரமஞ்சபுஷ்பமெத்தையாகிய இதிலேயே நித்திரைசெய்யலா மென்னாயகரே.

பொது விருத்தம்.

அருணிறைந்திலங்குமோக னாங்கியவளுக்கேற்ற
இருநிறைந்தழகுவாய்ந்த செல்வனுமிமல்லேனு

மிருவர்தன் மனமொன்றாக வினிதுவெய்திருந்தே [illegible] தரை
வருகுதென் [illegible] மைச்சன்மைந்தன் மலரணை துயில்செய்வானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மதிவல்லவனானவன் மோகனாங்கியினைத் தலாபசுகிர்தங்களையு மண்டபந்தின்மேல் நித்திரைசெய்கின்ற விதங்காண்க கனவான்களே.

தூரத்திக்கொண்டோடினார் என்றவர் [illegible] மெட்டு.

100. தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-[illegible]ளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

நித்திரை செய்கிறானே — மதிவல்லவன்
நித்திரை செய்கிறானே

சரணங்கள்.

1. நித்திரைசெய்மலர் — மெத்தை [illegible] மீதிருந்து
நீங்காமலேமோக — னாங்கியைப்பார்த்தவன் (நித்)
2. எந்தலளித்திடும் — பூந்துயிலாளுக்கு
இன்பமணந்தந்த — வன்பனவனங்கு (நித்)
3. பாரியெனுமந்த — நாரியவனிரு
பாதம்பிடித்திடு — மாதுக்குகந்தவன் (நித்)
4. தூக்கத்துக்கே [illegible] கைச் — சோக்கதுசெய்தவள்
சூடுஞ்சுப்பிரமனி — பாடுங்கவிக்குற்றவன் (நித்)

மாது-விருத்தம்.

விக்ரமன்றுயிலவேண்டி மல்லிகைபாதஞ்சேர்த்துச்
சொக்கிடும்வேளையப்பெண் டுஞ்சலுக்கிடங்கொண்டாள்பின்
னக்கணமதிவல்லானு மருங்கணுவொன்றுகண்டு
திக்கெனமனதிலெண்ணித் தியங்குவான்மயங்குவானே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மோகனாங்கியானவள் தன்னாயகனித்திரைசெய்யும்பொருட்டுக் கைத்தொழில் புரிந்துறங்கியதின்மேல் மதிவல்லவன் செய்யினங்கண்டு புலம்புகிறவிதமென்றறிக கனவான்களே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

இன்றெழுஞ்சொற்பனம்போ லென்றைக்குங்கண்டதில்லை
கன்றிதோ திங்கதாமோ நகைப்பவர்க்கிடமோயாதோ
வொன்றுநானறியேனெந்த னுள்ளமுந்தயங்குதையோ
வன்றெனையளித்தயீசா வடியனானிதற்கென்செய்வேன்.

வசனம்.

ஐயையோசிவனே இப்படிச்சொற்பனமொருநாளுங் கண்டதில்லையே இதுவென்ன ஆச்சரியமாயிருக்கின்றது அந்தோ சிவனே சிவனே சிவசங்கரனே.

மதிவல்லவன்-கினாக்கண்டு புலம்பல்.

101. தரு-இ-ம்-காம்போதி தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

1. ஆதிபரமசிவ[illegible] — யகிலம்படைத்தநாதா
யீச[illegible] — கயி — லாசனே — நல்ல
பாதிமதியுங்கொ[illegible] — பாம்பணியும்பூண்டவா
யீசனே — கயி — லாசனே
2. யிந்தக்கனாவினேர்மை — யெப்படிமுடியுமோ
யீசனே — கயி — லாசனே — யெந்தன்
சிந்தைகலங்குதென்ன — செய்குவேன்பாவியையோ
யீசனே — கயி — லாசனே
3. தனித்துவிருந்தவென்னைத் — தா[illegible]ழுந்[illegible]வந்து
யீசனே — [illegible] — [illegible]சனே — இவள்
மனத்துயரேகுமட்டும் — ம[illegible]டாடவளர்ந்தாளோ
யீசனே — கயி — லாசனே
4. அன்னியனென்றிவ — [illegible]ராய்ந்துபார்க்காமல்
யீசனே — கயி — லாசனே — யிந்தக்
கன்னியரென்னைக் — கடுஞ்சிறைக்குள்ளிட்டாள்
யீசனே — கயி — லாசனே
5. மண்டலத்திலிந்த — மாதரைச்சேர்ந்தேனே
யீசனே — கயி — லாசனே — யிங்கு
கண்டகனாவிதெந்தன் — கைமேற்பலிக்குமோ
யீசனே — கயி — லாசனே

6. பொல்லாதசொற்பனம் — போலவே தோணுதே
யீசனே கயி லாசனே யித்தரை
லல்லோமுன்னுள்ளவரு மைதியுற்றனரென்பர்
யீசனே கயி லாசனே

7. எனக்கொவல்லதெந்தனை யீன்றிடும்பேருக்கோ
யீசனே கயி லாசனே யிவள்
தனக்கோதந்தைதாயிக்கத் தரணிக்கேதாமோகாணேன்
யீசனே கயி லாசனே

8. ஆக்கிம்பரனியதை யழிக்கும்பரமனு நீ
யீசனே கயி லாசனே யினை
போக்குஞ்சப்பிரமணி புத்ரன்றனை காக்கியே
யீசனே கயி லாசனே

பொது-விருத்தம்.

சொற்பனங்கண்டபாலன் அயிலாவிட்டெழுந்தெழுந்தச்
சப்பிரமஞ்சமீதிற் சார்ந்திருந்தலறும்போது
கொப்பணிகுழலிசித்ரை கொண்டவள்விழித்தெழுந்து
விப்பொழுதமக்குவாய்ந்த தென்னெனக்கேட்பதானாள்.

வசனம்.

அகோதேப்படியெனில் மதிவல்லவனுடைய சொற்பனவஸ்தைப்பு லம்பத்தைக்கேட்ட மோகனாங்கிபதறியெழுந்து தன்னாயகனைப்பார்த்து கேட்குகிறவிதங்காண்க.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அகவேளைதனிலேயெந்த னாகண்வளர்தனிக்கி
மிகமனதுரங்கிவாடி மெலிந்திடும் வகையிதேது
சுகவசிகரமோராஜ அரந்தயுமவனக்கிச்செய்தி
புகலுவீரின்னதென்று பூவையாளறியத்தானே.

வசனம்.

ஐயையோசுவாமியென்னாயகரே இந்தவத்தசமத்தில் தாம் பிரலாபிக்கும்காரணமென்ன சொல்லுங்கள் பிராணநாதா.

மதிமல்லவன்-வசனம்.

கல்லது அப்படியே சொல்லுகிறேனென்கேள்.

மதிவல்லவன் கினாக்கண்டு சொல்லுகிற.

அகவல்.

என்னவென்றுரைப்பே னென்மனக்கவலை
அன்னமேகுயிலிரண் டாண்பெண்ணொன்றாய்
புதியகூடொன்றிற் புகுந்துவைவாழ்ந்தன
விதிமுறைதானே விலகினதேதோ
ஐயையுடைய வருவிழியின்சமீபந்
தெய்வவாலயந் தெரிந்தனவதிலே
பேடதுமுட்டை பெற்றமுன்னாது
ஆடவக்குயிலே யருமிரைதேடிச்
சீக்கிரம்வாவெனச் செப்பியேயடையி
ருக்குதுங்குஞ்சியி ரெயதாயிருக்கச்
சேவலும்போயிரை தேடவேடிச்
சாவலினவ்வணியி லகப்படுதுவையோ
பிரசவக்குயிலும் பெருந்துயரஞ்சு
புருசனைப்பெண்ணிப் புலம்பியேயின்பு
வல்லூறொடுபல வாழ்ந்திடுங்கூண்டிற்
சொல்லியுந்தலையாத் துயரதினாலே
யக்கினிதனில்விழுந் தவிழ்ந்தனசேயோடு
புக்கியசாவலும் பொறிவிதியினமும்
மூன்றுமவ்வெரி மோதியேவீழ்ந்தன
சான்றவல்லூறுந் தயங்கியேபுலம்ப
வல்லியொருத்தி வந்துமேகன்மொழி
சொல்லக்கண்டேன் றோகைமேயிது
வன்னைதந்தையர்க்கோ வைனோ மோமக்கோ
வென்னவென்றிதனை யெடுத்துரைப்பேனான்

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அடியாள்செய்குற்றமோ வென்ன வஞ்சியான்பயந்தேனீரும்
விடியுமுன்னெழுந்தேசிந்தை மெலிந்ததுமிகற்குத்தானோ
படிதனிலமக்கோரிங்குற் பற்றுமென்றுணரவேண்டாம்
முடிப்படாத்துயரைநீக்கி முகமலர்ந்திருந்திடீரே.

வசனம்.

சுவாமி என்னுயகரே கனுக்கண்டு சவடிமுடிப்பாருண்டா இது வென்னகோலம் இனியித்துரைநீக்கிச் சந்தோஷமாயிருக்கவென்பிர புவே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

இதுபோலேகண்டுமுன்னு ளிடைஞ்சலுற்றலைந்தாரென்று
பதம்பெற்றபெரியோர்விள்ளப் பாவியான்கேட்டிருந்துண்டவ்
விதமாகநமக்கிங்கென்ன விக்கினம்வருமோவென்றென்
னிதையமுந்தயங்குதையோ விதற்குகானேன்செய்வேனே.

வசனம்.

பெண்ணே சொற்பனவிஷயங்களை லேசாய்மதியாதே இதற்குமு ன்னனேகர் நிச்சயமடைந்திருக்கிறார்கள் ஆகையாற்றனென்மனமும்வ ருந்துகின்றது நாயகியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

நினைவதின்பயனதாக நித்திரைதனிலேதோன்றிக்
கனவிதன்றோர்ந்திடாமற் கவலையேனகற்றுமீர்.

வசனம்.

சுவாமி னைவேகனவென்னும் பழமொழியறியீரா ஆனவிதைப்பற் றிய விசனஞ்சற்றேனுமடையவேண்டா மென்னன்பரே.

மதிவல்லவன் கண்டகனவைப்பற்றி மோகனாங்கிதடுத்துரைத்தல்.

10. தரு-இராகம்-கமாசு-தாளம்-ஏகம்.

மோகனாங்கி கண்ணிகள்.

அன்பரேமனத் துன்பமடைந்திட
வாகுமோ வாளனே கிரேன் னன்
ஆளனே மனக் காளனே கின்று
கேளனே எஞ்ஞான் றேளனே கிரேன் (அன்)

மதிவல்லவன்.

இனியாதரசே யிக்கனவுபோ
லென்றுங்காண்கில்லையே யடி யின்
இல்லையே மனம் வல்லையே யிது
சொல்லையே சுக மில்லையே யடி (இன்)

மோகனாங்கி

நினவின்பயனே கனவாமெனவே
நெஞ்சினிலோரீரோ வந்த நின்
ஓரீரோ வுற்றுப் பாரீரோ கண்டு
தேரீரோ நுய யாரீரோ வந்த (நின)

மதிவல்லவன்

அன்மேமுன்னுள் ளவருமிதனலே
யவதிக்குள்ளுண்மகா மடியனா
உண்யதாஞ் சுபா மண்யதாங் கவி
பண்யதாம் மன மெண்யதா மடி (அன)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

புவியாண்டவிருபரங்காட் பொல்லாங்குற்றிடைந்தாரென்றுஞ்
செவியாரக்கேட்டேனென்றுஞ் செப்பினீர்நமக்கத்துன்பங்
கவியாதபடியிறையோன் காட்டிப்பான்நமதுசிந்தை
தவியாமலிருக்கவேண்டி நாதனைதுதிசெய்தேனே.

வசனம்.

சரணம் சுவாமிதாங்களிதுக்கெல்லாம் வருத்தப்படுவதுச ரியல்ல எல்லாம் சிவன்செயல்போலாகு மாகினும்க்கடவுளே நம்மைரட்சி ப்பனென்று நம்புமென்னுயகரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பணிந்தபெண்பாவாயுன்சொற் படிநுபோர்காதலன்னாந்
துணிந்துநானிருப்பேன் சோமனைச்சிரத்திலைவைத்து
வணிந்திடும்பரனேநம்மை யண்டிடுந்துயரந்தன்னைத்
தணித்திடச்செய்வானென்ற தன்மையாமெய்ம்மைநன்றே.

வசனம்.

பெண்ணே நீ யிப்போது சொல்லியது மெய்யானபடியால் என்று யரத்தையெல்லாம் நீக்கிவிட்டே னினிசுகமாய் வாழ்ந்திருப்போமாதே

பொது-விருத்தம்.

இருவருங்கனவுக்கேற்ற விசேமொழிபலவும்பேசி
மருவியேசிலநாட்போக்கி வாழ்கையின்மோகனாட்குக்
கருவதுசெனித்தேபூப்புக் காண்கிலாதிருக்கவன்னாள்
வரும்வினைபதியப்பாங்கி மாதினைக்கேட்பதானாள்

வசனம்.

அதேதெப்படியெனில் மதிவல்லவன்கண்ட சொற்பன விஜயாந்திரங்களைப்பேசிப் பின்பு சிலகால மனோரம்மிய சுகமாய்வாழ்ந்தார்கள் அப்படி யிருக்கும்போது மோகனாங்கியானவள் தனக்கு யாதவிடை காணாத சந்தேகத்தாற் றனது தாதியரைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்கக் கனவான்களே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அருகினிலிருக்குந்தோழி யாயிழைமாரேகேளீ
ருருகுதென்னுதரத்தேதோ வுருண்டதுதிரண்டாப்போலே
திருகுதுதேகஞ்சோம்பற் செயலேதோ தாக்கதாகம்
வருகுதிக்குறியறிந்தோர் வழுத்துவீரெனக்கிப்போதே.

வசனம்.

கேளீர் தோழிகாள் எனது வயிற்றிலேதோ [illegible]ருவிதமான கட்டிபோலுருண்டு திரேகமானது பெ[illegible]பாம்போல சதி[illegible]யிருக்கின்றது இவை யென்னகாரணமம்மா பாங்கியரே.

தாதி தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

வழுத்துவதென்னவம்மா மதியின்வல்லவரை[illegible]
ணிழுத்துவந்தவரைக்கிட்டி யிருந்திடுஞ்செய்கையாலே
பழுத்ததுவல்லிதுள்ள பாவையர்க்கடுத்தகெர்ப்பங்
கொழு[illegible]க்குணமிதென்று [illegible]யறிந்துகொள்வாய்.

வசனம்.

கேளாயம்மா இரா[illegible]குமாரத்தி இதை யென்னென்று சொல்லுவேன் ஆனாலுனது திரேகா[illegible]யந்தமு மிப்போது நீ சொல்லுகிற வார்த்தையையும் பார்த்[illegible] மதிவ[illegible]வ [illegible] கெர்ப்பசகுனமென்றே நம்பலாமம்மா மோகனா[illegible]யே.

[illegible]கனாங்கி-விருத்தம்.

கெர்ப்பமிதெங்கிருந்தென் கீர்த்தியைக்கெடுக்கவந்து
வற்பவமானதிந்த வுலகினிலுள்ளோரென்னைக்
கற்பழியாப்பெண்ணென்று கதைத்ததைவிடுத்தேபெல்லாத்
துற்பலஸ்திரிக்கடுத்த தொழிலாளென்றுரைப்பதாச்சே.

வசனம்.

ஐயையோ அம்மா தோழியே குலஸ்திரியென்பதைப் போக்கிப் பலஸ்திரீ[illegible]ன்பதாக்கிக்கொண்டே னினி யென்னசெய்குவேன் றந்திரவல்லியே.

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

உன்செயலதுவுமல்லா வுறவினர்செயலுமல்லா
வென்செயற்றானுமல்லா வீன்றவர்செயலுமல்லா
முன்செயற்படிதானிந்த மூவுலகாளும்வல்லோன்
றன்செயலிதனைவெல்வோர் தரையினிலில்லைத்தாயே.

வசனம்.

அம்மா இரா[illegible]புத்திரி இதைபற்றி வருந்தியதிலினி யென்னவ[illegible]ப் போகின்றது எல்[illegible]ாந் சிவன்செய[illegible]லென்றே மனோவுக்கமாய்த் து[illegible] முறுதிருப்பாயன்[illegible]ற மோகனாங்கியே.

[illegible]கனாங்கி-விருத்தம்.

இதன்குறிய[illegible]தெனக்கு வியப்புந்தோழியரேயென்னைப்
பதனமதா[illegible]ன் பயின்றதாய்தந்தைகேட்டான்
மதனவர்தமோடென்னையும் வதைசெய்யவினைப்பார்பின்னும்
வித்தனமாமிதனையார்க்கும் விளம்பிடாதிருந்திடாயே.

வசனம்.

தோழிகாள் இதுசங்கதியை யெனது மா[illegible] டறிந்தாற் பெரியகொலைபாதகங்கள் சம்பவிக்கும் ஆகையாலென் மீதுதயவுசெய்து வெளிப்படாதமைப்பீ ரம்மாபாங்கி[illegible]ரே.

103. தரு-இ-ம்-கல்[illegible]ணி--கண்ட-ரூபகம்.

மோகனாங்கி-சொ[illegible] கண்ணிகள்.

தாதிமா[illegible]ரவா [illegible]ருங்க [illegible]ளிச்செய்தியார்க்கு
மோதா[illegible]ருந்துகாருங்கள்
நீதி[illegible]னென்றந்தை [illegible] சேதியிதையறிந்தா
[illegible]தனோடென்னையுமிப் [illegible] போதேவதைப்பானெந்தன் (தாதி)

தந்திரவல்லி-சொல்.

கல்லதிச்செய்தி தன்னையே யொருவருக்குஞ்
சொல்லாதிருப்போமன்னையே
அல்லும்பகலுமதி வல்லவரைநாடிப்
புல்லும்வகைசெய்ததா லல்லோவந்ததிதம்மா (கல்ல)

மோகனாங்கி-சொல்.

பூமியெங்கும் வசைக்குமே யென்னையும்போல்லா
தாமிவளென் றிசைக்குமே
நாமினியென்செய்வேன் சாமியனாதுநோக
வாமிதுகளுக்கிங்கோர் நேமிதஞ்செய்தனெந்தன் (தாதி)

தந்திரவல்லி-சொல்.

கண்டாரொருவ ரேதம்மா வெங்[illegible]ளைவிட
வுண்டோனோகாதேநீசும்மா
வண்டையிலிருந்துன்னைத் தண்டஞ்[illegible]மக்கித்துத்
தொண்டுபுரியுநாங்கள் கண்டாக[illegible]யத்தை (கல்ல)

மோகனாங்கி-சொல்.

தந்தைதாயவர்க்காகாதே யுலகிலுள்[illegible]
நிந்திப்பாரது மேகாதே
யெந்தன்மனதுநோக வந்ததெங்கிருந்திதாற்
சிந்தைகலங்குதென்னைச் சொந்தம்போலகின்றாளுக் (தாதி)

தந்திரவல்லி-சொல்.

வருவதனுபவிக்[illegible] காத மானிடரிங்கு
வொருவருண்டோநீயிதோதப்
பெறுவயதித்தா[illegible]ன் றிருவயத்தினில்வந்து
மருகன்னவிருத்த[illegible] குருகாதேயுருகாதே (கல்ல)

மோகனாங்கி சொல்.

ஆசைகொண்டிடும் பாதகி நானேகெட்[illegible]
நாசகாவியாந் தோதகி
வேசையென்றென்றன்னைப் பேசலாமோமாத[illegible]
ரோசம்பெரிதென்னுள்ளங் கூசுதெனக்குகந்த (தாதி)

தந்திரவல்லி-சொல்.

கம்மாற்றடுக்க லாகுமா வயன்செயலைச்
சும்மாவிடுக்கப் போகுமா
யிம்மாநிலந்தனிற் பெம்மாதுன்போலில்லைப்
பம்மாசுப்பிரமணி தம்மாற்பண்பறிந்திருப் (கல்ல).

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

வதனசெந்திருவோடொத்த மங்கையர்க்கரசேயம்மா
விதனமில்லாமனிதான் வீற்றிருக்காயோயானூர்
மிதனமாகிடாமலிரா நிறைமதியாயபின்னூர்
சுதனையீன்றிருப்பதிக்காட் சுகமுடனிருக்கநன்றே.

வசனம்.

அம்மா இராசகுமாரத்தி தலையை மிஞ்சிய வெள்ளஞ் சாணானாலெ
ன்ன முழமானாலென்ன இனிப் பத்துமாதமுஞ்சென்று ஆண்குழந்தைபெறு
வதன்றி [illegible]றுமில்லை யானபடியால் நீதுயருறாதிருப்பதே நல்ல
தாகுங்கண்மணியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சுக[illegible]யருறு [illegible]திருவென்றபாங்கி
சகமதிலென்[illegible]ந்தை சகலருமறியத்தானே
யகமகிழ்ந்தவர்கள்காட்டு மானனைமணந்தேனின்
மகனையுந்தனிந்துபெற்று வாழலாமிதற்கென்செய்வோம்.

வசனம்.

தோழி நான் நல்லசுகமுறத் தனிவதெவ்வண்ணம் இதுமாதாபிதா
வறியுங் கலியாணத்தாலுற்றிடல் நீ சொல்லியபடியாகலாம் அதுவன்றி
யுண்டாகிய விக்கோலத்திற்குச்சரியா தந்திரவல்லியே.

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

பின்னாலேவருங்காரியம் பெரிதென்றுமனதிலோர்ந்து
முன்னாலேயானேசொன்ன பெ[illegible]றியதைக்கேட்டாயில்லை
தன்னாலேதானேகெட்ட சரித்திரமிதுதானம்மா
வுன்னாலேவந்ததற்கு வுளமகிழ்கடமைநன்றே.

வசனம்.

சேனாயம்மா இராசபுத்திரியே தன்னாலே தான்கெட்டா லண்ணு

வியென்செய்வாரென்பதுபோல இனித் துயரப்பட்டில் நடக்குங்காரியமென்ன சும்மாவிரு மோகனாங்கியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

எனக்குவந்துற்றயிந்த யிடைஞ்சலேயுதனையம்மா
வுனக்கெனக்கறிந்ததார்க்கு முரைத்திடா திருப்போராமே.

வசனம்.

கேளாயென்னுறுமைத்தாதி இதுகாரியம் பிரறிக்கிடாது நம்மிருவிருதய வுரைவாயிருக்கட்டுக் தந்திரவல்லியே.

தந்திரவல்லி வசனம்.

நல்லதப்படியே யாகட்டு மென்னருமைக்கண்மணி யரசியரே.

பொது-ஆசிரியவிருத்தம்

உருநிறைந்த மோகனாங்கி தாதிமாரோ
டுரைத்தவர்கள் ரகசியமா யிருக்கும்போது
அருணிறைந்தாட் கைந்துமதி நிறைந்துபோக
வாறுன திங்கள்வந்த தவளிந்நாளிற்
கருநிறைந்த மடியிருக்க புதைவென்டாக
கண்டிதனு லேதாமோகமக் கென்றேவாடித்
திருநிறைந்த மதிவலான் றனக்கிச்செய்தி
செப்பிப்பா மேணவனுக்கே யொப்பிப்பாளே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மோகனாங்கியானவள் தனக்குண்டாகிய விஜயங்களைப்பற்றித் தந்திரவல்லியோடு ரகசியவருத்துற்றதின்மேற் றன்னுயகனாகிய மதிவல்லவனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

துணைவரென்றெனக்குநித்த சுந்தரசொல்லக்கேளுந்
துணைவரேயிக்காண்மட்டுந் துயரில்லாதிருந்தேவாழ்ந்தோம்
துணைவரோநானென்றென்னைச் சோதியொன்றெண்ணலாச்சே
துணைவரேயெனக்குவேழக் தோன்றின் இதற்கென்செய்வோம்.

வசனம்.

சுவாமி யென் பிராணநாயகரே நாமொன்றுநினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைத்ததுபோலென் வயிற்றிற் கழையுண்டாயின இனியேன்ன செய்குவோம் மன்னவரே.

104. தரு-இ-ம்-காப்பி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஆசைமன்னவா மன
மஞ்சுதேயானிதற் கென்செய்வேன்கண்ணாளா (ஆசை)

அநுபல்லவி.

ஆசைக்கிசைந்தபாரா ளேசனேயானென்று
மோசம்போயெயிந்த வெகுவினானேனே (ஆசை)

சரணங்கள்.

1. ஐந்துமாதமுந் தாயா
தியாட்டிலே யரைக்குள்ளிருந்தேனே ஐந்து
வந்தன்று திங்கண் மூந்ததடிமடி
தந்தைகண்டாலென்ன விந்தையதாகுமோ (ஆசை)

2. ஆகாதேதீரே யதற்
கப்படியல்லென்று வொப்பும்படிசொன்னேன் னுகா
சோகத்தாலேவயா வாகிடவேசெய்தேன
போகும்வழிகாணே னேகுவதெப்படி (ஆசை)

3. உற்றார்நகைப்பார் பின்னு
மூரிலுள்ளோகளுங் காரியமிழுவர் உற்று
பெற்றதாய்தந்தைமுங் கூந்திமடிவரே
சித்தினிமுண்டையென் றுத்தமிகல்சொல்வார் (ஆசை)

4. பெண்ணாய்ப்பிறந்து விந்த
பேருலகிலவருஞ் சீரழிந்தேனொரு பேண்
நண்ணியன்றேசுப்ர மண்ணியன்சொற்றமி
ழெண்ணமற்றுன்கெட்ட வின்னுவியென்செய்வார் (ஆசை)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

அறைப்படிப்பதனைக்கொண்டு வம்பலமேறிக்கல்வி
யுறைப்பதற்கிடமில்லாம லுனதிமெடையனே

சிறைப்படும்படியேயிந்த் தீவினையெனக்கேவந்து
நிறைப்பதையறியேனந்த நிருமலன்செயலிதாமோ.

வசனம்

பெண்ணே அறைச்செய்யுரு மம்பலமேறும் முழுச்செய்யுரு மூலையில் விதியாமென்பது எனக்கேவந்து சேர்ந்தது இவையெல்லாஞ் சிவன் செயல்தானையோ என்றுபகிறேம்.

105. தரு-இ-ம-ஆகிரி தாள-ஆதி.

பல்லவி.

இந்தவினையோ வந்தது
இந்தவினையோ வந்த வெத்தனையேடி.

அநுபல்லவி.

எந்தநேயாதர்க்கி சைந்தமேனுநலங்க
கந்தங்கமழுநறுஞ் செந்திருவடிவானே (இந்த)

சரணங்கள்.

1- நானே நினக்குச்செந்தந் தானே யெனக்குகந்த
மானே களங்கமில்லாத தேனே யருள்சிறந்தனே
நீனே வானத்திலுள்ள மீனே யென்னோடொன்காண
லானேனருமருந்தைச் சேனை யூட்டியபெண்ணே (இந்)

2. வாலைப் பருவமென்னை மாலைக் கடிபுரிந்த
வேலை யதனுல்வந்த நாலை யிதற்குநாமிப்
பாலை செய்வதொன்றில்லைச் சோலைக்கிளியேமுற்று
மாலை யணிந்தவர்னத் சேலை யுடுத்தபெண்ணே. (இந்)

3. பெண்டுக்குள் திகருள் கொண்டுவந்தாய்மல்லிகைச்
செண்டு தனமொழிகற் கண்டு குழலோகறும்
வண்டு நிறைந்தபணி யுண்டு மதற்கடுத்த
ரெண்டு கவானரம்பைத் தண்டு டையபெண்ணுளே (இந்)

4. ஆடு மயிலேவந்து நாடும் புருவேயுன்னை
தேடும்படி வனசன் போடுங் குவளையதால்
வாடும் படியானதே யோடும் வகையறியேன்
பாடும் சுப்பிரமணி சூடும் பெண்ணுளே நமக் (இந்த)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

அண்டிடுமெனக்குன்மேலே யதிகமாந்தருக்குமன்ன
மண்டிடும்படியேவேள்வி மனையாட்டியாளேநீயுங்
கொண்டிடுமிப்பிடன்னை குவலையத்தரசனூரான்
கண்டிடுவாரேயாஜற் காரணமேதாமோகாமேனன்.

வசனம்

பெண்ணே உன்னகட்டிலெய்திய விந்தையையுனது தந்தை மூாலவேறறிந்தா லென்னகாரியமாமோ வெந்நாயகியே.

106. தரு-இ-ம-காபி-தாளம்-ருபகம்.

பல்லவி.

என்னமாயமாகுமோ விதற்
கென்மனக்குன்றுதே கண்ணே பெண்ணே.

அநுபல்லவி

என்னமாமோ மயிலே யெள்க்கிளைக்
தன்னமெனுகுயிலே கண்ணே பெண்ணே- என்ன
இத்தனையிலுனைப் பெத்தவன்கண்டக்கா
கத்திகொண்டேபமைக் கொத்தியெறிவானடி
பெண் (எ)

சரணங்கள்.

1. மங்கைபாகனென்றிடு மகராச
னங்கமகிழ்ந்தீன்றிடுங் கண்ணே பெண்ணே - மங்
செங்கரும்பைமேவிப் பங்கஞ்செய்தேன்பாவி
தீயனானேனசிசுண் டாயினையேநீயெனை
ஞயகமேநமக் காயினதீதேதடி கண் பெண் (எ)

2. பஞ்சமாபாவியானே னறிவில்லா
தெஞ்சினனானேனே கண்ணே பெண்ணே - பஞ்ச
வஞ்சியரோயின்னே சஞ்சலமீதென்னை
வாட்டிடுமொபழி முட்டிடுமோவூர்விட்
டோட்டிடுமோவெதைக் காட்டிடுமோகாணண்டி கண் பெண் (எ)

3. நல்லபிள்ளை பிறந்து வளர்ந்தாகாச்
சொல்லெடுத்தேன் மறந்து கண்ணே பெண்ணே - நல்ல
பொல்லார்சுத்தமதி வல்லவனைபதி
புத்திரியைக்கெடுத் தத்தினமேபிள
முத்திடவேசெய்த சிற்றின்பமென்பதே கண் பெண் (எ)

4. காணுதகாட்சியிதைக் கண்டேன்னைதந்
தோணுதெல்லாந்தோணுதே கண்ணே பெண்ணே - காணு
ஆணையப்பிடித்தேனே காணதிருந்தேனே
யப்போதென்வார்த்தைதநீ யெப்பிணதேயில்லை
சுப்பிரமண்யன்சொற் றப்பிதக்கண்டிலேனடி கண் பெண் (எ)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பஞ்சமாபாவியானேன் படிகாதலுடனானேன்
வஞ்சகவிலையனானேன் காதுகற்பழித்த்தோரானேன்
சஞ்சலமடையலானேன் நாணிபணபணையுணடானே
னஞ்சகனானதானே னகைப்பவர்க்கிடமானேனே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-பெண்ணே கற்பையழித்துக் காவலனுனைகயை யிழந்த பெருமபாதக மூடனானேனே இனி யாருக்கென்ன செய்குவேனென் கண்ணாட்டியே.

107. தைரி-ராகம்-சுகருலகாம்போதி-தாளம்-திரிபுடை.

கண்ணிகள்.

1. நெஞ்சினிலோ நின னீதியறியாத
கிர்மூடனாகினேனே யிந்த
வஞ்சிதன்னிடமாச் வலைதனிற்சிக்கினான்
மதிகோசம்போயினேனே

2. கற்புக்கெதனிக்கிடுங் கனவானகளைக்கூடிக்
கலந்துறவானேனிலைப் பொல்லாச்
சிற்றின்பமதிலேயென் சிந்தையதுவிழுந்து
தியங்கினதென்னதொல்லை

3. எல்லாந்தெரிந்தபின் னெழுதிப்படித்திடா
திருப்பவனல்லவோ மதி
வல்லவனென்றசொன் மாதிடவந்ததும்
மாதிவனாலல்லவோ

4. பூவினையாண்டிடும் புரவலன்றந்த
புத்திரியைக்கெடுத்தேன் பெரும்
பாவியென்றேயெவரும் பார்த்துநகைத்திடப்
பாரிலுடம்பெடுத்தேன்

5. கண்டபேர்களென்னைக் காறியுமிழ்ந்திடும்
காலமிதுவாச்சுதே பொரு
வொண்டொடியாலேநீ றாறுவெற்றார்தன்
னுறவும்பகையாச்சுதே

6. சித்தங்கலங்குதே தீவினையென்ன
செய்தேனோமுன்னாளிலே கவி
கற்றசுப்பிரமண்யன் காட்டுசெந்தமிழினைக்
கண்டோதுமிந்நாளிலே

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பாரினிலுள்ளோரென்னைப் பரிகாசம்பண்ணுவாரே
காரிழைமாருங்கூடக் கசடனென்றுரைசெயவாரே
தேறிடும்வகையுங்காணேன் சிந்தைநொந்துருகுகின்றேன்
யாரிடமதியச்சொல்வே னையனேயறிவில்லானே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-தெய்வமே இவ்வுலகத்திலுள்ளார் என்னைச் சிரிப்பதற்கு ஆளாச்சே இனியிதை யாரிடஞ்சொல்லி யாறுவேன் தெய்வமே தெய்வமே தெய்வமே.

பொது விருத்தம்.

அலைச்சலுக்கிடமோவாக்கை யழிவதற்கிடமோவல்லான்
மலைச்சலுக்கிடமோவென்று மாதிரிதனையன்சிந்தை
குலைச்செரிந்தாக்கதாகக் கலங்கினனுருகும்போது
தலைச்சனைச்சமந்தமாது தயிரியஞ்சொல்லுவாளே,

வசனம்.

அக்காதெப்படியெனறால் மிகுந்ததுன்பமாய்ப் பிரலாபிக்குமதி வல்லவனைப்பார்த்து மோகனாங்கி தைரியஞ் சொல்கிறவிதங்காண்க

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சிசுவொன்றில்லாமற்பத்தா தேடுவோர்களநேகருண்டு
சிசுவொன்றைப்பெறுதபெண்கற் சிலையெனவுரைப்பார்பூவோர்

சிசுவொன்றீன்றெடுக்கவேதன் சிருஷ்டித்தென்னகட்டில்வைத்த
சிசுவொன்றினைக்கண்டுள்ளந் தியங்கிநீர்மயங்கல்லாமோ,

வசனம்,

அந்தோ வென்னாயகரே இவ்வுலகத்திலொரு குழந்தைதபெறுவ தற் கெத்தனையோதவஞ் செய்கின்றார்கள் அவ்விதவறிதானபொருளை ப்பற்றி வருத்த முறுவது சரியா வென்பிராணனேசரே.

108. தரு-இம்-கமாஸ்--தாம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஏனிந்தப்படிமனங் கலங்குறீர் மதிநல்லவா மதி
வல்லா வல்லவா நல்லவா நீரிந்த (ஏனிந்தப்)

சரணங்கள்.

1. வானம்புவியைப்படைத் தோனருளானமக்கீ
வந்ததனுபவிக்காம னெந்தகால்விட்டோடிப்போமோ (ஏ)

2. அன்றெழுதமெத்தே நின்றவினையாடுங்கண்டு
ரடுத்தோரிடத்திலதைக் கொடுக்கநம்கேனுமா (ஏ)

3. சேர்ந்தவயாவேகம்மைச் சார்ந்தநயமற்றுள்ள
நெஞ்சினிற்குறித்திருத்திச் சஞ்சலப்படுவாருண்டோ (ஏ)

4. எந்தவினைகள்வந்து தொந்தரவுசெய்தாலு
மேற்றுஞ்சுப்பிரமணி சாற்றுங்கவிகின்றுற்றும் (ஏ)

மோகனங்கி-விருத்தம்.

எவரெவர்தனக்குமீச னிட்டகட்டளையதாகு
மவரவர்தனக்கடுத்த தனுபவித்தாலேபோகுங்
குவாகுவாவென்றேகாமன் குறவிட்டேபுலம்பினலுத்த
சிவசிவனருளல்லாமற் நீர்பதென்றிருக்கிறீரே.

வசனம்.

சுவாமி யென்மனளா எல்லாஞ் சிவன்செயலன்றி வேறு நடக்கப் போகின்றதா தாமே னிப்படிப்புலம்புகின்றீ ரென்னாயகரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

அகமகிழிடவாமதேவ னருள்வேண்டுமென்றேயென்முன்
புகலிடுயானேதேனே பூங்கிளியாளேயென்னை
யிகழ்ந்திடுவாரேநாளை யிராசனும்புவியுள்ளோரு
முகர்ந்திடும்வழியைச்சொன்னா லுறுகாமேனிதையந்தானே.

வசனம்.

பெண்ணேயிவ் வாபத்தைத் தப்புவதற்கு யாதாமொருவழி சொல் லாயோ வென்னாயகியே.

மோகனங்கி-விருத்தம்

உறுகாமலிருக்கவேணீ யுமாயஞ்சொல்லென்றீர்கேளு
மறுகாமலிருக்கதல்ல மார்க்கமொன்றுரைப்பேனிங்கு
தறுகாமல்வேறோர்தேசந் தன்னையேநாடிச்சென்று
பெறுகாதசிறுவிபிள்ளை பெற்றுநாஞ்சுகிக்கலாமே.

வசனம்.

கேளுஞ்சுவாமி இனியெவ்விடத்தேனு மோரன்னியதேசஞ் சேர்ந்து வாழ்வதே நல்லவழியாய்த் தெரிகின்றது மன்னவரே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

அன்னியதேசஞ்செல்ல வகத்துணிந்துரைத்தமாதுன்
றன்னையீன்றெடுத்தயாதா தந்தைபொன்னரசும்விட்டு
வென்னையுமிழுத்துவேறோர் கேகியங்கிருந்துவாழ
முன்னவனெழுதிவிட்ட மொழியிதுதானோமாதே.

வசனம்.

ஐயோவென்னாயகி பெற்றவர்முதல் மற்றெவைகளையுந்துறந்து அன்னியதேசம்போய்ச் சுகிப்போமென்று துணியவும் வைத்ததே தெய் வம் அந்தந்தோ வெந்தன் மனைவியே.

௱௧, தரு-இம்-விநோதகாம்போதி-தாளம் மிசுரம்.

மதிவல்லவன்-சொல்

கண்ணிகள்.

1. என்னுக்குள்ளே[illegible] போலே கூடிகா
மிருந்தோம்பூதல மேலே [illegible] யிப்போ
கள்ளனை துமின்றே மயிலே மயிலே மயிலே யிதைவிட்டோரு
காசினிக்கேகநன்றோ

வசனம்.

வாராய்பெண்ணே [illegible]துநாள்வரையும் ஒயன்னுக்குள்ளுண்டான
யென்னையைப்போல நாமனிருந்தது போக யிப்போது [illegible]டுத்தன
மாக-வேறாருக்குயேக நினக்கழகாகயிருக்கின்றதா மாதே மாதே.

மோகனாங்கி-சொல்.

2. வள்ளலாதிவ[illegible] ளுங் கேட்கின்ற
வ[illegible]ருளும்பா[illegible] ளுட[illegible] தந்த
பி[illegible]ளப்பேதிங்கிருந்தாற் பதியே பதியே பதியே நலையொற்றலை
[illegible]வாரோ தெரிந்தால்

வசனம்.

கேளுமன்னவா நமக்கென்றுயந்த சந்திரசேகரன்றந்த கண்காட்சி
யையிந்த நகரத்திலிருந்த மாந்தருமடவாருமறிந்தா-லிகழ்ந்து நகைபுரி
யமாட்டார்களா மந்திரிதந்தசந்ததியரே.

மதிவல்லவன்-சொல்

3. ஆத்திரமுன்னோ ருக்குப் புத்திக்கொஞ்ச
மாகுமென்பார வர்க்கு வெல்லாச்
சாஸ்திரங்கற்றநீயே மாதே மாதே மாதே யிந்தக்கொடிய
சன்னைக்குடன்பட்டாயே

மோகனாங்கி விலாசம்.

வசனம்.

வாராய்மங்கையரே ஆவசரக்காரருக்குப் புத்திகொஞ்சமென்பது
போலவும்-சவலைச்சிசுவிற்குத் தண்ணீரூட்டியது போலவும் நீ சகலகல்
விசாஸ்திரங்களையுங் கற்றுதெளிந்திருந்து மிந்த[illegible]கெட்டசெய்கைக்கு வு
டன்படலாகுமோ மன்னவனளித்த கன்னியரே.

மோகனாங்கி-சொ[illegible]

4. எத்[illegible]தைத்தள்ள லாமோ நமக்கு
மிட்[illegible]தரித்[illegible] போமோ வந்த
வார்த்தையைவிட்டுகில்லு மன்னா மன்னா மன்னா நாமிருபேரும்
மாநிலஞ்செல்ல நல்லம்

வசனம்.

கேளும் தேகவிசிரா அவரவர்க்கு யிட்டகதியை சச்சுதானந்தமே
நிவர்த்திசெய்யத்தக்கதல்லது காணிகூட்டவுங் குறைக்கவும் நம்மாலா
மா வதேது யினிநாமிந்தத்தேசத்தைநீக்கி மறுதேசத்தைநோக்கி செல்
லுவதே நலமாகயிருக்கின்றது யென்னுபத்தாவே.

மதிவல்லவன்-சொல்

5. அன்னைதந்தை மாரையு நாமிரு
தாளுமா குரையும் விட்டுப்
பின்னொருலகஞ்சேரவோ குயிலே குயிலே குயிலே வந்தநா[illegible]
பிறந்தபல னிதுவோ

வசனம்.

வாராய்மாதே நமதுமாதாபிதாவையும் நாடுநகரத்தையும் விடுத்து
நம்பேயரையுங்கெடுத்து வேறுபூமியையடுத்து வாழவேணுமென்று
நாமனுமன்று தவஞ்செய்துகொண்டு வந்தபலனின்று கண்டதுமிதுதா
னோ யெனகண்ணாட்டியே.

மோகனாங்கி-சொல்

6. முன்னோர்கள்செய்த கர்ம கம்மையு
மூண்டதாமந்த வர்ம மத்தை
யென்னுற்றலைப்பதாகாதே துரையே துரையே துரையே நாமருதேச
மேகாமலதும் போகாதே

வசனம்.

கேளுமனாளா முன்னுள்ளோர் செய்தகர்மவினையானது யிப்போது நம்மைச்சூழ்ந்தது போல காண்கின்றது வதனையென்னால் விலக்கத்தக்கதில்லை-அன்னியந்தசமேயெல்லை யங்குசெல்வசோல்ல-சுகமுண்டென்பதென்சொல்லைக் கேட்கலானீரோ மதியின்யூக சிரேஸ்டரே.

மதிவல்லவன்-சொல்

7\. இத்தவினை நமக்கே வருமென்

றெண்ணிலேனன் றெனக்[illegible]யென்

சொந்தமனத்தறியேன் விதியே விதியே விதியே பரமசிவன்

சோதினையுங்குறியேன்

வசனம்.

வாராய்கன்னியரே யிந்தக்கொடியவினையானது யெளியேனாகிய வென்னைத்தேடி வந்தணுகுமென்று கொஞ்சமேனுந்தெரிந்திலேனே யந்த கயிலையங்கிரிவாசனென்னுங் கங்கைதவேணியன் சோதனையெவ்வண்ணமோ கோமான்பெற்றி பூமாதே.

மோகனாங்கி-சொல்

8\. [illegible]கமழ் கண்ணாளா மனது

கலங்கலாமோ வென்றேழா வந்தச்

[illegible]ந்துயராளப் பார்ப்பாரே பதியே பதியே பதியே சுப்பிரமண்ய

[illegible]வனமைக் காப்பாரே

வசனம்.

கேளு மதியின்சீலபால்யரே இப்படிக்கெல்லாம் தாங்கள் துக்கித்து மனங்கலங்குவது சரியன்று அதனால் வொரு சுகிர்தமுண்டோ யிராது நமக்கு துன்பவினைகள் யேதாவது வந்து சம்பவிக்குமானால் அதனையந்த செந்திமாநகர்க்குடைய ஷண்முகக்கடவுளே துன்பத்தைப் போக்கி இன்பத்தைத் தாக்கி நம்மையிரட்சிப்பார் யென்று துரையே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

நல்ல துன்மொழியேமெத்த நலமாகவிருக்குதிந்த

வல்லலைகொண்டேநான் யறியாதகாயபோனாற்

சொல்லுவார்க்கிடமொன்றில்லைத் தோகையாமயிலேநாமன்

செல்லுவதெப்போதந்தச் செய்தியும்விளம்புவாயே.

வசனம்.

பெண்ணே நீ சொல்லுவதே நல்லதாயிருக்கின்றது ஆகையாலெப்போது புறப்படுவோமென்றுயகியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

மதிபோகமன்கூடி மதுபுரிக்கேகுஞ்செய்தி

சதிமார்கடனக்குமித்தச் சங்கதிதெரியாவண்ணம்

முதிபெருந்தினமோனை முப்பதுநாடிகைபோது

வதிலாங்குலமேதோன்று மப்பொழுதிதுசெய்வோமே.

வசனம்.

ஆ-என்கண்ணவரே இன்றுபோய் நாளையிரவில் தாதிமுதலானவர்களறியாமல் இந்தநகரைவிட்டு நீங்கிவிடவேண்டியது மன்னவரே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

நல்லதப்படியே செய்குவோமென்றுரைசாந்தின சிரோமணியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

நாமுன்னேகுறித்துச்சொன்ன நாளின்றுதானெமெய்யா

நாமிதமிலாமல்வேண்டும் சாமுதசெய்துகூடிப்

போமனவிதனையார்க்கும் புகன்றிடாதிருந்துவந்த

மாமதாவெழுந்தேவாரும் மதுரைக்கேகுவோமே.

வசனம்.

ஆ-மன்னவரே நாம் குறித்தபிரகுகாலம் வந்துவிட்டது இனித்தடையின்றிப் பிறதேசம்போகப் புறப்படுவோமென்றுயகவே.

110-தரு-இ-ம-சாரங்கா-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

நடந்துபோகலாம் வாருங் [illegible]

நாதனேசாமிரு பெருங்காடு நடந்து

அநுபல்லவி.

நடந்துபோகலா நம்மன்நேசமிதனைக்

கடந்துவேறொரு காசினியைத்தேடி-நாம் நடந்து

சரணங்கள்.

1\. தாதியர்கள் வாகா பெற்ற

தாய்தந்தையானைப் போகாது வெந்தன்-தாதி

பாதிவேளையிலிந்தப் பட்டணத்திலுண்டான
வீதிவிடுத்தகன்று வேறூருரைத்தேடி-நாம் நடந்து

2. அத்தராத்திரியிற் றானே யிங்கு
வாருக்குந்தோணுதென் கோனே யிந்த-அந்த
பெற்றெடுத்தோரையும் பின்னுள்ளோர்தம்மையு
மித்தினமேமறந்து வின்றேருரைத்தேடி-நாம் நடந்து

3. எல்லோருந்தூங்கிடுங் கால நமக்
கேற்றதிதேயனு கூல மிங்கு-எல்லோ
அல்லவோகாணெந்த னன்பராகியமதி
வல்லவரேசுப்பிர மணிகவிதைபாடி-நாம் நடந்து

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

மங்கைநின்னுரையைப்போல மாநிலஞ்செல்வதற்கே
சங்கையொன்றில்லீவாரேன் றையலென்மானேதேனே.

வசனம்

பெண்ணே யிதோ வருகின்றேன் போவோமென் றுயகியே.

மதிவல்லவனும் மோகனாங்கியும் பிரதேசஞ் செல்லுதல்

பொது-விருத்தம்.

சிலவினுக்காயிரம்பொன் செல்லுமென்றதோடும்வர்னக்
கலைகளும்பணியுமங்கோர் கனற்றிவிலெடுத்துக்கொண்டு

நலமுறுமோகனாங்கி நாயகன்றனையுங்கூட்டி
யிலகுறும்பாதிவேளை யெழுந்தின்றோர்குடிவாராரே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மோகனாங்கி மதிவல்லவனென்னு மிவ்
விருவரும் தமக்குவேண்டிய திரவியங்களை வழித்துணையா யெடுத்துக்
கொண்டு அந்நகரைவிட்டு வெளிப்படுகிறவிதங்காண்க.

சந்திரசேகரா-வென்ற-வர்னமெட்டு

111-தரு-இ-ம்-ராபி-தா-ம்-ரூபகம்-சாவளி,

1. மங்கைமோகனாங்கியு மதி வல்லவனுங்கூடியே
யிங்கிதமாய்வந்தார் வேறு ரென்பனைத்தேடியே (மங்

2. சொந்தநகர்விடுத்து மேகூர் தொல்லுலகைக்கடந்து
[illegible] வாழச் செல்லமனங்கொண்டு (மங்)

3. வேளைதன்னி லவரை மங்கோருவர்காணாத
சுகமுறுந்தன்றுன சென்று லொருநகரான்காணுமன் (மங்)

4. உயிர்த்துணையாகநதி யவர்க் கொருரையுஞ்சொல்லாமற்
றுயிலுகின்றவேளை யதிற் றுரிதமங்குமில்லாமல் (மங்)

5. ஆக்குப்பொருளைதயுங் கூட வணிமணிகள்பெடுத்தார்
சீக்கிரமாயெழுந்து வழி சென்றோடிடக்கொடுத்தார் (ம)

6. வீடுவாசல்விடுத்தே தெரு வீதிவழியாகவே
நாடுஞ்சுப்ரமணிகவி சொல் காதலுடன்போகவே (ம)

பொது விருத்தம்.

காட்டினைப்பரிபாலிக்கு காபதிமகளும்பூகங்
காட்டிடுமந்திரிசேயுங் கருதுமிவ்விரண்டுபேரும்
வீட்டினிலிருந்தெழுந்து வெளியேறுமவர்முன்பாக
பாட்டிக்குற்சகுனங்கண்ட மதிவல்லவனுஞ்சொல்வானே

வசனம்,

அகோ தெப்படியென்றால் மதிவல்லவன் மோகனாங்கி யிருவரும்
வழிநடக்கும்போது கண்ட சகுனவிஜயத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறவி
தங்காண்க.

[illegible]னைத்தடை[illegible]ட மதிவல்லவன் மோகனாங்கிக்கோது
அவள்விடை கூறுதல்.

பத்மவ[illegible]சனரே என்ற வர்ணமெட்டு

112-தரு-இ-ம்-எமுனுகல்யாணி-தாளம்-ஆதி

மதிவல்லவன்-சொல்.

கண்ணிகள்.

1. வீட்டைவிட்டுநாயிதோ வெளியாகையிலேதலை
வெட்டுதடி பாகை தட்டுதடி பெண்ணே வெட்டு
நாட்டிகமாயிந்தச் சகுனமதுவேகெட்ட
தடையாக்குமேபோனு விடர்வாய்க்குமேபெண்ணே தடை

மோகனாங்கி-சொல்

2. வாய்க்குமிடரென்றுநீர் வழுநலாமாங்கக்கு
வருகாதையா துன்பந் தருகாதையா மன்னு வரு
தாய்க்குப்பிள்ளையில்லாமற் றுனேகிடும்வேளையிற்
சகுனமுண்டா நடந் தகலுநன்றாய் மன்னு சகுனம்

மதிவல்லவன்-சொல்

3. எழுந்துநடந்தோரடி யெடுத்துவைக்கையில்வாச
விடறுதேதா சொன்ன துடருமோகாண் பெண்ணே யிடறு
அழுந்துந்துயருக்கிட மானதைக்கண்டேகநா
மாகாதேசொல் லங்[illegible] போகாதேகில் பெண்ணே ஆகா.

மோகனாங்கி-சொல்

4. கில்லுமென்றேமனை நிலைகலங்கியிதனை
கேறலாமா வென்முன் கூறலாமா மன்னு கேற
வல்லவரேயிந்த வாசற்றடையாவொன்றும்
வந்திடாதே தாயர் நந்திடாதே மன்று வந்தி

மதிவல்லவன்-சொ[illegible]

5. ஓர்தக்குரலிட்டிங்கு வொருபேதையழுகின்ற
வோசைபாரா யிதான் மோசமோ காய் பெண்ணே ஓசை
அத்தராத்திரியுற்ற வவதுற்குணத்திற்சென்று
லண்டிடுமே வினை கண்டிடுமெ பெண்ணே அண்டி

மோகனாங்கி-சொல்

6. கண்டி[illegible]வினையென்ற கண்[illegible]
[illegible]ணபதேது கவி பூண்பதேது மன்னு காண்
டுண்டொடிகவலைகொண் டோலமிடுநள்நீரு
முறுகாமலே வாருந் தருகாமலே மன்னு மு[illegible]

மதிவல்லவன்-சொல்

7. வானத்திரசுத்திர மளமளென்றுதிர்ந்திதா
வருகுதையோ அங்கங் குலுகுதையோ பெண்ணே வருகு
போனவிடத்திலென்ன பொல்லாங்காகுமோவிாணென்
பூவையரே யெந்தன் தேவியரே பெண்ணே பூவை

மோகனாங்கி-சொல்

8. ஆகுமி[illegible]ர்கள்தம்மை யணுகிடாமலேசிவ
னளித்திடுவா னதை யொழித்திடுவான் மன்னு அளித்
பாகன்சுப்பிரமண்யன் பாடுந்தமிழதனைப்
பாருமுன்னே நானும் வாரன்பின்னே மன்னு பாரு

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சங்கரன்புதல்வன்செம்பொற் சரணபங்கயத்தைவேண்டித்
துங்கமாதிருச்செந்தூரன் சுப்பிரமணியன்செய்த
பங்கமில்லாதநூலைப் பார்த்திருமென்றேவிள்ளு
மங்கனைபின்சொல்வண்ண மாகினேனென்பின்வாராய்.

வசனம்.

பெண்ணே ஆபத்துக்குப் பாவமு மவசரத்துக்குச் சகுனமுமில் லையென்று சொல்லுகின்றார் ஆனாலிவ்வண்ணம் சுப்பிரமணியிந்நாலைச் சொல்லச் செந்தூர்க்கந்தக்கடவுளைத் துதித்திருப்பதால் நானும் நம்புகிறேன் இனியவசரமாய்ப் போவோம் நடந்துவா யென்னாயகியே.

113-தரு-இ-ம்-உசேனி-தாளம-சாப்பு.

பல்லவி.

பெண்ணே நடந்து நீ வாவா யிரு
கண்ணேதொடர்ந்து முன்போவா யெந்தன்-பெண்

அநுபல்லவி.

இந்நகர்விட்டொரு வன்னியதேசந்தாக்
கேகிடவேமங்கை பாகனருள்தரும் (பெண்)

சரணங்கள்

நாடு நகரதை விடுத்தோம் பெருங்
காடு வனங்களையடுத்தோம் நம்மன் - நாடு
கூடும்புருவன்ன மாடுமயில்குயில்
ஓடுங்கிளிமொழி யாடுங்குழல்கண்டு (பெண்)

புலி கரடி சிங்கந் தேடிடு மதைச்
சலியா மாதினங்கள் டோடிடுஞ் சில - புலி
நலியு மானுமரை சொலியு முசலோனும்
வலியன் குருவின மொலிபதையுங்கண்டு (பெண்)

குன்று குகைபெரு மலையாம் மரம்
நின்று சொலிப்பது மிலையாம் அதோ - குன்
கன்றுக்குப்பாலிட நின்றுகற்றுப்போல
வென்றுஞ்சுப்ரமணி யன்றமிழுங்கண்டு (பெண்)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

நடந்துவந்திளைப்பதாற நங்கையேபொழுதோவந்து
விடிந்ததிக்கடப்பைதங்கி விடாய்தணித்தேகுவோமே.

வசனம்.

பெண்ணே நேரமோ விடிந்துவிட்டது நமக்கு மிகுந்தசலிப்பாயிருக்கின்றபடியா லிதோவிருக்கிற கடப்பைமாநகரத்திற் சற்றுதங்கிப்போ

வாமென் நாயகியே. (மோகனாங்கிவசனம்) நல்ல பாக்கிய மப்படியே யாகட்டு மன்னவரே.

பொது-விருத்தம்.

தடத்தினிற்கடப்பைநாட்டைச் சார்ந்தவரிருக்கமுன்னங்
கடத்திடுமிரங்காதக் காட்சியேதெளிலோமங்கை
மடத்தினிலிருந்தபாங்கி வனிதையர்முழித்தேபார்த்தங்
கிடத்தினிலாசன்புத்ரி யில்லையென்றிரங்கிச்சொல்வாள்

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மதிவல்லவன் மோகனாங்கியென்னு மிருவருந் தங்கள் நாட்டைக்கடந்து கடப்பைமாநகரம் வந்துசேரச் சூரியனுதயமானபோது யிரங்காதபுரியில் நடந்தவிசேஷத்தைப்பற்றிச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

மன்னவனளித்தசேயு மந்திரிமகனுமிந்தக்
கன்னியாமேடைமீதிற் கண்டிலோயடியேதங்கை
யன்னிதமிதனைநம்ம ளரசனுக்கியம்பவிட்டாற்
றுன்னுமாக்கினைக்குள்ளாவோந் துரிதம்போயுரைப்போம்வாராய்

வசனம்

ஆ தங்கா யென்னிகராளே இவ்விடத்திருந்த இராசகுமாரத்தி மதிவல்லவனாகிய அவ்விருவரையுங் காணோ மினியென்ன செய்குவோம் அரசனால் யாது நேரிடுமோ ஆகினுமிச்செய்தியை அரண்மனைக்குத்தெரிவிப்போம் வாராயம்மா சற்குணவல்லியே.

சற்குணவல்லி-வசனம்

நல்லதப்படியே தெரிவிப்போமம்மா தந்திரவல்லியே.

தந்திரவல்லி-விருத்தம்.

சதையுடனகம்போலெங்க டம்மைவைத்தாளுங்கோவே
சுதையெனுந்தங்கள்செல்வத் தோகைபெண்குயிலைச்சொந்த
விதையம்போற்காத்துவந்தவ் விடமதிலிருந்தோமின்றைக்
குதையநின்மகளைக்காணோ மோடிவந்துரைத்தோம்போற்றி.

வசனம்.

சரணஞ் சரணமையா மகாராசனே இதுவரையுந் தம துத்தரவின்படி கன்னியாமாடத்தில் மிகுந்த கெட்டியாயிருந்தோம் இன்று ஏதோ தங்கள் குமாரத்தியைக் காணோமெங்கள் பிரபுவே.

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

இச்சபைதனிலேகூடு மெனக்கிசைமந்திரிமாரே
மெச்சிடென்புதல்விகன்னி பேடையிலிருந்தசெல்வ
மிச்சணமில்லையென்று விருப்பலேச்சேடிவார்த்தை
யுச்சிதங்கேட்டென்னுள்ள முருகுதென்செய்வேனையோ.

வசனம்.

ஆ-மந்திரிமார்களே என் குமாரத்தியைக் காணேனென்று தாதியர் சொல்லியவார்த்தையைக் கேட்டீர்களா இதுவென்னமோச மையையோ ஐயையோ ஐயையோ இனியென்ன செய்குவேன் யூகசாலிகளே.

தாதிகள் கன்னியாமாடத்திருந்த மோகனாங்கியைக் காணாததினால் மங்கைபாக மகாராசனுக்கோத அவர் துயருறுதல்.

114-தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

இ ந் து ஸ் தா ன்

பல்லவி

மாயமிது வென்னமாய   யெந்தன்
மகளில்லாதகி   யாயம்

அநுபல்லவி

சேயதென்றேயாதி   சிவனருள்தந்த
நாயகத்தை விட்டு   நான்றியங்கவந்த (ம்ாயமி)

சரணங்கள்

1 சேடியர்வந்திங்கு   சொன்ன வந்தச்
செய்திகேட்டென்மனங்   கன்ன
கூடிடென்றேவிழிக்   கொள்கையதிந்தாக்காற்
பாடிமடிந்திடப்   பார்ப்பாள்தெரிந்தாக்கான் (மாயமி)

2 ஆனந்தங்கொண்டிருந்   தேனே யெனக்
காருங்கரென்று   தானே
நானிந்தப்பூமியி   னன்மகளைவிட்டுத்
தானிருந் தால்வெறுஞ்   சங்கையல்லோவிட்டும் (மாயமி)

3 பொய்புசமதுந்   தெரிய வெந்தன்
புத்திரிவாழிடம்ப   மறியப்
பையன் சுப்ரமண்யன்   பாடவிதையோதித்
தையனுடன்சென்றுந்   றுன்விளங்குஞ்சேதி மாயமி)

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

தெறுவிதின்சமாச்சாரத்தைத் தேர்ச்சியின்றுணைகொள்வோரே
நறுமலர்க்குழலியென்ற   ருயதிக்குரைத்தேவாரேன்

வசனம்.

ஆ-ஆ-மந்திரியர்களே நமது செல்வியைக் காணேனென்பதை யெனது மனைவியறியும்படி இதோ அந்தப்புரம்போய் வருகிறேனென்ன மைச்சர்களே.

மந்திரிகள்-வசனம்.

மஹரா பாக்கிய மப்படியே போய்வாருங்கள் பிரபுவே

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்.

அன்னலப்புரமேசென்று ரவையிலுள்ளோரேயெந்த
னன்னாமனைக்கின்றேநி காணிங்கேவருகுவேனே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களே அரசனந்தப்புரத்திற்கு போயிருக்கிறபடியா லினி நானுமென்னகம்போய் வருகிறேன் கனவான்களே.

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்.

என்னரான்மனைக்கிசைந்த வேந்திழையாளேயென்றன்
பொன்னுறும்பூவதான புதல்வனைப்பார்க்கவாசை

யென்னகந்தனிலேமெத்த விருக்கின்றதாலேநீயு
மன்னவன்றன்னையிங்கு வவசரம்வரச்செய்வாயே.

வசனம்.

பெண்ணே வியூகசாக்கி நம்து புத்திர சிரோன்மணி மதிவல்லவ
னை யெங்கே யிங்குவரச் சொல்வாயென் னாயகியே.

வியூகசாக்கி விருத்தம்.

மன்னவன்மன துக்கேற்ற மந்திரியுமக்குதித்த
சின்னவன்றானுமேதோ தேசவுந்யோகஞ்செய்ய
முன்னமேயுமதுவாக்கான் மூணிருதிங்களாக
வன்னவன்போயினானென் றடியவளிருக்கின்றேனே.

வசனம்.

சுவாமியென் கணவரே இதென்ன விப்படிச்சொல்கின்றீர்கள் நம
துபாலனகம்விட்டேகி மூந்துமாதத்திற்குமேலாயிற்று ஆனாற் தம்துத்த
...ின்பேரில் பிரதேசவுத்யோக சஞ்சாரமாய்ப் போயிருப்பானென் றல்
லோ வடியாளிருக்கின்றே னென்னாயகரே.

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்.

நாலொருதிங்கண்மட்டு நன்மகன்செய்திகாட்டா
தாலேயின்னாலவந்த தாரமென்பதுமெய்யந்தப்
பாலனைப்பின்னாளிந்தப் படியிருப்பாளோவெந்தன்
வேலைக்கேயமர்ந்ததாதி வேசைவெள்ளாட்டிநீயே.

வசனம்.

அடி பெண்டாய்வந்த சண்டாளி ரெண்டாந்தார மாகாதென்ப
தைக் கண்டே னுன்விஷயத்திலேயே அந்தந்தோ இதென்ன மோசாதி
மோசம் ஐயையோ எனக் கைந்துமாதமுஞ் சொல்லாமலிருந்துவிட்டா
யேயடி வியூகசாக்கியே.

வியூகசாக்கி-வசனம்.

ஐயையோ சுவாமி அடியாளப்படி யாதேனுமொரு மோசமாயிரு
க்கவில்லை யானபடியாலென்னை நொந்துறுதலாகாது வென்னாயகரே.

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்.

நீதிசேராசன்கீர்த்தி நெறியதிற்கருத்தைநாட்டி.
பூதலத்திருந்தாலென் புத்ரனென்பவனைத்தோற்றே

னாதியேயரனேநீயு மன்றெனக்கருளுஞ்செம்பொன்
பாதியில்விடுத்துப்போன பாலனைக்காண்பதென்றோ.

வசனம்.

ஆ-ஆ-தெய்வமே எனக்குக்கொடுத்த பொருளைத் தடுத்தாயோ அ
ல்லது வெடுத்தாயோ இனி யென்றைக்குக்காண்பேனென் மகனைத்தெ
ய்வமே தெய்வமே.

மந்திரி தனதகத்தில் மகனில்லாததால் துன்பித்து
காட்டில்சென்று தேடுதல்.

115-தரு-இ-ம்-முகாரி-தா-ம்-ரூபகம்

பல்லவி.

காணுவதேனோவென்மகனே கா னினிமேலுன்னைக் (கா)

சரணங்கள்.

1. தோணுமதி யூகிதந்த
தோன்றலிவ னென்றுசொல்லக் (காணு)
2. ஆதிசிவ னளித்திட்ட
சோதிமணி விளக்கதைக் (காணு)
3. கல்வியறிய வந்திடுஞ்
செல்வக்களஞ் சியந்தன்னைக் (காணு)
4. மட்டிலடங் காதபெருங்
கட்டிக்கரும்பி னுணவைக் (காணு)
5. கொஞ்சுமொரு சுப்ரமணி
செஞ்சொல்மழ குன்னைக்கண்ணாற் (காணு)

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்.

தையலென்மனைவிதந்த சற்புத்ரனவனைவிட்டு
வையகந்தன்னிற்றங்கி வாழ்வதிற்பலனுமில்லை
கையணையற்றபாவி காசினியெங்குஞ்சென்றென்
னையனைக்கண்டுதேடி யழைத்துவந்திடநான்போறேன்.

வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களே நான்போயிதோ என்மகனைத்தேடி வருகின்றேன் கனவான்களே.

பொது-கலிவிருத்தம்.

மகன்றனைத்தேடி மந்திரிசெல்லவுஞ்
சகம்புரிகோனு தன்னைவிட்டேறுன
மகம்துசென் றரசனுந்தேவிதன்
முகம்நிந்தே மொழிகுவதாயினன்.

வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் சம்பிரவர்மனுகிய மந்திரி தனதுகுமாரனைக்காணுமென்று தேடிச்செல்ல அப்போது மங்கைபாகேந்திரன் தன்மனைவியைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

நற்குணசந்தணமென் னுப்பியாளேகேளு
பொற்குணச்சுதையைமாடம் பொருந்தினதிற்காணுமாம்.

வசனம்.

பெண்ணே கன்னியா மாடத்திலிருந்த நமது குமாரத்தியைக் காணுமா மென்னுயகியே ஆம்-ஆம்-ஐயையோ ஓ-ஓ.

சந்தணமாது-விருத்தம்.

நான்பெற்றமகளைக்காண நற்றவமிருந்தேன்பின்னும்
நான்பெற்றமகளைத்தேடி நந்திசனருளைவேண்டி
நான்பெற்றமகளையிந்த நானிலந்தனிற்பயின்றே
னென்பெற்றமகளேயென்னை நடுமவிடுத்தெங்குற்றாய்.

வசனம்.

அம்மா-அம்மா-நான்பெற்ற கண்ணே என்னை நட்டாற்றில் கைவிட்டுப்போயினையோ ஐயையோ இதற்குத்தானுன்னைச் சிலதவம்பெற்றுப்பெற்றேனே மகளே மகளே மகளே.

116 - தரு - இ - ம் - எதுகுலகாம்போதி - தாளம் - ரூபகம்

பல்லவி.

மகளேயுனைநான் வளர்த்ததிற்குத் தானே மக

அநுபல்லவி.

அகமகிழ்ந்தரசனை யணைந்துவருந்திப் பெற்ற (மகளே)

சரணங்கள்.

1. பிள்ளையில்லாமலென் வள்ளலும்யானுமே
வெள்ளிவிடையோனுக் கள்ளிறைக்கப்பிறந்த (மக)
2. ஆலயங்களினெய்யாற் கோலவிளக்குமிட்டு
நாவிற்சொல்விரதங்க ளாலேயுற்பத்தியான (மக)
3. அந்திவண்ணனருளாற் சந்ததியாகநீயே
யெந்தன்வயத்திருந்து வுந்துதித்திடுங்கட்டி (மக)
4. மக்கள்கவலைதீர்த்த மிக்கசெந்தேனுளே
தக்கசுப்பிரமண்ய னிக்கவிக்கெங்குற்றாயென் (மக)

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

தேங்கினின்றழுவதாலென் தேவியேபயனொன்றில்லை
பாங்கியருரைமைக்கண்டு பார்த்திடவேண்டுமோக
னாங்கியென்றழகுவாய்ந்த நமதுசேயகத்திலப்பெண்
ணீங்கியசெயலைக்காண நிமிடம்போய்த்தெரிவோம்வாராய்.

வசனம்.

ஆ-பெண்ணே இப்படியழுது புலம்பியதி லென்னவாகப் போகின்றது ஒன்றுமில்லை ஆனலிப்போது கன்னியாமாடத்திலும் போய்ப்பார்த்து வருவோமென்னுயகியே.

சந்தணமாது-வசனம்.

நல்ல தப்படியே பார்த்துவருவோமென் னுயகரே.

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

ஆதித்தனுதித்தபின்னென் னருங்கொலுவந்துரைத்த
தாதிசொன்மெய்பொய்யென்ற கங்கதிதெரியும்வண்ணம்
நீதிமங்கையரும்யானு நிமிடம்வந்திவிடம்பார்க்க
மாதரான்மனைவிலெந்தன் மகடனைக்கண்டிலேனே.

வசனம்.

ஆ ஆ-தெய்வமே நானு மென்றுணைவியுங் கன்னியாமாடத்தைப் பார்க்கவந்தோமே இங்கு மகளைக்காணுமே இனி என்னசெய்குவேன் தெய்வமே.

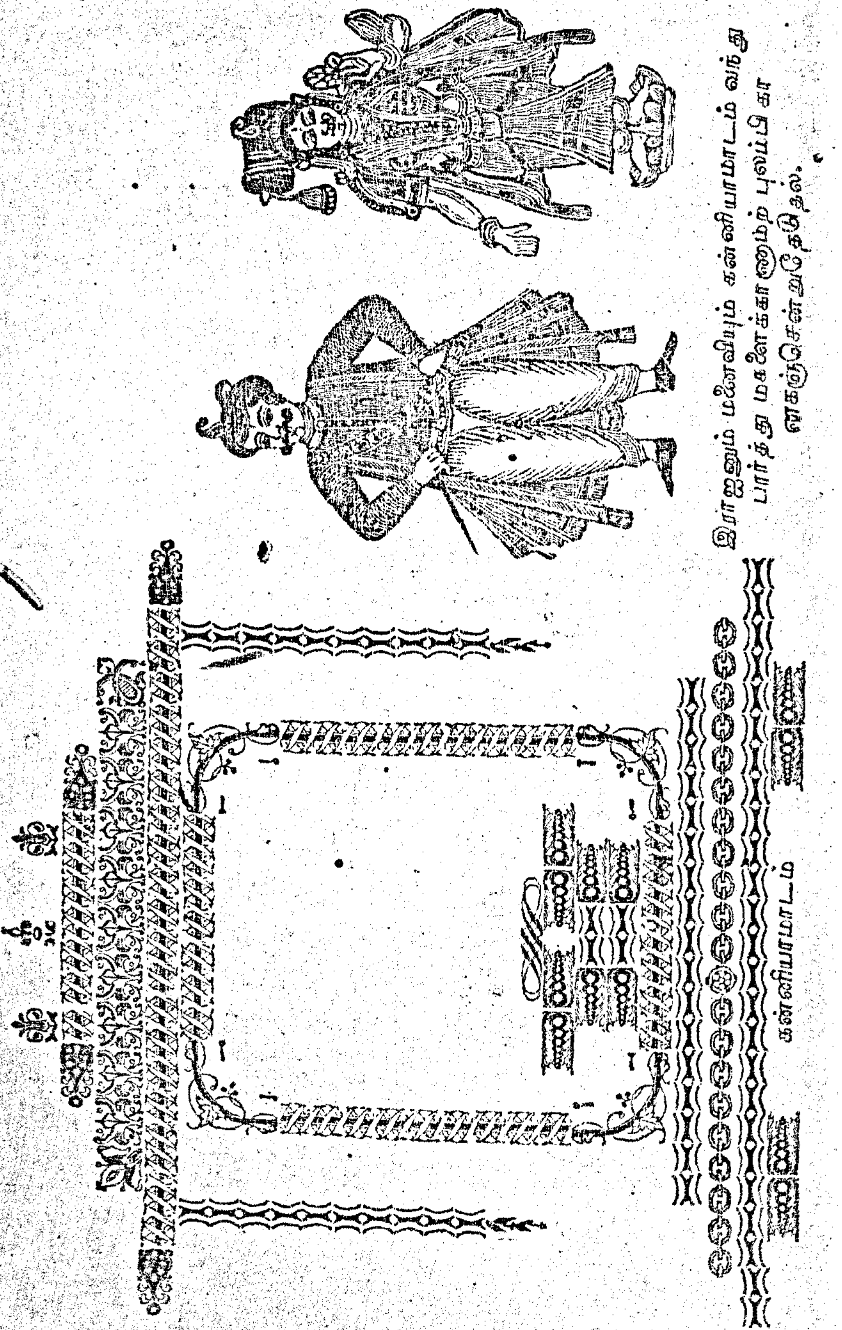

இராஜனும் மனைவியும் கன்னியாமாடம் வந்து பார்த்து மகளைக்காணாமற் புலம்பி கா ளகளுக்கெள் அடிக்கிறது.

117-தரு-இ-ம்-ஜகமோஹனம்-தாளம்-ஏக.

இந்திரசபா.

கண்ணிகள்

1. கண்டிலேன் கண்டிலேன் கண்டிலேனே-யெந்தன்
கண்மணி மகளைநான் கண்டிலேனே (கண்டி)
எண்டிசையாள்வெனக் கன்றுதித்த-மக
ளிந்தமனையிருந்த செந்திருவை-யிங்கு (கண்டி)

2. பின்னையில்லையென்றுதி வள்ளல்தனை-வேண்டிப்
பெற்றுவளர்த்தெடுத்த புத்திரியை-யிங்கு (கண்டி)
வெள்ளியங்கிரியோனுக் கள்ளியிட்டேனந்த
விமலைனைக்களித்த குமரிதனை-யிங்கு (கண்டி)

3. மைந்தன்கவலைதீர்க்க வந்தவளே-யெந்தன்
மண்ணரசாண்டிருக்கும் பெண்ணரசே-யிங்கு (கண்டி)
கந்தங்கமகமக்குந் சுந்தரியை-யிந்தக்
கன்னிமாடத்தில்வைத்த மின்னொளியை-யிங்கு (கண்டி)

4. பத்தினியென்சக்தண வுத்தமியாள்-தந்த
பாங்கியர்சூழுமோக னாங்கியரை-யிங்கு (கண்டி)
சித்தஜகப்பிரமன்யன் சொற்றிறத்தை-யவள்
செஞ்சிற்குறித்திருந்த ரஞ்சிதத்தை-யிங்கு (கண்டி)

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

கன்னியாமாடமொன்றைக் கட்டியான்கொடுத்துப்பாங்கி
தன்னிருபேரைக்கூட்டிச் சதுருடனிருத்திவைத்துப்
பின்னமில்லாமல்வேண பிரியமாய்வளர்த்தெடுத்த
பொன்னுமகளிரெங்கு போனளென்றறிந்திலேனே.

வசனம்.

பெண்ணே இக்கன்னியாமாடத்தில் நாதியர்கள்சூழப் பந்தோபஸ்திலிருந்த நமது மகளாகிய மோகனாங்கி யெங்கேபோயினளோ தெரியவில்லையே நாயகியே.

118-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

எங்குபோனளென்றறிந் திலே
னென் னருமைப்புதல்வி (எங்கு)

சரணங்கள்.

1. மங்கைபாக னெந்தன் சங்கைதணிய வந்த
மாதுசிரோன் மணி கோதருமுல் பணி (எங்)

2. பத்தரைமாத் தற்ற முத்தமிழைக் கற்ற
பாலகியான் கனி கோலவிளக் கொளி (எங்)

3. வாசங்கமழ் தின்னிப் பேசமருட் கன்னி
மாடமிருந்த விட்டு விடிதுதனை விட்டு (எங்)

4. பக்குவமான பெண் ணிக்குடிவைத்த கன்
பாலன்சுப்பிர மன்யம் ஞாலக்கவிகொள் தன்யம் (எங்)

சந்தனமாது-விருத்தம்.

புலம்பிகின்றழுதான்மன்ஞ புத்திரிநம்முன்னுகிக்
கலங்கிடாதென்றுசொலக் காரணமுண்டோவில்லை
துலங்குறுபுவனமெங்குஞ் சுதைதனைத்தேடிக்கண்டு
விலங்குமிந்நகரில்வந்து விருக்கலாமென்றிகோவே.

வசனம்.

சுவாமி இப்படிப் புலம்பியதிலென்ன வாகப்போகின்றது இனி நம
து மகளையெங்கே யாகிலுஞ் சென்றுதேடிக் கண்டுவருவோம்நாயகரே.

மங்கைபாகன்-வசனம்.

பெண்ணே நீ சொல்லுது மெய்தா னப்படியே தேடிவருவோமென்
னுயகியே.

சந்தனமாது-விருத்தம்.

அரகரா சிவனேயாதி யருமைசேயெனக்குத்தந்த
திரிபுரதகனுவெங்கே செல்வியைத்தேடுவேனுன்.

வசனம்.

ஐயையோ வரகர சிவனே என்மகளை யெங்கேபோய்த் தேடுவேனு
ண்டவனே.

119-தரு-இ-ம-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

என்புதல்வி சென்றவிட மெங்கேயென்று தேடுவேன் - என்
சம்புசிவ சங்கரனே சச்சிதா னந்தபரனே
யென்புதல்வி யென்புதல்வி யென்புதல்வி (சென்ற)

பாதிமதி சூடுமாதி பசுபதி யானசோதி - பாதி
பூதநாத னீயேதுய்யா போங்கர வணிந்தமெய்யா
வென்புதல்வி யென்புதல்வி யென்புதல்வி (சென்ற)

திரிபுர மெரித்தவனே சிந்தூர முரித்தவனே - திரி
நரியைப் பரியென்றவா நாரிக்கிட மீன்றவா
யென்புதல்வி யென்புதல்வி யென்புதல்வி (சென்ற)

விடமதைத் தின்றவனே வில்லடி கொண்டவனே - விட
சடையாட வந்தயே சுப்பிரமணிக் கெந்தையே
யென்புதல்வி யென்புதல்வி யென்புதல்வி (சென்ற)

சந்தனமாது-விருத்தம்.

காட்டுதேசெடியேபுல்லே கானகந்தன்னையென்றும்
வீட்டாய்வாழும்பறபல விலங்கினங்காளேயெந்த
னாட்டவோர் தவத்திற்பெற்ற வருங்கிளிக்குயிலன்னாளைத்
தேடியாமலையுநின்றேன் தெரிந்திடிற்சொல்லுவீரே

வசனம்.

ஆ-ஆ இவ்விடத்திலுள்ள சராசரபேதங்களே என்னருமைச்செல்
விமோகனாங்கி யிங்கே வந்தி தண்டா கண்டிருந்தாற் சொல்லுங்க ளெந்
தந்தோ

120-தரு-இ-ம-சங்கராபரணம்-தாளம்-மிசுர

கண்ணிகள்.

1. காடுங்குடி நாடுமவளே யாடும்படி கூடும்பெருங்
காட்டானைசிம்பங் கவன வனத்தில் வாழ்
கோட்டானைக்கும்பங் களே யெங்குந்
தேடியலைகின்றேனே யெந்தனிட
செல்வியைக் காணீர்களோ

2. புல்லும்வலி செல்லுமந்தை வெல்லுங்குதை செல்லும்வரிப்
புலிகாடு வாய் களே கானிலுள்ள
வலியெனுந் தாய் கவந்த
வல்லோனெனக்களித்த மகளிங்கு
வந்ததைக் காணீர்களோ

3. அட்டுங்கொடி பட்டுமதி விட்டும்படி கட்டமிடு
மன்னங்களே கிள்ளைகா லஞ்சுபஞ்ச
வர்ணக் கிளிப் பிள்ளைகா ளெங்கள்

நடுமனை பயின்ற செல்வமோக
னாங்கியரைக் காணீரோ

4. கொண்டுகிளை கண்டுகரும் வண்டுவது தொண்டுவென
கூவுங்குயிலினங் காள் வனந்தனின்
மேவுமயிலினங் காள் யிந்தக்
கொற்றவருக்குதித்த பாலகிதன்
கோலத்தைக் காணீர்களோ

5. காவுங்கிளை தாவுமரு ளேவுங்குர லாவூவெனுங்
காடைகவுதாரி காள் கானகத்தில்
பேடையுருகாரி காள் யெந்த
னவிதயங்கிடுதே நான்வளர்த்த
வன்னையைக் காணீர்களோ

6. வானம்புகழ் கானமிதழ் தேனுண்டதைப் பானஞ்செயும்
வண்டினமே யன் றில்கா ளதற்குற்ற
பெண்டினமேகன்று காள் புள்ளி
மானே மரகதமே நான்பயின்ற
மாங்குயிலைக் காணீரோ

7. [illegible] பெம்பூதி லையமிலா அய்யுஞ்சிறு
சிட்டுக்குருவிச்சி காள் காட்டில்வாழப்
பட்சிலை பட்சி காள் பாவி
தையல்நா னீன்றுகந்த மகளிங்கு
தான்வரவுங் காணீரோ

8. வாருங்களி கூறுமனந் தேரும்படி பாருமிதோ
வாழ்த்தினே னுங் களையு மென்கையாலே
போற்றினே னெங் களையுந் துயர்
தீரனென் பெற்றெடுத்த சுப்பமணி
செந்தமிழைச் சொல்லுவீர்

சந்தனமாது-விருத்தம்.

பத்தாவும்யானுந்தேடிப் பார்க்காதவிடமொன்றில்லை
புத்திரிசெய்திகண்டு புகலுவாரொருவர்காணே
மத்தன்செய்கூற்றேவல்லா லடியாள்செய்குறையோநாமன்
பெற்றிமெகனைவிட்டுப் பேருலகிருக்கநன்கோ.

வசனம்.

கேளுஞ் சுவாமி யென்னுயகரே இப்புவனமெங்குந் தேடியுங் காணவில்லையே இனிப்புத்திரியையன்றி நாமிருந்ததிலென்ன பிரயோசனமின்னவரே.

மங்கைபாலன-விருத்தம்.

சீதேவிமகளைவிட்டுத் தேசத்தையாண்டிருந்தான்
மூதேவியிவர்களென்றே மொழிகுவார்நமைக்கண்டோர்க
ளாதலாலினிமேற்சொந்த வாசிலைவிடுத்தேநாமன்
மாதவம்பூண்டுகொண்டு வனஞ்செல்வதழகென்மாதே.

வசனம்

பெண்ணே நீ சொல்வதே மெய்யாயிருக்கின்றது ஆனபடியாலினி யிவ்வரசாட்சியைத் துறந்து மாவுரிபோர்த்து வனந்திரஞ்சென்று காலங்கழிப்போ மென்னுயிரியே

சந்தனமாது-வசனம்.

நல்ல தப்படியே யாகட்டுமென் னாண்டவனே

மந்திரி இராஜனையும் இராஜஸ்திரியையும் சந்தித்து
மூவருந் தவவேடம்பூண்டு வனஞ் செல்லல்

பொது-விருத்தம்.

இப்படியென்னமுற்ற விறைவனுமனைவியாட்கே
செப்பிடும்வேளைமந்திரி செல்வனைத்தேடித்தேடி

கப்பியபரியால்வாடிக் காணுமன்மனம்புண்ணுகி
யப்போதவ்விடம்வந்தேதன் னரசைக்கண்டிணங்கினனே.

வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் மங்கைபாகமகாராசன் தன்மனைவியோ
டு பலவிடங்களிலு மகளைத்தேடிக் காணுமற் சங்கியாசம்பூண நிச்சயி
க்கும்போது தன்னிட மகளைக்காணுமென்று தேடிவந்த சம்பிரவர்ம
னுகியமந்திரி யரசனைக்கண்டு சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்

தந்திரயூகஞ்சொல்லித் தன்னுடைசமுகம்வாழும்
மந்திரியானேதங்கள் மலரடிபோற்றிபோற்றி

வசனம்.

சரணஞ் சரணஞ் சுவாமி தமது மந்திரியாகிய சம்பிரவர்மன் வந்
தனமென்னுண்டவனே வந்தனம்.

மங்கைபாகன்-விருத்தம்

கூட்டிடுமொசினீதி குறைவிலாதெடுத்தெனக்கு
வூட்டிடுமறிவின்மிக்க யூகமந்திரியேகேளாய்
நாட்டினிலிருந்தநீயன் னகரைதவிடுத்தேயிந்தக்
காட்டினில்வந்தசெய்தி கழறுவாயெனக்கிப்போதே.

வசனம்.

வாராயென தாசைமந்திரி நாட்டிலிருந்த நீ யிக்காட்டிற்குவந்த
காரணம் யாதுகாரியஞ் சொல்லுவாய் சம்பிரவர்மனே.

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்

கழறுமென்றுரைத்தகோவே காட்டுவெனொருசின்னாட்டம்
மழலையென்றெனக்குறித்த மகளையுங்காணுமந்த
யிழனைத்தேடியானு மேகாதவிடமொன்றில்லை
விளங்கிடுந்தமதுபுத்ரி விபரந்தோன்றிடச்சொல்வீரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் மகாராசனே யெனது குமாரனையுங்காணு மாகையா
ற்றுன் யெவ்விடமுந்தேடி யிவ்விடம் வந்தேன் நமது குமாரத்தியின்
விசேஷ மெவ்வண்ணமா யிருக்கின்றது வேந்தே.

மங்கைபாகன்-விருத்தம்.

சொல்லுவதென்னவப்பா சுதையெனுமோகனாங்கி
செல்லுமெவ்விடமுங்காணேன் றெரிந்தோநமவரோவிங்கே
யில்லையென்வாழ்வைவிட்டு வேந்திழையானுநானும்
வெல்லுமாதவத்தைவேண்டி வெளிப்படத்துணிந்திட்டோமே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-மந்திரி நமது குமாரத்தியை இப்புவனமுற்றிலுந் தேடியுங்
கண்டதேயில்லை ஆனபடியா லினி யானென் மனைவியோடு சாயுச்சிய த
வஞ்செய்யச் செல்வோமென்று நிட்சயித்திருக்கின்றே னமைச்சனே.

சம்பிரவர்மன்-விருத்தம்

அணிந்திடுந்தவங்கள்செய்ய வடர்வனம்போறேனென்று
துணிந்திடுங்கோவேநானென் றேன்றலையிழந்ததாலே
குனிந்தெனக்கின்னுளன்னங் கொடுத்துவந்திர்களின்னம்
பணிந்துங்கட்கடுமையான பாவனையானுமேவாரோன்

வசனம்.

கேளும் மகாராசனே தமதென்னமே யெனக்குஞ்சம்மதமா யிரு
க்கின்றது ஆனபடியாலடியேனுங் கூடவேவருகின்றே னென்னுண்ட
வனே.

மங்கைபாகன்-வசனம்

ஆ-மந்திரி யுன்மனமுமப்படியே யிருக்கின்றதா மெத்தச்சந்தோஷ
ம் ஆனுலினி நாம் மூவரும் இதோ யோகாடையைத் தரித்துக்கொள்
வோ மந்திரி யென்பிராண நேசியே.

சம்பிரவர்மன்-வசனம்.

அப்படியே தரித்துக்கொண்டோ மினிப்போகலாம் வாருங்களா
ண்டவரே.

பொது-விருத்தம்.

மங்கைபாகேந்திரன்றனு மனைவிசந்தனமந்திரி
யிங்கிவர்மூன்றுபேரு மிராச்சியம்விடுத்தேகாவி
யங்கவஸ்திரமேபூண்டு வடவிக்கேசென்றார்முந்தித்
தங்கினேர்கடப்பைகாட்டைத் தாண்டிடுஞ்செயல்சொல்வோமே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்று விரங்கநாதபுரி வரசனாகிய நங்கைபாகமகாராஜன் றன்மனைவி மந்திரியோடு யோகாக்கிராமாய் வனஞ்சென்றிருக்கும்போது முன்னமே கடப்பையாநகரத்திற் றங்கிய மதிவல்லவன் மோகனாங்கியென்னு மவ்விருவரின் சரிதையைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் சபையோர்களே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

யாமயிலாளேயிந்த மாநிலங்கடப்பைதேடி
நாமயிலாளேவந்திங் காளினைப்போக்கநல்ல
தாமயிலாளேதண்ணீர்த் தடாகமேசெல்லவேண்டு
வாமயிலாளேபோவோ மங்கையர்க்கரசென்கண்ணே

வசனம்

பெண்ணே யிதோ இருக்கின்ற தடாகத்திற் சற்றே பசிதணிந்து போவோமென்றுயகியே

மோகனாங்கி-வசனம்

நல்லபாக்கிய மப்படியேயாகட்டு மன்னவரே

மோகனாங்கி-விருத்தம்

குளக்கரைவந்தோமன்று கொண்டுவந்துணவையின்று
வழக்கமாய்படைத்தேன்யானு மனமகிழ்ந்துண்டிடீரே.

வசனம்.

சுவாமியிதோ அடியாள்தருகின்ற வுணவைப்பொசித்து பசிதீருங்கள் மன்னவரே.

மதிவல்லவன் வசனம்.

நல்லதப்படியே செய்யலாயினே னென்றுயகியே.

பொது-விருத்தம்.

தாகங்கள்தணிந்துகொண்டு தானவிருக்கும்போது
வேகமாய்ப்பெரியோர்வந்து விளங்கிநின்றுரைசெய்வாரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் சபையோர்களே மதிவல்லவனானவன் றனதுயிர்த்துணைவியளித்த வுணவைப் பசிதீர்த்திருக்கும்போது யாதோ சிவன்செயலா லவ்விடத்தோர் பெரியவர்தோன்றி அவ்வமைச்ச குமாரனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிற விதங்காண்க.

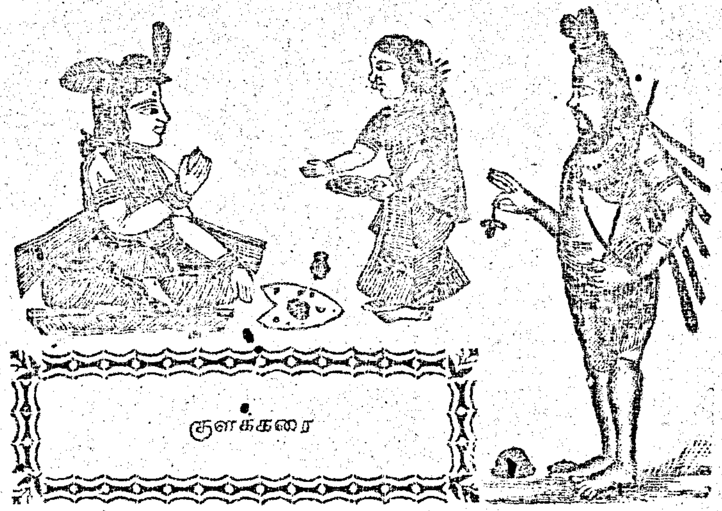

கடப்பைநாட்டில் மதிவல்லவனும் மோகனாங்கியும்
தாகசாந்தி பண்ணும்போது தபோதனர்தோன்றக்கண்டு தரிசித்தல்.

121-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ரூபகம்

கண்ணிகள்

1. மெத்தப்பெரியவ னென்றிடு - வொரு
வுத்தமனென்றிங் கறிந்திடு
சித்தம்வருத்தினின் பத்தினிபாருட
னித்தினஞ்செல்கின்ற வுத்தமனேயென்னை (மெத்த)

2. நாளைவருங்காரியத் தன்னை - யின்று
வேளையறிந்துரைப்பேன் முன்னே
காளையேயுமவன் றனைப்பணிந்தொரு
வாளுக்கிடாரிடாப் பாளையனுமென்னை (மெத்த)

3. எல்லாப்பொருளுந் தெரிந்தவ - னொரு
வல்லாண்மைபேச வறிந்தவன்
கல்லாதவன்முன்னே நில்லாமலேயொரு
நல்லவர்க்கேபொருள் சொல்லிடுவேனென்னை (மெத்த)

4. தொண்டன்சுப்ரமணி யென்றனுவா - னவன்
கண்டரகசியம் பண்ணுவான்
றண்டமிழின்மாலே கொண்டாடியாலே
பண்டுபழனி தன்டையிலெந்தனை (மெத்த)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்,

நான்செய்தபுண்ணியந்தானோ நாதனேயெனக்குவாய்த்த
மான்செய்ததவமோவல்லான் மாதாவும்பிதாவினோடென்
கோன்செய்தபலனோநம்மன் குலதெய்வம்போலவந்தார்
தேன்மொழியேயிவர்தன் திருவடி துதிப்போம்வாராய்

வசனம்.

கேளாய்பெண்ணே மன்னவர்முதலா முன்னவர்செய்த தபோபல
னே திரண்டு நமக்கிங்ஙன மோருருவாய் வந்ததுபோலிருக்கின்றது ஆ
கையா லிப்பெரியவரைச் சீக்கிரம் வந்தனஞ் செய்வோமென் றுயகியே,

122-தரு-இ-ம்-தன்யாசி-தோடி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

பணிந்து துதிசெய் யேபெண்ணே - யிவரிட
பாதகமலந் தன்னைக் - கண்டு (பணி)

அநுபல்லவி.

பணிந்து துதிகள் செய்தாற் பாவமகன் றோடிடுங்
அணிந்து நமக்கிருந்த தோஷமின நீங்கிடும் (பணி)

சரணங்கள்

1, யெல்லாந்தெரிந்த பெரியோ - ரிவரிட
வல்லமையது மறியோ - மரு ளெல்
செல்லுந்தேச வளமை தெரியும்படி நமக்கே
சொல்லவேணுமென் றிங்கு தோன்றினவர் தமக்கே (பணி)

2, ஈசனளிக்கவந் திட்டார் - சோதிப்பிர
காசஞ்சொலிக்கத்தந் திட்டார் - அந்த ஈச
தாசன்சுப்பிர மண்யன் சாற்றுங்கவிதை யதைப்
பேசுமவர்க்கே நிதம் பெருகுங்கருணை யிதைப் (பணி)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

தஞ்சமென்றுதையமான தந்தையேபோற்றியெந்த
னெஞ்சினுட்கவலையேக நின்னருள்புரிவீர்போற்றி

வசனம்.

சரணஞ் சரணஞ்சுவாமி பெரியோரே அடியேன்மீது பெருங்கரு
ணைகூர்ந்து எனது துன்பமேகும்படி இன்னருள் பாலிக்கவேண்டுமென்
றுண்டவரே.

யோகபுருஷன் கோதாபுரிக்கேகும்படி விடையளித்துச்செல்ல
மதிவல்லவன் மோகனாங்கி வழிநடையாகுதல்.

அகவல்.

துன்பமேயெண்ணித் துயருறுமகனே
யின்புகழ்சொல்லி னெடுநகர்வடக்கே
ஆபத்திறலே யணுகினீரிங்குறும்
பாவத்தைநீக்க பகருவேன்கேளும்
ஆதாரத்துய ருருஞ்சிவன்வாழுங்
கோதாபுரியிற் கோதையுநீயுஞ்
சென்றிருந்தங்கு சிறுவனைப்பெற்றுக்
கன்றிடுந்துன்பக் கவலையைநீக்கும்
இன்னருள்புரியு மீசனுமுமையு
மன்னவனுக்கி மகிழ்ந்திடவைக்கும்
ஆகையாற்றெற்கே யன்னகர்சென்று
வாகையாய்வாழ்வீர் மகனேபோய்வாரேன்.

வசனம்.

அப்பா என்னதென்றுண்டோ இனிநீங்கள் இம்மார்க்கத்திற்றெற்கே
கொஞ்சதூரத்திலிருக்கின்ற கோதாபுரியிற்போய் வாழ்ந்திருங்கள் நா
ன்போய்வருகிறேன் கண்மணிகளே.

மதிவல்லவன்-வசனம்.

மகாபாக்கியம் நல்லதப்படியே யாகட்டும் வந்தனம் வந்தனம்போ
ய்வாருங்க ளருந்துயாகற்று மமிர்தமே.

மதிவல்லவன்-வஞ்சி விருத்தம்.

தெரிசனையாகவந்த
பெரியவருரைபோற்பெண்ணே
துரிதமதாகக்கோதா
புரிதனக்கேகுவாராய்.

வசனம்.

பெண்ணே யென்னுயிர்த்துணைவி இப்போது சொல்லிப்போயின பெரியவருரையின்படியே கோதாபுரிக்குப் போவோம்வாராயென்னுயகியே.

123-தரு-இ-ம்-காராயணி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

1. போவோம் வாராய் போவோம் வாராய்
போவோம் வாராய் பெண்ணே கூடிப்-போ
காவலனின்றிடும் பூவையரோமமள் (போ)

2. செல்ல லாமேனுஞ் செல்ல லாமேனுஞ்
செல்ல லாமே மாதே கூடிச்-செல்ல
எல்லோரங்காத நல்லபூவிலுற்றோர் (செல்)

3. நடக்க லாகும் நடக்க லாகும்
நடக்க லாகும் வருவாய் வழி-நட
வடக்கிலுதித்த மடற்கொடியேநாம் (நடக்)

4. சுப்பிர மன்யன் சுப்பிர மன்யன்
சுப்பிர மன்ய னன்றோ தமிழ்-சுப்
செப்பரும்பாவிலுக் கொப்பும்படியிதோ (போ)

மோகனாங்கி-வசனம்.

நல்லதப்படியே வருகிறேனென் னாயகரே

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

எப்படிநடந்துபோவா யிருளடர்ந்திடும்வனத்தில்
எப்படிநடந்துபோவா யெடுத்தடி தவறிடாமல்
எப்படிநடந்துபோவா யிளங்கருவதைத்சுமந்து
எப்படிநடந்துபோவா யென்னிருகண்ணேபெண்ணே.

வசனம்.

பெண்ணே இக்கொடியகாட்டில் நடக்க எப்படிவருந்துகின்றாயோ என்னுத்ம ரஞ்சிதமே.

124-தரு-இ-ம்-முகாரி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

1. பஞ்சணைமெத்தையின் மெல்லடிவைத்திடப்
பாதஞ்சிவந்திடுமே யெந்தன்

வஞ்சியேகல்லு முள்ளுமடர்ந்தோங்கும்
வனநடக்கவிதியோ

2. தோழியர்கூடிக் குலாவிமகிழ்ந்திடுங்
தோகைமயிலன்னமே பெரு
மாழிகரடி- புலிசிங்கம்வாழு
மடவிபோகவிதியோ

3. காட்டினிலுன்கன்னி மாடமதிற்றங்கி
நாளிடும்பொற்கிள்ளைநீ நடுக்
காட்டிற்செடி- புதர்சுடுமணலுங்
கடந்தேகவும்விதியோ

4. சந்ததஞ்சுப்பிர மண்ணிய நூலினைத்
தான்கற்றறிந்தவளு நீயே
சொந்தககரி லிருந்திடாமலென்னைத்
தொட்டுவரவிதியோ

மோகனாங்கியும் மதிவல்லவனும் கோதாபுரியைக்கண்டு ஸ்தலத்தின் மகத்துவங்களைத் தேவிக்கறிவித்தல்.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பொற்பணிமானேதேனே புரவலனளித்தகண்மீனை
கற்பகத்தருவேயென்பின் காடெலாநடந்தலுத்த
வற்புதக்கனியேநமக்கன் றருளிேனுருவைபோற்கோதா
நற்புரிதோணுதெந்த ணுயகிதெரிந்திடாயே.

வசனம்.

ஆ-பெண்ணே அதோ கோதாபுரி தெரிகின்றது பார்ப்பாயென் று சைக்குகந்தவிசுவாசியே.

125-தரு-இ-ம்-கேதாரகவுளம்-தாளம்-சாப்பு

பல்லவி.—

அரிவையேநமக்கு   கெரு - கோதாபுரி
தெரியுததனைப்   பாரு

அநுபல்லவி.

விரிவாணவகலமும்   பெரிதானமலைகளும்
வித்தகனிருந்திடுந்   சித்துவித்தாரமும்
விளங்குந்தனை   யுந்த
ஞனங்கொண்டநிந்தி   டெந்தன்   (அரிவை)

சரணங்கள்.

1. மேகசஞ்சாரஞ்   செய்யும் - நதிப்பெருக்
காகம்மைகள்   பெய்யுந்
தாகசாந்திபுரிந்   தேகவிஷடைக்கிடஞ்
சாலைநந்தவனச்   சோலைகளுமுஞ்
தாஞண்டதிந்திடு   மென்
மானேதெரிந்தி   டெந்தன்   (அரிவை)

2. நாடுநகரந்   தோணுதே - யதற்குமேற்
கூடகோபுரங்   காணுதே
வீடுவாசலொழுங்குஞ்   சோடுசோடாகவே
வீதிவழுவில்லாச்   சாதிவர்ணச்சாரம்
விள்ளுஞ்சுப்பிர   மணி
யுள்ளக்கவி   யணிந்தென்   (அரிவை)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பஞ்சமாபாவம்போக்கப் பரமனுங்கருணைகூர்ந்த
பஞ்சமாலிங்கந்தேவு பற்பலகேள்சொல்வன்மாதோ.

வசனம்.

வாராய் பெண்ணே இவ்விடத்துள்ள ஸ்தலங்களைச் சொல்லுகிறே ன் கண்டு தெரிசிப்பாயென்னுயகியே.

126-தரு-இ-ம்-தனாசரி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி

வாராயடி   மயிலே   யிப்பதிகளைப்
பாராயடி   குயிலே   யென்பின்   (வாரா)

அநுபல்லவி.

சீராயாணுரைத்திடும்   பேரதிந்திமைந்சிநீ   (வாரா)

சரணங்கள்.

1. அஞ்சலிங்கமுங்   கூடித்தான்   மூனைத்தோரு
பஞ்சவடிவ   மாயிற்று   ,மிங்கு
கொஞ்சம்பாண்டவிசனை   யஞ்சலிசெய்தென்பின்   (வாரா)

வசனம்

பெண்ணே நமது கடவுளாகிய சிவபெருமானே ஐந்துருக்களாய மைந்திருக்கின்ற பஞ்சலிங்கேசனைத் தெரிசிப்பாயென் னுயகியே.

2. பத்தன்பகிர   தனுமே   தவஞ்செய்து
பெற்றவ்ருவியி   தாமே   யிதி
லெத்தனைபேர்மூழ்கி   முத்திபெற்றனரென்பின்   (வாரா)

வசனம்

நாயகி ஆதியிற்பகிரதன்றவத்திற்கிரங்கிச் சிவபெருமான்கொடுத்த கங்கையுற்பத்[illegible]ய பஞ்சவடி தீர்த்தமென்ப தி துதா னிதையுந் தெரி சிப்பாயென்னுயிர்[illegible]ணவியே.

3. சீதைக்காய்[illegible]   வெழுந்து   தசமுகனை
வாதுக்கிழுத்தங்   கிருந்து   பின்னாள்
மாதவனருளீய்ந்த   பூதலமிதுவென்பின்   (வாரா)

வசனம்

பெண்ணே சீதையின்பொருட்டு இராவணனோடு யுத்தஞ்செய்த ச டாய்வுமுத்தியென்னுந்தல மிதானபடியா லிதையுந்தெரிசிப்பா யென்னு யகியே.

4. தாண்டவமாடு   மைய   னருளதைப்
பூண்டிங்கிருக்கு   மெய்ய   னிந்தத்
தூண்டிவிநாயகனை   வேண்டித்துதித்தென்பின்   (வாரா)

வசனம்

பெண்ணே யிதோவிருக்கின்ற சிவசாதாரிப மிறைந்த விநாயகமூர்த்தியையும் வணங்குவாயென்னருமை ரத்நதிபமே.

5. ஆலவிஷங்கள் தின்றோன் சிவவர்க்காய்க்
காலனை யங்கு வென்றோன் றரும்
பாலனெனவிங்குற்ற வேலனைப்பணிந்தென்பின் (வாரா)

வசனம்.

பெண்ணே அடியார்களை ரட்சிக்கும்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற சிவசுப்பிரமண்யஸ்தல மிதுதானிதையும் போற்றுவாய் மாதே.

6. சூலிசாமுண்டி காரணி சுப்ரமண்யாயிம்
மாலியுதும் பூரணி பத்ர
காளிமாதேவியின் றாளைந்துதித்தென்பின் (வாரா).

வசனம்

பெண்ணே யிதுதான் பத்திரகாளி கோவிலென்பது இதிலுள்ள நம்பெருமாட்டியை நன்றாய் வணங்குவா யென்றையகியே.

மோகனாங்கி-வசனம்

மகா பாக்கிய மப்படியே தெரிசித்தேனென் றையகரே.

மதிவல்லவன் மோகனாங்கிக்கு சோதாபுரியின் வீதிவளஞ் சொல்லுகிற வெண்பா

பாரு மகவாத பத்தினியே நாநினைத்த
தேசமிதைத் தேடிவந்தே சேர்ந்தோம்—ராசன்

இருக்கும் பதியா மிலங்கவருள் சோபிக்குந்
தெருக்களிதைப் பார்த்துவந்தே செல.

வசனம்.

பெண்ணே நாமென்னவந்த சோதாபுரியென்னு நகரமிதுதானிதிலுள்ள தெருமுதலிய விசேஷங்களைச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்ப்பார்த்துவா யென்றையகியே.

மாதமும்மாரி என்ற வர்ணமெட்டு.

127-தரு-இ-ம்-வஞ்சிப்புரி-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்

1. ஆதிமறைநாலெனும் வேதாகமபுராண
போதித்தெளிந்தநீதி யுடன்பூமிக்கு
மந்தணர் வீதிதுபாராய் மோகனாங்கிமாதே (மந்த)

வசனம்.

பெண்ணே இதோ விருக்கின்ற வீதிதான் மறையவர்வசிக்கும் அக்கிராரமென்றையகியே.

2. வேறுமென்றவருக்கே சோறும்படியளவை
கோனுமலேயளிக்கப் புறாயம்படிருக்கும்
வேளாளர் வீதிதுபாராய் மோகனாங்கிமாதே (வே)

வசனம்.

பெண்ணே விருந்தெதிர்பார்க்கும் வேளாளர் வீதியென்பதுயிதுதானென்றையகியே.

செப்புநகைநிறைந்த பலபண்டமில்வியாபரி
லொப்புமணிகள்கொண்டு விற்பனைசெய்யத்தர்மச்
செட்டிகள் வீதிதுபாராய் மோகனாங்கிமாதே (செட்)

வசனம்.

பெண்ணே வர்த்தகஞ்செய்யும் செட்டிமார்கள் வீதிதுவாகுமென்றுயிரன்பியே.

4. கூலந்தூடன்கோசாலையின் பாலைக்கறந்தெடுத்து
வேலக்கிறையஞ்செய்து ஞாலத்திருந்துவாழுங்
கோபாலர் வீதிதுபாராய் மோகனாங்கிமாதே (கோ)

வசனம்.

பெண்ணே யிதுதான் கோபாலர்வீதியென் றுத்தமரஞ்சிதசுந்தரமே.

5\. சங்காபரணந்தோடி சிங்காரக்கமசுபாடி
கிங்காணிவீணைகளோடு விஞ்சிதநடனமிடுந்
தாசிமார் வீதியிதுபாராய் மோகனாங்கிமாதே (தாசி)

வசனம்

பெண்ணே இத்தெருத்தான் தாசிஸ்திரிகள் வீதியென்பது வென்னயகியே.

6\. தங்கரத்னப்பணிகள் பொங்கமுடனேசெய்து
வங்கமீதிலணியப் பங்கமில்லாதளிக்குந்
தட்டார வீதியிதுபாராய் மோகனாங்கிமாதே (தட்)

வசனம்

பெண்ணே யிதுதான் தட்டாரவீதியென் றறிவாயென்மனைவியே.

7\. குட்டங்குழியடுத்துக் கட்டுமணலெடுத்துத்
தட்டிச்சமைத்தபாண்டஞ் சுட்டெவிற்பனைசெய்யுங்
குலாலர் வீதியிதுபாராய் மோகனாங்கிமாதே (குலா)

வசனம்.

பெண்ணே யதோதெரிகின்றதே யவைதான் குயவரிடதெருவென்னயகியே.

8\. மண்டலத்தவர்கூடிக் கண்டதிசயிக்கவே
யெண்டிசையிலிதைப்போ லுண்டோவில்லையென் னுன்னும்
மன்னவன்றமனையிதுபாராய் மோகனாங்கிமாதே (மன்ன)

வசனம்

பெண்ணே இவ்வூராசன் மாடத்தெரு வென்பது இதுதானென்னயகியே

9\. சந்ததமுமெழுந்து வந்தோர்மனதுகந்து
பந்திபோசனம்பண்ணத் தந்தமடமிதன்னச்
சத்திர மிதையுநீபாராய் மோகனாங்கிமாதே (சத்)

வசனம்.

பெண்ணே யிதோவிருக்கின்ற மடந் தர்மாத்மாட்சக சத்திரமென்பது யென் கண்ணாட்டியே.

10\. வேடிக்கையாகவேதாங் கூடிக்கொண்டாடக்கவி
பாடிச்சுப்பிரமண்யன் சூடும்படிக்கிந்நனம்
வீற்றிருந் தேகலாம்வாராய் மோகனாங்கிமாதே (வீற்றி)

வசனம்.

பெண்ணே யிவ்வூர்தான் யிருந்த சிறப்பா யிருக்கின்றது வாணபடியாற் சற்றிதிலிருந்து விளைப்பாறிப்போவோ மென்னுசை நேசியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

மன்னவனீர்தான்காட்டும் வகைப்படிமறையோர்வீதி
அன்னசத்திரத்தினமாலு மருமைதானளகையாமோ
பொன்னுறம்பத்ரகாளி புண்ணியத்தாலேயென்று
மின்னகர்தங்கிவாழ்ந்துண் டிருக்கச்சம்மதித்தேன்மன்னே.

வசனம்.

ஆ-ஆ-மன்னவா இன்னகரைப்போலே யளகாபுரியைத்தான்சொல்லலாமோ இவ்வழகூரிலுள்ளஇவ்வன்னச்சத்திரத்திற்றமதித் தரவின்படியிருக்கச் சம்மதித்தேன் என்பிராணரட்சகரே.

கோதாபுரிக் கட்டியன் சபைக்கு வருகிற
பொது-விருத்தம்.

திங்களின்குலத்தோன்றந்த செல்வியுமதிவல்லோனுந்
தங்களினிருக்கைவிட்டே தானெகிப்புவியிலக்தம்
பொங்கின்றிலகுங்கோதா புரியுறுமடத்தைக்கண்டே
யங்கவர்சுகித்திடவ்வூ ரானிகட்டியனும்வந்தானே.

வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால் மதிவல்லவன் மோகனாங்கியென்னு மிவ்விருவருங்கோதாபுரிச் சத்திரத்தில் வந்திருக்கும்போது மடந்தயனை

ளையச் சொல்லுகிறோ மவ்வூராசு மன்னனாகிய தருமாங்கதமகாராசன் வாசற்கட்டியக்காரன் வருகிறவிதங்காண்க.

128-தரு-இ-ம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாசற்கட்டியனுகானே ராசன் வாசற்கட்டியனுகானே

அநுபல்லவி

தேசமெனுமிந்தச் சீமையதனிலே
ஈசனருள்பெற் றிருக்குமகாராசன் (வாசற்)

சரணங்கள்

1. என்னைப்போலே யாரிங் குண்டு முன்
னெதிர்த்தபேரையிரு துண்டு செய்யச்
சன்னதங்கொண்டவன் சொன்னசொல்லதனைத்
தட்டிநடப்போரை கிட்டியடக்கிடும் (வா)

2. [illegible]யும் பேசி வெகு
வல்லாசம[illegible]னைகை வீசி நல்ல
சக்கரநெறிகொண் டக்கமாயாகவே
தானதருமத்தி லானமனத்தவன் (வா)

3. சூரிகட்டாரியும் பிடிப்பே னொரு
சுப்ரமணிகவி படிப்பே னல்லு
காரியாகாரியந் தேரித்தெளிந்தவர்
காட்சியுடனா சாட்சிபுரிமன்னன் (வா)

கட்டியன்-விருத்தம்.

வாதைகடவிர்க்குமன்னன் மயேசனைத்துதிக்குமன்னன்
பாதையின்மடஞ்செய்மன்னன் பாலமுதளிக்குமன்னன்
காதைசொற்கேட்குமன்னன் கவிச்சக்ரவர்த்திமன்னன்
கோதைமாங்கதாண்மன்னன் கொலுவுக்குவருகின்றானே.

வசனம்.

ஆ-[illegible]ருங்கள் சபையோர்களே ராசாதிராசன் கோதாபுரிவாசன் தருமாங்கத[illegible]காராசன் கொலுவிற்கு வருகின்றார். பாருங்கள் கனவான்களே.

கோதாபுரி தர்மாங்கத மகாராசன் கொலு.

129-தரு-இ-ம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

இராஜ ராஜமஹா[illegible] [illegible]ராஜ தர்மாங்கத
ராஜன் கொலுவிற்கு வாரான் (இரா)

சரணங்கள்

1. தேசமெல்லாந்தன்கைச் செங்கோல்செலுத்திடும்
வீசுங்குடையின்கீழ் வீற்றரசாண்டிடும் (இரா)

2. தங்கக்கிரீடந் தலையிலிலங்கவே
மங்காதசாமரை வஞ்சியர்வீசவே (இரா)

3. யார்பிற்பதக்க மதிகதிர்போற்றுன்ன
சார்பினிலேழைகள் சாமிபாரக்கென்ன (இரா)

4. அந்தணர்வந்தங்கு வாசிகள் கூறிட
மைந்தன்சுப்பிர மணிகவிபாடிட (இரா)

தருமாங்கதன்-போற்றி விருத்தம்.

தந்திமாமுகனைப்பெற்றோன் குண்டவம்புரிவோன்செந்தூ[illegible]
கந்தனையளித்தோனல்ல கரியுரிபோர்த்தோன்முன்னஞ்
சுந்தரற்காகோனென்று தூதேகின்றவல்லோ
னெந்தனையாளுஞ்சோதி யீசாவின்றாளேபோற்றி.

பொது-வசனம்.

கெளுங்கள் சபையோர்களே தருமாங்கத மகாராஜன் நீதிநெறியெ ன்னும் மந்திரியோடு தனது கொலுவிற் சிங்காதனத்திலிருந்து தேசவி சாரணை செய்கிறவிதமென்றறியுங்கள் கனவான்களே.

அகவற்பா

தருமாங்கதன் - வினா

மாதமும்மாரியும் வருஷமும்போகமுந்
சிதமோடாலயந் செழிப்பதாமந்திரி

நீதிநெறி விடை

தீயனேகர்னனே நமதுளம்போலவே
சொர்னவான்போகமுந் சொரியுந்துலங்குதே

தருமாங்கதன் வினா

கொ[illegible]வர்[illegible]திகள் கொடுத்தநாருடகன்
[illegible]ரங்கேயில் விதிமுறைநடக்கா

நீதிநெறி விடை.

அரசர்பொன்கொடுக்கர் நருள்குடிசெழிக்கு
புரவனின்செங்கோற் புதுமையெநடக்கு

தருமாங்கதன் வினா.

அந்தணர்முதலா மழுதுயசத்ரங்
தந்தைபோற்பிரற்குத் தருவதாமந்திரி

நீதிநெறி விடை

எமதிறையரசே யெழிலுறுகம்மடக்
தமதுரைதனின்மேற் நழுங்கிதுகோவே

தருமாங்கதன்-விருத்தம்

[illegible]றைகுவேனீதிநெறியென் னமைச்சனேகேளாயிந்தத்
தன[illegible]யினிமதுசொக்கச் சத்திரச்சிலவிலேதுங்
குறைவுபட்டிருந்திடாது கோனைவலனேகஞ்செம்பொன்
வ[illegible]யுறக்கொடுத்தேதகன்றுப் வழங்கிடச்செய்குவாயே

வசனம்

கேளாய் மந்திரி அறத்தின்துணையே யாவிக்கிணையா மென்பதால் நமது தர்மச்சத்திரத்தை இன்னமும் மேலுமேலும் விசேஷப்படுத்து வாயப்பா நீதிநெறியே.

நீதிநெறி வஞ்சி விருத்தம்

கீர்த்தியின்றிலங்கும்
பார்த்திவாதங்கள்
வார்த்தைகொண்டேத்தக்
காத்திருக்கின்றேன்

வசனம்

நல்லபாக்கியம் நல்லபாக்கியம் இதோ தங்களுக்[illegible]படி செய்கிறேன் மஹாராசனே.

பொது-விருத்தம்

திடம்பெறு மந்திரிபூபன் செய்திகொண்டறத்தின்காரியங்
கடம்படாதிய[illegible]வின்றுன் காலம்போக்கி[illegible]ன்னன
மடமதிலிருப்பா[illegible]கன்றே மாதம்பத்தான[illegible]ாதில
சடமுறுங்கெர்ப்பவாதை தானெடுத்தலறுவாளே

வசனம்

அகோ தெப்படியென்றால் கோதாபுரிநகரத்தி லவ்[illegible]ராசனாகிய தருமாங்கத மஹாராசனுத்தரவின்படி மந்திரியானவன் சத்திரதர்மங்களை ச்சிரத்தையாய் நடத்திவரும்போது அவ்விடத்திற்குவந்திருந்த மோகனாங்கி தனது நாயகனிடஞ் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

நானுதேசொல்லப்போற னயகாகேளுமெந்தன்
சானுறுமகட்டினுள்ளே தங்கிநின்றதுதிரண்டு
சேனுகவிங்குமங்கும் திட்டுமுட்டிடுவதாகக்
கானுதென்வயிற்றின்கெர்ப்பக் கருவினையிதற்கென்செய்வேன்.

வசனம்.

கேளுமென்னயகரே யேதோ வின்று வயிற்றுவலியானது [illegible]க வேலாதந்தொந்தரைசெய்கின்றது. இதற்கென்ன செய்குவேனே மன்னவரே.

மோகனாங்கி சத்திரத்திலிருந்து கெர்ப்பவாதையுற்று
தன்கணவனுக்கோதுதல்.

130-தரு-இ-ம்-முகாரி-தாளம்-சாப்பு

பல்லவி

வயிர்வலிக்குதே வயிர்வலிக்குதே
மன்னவா முன்னஞ் சொன்னவா யென்னடி. (வயிர்)

அநுபல்லவி

கயல்விழிமாதர் கட்டிதுவாமென்று
அயனெழுதிய தாகாது வாகாது வாகாது வென்னடி (வயிர்)

சரணங்கள்

1. கல்லுமண்ணுமா மாகவேநாளிந்தக்
காசினியிற்பிறந் தாலுமே
கட்டுக்கிடந்தரு முச்சிதமென்றதைக்
கண்டெடுப்பார்தெரிந் தாலுமே
புல்லுஞ்செடியது மாகியேயிப்பெரும்
பூதலத்துற்பவித் தாலுமே
புண்ணியங்கீர்த்திக் குதவுதலுடப்
பொருந்துவோர்சம்மதிக் கேலுமே
அல்லாமலெந்தனை யாரணங்காகவே
வல்லோனனுப்பின வாதிதோ வாதி வாதி வென்னடி (வயிர்)

2. மேலுஞ்சுவாச மடங்கடிமேலேறிட
மெத்தப்பெருமூச் செறிக்குதே
மிஞ்சிடுநோயென் னடிவயிற்றிலிலே
விளங்கக்கண்டுட்டல் நலிக்குதே
காலுங்கிலத்திடச் சோருதேயென்னிரு
கையதுங்கடு கடுக்குதே
கண்ணுமாசடையத் தாகமிகுந்திடக்
கலையுஞ்சோர விடுக்குதே
சாலவெந்தன்குடல் தன்னைப்பிசையுதே
காலமென்னவாமோ காணேனே காணே கா யென்னடி (வயிர்)

3. என்னுதரத்திற் கிடந்திடுபிண்டம
தின்றைக்கசைந்தோடு தையனே
யெய்ப்புமிழைப்புமா யாசமுஞ்சோம்பலு
மேதோகாணுதெந்தன் றய்யனே
மின்னித்துடித்தது முட்டுதேவெட்டுதே
மேனிநடுங்குதென் செய்யனே
மீறுதேவாதைகொண் டேறுதேயானிதை
விள்ளப்போமோமலர்க் கையனே
சொன்னுணருந்தமிழ் சுப்பிரமணியன்
றன்னைப்படைத்தவன் றந்தானோ தந்தா தந் வென்னடி. (வயிர்)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

தேவியாடுபரங்கொண்டு தியங்கிடும்வேளையன்றோ
பாவியான்பார்த்திருந்தாற் பாதகனெனைப்போலுண்டோ
வாவியாமருத்துவஞ்செய்பாயாளொன்றிதற்குவேண்டுங்
கூவியான்சென்றுகண்டுகூட்டிவந்திடுவேன் பெண்ணே.

வசனம்.

பெண்ணே இதுவுனக்குப் பிரசவ வயிற்றுவலியாயிருப்பதால் ஓர் மருத்துவமாதைப்பார்த்துக் கூட்டிவருகிறே னென்னுயகியே.

131-தரு-இ-ம்-தேவமனோஹரி தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி

அழைத்துவருகிறே னன்னே மருத்துவத்தை
யழைத்துவருகிறே னன்னமே அழைத்து

அநுபல்லவி.

தழைத்திடுமிந்தச் சத்திரந்தன்னிலே
யிளைத்திடாதிருப்பா யிப்போதரைநொடியில் (அழை)

சரணங்கள்

1. ஆதிசிவனு ரடிதனைவேண்டி
அன்புடன்றுதித்தா லருளிடுமாண்டி ஆதி
வேதனையகற்றும் விமலனைப்பணிந்து
நீதியுடனிருந்தா னிமிஷபரைநொடியில் (அழை)

2. ஒன்றுக்குமயங்கா தொண்டொடியாளே
யுடையவனமக்கின் றுதவிசெய்காளே ஒன்
றன்றுசுப்பிரமண்ய னல்லுரைப்படியிரு
சென்றுநானேகண்டு செணத்திலரைநொடியில் (அழை)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அறிந்தகற்பனையுந்தோ டமைத்தலங்காரங்கூட்டித்
தெரிந்தெனக்கிட்டழைக்குஞ் சித்தசாவிதுநாண்மட்டும்
பொருந்திருந்துகந்தோமிந்தப் பூதலத்தும்மைவிட்டுப்
பிரிந்துநான்றனித்திருக்கப் பிஞ்ஞகன்விதிதிதேதோ

வசனம்.

ஆ என் பிராணரட்சகா உம்மை யொருபோதும்பிரியாத நானெப்படிப் பிரிந்திருப்பே னிதுவும் விதியாயென் னுயகரே.

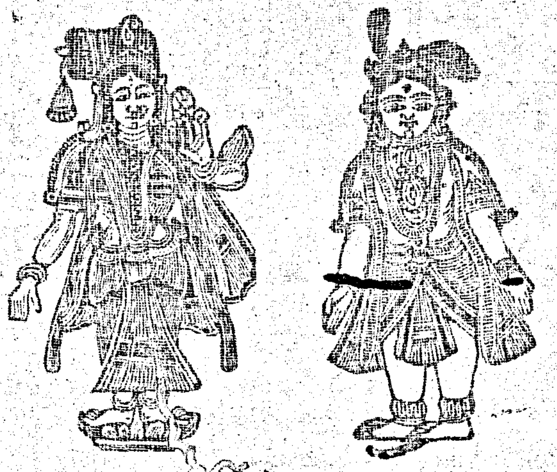

மருத்துவமாதை யழைத்துவருகிறேனென்ற மதிவல்லவனை
மோகனாங்கி தர்க்கித்து யனுப்புதல்.

132-தரு-இ-ம்-ஆரபி-தா-ம்-ஆதி

பல்லவி,

வல்லவா வுமைப்பிரிந்திட விதிவசமா-ஓ
சரசவல்லாசமதி வல்லவா

சரணங்கள்

1. அல்லும்பகலிலேனைவிட் டகலாமலிருந்திப்போ
இல்லுமென்றேயுமது நெஞ்சந்துணிந்துசொன்ன (வல்)

2. மகவின்வாதைதனைகொண்டுநான் மயங்கும்வேளைதனிற்
செகமருத்துவமாதைத் தேடியிட்டாரேனென்ற (வல்)

3. ஆவியொன்றுடலிரண் டாகவிருந்தபடி
பாவியெனைத்தனிக்கப் பண்ணினீரோபிரமன் (வல்)

4. உம்மைநம்பிநானெந்த னுற்றார்பெற்றாரைமறந்தேன்
னிம்மாநிலத்தில்வந்து விரண்டாப்பிரியலாச்சோ (வல்)

5. தனித்திருந்துபாதகி தவிப்பேனொண்டியாக
வினித்தவார்த்தைகள்சொல்ல வெனக்கிங்கொருவர்காணேன் (வல்)

6. போரவிடந்தனிலே பொல்லாங்கேதேனுமாகி
லாராகிலும்வந்தெனக் குதவிப்பாருண்டோவில் (வல்)

7. அன்னைதந்தையரைவு — மடுத்திருந்திடாதேதாசி
யென்னையகற்றிவிடுத் — தேகலாகுமோவெந்தன் (வல்)
8. காட்டுஞ்சுப்பிரமண்யன் — கவிதையதன்படியென்
வீட்டிலிருந்தாலிந்த — விசனம்வந்துறுதேயென் (வல்)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

கவலைகொண்டுள்ளம்வாடிக் காரணமெதாயோவென்று
சவலையின்பிள்ளைபோலே தயங்கிநீமயங்கவேண்டாங்
குவலயந்தனிலயிந்தா குடிமடத்திருபெண்டீர்க்குள்
ளவலைசெய்மருத்வமாதை யோடியிங்கழைத்தேவாரேன்.

வசனம்.

பெண்ணே எனிப்படி வருத்தப்படுகின்றாய் உன்னைவிட் டங்கிருப்பேனோ ஆனலித்துயரை மருத்துவமாதன்னியில் நீக்கமுடியாது நீ வேறொன்றுக்கும் யோசியாதே யிதோநான்போய்க் கூட்டிவருகிறேனென்னாயகியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அப்படியானற்பர்த்தா வதிவேகமாகச்சென்று
செப்பிடைமருத்துமாதைச் சீக்கிரமழைத்துவாரீர்.

வசனம்.

மகாபாக்கிய மப்படியே யழைத்துவாருமென் னாயகரே.

மருத்துவமாதை யழைக்க மதிவல்லவன் வருதல்.

பொது-விருத்தம்.

மருத்துவமாதைத்தேட மாதுசம்மதிக்கமந்த்ரி
...தாய்ப்பிரசவைத்தி காணவேவருகின்றனே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மதிவல்லவனானவன் மோகனாங்கியைச் சத்திரத்திலிருக்கச் சம்மதிசொல்லி மருத்துவமாதைத் தேடிவருகிற விதங்காண்க.

133-தரு-இ-ம்-வராளி-தாளம்-ஜம்பை.

பல்லவி.

மங்கைமருத்துவஞ் செய் — நங்கையரைத்தேடி-
மதிவல்லோனிதோ — வாரான்

அநுபல்லவி.

செங்கைவளை சந்தனை — வங்கனையவள்தந்த
சேயாள்கெர்ப்பவாதை — நோயதனையகற்றும். (மங்)

சரணங்கள்.

1. சத்திரத்திருந்த — மாது — துயருற
மத்திற்கண்டறிந்தப் போது
கத்துங்கவலைபோக — வித்தகனெழுந்துதன்
காதலிவயிற்றுறும் — வாதையதையகற்றும். (மங்)
2. காசினியி — லுற்றதாங் — கோதாபுரி
தேசமகிமை — பெற்றதாம்
மோசமுணர்ந்திடாமற் — றூசிவீதிநடந்தான்
மோகனாங்கிகெர்ப்பநோய்ச் — சோகமதையகற்றும். (மங்)
3. ஓடிநடந்து — சென்றான் — கணிகையர்
விடினைக்காண — நின்றான்
தேடிச்சுப்பிரமணி — பாடிக்கொடுத்தகவி
செல்லுமருளென்றேதன் — வில்லாள் துயரகற்றும். (மங்)

பொது-ஆசிரிய-விருத்தம்.

வாதையுறுந்துணைவியர்க்காய் மருத்வந்தேட
வந்தமதிவல்லவனுங் கதிர்வந்தேறும்
வேதையதற்கேதாசி தெருவிலங்கோர்
வீட்டுவெளித்திண்ணையில் வீற்றிருக்கும்போது
சூதையுணர்சுந்தரியென் பாடன்னில்லைத்
தோன்றுகடைமுகப்பில்வந்து நின்றேபார்த்துக்
காதையுறுக்கிருவழகைத் தொழிலாட்கன்றே
காட்டுவாண்மனத்திலுற நாட்டுவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால் மதிவல்லவனானவன் மருத்துவமாதைத் தேடிச் செல்லும்போது வெயிலுக்கஞ்சி யோர் வீட்டுத்திருணையிலிருந் தான் அப்போ தவ்வில்லிற்குடைய சுந்தரி என்னுந்தாசி யிவனைக்கண்டு மோகங்கொண்டு தனது தோழியிடஞ் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

தாசியென்னுஞ்சுந்தரி மதிவல்லவ னழகைக்கண்டு வர்ணித்து வேலைக்காரியுட னோதுதல்.

சுந்தரி-கலிப்பா.

காமனேகமலமலர்க் கண்ணனோ கலைகள்வாய்ந்த
சோமனோசுந்தரர்க்குத் தூதான விச்சாதேனவல்லா
லேமனோவிறையவனோ விவ்வுருவெடுத் திங்குற்ற
தாமனரிவரோபெண்ணே தனித்தது வறிகிலேனே.

வசனம்

பெண்ணே இதோவீற்றிருக்கின்ற வொரு ஆடவரினழகைப்பார்த் தனையா இவ்வுருவம் தேவாதிகளுக்காவது அமைந்திருக்குமாவிதுவென் னவாச்சரியமம்மா தோழியே.

134. தரு-இ-ம்-சௌராட்டிரம்-தாளம்-அடசாப்பு கசலாவணி.

பல்லவி.

ஆரோயெவரோ வறிகிலனே கா ணறிகிலனே யிவ
ரழகினைப்போலெங்குந் தெரிகிலனே (ஆரோ)

அநுபல்லவி.

மாரன்றனைப்பழித்த வங்க மிவ ரங்க மந்த
மாதுராதிக்குகந்த தங்க மிவர் தூங்கநு சுற்ற
வீரம்படைத்துவந்த சிங்க மிவர் சிங்கம் தமிழ்
வெல்லத்திறமுடைய சங்க மிவர் சங்கம் பருந்
தாரணிதனி லிந்த வூரினைநாடி வந்த. (தாரோ)

சரணங்கள்.

1. பூரணநிறைந்த மதிமுகத்தழகும்
போலேபூவிலுன்டென்பதுவ மானந் தெய்வ
பூவையர்கண்டிவர் பொன்னடிவொளிவினைப்
போய்வாங்கிவாரேனென்பரே தான கல்ல
[illegible]ரணமறைந்த வருள்திருவடியை
யனைவி[illegible]டுரைப்பேனென்பதவ மான மந்த
ஆதிசேடனிரண்டு வாயிரநாவினை
ஒதிந்துசொல்வாரென்பதுமதி யீனம் வருந்
[illegible]ரணங்கள்கட்டத்தும் வீர மிவர் தீரர் பொருள்
கற்றுத்தெளிந்துகந்த தீர ரிவர் தீர சொரு
வாரணந்தனக்கொற்ற சூர ரிவர் சூரர் புவி
மங்கையருக்குநித்த மார ரிவர் மார ரெங்குத்
தாரயிருந்தமெற்ற கோபிங்குவந் தூற்ற. (தா)

2. கொற்றவருனேயோ மேகங்குமுகம்பானே
கொன்றைக்காயதனையும் வாட்டும் பின்னுங்
கூடற்பனைகரிய மணலிருள்கரும்வண்டு
கூட்டங்களையுங்கண்டு வோட்டுந் திரு
நெற்றியினழகோ மூன்றாம்பிறையதனை
நெருங்கிடாதென்றுபயங் காட்டு மிவர்
நெற்புருவமிரண்டு மிந்திரன்மதன்வில் லு
மின்றுவொடியச்சண்டை மூட்டுங் கூடிக்
கற்றுங்கிளிகண்டோடு மூக்கு மிவர் மூக்கு ரெண்டு
காதிற்குண்டலமின்னுந் தூக்கும் மின்னுந் தூக்கு வதை
கத்துமிவருடைய நாக்கு மிவர் நாக்கு வேந்த
ரிக்கெடுத்தரிக்தச் சொக்கு விந்தச் சொக்கு நடு
மத்தியானம் வெதுப்ப வித்தினமிங் கிருப்ப. (தாரோ)

3. கண்விழிகளிரண்டு மாவடுநீலோற்பலங்
கஞ்சமலரினையும் பழிக்கு மிவர்
கழுத்தினடியோ வலம்புரிச்சங்கதனையும்பின்
கமுகமரத்தி யு மழிக்கு மிந்த
மண்புவிதன்னிலே யிவரிருதோள்களை
மதயானைகண்டுவெறுண் டொழிக்கு மிங்கு
வந்தவர்திருமார்பின் விஸ்தாரமதைச்சொல்லு
வருரு றுவில்லையென்று களிக்கு நல்ல
நன்மையுள்ளவர்கைப்பூச் செண்டு கைப்பூச் செண்டு விந்த
நாதன்றுடையோவாழைத் தண்டு வாழைத் தண்டு மிவர்
பன்மைக்கேற்றகால்க ளிரண்டு கால்க ளிரண்டு திருப்
பாதத்துக்கிணையெங்கு வுண்டு வெங்கு வுண்டு புகழ்
வண்மையானவர் காமி பெண்மனைக்குற்ற சுவாமி (யாரோ)

4. மீசைமுறுக்கும்பல்லு வரிசைமுத்தையும்பார்க்க
விழிகள்பதினைாயிரம்போ தாது விந்த
வித்தகருருவத்தைக் கண்டுபணிந்தனைய
விரும்புவோரநேகம்பெயருண் டாது நல்ல
வாசையளிக்குமிவ ரன்புள்ளசிநேகங்க
ளாருக்காகுமோவவள்முன் மீது மூக்கா
ளநேகதவங்கள்செய்து மதனசம்போகமதை
யனுபவித்தவளென்றறூ மாது வந்த
வீசனெடுத்துவிட்ட திருவோ விவர் திருவோ புவி
யெங்குப்புகழ்கற்பகத் தருவோ விவர் தருவோ வொரு
மாசுமறுவில்லாத கருவோ விவர் கருவோ வேண
மங்கையரைமயக்கு முருவோ விவ ருருவோ சிறு
தாசியானெங் தனது வாசல்வந்து குந்தினது (ஆரோ)

5. சினிகற்கண்டோ பாருமாங்கனியோ
தேவாமுதோவிவர் பேச்சு விந்த
செகமெங்குங்கமக்குங் கந்தங்கஸ் தூரியத்தர்
தேகத்திலணிந்திடும் பூச்சு ஆகா
நானிலத்தவர்கண்டு மதிமறுள்வாரேயிவர்
நடந்துபோனவிருகை வீச்சுந் தன்னே
கன்றுயதிந்தபெண்ணுன் முந்திபிந்தியென்று
நத்துவோர்க்கிடமிது வாச்சு ஓகோ

மாநிலம்விலைபெற்ற வணிக ளிவ ரணிகள் தேக
மாதியந்தமுந்தங்கப் பணிகள் தங்கப் பணிகள் தேவ
வானவர்களுடுத்துந் துணிக ளிவர் துணிக ளிது
வாய்த்தவருக்கிசைந்த மணிகள் நல்ல மணிக ளுயர்
ஞானமுணர்விநோதர் தானிங்கு வந்த நாதர் (ஆரோ)

6. எப்படிக்கிவர்தன் சொருபத்தையன்று
பிறையவனுண்டுபண்ணவெடுத் தானோ வவ
னிருக்கும்பதியிற்றங்கிப் பொறக்கியொன்றென்றதாக
விலங்கடிக்கங்கங்குதொடுத் தானோ வொரு
செப்படிவித்தைக்காரன் கைப்பழக்கம்போலயன்
நேசமாதியந்தமும்படைத் தானோ வெகு
மாகப்புவி சென்றுவருவதென்று
செல்விடைகொடுத்துவிடுத் தானோ விவர்க்
கொப்பானவொருவிங்கு ஆமா விங்கு ஆமா இந்த
வுத்தமர்க்கிணைசொல்லப் போமா சொல்லப் போமா ஏக
முப்பொருட்குப்வல்லவே கோமான் சிவ கோமான் அவர்
மூவுருவம்பெற்றவிந்தச் சீமான் இந்தச் சீமான் வேறு
தப்பிதமில்லாதகுத னிங்கேபாதிங்குவந்த மதன் (ஆரோ)

7. அன்னனார்செய்த பூசாபலனோவிந்த
வன்பனிவரைக்கண்டேனிப் போதே வந்த
ஆணழகரைமோக வலைக்குள்ளகப்பட்டு
வாட்டிவைப்பேனிதுவந்தப் பாதே ஆகா
இன்றனினிவரை விட்டுவேறொருவருக்
கிணங்கியிருக்கமனமோப் பாதே யிவ
ரிங்கிதத்துக்கடுத்தசேதி யென்னைப்போலெங்கு
மிருப்பாரென்றுலோகமுஞ்செப் பாதே யிங்கு
சொன்னமொழிதவரா மெய்ய ரிவர் மெய்ய ரேந்தன்
சுகத்தையனுபவிக்குந் துய்ய ரிவர் துய்ய ரொரு
பின்னமில்லாதமலர் கைய ரிவர் கையர் நல்ல
பிராணசிநேகஞ்செய்யு மைய ரிவ ரையர் வெகு
கன்னயமானவிறை யின்னகர் வந்த துரை (ஆரோ)

8. சந்திரசூரியன மிந்தவடிவமைந்த
தானிங்குவந்தாரெனநந்தெரி யேனே யல்லாற்

சங்கரன்மாலயனு மென்னைப்பரிசோதிக்கத்
தந்தசேர்வையிதென்றங்குறி யேனே வான
விந்திரனுக்தேவருக் தங்களிருக்கைவிட்டு
விக்கோலமானுரென்றுமறி யேனே யந்த
வேமனோசோமனோ காமனோவிவரைநான்
னிஷ்டஞ்செய்யாமலுயிர்தரி யேனே யானே
சுந்தரிபென்னகத்திற் கூட்டி யிதோ கூட்டி யிந்தச்
சுகுமாரனுக்குநயங் காட்டி நயங் காட்டி யெந்தன்
புகழ்மகிழமருந் தூட்டி மருந் தூட்டியிங்கு
போகஞ்செய்தாலென்னாசியாட்டி நாசியாட்டி
செந்தூர்ச்சுப்பிரமண்யன் றந்தபாவறிந்த புண்யன் (ஆரோ)

சுந்தரி-விருத்தம்.

இடம்பெருமென னுவேலைக் கிசைந்திருந்திலதிகோளய
திடமுறுஞ்சவரிலேற்றத் தேர்ந்தவளிருந்திருந்து
படந்தனக்கொப்பதான பாலருசியனிவனே
சடமுறத்தழுவிக்கூடிச் சஞ்சரித்திருப்பென்பாராய்,

வசனம்.

வாராய் பெண்ணே யவ்விதமேனு மிவ்வழகு சவுந்தரனைத் தப்பா
மற் கூடிச் சுகித்திருக்கப் போகின்றேனென அ தோழியே.

தோழி-வசனம்.

அப்படியே தமது சித்தம்போ லாகட்டுமென தெசமாட்டியே,

சுந்தரி-விருத்தம்.

சுந்தரனிருந்தவிர அரந்தபாசொல்லக்கேளு
மெந்தவூரெங்குபோரி ரிங்குவந்த னுவிலென்ன
விந்தையாயெனக்கிப்போது விளங்கிடவுரைப்பீரானற்
சந்தேகமதனையானுஞ் சடிதியின்முடிக்கேதாரேன்.

வசனம்.

ஆ ஆ சுவாமி தமக்கெவ்விடம் எங்கிருந் திங்குவந்தீர் அதனை
யெனக்குத் தெரியச்சொல்லுங்கள் முடித்துத் தருகிறேன் மன்னவரே.

மதிவல்லவன்-ஆசிரிய-விருத்தம்.

சடிதியின்முடித்தெனக்குத் தருவேனென்ற
தார்குழலையாளுரைக்குஞ் சரிதைகேளு
குடியிரங்காதபுரி யதனைவிட்டுக்
குவலயத்தின திசையங்கள் பார்க்கவேண்டி

நடமயிலுகானுமிந்த நகரின்சத்ரம்
வந்திரங்கிச்சுகித்திருக்கும் வேளையந்த
விடமதிலென்மனைவிகெர்ப்ப வாதைகண்டு
வெழுந்துமருந்துவமைழைக்க விங்குற்றேனே.

வசனம்

கேளாய் மாதே நானிருப்பது யிரங்காதபுரி இப்போது யானு
மென் மனைவியுந் தேசசஞ்சாரமா யிவ்விடத்திற்குவந்ததிற் பிரசவவேத
னை யுற்றிருக்கின்று அதற்காக வோர் மருத்துவமாதைத்தேடி யிங்குவந்
தனனம்மணியே,

சுந்தரி-விருத்தம்.

பத்தினிதுயரந்தீர்க்கப் பண்டிதசந்தேடிவந்த
சித்தசாவெனநுவிட்டிற் சென்றொருமனையிற்றங்கி
வெத்திலைபாக்குந்தின்று விடாய்தணிந்திருந்தீரானா
லுத்தமிமாருத்துவத்தை யுமக்கிட்டுத்தருவேன்வாரும்.

வசனம்.

ஓ மன்மதரே இதோ நம தகத்தினுள்ளேவந்து சற்றே தாம்பூலந்
தரித்துத் தகை திருங்கள் நான்மருத்துவமாதைப் பார்த்தனுப்புகிறேன்
வேந்தனே.

135. தரு-இ-ம்-அசாவேரி-தாளம்-ஆதி-தில்லானு-டக்கு.

பல்லவி.

வாரும் வாரும் மன்மதனே நம் மாமகனே யிங்கு
வாரும் வாரும் வாருமே.

சரணங்கள்.

1. தாரணி லுமக்கெதிர் தீரனுண்டென்றறிந்து
சாற்றிடவருமா தனஞ்செயாதெரிந்து
ஆரிலென்கடைக்கட் மோடிவந்திருந்து
ளாமகிழுறமா வுன்மனைக்கெழுந்து. (வா)

2. உம்மைக்கண்டவிலைய ரொருபக்கம்போகா
குத்தமிமார்கட் குகந்தீர்யாகா
வம்மையப்பனைப்போல வன்புறுமேகா
வாச்சர்யமுடன்வந்த விழுகுள்ளயோகா. (வா)

3. கார்த்திகைப்பிறையதைக் கண்டிடவுடுத்தீர்
காரிழையெனக்குத்தன் காட்சியைக்கொடுத்தீர்

வேர்த்துவிருவிருத்து வெளித்திண்ணைபடுத்திர்
வெய்யவன்றுயருக்கு விசிறிகள்கொடுத்திர். (வா)

4. தேடியுங்கிடைக்காத திரவியமதுதன்னை
சேருஞ்சுப்பிரமணி செய்யுளாச்சேநீர்சொன்ன
பாடலின்படியானே பக்குவஞ்செய்வன்பின்னே
பாக்குவெத்திலைதின்றப் பாலேபோகீலாமுன்னே. (வா)

மதிவல்லுவன் விருத்தம்.

கண்டிடாதகாம்வந்த காதலிதுயரைநீக்கும்
பண்டிதந்தேடியிந்தப் பட்டணத்துனலுவீட்டி
லொண்டியானிருக்கவிப்போ தோடிவந்தென்னைப்பார்த்து
விண்டதவ்வண்ணமானுல் வெகுபுண்யமுனக்கேவாரேன்.

வசனம்.

நல்லதப்படியே வருகிறேன் றுன்வந்த காரியத்தை நிறைவேற்றினாற் புண்ணியமாகுமாதே.

சுந்தரி வஞ்சி-விருத்தம்.

அன்பரேயிந்த வின்பாசனத்தி
னன்பேறிருந்தே தின்பதிலைகாய்.

வசனம்.

ஆ மன்னவரே இந்த வாசனத்திலிருந்து தாம்பூலந் தரியும்வேந்தர்க்குள் வேந்தனே.

தாசி சுந்தரி மதிவல்லவனுக்கு இலைகாய் யளித்து யெருமைக்கடா வாக்கினது.

பொது விருத்தம்.

ஆட்டிசுந்தரிதன்வாச லடைந்தோனைவசந்தாக்க
வீட்டினுள்ளழைத்தாசனம் விடுத்திருத்திலையின்மையை
யூட்டியேகொடுக்கவாங்கி யுண்டுளமயங்கிவேறு
காட்டிடுமெருமையென்னுங் கடாவுருவாகினுனே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால், சுந்தரியென்னுந் தாசியானவள் தனது வீட்டிற்குவந்த மதிவல்லவனுக்கு ஈடுவெத்திலைகொடுக்க, அதைவாங்கித் தின்ற மந்திரிகுமாரனெருமைக்கடாவாகின விதங்காண்க,

136. தரு-இ-ம்-கெண்டா-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எருமைக்கிடாவ தானேன் மதிவல்லவ
னெருமைக்கிடாவ தானேன்

அனுபல்லவி.

தருமச்சத்திரம்விட்டு வருமீவழிதனிலங்கோர்
கருமசண்டாளியிடும் பருந்துருந்தையுண்டபின் (எரு)

சரணங்கள்.

1. மடத்தின்மனைவி யானையும் விடுத்தேவரு
மிடத்திற்றுசி யென்றானையும
அடுத்தபடியதாலே குடத்திலிடுமரவும்
படத்திற்கொளிவிலாத சடத்துக்குடன்பட்டொரு (எரு)

2. வெய்யவன்கதி சகிக்க முடியாமற்
றையலின்வள வசிக்க
மையலிலகப்பட்டு கையும்வகையதாகச்
செய்யுமவளிடதன் கையின்மருந்தாலொரு (எரு)

3. வேலிக்குமுள் ளள்ளினே னவனிரு
காலுக்குள்ளேதள்ளினேன்
ஞாலத்திணிக்கதை பாலன்சுப்பிரமண்யன்
கோலத்தமிழ்சொல்லும் போலதாயவனெரு (எரு)

சுந்தரி விருத்தம்.

கடாவைக்கண்டகமகிழ்ந்தேன் கழுத்தினிற்கயர்றும்பாடி
விடாமலென்னிணைக்கால்சேர்த்து விழித்திடுதாம்பிணைத்துவைத்தேன்
படாடம்புவிரோசனன்போய்ப் பதுங்கினானல்லோன்வந்தான்
நடாகனீர்புல்லுங்காட்டித் தனஞ்செயனுக்கினேனே.

வசனம்.

கேளாய் தோழி மருந்திட்டெருமையாக்கி விருந்திட்டருமை யாக்கினேன் பார்த்தாயா பெண்ணே.

தோழி வசனம்.

ஆ-அம்மா, தம்மாலாகாத காரியமிருக்கின்றதா, அப்படியே நடக்கட்டுமெம்மம்மணியே.

எருமைக்கடாவுக்கு புல்லுந் தண்ணீர் ஊட்ட மனுவுருவாகிய மதிவல்லவன் தாசி சுந்தரியைக்கண்டு வருணித்தல்.

விருத்தம்.

தனித்தென்னையிருத்திவிட்டென் றையவின்னோரமட்டு
மினித்தெங்கேசென்றுயெந்த விருதையுமுன்னைத்தேடித்
தெனித்திடு துன்சீர்கண்டு சொல்லுவோருலகிலேது
வனித்தியனெனக்காயுன்னை யழகெடுத்தமைத்திட்டாரே.

வசனம்.

ஆ-பெண்ணே, யென்னைத்தனியேவைத் தெங்குபோயிருந்தா யுன் மேலாசைபற்ற நீகொண்டவழகுதானென்னென்றுசொல்வேன்மாதே

137. தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

உல்லாசலாவணி.

பல்லவி.

என்னாடிவந்தனிடவழகைச் சொல்லமுடியாது சொல்
விரோமூலோகத்திலுன்னன்ன நடைக்குநிகரோது நடை

சரணங்கள்.

1. சன்னக்கூந்தல் சந்திரசூரியப்பிறை காட்டி சூரிய
சடைக்குப்பி பில்லைராக்கடிப் பிறபவழிகுட்டி பிற-ஆ-ஆ
கன்னியேநவரத்னக் குச்சுச்சடைமாட்டி குச்ச
கருநிறெய்வயிரத்தாழம்பூப் பட்டிகட்டிநீட்டி பட்டி-ஆ-ஆ
மின்னுமேதயுந்தன்மூக்கு கத்துப்பில்லாக்கு கத்து
முருகுமஞ்சவழிசுருளுங் கெம்பம்வெருடைக்கு கெம்பு-ஆ-ஆ
இன்னம் வெண்பசும்பொனினு தங்கடோலக்கு தங்க
எழிலர்னகுஞ்சங்கம்மலையுஞ் சிமிக்கிவெகுசோக்கு சிமிக்-ஆ

உத்தார்.

தன்னயமாகிய தங்கப்பணிகளையு மெடுத்தாய்
நாகரீகமுள்ள தேகமெங்கணுமே தொடுத்தாய்
பின்னமில்லாமலே வந்துவெந்தனைநீ யடுத்தாய்
பிரியமானசுகந் தருவனென் றுவுடம் படுத்தாய்

2. மெத்தவாசமுள்ள விரிந்த செந்தாமரைபோலே செந்
விஸ்தாரமான முகந்தன்னிற் கஸ்தூரியினாலே கஸ்-ஆ-ஆ
சுத்தமாகவைத்த பொட்டு சொலிக்குதடிமேலே சொலி
கோதையரேயுந்தன் புருவஞ் சந்த்ரப்பிறைபோலே சந்-ஆ-ஆ
வைத்தரெண்டுவிழி தன்னின் மையிட்டதினாலே மையிட்
வடிவாகவென்னை யழைக்குதே கண்சாடைகளாலே கண்-ஆ-ஆ
குத்துதுன்முலை யம்பு ரெண்டெனதுமேலே ரெண்
கோதையேயென்னைக் கொல்ல வந்ததினுவேலே வந்-ஆ-ஆ

உத்தார்.

புத்தமுதேயுந்தன் சிவந்தகன்னமதைக் கடித்துப்
பூரணமாகவது பத்துநாளுமிலை முடித்துத்
தத்தையேகாம ரசம்பெருகவே தொடுத்துச்
சரசசையோகந் செய்பலாம்வாடி படுத்து (என்ன)

3. மானேயுந்தன்வாய்ப் பேச்சோ சீனிகற் கண்டு சீனிக
வடிவானவுந்தனது பல்லோ முல்லையரும் புண்டு முல்-ஆ-ஆ
தேனேயுன்றனது கொங்கை திரண்டமலர்ச் செண்டு திரண்
தெளிவானவுன்னழகு கையோ கரும்புரச முண்டு கரு-ஆ-ஆ
தானேவுந்தனது கழுத்தோ கமுகமரப் பாளை கமுக
தகையானரத்தினபதக்கம் முத்திபெரும் வேலை முத்-ஆ-ஆ
நீனேகாதிலிடும் பணிகள் செகமோகன்த்தோலை செக
நித்தநீயேகட்டிக் களிக்கும் பச்சவர்ணச் சேலை பச்-ஆ-ஆ

உத்தார்.

மானேநீயிடுவதங்கச் சரிகை ரவுக்கை
மல்லிமுல்லைசண்பகந் சூடிநடந்த துக்கே
மீனேயுந்தனது தேகமெங்கும்மினு மினுக்கே
மெல்லிசெல்லிமயன் ஞலியுந்தனது தனக்கே(என்ன)

4. அந்தமானபாசிபந்து கங்கணமுமின்ன கங்கண
வழகுவாய்ந்தவிரற் கொஞ்சு மோதிரமுந் துன்ன மோ-ஆ-ஆ
சுந்தரியுனது விடைகள் சிங்கவிடை யென்ன சிங்க
சொல்லியுன்னருள் மிரட்டு தென்மனது கன்ன வென்-ஆ
சிந்தைக்குகந்த நீனே காமரச பீடங் காம
சிறந்ததேவாதி தேவ ரமுதிருக்கு மிடம் அமு-ஆ-ஆ
உந்தன்துயடைவாழைத் தண்டு கணைக்கால்சித்ரப்படம் கணைக்
உயர்ந்தபாதசரங் கிணுகி லென்றொலிக்குநடம் என்-ஆ-ஆ

உத்தார்.

சொந்தமான விரல் தன்னிற்குப்பிகுமி நணிந்து
துய்யமஞ்ச ளதை நிறங்குன்றுமலெனி புனைந்து
கந்தம்விசம்வழி நடந்து போலையாளுற் றுணிந்து
கண்டுமையல்கொண் டருவோர் கோடியுனை நினைந்து(என்ன)

5. வாசமானமுல்லை மல்லி — சம்பங்கென்னை மொண்டு சம்ப
வடிவானகூந்தலினைத் தடவிச் சிக்கறுத் துக்கொண்டு சிக்-ஆ-ஆ
நேசமானவத்தர் புனுகு சவ்வாதிங்கு வுண்டு சவ்வா
நிறையவாரி யெந்தன் மார்பிற்பூசிவரும் பெண்டு பூசி-ஆ-ஆ
மோசமில்லாமலென் முன்னே வந்துநின்றமாதே வந்து
மூவுலகிலுனக் கெதிருண் டென்பதுவுமேதே என்-ஆ-ஆ
தாசியென்றுன்னை நினைந்து சொல்வதாகாதே சொல்
சட்டதிட்டமாய்க் கட்டிச் சேர்வாயிப்போதே சேர்-ஆ-ஆ

உத்தார்.

ஆசையாய்ச் சப்ர மஞ்சந்தனிலேவிளை யாடி
யணைத்துக்கால் கனையும் பிணைத்துநாமன்சுகந் தேடிப்
பாசமாய்ச்சுப்ர மணி யன்கவிமாலை சூடிப்
பட்சமாயனைக் கிச்சை திரலீநீ வாடி.(என்ன)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

பூமிதனிற்கலவிக்கேற்ற பூவைசுந்தரிப்பெண்ணேநீ
யாமினித்தடையொன்றில்லை யைங்கணைக்கிழவன்கூற்றைத்
தாமினிப்புரியலாமச் சரசசம்போகஞ்செய்து
நாமினிக்கூடியாடக்கையேவருகுவாயே,

வசனம்.

ஆ-ஆ-என்னுசை மதனபிடி இனி நாம் காமகேளிக்கை புரிவோம் வாராய் சுந்தரியே.

சுந்தரி-விருத்தம்.

அப்படித்தானேசெய்ய வடிவுவல்கருத்தாமென்றன்
கைப்பிடிநாதாவிந்தக் கலவைசாந்தனிந்துக்கொண்டு
ஒப்பிடுமக்குவாய்ந்த வொதுக்கணையதனின்மேவிச்
சொற்படிமதனலீலை சுகம்புரிந்திருக்கவாரும்

வசனம்.

நல்லபாக்கிய மப்படியே சம்மதித்தே னிதோ விருக்கின்ற சப்ரமஞ்சத்தின்மீது சுகித்திருப்போமென் மன்னவரே.

பொது-ஆசிரிய விருத்தம்.

ஆசிரியர்முழுமகன்றன் காத்துநீளாகி
யறிவிழந்துசிறுமைபெரு மவரைப்போல
தாசிமையலதில்வீழ்ந்த மதிவல்லோனும்
தாரமதைமறந்தவ டன்னிடமேவாழ்ந்தான்
வாதியுறச்சத்திரத்தி லிருந்தமோக
மங்கையருமருந்துவத்தை யழைக்கப்போன
நீதிசெகனையின்னம்வரக் காணுமென்று
தியங்குவாள்பிறசவத்தான் மயங்குவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மருந்துவமாதைத் தேடிப்போன மதிவல்லவ னவ்விடத்துச் சுந்தரியென்னுந் தாசிமையக்கத்தா லங்கிருக்க அப்போது சத்திரத்திருந்த மோகனாங்கி தன்துணைவனை வரக்காணோமென்று புலம்புகிறவிதங் காண்க.

மோகனாங்கி கெர்ப்பவாதைபால் தன் கணவனைக்காணாமல் சத்திரத்திலிருந்து புலம்புதல்

போனமகனை வரக்காணேனே என்ற வர்ணமெட்டு.

138. தரு- இ-ம்-ஆஹிரி-தாளம்-மிச்ரம்.

பல்லவி.

மருந்துண்மாதரைத்தானே கூப்பிடப்போன வழைக்கப்போன
மன்னவரையும் வரக்காணேன் என்ன
மாயமோயானறி யேனே யையையோ எந்தன் மன்ன

அநுபல்லவி.

பொருத்தனாயிருப்பேனோ வொருத்தர் துணையில்லாமல்
வருத்தமானவேனது கருத்தறிந்தவரோடி. (மரு)

சரணங்கள்

1. தேகமெங்கெங்குமே நோகப் பாதகிமுழுத் தோதகியெந்தன்
சீவன்யெமலோகமே போக
ஆகுதேயெனதுள்ளம் வேகுதேதகனாகச்
சாகுங்காலமிதுவோ வேகமுப்பொருளானே. (மரு)

2. கண்ணுற்பார்த்தவரிங்குவாங்க வெனக்குவாய்த்த காதலன்செய்தி
கண்டுவந்தவர்சொல்லிப் போங்கள்
பெண்ணாகப்பிறந்தநா னின்றுபுலம்புகிறேன்
வண்ணமானவெனது கண்ணாளனெழுந்தாரு. (மரு)

3. வதைக்குங்கெர்ப்பத்துக்கழுவேனோ வெம்பிநிந்து போனநாயகர்
வாராததுக்குச் சலிப்பேனோ
பதைக்குதேயடிவய றுதைக்குதே துடிக்குதே
யிதைத்தீர்ப்பவருண்டோ பாரதைப்பேனையையோ. (மரு)

4. சகனீசெய்த ருதோ வூலகி ந்து பாதவித்து
மேகிடாதருள வாகாதோ
தாசன்சுப்பிரமணி பேசுஞ்செந்தமிழுக்கே
வாசங்கமழுங்கவி லாசாகருணைசெய்யும். (மரு)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

வெகுநேரமாச்சதெந்தன் வித்தகரோ ட்டேடி
வெகுநேரமாச்சதாயை வேண்டியங்கிநின்றுரோ
வெகுநேரமாச்சதாளர் விழிக்கெதிர்கண்டிலாரோ
வெகுநேரமாச்சதந்த விபரமொன்றறிகிலேனே.

வசனம்.

ஓ ஓ இன்னமென்ன செய்கிறாரோ யென்னேசகேசி வெகுநேரமாயிற்றே யங்காகுங் காரணம் யாதொன்று மெனக்குப்புலப்படவில்லையே தேவ தேவே.

139. தரு-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இன்னமென்னசெய்கிறாரோ வேறுமறிந்திலேனென்பாரனா நாதர்.

அநுபல்லவி.

அன்னைபிரசவமிந்தி தன்னையிட்டுவாரீரென்றும்
பின்னமில்லாதிருவென்று முன்னேசொல்லிப்போனதுரை. (இ)

சரணங்கள்.

1. வீதிவீதிபார்த்துப்பார்த்து வேர்த்துவிடையானோரோதெரு வீதி
போதோவெகுநோயாச்சு பாதகியெனதுகெர்ப்ப
வாதையைத்தணித்துவிடு மாதழைக்கப்போனதுரை. (இ)

2. காட்டெங்குந்தேடித்தேடி நல்லகாதுகொந்தாரோ விந்த
ஆடவரைக்கண்டோமென்று வோடிவுந்துரைப்பாரில்லை
வீடதனைப்பார்த்தழைத்துக் கூட்டவரப்போனதுரை. (இ)

3. இக்குத்திசையோடியோடித் தியங்கிவிற்கிருரோகாலு திக்
தக்கசுப்பிரமணியன் சொக்குசங்கிதகவியை
பக்கமைவெண்டித்தோரு பக்கம்வெளிபோனதுரை. (இ)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

கான்படும்வஸ்தைதனை நாயகன்சகித்திடாமற்
கான்படுமதிலேபுறனைப் களைதீர்க்கவிழ்தந்தேடித்
தேன்படவழைத்துவந்து சேருவேனென்றுசொன்னார்
வான்படும்பொழுதும்போச்சு மதிபூதிவரவுங்காணேன்.

வசனம்.

ஆ ஆ தெய்வமே ஏருக்துவமாதை யழைத்து வருகிறேனென்று
போன எனது நாயகரை இன்னும் வரக்காணேனே ஈசா-ஈசா.

140. தரு-இ-ம-எதுகுலகாம்போதி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

1. பெண்ணிரங்காத பூபதிநந்தவென்
பூரணரையும்வரக் காணேன்
கன்னியாமேடையிற் கைகலந்திட்டவென்
காதலரையும்வரக் காணேன்

2. அங்கமிரண்டிரு மானதுமொன்றெனை
நாசானையும்வரக் காணேன்
சங்கைதெளிந்திடத் தானேவெளிவந்த
சையோகரையும்வரக் காணேன்.

3. அந்திப்பொழுதுமே யாச்சுதெனக்குற்ற
வாளனையும்வரக் காணேன்
மந்தாரவிருளும் வந்துகவிந்ததென்
மன்மதரையும்வரக் காணேன்

4. வெள்ளியுமாகாசம் மீதில்விளங்கிற்றென்
வித்தகரையும்வரக் காணேன்
பிள்ளையின்வலியும் பெருகுதடிக்கடியென்
பிரியனையும்வரக் காணேன்

5. மாமனைகள்தோரும் மணிவிளக்கிட்டாரென்
மன்னவரையும்வரக் காணேன்
சோமனுதித்தெங்குந் தோன்றினனேயெந்தன்
தோழரையும்வரக் காணேன்.

6. பாதிநோமிந்தப் பட்டினம்போனவென்
பத்தாவையும்வரக் காணேன்
வாதைக்கேற்றமருந்தை வாங்கிவருவேனென்ற
வல்லவரையும்வரக் காணேன்.

7. தேடிமயங்கியுன்றன் சிந்தைகலங்காதென்ற
தேசிகரையும்வரக் காணேன்
கூடிப்பிரியமனங் கொண்டிருந்திடாரென்றன்
கொற்றவரையும்வரக் காணேன்

8. துன்பத்துடனே சோர்வடைந்திடாதென்று
சொல்லுவோரையும்வரக் காணேன்
அன்பன்சுப்பிரமணி யவன்றமிழாலென்னை
யாதரிப்பவரையுங் காணேன்

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

கொழுத்திடுங்கெர்ப்பநோயக் கொடியதற்கழுகுவேனோ
விழுத்துவந்திடுமன்னர் ரேகினார்க்கழுகுவேனோ
வழுத்தவென்னருகிலில்லா மாந்தருக்கழுகுவேனோ
கழுத்திலில்விடம்வைத்தாதி கற்பனைக்கழுகின்றேனே.

வசனம்.

அந்தந்தோ தெய்வமே நானினி யாரைச் சதமென்றெண்ணிச்
சொல்லியழுவேன் சிவனே சிவனே சிவனே.

பொது-விருத்தம்.

இருப்பதைவிடுத்தின்றே றின்னொருநகரைக்கிட்டி
கருப்பதைச்சுமந்தமங்கை கணவனைப்பிரிந்தவாதைப்
பொருப்பினைச்சகித்திடாமற் புலம்பிடுமோசைகேட்டுத்
தெருப்பிடம்வரப்போக்கான தெரிவையர்வருகின்றாரே.

வசனம்.

கேளுங்கள் கனவான்களே மதிவல்லவனைக் காணேனென்று துயருற்றுப் புலம்புகிற மோகனாங்கியி னழுகைச் சத்தத்தைக்கேட்ட வழிப்போக்குவரத்தான ஸ்திரிகள்வருகிறவிதமென்றறியச் சபையோர்களே.

வரத்துமங்கையர்கள் சத்திரத்துக்கு வருதல்.

141. தரு-இ-ம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வழிப்போக்குவரத் தானமங்கையர்கள்
வந்தாரே கூடிக்கொண்டே வந்தாரே.

அநுபல்லவி.

செழித்திருக்குந் தேசத்தையாள்பவன்
றழைத்திடச்செய்த சத்திரத்தைத்தேடி. (வ)

சரணங்கள்.

1. போசனச்சாலை யீதாகுமோ வின்று
போதைக்கடத்திரா மேகுவோம்
காசுபணம்வேண்டாங் கட்டுக்கறியமு
தாசைதணித்துண்ண லாகுமென்சொல்லி. (வ)

2. தங்கையரேயிங்கு வாருங்க ளிதோ
சத்திரத்துள்ளாலே பாருங்கள்
மங்கையொருத்தியும் வாதைப்படுகிற
சங்கைதணித்திடத் தானேவேண்டுமென்று. (வ)

3. பெண்ணாளிவள்துயர் தீர்த்தா லிந்தப்
பிள்ளைப்பேறுகாலம் பார்த்தால்

புண்ணியமாகவே போகுஞ்சுப்ரமணி
யண்ணனுந்தமிழதி னற்புகழுண்டென்று. (வ)

வரத்தும்மாதர்-விருத்தம்.

ஆரம்மாநீதான்சொந்த வாதரவில்லாமற்பிள்ளைப்
பேறம்மாசுமத்தியுள்ளம் பெருந்துயரடைந்தாய்மிச்ச
நேரம்மாவுனக்கிப்போது நேர்ந்திடும்வகையின்றன்மை
கூறம்மாயெங்களுக்குன் குறிப்பினையறியத்தானே.

வசனம்.

ஓ அம்மா ஒருதவியுமின்றி இச்சத்திரத்திற் றனியே புலம்புகின்ற காரியமென்ன சொல்லுவாய் மாதே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

பாதகியானேனம்மா பகரொணாப்பாவியானேன்
றூதகியானேன்கூடுந் துணையிழந்தவளுமானேன்
காதகியானேன்கெர்ப்பக் கவலைநோயதற்குள்ளானேன்
சாதகியானேனின்று தனித்துனரிடலானேனே.

வசனம்.

ஓ அம்மா ஒருதவியுமின்றித் தனித்த பாவியாகிய யானெனது துயரையல்லா தென்னசொல்லுவே னம்மணி மார்களே.

142. தரு-இ-ம்-கௌளம்-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

அம்மா அம்மா அம்மா அம்மா
வாருமில்லாப் பாவி யானேன். (அம்)

அநுபல்லவி.

அம்மமாரே யக்காள்மாரே
யண்டிவந்த தங்கைமாரே
யிம்மாநிலம் வாழ்ந்திருக்க
வெண்ணிவந்தேன் சிந்தை கொந்தேன். (அம்)

சரணங்கள்.

1. பொல்லாதகாலமே விந்தப்
பூவுலகிலேநான் வந்த போல்
அல்லாமலெனக் கடுத்த
வன்பரையும் வாக்கான

வில்லையென் மனதுளன்று
வேங்கவந்தேன் சிந்தை நொந்தேன். (அம்)

2. கொண்டமுனை வேதையெனக்
தொல்லமதி வல்லாளனைக் கொண்
கண்டவர்கள் வந்துரைக்கக்
காணவில்லை யென்முன்வரும்
பெண்டுக ளுமைப்போலொரு
பேதைவந்தேன் சிந்தை நொந்தேன். (அம்)

3. படுபாவி யென்னைப்போலே
பார்த்ததுண்டோ புவிமேலே படுபா
தடுசுப்பிர மணிய
னற்றமிழைக் கண்டுனாத்
தடுமாறி யலைந்திங்கு
தையல்வந்தேன் சிந்தை நொந்தேன். (அம்)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

எனதிடமிடியைச்சொல்ல வித்தனைகாளோவேண்டத்
தினமிருந்தேகேட்டாலுஞ் செப்பினுமுடிவுறா து
தனமதிவதனந்தோய்ந்த தாய்மாரேங்களெந்தன்.
மனதுறுங்கவலைதீர்ந்தால் மங்கிலியந்தழைக்குந்தானே.

வசனம்

அம்மா வென்னன்னைமாரே காறுவ மிக்க கெர்ப்பநோய் நீங்கும் பொருட்டுக் கிருபைசெய்தாற் கோடிகோடி புண்ணியமென்றுய்மாரே.

வாத்துமாதர்-விருத்தம்.

அணியிழைமாதேநீதா னுயங்கப்படவும்வேண்டாம்
மணிபெருமுதரத் துள்ளே மகவிதான்திருப்பதாலே
தனியுறவெளியதாக்கித் தந்துநாமகளுமட்டுக்
துணிவுடனிருப்பாய் துன்பத் துயர்க்கடல்விடுத்திடாயே.

வசனம்

ஆ மகளே நீ குழந்தைபெற் றித்துன்ப நீங்குவது வரையு முன்னைப் பரிபாலித்திருக்கின்றோ மாதரசே நீ யொன்றிற்கும் வருத்தப்படாதே மாதர் மணிகலமே.

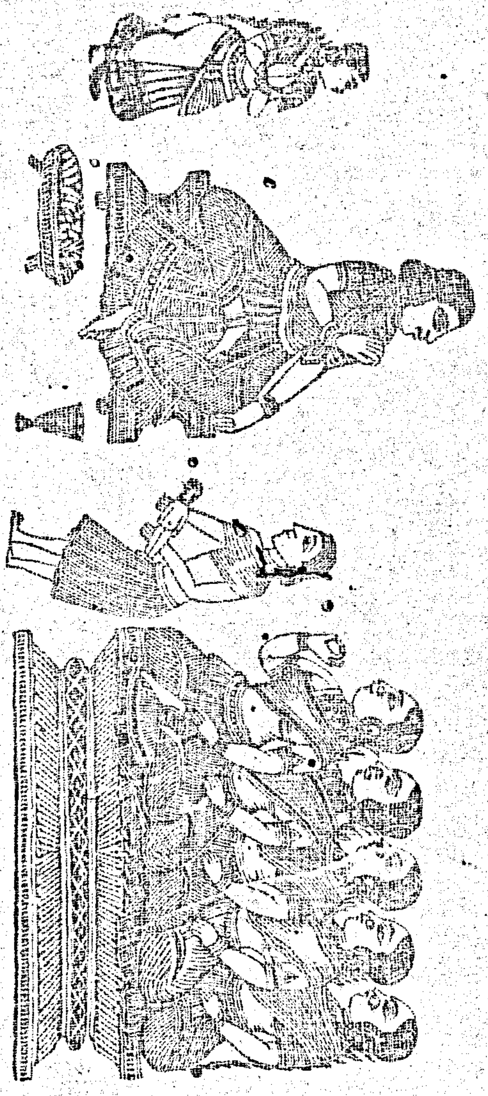

சத்திரத்திலிருந்த மோகனாங்கிக்கு வாத்துமாதர் பிள்ளை பேருகாலம் செய்துகொடுத்தல்.

143. தரு-இ-ம்-தர்பார்-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஒன்றுக்கும் பயப்படாதே மாதேநீ
யொன்றுக்கும் பயப்படாதே

அநுபல்லவி.

அன்றைக்கேயானுனக் கென்னேறக்குஞ்சிசுவுரு
வாக்கியகட்டிவிட்ட பாக்கியத்தையுந்தாரோம். (ஒன்)

சரணங்கள்.

1. ஆதிபரம சிவத்தை யனுதினமு
மோதித்துலைப்பாய் பவத்தை நீ ஆ
நீதிதவரிடாத மாதேநினாசொந்த
னெஞ்சின்கவலையதைப் பஞ்சாய்ப்பாக்கத்தாரோம். (ஒன்)

2. காதலன்றனைத் தேடி மனதுநொந்து
வாதைப்படா தேநாடி நீ கா
போதுவிடிந்தானுந்த நதனையுங்காணலாம்
புண்ணியமுணர்ந்திற[illegible]ண்ணியன்பிறப்பான்றூரோம். (ஒன்)

3. எந்தநகரிற் பிறந்தாய் கோதாபுரி
யிந்துமடத்தி லிருந்தாய் நீ எ
ன்றுந்துயிலவொரு சந்ததியும்பிறந்தான்
னோக்குஞ்சுப்பிரமணியன் றாக்குங்கிணங்கத்தந்தோம். (ஒன்)

வாத்துயாதர் விருத்தம்.

இந்திரபுரியுமாள்வா னெமனையுமெதிர்த்தேவெல்வான்
சந்திரசூரியோருந் தனக்கிணையில்லையென்னுந்
சுந்தரப்புதல்வன்வந்து தோன்றினானுனக்கேதந்தோம்
விந்தைகொண்டிருப்பாய்நோம் விடிந்ததும்போய்நாம்வாரோம்.

வசனம்.

அம்மா இதோ வுன்வயிற்றி லாண்சந்ததி பிறந்திருக்கின்றது யினி நீ யிக்குழந்தையாலனேக சவுரியமடைந்து வாழ்வாயென்று நாமெங்கள் நகரத்திற்குப்போய் வருகிறோமம்மணி,

மோகனாங்கி வசனம்.

நல்ல தப்படியே போய்வாருங்கள் தாய்மார்களே.

பொது-ஆசிரிய-விருத்தம்,

போக்குவரத்தானவழி மங்கையர்கள்
புத்திரனைப்பெற்றெடுத்தாள் காத்திலியக்து
சீக்கிரமன்றுதையமெழுந் தவரவர்கள்
செல்லும்பதிகடக்கவெளி சென்றார்பின்னாந்
தாக்குமடத்துறுமோக னாங்கிதந்த
தனயனுடன்மதுதினத்தின் பொழுதைக்கண்டு
வாக்களித்துநேற்றேகு மகிபரின்னும்
வரவிலையெனனத்தியங்கி மயங்குவாளே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் வழிவரத்து ஸ்திரிகளின்பிரசவத்தினை யாற் குழந்தைபெற்ற மோகனாங்கி யம்மாதர்கள் போனபின்பேற்றனது நாயகனாகிய மதிவல்லவனைத்தேடிப் புலம்புகிறவிதங் காண்க.

குழந்தைபெற்ற மோகனாங்கி தனதுநாயகன் வரவைக்காணாமல்
சத்திரத்திலிருந்து தனியேபிரலாபிப்பது.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

ஆரணநீதான்செய்த வமைப்பிதோவல்லாலிந்த
நாரணியெனக்கிதென்று நடத்திடவினைத்தகூற்றே
பூரணநிறைந்ததோழர் போயினோர்வாரதென்ன
காரணந்நானெவீசா கண்டிட்டுத்தெரிந்திலேனே.

வசனம்.

ஆ ஆ தெய்வமே யெனது நாயகரை இன்னமும் வரக்காணகிலேனே யிவையெல்லா முமது திருவிளையாட்டோ வறிகிலேன் சுவாமி யென்னாண்டவனே.

144-தரு-இ-ம்-நாஜரி-தா-ம்-ஆதி

கண்ணிகள்.

1. அரகரசிவசிவ திரிபுராந்தகாசெக
நாதா செக நாதா வெங்கு
ஆண்டவனேயுன்னை வேண்டினவாறென்ன
திதா வென்ன திதா

2. திறமுடனிவ்வூரினை விரைவுடன்றேடிவந்த
நானே வந்த நானே யிந்தச்
சேயனதாலேஷிகர்ப்ப நோய்கொண்டேனதைக்கண்டென்
நோனே கண்டென் கோனே

3. மாதுமருத்துவத்தைப் போதுவழைத்துவாரே
னென்று வாரே னென்று விந்த
வையகந்தனிற்போன மெய்யர்வரவுங்காணே
னின்று காணே னின்று

4. காதலன்போமிடத்தி லேதுவினையதாச்சோ
வீசா வாச்சோ வீசா வதைக்
கண்டோர்வந்தெனக்கோத வுண்டோவில்லையோகயி
லாசா கயி லாசா

5. உற்றுறவினரும் பெற்றார்தமையும்விட்ட
பேயாள் விட்ட பேயாள் நமக்
குண்மைத்துணைவனென்று பெண்மதியாலேகெட்ட
தியாள் கெட்ட தியாள்

6. வத்தியலறுகின்ற சத்தமுன்செவிக்கேற்க
விலையா கேற்க விலையா சுப்ர

மண்ணியன்சொற்படியென் கண்ணாளனையுஞ்சேர்க்கத்
துலையா சேர்க்கத் துலையா

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

அகந்தனிலிருந்தவெங்க ளன்னைதந்தையரைவிட்டு
வுகந்ததின்படியேயிந்த வுலகினைத்தேடிவாழ்க
மகன்றனைப்பயின்றெடுத்தேன் மாபாவியெனக்குவாய்த்த
சுகந்தனையிழந்துபோன தோழரைக்காண்பதெப்போ.

வசனம்.

ஆ ஆ தெய்வமே இக்குழந்தையைப்பெற்ற யானெனதுநாயகனைக் காண்பதெப்போதோ வறியேனையையோ.

145. தரு-இ-ம்-கோமளதோடி-தா-ம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எப்பக்காண்பேனோ வென்னை யிஷ்டஞ்செய் யென்னை
யிஷ்டஞ்செய் திட்ட மதன சம்போகரை (எப்)

அநுபல்லவி.

கற்பழியாமுன்னங் கலந்தணைந்திடும்
அற்புதமாமென தாளனவர்முகம். (எப்)

சரணங்கள்

1. ஆகா தேடிவாடுதே மந்திரி செல்வரை மந்திரி
செல்வரைக் கண்டிட நாடியேயென்மனந் தேடி
ஓடிவந்தென்னை யுகந்தணைந்தவர்
கூடியிருந்த கொழுநனைநான்பாவி. (எப்)

2. ஆகா அல்லும்பகலு மவ ரடியவ ளவரடி
யவளெனச் சொல்லி யிருந்தேனே அல்
சல்லாபனிங்கே தங்கிருக்கச்சொன்னார்
வல்லையிதற்கென்றன் வாணாள்தயங்குதே. (எப்)

3. ஆகா நாட்டையும்விடுத்தே னிந்த நகரி லிந்த
நகரில் வந்தென்னை ஓட்டிவிட்டாரெந்தன் நாட்
டூட்டிடுமருள் சுப்பிரமணியன்
பாட்டையறிந்தும் பரதவிக்கலானேன். (எப்)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

இடைவழிகடப்பைநாட்டி விருந்துபோசனங்கள்பண்ணுந்
தடைவழிலெங்கள்முன்னந் தானேவந்துதையமாகி
விடையதுதந்தயோகி விமலனானுரையும்பொய்யோ
சடையதின்மதிபைச்சூடுஞ் சதாசிவாவேதுங்காணேன்.

வசனம்.

ஐயோ சிவனே யெங்களுக்குக் கடப்பைமோ நகரத்தி லுத்தரவு செய்த பெரியவர்வாக்கும் பொய்யோ விதுவென்ன மாயமோ வென்னு யகரைக் காணேமே தெய்வமே தெய்வமே தெய்வமே.

146. தரு-இ-ம்-தனாசரி-தா-ம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

1. பாதகியானென்ன	தோதகஞ்செய்தேனோவிஸ்வா	விந்தப்
பட்டினங்காணவே	யிட்டுவந்தாய்பரமேஸ்பரா	வொரு
கோதாபுரியென்ற	பூதலமீதுதன்னைநாடியே	யெந்தன்
கொற்றவரைனானும்	பற்றிவந்தேனிங்குகூடியே	நாங்கள்
2. வந்தபோதென்வயிர்	நொந்துதையோகெர்ப்பந்தானுமே	யந்த
வாதைபொறுக்காத	மாதெனைப்பார்த்தெந்தன்கோனுமே	யுந்தன்
சிந்தைகலங்காதே	முந்தமருத்துவ மாதினை	நானே
தேடியழைத்திங்கு	வோடிவாரேனென்ற நீதனை	நானுங்
3. கூட்டிவாருமென்றுவோட்டிவைத்தேனப்போ தாளனைப்		புவிக்
கொம்பனைமார்க்கேற்ற	சம்போகனுமென்கண் ணாளனை	யொரு
வாட்டமில்லாதுநுக் சிட்டும்புத்ரனென்றைப் பெற்றேனே		மதி
வல்லவனைக்கான	வில்லாமலேநொந்தேன் கர்த்தனே	யெந்தன்
4. புத்திரனேயுன்னைப்	பெற்றப்ல்னிதுதானோடா	விங்கு
புலம்பெனவைத்த	பிலம்பனேவினைதேனோடா	நல்ல
உத்தமரைவிட்ட	பத்தினிமாருண்டோபெண்களா	தமி
மூத்துஞ்சுப்பிரமனி	சாற்றுங்கவிக்கருள்கங்காளா.	

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

பூமியிலுதித்தபேயாள் பொல்லாதகொடியனீலி
காமினிநமக்காகாத கடைத்லையவளைக்கூடி
காமினிவாழ்ந்திருப்ப நன்குருதெனவேயெண்ணித்
சாமிநீரெனைவிட்டெங்கே தனிவழிநடந்திட்டீரோ.

வசனம்.

ஐயோ வென்னப்பனே இந்தமடைச்சியோடு வினிமேமக்குப் பொருந்தி வாழ்வதாகாதென்று போய்விட்டீரோ ஏ-மன்மத சொரூபரே.

147. தரு-இ-ம்-கேதாரம்-தாளம்-ஏகம்.

இந்திரசபா ஜாவளி.

கண்ணிகள்.

1.	சாமிநீரெந்தனைத்	தானிட்டுவந்தனே
	பூமிதனிலேவிட்டோ	போனீரெதனைத்தொட்டோ. (சாமி)
2.	பாசமதாயுந்தன்	பத்தினியாளெந்தன்
	வேசங்குலைந்திட	விட்டீரலைந்திட. (சாமி)
3.	ஒண்டியாளானேனே	யுயிர்த்துணையிழந்தேனே
	கண்டபலங்களிதோ	காதலாநான்செய்தீதோ. (சாமி)
4.	இந்தவிதியெனக்கு	மெழுதினானோவுமக்கு
	மெந்தன்மேல்வன்மமுண்டோ	வேதுதப்பிதங்கண்டோ (சாமி)
5.	கோதையிங்குதனியே	குழந்தையுடனேநீயே
	வாதைப்படுகவைத்து	வழிநடந்தீர்தனித்து. (சாமி)
6.	தாய்தந்தையைமறந்து	தனஞ்செயனையணைந்து
	நாயகனைக்கைவிட்டே	னானிங்குதனிப்பட்டேன். (சாமி)
7.	இப்படியாமென்று	வெளியவள்நானன்று
	சொற்பனத்திற்காணேனே	சுந்தரரூபனே. (சாமி)
8.	ஆவியுஞ்சோருதே	யாக்கைமுநீருதே
	பாவிள்சுப்பிரமணி	பாட்ல்கேளாதோதொனி. (சாமி)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

முந்தியான்செய்திருந்த மொழிபொருப்பழியிதாமோ
பிந்தியார்சாபந்தானோ பிரமனின்னெழுத்தோதேவ
விந்திரன்றனக்குநேர்ந்த விழைஞரையகற்றிவிட்டு
வந்தியாய்த்தனித்தலறும் மாபாவியானேனையோ.

வசனம்.

ஐயையோ வென்னைக் கற்பித்தகடவுளே நா னெனது நாயகனைப் பிறிந்திருக்க வென்சதியோ வல்லது மதியோ வுனது விதியோ வறியேனே தெய்வமே தெய்வமே.

148. தரு-இ-ம்-கமாசு-தாளம்-மீசுரம்.

கண்ணிகள்.

1. ஐயையோபாவி யாகினேனென்னசெய்குவே னிந்த
வவனிதனிலென்மணவாளரைப்பிரிந்துநானு மை
யையோவைவ்யோநா னிரடஞ்சொல்லுவே
னடித் திண் டாடிப் பெண் டோடி மயங்குறேனே. (ஐயை)

2. கா தலனில்லாதாள் வாரிழைபாகமென்பாரே நவ
கண்டமதிலே யுண்டான கன்னியர்களெல்லாங்கூடிக் கா
சோதாபுரியில்வந்து கொழுநனையும்பிரிந்த
கொள்ளி யோர் கள்ளி நான் கள்ளி யானதின்றல்லோ. (ஐயை)

3. மங் கைபாகனார் மகளெனவே பிறந்தேன் மதி
வல்லவ ரென்றுரைத்திடும் மன்மதரைவிட்டகல மங்
அங்கம்பதறுதென் னவியு நடுங்கிட
லாச்சு பின் பேச்சு வெங் கேச்சுங் கிடமதானேன். (ஐயை)

4. அன் னைபிதாவு மனிநகருமிழந்தே னமக்
கானழுகரோதஞ்சமென் றுவனாகம்பிவந்தேனென் னன்
என்னையும்விடுத்திங்கு வேகின்றெங்கை யோ
வேனோ வந் தேனோ பெண் ணானோ படுபாதகி. (ஐயை)

5. ஆக் குங்கநியமு தருந்திப்பதவிதந்தவா வுன
தடிமையிருந்தொண்டன்சே யங்கமதைச்சேதித்து ஆக்
வாக்குஞ்சுப்பிரமணி வழுத்துங்கவிக்கருளன்
வாதா பின் சூதா வென் நீதா பஞ்சமாத்தோஷி. (ஐயை)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

போயினவிடமுங்காணேன் புகுந்தவரிருந்துதங்க
லாயினவிடமுங்காணே னழகுள்ள துரையைக்கண்ட
சேயிழையாரோதன்னைச் சேர்ந்தவரிருக்கவேண்டி
வாயினிலமுதமூட்டி வசஞ்செய்தாரெனக்கண்டோரேன்.

வசனம்.

ஆ ஆ என்னையகன் போனவிடத்தி லெந்தச் சண்டாளிகள் மருந்திட்டு மயக்கினார்களோ வொன்றுந் தெரியவில்லையே தெய்வமே.

149. தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தா-ம்-மீசுரம்.

பல்லவி.

எந்தச்சண்டாளிமருந் திட்டுமயக்கினாளோ
வேதென்றுஞ் சூதென்றும் வாதொன்று மறிந்திலேனே

அநுபல்லவி.

இந்த்ரனெனக்குகந்த சுந்த்ரனழகதைக்கண்டு. (எ)

சரணங்கள்.

1. சொந்தநகருடனே தந்தைதாயாரைவிட்டு
வந்தவிடந்தனிலே யிந்தமகனைப்பெற
வாதைகொண்டலறிடும் போதொருமருத்துவ
மாதழைத்துவாரேனென்றென் னாதனெழுந்துபோனவிடத்தில்.

2. முன்னேயவர்சொன்னீதி தன்னைத்தடுத்தயானே
சொன்னமொழிக்கிணங்கி யென்னைக்கலவிசெய்ய
சுத்தமதிவதனம் பெற்றவசிகராம்
பத்தன்சுப்ரமணிசொல்லும் முத்தமிழறிந்துணர்ந்தவரை. (எந்)

மோகனாங்கி தன்புத்திரனைப்பார்த்து புலம்புவது.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

மட்டில்லாவிரதம்வேள்வி வகையுடன்யற்றிப்பாலன்
இட்டமாய்வேண்டிவேணார் செகத்தினிற்பெறுவோர்கோடி
அட்டியக்கருத்தில்லாம லரும்பாவிபயிலவந்த
கட்டிபென்மகனுன்றந்தை காலடிவரக்காணேனே.

வசனம்.

அடா அடா என்னருமைக்கண்மணியே உன் றந்தையை யின்னம் வரக்காணேமே யினியென்ன செய்குவோ மகனே மகனே மகனே.

இந்தாரவுநேரத்தி லென்ற வர்ணமெட்டு.

150. தரு-இ-ம்-சாவேரி-தா-ம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

என்னருமைச்சுதனே யுனதுதந்தை தன்னைவரக்காணேனே

சரணங்கள்.

1. இந்நகர்தனில்வந்தே யுன்னைப்பயிலநொந்தே
னில்லாளென்றுயர்க்காகச் சல்லாபனெழுந்தேக

வென்னகாரணமொன்றுமறிகிலேனே. ம. பா. ஏ. போனவிடத்தி
லேதுதிவினையென்று தெரிகிலேனே. ம. பா. ஏ. போனவிடத்தி
லேதுதிவினையென்று தெரிகிலேன்
சூதுவாதுக ளேதும்மறிகிலே
னேங்குதே துய ரோங்குதே மனம்
வாங்குதே யுயிர் நீங்குதே யடா. (ஏ)

2. வாதையுற்றேகதறப் பாதைவழிபோகிற
மங்கையர்வந்தவர்கள் செங்கையுதவினர்கள்
மதலையாயுனை யீன் றெடுத்தனடா. ம. பா. ம. தமிழுரைக்கச்
சுதனெனவரு சுப்ரமணியனடா. ம. பா. சு. தமிழுரைக்கச்
சுதனெனவரு சுப்ரமணியன்
பதன்மறியவ ரடிகொள்பணியன்
பாசமே சிவ தாசமே பிர
காசமே மலர் வாசமே யடா. (ஏ)

மோகனுங்கி-விருத்தம்.

என்னிருகண்ணேபாலா வினியமாங்கனியேதேனே
மின்னமில்லாதசோதிப் பிஞ்ஞகனருளுஞ்சீலா
சொன்னசொற்றவருற்ற சுகுணனுமுனதுதந்தை
யிங்கனீபோனர்கானே னிதற்கென்னசெய்வேனப்பா.

வசனம்.

அடா ஐயா என்னுசைக்கிசைந்த வமிர்தமே உனது தந்தை இங்க
காத்தி னுள்ளேதானே சென்று இன்னமும் வரக்காணேமே யென்னப்
பா செய்வோம் கண்ணின்மணியே.

151 தரு-இ-ம்-ஆகிரி-தா ம்-மீசுரம்.

கண்ணிகள்.

1. அப்பா அப்பா மகனே யெனக்கிங்கோ
ராதரவுங் காணேனே யடா
இப்புவியி லுன்னைச் செப்பமதாககா
வீன்றபல னிதனே
யெனையடா வுன தனையடா கான்
முனையடா செயும் வினையடா யிதேன்

2. கண்ணே செங்கனி வளமே பிள்ளையின்
கலிதீர்த்த மாதுளமே யிந்த
மண்ணுலகிலென்னைப் பெண்ணொன்றெண்ணிவந்த
மாணிக்க ரத்தினமே
மதியவர் நல கதியவர் பெருஞ்
சதியவர் தரும் பதியவர் தானும்.

3. போனவிடந் தெரியே னவர்தங்கும்
புதுமனை குறியேன் பெரும்
பானைதனிலொரு மீனைப்பிடித்திட்ட
பாவினையீ தறிவேன்
பாலனே வரு சீலனே கவி
லீலனே பிறி லோலனே காணு.

4. தென்னமாயான் சகிப்பேன் சுப்ரமணி
யின்றமிழ் கிர்வகிப்பேன் திரு
விந்நகரையாளும் மன்னவர்க்கென்கதி
யிப்போதே சென்றுரைப்பே
னேகிறே னிதோ போகிறேன் கோமுன்
னுகிறேன் சொல்லிச் சாகிறே னடா. (அப்)

பொது-விருத்தம்.

பேர்சனமலிக்குஞ்சாலை புகுந்திருந்தனங்காட்கேத்த
பாசன்றன்வரவில்லாமற் பரதவித்துழிவாடி
பேசிடுமூன்றுநாளிற் பிரயாணமாகெழுந்தவ்
வாசலில்வழிப்போக்கான மாதர்கண்டலருவாள்.

வசனம்.

ஆகோதேப்படியென்றால் சத்திரத்திருந்தமோகனுங்கி பிரசவித்த
மூன்றுநாள் வரையுந் தனது நாயகனைக் காணும லவ்வூராசனிடத்தாவ
து தெரியப்படுத்துவோமென்று புறப்பட்டு வாசலில்வர அப்போதவ்வி
டத்துலாவிய சில மனிதர்களைக்கண்டு புலம்புகிறவிதங் காண்க.

மோகனுங்கி-விருத்தம்.

தெருவீதிமார்க்கமாகச் சென்றிடுமங்கைமாரே
கருவிளாங்கனிக்கடுத்த கண்ணுளரென்னைத்தேடி
வருவாரென்றிருந்துபார்த்தேன் வந்திடக்காணேனிவ்வூர்
திருப னைக்கண்டுசொல்ல நினைந்திதோபோறேன்பாவி.

வசனம்.

ஆ ஆ இவ்வழிச் செல்வோர்களே யிந்நேரபரியந்தமென்னையகரைக் காணுதபடியா லிந் நகரரசனிடத்துத் தெரியப்படுத்தித் தேடுவோமென்று புறப்பட்டே னன்னைமாரே.

மோகனாங்கி கணவன்செய்தியை வழிப்போக்கான
பேர்களிடத்திற் கேட்டுத் துக்கிப்பது.

152. தரு-இ·ம-காப்பி-தா-ம்-திரிபுடை-இந்துஸ்தான்.

பல்லவி.

பத்தாவருவார் வருவாரென்றெண்ணிப்
பார்த்தவிழியும்பூத்துதே யெந்தன்.

சரணங்கள்

1. பத்தினிகா
ளித்தரையில் பத்தி
கத்தியழு முத்தமியென்போலெங்குண்டெந்தன். (பத்)

2. பங்கமிலா மங்கையரே பங்க
சங்கையுறு நங்கையரென்போலெங்குண்டெந்தன். (பத்)

3. நாரிகளா பாரியரை நாரி
கோரியழுந் தாரிகையென்போலெங்குண்டெந்தன். (பத்)

4. கூடினவ ரோடியபின் கூடி
தேடியழும் பேடியரென்போலெங்குண்டெந்தன். (பத்)

5. பணிசுப்ர மணிதமிழின் பணி
துணிவறியா தணியிழையென்போலெங்குண்டெந்தன். (பத்)

மோகனாங்கி-வெண்பா.

தேடுதேசித்தந் திருவுருவைக்காணவிழி
நாடுதேசித்தமெந்த னைவதுவும் - பாடுதே
சென்றாடுங்கையர் தேகவசிகரத்தைக்
கண்டறிந்தபெண்காட் காட்டும்.

வசனம்

ஐயோ பெண்களே யென்னையகனைக் கண்டிருந்தாற் சொல்லுங்க ளம்மா மாதர்களே.

போகாதே போகாதே யென்னவர்னமெட்டு

153. தரு-இ-ங-ஆரபியாகு-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

கண்டீரோ கண்டீரோ பெண்கா ளென்காதனைக்.

சரணங்கள்.

1. மண்டலத்திலிரங்க மாபுரிதன்னையாளும்
மங்கைபாகன்றவத்தின் மகளாகவேபிறந்த
மாது வெனதன்பணிப் போது விப்பெரும்புவி
மீது தனித்திருக்கத் தீது செய்தகன்றோரைக். (கண்)

2. வஞ்சியென்னைத்தொட்டு வலதழித்தாரோக
பஞ்சைபோலவின்று பாதவித்திடவைத்த
பத்தா விதுவு மொரு தத்தா வவர்நடத்துஞ்
சித்தா வெனைவிடுத்து யெத்தா நடந்தாளரைக். (கண்)

3. மாதகங்கொண்டவரின் வரவுக்கெதிர்பார்த்து
நாதனைக்காணம ஞானமதிகலங்கி

நாடுஞ் சுப்பிரமணி பாடுங் கவியதைக்கொண்
டாடு மவாழதைத் தேடும் படிசென்றோனைக். (கண்)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

ஆகமந்தெரிந்தவேட்டோ னவரிதோவருவாரென்று
தாகமாய்வருந்திப்பார்த்துன் றந்தையின்வரவோ வில்லைப்
போகலாம்மடம்விட்டிவ்வூர்ப் புரலவலனடிகண்டோத
வேகலாம்வாடாநீயு மென்னுடன் மகனேசெல்வோம்.

வசனம்.

அடா ஐயா என் கண்மணியே உன் தந்தையைப்பற்றி யிவ்வூரரச னிடத்திற் தெரியப்படுத்தப்போவோம் வா மகனே மகனே.

குழந்தையை யெடுத்துக்கொண்ட மோகனாங்கி மடத்தை
விட்டெழுந்து செல்லுமார்க்கத்தில் புலம்பிப்போவது.

154. தரு-இ-ம்-தர்பார்-தாளம்-ஏகம்.

பல்லவி.

போகவாமகனே யிந்தப் பூபதியிட மாயிதைச்சொல்லப்.

அநுபல்லவி.

வேருதே மதன் சோகவாதையா
வேகியே நமக் காகவேசொல்லப், (போ)

சரணங்கள்.

1. கூட்டிவந்தேவிடித்தா ரெனக்
குற்றவ ருந்தனைப் பெற்ற மகிவலர் கூட்டி.

நாட்டின்குடிகளை வாட்டாதிருந்தர
சாட்டிவருநம்பதி கேட்டறியச்சொல்லப். (போ)

2. சத்திரமுங்கட்டினா ரிந்தத்
தாரணியில் வரு வாரு மழுதுணைச் சத்தி
பத்திக்கிரங்கிடு முத்தம்ராமவர்
சித்தமறிந்திட வித்தினமேசொல்லப். (போ)

3. கோதாபுரியிதனை நிதங்
கொண் டரசுபுரி மண்டலாதி பதி கோதா
நீதன்சுப்ரமணி யோதுந்தமிழிதின்
பாதையெனக்கருள் நாதன்வளஞ்சொல்லப். (போக)

போது-விருத்தம்.

மடத்தினிலிருந்தமாது மாருதநுயரிலாழ்ந்து
மடத்தினிலிருந்தாளவ்வூர் மன்னனைக்காணவேண்டி
மடத்தினிலிருந்தாளீன்ற மகனுடன்வெளியதாகி
மடத்தினிலிருந்தாள்செல்லு மார்க்கத்திற்புலம்புவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் பதிவல்லவனைத்தேடிப் புறப்பட்டமோ கனாங்கி வழியிற் புலம்புகிறவிதங் காண்க.

மோகனாங்கி-சந்தக்கலி-விருத்தம்.

ஊரிருந்தென்ன வுறவிருந்தென்ன வுகந்துபெற்றெடுக்கவந்த
பேரிருந்தென்ன பிறவிருந்தென்ன பெருத்தசெல்வத்தோடநேக
சீரிருந்தென்ன சிறப்பிருந்தென்ன சேயிழைக்குகந்தளிக்க
வாரிருந்தென்ன வாளனில்லாருக் கருளுண்டோதேவதேவே,

வசனம்.

ஆ ஆ தெய்வமே சகலபாக்கிய முற்றிருந்தபோதிலும் ஆளனில் லா மங்கைக் கழகில்லையென்பார்களே அப்படியிருக்க விப்படியானே னே தெய்வமே.

155. தரு-இ-ம்-காம்போதி-தா-ம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

1. பாவிநானென்னசெய்வேன் பத்தாவரவுங்காணேன்
தெய்வமே பாவி தெய்வமே

சாவேன்கெடுவேன் சமுத்திரம்போய்வீழ்வேன்
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
2. கண்ணாளனைப்பிரிந்த காரிழையானல்லோ
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
பெண்ணாகப்பிறந்து பெற்றபலனிதோ
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
3. ஆளனில்லாத அமங்கலையென்பாரே
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
காளையவரைவிட்டுக் கலங்குதேயென்மனங்
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
4. மஞ்சளிழந்தேன் பூ மணமறந்தேனே
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
கொஞ்சியணைந்திடுங் கொற்றவர்கைவிட்டேன்
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
5. ஆலையிலிட்ட வறைகரும்பாகினேன்
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
கோலையிழந்த குருடர்போலானேனே
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
6. தாயில்லாப்பிள்ளை தயங்குவதாயினேன்
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
கோயிலொன்றில்லாத குடிகளுமானேனே
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
7. மூக்கில்லாதவொரு மொய்குழலாளானேன்
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
வாழ்க்கைப்பட்டவள்பின்னும் வாழாமடந்தையானேன்
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
8. மாமதில்லாவான மாகினேனானையோ
தெய்வமே பாவி தெய்வமே
நாமன்சுப்பிரமணி நற்கவிக்கருளீசா
தெய்வமே பாவி தெய்வமே

மோகனாங்கி-விருத்தம்

இக்கதிக்காளாகவோ வெந்தனைப்படைத்துவிட்டாய்
திக்கில்லாப்பாவியானே செய்திடுந்தவமிதாமோ

தக்கிசமடைந்துபெற்ற கண்மணிமகளேயென்னைத்
துக்கசாகரந்தின்வீழ்த்தாஞ் சோதியுன்னருளோநாதா.

வசனம்

ஐயா சிவனே யென்மகளுடைன்னையு மிக்கதியடையும்படி. செய்தது நின்கிருபைதானோ கடவுளே கடவுளே.

156-தரு-இ-ம்-நவரோஸ்-தா-ம்-ரூபகம்

பல்லவி.

நாதனே செங்கமலப் பாதனே யுன்னைநானு
நம்பினே னின்றெனமனம் வெம்பினேன் நாத

சரணங்கள்.

1. பார்திமதியணிந்த பரம்பொருளானசிவ
சோதியுருவாகின்ற துய்யோனாகியதேவ (நாத)
2. மாமறையின்பொருளை வம்பிதென்றறைந்தேனோ
காமதகனனுந்தன் கழன்மறந்திருந்தேனோ (நாத)
3. பிச்சையிட்டருந்தாமற் பெரும்பாவிவசித்தேனோ
பச்சைப்பிள்ளையலறப் பார்த்தன்னம்புசித்தேனோ (நாத)
4. பொய்யும்புலையுஞ்சொல்லப் புந்திகளுகந்தேனோ
மெய்யானவார்த்தையை [illegible]னிகழ்ந்தேனோ நாத)
5. தொண்டுபுரிபவர்க்குச் சூதுகள்செய்ததுண்டோ
கண்டபேருடன்வாதுக் காகவெழுந்ததுண்டோ (நாத)
6. ஆண்டியையடித்தேனோ வகுதியைக்கெடுத்தேனோ
வேண்டினவர்கள்நோக வெறுத்தேனோதாழ்வாக (நாத)
7. என்னசெய்தேனிவ்விதி யெனதுக்கிட்டசோதி
முன்னேசுப்பிரமணி மோனத்தமிழுக்கணி (நாத)

பொது-விருத்தம்.

ஆற்றொணுத்துயரத்தோடு வழுதுகொண்டெழுந்தமாது
சாற்றுமன்னகரின்வீதி தனித்தவள்புலம்பிச்சென்று
மாற்றலர்தனைச்செயிக்கும் மன்னன்மாளிகையின்வாசற்
காற்றிருப்பவனைக்கண்டு கலங்கிநின்றுரைப்பதானாள்

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மோகனாங்கி யவ்வூராசனிடத்துத் தன

ஆ துன்பத்தைத் தெரியப்படுத்துவோமென்று வந்து நிலாங்குகின்ற கட்டியக்காரனை பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மோகனாங்கி-விருத்தம்

வாயிலைக்காக்கின்ற மணிகட்டியவனேயாளே
ராயிழையென்சொல்லுங்க ளரசனுக்கறிக்கைசெய்வீர்

வசனம்.

கேளாய் கட்டியனே இராசசமுகத்தில் நாணுகிய ஒரு பெண்ணாளி வ்விடம் வந்திருக்கிறதாய்த் தெரியப்படுத்தப்பா கட்டியனே.

கட்டியன்-வசனம்

நல்ல தப்படியே தெரியப்படுத்துகிறேனம்மாதாயே

கட்டியன்-விருத்தம்

மன்னர்க்குமன்னுபோற்றி மண்டலாதிபனேபோற்றி
யின்னர்தன்னையாளு மேந்தலேபோற்றிபோற்றி
கன்னியோர்குழந்தைதன்னைக் கரத்தினிலேந்திவாசற்
றன்னிலேநிற்காளந்தச் சங்கதியறிவீர்போற்றி.

வசனம்

சரணஞ் சரணமையா மகாராசனே யாதோ ஒரு ஸ்திரி குழந்தை யேந்திய கையினளாய்க் கோட்டைவாசலிற் புலம்பிக்கொண்டு நிற்கி ருள் வேந்தனே.

தருமாங்கதன்-விருந்தம்.

அதிசயமெதுவோகாணே ணழகுகளுசுகியேசீதா
னதி துரிதாகச்சென்றந் தரிவையைத்தழைத்துவாராய்

வசனம்.

ஆ-இது வென்னாவாச்சரிய மப்படியானு லம்மாதைச் சீக்கிரமா யிங்கழைத்துவா கட்டியக்காரனே.

கட்டியன்-வசனம்

நல்லபாக்கிய மப்படியே யழைத்துவருகிறேன் மாஹாராசனே.

கட்டிய-விருத்தம்.

வந்துநின்றிறங்குந்தாயே மன்னவனுனக்கேவாக்குத்
தந்தனர்சபையுள்ளேகத் தடையில்லைசெல்வாயம்மா.

வசனம்

அம்மாயுன்னை அங்குவரும்படி யுத்தரவு செய்திருக்கின்றார் மகா ராஜன் ஆனபடியா லினித் தடையின்றிப் போகலாமம்மாதாயே.

மோகனாங்கி-வசனம்

நல்ல தப்படியே போகின்றேனப்பா கட்டியனே

மோகனாங்கி-மட்டு விருத்தம்

தஞ்சமென்றோடிவந்த பஞ்சையைக்காத்தாள்கின்ற
கேஞ்சினைவகித்தகோவுன் கஞ்சபூவடியேபோற்றி

வசனம்

சரணஞ் சரணமையா சுவாமி யெளியாளாகிய யான் சரணமையா மகாராசனே வந்தனம் வந்தனம் வேந்தே.

இராஜன் சபையில்வந்த மோகனாங்கியைக்கண்ட தர்மாங்கதமகாராஜன் கேட்கும் வினு விடை.

விருத்தம்.

ஆதிலட்சுமியோவந்த வயனுடைமனைவிதானோ
சோதியின்றுணைவியான துய்யபார்பதியினாளோ
கோதிலாகமதுசொந்தக் கொலுவினில்வந்துநின்ற
மாதிவளாரோதோன்றும் வளமைகண்டறியேன்மந்திரி

வசனம்

கேளாய் நீதிகேதி இதோ கொலுமுன்னிற்கின்ற இம்மாது தேவதா சொரூபியோ அல்ல திதுவென்ன காரணமோ விசாரித்தறிவோ மந்திரியாகிய மதிபூஷியே.

157-தரு-இ-ம்-அடாணா-தாளம்-ரூபகம்-லாவணி

கண்ணிகள்

தருமாங்கதன் சொல்

1. கன்னியெனுந்திரு மாதே மட மாதே — நின்றனிரூமட மாதே யுந்தன்
கையிற்குழந்தைகொண் டேதே வந்த தேதே — டையோவெனவந்த

மோகனாங்கி சொல்.

பின்னமில்லாதொரு துய்யா நீரே துய்யா — மன்னவருநீரே வென்னைப்
பெற்றமகளெனச் மையா வென்னு மையா — சித்தமதிலென்னு

தருமாங்கதன் சொல்

2. சந்ததியென்றனை னம்மா கொண்டே னம்மா — யெந்தனுளங்கொண்டே வந்த
சங்கதியைநீயு சும்மா விள்ளு சும்மா — மிங்கெனக்கேவிள்ளு

மோகனாங்கி சொல்

இந்தநகரினைச் சாளு மர சாளும் — சொந்தமுடனர புவி
எந்தவேநானுமைச் கேளுஞ் சொல்லக் கேளும் — சேர்ந்தவகைசொல்லக்

தருமாங்கதன் சொல்

3. அஞ்சிடாதேயுந்த நீயே யதை நீயே — னெஞ்சினிலுள்ளதை யொரு
வட்டியில்லாமலே வாயே செப்பு வாயே — சட்டமுடன்செப்பு

மோகனாங்கி சொல்.

பஞ்சமாபாதகி பாவி கொண்ட பாவி — சஞ்சலமேகொண்ட யிந்தப்
பாரிலென்போலொரு தேவி நான்மூ தேவி — நாரியுண்டோநான்மூ

தருமாங்கதன் சொல்.

4. ஏதம்மாநீபெரும் மானே யுற்ற மானே — வாதைக்கிடமுற்ற யதை
யென்முன்னேநீசொன் ஞனே செய்வே ஞனே — னுன்மனம்போற்செய்வே

மோகனாங்கி சொல்

காதலனேடிந்தக் வந்தேன் றேடி வந்தேன் — கோதாபுரிதேடி கவி
கண்டசுப்ரமணி கொந்தேன் விட்டு கொந்தேன் — விண்டாளனைவிட்டு

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

சிந்தையுட்டியரங்கொண்டு தியங்கிடவேண்டாம்மா
யெந்தவூரெந்தத்தேச மீன்றதாய்தந்தைபேரு
முந்தன்பேருனக்குவாய்த்த வுத்தமன்பேருமிங்கு
வந்தவன்பிறிந்திட்டந்த வகையெலாமுரைசெய்வாயே

வசனம்.

ஓ அம்மா நீயா ருனது விருத்தாந்தத்தை யெல்லா மாதியோடந்தமாய்ச் சொல்லுவாய் மகளே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

ஐயாவேயெனதுசொந்த வணிகர்வாழ்வுஞ்சீரும்
ஐயாவேயெனைத்தான்பெற்று வளித்தன்னைதந்தைபேரும்
ஐயாவேயான்முனைத்த வங்காடோட்டிங்காண்மட்டும்
ஐயாவேயான்கொண்டாடு மவதியைக்கேளுங்கோவே.

வசனம்.

சுவாமி யென்னையனே தங்களுத்தரவின்படியே யடியாள் வரலாற்றையெல்லாஞ் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் மகாராசனே.

158-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

1. என்னென்றுசொல்லுவே னெந்தன்விதிவசத்தை
ஐயா கோவே யென்னை
யீன்றோனிரங்காத வெந்தலென்றுரைப்பாரே
ஐயா கோவே
அன்னைசந்தணமாது வையர்மங்கைபாகன்
ஐயா கோவே யெனை
தாளன்மதிவல்லவ னடியாள்மோகனாங்கி
ஐயா கோவே

2. சித்தமகிழ்ந்தெங்கள் தேசம்வாழ்ந்திருந்தோம்
ஐயா கோவே யிந்தச்
சேயன்கெர்ப்பமாகச் செனித்தானேவழித்தில்
ஐயா கோவே
பத்தாவுநானும் பலபலசீமையை
ஐயா கோவே தேடி
பார்க்கலாமென்றிந்தப் பட்டணமேவந்தோம்
ஐயா கோவே

3. நாணம்வீழுங்குமுன் சத்திரத்தைக்கண்டு
ஐயா கோவே வெகு
சந்தோஷமாகவே தங்கியிருந்தோமே
ஐயா கோவே
எனமுமானுமங் கிருக்கும்போதிலே
ஐயா கோவே பாவி
என்னகடுவினைந்திடென் னிஷ்டன்கண்டேர்க்காமல்
ஐயா கோவே

4. மருத்துவஞ்செய்திடும் மாதரைத்தேடியே
ஐயா கோவே கூட்டி
வாரேனென்றெயுந்தன் மணிநகர்சேகினர்
ஐயா கோவே
வருத்தமென்வார்தையை வழிப்போக்கார்கண்டு
ஐயா கோவே யெந்தன்
மனத்துயர்திர்த்தே மைந்தன்வாரச்செய்தார்
ஐயா கோவே

5. நாதாவிப்பாலனை நானிலத்திலீன்றேன்
ஐயா கோவே மூன்று
நாளாச்சுதென்பிராண நாயகரைக்காணேன்
ஐயா கோவே
வாதோசூதோவெவர் வஞ்சகமிதாமோ
ஐயா கோவே போன
வல்லவனையின்னம் வரக்காணேனிங்கு
ஐயா கோவே

6. போகுமிடந்தனிற் பொல்லாங்கேதுமுண்டோ
ஐயா கோவே யாதென்
புத்திகலங்குதுன் பொற்பாதமண்டினேன்
ஐயா கோவே
சாகுவேனானிங்கென் சான்றோனைக்காணட்டால்
ஐயா கோவே யொருச்
சணத்திலவரைத் தான்வரச்செய்யணும்
ஐயா கோவே

7. மண்ணுலகாள்நாதா மணவாளன்வந்தால்
ஐயா கோவே நல்ல
வாழ்வும்வருக்கத்தும் வந்தணுகுமுன்னே
ஐயா கோவே
புண்ணியஞ்செய்கின்ற பூபதியுநீரே
ஐயா கோவே யிதோ
போற்றுஞ்சுப்ரமணி பொற்றமிழ்கண்டாளென்
ஐயா கோவே

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

மந்திரியிம்மாதோதும் வளப்பத்தைக்கேட்டபின்னென்
சிந்தைகொந்துருகுதென்ன செய்யலாகல்லதிங்கே
வந்திடுமெணங்கேநீயென் மனையந்தப்புறம்போய்வாழ்வாய்
விந்தையுன்மணாளன்றன்னை விசாரித்தேதருகுவேனே.

வசனம்.

ஆ மந்திரி இம்மாது சொல்வதைப் பார்த்தாயா நல்ல [illegible] நறுக்கட்டும் ஓ அம்மா நீ நமதரண்மனை யந்தப்புறம்போயிரு நானுன் நாயகனை யெவ்விதமும் விசாரித்துத் தருகிறேனம்மா மகளே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்

அருட்டரும்படியேதங்க ளரண்மனையிருப்பேனேழை
புருடரையழைத்துத்தந்தாற் புண்ணியமுமக்காம்வேந்தே.

வசனம்.

நல்லதப்படியே யந்தப்புரம்போ யிருக்கிறேன் றந்தையே.

மோகனாங்கி அந்தப்புரமனுப்பிய தர்மாங்கத மகாராஜன் மதிவல்லவனைத் தேடும்படி நீதிநெறிமந்திரிக் காக்யாபித்தது.

விருத்தம்.

தருமாங்கதனெனப்பேர் தனைநாட்டிவ்வுலகையாண்டு
வருமெனக்கனேகநீதி விழுத்துமந்திரிகாள்கேளீர்
பெருங்கொலுவிறைஞ்சிக்கேட்ட பெண்ணாள்கண்டனையுந்தேடித்
தருகிறேனென்றுசொன்ன சங்கதிவிளங்கச்செய்வீர்.

வசனம்.

கேளாய் நீதிநெறி யம்மாதின்கணவன் விஜயத்திலிருந்தசிரத்தை யெடுக்கவேண்டியது மந்திரிமாரே.

நீதிநெறி-வசனம்.

நல்ல பு…கிய மப்படியே யாகட்டு மஹாராஜனே.

நீதிநெறி-விருத்தம்.

ஆ…டாகட்டியக்காரா வனுதினமிவ்வூர்காக்கும்
வீரரையழைத்துக்கொண்டு வேகமாய்வருகுவாயே.

வசனம்.

வாராய்கட்டியா யிந்நகரத்துக் காவலாளிகளை யதிசீக்கிரத்திலழைத்து வருவாயப்பா கட்டியனே,

கட்டியன்-வசனம்.

மகாபாக்கிய மப்படியே யழைத்து வருகிறேனையா சுவாமி.

கட்டியன்-வசனம்.

ஆ காவலாளிகளே மஹாராஜ னுங்களைச் சபைக்குவரும்படி யுத்தரவு செய்திருக்கின்றா ராகையாற் சீக்கிரம்வாருங்களப்பாவீரரே.

காவலாளிகள்-வசனம்.

நல்ல தப்படியே வருகிறோங் கட்டியனே.

காவலாளிகள்-மட்டு-விருத்தம்.

கொற்றவரளித்த வுத்தரவதுகொண்
டித்தினம்வந்தே சித்தடிபணிந்தோம்.

வசனம்.

சரணஞ் சரணமையா சுவாமி தங்க ளுத்தரவின்படி யிதோ வந்திருக்கின்றோங் காவலாளிகள் மஹாபிரபுவே.

நீதிநெறி-விருத்தம்.

வணங்கிடுங்காவலோரே யாதுமாடவருநம்மூ
ரிணங்கறப்புறமேவந்து விருந்தனரிரண்டுபேரி
லணங்கினைவிடுத்தந்தாள னகன்றுபோய்மூன்றுநாளாய்ச்
சுணங்கினவிதங்கண்டாய்ந்து துரிதமாய்வருகுவீரே.

வசனம்.

ஆ காவலாளிகளே நம்மூர்ச் சத்திரத்தில் மோகனாங்கி மதிவல்லவனென்று ஸ்திரி புருஷாளிருவர் வந்திருந்ததி லம்மாதின் பிறசவத்திற்கு மருத்துவந் தேடிப்போன நாயகனைக்காணோ மாகையா லவரெங்கேயிருந்தபோதிலு மிகுவிரைவிற்சென்று தேடிப்பார்த்து வாருங்களப்பா காப்போரே.

காவலாளிகள் விருத்தம்.

அப்படியாகத்தாங்க ளாக்கினைப்படியேசென்று
வெப்படியாகிலந்த வேந்திழைத்துணைவன்றன்னை

யொப்புடன்றேடிக்கண்டு வொருமையோடழைத்துக்கொண்டு
சொற்படிவருவோமெங்க டோன்றலேபோற்றிபோறோம்.

வசனம்.

வந்தனம் வந்தன மப்படியே யழைத்துவருகிறோமையா சுவாமி.

காவலாளிகள்-விருத்தம்.

பாருங்கணமதுசொந்தப் பார்த்திபனுரைத்தவாக்கைக்
கோருங்கள்படியுள்ளிந்தக் கோதைமாநகரின்வீதி
நேருங்களங்கங்கோடி நிமிடமாராய்ந்துபார்க்க
வாருங்களண்ணாதம்பி மைத்துனாமாமாபோவோம்.

வசனம்.

ஆ ஆ அண்ணா தம்பி மாமா மைத்துனா நம்மையாண்டருளும் மதிசாலிய ருத்தரவின்படியேபோய்த் தேடிப்பார்த்து வருவோ நம்முறவினத்தார்களே.

கோதாபுரி காவலாளிகள் மதிவல்லவனைத் தேடிச்செல்லுதல்.

159. தரு-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

பார்த்துவருகலாம் வாருங்கள்-நாமள்
பார்த்துவருகலாம் வாருங்கள்.

அநுபல்லவி.

பார்த்திவன் சாற்றின வார்த்தையி னேற்றிடைப். (பார்)

சரணங்கள்.

1. பெண்டுடன் மன்னனும் வந்தாரா மிந்தப்
பெரும்புவி தங்கிருந் தாராங்
கொண்டவ னண்டிடாச் சண்டிவிட் டொண்டலைப். (பார்)

2. நாலுதெருமூலை போடுவோ மிந்த
நாட்டினி லெங்கெங்கும் தேடுவோங்
காலடி லோலமிட் டாலமுன் சிலரே. (பார்)

3. கண்ணுக் ககப்பட வாராதோ வந்தக்
காரியங் கைகூடத் தாராதோ
வெண்ணிய துண்ணவே கண்ணிடு மன்னரே. (பார்)

4. மாபதிமுன்னமே செல்லலாஞ் சுப்ர
மணிகவிதையுஞ் சொல்லலாம்
யாபுக மேபுர பூபனி டேபல (பார்)

தலைமைக்காரன் வசனம்.

ஆ-தோழர்களே இன்னமுமின்றாய்த் தேடிப்பாருங்களப்பா சிநேகிதர்களே.

மிற்காப்போர் வசனம்.

நல்லதப்படியே பார்க்கிறோமெங்கள் தலைமைத்தத்துவ வண்ணலே.

பொது விருத்தம்.

விரைவுடனெழுந்துபோன வேவுகாகரமெங்கும்
நிறைபொரவலைக்குதேடி நின்றவர்பார்க்கும்வேளை
இறையவன்றலம்புகுந்தங் கிருந்திடுமோகனாங்கி
சிறையினிலுற்றோர்வாடுஞ் செயலதாய்ப்புலம்புவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் தருமாங்கதமகாராசாவி னுத்தரவின்படி காவற்காரர்கள் மதிவல்லவனைத்தேடித் திரியும்போது அரண்மனையந்தப்புரத்திலிருந்த மோகனாங்கி தன்னாயகனைநினைத்துப் புலம்புகிறவிதங்காண்கக் கனவான்களே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

ஆறுத துயரைநேக்கென் றமைத்தாயோவாமதேவா
வாராத துயரைக்காக்க வகுத்தாயோபிரமதேவா

திராததுயரில்விழ்த்துச் செய்தாயோவாசுதேவா
மாறாததுயரைப்போக்க மாட்டாயோதேவதேவே.

வசனம்.

ஐயோ தெய்வமே யென்னாயகர் சங்கதியொன்றுந் தெரியவில்லையே இப்பெருந்துன்ப மென்னைவிட்டு நீங்காதுதானோ இனியென்னதான் செய்யப்போகின்றேனோ தெய்வமே.

அந்தப்புரமிருந்த மோகனாங்கி துக்கித்தலறுவது.

"போய்வாரேனென்கணவா யென்றவர்னமெட்டு.

160. தரு-இ-ம்-முகாரி-தாளம்-அடசாப்பு

கண்ணிகள்.

1. ஐயோகோபாழ்ந்தெய்வமே எனக்கிசைந்
தாளனில்லா மங்கையு மிந்த
வையகத்திலொரு மைந்தனையுமீன்று
வாடவைத்தா யிங்கெயும் (ஐயோ)

2. கூட்டிலடைத்துவைத்த குயிலினைக்
கொண்டுவந்தாரப் போதே நடுக்
காட்டில்விடுத்தாக் கழுத்தையறுத்திடுங்
கிராணாமிப் போதே (ஐயோ)

3. வண்ணக்கிளிவளர்த்துப் பெரும்பூனை
வாய்க்கிரையாக வென்றே காட்டிக்
கின்னும்படிக்கதைச் சேர்த்துக்கொடுத்திடுஞ்
செய்கையதாச்சு தின்றே (ஐயோ)

4. அறையிலிருந்தபெண்ணை சபைநிறைந்
தம்பலமேற்றி யல்லோ விங்கு
சிறையிலிருவென்று திரும்பிப்பாராமற்
சென்றகதையி தல்லோ (ஐயோ)

5. பத்தாகண்டசொற்பனங் கைமேலே
பலிக்காதென்றே ன்றைக்கே விட்போ
சித்தங்கலங்கிடத் தேடிவந்தென்னையுஞ்
சேரலான தின்றைக்கே (ஐயோ)

6. மாதாபிதாவிடுத்தேன் வந்திடத்தில்
மைந்தனைப்பெற் றெடுத்தே னொரு
வாதரவில்லா தனுதியைப்போலவே
யாகிடனான் பிறந்தேன் (ஐயோ)

7. ஒண்டியொருத்தியாக நானுமிந்த
வூரிற்றனித் திருந்தா லென்னை
கொண்டவரைவிட்ட கோதைபாவியென்றே
கூறுவாரோ தெரிந்தால் (ஐயோ)

8. உந்தனருளிதுவோ பாவியான்செய்
யூழ்வினையோ காணேனே யந்தச்
செந்தூர்சுப்பிரமணியன் செய்யுளறிந்துணர்ந்துந்
தோதாதவ னானேனே (ஐயோ)

மோகனாங்கி-விருத்தம்

பேதையாயுதித்துவென்னைப் பெற்றவர்தமைத்துறந்தேன்
பேதையாயுதித்துவிந்தப் பெரும்புவிதனையடைந்தேன்
பேதையாயுதித்துவெந்தன் பிராணநாயகரைத்தோற்றேன்
பேதையாயுதித்துயானும் பெரும்பலனிகம்போதும்

வசனம்.

ஐயையோ தெய்வமே இப்பூமியிலொரு பெண்ணாகப்பிறந்த யான னுபவித்தசுகம் போதும்போதும் தெய்வமே போதும்.

வேலா வேலா என்ற வர்ணமெட்டு

161-தரு-இ-ம்-களின செஞ்சுருட்டி-தா-ம்-ஆதி

இ ந் து ஸ் தா ன்

பல்லவி.

போதும் போதும் பெண்ணாள் பிறந்த சுகம் (போ)

சரணங்கள்.

1. போதும் போதும் பூதலத்துதித்தது
காதனைவிடுத்தின்று காண்படுமின்ப சுகம் (போ)
2. எதுக்கென்னைப்பெண்ணாக விப்புவியிற்படைத்து
வாதுக்கிழுத்துவிட்ட வல்லவனருள் சுகம் (போ)
3. கூடியகன்றிடாத கொற்றவரைப்பிரிந்து
தேடியலறப்பிர்ம தேவனளித்த சுகம் (போ)
4. முந்நாட்செய்தவமிதோ மூத்தோர்மொழிப்படியோ
வென்னைவந்தடைந்திட வின்றிகொண்டாடுஞ் சுகம் (போ)
5. சிறிபசுப்பிரமணி செய்யுத்தமிழருமை
விரியும்பொருளுணர்க்கும் விளம்பரியாதாள் சுகம் (போ)

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

சோலைமொட்டிரண்டு திங்களென்வயத்துள்வைத்து
ஞாலமெங்கணுங்கொண்டோடி நடத்திந்தவேவிகண்டு
வேலவிளையவதியேங்கி யுற்றுகாண்பயின்றெடுத்த
பாலனேயுனையுன்றந்தை பார்க்காமற்போனதேனோ.

வசனம்.

ஐயோ மகனே பெண்குழந்தா யுன்றந்தை யுன்னைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்திருக்க கொடுத்து வையாமற் போனதென்ன மகனே.

என்னைவிட்டென்ற வர்ணமெட்டு

162-தரு-இ-ம்-பியாகு-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

மைந்தனேயுன் றந்தைகண்டால்
மனதுகந்திடுவா ருன்
றனைப்புகழ்ந்திடுவா ருன் ற தவர்
சினந்தணிந்திடுவா ரடா (மைந்)

சரணங்கள்

1. பைங்கொடிதரும் சுந்தரனருள்
பார்க்காமற் சென்றாரே
கந்தங்கமளச் சந்தமென்னைக்
காக்கிறே னென்றாரே யிப்போ
திர்க்கமாய் நின்றாரே யிப்போ நீ நகைப்
போர்க்கிடந் தன்றாரே யடா (மைந்)
2. பாவிவயிற்றின் மேலிருந்திந்தப்
பாரினிற் பிறந்தாய்
காவலன்றருங் கூவிளமேவிக்
காரணந் தெரிந்தாய் தந்தை
யாரைநீ மறந்தாய் தந்தை யா சுத்தத்
தோரையுந் துறந்தா யடா (மைந்த)
3. காந்தன்வடிவுக் கேத்திழையாரோ
கண்டாசைப் பட்டாளோ
கூந்தலழகி சாந்தோடவிழ்தங்
கொண்டவர்க் கிட்டாளோ வவ
ரண்டைவந் திட்டாளோ வவ ர் மருந்
துண்டார்கை தொட்டாளோ வடா (மைந்த)
4. போனவிடத்தி லானவிதத்தைப்
புகலுவா ரில்லையே
நானுன்னன்னையென் கோனுடன்வந்த
நகரமிந் தெல்லையே யென்னை
யகலுமோ தொல்லையே யென் ய யெந்தன்
மகனேநீ சொல்லையே யடா (மைந்த)
5. இப்பதம்பெருஞ் சுப்பிரமணி
யென்னவன் கவிக்கே
வைப்புருதிகொள் மெய்ப்படனுந
மன்னவன்செவிக்கே சென்ற
நன்னயநமக்கே சென்ற ந சொன்ன
பின்னுரையுனக்கே யடா (மைந்த)

வசனம்.

ஐயோ மகனே யுனது தந்தையின் காரியமொன்று மின்னமுந்தெரியவில்லையே ஆனலிதை யரசனிடத்துப் போய்க்கேட்போ மகனே. ள

பொது-விருத்தம்.

அண்ணலின்சமுகங்காண வாவல்கொண்மோகமங்கை
யெண்ணமிட்டெழுந்தங்கோமிருப்பிடந்தேடிச்சென்றேர்
கண்ணதிலகப்படாமற் காப்பவாலெந்துகூடி
நண்ணதிபதிகொலுவை நாடிவந்தியம்புவாரே

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் அந்தப்புறத்திலிருந்த மோகனாங்கி நாயகன்மேலுறும் வேட்கைத்துயரைச் சகியாம லரசனைக் கேட்போமென்று புறப்படும்போது மதிவல்லவனைத்தேடிப் பார்க்கப்போயிருந்த காவலாளிகள் இராசாகொலுவில்வந்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

மதிவல்லவ னிங்குங்காணவில்லையென காவலாளிகள்வந்து
இராஜன்கொலுவிலுரைத்தல்.

விருத்தம்

எங்கெங்குந்தேடிப்பார்த்தோ மிறைவனேநின தூவாக்யச்
சங்கதியறியத்தேவ சதுர்யுகமனேகம்வேண்டும்
அங்கதுமுடிந்திட்டாலு மாள்வரப்போறதில்லை
பங்கமில்லாதகோவே பணிந்துபோய்வருவோம்போற்றி

வசனம்.

சரணஞ் சரணஞ்சுவாமி மகா ராஜேந்திரபிரபுவே இவ்வுலகமெல்லாந் தேடியுந் தாங்கள் சொல்லிய மதிவல்லவரைக் கண்டதேயில்லை. ஆனபடியா லிப்போ வெங்களகத்திற்குப்போய்வருகிறோம் வந்தனம் மகாராஜனே வந்தனம்.

தருமாங்கதன்-வசனம்

நல்லதப்படியா போய்வாருங்களப்பா காவலாளிகளே.

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

காணாமற்போனேனென்று காவலாளிகளுஞ்சென்றார்
தோணாதான்விளப்பங்கேட்கத் துணைவியும்வருவாள்வந்தா
ளானமவிதனைச்சொன்ன னைகத்தவள்பிணங்கிப்பின்னும்
வாணாலைமடித்துக்கொள்ள வழிதேடநினைப்பாள்மந்திரி

வசனம்.

மந்திரி இப்போதுவந்த காவலாளிகள் தேடிப்பார்த்ததில் எவ்விடத்திலேயுங் காணேமென்றுசொல்லிச் சென்றார்கள் ஆனலினி யம்மாதுக்கு வென்னமுகாந்திரஞ் சொல்லுவோ நீதிநெறியென்னு மென தாசையூகியே.

நீதிநெறி-விருத்தம்.

கொற்றவாநமதுபேரிற் குறையொன்றுமணுகாதாலே
நற்றவத்தனங்குகேட்கு நாதனைக்காணேம்வந்தாற்
பத்தினியுனக்கேதாரோம் பதறுதேயதுநான்மட்டும்
புத்திரிபோலேநாத்துப் போஷிப்பேனெனச்சொல்வீரே

வசனம்.

ஆ ஆ கேளுங்கள் மகாராசனே நீங்களேன் விபாகூல முறுகின்றீர்கள் நாமதுவிஷயத்தைக் கவனியாமலிருந்துவிட்டோமா அப்படிக்குற்றஞ் சப்பாதித்துக்கொள்ளவில்லை ஆகையா லம்மாதுக்கு உனது நாயகனை யின்னமும்பார்த்துத் தருவோமென்றும் அதுவரையு மெங்கள்புத்திரியைப்போல் வைத்து ரட்சிக்கிறோமென்றுஞ் சொல்லி யாதரித்துப் பாதுகாக்கவேண்டியதே நம்மைப் பொருந்த கடமை மகாராசனே.

தருமாங்கதன்-வசனம்

ஆம் ஆம் நல்லமாதிரி சொன்னாய் மந்திரி யெனக்கு மதுவேயினிவ்வப்படியே செய்குவோ மப்பா நீதிநெறியே

பொது-விருத்தம்.

கொற்றவன்மந்திரிக்கோதிக் கொலுவினிலிருக்கும்வேளை
யத்தினமோகனாங்கி யங்குவந்தியம்புவாளே.

வசனம்

அகோதெப்படியெனில் மதிவல்லவனைப்பற்றித் தருமாங்கத மகாராசனும் அவன் மந்திரியும் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது மோகனாங்கியரசசமுகத்தில்வந்து சொல்லுகிறவிதங்காண்க

மோகனாங்கி இராசன்சபையில்வந்து கனாச்செய்தியைக்கேட்க
விளங்காததால் பிரலாபித்து அக்கினிக்குண்டங் கேட்பது.

விருத்தம்.

எந்தையேயென்னையீன்று வெடுத்ததாய்தந்தையாக
எந்தையேயெனைத்தாளு மிறைவனேபூளியாளன்பன்
எந்தையேயவருமெங்குற் றிருக்கிறாதனின்றன்மை
எந்தையேதெரியவேண்டு மெந்தனக்கிசைப்பீர்போற்றி

வசனம்

சரணஞ்சரணஞ் சுவாமி யென்னைப்பெற்ற தந்தையிலு முற்றதந்தையே என்னுபகாரஞ்செய்தீரானது அதை யடியாளுக்குச் சொல்லுங்கள் தந்தையரே.

தருமாங்கதன் ஆசிரிய விருத்தம்.

ஏனம்மாமதிமயங்கி வாடுறாயுன்
னில்லாளனிங்கில்லை யெந்தனுடோ
தானம்மா தங்கியிருக்கு மிடமுந்தோணுந்
சடிதியுடனுனைத்தேடி வருவாரக்கா
ணம்மாவுனக்கவரை யளிப்பேனந்த
நாள்வரவுக்கெதிர்பார்த்தென் கோயிற்புக்கி
யானம்மாநீசுகித்தே யிருப்பாயுன்னை
மகளெனவென் னுளத்திருத்தி மகிழ்வென்றாயே

வசனம்.

ஆ மகளே யுன்னாயகனை யிக்காட்டிற்றேடினதிற் காணவில்லை ஆகினுங் கூடிய சீக்கிரத்திலுன்னைத் தேடி யிவ்வனம் வந்துசேருவா ரதுவரையு நீ நம்தரண்மனையிலேயே வியாகூலத்தை மாற்றிச் சுகமாயிரு யானுன்னைப்பெற்ற பிள்ளையிலு முற்றபிள்ளையாய்ப் பாதுகாப்பாத்துகிறே னம்மா வென் கண்மணியே

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

நான்பாவியினிமேலிந்த நகரதிலிருந்துமென்ன
தான்பாவிசங்கைகொண்டு தானனுடலிக்கப்போறே
னன்பாவியுலகிலுள்ள நங்கையர்க்கடுத்திடாத
தான்பாவியெனைவருத்த தயாபரனருளிதாமோ

வசனம்.

ஆகா நல்லகாரியஞ் சொன்னீர்கள் தந்தையரே இனி யானுகிபாவி யுயிரோடிருக்கவேண்டுமோ ஐயா ஐயா ஐயா ஐயோ யிதெல்லா மென்னைக் கற்பித்தவன் காரணந்தானோ வென்னையனே.

163. தரு-இ-ம்-பரமதன்யாசி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

பரமதயாபரன் பண்ணின[illegible]ற்றுக்குப்
பாவிநா னென்ன செய்வேன் (பரம)

அநுபல்லவி.

அரஹராதிரிபுர மெரிதரிசுரனந்தப் (பரம)

சரணங்கள்.

அருமறையுணர்ந்தநின் [illegible]
னாசபாசத்தில்வீழ்ந்து மோசநாசமாய்ப்போனேன்
றருமவினைவிட்டுக் கருமத்துக்குள்ளாயினேன்
சண்டாளியெனும்பெரு கொண்டபாதகிநானேன்
தாண்டவம்புரி யாண்டவன்பெரி
தவ சுவ புவ னவ பவ யுவ சிவ னந்தப் (பரம)

மன்னனெனக்குறுதி சொன்னசொல்லதும்போச்சு
மகிபனையுங்காணு தகமெய்நொந்திடலாச்சு
நன்னகரிருப்பதா லென்னசுகமிங்காச்சு
நங்கையாறிந்தென்னைப பங்கப்படுப்புத்தேச்சு

நப்பெரும்பணி கப்பிரமணி
நவி கவி செவி வெவி புவி குவி பவி யந்தப் (பரம)

மோகனாங்கி விருத்தம்.

சிமானேயாள்பிறந்து தெரிந்தாடுஞ்சுகிர்தம்போதுஞ்
சிமானேயானுவித்தச் செகமிருப்பதுமாகாது
சிமானேயெனக்குஞ்செய்க்குக் தீய்க்குழியமைத்தேதாருஞ்
சிமானேயதனிற்பாய்ந்தென் சீவனமடிப்பேனையா.

வசனம்.

கேளுங்கள் தந்தையே இனிநானிப்பூமியி லிருக்கவும் வேண்டுமோ ஆகையாற்றாங்களென்மீது தயாளஞ்செய்து எனக்கு மிக்குழந்தைக்கு மொருவக்கினிக்குழி வளர்த்துத்தாருங்களையனே.

தருமாங்கதன் விருத்தம்.

ஆஆசொன்னவார்த்தை யன்னிதமாமேயம்மா
ஆஆசொன்னவார்த்தை யவனிகளுகைப்பதாகும்
ஆஆமெயங்காதேயுன் னுளுமுள்ளவான்காண்பாய்
ஆஆயொன்றுக்கேனு மஞ்சாமலிருந்திடாயே.

வசனம்.

ஆஆ மகளே நீயப்படிமோசப்படக் கருத்துற்றிடாதே யெவ்விதத் திலு முனதாயக ரிவ்விடம்வந்துசேருவா ரதுவரையும் மனம்பதறும லிருக்குவிருப்பாயம்மாமகளே.

164. தரு-இ-ம்-பூரணகாம்போதி-தாளம்-சாப்பு

பல்லவி.

அக்கினி[illegible]யொன்றை யிக்கணந்தாருமென்றே
[illegible]யம்மணி யென்முன்னின்று
[illegible]மைத்தழுகாதேபெண்மணி

அநுபல்லவி.

தக்கபுவியிலுயிர் நிற்கமனமில்லாமற்
சொக்குமகனோடொறு யிக்கமடிவேனென்று (அக்கி)

சரணங்கள்.

1. எதக்குமஞ்சிநின் றேங்கிநீதயங்காதே
சூதுகள்வருமெனச் சோர்ந்துள்ளமயங்காதே
பூதலமீதிலெந்தன் புத்திரியைப்போன்மாதே
நீதமுடனினைத்து நிற்பேனிதுதப்பாதே

நீமனமகிழ்ந்தவென் நாமனை தனியிரு
நாமுனக்குரைத்ததைத் தாமதிந்துணராமல் (அக்கி)

2. வேணதிரவியங்கள் மிகுத்திருப்பதெனக்கே
தோணும்படியதனைச் சொந்தமுடனுனக்கே
நாணயமாகவே நானளித்திடும்வாக்கே
வாணுலமழிக்கமனம் வைத்திருப்பதைநீக்கே
மாசுமறுவில்லாத வாசமேசுப்ரமணி
பேசுந்தமிழுறுமித் தேசமிருந்திடாமல் (அக்கி)

தருமாங்கதன் விருத்தம்.

உன்னுடவயற்றிருந்தே யுதித்தவிச்சிறுவனுக்கே
யென்னுடபூமிக்கேற்ற விளவரசாக்கிவைப்பேன்
பின்னமென்றெண்ணிடாதே பெருநெருப்பாழ்ந்துசாக
நன்னுமங்கினைவைவிட்டு நல்[illegible]தன்றிருப்பாயம்மா.

வசனம்.

கேளாயம்மாமகளே என[illegible]ியையுங்கூடவுனதுபுத்திரனாகிய விக்குழந்தைக்கே கொடுக்கிறேனீவேறொன்றும் யோசியாமற் சுகமா யிரும்மாவெனது கண்மணியே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

விருந்துனர்பூபாநின்சொல் விபரீதந்தருகுதிங்கே
யிருந்தவன்போனாற்பெண்டீ ரினியுள்ளோர்க்கென்பதொக்கு
மருந்தவத்தாலேவந்த வன்பரோவருவதில்லை
பருந்தனல்வீழ்ந்துசாகப் பண்ணுவீரொன்னுவீரோ.

வசனம்.

கேளுங்கள் மகாராசனே தாங்களிப்போசொலவது இருந்தவன் போனா விருப்பவர்க்கென்னும் பழமொழிவந்து[illegible]கின்றது ஆனாலி னிமேலிப்படிச்சொல்லாமலென்னெண்ணத்தை நிறைவேற்றித் தாருங் கள் கோவே.

தருமாங்கதன் விருத்தம்.

விடுக்காதவார்த்தையொன்றை விரித்திட்டாளிவளிங்கோதுந்
துடுக்கானசெய்திக்கென்ன சொல்லுவேனீதிமந்த்ரி.

வசனம்.

ஆஆ மந்திரி யிதுவென்ன மோசம்பேசுகின்றாள் ஐயையோ தெய வமே மந்திரி மந்திரி மந்திரி இனிநாமிதற்கென்னபதில்முகாந்திரஞ்சொ ல்லுவோமப்பா மதிநீதிநெறியே.

மோகனாங்கிசொன்ன விபரீதவார்த்தையைக்கேட்ட வேந்தன் மந்திரியோடு சொல்லிப்பது.

165. தரு-இ-ம்-ஆரபி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

மந்திரியிவள்சொல்லும் மார்க்கந்தனக்கினியென்ன
மறுமொழிகண்டோதுவேன் ஏ ஏ ஏ மந்தி

அநுபல்லவி.

தந்திரயூகங்கள் தனைக்கற்றறிந்தநீதி (மந்தி)

சரணங்கள்.

1. அனற்குழியினை யாக்கித்தரவேசொல்லி
யலறுகின்றாள்போதே ஏ ஏ ஏ அன
மனங்குவிந்தெந்தன் மருங்கினிலிருக்கின்ற (மந்தி)
2. பாலனுடனேதீயிற் பாய்ந்துமடிவேனென்ற
பாவத்திற்கினியென்செய்வேன் ஏ ஏ ஏ பால
காலனையுதைத்திட்ட கர்த்தன்செயலுமிதோ (மந்தி)
3. கேயமாகநம்மள் நிலமிதிலேவந்து
கெருப்பில்விழுனாயமோ ஏ ஏ ஏ கேய
சேயன்சுப்பிரமணி செப்புங்கவியுணர்ந்த (மந்தி)

நீதிநெறி விருத்தம்.

ஐயனேயிதுநமக்கு வார்செய்தகர்மந்தானோ
ஐயனேயிவடானிங்கு சொல்வதற்கென்னசெய்வோம்

தையலேதழலில்வீழ்ந்து சடலத்தையழிப்பதோடே
வையகத்திருந்துவாழ்ந்தான் மகிமைபெற்றிடலாந்தாயே.

வசனம்.

சுவாமி யார்செய்தகர்மமோ விப்படிவந்திருக்கின்றது இதற்குநா மென்னதான் செய்குவோமிருக்கட்டும், ஓ அம்மாநீ தீயில்விழுந்திறப்ப தைப்பார்க்கிலு முயிரோடிருந்தால் வருகின்றகுற்றந்தானென்ன வென் னம்மணியே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

கணவனுக்களித்தவிந்தக் கலையினையினிமேல்வேறு
துணைவனுக்கிடுவேனென்று சொற்பனத்துணரவேண்டாம்
பணமிருந்தென்னவேண பவுரிருந்தென்னவெந்தன்
மணமிழந்திட்டபாவி மடிவதுஞ்சத்யமையோ.

வசனம்.

ஆ சுவாமி யாதிருந்தபோதிலு மடியாள்வேறொன்றிலுமிச்சைவை யேன் ஆனாலவ்விச்சைக்குரியகணவனையிழந்த யானினியபாவிசாகுதலே யுண்மையென் றந்தைகளே.

தருமாங்கதன் ஆசிரிய விருத்தம்.

பேசுமாவெமழியில்லை முக்காண்மானின்
பின்போகும்ராகவன்றன் றேவியோனும்
வாசகத்துக்கொத்திருக்கு திவள்சொல்வாக்யம்
வஞ்சியிடமனப்படியே மந்த்ரிநாம
டேசம்வடகோடியதில் வாழுங்காளித்
தேவிதிருச்சன்னதிமுன் குண்டம்வெட்டி
வீசுமணற்பாப்பியற்றி யிவட்கொட்டி
விளம்பரமுமூர்க்கறைய விரித்திடவே.

வசனம்.

கேளாய் மந்திரி இம்மாதுசொல்வது சிதாலட்சுமணை கதையாச்சு இனித்தாயமாட்டின்றி நம் நகர்வடக்குக் காளிகாதேவி சன்னிதிமுன் றீக்குழியு மிவ்வூர்முற்றிலுமறிய முரசறைதலுந் தயார்செய் திவ்வம்மை க்கறிவிப்பாய் நீதிநெறியே.

நீதிநெறி வசனம்.

ஆகா இதுவுஞ்சிவன் செயல்தானு நல்லதப்படியேயாகட்டும் மகா ராசனே.

நீதிகெரி விருத்தம்.

தாட்டிகமுடையகட்யா சடுதியிலோடிநம்மூர்த்
தோட்டியையழைத்தேனென்று சொல்லுரையாடிக்கொண்டாய்.

வசனம்.

வாராய் கட்டியா நம்மூர்த்தோட்டியை யதிசீக்கிரத்தி லழைத்து வா கட்டியனே.

கட்டியன் வசனம்.

மஹாபாக்கிய மப்படியே யழைத்துவருகிறேன் சுவாமிகளே.

கட்டியன் வசனம்.

அடாதோட்டியுன்னை மகாராசன்கொலுவிற்கழைத்தாரிப்போவருவாயடாதோட்டியே.

தோட்டி வசனம்.

நல்லதப்படியே வருகிறேனையா கட்டியனே.

தோட்டி இராசசபைக்கு வருவது.

பொது விருத்தம்.

கட்டியன்சொல்லக்கேட்ட கடிமுரசறையுந்தோட்டி
கெட்டியாயுலகையாளுங் கெடிஸ்தலத்திடம்வாராளே.

வசனம்

அகோதெப்படியென்றால் கட்டியன்சொல்லக்கேட்டதோட்டிஇராசசபைக்குவருகிற விதங்காண்க.

166. தரு-கெத்து-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

தோட்டியநான்றான் பறைசொலுந் தோட்டியநான்றான்.

அநுபல்லவி.

தோட்டியான் கேட்டீரோ நாட்டிலுள் கூட்டரே (தோ)

சரணங்கள்.

1. எங்கும்பறையடிப்பேன் பனைமி விரக்குங்கள்ளைக்குடிப்பேன்
பொங்கமுடனேயடிப்பே னென்னிட பொண்டாட்டிகைப்பிடிப்பேன்
போதைகள் மீதுறஞ் சாதியில் வாதிடுந் (தோ)

2. மன்னவன்முன்சேருவேன் சுப்பிர மணிகவிதைகூறுவேன்
சொன்னதையுங்கோருவே னதனிற் சுருக்கரிந்தேயாறுவேன்
சொல்லிடுஞ் சல்லாபு னில்லாளி னல்லவன் (தோ)

தோட்டி வசனம்.

அடியனடியேன் சாமித் தங்கத்திருமோத்துக்கு வந்தனம் வந்தனமாண்டே.

நீதிகெரி விருத்தம்.

வாடாநீதோட்டா நம்மூர் வடபத்ரகாளிகோவில்
வீடானுன்முனயினிறந்தி வேளைமூன்றரைக்குள்ளாகச்
சோடாகமகனுந்தாயுஞ் சுடரில்வீழ்ந்திறக்கப்போற
பாடானசெய்தியெங்கும் பரவிடமுரசாறச்சொல்லே.

வசனம்.

வாராய்தோட்டி இன்றிரவு நம்மூர்ப்பத்திரகாளி கோவில்முன்போதஸ்தமித்து மூன்றேமுக்காலுநாழிகைக்குள் ஓர்மாது தானின்றசிசுவோடு தீப்பாயப்போகின்றாளென்று விங்காரமூர்த்திலுந் தெரியும்படி முரசறைந்து வருவாயடாதோட்டியே. தோ-வ-ம். நல்லதாண்டே.

தோட்டிமுரசறைதல் வசனம்.

ஓ-ஓ நகரத்தார்களே யின்னைக்கிரவு மூண்டேமுக்கா லுளிக்குள் ஒருபொண்ணாட்டியுங் குயந்தையும் பத்தாளிசாமி கோயிமுன் தீப்பாயப்போறாகளா மறியவும் டம்டும் டம்டும் டம்டும் டம்டும்.

பொது விருத்தம்.

மிஞ்சிடுமுரசாறதோட்டி மேதினிக்குரைத்துப்போனன்
கஞ்சுகிதனக்குமந்திரி களரிடலாகினேனே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் தோட்டியானவனூர்களின் முரசறைய சபையிலிருந்தமந்திரி கட்டியனைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

நீதிநெறி-விருத்தம்.

கணத்தினில்வேலைசெய்யக் கங்கணங்கட்டிநிற்கும்
குணத்தினின்மிகுத்தோர்தம்மைக் கூட்டிவந்திடுவாய் கட்டியா.

வசனம்.

கேளாய் கட்டியா அதிசீக்கிரத்தில் வெட்டுவேலைக்காரரைக்கூட்டி வருவாய் கஞ்சுகியே.

கட்டியன் வசனம்.

நல்லதப்படியேயாகட்டுஞ்சுவாமி மதியூகிகளே. ஆ வேலைக்காரரே இராசசமுகத்திற்கு அழைக்கிறார் வாருங்களப்பா தொழிலாளிகளே.

வேலைக்காரர் வசனம்.

மிச்சஞ்சந்தோச மப்படியேவருகிறோங் கட்டியனே சுவாமிவந்தனம் வந்தனம் மதியூகிகளே.

நீதிநெறி விருத்தம்.

எட்டியபணிகள்செய்யு மேவலாளிகளேகேளும்
பட்டினமிதன்வடக்குப் பத்திரகாளிமுன்பில்
லட்டிகளில்லாமற்று ணற்குழியொன்றுவேண்டும்
வெட்டிவைத்தெனக்கேகூறு விளம்புவீர்விரைவிற்போங்கள்.

வசனம்

ஆ வேலையாளுக்களே பத்திரகாளி கோயில்முன்பு ஓரக்கினிக்குழி ஸ்திரிசெய் பாயிலக்கணமாய் சீக்கிரமமைத்துவாருங்களப்பா

வேலைக்காரர் வசனம்.

நல்லது அப்படியேசெய்துவருகிறோமையனே.

வேலைக்காரர்-விருத்தம்

சொக்கிடும்படியேயின்ற தோழரேகூலியோரே
யக்கினிக்குழியதொன்றை யகத்தியம்முடிப்போம்வாரீர்

வசனம்.

ஆ தோழர்களே பூக்குழிவெட்டி வருவோம் வாருங்கள் தொழிலாளரே.

கூலியாளர் அக்கினிக்குண்டம் வெட்டச்செல்லல்.

167-தரு-இ-ம்-சாமளபந்துவராளி-தா-ம்-ஆதி.

பல்லவி.

வெட்டுவோமக்கலாம்வாரு மணற்குழி வெட்டி.

சரணங்கள்.

1. வெட்டிமுடித்திடுவோம் பட்டப்பகலிதனி
லட்டிகளில்லாமற் சட்டமதாகவேநாம் (வெட்)

2. கொற்றவனமக்கறி வித்தவிடங்களிது
கத்திவந்திடுகமக் கொத்திணங்கிடும்படி (வெட்)

3. ஆழக்குழியெடுத்து நீளத்தடிபரப்பித்
தாழச்சொரியுமெண்ணை மூழக்கனலெழும்ப (வெட்)

4. இதைக்கண்டுகந்தவர் விதைக்கும்படியதாகக்
கதைக்குஞ்சுப்பிரமணி சுதைக்குமிணங்கநாமள் (வெட்)

வசனம்.

கேளுங்கள் தோழர்களே மகாராஜனுத்தரவின்படியே இக்குண்டஞ் சரிக்கெட்டியானபடியால் சமுகத்திற் றெரியப்படுத்துவோம் வாருங்களப்பா இஷ்டர்களே.

மற்றும் வேலையர்-வசனம்.

நல்லதப்படியே போவோம் வாருங்க ளண்ணன் றம்பிமார்களே.

வேலைக்காரர்-விருத்தம்.

எங்களுக்கெடுத்துரைத்தும் வேந்தனின்சொல்லைக்கொண்டு
செங்கனலெழும்பக்குண்டஞ் செய்திதோவந்தோம்போற்றி

வசனம்

சரணஞ் சரணம் சுவாமி தங்களுத்தரவின்படி யக்கினிக்குண்டமிய ற்றி யாய்விட்டது மகா பிரபுவே.

மந்திரி-வசனம்.

அப்படியா மெத்தசந்தோஷமாச்சுதப்பா தொழிலாளிகளே.

தர்மாங்கதன்-விருத்தம்.

தாயேநீகேட்டவண்ணந் தழற்குழிசியமித்திட்டே
னீயேநின்னெஞ்சிலோர்த்த நினைப்பினைமுடித்துக்கொள்வாய்.

வசனம்

கேளாய் மகளே நின்சொற்படி குழியாக்கினி யியற்றியாய்விட்ட து. இனியுன் னபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்வாயம்மா மகளே.

மோகனாங்கி-விருத்தம்

ஆண்டவாகொடியாருள்ள மனுநினைப்படிபோலன்பு
பூண்டவாவெனக்கியற்றும் பூக்குழிசெல்வேன்போற்றி

வசனம்.

சுவாமி யெனது தந்தையே யடியாள் தீக்குளிக்கப் போகின்றேன் உத்தரவா யீந்தனம் மகாராசனே.

தருமாங்கதன்-வசனம்

நல்லதிந்த விதியாவந்ததும்மகளே ஐயையோ தெய்வமே அம்மம்மா அந்தந்தோ அப்படியே நடக்கட்டுமென் மகளே மகளே மகளே.

மோகனாங்கி-ஆசிரியவிருத்தம்

இந்நகர்தேடிநான் வந்தநாளிதும்மட் டெனக்கொருசுகமுமறியே (டேன்
னிப்போதேநீராடிக் குளிமஞ்சளாடையு மிலங்குபணிமாலைபூண்
இந்நகர்தேடிநான் வந்தனதுவையரை யிழந்துயான்றுயரிலாழ்ந்து
விவ்வூரிறைவருக் கேகவின்றேனவரு மில்லையென்றேதலானர்
இந்நகர்தேடிநான் வந்தவடனித்திங் கிருப்பதிற்பயனுறாது
வெரிசாடநாடினேன் பூபதியதுபோ லியற்றிதோமுடித்துரைத்தார்
இந்நகர்தேடிநான் வந்துநொந்துன்னையு மீன்றபடுபாவியான (மகனே
வெந்தனிருகண்ணேநாஞ் செந்தழன்மூழ்கிட வேகுவோம்வாடா

வசனம்

ஐயையோவென் கண்மணியே யிந்நகரில்வந்து வுன் றந்தையையி ழந்து துயரிலாழ்ந்த பாவியாகிய யானினிச்செய்வதென்ன விருக்கின் றது அப்பனே இனித் தந்தைக்குத் தந்தையாகிய இவ்வூர்த் தயாளசம்ப ன்னர் நமக்காகக்கிருபைசெய்தியற்றிய பூக்குழிக்குப் போவோம்வாவெ ன்து புத்திரனே

யென்செய்வேன் சுதனே என்ற வர்னமெட்டு.

168-தரு-இ-ம்-ஜமயபிலகரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

செந்தணன் மூழ்க வைந்தனே வாடா போக வைம்

அநுபல்லவி

அந்தநாளென்றைக்கே யெந்தனக்கின்றைக்கே
யானினைவும் பரமனு மருள்தரும் படிவந்ததாம் (செந்)

சரணங்கள்.

1. தனித்தென்னை விடுத்து மனத்துணி வெடுத்து மனத்
தங்கிறுரெங்கையோ விங்குராமங்கையோ
தரித்துயி ரிருப்பதுஞ் சரிப்படா தடா பாலகா (செந்)

2. கதிரவன்மறைந் தான் மதியுவனிறைந் தான் மதிய
காலமேகல்லதாம் ஞாலமேசொல்லுதாங்
கட்டிமணி தொட்டநெருப் பிட்டுமடிய வந்தசுதா (செந்)

3. நின்றுடு மின்ப மின்றேடுந் துன்ப மின்
நீதனே சுப்பையன் றுதையொரு மெய்யன்
னேருமனைதச் சேருங்கதி யாருப்புகழெந்தன் மகனே (செந்)

மோகனாங்கி விருத்தம்.

வாழ்ந்துநானிருக்கும்போது வந்துநீபிறந்தாயானற்
சூழ்ந்துநின்றநேகம்பேர்க டொட்டிலிட்டாட்டுவார்க
டாழ்ந்துநானிருக்கப்பாவி தன்னகட்டுதித்தாய்தீயில்
வீழ்ந்திடமகனைக்கொண்டு வெந்தணற்குளிக்கப்போறேன்

வசனம்.

ஐயோ மகனே யுன்றந்தை கண்ணுற்பார்க்க பிறவாமற் றீக்குழிபா ர்க்கப் பிறந்தனையோ இதுதானுனதுவிதியோ விதியின்படியே விழுவோ ம்விழுவோம் தீயின்முனையே யிதோ போகலாம்வாமகனே

மோகனாங்கி அக்கினிக்குண்டம் தேடிப்போகுதல்

169. தரு-இ-ம்-கேதாரம்-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

1. குளிக்கப் போறேன் குளிக்கப் போறேன்
குளிக்கப் போறேன் குளிக்கப் போறேன்
போறேன் போறேன் போறே னினிதோ குளி
களிக்குமிவ்வு ளக்குமன்ன
னளிக்கவந்த விளக்கைத்தேடி. குளி

2. முழுகப் போறேன் முழுகப் போறேன்
முழுகப் போறேன் முழுகப் போறேன்
போறேன் போறேன் போறே னினிதோ முழு
அழகின்னுட்டிற் பழகும்வேந்தன்
றொழுகமைந்த தழலைத்தேடி முழு.

3. மடியப் போறேன் மடியப் போறேன்
மடியப் போறேன் மடியப் போறேன்
போறேன் போறேன் போறே. னினிதோ மடி
படியிற்பூபன் கொடியாட்கென்றே
சடுதிசெய்த சுடரைத்தேடி மடி.

4. சாகப் போறேன் சாகப் போறேன்
சாகப் போறேன் சாகப் போறேன்
போறேன் போறேன் போறே னினிதோ சாக
ஏகதரணி யோகநிருபன்
வேகவிடுக்கும் பாகவந்தேடிச் சாக.

5. மாழப் போறேன் மாழப் போறேன்
மாழப் போறேன் மாழப் போறேன்
போறேன் போறேன் போறே னினிதோ மாழ
ஆழியுலகில் பாழியன்னல்
மூழுமரியுண் டாழத்தேடி (மாழ)

6. துணிந்து போறேன் துணிந்து போறேன்
துணிந்து போறேன் துணிந்து போறேன்
போறேன் போறேன் போறே னினிதோ துணி
அணிந்த புகழ் துணிந்த ரனைப்
பணிந்து மன திணைந்து தேடித் (துணி)

7. வந்தோம் பாலா வந்தோம் பாலா
வந்தோம் பாலா வந்தோம் பாலா
பாலா பாலா பாலா நாயிதோ வந்
அந்தநா ளினி லுந்தன் பிதாவு
மெந்தனக் கென்றே தந்த திப்படி (வந்)

8. சுப்பிரமண்யன் சுப்பிரமண்யன்
சுப்பிரமண்யன் சுப்பிரமண்யன்
மண்யன் மண்யன் மண்யன் சொல்லிதோ சுப்
தப்பிதமென்று செப்பலாகாதே
கப்புதே தா ரப்புதே வொரு (சுப்)

யோகனாங்கி-விருத்தம்.

கேளடா வினதுதந்தை கெடுகாலி யென்கைதொட்ட
நாளடா வதின்பலனு னலிந்துள்ளம்வாடி நொந்தோம்
மீளடா வழியுங்காணும் வெந்தழற்கிரையா மென்று
வாளடா நமக்கிதாக்கி யகன்றேடு மென்பாமே.

வசனம்.

அப்பா அடா ஐயா உன்னைய ரென்கையைத் தொட்டநாட் பல
னிதுதான் போலிருக்கின்றது வெந்நாயகமே ஆ யெந்நாயகரே இக்கதி
யடையத்தானழைத்து வந்தீரோ வந்து பதிற்சொல்லீரோ மதிவல்லீரே.

170. தரு-இ-ய்-ஆனந்தபயிரவி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

இக்கதிக்காளாக்கநீ ரென்னியென்னுடன்வந்த
திருக்கோநாளியேனென் பந்தாவே (இக்)

அநுபல்லவி.

தக்கவென்னகாது தன்னிரும் [illegible]
சார்ந்தபலனிதுவோ [illegible]

சரணங்கள்.

1. மாதாபிதாபுங்குரு வானதெய்வ [illegible]
மனதினினைந்திருந்தேன் [illegible]
தீதுசெய்துமேவிந்தத் தேசத்திலென்னைவிட்டு [illegible]
சென்றவிடமுங்காணே [illegible]

2. தாயைப்பிரிந்ததுயர் சற்றுமனத் [illegible]
தந்தைகிணைப்பில்லையென் [illegible]
நாயைப்போ லுளறிக் காட்டிலும்மை [illegible]
நாலுந்தயங்கிறேனென் பத்தரே

3. ஆருமில்லாதபாவி யானுமினி [illegible]
யாக்கிடடங்திரேங்கோ பத்தரே
சேருஞ்சுப்பிரமண்யன் செந்தமிழ் [illegible]
செய்ததமழகோவெந்தன் பத்தரே

இராஜனு மந்திரியுங் குடிபடைகளும் தீக்குண்டம் [illegible]

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

காக்கும்மடத்திருந்த கன்னிகைகள் [illegible]
போக்குநீக்கறியாமாது புலம்பியின் [illegible]
வாக்கதின்படியேசெய்து வழங்கினோம் [illegible]
தீக்குழிபுதுமைகாணச் செல்லுவோம் [illegible]

வசனம்.

ஆ மந்திரி நாமியற்றிய பூக்குழியி [illegible] படியான நேரமிதுதானே ஆகையாலதைச்சற்று [illegible] வாராய் நீதிநெரியே.

நீதிநெறி-வசனம்.

நல்லபாக்கியமப்படியே போவோம் வாருங்கள் [illegible]

போது-விருத்தம்.

மங்கையவட்டப்பாயு மதிமைகாண
மன்னவனுமந்திரியு மற்றுள்ளாருந்
சங்கையுறவந்தவர்க ணிற்கவைப்பட்
டாசிபெனுஞ்சக்கரிபிச் [illegible]

[illegible] பெற்றிருந்தாளர்க்குப்
[illegible] புடைப் புருடாக்கி
[illegible] பணிதிருட்டி
[illegible] யறைகுவனே.

வசனம்.

[illegible] மோகனாங்கி தீப்பாய்வதை பார்ப்போ [illegible] சகலரும்பத்திரகாளிகோவில் [illegible] தாசியானவள் மதிவல்லவ [illegible] விதங்காண்க.

[illegible] மதிவல்லவனுக்கு [illegible] சொல்லுகிறது.

விருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம்.

[illegible] பத்திரகாளியம்மன் கோவில் [illegible] அக்கினியாயப் போகின்று [illegible]

[illegible] நாம-ரூபகம்.

[illegible]

[illegible] (பார்)

அனுபல்லவி.

தீர்க்கமனதுள்ள போர்க்கழுகதான
சேயு மொரு தாயு மனால்
பாயு மூழி ரோயு மதைப் (பார்)

சரணங்கள்.

1. மன்னவனுரை கேளேனென்றுளாந்
சொன்னபடி யிப்போதேசென்றுனா
நன்னயமாகவே பின்னமில்லாமலே
நாக மணி வேகு மரு
ளேகு முயிர் சாகு மதைப் (பார்)

2. பத்தினியவட்கிணையண்டுமா வித்தரைதனிலெங்குமுண்டுமா
சத்தியவாசகி யுத்தமியுமவள்
தானே கண தானே நீரு
நானே புக ழானே னதைப் (பார்)

3. இப்படிக்கதிசயம்பார்க்கனுஞ் சுப்பிரமணியன்சொல்லேற்கனுஞ்
செப்பிடைமாதினைக் கைப்பிடிநாயகன்
செய்தான் வினை பெய்தான் மன
தைதான் றுனி வெய்தா னதைப் (பார்)

சுந்தரியும் மதிவல்லவனும் அதிசயம்பார்க்க வருவது.

விருத்தம்.

அன்னமேநீகவின்ற வதிசயமதனைப்போல
வின்னிலந்தனிலேயானு மிதுவரைப்பார்த்ததில்லை
யின்னுடன்சென்றுகாண வினைப்பதாமெனக்கதாலே
பின்னமில்லாமனீயென் பிறகேவாநடந்துபோவோம்.

வசனம்

ஆ ஓஹா பெண்ணே இப்படியதிசெயம் நானுமிதுவரையும் பார்த்த
தில்லை யானபடியாலதி சீக்கிரம் போவோம் வாபெண்ணே.

172. தரு-இ-ம்-குல்ரோஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

கண்ணிகள்.

மதிவல்லவன் சொல்

1. இந்தவதிசயம் பாராமனுமிங்
கிருப்பதிற்பயனேது அன்னமே னுமிங் கெந்தன்
சுந்தரியேவரும் விந்தையுதைக்காணச்
சுருக்காயெழுந்துவா முன்னமே காணச் செழுந்துவா

சுந்தரிசொல்.

2. இப்படிக்கொத்த பு[illegible]யையானு
மிதுவரைக்கண்டிலே னன்பரே யானுமெந்தன்
கைப்பிடிநாயகா விப்போதெனக்கந்த
காட்சியைக்காட்டுவீ ரின்பரே யந்தக் காட்சி

மதிவல்லவன் சொல்

3. கூடிப்பிரியாத கொம்பனையேநீயெ[illegible]
கூடநடந்துவா போகுவோம் நீயென் னெ[illegible]
தேடினும்நாடாத காரணம்மாமதை
சென்றங்கறியகா மேகுவோ மதை சென்ற

சுந்தரி சொல்.

4. ஆவலதிகம தாயிருக்குதெனக்
கந்தவிசித்திரம் பார்க்கனு மெனக் கிந்தப்
பூவிற்சுப்பிர மணியன்சொல்லுங்கவி
புகழ்ந்துகொண்டது மேற்கனுங் கவி புகழ்

சுந்தரி விருத்தம்

மகனுடன்றுயுமாழு மகிமையைக்காண்பதற்கு
வெகுசனக்கூட்டமாக விளங்குவாதனுளென்னோப்

புகும்படியழைத்துச்சென்று புதுமைகாணநியத்தந்தா
லகமுகந்தெனக்குவாய்த்த வாளனென்பவருநீரே

வசனம்.

கேளு மெனது ஆசை ரஞ்சிதா நாம் பார்க்கப்போகிற சங்கதி மி குந்தவாச்சரியமானபடியால் பெருஞ்சனக்கூட்டமாயிருக்கு மப்படியி ருந்தபோதிலும் நாம் சமீபத்திற்போய் பார்க்கவேண்டு மன்பரே.

மதிவல்லவன் வசனம்.

பெண்ணே யாது நெருக்கிடையானபோதிலும் கூட்டங்களைக் க டந்து குண்டச்சுவாலை யெட்டுமிட வரையும் போய்ப்பார்க்கலாமாகே.

பொது விருத்தம்.

தாசிசுந்தரியுந்தக்க துஞ்சயன்மதிவல்லோனுங்
கூசிடாதிரண்டுபேருங் குலாவிக்கைகோர்த்துக்கொண்டு
பேசியேவருகும்போது பெருங்குழியடுத்தபங்கை
வீசிடக்கினியைச்சுற்றி வீழ்ந்திடத்துயர்சொல்வாளே.

வசனம்.

கோ தெப்படியெனில் தாசிவீதியிற்றங்கிய சுந்தரி மதிவல்லவ னென் றிருவருங் கோர்த்தகையினரா யக்கினிக்குழிபார்க்க வரும் போது அக்குழிதானல்லவழியெனச் சமீபத்திருக்கின்ற மோகனாங்கி யவ்விடத்துப்புலம்பி யனற்குண்டத்தைச் சுத்திவருகிறவிதங்காண்க.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

கள்ளியைப்போலவெந்தன் கண்ணாளர்தமையும்விட்டுக்
கொள்ளிவாய்ப்பிசாசியீன்ற குழந்தையைமடிமேலேந்தி
யள்ளியேநெருப்பிலாழ்த்தி யத்துடனென்னையுமாழ
வெள்ளியங்கிரியில்வாழும் விமலனின்செயலிதாமோ.

வசனம்.

ஆ ஆ தெய்வமே நான் ஜென்மிக்குமுங்கா லிங்காளென்றுளனைத் துறந்து ஆவியைமறந்து இப்போது பிறந்த சிசுவோடு பாக்த அக்கினி யிற்சிறந்து இறந்துபோகவென்று விதித்தாயோ சம்பு சங்காமகாதேவா

173 - தரு - இ - ம் - ஸ்ரீ - தாளம் - ஆதி.

கண்ணிகள்.

1. சிவனே யுன் செய் விதிதானோ விதிதானோ சிவ
செந்தணவிதிலெந்தன் மைந்தனும்பானுமே
வந்திறக்கவேயருள் தந்தனையோபரம சிவ
தவஞ்செய்தீன்றதாய்தந்தை தன்னகரையும்விட்டுக்
குவலயந்தன்னிலிந்தக் கோதாபுரியில்வந்து
கொண்டவரைப்பிறிந்த சண்டாளியானிங்கு
மண்டியெரிநெருப்பைக் கண்டுவிழுநீவைத்த (சிவ)

2. நானோ பாதகஞ் செய்தபாவி செய்தபாவி நானோ
நாடுநகரோடெனைக் கூடினவர்பிறியத்
தேடிமதிமயங்கி வாடிமடியவிட்ட சிவ
ஏனோவென்னைப்படைத்து விக்கெதிக்காளாக்கினோ
வீணோபஞ்சபாதக சீறணிவோனேயெந்த
நேசனவரகன்ற பாசமகலவில்லை
மோசஞ்செய்ததுநீயே வீசுமனலின்மாழச் (சிவ)

3. தீயின்மாண்டிடப் பெண்பிறந்தேன் பெண்பிறந்தேன் தி
செத்துமடியவொரு புத்திரனிவனையும்
பெற்றெடுத்தேகனலைச் சுற்றிறந்திடவிட்ட சிவ
காயகருடனிந்த நாட்டிலிருந்துவாழ
மாதுமோரேகேனு மன்பனைக்காணுதாலே
யட்டியொன்றில்லாமற் பட்டணமிதனிலே
கொட்டுந்தணலில்விழ மட்டிதுணிந்தேனின்று (சிவ)

4. இப்போராகிழும் வந்திடாரோ வந்திடாரோ இப்
ஏந்துங்குழவியெந்தக் காந்தன்கண்டுமகிழ்ந்து
பாந்தமுடனிருக்கச் சாந்தமில்லாதபாவி சிவ
சப்பிரமஞ்சமீதிற் சரசந்தொடுத்தமதன்
சுப்பிரமணிகவி சொல்லித்தந்தவர்யானுஞ்
சொன்னபடியிக்கர் மன்னவனியற்றிடத்
துன்னியெரிந்தொளிகள் மின்னுதீதாவிழுந்தேன்

பொது ஆசிரிய விருத்தம்.

மடியமனைத் துணிந்தவிந்தை யதனைக்கான
வாரெனென்ற சுந்தரியைக் கூட்டிவந்தோன்

படியதனுள்ளிறைந்தவரை விலக்கிச்சென்றான்
பாவையருங் கனலைமூன்று தரங்கள்சுற்றி
முடிவதனிற் பார்த்தமதி வலனென்றேவி
மோகமங்கை யெனவுணர்ந்தே தடுக்கவோடிச்
சடிதியுடன் கரம்பிடித்திங் கிழுமுன் தீயிற்
சாடினா ளிவன்றுயரால் வாடினனே.

வசனம்.

அதோ தெப்படியென்றால் அக்கினிக்குழியின் வேடிக்கைபார்க்கு ம்பொருட்டுச் சுந்தரியோடுவந்திருந்த மதிவல்லவ னற்றீயில் விழப்போ கின்ற மோகனாங்கியைத் தனது மனைவியென்றுணர்ந்து தடுக்கவென்று கரம்பிடிக்கச்சென்றா னதற்குமுன்விழுந்த தனது துணைவியின்செயலை க் கண்ட மங்கைபாகேந்திர வமைச்சகுமாரன் புலம்புகிறவிதங்காண்க.

பெண்டும் பிள்ளையும் தீயில்விழ்ந்திறந்ததைக்கண்ட மதிவல்லவன் பிரலாபித்தல்.

விருத்தம்.

அறியாமற்போனேன்பாவி யதிசயம்பார்க்கவந்து
தெரியாமற்போனேனிந்தச் செந்தணல்குதித்தமாது
பிறியாமலிருந்தவெந்தன் பிராணநாயகிதானென்றே
குறியாமலிவளுமீன்ற குழந்தைபோடிறக்கக்கண்டேன்

வசனம்.

ஐயையோ தெய்வமே தெய்வமே தெய்வமே யித்தீக் குண்டத்தில் விழ்ந்த மனைவியையு மவளீன்ற தனையனையு முன்னமேசேர்ந்த அன்

னமாமென்று என்னுளைசென்று வுன்னுமற் பின்னம்வரப்பார்த்திருந் தேனே வன்னெஞ்சன் கன்னெஞ்சு வென்னெஞ்சோ அன்பு ஐஞ்சிர ம கர்தேவா.

சிவசிவா வென்ற வர்னமெட்டு

174-தரு-இ-ம்-மோகனகல்யாணி-தாளம்-சாப்பு

கண்ணிகள்.

1 கண்டேனே இந்தக் காட்சியை இந்தக் காட்சியை
காண்வந்திங்கு கண்ணுற் கண்டேனே
காவலன்றரும் பூவையேயுன்
தாவிழந்திட மேவிவந்தேதா

2 யாண்டாயோ பெற்ற மைந்தனும் பெற்ற மைந்தனு
மீயுமாகத் தீயில் மாண்டாயோ
மாதரசெனுங் காதலியரோ
பூதலந்தனி லீதனுகவோ

3. பண்ணினேன் படு பாவி படு பாவி
முன்னுளினிற் றவம் பண்ணினேன்
பத்தியாகவே சத்தியாகரும்
கத்தியேயருள் சித்தியோவிதைச்

4. [illegible] னொரு சுப்பிர வொரு சுப்பிர
மணியன்றமிழ் கவி சொல்லினான்
தாங்கிடாமன தேங்கினேனுயிர்
நீங்கியமோக னங்கியிவிங்கு கண்டேனே

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

புனமதுக்கிசைந்தமரேந்தி மதனசெந்திருவேயுந்த
னினமதைமறந்துபாவி யெந்தனைத்தொடர்ந்தேயிந்த
கனம்பெருநகரைவந்து கண்டொருசுதனையீன்று
மனந்தணிந்திருந்திடாமற் றீயில்வீழ்ந்திறந்திட்டாயோ

வசனம்.

ஐயையோ வெந்தன் பெண்ணேளே யிரு கண்ணுளே கண்ணுளே அன்னை சுற்றங்களைமறந்து வாசாட்சியைத்துறந்து வென்னையே சிறந் த கதியென்றடைந்து தொடர்ந்து நடந்துவந்த நீ புத்திரனைப்பெற்றுயோ பெற்றதுந் தீயினுற்றுயோ வுற்றுயோ மாதே.

கண்டிகதிரவனென்ற வர்னமெட்டு.

175. தரு-இ-ம்-சாமா-தாளம்-ஏக.

கண்ணிகள்.

1. எந்திழையேயிப் பூமின்றகுழந்தையு மிக்கனலில்
விழுந்தா யுயி ரழிந்தா யென்னை மறந்தாய்
மங்கையே மங்கையே
யிதற் காகவோ அங்கம் வேகவோ
வெந்து போகவோ போகவோ வந்தாய்
சாகவோ சாகவோ

2. கூடியகலாத கொம்பனையேயுனைக் கூட்டிவந்தே
விடுத்தேன் மாழக் கொடுத்தே பழி யெடுத்தேன்
அன்னமே அன்னமே
கொடுஞ் சாதகன் கெட்ட பேதகன்
படு தோதகன் தோதகன் நானே
பாதகன் பாதகன்

3. பாலகன்முகத்தைப் பார்த்துமகிழ்ந்திடாப் பாவிய
தானேனே தோழி யானேனே வீசுப் போனேனே
மாதரே மாதரே
யுனை நத்துதே வாய்நீர் வத்துதே
துயர் முத்துதே முத்துதே மனம்
பத்துதே பத்துதே

4. பிள்ளையும்பெண்டையும் பிரிந்திருக்கப் பிரமன்செய்
சதியோ தலை விதியோ வெந்தன் கதியோ
சொர்ணமே சொர்ணமே
சுப்ர மணியனும் வெகு தின்யனும்
கவிக் கின்யனும் கின்யனு மெங்குங்
கண்யனுங் கண்யனும் ஏந்திழை

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

மங்கைபாகன்மனைமகளே மாகதமேமணிவிளக்கே
மகிழம்பூவே
செங்கரும்பேசீனிதேனே தெள்ளமுதேதிகட்டாத
சிறந்தபாகே

யிங்குவந்துவின்றெடுத்த விளைஞனுடனெரியனலி
வின்றுவிழ்ந்து
பங்கமதையழித்திடவோ வன்றுதித்தவாரணங்கோ
வறிந்திலேனே.

வசனம்.

ஆ ஆ எனதாவிக்காவியாகிய பூவையே பூவினரும்பே யான் புசிக்க விரும்புங்கல்லகரும்பே கரும்பினிற்றேனே இந்துரைவனே சிறுவனுடன்றனே தீயில்விழ்ந்துபோன தேவியே தேவியே உனக்கிந்தவிதி வந்ததுமென்றந்தகாளின் முந்தியே தெரிந்திலனே பெண்ணே யென்கண்ணே பெண்ணே பெண்ணே.

176. தரு-இ-ம்-தேசிகம்-தாளம்-ஆதி
இந்திரசபா.

பல்லவி.

அறிந்திலேனடிமாதே — நீயும்
அக்கினியில்விழுந் — திடுவாயென்றறி

அநுபல்லவி.

அறிந்திலேனடி — யன்னமேசொர்னமே
தெரிந்திலேனிந்தத் — தீவினையாமென்று (அறி)

சரணங்கள்.

1. கூடிப்பிரியாத கோதா — வுன்னைக்
கூட்டிவந்தேயிந்த — காட்டில்விட்டேனென்னைக் கூடி
வாடிடவேந்தனை — வையகத்தில்விடுத்
தோடிடவோயென்ற — வுன்செயலிதனை (அறி)
2. உயிரிழக்கவந்தனையோ — வுன
துள்ளமகிழ்ந்தின்ற — பிள்ளையுடனீயும் உயி
வயிர்கொதிக்குதென் — பல்லவியாளென்றன்
மயிலாளேநீயு — மாண்டிடுங்காரணம் (அறி)
3. பெண்டிழந்தபடுபாவி — யிந்தப்
பேருலகிலிருந் — தாலுமேனோகாணும் பெண்
கண்டசுப்ரமணி — கவிதெரிந்தும்பின்
வண்டனென்றுரைக்க — வாய்க்குமென்றதைகாண் (அறி)

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

சிந்தனையற்றுவாழுஞ் சிமையிற்பெற்றெடுத்த
தந்தைதாயவரைவிட்டுத் தருதலையாகின்ற

வெந்தனைத்தொத்திவந்து விக்கதியடைந்தாயானு
முந்தனையினிமேலெந்த யுகத்தினிற்காணப்போறேன்.

வசனம்.

ஐயையோகண்ணே யென்னையேயாராதாரமாய்ப்பற்றி வந்துற்ற பெண்ணே யுன்கதியு மிப்படியாயிற்று வம்மம்மா வந்ததேதோ வினியே லுன்னையென்றைக்குக் காண்பேனோ வென்னுசை ரத்தினமே.

177. தரு-இ-ம்-தூலகேதாரி-தாளம்-ஏக
இந்திரசபா.

சரணங்கள்.

1. என்றைக்குப்பார்ப்பே — னென்னுயிர்தரிப்பே
னின்பத்துணைவியுடன் — சம்போகித்திருப்பேன் (என்)
2. குன்றுக்குள்ளிருந்த — வன்றிலம்மருந்தைக்
கொண்டுவந்தேனெந்தன் — பெண்டினைப்பிரிந்தேன் (என்)
3. தேடினுங்கிடையாள் — வீட்டருண்மனையாள்
தீயினிலிறந்தாள் — நாய்தனித்திருந்து (என்)
4. மகவொன்றைத்தேடி — பகவனைநாடி
லாங்குவோர்கோடி — யேங்கினேன்பேடி (என்)
5. மைந்தனும்பிறக்க — செந்தழலிறக்க
மாபாவிருக்க — பூபாரிபொறுக்கான் (என்)
6. கப்பையன்மீது — தப்பிதமேது
சொல்லலாகாது — வல்லவன்நீது (என்)

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

கவலைகொண்டிருந்துவாடிக் கண்மணிமகவைநாடித்
தவமதுபுரிந்துவுன்னைத் தரணியிற்பெற்றமில்லை
சிவனருளாலேவந்த செல்வமேமகீயுந்தீயிற்
குவலையந்தனிலுன்றாயின் கூடவோமடிந்திட்டாயோ.

வசனம்.

ஐயையோ வென்னுசைக்கிசைந்த வருணம்மகனே மகனே மகனே ஐயோமகனே பெத்தனையோ தவத்தின் சித்தியாலொரு புத்திரனைப்பெற்றிவ்வுலகத்தில் அதப்படியிருக்க விதிப்படிகிடைத்த நீயிப்படி தாயின்மேற்பட்ட நெருப்பிலொப்புடன் மடிந்திட்டாயோ வையாவென் னின்னாது சிறுகண்ணனே மன்னனே மன்னனே.

178. தரு-இ-ம்-குறிஞ்சி-தாளம்-அட

இந்திரசபா.

பல்லவி.

சின்னஞ்சிறுபாலகனே இறந்தாய்மகனே சின்

அநுபல்லவி.

உன்னைவிட்டுநான்பிரிந்து வுயிர்தரிப்பேனோவிருந்து (சின்)

சரணங்கள்.

1. இக்ககரில்வந்துதித்தா யேதுபலன்கண்டெடுத்தா
யன்னையருகிருபிந்த ...னாகேவிழுந்திறந்த (சின்)

2. ஆசைவலை விசியென்னை யணைத்துபயின்றுனென்னைக்
காசலையாய்வளர்த்தெடுக்கக் கண்டறிந்திலேனுமளிக்கச் (சின்)

3. பெற்றசுதன்முகத்தைக்காணாப் பிதாவெனும்பேயனானே
புத்திரனேயென்னசெய்வேன் பூவிருந்தேப்படியுய்வேன் (சின்)

4. சோறிபரன்றந்தாவியே சுப்பிரமணிதவியே
நீதிமுதலே யென்று செஞ்சந்துணிந்திருக்காது (சின்)

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

கொடியசண்டாளனென்போற் குவலயந்தன்னிலுண்டா
வடிவழகானவெந்தன் மனைவியுமவள்பயின்ற
அடிபெருமகனுமிந்தச் சுடலையின்மாறவிட்டுப்
படியதிலிருந்துபார்க்கும் பஞ்சமாபாவியானேன்.

வசனம்.

ஆ ஆ இந்தவிதிவந்தது வெந்தனக்கென்றோதெய்வமே மைந்தரோ
டொவாழ்வுபோ மனைவியொடுவெல்லாம் போமென்றுசொல்வார்களே யிப்
போதெல்லாமிழந்த பாவிநானே யானேனே யாண்டவா வாண்டவா.

தேவா தேவா வென்ற வர்ணமெட்டு.

179-தரு-இ-ம்-வங்கசெஞ்சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

பா வி யா னே னே பஞ்ச படு பா

சரணங்கள்.

1. தேவியைக் கூவிப் பூவிலென்னவி
தியங்குதையையோ மன மயங்கு பஞ்சமா படு (பாவி)

2. அன்றேநன் வென்று வின்றெருகன்று
வளித்தவன் மாண்டிடக் களித்த பஞ்சமா படு (பாவி)

3. வந்தவள்த ந்த சுந்தரமைந்தன்
வடிவழகைக்காணாத கொடிய பஞ்சமா படு (பாவி)

4. துய்யசுப் பையன் செய்யுளேவையத்
துலங்கவந்தபாலனுங் கலங்கு பஞ்சமா படு (பாவி)

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

நற்புத்திரயாலேயான்றன் றொல்லுலகிழுத்துவந்து
கெற்பத்தோடென்னையிந்தக் கொற்றினிற்றள்ளிவிட்டு
கற்புத்தியுடையவன்போ னட்டினிற்றனித்திருக்கக்
கற்பித்தானையோ... காரணமறிந்திலேனே.

வசனம்.

ஆ கற்றுபலவற்றையுங் குற்றமறவென்னிடங்கற்று அருப்பெற்றி
யே யென்பென்றனே ஐயோ நம்முடைய நன்னகரம்விட்டு இன்னா
மற்று நாளொருநீபற்றில் நன்புறவேயிற்... கல்லுமனைபெற்று அவ
னிலுற்ற நாயகமே யெந்தனுயகியே உந்தனுபயனா நாமகளின்சொந்த
நாயகனுமிந்த லயியென்யமுற்றி காட்டினதைச்சற்று மறியாமற்போ
னேனே போனேனே மாதே.

180. தரு-இ-ம்-சக்கசாமா-தாளம்-சாப்பு.

இந்திரசபா ஜாவளி.

பல்லவி.

மாதேயுன்னைப்பிரிந்து மாநிலத்திலிருந்து
வாடுதப்படுவாயென்று வைத்தாரோடி பிரமன் (மா)

சரணங்கள்.

1. நிதுசெய்தேனோ வந்தாளி லெந்தன்
சிந்தைகலங்கு இந்தாளி லென்ன நீது
கோதா புரிமிவந்த இதா வயினொழுதும்
வாதா யெவர்கள் செய்த சூதா அறிந்திலண்டி (மாதே)

2. ஆசையளித்த பெண்ணானே யெந்தன்
அறிவைக்குலைத்த கண்ணானே யன்று ஆசை
தாசி மயக்கிலுந்தன் பாசமறந் தவன்தன்
வாசைக் குள்ளகப்பட்டு மோசம்போனேனடியென் (மாதே)

3. நானேகொடும்பாதக னானே னெந்தன்
நாயகியானவளும் நீயேன் புரிந்து நானே
தானே சுப்பிரமணி யோனே கவிபுகழும்
மானே புயிரழிந்து போன விடமோ தடி (மாதே)

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

ஓரிதன்பூதத்தாலே யுதகத்திலொடுமீனை
யூறிவாயுனைவிழுந்த வுவமைபோ லுலகம்பேசக்
கூறிலாவெனைக்கைகொண்டு குணந்துலைத்தனமென்றெண்ணி
பாரிமீமகனுக்கீயிற் பாய்ந்திடத்துணிந்திட்டாயோ.

வசனம்.

ஆ ஆ பெண்ணே வாய்க்கான்பூநுகம் அழுமிரையிழுந்த கரியின்கதை
யிய காரியாச்சோ மைந்தனேடுன் னுயிர்நீத்திடப்போச்சோ மாழுதற்குன்
மனந்துணிந்திட்டதோ என்தாரைகுதன [illegible] அந்தோமே.

181. திரு-ம-அந்தமாளிரி-ரூபகம்

கண்ணிகள்.

1. கம்பியிருந்தபென் | னையகமேயென்னை
கட்டாற்றிற் [illegible] | விட்டாயோ மனம்
வெம்பியுன்றைந்தனும் | மெரியினிலும்
வீழ்ந்திறந்தி | விட்டாயோ

2. உன்னைவிட்டுயிந்த | வூரின்மருத்துவ
வுத்தமியைத் | தேடினேன் அவன்
தன்னைக்காணமலித் | தரணியிலிந்தத்
தையன்மனைக் | கோடினேன்

3. வாருமென்றெந்தனை | மாதிவளுங்கண்டு
வந்தங் குப | சரித்தாள் பின்னுட்
காரும்படிக்கெதற் | கட்டிலின்மெல்லணை
கையாலிவள் | விரித்தாள்

4. வந்தவகையதை | வழுத்துமென்றெனை
மங்கைகேட்க | காணுமே இந்தச்
சுந்தரியாட்குந்தன் | அண்டத்தையுஞ்சொன்னேன்
தோகையிவள் | தானுமே

5. மருத்துவஞ்செய்யும் | மாதாவையுமெந்தன்
மனைக்கவள் | தன்னையும் இதோ
வருத்துவேனென்றிவ் | வனிதையுஞ்சொல்லி
வைத்திருக்க | னென்னையும்

6. ம[illegible]கொண் | மையலில்வீழ்த்திட
மருந்தியந்தோ | சரனேன் இவள்

கதியையுமுள்ள | கருத்தையும்பாவி
கண்டறியாமற் | போனேன்

7. இஷ்டமாகவேனு | னெந்திழையைக்கூடி
யிருந்தேனப் | போதினில் உந்தன்
கஷ்டத்தையெல்லாருந் | காட்சியென்றெசொல்லிக்
காட்டக்கேட்டேன் | காதினில்

8. காரிழையுகாணுங் | கரங்கோர்த்துக்கொண்டுன்
காரணத்தை [illegible] | கண்டிட வந்தேன்
பாரியரோ [illegible] | [illegible]
பற்றுநெருப | பண்டிட

9. சாகுவேனென்றெந் [illegible] | [illegible]யலமேயிச்சொந்
தனையெங்கும் | முந்தவே செய்து
ஆகமெய்ப்பொருளை | யறிந்தவனுநீ
யக்கினியைச் | சுந்தவே

10. மைவிழியாளேயுன் | மதிமுகத்[illegible]
மனைவியென் | றறிந்து வந்தன்
கையைப்பிடித்திந்தக் | கரைசேர்க்குமுன்னங்
கனவிற்பாய்க் | கிறந்து

11. போயினையேயுன்னைப் | புத்திரியென்றீன்ற
பரவல | ணறிந்தால் புவி
நாயகியோடென்னும் | நலிந்துறுகாமல்
நாடாள்வாரோ | தெரிந்தால்

12. மாண்டாயோகீயிந்த | மண்டலத்தில்வந்து
மாபாவிநா | னுயிேனேன் தமிழ்
ஈண்டசுப்ரமண்ய | னெந்தையெழுத்திதோ
ஏதுமறியாமற் | போயினேன்

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

பண்டுகாமுத்தெழுந்த பட்டினத்திருந்துகித்தை
கொண்டிடும்வேளை தோன்றுங் கொடுங்கனவு நவென்கையேற்
கண்டிடப்பலிக்காதென்று கருதினேனிப்போதெந்தன்
பெண்டினைப்பிரிந்தலறும் பேதையானேனேமானே.

வசனம்.

ஆ ஆ என்னுளைக்கிசைந்த பெண்ணுன மானே தேனே உன்னகா
னகண்ட கனவை மெய்க்காய்கண்டேன் இவ்விதம்வரு மென்றறியாப்பே
தையாகிய யானினி புவிப்பிரிந்தெவ்வன்ன மென்று [illegible]ரிப்பேன்
மாதே.

182. தரு-இ-ம்-பேகு-தாளம்-ரூபகம்.

இந்துஸ்தான்.

பல்லவி.

மானேயுந்தனைப் பிரிய லானே னானே மட மானே

அநுபல்லவி.

மானே யுன்னை நானே மடமா யு நா னொல்லத்
தானே விட்டுப் போனேனே னொ தா வி நீயா தீயில்
நீனேவிழுந்து இறந்தாய் தீயில்
[illegible] இறந்தாய் மட (மானே)

சரணங்கள்.

1. ஆனாலுமென்னைப் போலவே யாருண்டும்புவி மேலே
வாணாளிழக்க வந்த வஞ்சிக்கொடியுன் சிந்தை
வாடத் துயர் கூட சிந்தை வா து கூ பழி
[illegible] பழி போ வு ரோ தீயில்
சாடி [illegible] இறந்தாய் தீயில்
சாடி மடிந்து இறந்தாய் மட (மானே)

2. கோலவிழியாள் நீயே கோதாபுரி வந்தாயே
பாலனையின்று கத்திப் பத்தும்நெருப்பைச் சுத்திப்
பாய்ந்தா யுனங் காய்ந்தாய் சுத்திப் பா நூகா துய
ரோய்ந்தாய் பட்டு மாய்ந்தாய் நூய ரோ மா தீயில்
சாய்ந்தாய் விழுந்து இறந்தாய் தீயில்
சாய்ந்தாய் விழுந்து இறந்தாய் மட (மானே)

3. பொல்லாதபாவி நானே புவிக்கொருசுமை தானே
நில்லுமென்றேனீ யேக நெருப்பில்விழுந்து சாக
நேரோ சொன்ன தாரோ சாக நே சொ தா தவக்
கூரே கொண்ட பேரோ தவக் கூ கோ பே அயன்
சீரோ அறியே னானே அயன்
சீரோ அறியே னானே மட (மானே)

4. கோவன்கப்பிர மணி செழுந்துத்தமிழ்கண் டணி
தாயகிவைவிட் டினி நானிருந்திந்த ரணி
நானேன் மனம் தாழேன் இருந்து நா ம தா இனி
வாழேன் அ சானேன் இனி வா அ சா மொழி
கேளேன் கூட மடிவேன் மொழி
[illegible]ளேன் கூட மடிவேன் மட (மானே)

மதிவல்லவன் தீயில்விழுந்திருப்பது.

விருத்தம்.

மடமா துகைகேயி [illegible]சக்ரவர்த்திவா னுலவுற்றார்
மடமா துசானகியி[illegible] வார்த்தையதால்ராமபிரான்மான்பின்சென்றார்
மடமா துரோகணியா லிசையதிகசந்திர னும்திகுன்றிட்டான்
மடமா துவிவளாலென் மனேவிழுந்தே னினியிருக்கமனமெண்ணுதே.

வசனம்.

ஆ ஹாதெய்வமே [illegible] முதலிக்காலம் வரையும் ஸ்திரீசனுதி யர்களால் கெட்டபேர் கோடியெனத்தெரிந்தும் இந்தச்சுந்தரியென்பவ ளா லுன்னைப் பரிகொடுத்தே னினியுன்னைப் பிரிந்திருக்க வோர் பொழு துமென்மனமெண்ணுதடிமாதே.

183. தரு-இ-ம்-கமலதோடி-தாளம்-சாப்பு.

லாவணி.

கண்ணிகள்.

1. மாதேயுன்னைமிழந்த பாதகனானிந்த
மண்ணிலிருக்க வொண்ணுதே யெனக்குகந்த
பெண்ணேயென்மன மெண்ணுதே
ஆதாரமென்றேயென்னை நீதானம்பிவந்து
அக்கினியிதில் வீழ்ந்திட்டாய் உயிர்பிழிந்து
இக்கணமெந்து வாழ்ந்திட்டாய்

2. பெண்டும்பிள்ளையுங்கிழிற் கொண்டுமடிபவிட்ட
பேயனென்றெனைச் சொல்வாரே பூமியிலுள்ள
நீயனென்றல்லோ வின்வாரே
தொண்டுபுரியுமுத்தன் அண்டைதனிலிரண்டு
தோழியுண்டவ ரில்லையா வுனக்கெடுத்த
பாழுங்கிடங்கி தெல்லையா

3. வந்தவிடந்தனிலே பிக்கவிதிதனக்கு
வருமென்று மறியேனே பிறுகிறுமை
[illegible]ருமென்றுங் குறியேனே
கந்தங்கமழுந்தருந் செந்திருவடிவானைக்
கண்டுமகிழ்வ தென்றைக்கோ நமதுறவு
கொண்டதகன்ற தென்றைக்கோ

4. புத்திரன்முகம்வரு வத்தைக்கண்டறியாத
புலையனேன் பாரினில் அறிவில்லாத
[illegible]ஞனெனில் லூரினில்
பத்தினியவளையுங் கத்திறந்திறந்த
பாதகனுண்டோவ ரேது இக்ஷியான
தோதகனுண்டோ விருது

5. காடுகளிழந்து கூடிச்சுகித்திருந்த
நங்கையரையு மிழந்தேன் [illegible]வியான
மங்கையரையும் பிறிந்தேன்
தேடும்பொருளிழந்து வாடும்படியதானே
சித்தமிவோனுப் போனேனே புகழ்ந்தகல்வி
கற்றறியானு தானேனே

6. தன்னெஞ்சுணர்சப்பிர மண்ணியமிழ்கண்டு
தானேசகிது ஞாயமோ அருள்சிறந்த
மானேயிதென்ன மாயமோ
முன்னேமடிந்தாயுந்தன் பின்னுலேநானிதோ
மூழுநெருப்பினில் வீழ்ந்து எனதுயிரை
மாழத்துணிந்தே னுகந்து

வசனம்.

ஆ [illegible]னை யென்கண்ணே நானுங்கூடவே வருகின்றேன் வரு
கின்றே[illegible] யாதே மாதே மாதே.

மதிவல்லவன் பின்முடிகு வெண்பா.

காரணகாரணத்தைக் கண்டறிந்தபாதகனென்
ன்றுரைவைத்தினியில் வையகத்தில் - பேறும்
உத்தமியே நீயிழந் துயிரழிந்த தீயிலிதோ
பத்தினியேயாய்த்திறந்தேன் பார்.

பொது விருத்தம்.

மருப்படாமதிவல்லோனும் மயக்கவாருதியிலாடி
இருப்பதிற்பயனென் றில்லை பிறப்பதேநலமென்றுன்னி
நெருப்பினில்வீழ்ந்துமாய்ந்த நேர்மைகண்டறிந்தகாசி
பொருப்பினிலமக்காவென்று புலம்புவாள்கலங்குவாளே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மதிவல்லவன்[illegible]வன் நம தம்பியுமகளிரு
வருமிறந்தவாற்றுத் துயரம் றுமல்லா[illegible]ருண்டத்திற் பாய்ந்துவி
ட்டானதனைக் கண்ணுற்ற தாயாகிய சுந்தரி புலம்புகிற விதங்காண்க.

மதிவல்லவன் இறந்ததைக்கண்ட சுந்தரி துயருழந்து
தீயிற்பாய்ந்துவிடுவது.

விருத்தம்.

ஐயோகோவாசைதந்த வன்பரேநீரும்பானும்
கையோடுகோம்பின்னிந்தக் காட்சிகண்டிடவேவந்து
தையலெந்தனையுநீரே தனித்திங்கேவிற்கவைத்து
வையகத்தீயில்வீழ்ந்து மடிந்தெனைமறந்திட்டீரோ.

வசனம்.

ஆ ஆ என்பிரபுவே இவ்வக்கினியில் வீழ்ந்து இறந்தவென்னைமறந்
தீரோ வென்னையாட்கொண்ட பத்தாவே.

184. தரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஏக.

பல்லவி.

பத்தா வென்னை மறந்திரோ இந்நிசியில்வந்து
எத்தா விழுந் திறந்திரோ

அநுபல்லவி.

பத்தாவெனக்குகந்த சித்தாமதனலீலை
கத்தாநாயிருபேரும் சித்தங்களித்திருந்த (பத்)

சரணங்கள்.

1. ஆசையெனக் களித்திரே பொல்லாதவிந்த
மோசஞ்செய்யத் துணிந்தீரோ
பாசமுடனேநாமள் பேசிருந்தல்த்தை
நாசமாக்கிவினைத்து வெளியெனைக்கைவிட்ட (பத்)

2. இந்தநிசியம் பார்க்கவோ வும்மையான்கூட்டி
வந்தவில்லிவ்வீதேயந்தவோ
அந்தவானிற்சேர்த்த பந்தபாவங்களிதோ
வுந்தனருள்கண்டிட ளந்தயுகமதியன் (பத்)

3. கொம்பனைதங்கள் மனையோ னுடனே
வம்பிலிறக்க வினையோ
சம்பிரமாதனித்த வெம்பொற்றனையனுடன்
வெம்பிமடியவென்னை கம்பிருக்கதிதுக்கோ (பத்)

4. அக்கினிக்குண்ட மிங்கணம் உமதுவுயிர்
இக்கணஞ்சென்ற தெங்கணம்
தக்கணுதவியாலே தக்கசுப்பிரமணி
சொக்குங்கவியால்வந்து சிக்கிருந்தனை (பத்)

சுந்தரி விருத்தம்.

பாடிவந்திரண்டுபேரிற் பாவியெந்தனையுங்கூட்டு
வோடியேநெருப்பில்வீழ்ந்து வுயிரழிந்திட்டேவாவன்று
தேடியேபிடிக்கவென்கை சிக்கினதிறக்குந்தானே
வாடிநின்முருகச்செய்து வைத்துவிட்டெங்குசென்றீர்.

வசனம்.

ஆ ஆ என்னைப்பிரியாது சேர்த்து வந்தமன்னவரே இப்போ தெனியானைத் தனியேவிட்டு அக்கினியின்வழியா யெங்கே சென்றீரோ ன்சொல்லே.

உன்னைப்பிரிந்து என்ற வண்மெட்டு.

185. தரு-இ-ம்-சிங்களகாம்போதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

எங்குசென்றனரோ இங்கென்னுடன்வந்தா ரெங்
இல்லாளென் வல்லாளர்
சொல்லாமற் செல்லானு (எங்)

சரணங்கள்.

1. கூடியிருந்திடத் தேடியழைத்தானைக்
கூட்டிவந்த தவச வீட்டிலொழித்திடக்
கோது ஞாலத்தே விலைசெய் வாலிப (எங்)

2. [illegible]வன் தும்பிகொதித்திட
நாடிவந்தேதீயில் சாடுறதோ யிது
ஞாயமோ சாயமன் கேயே காயங்கொண் (எங்)

3. பெண்டும்பிள்ளையுடன் மண்டும் நெருப்பிற்
பேசிவிழுந்திட வாசைமறந்தோடும்
பேர்சிதே வாச்சிட ஆச்சுதன் காட்டியோ (எங்)

4. பூமிசுப்பிரமணி சாமிக்கருணை
பூபாலியென் றெந்தம் பாமாலையைக் கேட்டு
போனீரோ வானதால் யானுருங் கோனவ (எங்)

சுந்தரி விருத்தம்.

உருகுதென்னகமுமெய்யு முலையிமெழுகுபோலே
கருகுதேயும்மைக்கூடிக் கலந்தணைந்திருக்கமையற்
பெருகுதேயென்னையிங்கு பிரிந்தமான்மகனே துன்பம்
வருகுதேன்வாளூர்வைத்து வாழ்ந்திடமனங்கொள்ளேனே.

வசனம்.

ஆ யென்மதனசுந்தர சம்போகா அடியாள் தமனில் மெழுகாயுருகி த்தனித்துப் பாதலித்து வாழ்வேனோ இனி யொருபோது மதற்குடன் படமாட்டேன் மாட்டேன் எனதன்பரே.

186. தரு-இ-ம்-அபுருதகம்-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

1. பெற்ற பலனிதுவோ நாளதுப வித்த சுக மிதுவோ
பெற்ற பலனிதோ வுத்தமரேவந்து
பற்றுநெருப்பிலைதர் சுற்றி மடிந்திடக்

2. கண்டபல னிதுவோ காமன்கூடிக் கொண்ட சுகமிதுவோ
கண்ட பலனிதோ மண்டலத்தி லெனை
யண்டி யிருந் தவ ரொண்டி யாகும்படி
3. விட்டபல னிதுவோ நீருமென்னை தொட்ட சுகமிதுவோ
விட்ட பலனிதோ கட்டழகா காமன்
அட்டி யில்லாமலே சட்டமுட னிங்கு
4. வந்த பலனிதுவோ வெனக்கன்று தந்த சுகமிதுவோ
வந்த பலனிதோ சொந்த சுப்ரமணி
தந்த கவியுமங் கெனையோ ராமூலே (பெற்ற)

சுந்தரி விருத்தம்.

பாராமற்பார்த்தேனென்னை பற்றினோனுமெனக்கா தீவ
கோரதசுகத்தையெல்லாங் கொடுத்தவர்நெருப்பில்விழுந்து
நீருனுனிமேலிந்த நீனிலத்திருந்துநெஞ்சக்
தோ தும்போடிதோவென் னிவனைமடித்தேன்பாரும்

பொது விருத்தம்.

அரிவைசுந்தரியுமிவ்வா றங்கலந்திறப்பாய்ந்து
வெரிவதைக்கண் ணுற்றோங்கு மெந்திறனவனீதி
நெறியெனுமந்திரிந்த நிலைகளைவெம்மாற்
சரிவந்ததென்று தயங்குவான் புலம்புவானே.

வசனம்.

அகோநெப்படியென்றால் • மதிவல்லவன் நீபிற்பாய்ந்ததைக்கண்டு அவனதுவாசையாற் சுந்தரியாகிய தாசியுமினிபிரோனென்று விழுந்திறந்தா ளிவைவெல்லாம் பார்த்திருந்த மந்திரியாகிய நீதிநெறி புலம்புகிறவிதங்காணக் கனவான்களே.

நீதிநெறி விருத்தம்.

பூவனத்தேர்கள்செய்த புகழிகள்பதிக்காமென்பர்
காவலனியற்றுந்தன்மை காரியத்துணைக்கென்றாற்போற்
றேவியின்றேமனிக்கத் தேசத்திலிருக்ககன்றாய்ப்
பாவினையறியாதாலிப் பழியெனக்கடைந்ததின்றே.

வசனம்.

ஆ ஆ சபையோர்களே மன்னர் செய்தபாவம் மந்திரிக்கென்று சாஸ்திரங்களிருப்பதா லிவ்வூரிலிருந்த மதிவல்லவனை யவன்மனைவிக்கழைத்துக்கொடுக்காததினாலல்லவோ இப்பவனவு பழிகளும் வந்தன ஆனவித்

தோஷங்களெல்லா மெனக்கேயன்றி வேறுண்டோ விதற்கென்ன செய்குவேன் தெய்வமே தெய்வமே.

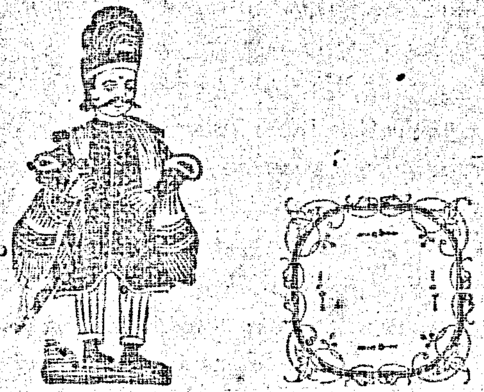

நீதிநெறிமந்திரி யிப்பழிகளெக்காமென்றுணர்ந்து
பிரலாபித் தக்கினியில் வீழ்வது

187. தரு-ம்-ம்-ரு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

விதியே விதுயார்செய்தசதியே ஐயையோ பாவி விதி

அநுபல்லவி.

பதியிலிருப்போனைப் பாரத்து விசாரியாமல்
மதிமோசமாகவிருந் தாழும்பழிக்குடன்பட்டேன் (விதி)

சரணங்கள்.

1. நானே நீதிநெறியுந் தானே மதிமந்திரி நானே
மாறனுள் தனக்கிசைந்த மதியனிருப்பதிந்த
தேனை யிடமனுப்பத் தெரியாதவெனக்கிந்த (விதி)
2. வன்படன் நானே பொல்லாத சண்டாளியெவருந்தானை வன்
பெண்டுபிள்ளையும்விட்டுப் பிரிந்திருப்பவன்றனைக்
கண்டறியவொண்ணாத கண்டகெட்டவெனக்கிந்த (விதி)
3. புத்தி சொன்னிடாச் சூரிக் கத்தி கன்னெறிகெட்ட புத்
தத்திவந்தாள் பிராண நாதனைக்கண்டுபிடித்
தத்தினங் கொடுத்திடா லாகாதவெனக்கிந்த (விதி)
4. ஏது வென்போதுலகி னாரும் வழியில்லாதா னேது
ஓதுஞ் சுப்பிரமணிக் குகந்தசெந்தமிழினைக்
காதலா புணர்ந்திதைக் கருதிடாப்பாவிக்கிந்த (விதி)

வசனம்.

ஐயையோ தெய்வமே என்னொருவன் செய்கையா லுயிர்ப்பழி யாயிற்றே இனிமேலென்னே ருயிரென்னகரும்புக்கட்டியா இதோயானு மவர்களோடு மடிவேன் மடிவேன் என்னப்பனே சம்பு சங்கரா.

நீதிநெறி விருத்தம்

ஐயையோ யிவ்வுலகி லறிவிலாதென்யூகத்தால
ஐயையோ சிசுவதொன்று வாளறென்றிரண்டுமாது
ஐயையோ வனலிற்பாய்ந்தா ரத்தோஷமெனக்கேசேரும்
ஐயையோ காவில்யானொன் றைந்தாகவீழ்ந்திட்டேனே.

பொது விருத்தம்.

காரியத் துணைவன்கூடக் கனற்குண்டம்வீழ்ந்துசாகப்
பாரினைக்காக்கின்ற பார்த்திவனைதைக்கண்டோர்க்கு
வாரிடசாபத்தாலோ வமைச்சனைத் துறந்தோமென்று
நேரிடாத்துயரமோங்கி நிலைதளர்ந்திருகுவானே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மோகனாங்கி முதலானவர்கள்நெருப்பிற் பாய்ந்ததைக் கண்ட மந்திரியாகிய நீதிநெறி தனக்குத்தா னப்பழியெனுணர்ந்து தீயிலவனும்பாய்ந்தா னதனைக்கண்ணுற்ற தருமாங்கத மகாராசன் துன்புற்றுப் புலம்புகிற விதமாயிருக்கு.

தருமாங்கதன் விருத்தம்.

வஞ்சகன்முன்னாட்செய்த மாபெருந்தோஷத்தாலோ
பஞ்சமாபாவியென்னைப் படைத்தவன்கதியிதாமோ
தஞ்சமென்றுரைக்காத்த தவப்பயனிதுவோவிங்கு
வஞ்சகயிரனவின்மாண்டு மாவிவைத்திருக்கின்றேனே.

வசனம்.

ஆ ஆ தெய்வமே தெய்வமே யான்செய்த தவோபலனிதுதானோ ஓ ஓ ஐந்து சிவனுயிரில் வீழ்ந்திறக்க நான்பார்க்கவென்றலோத் தானோ பிரமனும் ஆறுலென்னைப்படைத்தான் பாவியர்க னெங்கிலு முன்கூடா இவைகளையெல்லாம் பார்த்த யானின்னமுயிரோடிருக்கின்றேனோ யிதுதானாசயோக்கியமா சிவ சிவ சிவனே.

இந்தக்கொடுமை என்றவர்னமெட்டு.

188. தரு-இ-ம்-இந்தோ டதோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அக்கிதம்வந்த தென்னகாரணம் எந்தனகரி விந்த அக்கி

அநுபல்லவி

சொன்னமொழி தன்னிலொரு
பின்னமது இன்னமறியே னெனக்கிங் (தந்)

சரணங்கள்.

1. தானதருமத்தி லேதேனுங் குறையோவெந்தன்
சத்திரந் தன்னிலே நித்த நடக்கின்ற தான
கோனென்னையுறுஞ்செங் கோலதின் முறையோ
கோதா புரி நீதா மன
வாஞ்ச பெருந் சூதா வென்றனக்கிங் (தந்)

2. பாவிசெய்த தவந்தானென்றது மறியே னிந்தப்
பட்டணத் தினொருப் பிட்டு மடிந்திடப் பாவி
பூவிதில் யான்பண்ணும் பொல்லாங்கு தெரியேன்
பொங்கி வள ரங்கி பெற
முங்கி சட மங்கும்படி யெனக்கிங் (தந்)

3. ஒண்டியாக நிற்கவைத்தான ரல்லவோ வுள்ளம்
உருகியே துன்பம் பெருகிடும்படி ஒன்
கண்டு சுப்ர மணி காரியந் சொல்லவோ
கால மனு கூலம் பெரு
மால மிது கோல மெந்தனக் கிங் (தந்)

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

தெருவெங்குமோடிப்புகுந்து தியங்கியேமயங்கினாலும்
வருவதுதக்கிடக்கோதானது வடபத்ரகாளியன்றாய்
சொரூபியாலயமேசென்று துயரினைவிரித்தான்வாக்குத்
தருவதுண்டிலேயோவென்றிச் சங்கதிதெரிகுவேனே.

வசனம்.

ஆ என்மனமே யிப்படிப் பாதவித்ததில் என்னகாரிய நடக்கப் போகின்றது இதையினி நம்மம்மையாகிய பத்திரகாளியி னிடத்து முறையிட்டுக்கொள்வதே நன்மையானபடியால் விரைவாய்ப் போய்க் கேட்கின்றேன்

பொது விருத்தம்.

மதித்திடுங்குருசிலாளன் மனோவேகமாகச்சென்று
கதித்திடும்வீரகோவிற் கண்டுடன் தெரிவிப்பீடத்துட்
பதித்திடுமந்த்ரவானைப் பார்த்திடுத்தங்குநின்றே
துதித்திடுஞ்சிரங்கைகூப்பித் தோத்திரஞ்சொல்லுவானே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் தருமாங்கத மஹாராசன்றன தம்பிரா யத்லைதப் பத்திரகாளி யிடத்து அறிவிப்போ மென்று மனம் படைத்து அம்பிகா சந்நிதியடுத்து மந்திரவாளைப் பிடித்துச் சென்னிமேற் கையெடுத்து மனதை யொர்நிலைப்படுத்தித் தோத்திரஞ் சொல்லுகிற விதங்காண்கக் கனவான்களே.

தருமாங்கதன் துதி.

மாலினிமாலை பநீயே மதுபதிருவிநீயே
சூலினிசிமனிநீயே நெடியமாற்றங்கைநீயே
சீலினிதேவிநீயே சிங்கவாகினியுநீயே
காளினிகௌரிநீயே கண்கண்டதெய்வநீயே.

இதுவுமது.

கோதாகந்புரியில்வந்து குடிகொண்டதாயே யுண்டு
மாதுடனிருபேர்பூமான் மைந்தனோடாகவைவர்
தீதுறுமெரியில்வீழ்ந்து செந்தணலானாரென்னைப்
பாதகனென்றேயெங்கும் பழிப்பதற்கிடந்தந்தாயோ.

இதுவுமது.

ஆச்சியிங்கரையாண்ட வடிவேயுனக்கிதுபோலொத்த
பேச்சுவந்ததுக்காணப் பெற்றிலனிப்போதிங்கு
வாச்சிடுமிவர்கள்பட்ட வாதைகட்கென்னசெய்வே
னச்சர்யமறிந்தநீயே யகமகிழச்செய்வாயே.

இதுவுமது.

அன்னையேயுன துகாட்டி லவியாயமாகத்தானே
புன்னியேகனலில்வீழ்ந்து வுயிரிழக்தோர்களைப்
தன்னையுமெழுப்பிப்பிற்குச் சணந்தாலாச்சல்லாத
பின்னையென்கழுத்தறுத்துன் பெலிப்பீடம்வைப்பென்பாராய்.

வசனம்.

ஆ ஆ யென்னம்மணி திரிநேத்ரவி மாரி பூரி சாமளையாமள வல்லியாகிய சகாட்சதி என்னம்மா என்றுயே தம்டு சன்னிதானத் தங்கினியில் வீழ்ந்திறந்த வைவரு முயிர் பற்றிடக் கிருபை செய்வாயம்மா தாருகசங்காரியே அன்னன் ஜகடகாவி யடியேனுமைசெவிக்கவில்லையோ யில்லையோ அந்தக்கோ வென்னை யாட்கொண்டதாயே நீ இத்தருண மிவ்வுதவி யியற்றனா யின்னுமெப்போது லிவ்வாளினா லென் சிரத்தையறுத்து வுன்பெலிப்பீடத்தில் வைப்பேன் இன்றிதனைப்பாரும் பாருமம்மா காளிகாதேவியரே.

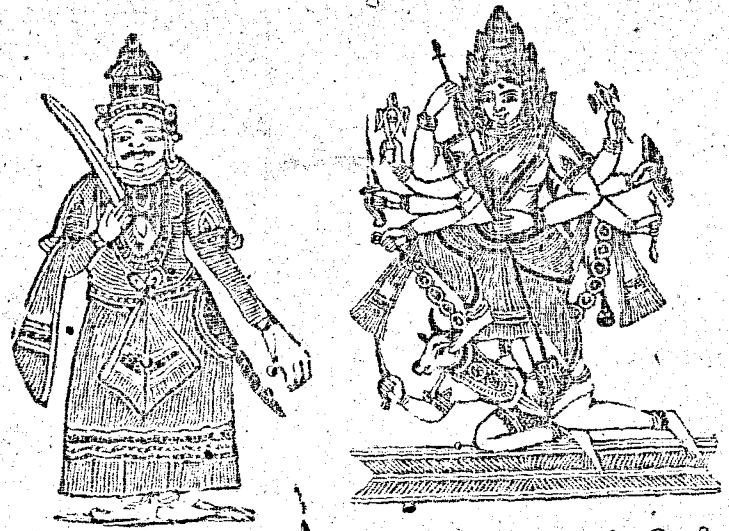

கழுத்தறுக்கத் துணிந்த மன்னவனை தடுத்து காளிகாதேவி பிரஸன்னமாகிக் கேட்டவரங் கொடுப்பது.

பொது விருத்தம்.

வழுத்திடுதிருபன்கையான் மந்திரவாளைக்கொண்டு
கழுத்தினையறுப்பேனென்ற காவலன்றுணிவைக்கண்டு
செழித்திடுந்தர்மராமன்னன் சேதித்துக்காந்தடுத்து
அழித்திடும்பத்ரகாளி மேவந்தன்முன் வருகின்றாளே.

வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் முன்னிறந்தவர்களை யெழுப்பா தவிஷயத் தின்றனுமிறப்பே னென்று வாள்பிடித்தகையனாக நிற்கின்ற தருமாங்கத மஹாராசனுடைய திடகாத்ர சித்தத்தையறிந்த காளிகாதேவி தன்மனவிரக்கமுற்றவன்னுன் றெரிசிக்கும்படி வருகிற விதங்காண்க.

189. தரு-செத்து-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

காளிவந்தாளே வடபத்ர காளிவந்தாளே

சரணங்கள்.

1\. காளிவந்தாளே கூளிக ளோடவள்
தாளைப்பணிந்தர சாரு மன்னன்முன்னே (காளி)

2. கோலுடனே திரி சூலமுங்கை கொண்டு
ஆலிலே மேற்றுயில் மாலுக்கிளைய வோங் (காளி)

3. தருமாங்கத ராசன் னர்மங்கெரிந் தவள்
கர்மவினை யோட்டுந் தர்ம தேவதைபோல (காளி)

4. நிதஞ் சுப்ரமணி பதம் வழங்கிடும்
விதங் களித்தருள் சதங்கை கொஞ்சிடக் (காளி)

பத்திரகாளி-விருத்தம்.

பக்தாநீயஞ்சிடாதே பதரிநின் றலறியேங்கென்
பக்தாநீகழுத்தறிந்து பழியென்மேற்சூட்டவேண்டாம்
பக்தாநின்னெஞ்சிலுள்ள படபடப்பதனைவிட்டு
பக்தாநீயென்னாலாகும் பலனைக்கேட்டருகுவேனே.

வசனம்.

ஆ நம்முடைய பாதவிசுவாச பக்திமுடைய தொண்டா கழுத்தறி யவேண்டா நீயென்னவெண்ணங் கொண்டா யதைச்சற்றே விண்டால் உண்டாக்கிவைக்கிறே னப்பா தருமாங்கதனே.

தருமாங்கதன் துதி ஆசிரிய விருத்தம்.

சுந்தரி நிரந்தரி தொல்லுலக மெங்குந்
துலங்கிடும் பரமேஸ்பரி
துய்யபரி பூரணி துஷ்டரைச் சங்கரிந்
தோங்காரி நீ யாங்காரி
தந்தரி துரந்தரி தனியே விளைந்த
சாமுண்டியே பிடாரி
சதாசிவத் திடமிருந் தவளுநீ யல்லவோ
தாண்டவ மாடும் வீரி
மந்தரி புரந்தரி மகமாயி திரிசூலி
மாதங்கி முத்து மாரி
மணிமந்த்ர வபிஷேக வல்லிநீ செல்வநீ
வடபத்ர காளி நீயே
அந்தரி வரந்தரி யண்டபகி ரண்டமுன்
னரு ணிறைந் தாடு வாயே
யடியேனை யாள்கின்ற வன்னைநீ யுன்னையே
யண்டினே னென்னை யாள்வாய்.

வசனம்.

அம்மா யென்றாயே யிப்போதிறந்தவ ருயிர் பெற்றிடத் தயவுசெய் குவாயம்மா பரிபூரணியே.

190. தரு-இ-ம்-குரிஞ்சி-தாளம்-ஜம்பை.

இந்திர சபா.

கண்ணிகள்.

1. தாயே நானுன்னிரு தாளிணைப் பணிந்தேன்
ஆயே வந்தருள்புரி யடியேனுக் குகந்தே (தா)

2. சேயனைவ் ருயரஞ் செவிக்கென்ன தூரம்
நாயுந்தன் பாரம் நலந்தர நேரம் (தா)

3. காளி கபாலி கடு மதி சூலி
கூளிமே நீலி குணவர சாலித் (தா)

4. துர்க்கை மாதேவி சுதன் பெரும்பாவி
மக்களுக் காவி வரமளி மேவித் (தா)

5. தொல்புவி நேயன் சுப்பிர மணியன்
கல்வி சொல்வாயன் கவிக்கருள் நீயென் (தா)

தருமாங்கதன் விருத்தம்.

அக்கினிதனிலே வீழ்ந்து வழிந்தவ ளைவர்தம்மை
யிக்கணமெழுப்பித்தந்தா ளிறைவியின் சரணம் போற்றி.

வசனம்.

தாயே யென்னம்மனி தமது சந்நிதிமுன் னெருப்பியற்றிய குண்டத்தில் வீழ்ந்திறந்த என்னுமத்திருக்கலிய ஐந்துபேரையு மிப்போதேயெழுப்பித் தந்தருள்வாயம்மா செகசக்கியே நமது திருப்பாதத்திற் கஞ் சலி யஞ்சலி யஞ்சலியே.

பத்திரகாளி விருத்தம்.

அப்படியானாற்செய்கிவ னதலாலொருசொற்கேண்மின்
முப்பிறப்பினிலுள் கர்ம மூண்டதிங்கன முன்க்கே
துப்பறநீசெய்பாவந் துலைந்ததுவின்றோடிங்கு
செப்பரிவீழ்ந்துமாய்ந்த சிவன்காணெழுந் துவாங்கள்.

வசனம்.

கேளாய் சித்தவிசுவாச பக்தா நீசெய்த முன்பின்னுள்ள பாவங் ளெல்லா மின்றோடு துலைந்தன இனியுனது மனதின்படி யிதோ யெழு

ப்பித்தருகின்றேன் தருமாங்கதனே ஓ ஓ கம்வாசங் கோட்டமுன்னெரி யுற்றிறந்த கற்புவிசுவாச நன்னிதியோர்களே யுயிர்தந்தனம் வருக இங்ஙனமக்களே.

தருமாங்கதன் விருத்தம்.

மடிந்தவர்க்குயிரிட்டாண்ட மாதங்கிதிருப்பொற்பாதம்
படிந்தெனதாசகத்தேகப் பாக்கியங்கொடுத்திடாயே.

வசனம்.

சரணஞ் சரணமம்மாதாயே என்னபிப்பிராயத்தை நிறைவேற்றிய புண்ணியசிரேஷ்டி அடியேனினியென் னகத்திற்குப்போய்வா வுத்தரவா கட்டு மன்னே சாமள சௌந்தர சூலியே. (கா) போய்வா மகனே.

பொது விருத்தம்.

சண்டிகைவிடையும்பெற்றுச் சபைசென்றுனிருபனிப்பால்
குண்டகின்றுதித்தெழுந்தகோதையும்குழவிகாந்தன்
அண்டிடுந்தாசிமந்திரி யாகைந்துபேருங்கூடி
ஏண்டோளிநிலையங்கண்டங் கிறைஞ்சிநின்றேத்துவாரே.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் தருமாங்கத மகாராசன் பத்திரகாளியம்மையின் கிருபைநிறைந்த திஷ்டாந்திகா தீட்சண்யம் பெற்றுத் தனது கொலுமுகத்திற்கேக வப்போ துயிர்பெற் றெழுந்தவர்க ளங்கெழுந்தருளியிருக்கின்ற காளிகாதேவியைக் கண்டு துதிசெய்திறவிதங் காண்க.

மோகனாங்கி-விருத்தம்.

இதுநாண்மட்டென்னைவிட்டு பெவ்விடமிருந்தீரந்த
விதனமதகன்றுபோக விளம்புவீரெனக்கென்றுதாம்.

வசனம்.

வந்தன மென்றுபகரே அடியாளை தனியேவிட்டு யிந்நாண்மட்டு மெங்கேவாசஞ் செய்திர்க ளதனைச் சொல்லுங்கள் கோவே யிம்மாதார் அதையு முரைக்கவேணு நாதா.

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

அதனுடயபயனைப்பின்று லறியலாமாதேயித்த
மதுபதிகழலைப்போற்றி மகிழ்ந்துநாம் துதிப்போம்வாராய்.

வசனம்.

ஆ பெண்ணே அதுநிற்கப் பேசிக்கொள்வோம் இப்போ திவ்விடமெழுந்தருளி யிருக்கின்ற நம்மம்மையாகிய நற்சிவகாருண்ய தயாள

கோமளகாளியைப் பணிந்தேத்திப் போற்றுவோம் வாராயென்றுயசி யாகிய மாதர்சிகாமணியே.

உயிர்பெற்றெழுந்த ஐவரும் காளிகாதேவியை வணங்குதல்.

191. ஒரடிதரு-இம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சாம்பவி மாதங்கி யீஸ்பரி இவ்வூர்த்
தர்மாங்கத சாமிக்கருள்
தாமா தரி வீரி சூரி சாம்

அநுபல்லவி.

பாம்பணி வோன் மங்கை நீயே
பதும நாதன் தங்கை நீயே
பாரணி பூரணி காரணி நாரணி
பத்தியே புருஞ் சத்தியே திருச் (சாம்)

சரணங்கள்.

செந்தணலி தனில் சீவித்த வெங்கனைத்
திருப்பிக்கொடுத்த சோதியே
மந்திரசொரூபமே மாநில மெங்கிலும்
வடிவான பெரும் நீதியே
சந்ததி வரமது தனைநாடி வருபவர்
தனக்கிடந் தரு மாதியே
அந்திர முனிவர்கள் அடிபணிந் தேத்திட
அரனுட லொரு பாதியே
ஆயினதம்மணி தாயுரு செம்மணி
அண்டங்கள் வெடித்திட எண்டிசை துடித்திடக்
காளிநீ யொருபக்கம் கினது பணி
கூளிகள் மறுபக்கம் பின்னுமனேக
டாகினி மோகினி யோகினி தாகினி
சிங்கமடிகள் தாக்க அலகையது
தங்குங்கொடிகள் தூக்க அழ களிக்கும்
சேலையுடையும் வழி சாலநடையும் பெருங்
கோலவிழியு முத்து மாலையொளியுந் தரச்
செகமெங்கு மகமாகி யுகமெங்கும் பெரிதாகிச்
செல்லும் கினதுமகிமை சுப்பிரமணி
சொல்லுங் கவிதைபுதுமை அதனையுளஞ்
சூடிநின் றருள்புரி பாடிநின் றுலகரி
சுந்தரி மந்தரி அந்தரி தந்தரி
சூலினீ வரம் பாலினீ திருச் (சாம்)

பத்திரகாளி விருத்தம்.

மக்களே நீங்கள்வேண்டும் வரமதுமீய்ந்தேனுங்கள்
கக்கிசம்விடுத்துத்தர்மாங் கதபூபன்சமுகஞ்சென்று
லக்கரைகொண்டேயும்மை யாதரித்திடுவானல்ல
சுகசம்பத்துமோங்கிச் சதாகாலமிருந்தேவாழ்வீர்.

வசனம்.

ஆ ஆ என்னுரைசைப் புத்ரபக்தர்களே நீங்கள்வேண்டுயிர்க்காரிய நல்வாக்குச் சித்துவரங் களைத்தந்தோம் இனிநமது தொண்டனாகிய தருமாங்கத னிடத்துச்சென்று சகலஐசுவரிய வானந்தார்த்தம்பெற்று வாழக்கடவீர்கள் வாழ்க வாழ்க நமதன்பனோடுவாழ்க வாழ்க இனிப்போய் வாருங்கள் வாழ்க வாழ்க வாழ்வீர்களாக மக்களே வாழ்வீர்களாக.

மதிவல்லவனுதியர் வசனம்.

மஹாபாக்கிய மப்படியே போய்வருகிறோம் எம்மையாண்டவளே வந்தனம் வந்தனமே.

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

சாய்ந்தாடுமயிலேநீயுந் தனையனோடெரியிற்சாடி
மாய்ந்ததைக்கண்டறிந்த மாபாவியானுங்கூடப்
பாய்ந்தனனென்பாசத்தாற் பாவையாளிவளும்பட்டா
டய்ந்திடுமிவர்தானாரோ தேவியேவிளங்கிற்சொல்வாய்

வசனம்.

கேளாய் பெண்ணே இம்மாது ஆரென்றுமுன்னமே கேட்டாயல்லவா அதின்காரணமாவது நீதீயில்விழுங்காலத்து என்னுரையாற் கூடவேவந்து பார்த்து நின்றமாது இவளாகும் அவைப்படிநிற்க உன்னால் யானும் என்னால்யிவளாகிய சுந்தரியும் நெருப்பிற்பாய்ந்ததீயப் புலம்படுகின்றது இப்போதிங்கு நம்மோடெழுந்து நிற்கின்ற இந்தப்புண்ணிய புருடர்யாவர் அதைநீயறிந்தாற் சற்றேசொல்வாய் மாதே.

மோகனாங்கி விருத்தம்.

மன்னிதையாளுங்கோமான் மந்திரியிவர்தானேதோ
வெண்ணமல்மாண்டசெய்தி யின்னதென்றுணரேன்பத்தா.

வசனம்.

ஆ ஆ மன்னவரே இவர்கள்தான் நீதிநெறி யென்னும் பேர்பெற்ற மந்திரியென்பவரும் இராசசமுகத்தில் தலைமைபூண்ட இவ்வூரரசர்க்கு உயிர்த்துணையானவர்களும் இவர்தான்பிரபுவே ஆனாலிவரிறந்த சங்கதியெனக்கொன்றுந்தெரியவராது நாயகரே.

மதிவல்லவன் வசனம்.

நல்லகாரியம் அப்படியா சங்கதி யதனையுங் கேட்டறிகு வோமென்னுடைய.

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

பூரணநிறைந்திந்நாடாள் புரவலர்க்கடுத்தநீதிக்
காரணமறிந்துவிள்ளுங் காரியத்துணைவல்லோரே
வாரணமுகத்தோன்றந்தை வகுத்தநின்படியேமாண்டோ
மாரணமுணர்ந்தநீரு மனைற்பாயவிதியோசொல்வீர்.

வசனம்.

ஐயா மதியூகியரே நாங்கள்தான் விதிவழியானேக்காமிறப்பதற்குக்காரணமென்ன சொல்வீ ரமைச்சதிரரே.

நீதிநெறி ஆசிரிய விருத்தம்.

விரித்திடுமென்மொழி கினைக் காணமாதிவள்
வேந்தனுக் கோதியானும்
விடுதூதனுப்பி யிந்நாடெங்குந்தேடினும்
விளங்கவில்லை யெனவுரைத்தேன்
தரித்தினியுயிர்வைத் திருக்கமனமேதனைற்
றுவென்றியம்பி நின்றாள்
தடுத்தோமிசையாம லெரிநெருப்பதில்வீழ்ந்து
தையலுமகனு மாண்டோர்
குறித்திடுமிப்பதி யிருந்துநீர்வந்திந்தக்
கோதையோடிறக்கலான
கொள்கையெல்லாநம்து மதியீன மிங்குறுங்
கொலைநமக்கடையுமென்று
கருத்தினிலுணர்ந்துநா மிருப்பதாகாதெனக்
கனலதிற் பாய்ந்திறந்த
காரணமாம்பெரு மாரணமறிந்தநீர்
கண்டுளங் கொண்டிடீரே.

வசனம்.

ஓ ஓ மாதுத்தலைவ விசுவாசவல்லவா இத்தங்கைமோகனாங்கி யெ ன்பவள் உம்மைக்காணேமென்று வெங்களிடமுறையிட்டுத் தீயிற் பாய்ந்தாளப்போது நீரவளுற்சகனென்று யாவர்க்குந் தெரியும்படி கூடவேவீழ்ந்திறந்தீர் அதைக்கண்டயான் இவ்வளவு சமீபத்திலிவளிருக்க இதனை விசாரித்துக் கொடுக்காமல் ஒருயிர்க்கு நாலுயிர் சாகப்பார்த் திருந் தோமேயென்று நெஞ்சமயக்குற்று நானுங்கூடவே வீழ்ந்திறந்தேனையா மன்னவிசிங்கறேறே.

மதிவல்லவன் விருத்தம்.

ஆனலுந்தம்மைப்போலே யறிவுடையவரையெங்கு:
போனலுங்கிடைப்பதேது புகழ்பெற்றநீரும்யானென்
மானுமாகக்கூடி மகராசன்சமுகஞ்சென்று
தேனணபதத்தைக்கண்டு தெரிசனஞ்செய்வோம்வாரீர்.

வசனம்.

ஆ ஆ தருமசம்பன்ன நீதிநெறியோரே தங்களைப்போலே யெங்கிலுமுண்டோ சுவாமி மிருந்தசந்தோஷ யடைந்தேன் இனியிவ்வூராசப் புண்ணிய புருசானுஷ மஹாராச தருமாங்கதரிடத்துச் செல்லுவோம் வாருங்கள் விதிவழி மதியாரே.

மந்திரி-முதலியோர்-வசனம்

நல்லதப்படியே போவோம் வாருங்கள் மன்னவரே.

பொது-விருத்தம்.

பாவத்தையணவில்வீழ்ந்தும் பற்றறத்துலைத்துப்பின்னுஞ்
சீவித்தேவந்துகோமான் சீரடிதுதிக்கலானார்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் நெருப்புக்குண்டத்தில் வீழ்ந்திறந்த ஐவரும் அரசபுண்யாத்தரி கிருபையா லுயிர்பெற்றெழுந்து சபையில்வந்து தருமமே யுருக்கொண்டு நகைத்த ராசராசராச தருமாங்கத மஹாராசனைக்கண்டு வணங்குகிற விதங்காண்க.

சாமாராசா வென்றவர்ணமெட்டு.

192. வாழ்த்து-தரு-இ-ப்-ரியா-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

தர்மாங்கத ராச வச்சிரா
யுமக் கிதோ வந்தனம் தர்மா

சரணங்கள்.

1. கர்மவினாயி லேகா தர்மநின்னின் யோகா
கதிர்மதி வர்கள்போல என்னாளும் நீர் வாழ்கவே (தர்மா)
2. சத்யசம்பன்ன நீரே பத்மவிலாச னரே
தன்னெதிரி களிலாமல் என்னாளும் நீர் வாழ்கவே (தர்மா)
3. குற்றமில்லாம லாளுங் கொற்றவனீரே கேளும்
குடைசெங்கோ லுடியுடன் என்னாளும் நீர் வாழ்கவே (தர்மா)

4. செம்மையுடனே யுய்ய மும்மாரிமாதம் பெய்ய
சேர்ந்தகுடி படைகளும் என்னாளும் நீர் வாழ்கவே (தர்மா)

5. சான்றோனென்று மகிழ மூன்றுலகும் புகழத்
தானதர்மமு மோங்கி என்னாளும் நீர் வாழ்கவே (தர்மா)

6. செப்பிடைமாத ராடச் சுப்பிரமணி பாடச்
சிற்சபைநிறைந்திருந்து என்னாளும் நீர் வாழ்கவே (தர்மா)

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

பூக்குழிதேடிச்சென்று புனலாடிக்காளிதேவி
வாக்கியம்பெற்றுவந்த மந்திரியென்னருகிலுட்கார்.

வசனம்.

ஆ மந்திரி நம்மாண்டகரிபுண்ணியஞ் செந்தனாலுயிரைத் தந்தது
கொண்டு வந்தவா இதோவென் சமீபத்தி லுட்கார்ந்திருப்பாயப்பா நீதி
நெறியோனாகிய மதியூகியே.

நீதி நெறி வசனம்.

நல்லபாக்கிய மப்படியே யிருக்கின்றேன் மஹாராசனே.

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

அங்கமீதென்னைச்சார்ந்த வருங்கொலுவடைந்துதைமேற்
றாக்கிவந்திறைஞ்சாநிற்குஞ் சுதர்சுதையோரேவாரீர்.

வசனம்.

ஆ ஆ பதிவிரதாசிரோன்மணித் தந்துவம்பொருந்திய வென்னரு
மைமகள் முதலியோர்களே இறந்துந்துறந்தரி வரந்தந்ததினாற்பிறந்தும்
வந்தீர்களா வாருங்கள் வாருங்கள் மக்களே.

மோகனாங்கி முதலியோர் வசனம்.

ஆம் ஆம் சுவாமி தாங்கள் கிருபையாலுயிர் பெற்று வந்தனம் வந்
தனம் மகாராசனே.

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

அலர்ந்திடுங்கமலம்வாய்ந்த வரிவையர்க்கரசேகேளாய்
சலந்தனைப்பிரிந்தமச்சந் தவிப்பதுபோலேநீயும்
பிலந்தனையிழந்துவாடிப் பெருந்துயரடைந்தாயுன்னைக்
கலந்திடுமதவேள்வந்தார் கண்டினிக்களிப்பாயாசொல்.

வசனம்.

கேளாய்மகளே யுனதெண்ணத்தின் பிரகாரம் கடவுண்மட்ந்தை
கிருபை செய்தாளல்லவா இனிச் சந்தோஷந்தானே அம்மா மோகனாங்
கியென்னுங் கண்மணியே.

மோகனாங்கி பின்முடுகு வெண்பா.

கோதா புரிநகரைக் குற்றமிலா தாண்டிருந்து
மாதாபிதாவெனும்பேர் மண்டலத்தி - லோதுபடி
கற்றுவருங்கொற்றவருன் கர்சினிமேயவாசமெனக்
குற்றபத்தா வந்ததுந்த னுண்மை.

வசனம்.

மெய்யே விரதமாய்க்கொண்ட சத்திய சீலசம்பன்ன சிந்தையையு
டைய தீந்தைகளே தங்கள் மனோசிரேஷ்ட கிருபையாற் சகலபாக்கிய
ங்களுக்கு முதற் காரணமாகிய நாயகரைக்காணப்பெற்றே னினியடியா
ள் சந்தோஷமாயிருக்கச் சந்தேகமென்ன சுவாமிகளே.

195. தரு-இ-ம்-பங்களா-தாளம்-ஆதி
நோட்டு-இந்திரசபா.

கண்ணிகள்.

1. அரசே தங்கள் திருவருளா லே
அன்பன்வரவுங் கண்டனன்
அடியாள் துயரம் முடியா ததனை
அகற்றியே கொண்டனன்
வரிசை யாமெனப் புருஷன் வரவும்
வாக்களித்த தன்மையே
வந்து எந்தன் சிந்தை மகிழ
வாழ்க்கைவைத்த துண்மையே

2. ஆழக் கிணற்றில் தாழ விழுந்த
அருமைப்பசுவைத் தானுநீர்
ஆக்கங் கொடுத்துத் தூக்கி யெடுக்கும்
அருளிறைந்தசீ மானும்நீர்
தோளுங் கிசைந்த ஆளை முனம்
தூரநிவைத்தவன் ஈசனே
துரித மாக வருதல் செய்து
சுகிக்கவைத்தானி ராசனே

3. பெற்ற மகள்போற் சித்தம திருத்திப்
பெண்ணுக்கிரங்கிடு நாதரே
பேருல குமக் காருண்டு நிகர்
பேசத்தகு மோ நீதரே

சத்திய கீர்த்தி யுத்தம குணத்தைச்
சார்ந்தவர்கீரோ மெய்யராந்
தழலில் மடிந்த முனிவோ டைவர்
தம்மையெழுப்பு மையராங்

4\. காய்ந்திடும் பயிர்க்குப் பெய்திடு மழைபோற்
காட்சிகொடுத்த கர்த்தனே
காதல னுடனே மாதுநா னிந்து
கண்டுபுகழப் பெற்றனே
தீயினில் விழுந்து மாயம தழிந்து
சீவித்தவெங் களையுஞ்
சீக்கிரம் வருத்திக் காக்குஞ் சுப்பையன்சொல்
சேவித்தேனுங் களையும்

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

குயில்விட்டகுத்தனன்பா கூறுமென்னுரையைக்கேளு
வெயிலிலுடைக்கவன்ன மடத்தினிலிருத்திவிட்டு
வெளியிலுள்ளதாசியில்ல மோ தங்கிநீரிருக்கவந்த
செயலதைபின்னதென்று தெரிந்திடச்சொல்லுவீரே.

வசனம்.

ஓ ஓ மதிவல்லவரே இப்புத்திரபாக்கிய மோகனாங்கியைச் சத்திரத்திற்றனியேவைத்து விட்டுத் தாசிவீட்டிற்போய்ச் சுகித்திருந்த காரணமென்ன சொல்லுவீரையா மன்னனே.

மதிவல்லவன்-விருத்தம்.

வேணுமென்வளமைகேட்க விருப்பங்கொண்டுரைத்தகோவே
தோணுமென்செய்திதன்னைச் சொல்லுவேன்றமக்கிப்போதே.

வசனம்.

நல்லபாக்கிய மப்படியே சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் ஏன்றந்தையாகிய வேந்தரே.

194\. தரு-இ-ம்-தோடி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சென்ற விடந்தனில் நின்ற வதிசயஞ்
செப்பக்கேளு மென்கோவே யுமக் கதைச் செப்

அநுபல்லவி.

அன்றிலென் மனைவை யன்னச் சத்திரத்தில்
கன்றிருக்க வைத்துக்
கடுகி முடுகி படிகி தடிகி காரணங் காணனுன் (சென்)

சரணங்கள்.

1\. விதிவழியேகினேன் மருத்துவ மாதினையுந்தேடினேன்
ஆதித்தன்வந்தெரிக் காத்தாதாலேதாசி கோதிவன்மனையில்
குரித துரித மரித முரித குந்திருந்திட்ட நான் (சென்)

2\. ஆசையுடன்வந்திவள் எனக்குறும் பாசமதைத்தந்தவள்
காசலையோடுகான் கட்டுண்டவன்போல தாசிமக்கத்தால்
தீனிய முனிய வனிய தினிய தாரமறந்த நான் (சென்)

3\. வேடிக்கைபார்த்திடவேயிருவருங் கூடிக்கொண்டேவரவே
ஓடிமடிந்தோர்க் குயில் தந்தாண்டநாதா பாடுஞ்சுப்ரமணி
பதமே புதமே சதமே நிதமே பார்த்துணராத நான் (சென்)

வசனம்.

சுவாமி என்மனையாள் மோகனாங்கி பிரசவத்திற்காக மருத்துவமாதுவேண்டுமென்று தேடிப்போனவிடத்து நடந்தசங்கதியின் யதார்த்தம் இவ்வளவுதான் மஹாராசனே.

தருமாங்கதன் வசனம்.

நல்லதப்படியா எல்லாமிந்தத் தாசியால் நடந்தகாரியங்களா இருக்கட்டுஞ் சொல்லுகிறேன். இவனுக்கு மதிவல்லவனே.

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

மந்திரிதாசிபன்னு மாயத்தால்விளைந்ததாலக்
தந்திரியிவட்கென்னுக்கை சட்டஞ்செய்திடுவோஞ்சொல்வாய்.

வசனம்.

கேளாயப்பா நீதிநெறியே இப்போநடந்த விசேஷங்களுக்கெல்லாங்காரண மிந்தத் தாசிபாகத்தா னிருக்கின்றது ஆனபடியா லிவட்கென்னதண்டனைதீர்ப்புச் செய்குவோம் மந்திரி.

நீதி நெறி வசனம்.

ஆ ஹா இதுவென்னமோச மிப்படிச் சொல்லுகின்றீர்கள் இதைச்சற்றுகூர்ந்து கவனியுங்கள் மஹாராசனே.

நீதிநெறி-விருத்தம்.

ஆக்கினைசெய்யப்போமோ வரசனேயிவளானம்மள்
வாக்கியம்வெளிப்பட்டோங்கி ஆதேவியருளும்பெற்றுப்
போக்கினவுயிருங்கண்டோம் புண்ணியவதியாம்வேண
பாக்கியமளித்தேயித்தப் பாவையையனுப்பநன்றே.

வசனம்.

கேளுங்கள் மஹாராசனே இந்தச்சுந்தரி யென்னுந் தாசியாலல்லவோ நம்முடைய நீதிநெறிமார்க்கமும் சகலரும்பார்க்கவும் அந்தக்குற்றங்களையெல்லாம் பத்திரகாளி தீர்க்கவும் நாங்களெல்லாமுயிர் பெற்றுர்க்கவும் வந்தன ஆனபடியினாலே இம்மாதிற்கு யாதேனும் பரிசளித்து நற்கிருபை பாராட்டி யனுப்பவேண்டு மதுதானல்லதாய்த் தெரிகின்றது வையா தருமசீலகுண சொரூபரே.

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

அப்படித்தானேசெய்வா யானுந்கேளினியோர்வா[illegible]த்தை
யிப்போதிம்மதிவல்லோனுக் கிசைந்த திங்குறிப்பாய்மந்த்ரி.

வசனம்.

நல்லது சுந்தரி விஷயத்தி லப்படியானு லெனக்குஞ்சம்மதிதானது நிற்க இதோநமதருகில்நிற்கின்ற மதிவல்லவனுக்குச் செய்யுங்காரியமென்ன அதனையுஞ்சொல்குவாய் நீதிநெறியென்னு [illegible]ந்திரியே.

நீதிநெறி-விருத்தம்.

[illegible]வாகேளுநல்ல குணவசீகரனுமிந்தப்
பத்தினி[illegible]ளோகற்பிற் [illegible]தருதியற்றுமிக்காள்
செத்தவன்[illegible]ரும்பியிந்த சென்னங்கொண்டிருந்தசீலன்
புத்திரனுக்கில்லாதாற் [illegible]ன்முடி[illegible]சூட்டநன்றே.

வசனம்.

கேளுங்கள்மஹாராசனே இந்த[illegible]வல்லவர் சகலலட்சணங்களும்பொருந்தியும் அக்கினி[illegible]லேயே பிறந்துபிறந்தவராயு மிருப்பதால் நமதரசாட்சிக்குரிய புத்திரர்வர்தா மௌக்கருதி முடிசூட்டி வைத்தலேகடமை யதுவேநன்மையாகு மஹா[illegible]ராக்தரோந்திரனே.

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

நானினைத்ததுபோனீயு நவின்றனையப்பாமந்த்ரி
கோணகவமைக்குநாளைக் குறிப்பிட்டுச்சொல்லுவா[illegible]யே.

வசனம்.

மந்திரிமெத்த சந்தோஷம் யானினைத்தவண்ணமே சொல்லினையே யதுவேபெரியகாரிய ம[illegible]லதற்குறிய வேளையெப்போ வதை[illegible]ட்டமாய்ச்சொல்லுவாய் நீதிநெறியே.

நீதிநெறி-வசனம்.

நல்ல[illegible]க்கிய மப்படியே சொல்லுகிறேன் மஹாராசனே.

நீதிநெறி-விருத்தம்

பூரணைநாளை யன்று பூரணையானதாலே
[illegible]மாரனைமகுடஞ்சூட்டிக் கொள்ள[illegible]லதாமே.

வசனம்.

ஆ ஆ சுவாமி மன்னர்மன்னனே நாளையத்தினமே பூரணசந்திரனிறைந்த பௌவுரணை யானபடியாலப்போதான் முடிசூட்டத்தக்கது மதிவல்லவனுக்கு மஹாராசனே.

தருமாங்கதன் வசனம்.

நல்லதப்படியானுல் நமது பட்டினத்தை ய[illegible]கரிக்கச் செய்வாய்மந்திரி.

நீதிநெறி வசனம்.

நல்லுபாக்கியம் ஆ ஆ கட்டியனே யிப்பட்டின முற்றிலு மலங்காரஞ்செய்து வந்[illegible]ரைப்பாயப்பா வந்தியே.

கட்டியன் வசனம்.

மஹாபாக்கிய மப்படியேயாகட்[illegible] சுவாமி ஆ ஆ பட்டினத்தோர்களே தருமாங்கத மஹாராசாவின் அரசாட்சியை மதிவல்லவ மஹாராசருக்குப் பட்டந்தரி[illegible] முடிசூட்டப் போகிறபடியா லிவ்வூரைச் சோடித்தலங்காரஞ் செ[illegible]ங்கள் குடிகளே.

கட்டியன்-விருத்தம்.

தெங்[illegible]டுகமுகுவாழை தெருத்தோருநாட்டிவானிற்
றங்கு[illegible]மணிகளென்னச் சரத்திற்[illegible]ணங்கடூக்கிப்
பொங்[illegible]ம்விஜயலட்சுமி பொரு[illegible]தங்கிசைந்தவட்டா
யெங்கி[illegible]சிறப்புச்செய்[illegible]ச் சிறைகளேபோற்றி போற்றி.

[illegible]னம்.

சரணம் சரண[illegible] சுவாமி நம்பட்[illegible]ண [illegible]றிலுந் திட்டமாய்க்கெட்டியான அல[illegible]ரஞ்செய் தாய்விட்டது மஹாராச துரந்தர புரந்தரரே.

தருமாங்கதன வசனம்.

ஆ ஆ [illegible]த்த சந்தோஷம் மந்திரி யினித்தாமத மின்றி மகுடஞ்சூட்டுவோமா [illegible]திநெறியே (மந்.) நல்லதப்படியே செய்குவோம் மஹாராசனே.

தருமாங்கதன்-விருத்தம்.

[illegible]னந்தனின்மி[illegible]ந்தபுத்தி [illegible]ல்லவாயிந்தச்[illegible]ம்மா
தன[illegible]தனி[illegible]செங்கோ[illegible] ருங்கிட விருப்[illegible]ாயமன்றே.

வசனம்.

வாராயென்மகனே இ[illegible]தவிருக்கின்[illegible]போற்சிம்[illegible]தனத்திலேறி வீற்றிருப்பாயையா மதிவல்லவனே.

மதிவல்லவ[illegible]ம்.

அப்படியே தங்களுத்தரவின்படி வீற்றிருக்கேன் றந்தைகளே.

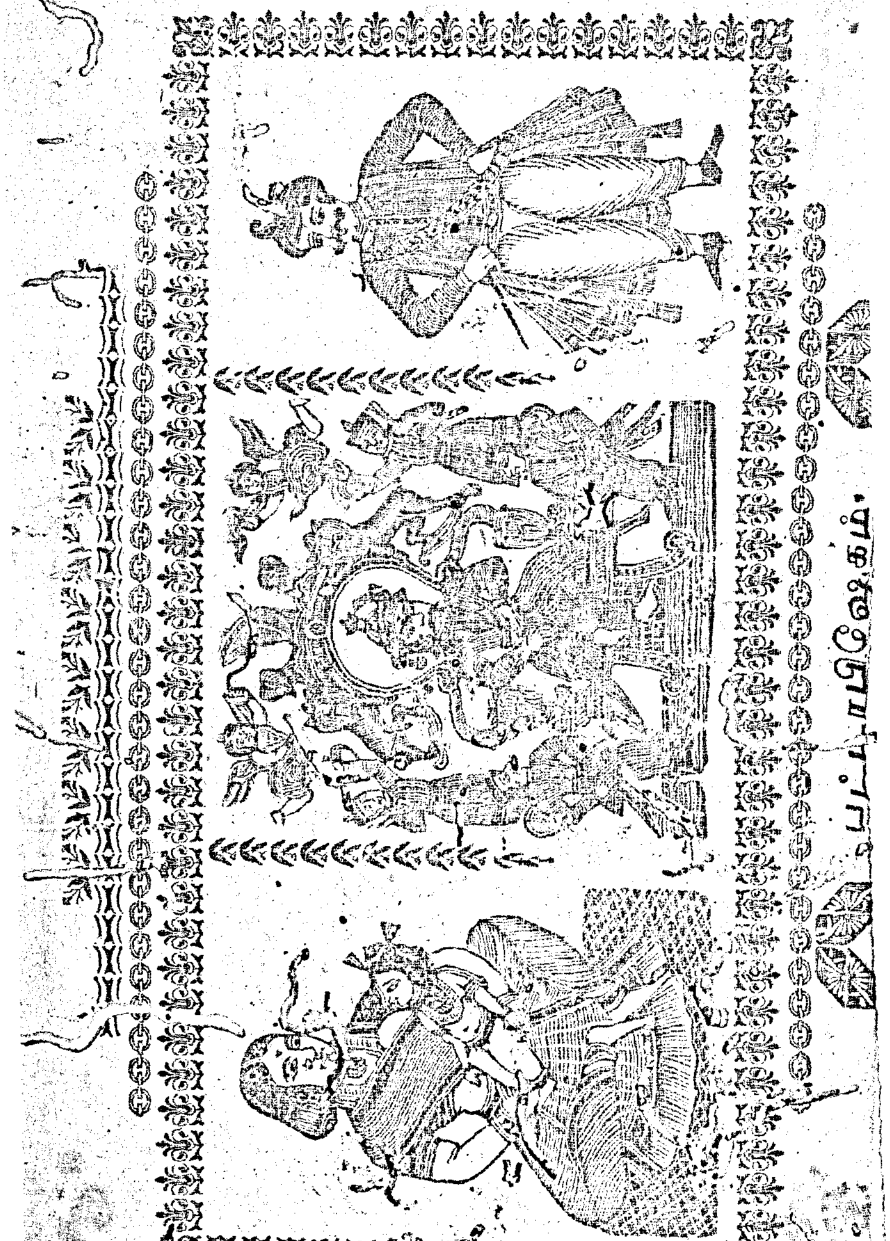

பட்டாபிஷேகம்.

பொது-விருத்தம்.

எங்கினுமகிமைதன்னு மிரங்காதத் துதித்தோன்
பொங்கிமூழ்கிவந்தோன் பூரணிபருனுங்கண்டோன்
றங்கிடுங்கோதைபூமி தனையரசாட்சிசெய்து
மங்காகீர்த்தியோங்க மணிமுடிபுனைந்திட்டானே.

வசனம்.

அகோ சபையோரேயென்றால் நெருப்பிலிறப்பாகிப் பிறப்புற்றசிறப்பாளனாகிய மதிவல்லவன் கோதாபுரி இராச்சியச்செங்கோலுதாங்கும்பொருட்டு இரத்தினகிரீடஞ் சூட்டுகிற விதந்தாண்க.

195. தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

தங்கரத்ன முடிபுனைந்தானே மதிவல்லவராஜன் தங்

அநுபல்லவி.

துங்கமாகோதாபுரித் தேசன்றனிலனும் தர்மாங்கதன்
அங்கம்பூரித்தகன்னவரு ... மன்றெடுத்தணியவந்த (தங்)

சரணங்கள்.

1. தேவிமோகனாங்கி தனும் இருபுரமும்
சேனாமோகனமார்கனாங்கிதனும்
பூவடியின் கீழிருக்கப் பூரிகாளமேளஞ்சாட
காவலர்செங்கோலினையுங் கையாலெடுத்தணியவந்த (தங்)

2. மங்கையர் சாமரை வீசவே பேருமனேக
கங்கையர் சங்கீதம் பேசவே
தங்கமுடி மன்னர் வாழ்த்தத் தாழ்ந்தவர் பணிந்து நிற்க
அங்கமகிழ் சுப்ரமணி யன்றமிழ் கண்டேறியவந்தான் (தங்)

மதிவல்லவன்-விருத்தம்-சோமதேவதுதி.

தருமங்கள்பெருகவேண்டுந் தாரணிபுகழவேண்டும்
வறுமங்களகலவேண்டும் மழைமாதமும்பெய்யவேண்டும்
கருமங்களேகவேண்டும் கைச்செங்கோல்வாழவேண்டும்
திருமலரவனையான்வேண்டும் சித்தனேயெனையான்போற்றி.

௨அ மோகனாங்கி விலாசம்.

106. கரு-இ-ம்-சுகசருட்டி-ராளம்-ரூபகம்.

[illegible]லவி.

மங்களஞ்செய மங்களஞ்சுப
மங்களமங்கள மங்களமே நித்ய மங்க

அநுபல்லவி.

ஐங்கரவேல் னரனெடுமாலயன்
சங்கரிசெல்வி சரஸ்வதியாளுக்கும் (மங்க)

சரணங்கள்.

1. முப்பத்துமுக்கோடி முனிரிஷிவருக்கும்
மூன்றுலோகம்புகழ் மோகபோதனர்க்கும்
செப்புங்கிம்புருட சித்தகாந்தர்வர்க்கும்
சேருநவக்ரகஞ் செல்லொளுபதிபேர்க்கும் (மங்க)

2. நாதிலாமாமறை கூறும்பாவாணர்க்கும்
தொஞ்சுசுந்தர்மாநகத கோனீதிநெறிக்கும்
ஓதுமதிவல்லோன் னுண்மைபவனுக்கும்
ஓர்ந்தமோகனாங்கி யுத்தமியாளுக்கும் (மங்க)

3. சடிதியும்பார்த்துச் சரிசெய்தவர்கட்கும்
தாசன்சுப்ரமண்யன் சற்குருநாதர்க்கும்
படிமிசைநித்தம் [illegible]ப்படி [illegible]ர்க்கும்
பத்தியுடன்கேட்கும் [illegible]கும் (மங்க)

வாழி-விருத்தம்.

பூவாழி பூவரசுப் பொருநர் வாழி
புகழ்ந்திதனைச் சீர்திருத்தும் புனிதர்வாழி
பாவாழி பாவாணர் பாதம் வாழி
பலகாலும் படித்தறிந்து பகர்வோர் வாழி
நாவாழி நாவினிட னினம் வாழி
நடித்துவர முயன்றிலகு நல்லோர் வாழி
தாவாழி தாவச்சடித் தருள்வோர் வாழி
சீந்ததமிச்சரிதை யெங்குந் தானே வாழி.

மோகனாங்கிவிலாசம்

முற்றிற்று.